

25வது

ஆண்டு பூர்த்தி மலர்

25th

Anniversary Issue

தமிழர்
தகவல்
TAMILS' INFORMATION

1991

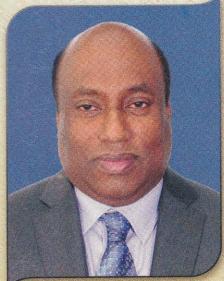
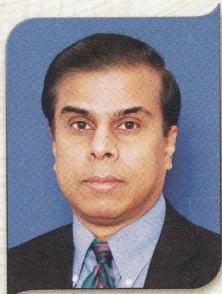
25
Years

2016

இளந்தோப்புச் சுவடு

Life has its
Rewards
Work has its
Awards

பெப்ரவரி
2016
February

சமூகத்துடன் இணைந்த வளர்ச்சி
Growing with the community
ESTD 1991 ஓரம்பம்

Proud Sponsors of the Silver Jubilee Awards

Selva Vettyvel

905 201 9977

HomeLife/Future Realty Inc.

Siva Sathasivam & Samuell Medoff 416 967 7676

Trattoria Americana Inc.

Nathan Sritharan

416 499 2760

Law Office

Yaso Sinnadurai

416 265 3456

Law Office

Dr. S. Senthilmohan M.D.

416 357 7714

President, Medcentre Connect Inc., - Medical facility Developers

Sugan Sivarajah

416 890 9999

Pyramid Group (HomeLife) 208 - 7 Eastvale Dr., Markham

Manuel Jesudasan

416 444 8070

Law Office

Thamor Group

905 290 8318

Jewellery & International Money Transfer

Chandran Rasalingam CHS

416 909 0400

President & CEO - INFORCE LIFE

Sabesan

416 605 1990

Anicko Interior Inc.

R. R. Rajkumar B.Com (Hon), MBA

647 289 6164

JRB Universal Inc.,

வாலாற்று ஆவணம்

1980களின் பிற்பகுதியையும் 1990ன் முற்பகுதியையும் ஒருதடவை திரும்பிப் பார்க்கும்போது, ‘தமிழர் தகவல்’ எந்தச் சூழ்நிலையில் வெளிவர ஆரம்பித்தது என்பது தெரியவரும்.

அப்போது இங்கிருந்த தமிழர் தொகை ஜம்பதினாயிரத்துக்கும் குறைவு. இவர்களுள் தொண்ணாறு வீதத்துக்கும் அதிகமானவர்கள் அகதிகள். இந்நாட்டின் வந்தேறு குடிகளில் புதியதோர் இனத்தினராக இவர்கள் நோக்கப்பட்டனர். இதனை விளித்துச் சொல்வதானால், தமிழர்கள் அப்போது அகதிச் சமூகம் என்றே அழைக்கப்பட்டனர்.

அன்று, இன்றுபோல் தமிழ் ஊடகங்கள் இங்கு இருக்கவில்லை. அரசாங்கங்களும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் புதிய குடிவரவாளர்களுக்கென ஏற்படுத்திய சட்டங்கள் உதவிகள் சலுகைகள் பற்றிய விபரங்கள் எதுவும் தமிழில் கிடையாத காலம் அது.

கனடாவின் அரசகரும் மொழிகளான ஆங்கிலத்திலும் பிரெஞ்சிலுமே அனைத்தும் வெளியிடப்பட்டன. இதனால் தமிழர்கள் பல விடயங்களைத் தெரியாதவர்களாகவும், இங்கிருந்த வசதி வாய்ப்புகளை பயன்படுத்த முடியாதவர்களாகவும் இருந்த நாட்கள் அவை.

இந்தப் பின்னணியில், எமது மக்களுக்கு அவர்களின் தாய்மொழியிலேயே தேவையான தகவல்களை வழங்க வேண்டுமென்ற நோக்குடன் தமிழர் தகவலின் முதலாவது இதழ் 1991 பெப்ரவரி 5ல் விரிந்தது.

அகதிச் சமூகம் ஒன்றின் தேவையை ஒரளவுக்காவது நிறைவேற்றுவோம் என்ற சிந்தனையில் இதனை ஆரம்பித்த வேளையில், இதற்கான இலக்கு பத்து வருடங்களாகவே இருந்தது.

Documentation of History

When we take a closer look into the late 1980s and the early 1990s, we will discover the concrete context of the birth of this publication, *Tamils' Information*.

At that period of time, the population of Tamils living here was less than fifty thousand, more than 90% of them were refugees. They were counted as a new ethnic group within the immigrant communities in this country. To say it openly, Tamils were then referred to as a refugee community.

Tamil media at that time was not as numerous as it is today. It was a time when any information concerning the laws enacted or the services and benefits made available to the new immigrants by the government or by Non-governmental organizations were unavailable in the Tamil language.

Everything was published in the official Canadian languages of English and French; as a result Tamils were uninformed about many issues and were unable to utilize the benefits and opportunities that were available.

It is against this backdrop that our first issue flowered in February 5, 1991 with our sole aim of conveying the most needed information in Tamil language for the benefit of all our people.

ஆனால் நாம் கண்டியப் பிரஜைகளாகி,
பின்னர் கண்டியத் தமிழர்களாக மாற்றம்
பெற்றுள்ள போதிலும் எம்மவருக்கான
தகவல்களை வழங்கத் தனியான ஓர் ஊடகம்
தமிழில் இல்லாததால், தமிழர் தகவலைத்
தொடர்ந்து வெளியிட வேண்டியது
அவசியமாயிற்று.

முதலாவது கால்நூற்றாண்டைக் கடந்து வந்து
நிற்கும் இவ்வேளை, எம்முடன் இணைந்துள்ள
அனைவருக்கும் இது மனதில் ஆழமான
திருப்தியைத் தருகின்றது.

‘சமூகத்திடமிருந்து சமூகத்துக்கு’ என்ற
அடிப்படைக் கொள்கையிலிருந்து மாறாது,
எந்தவொரு அரசாங்கத்திடமோ அல்லது
அரசு சார்பற்ற நிறுவனத்திடமோ கையேந்தி
நிற்காது, இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் எந்தக்
தளர்ச்சியுமின்றி தமிழர் தகவலை
வெளிக்கொணர்ந்துள்ளோம்.

வெள்ளி ஆண்டின் சிறப்பிதழாக
‘இளந்தோப்புச் சுவடு’ என்ற மகுடத்தில்
இந்த இதழ் முன்னைய ஆண்டு
மலர்களைவிட சற்று வித்தியாசமாக
உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. புலம்பெயர்ந்த
தமிழர் அதிகமாக வாழும் வேறு ஆறு
நாடுகளிலுள்ள ஊடகங்கள் சார்ந்த
பிரமுகர்கள் அந்தந்த நாட்டுத் தமிழரின்
வாழ்க்கை முறைகளை மலரில்
கட்டுரையாக்கியுள்ளனர்.

கண்டியத் தமிழரின் வாழ்வியலுடன்
சம்பந்தப்பட்ட இருபதுக்கும் அதிகமான
கட்டுரைகளை அந்தந்தத் துறைசார்
சான்றோர் எழுதியுள்ளனர். இவைகளைத்தவிர
மேலும் ஐம்பது வரையான கட்டுரைகள்
இளந்தோப்புச் சுவடினை அலங்கரிக்கின்றன.

எமது சமூகத்துக்கான தேவை இருக்கும்வரை
அவர்களுக்கான தொடர்பாடல் ஊடகமாகவும்
சமூகவியல் சாதனமாகவும் ‘தமிழர் தகவல்’
வெளிவரும்.

முன்னர் ஒருதடவை குறிப்பிட்டதுபோல
வரலாற்றிறப் பதிவாக்கி, பதிவினை
வரலாறாக்கும் ஓர் ஆவணமே ‘தமிழர் தகவல்’.

எப்போதும், இது ஒட்டகப் பயணம்தான்!

திரு எஸ். திருச்செல்வம்
முதன்மை ஆசிரியர்
தமிழர் தகவல்

We began this publication with the hope
that we would be able to fulfill at least one
of the important needs of our community;
and our aim was to run it for about ten
years.

But we realized the importance of
continuing our publication when we recog-
nized that in spite of our new identity as
Canadian citizens and further as Canadian
Tamils, there was hardly any media in
Tamil that would bring the needed
information to the Tamil community.

Today, as we cross over a quarter century,
all of us who are associated with this
publication feel a deep sense of satisfaction
in our hearts.

We launched this journal, based on the
principle, ‘from the community to the
community,’ and we did it without receiv-
ing any financial help from the government
or non-governmental organizations.

Bearing the title, *Orchard of Youthful
Footprints*, The Silver Jubilee Special Issue
is designed significantly different from
other Annual Collections. Prominent media
personalities from six different countries
where Tamil immigrants live in large
numbers have contributed articles on the
lives and achievements of Tamils in their
respective countries.

Twenty articles have been written about
various aspects of Tamil Canadian life by
those who are experts in their respective
fields. Additionally fifty other articles
adorn this *Orchard of Youthful Footprints*.

The publication of *Tamils' Information*, as a
medium of communication and a sociologi-
cal tool will continue as long as the need
for it is found in our community.

As we have stated some time ago *Tamils'*
Information is both, a documentation of
history and a history of documentation.

It's always a camel's journey!

Thiru S. Thiruchelvam
Editor in Chief
Tamil' Information

Tamils' Information Its origin and growth

Tamils' Information was first published in February 1991 to fulfill a growing need for information and guidance among the new immigrants within the Tamil community. As a monthly publication it provided vital information on a wide range of subjects that included immigration, education, health care, social services and many other issues of common concern to newcomers.

Along the years of its growth Tamils' Information came to occupy a unique place among Canadian Tamils by recognizing and promoting the contributions and achievements of many outstanding individuals and groups not only among the Tamils but also in the larger mainstream Canadian society. The needs of our community have changed in many ways since 1991 and Tamils' Information has always kept itself abreast with these changes and has continued to provide the required information and guidance to meet the emerging needs.

We have come a long way since 1991 in our journey of serving the community and are now celebrating our 25th year of publication with our February issue (2016). This is certainly a historic moment for us and we take pride in looking back at our successful journey.

We are immensely thankful to our community for their continued support and encouragement over the years. At this point we wish to emphasize that Tamils' Information is a completely community funded publication and we do not receive any form of financial assistance from any government agencies what so ever.

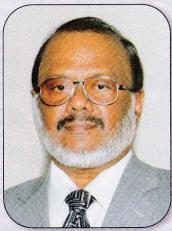
Our annual awards ceremony in February is sponsored by the members of our business community and we remain indebted to them for their generosity without whom our journey could not have come this far. The sponsors of the various annual awards deserve our very special thanks and appreciation for it is their support and commitment that has brought us this far. We salute our advertisers and sponsors with our deepest gratitude for walking with us for the past 25 years.

Looking at the array of our award recipients is a joyous exercise in itself. The individuals we have honoured are held in high esteem by our community for their outstanding contributions. These eminent men and women come from diverse professional backgrounds and their service to the community include the areas of medicine, education, arts and culture, the media, community service, and entrepreneurship among many others. We are especially proud to have honored the 'Toronto Star' newspaper with a special award.

Notable among our Life Time Achievement Award recipients in the recent past are: Prof. Peter Schalk of Uppsala University in Sweden (A Scholar in Ancient Tamil Literatures), Prof. Sivalingam Sivanandan of Illinois University, who was also honoured by the White House for his contributions on Solar Photovoltaic Research, Dr. Sanjayan Muthulingam who has made significant contributions to the preservation of the environment and wild-life conservation, Madam Kim Phuc (UNESCO Peace Ambassador), and Dr. Shan Shanmugasundaram (a leading medical practitioner and Community Activist from California).

We have recognized and honoured eminent persons from the international Tamil Diaspora in a very special way for their special contribution to our community, thus giving Tamils' Information international respect and recognition. Very special mention has to be made of our student/youth award recipients who have felt highly motivated and encouraged in their endeavours by our honour.

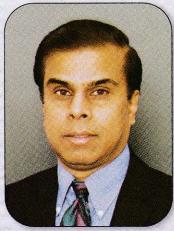
Our total number of award recipients is 231 so far and we hope we can honour many more. Tamils' Information hopes to continue its journey in the service of our community with commitment, dedication and solidarity and we invite everyone to join us on the path of our history. The journey of service to human kind will never end until human kind remains committed to serving one another.

Editor in chief
Thiru S. Thiruchelvam

Associate Editor
Ranji Thiru

Assistant Editor & Production Manager
Sasi Pathmanathan

Assistant Editor
Quintus Thuraisingam

Assistant Editor
Anojini Kumaradasan

Manager
R. R. Rajkumar

Circulation Coordinator
R. Sivalingam

Public Relation
N. Kumaradasan

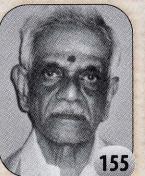
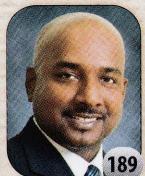
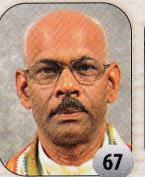
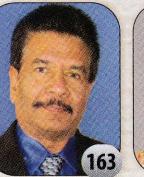
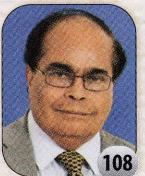
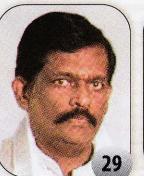
Public Relation
Pon. Sivakumaran

Public Relation
P. Sivasubramaniam

இளந்தோப்பின் உருத்துக்காரர் இவர்கள்!

நன்றி!

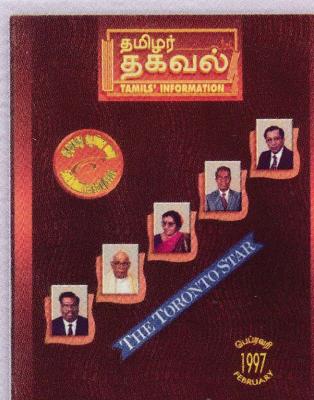
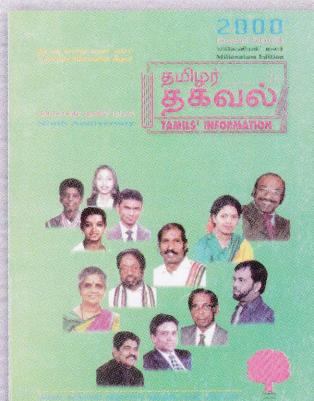
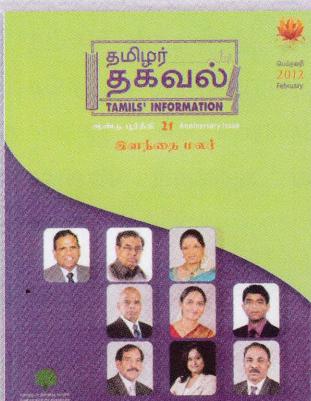
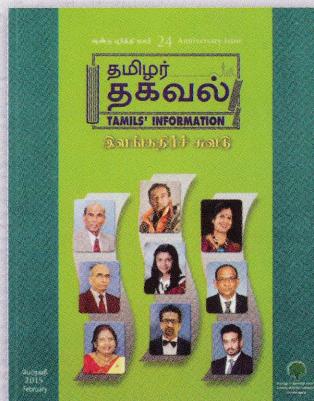
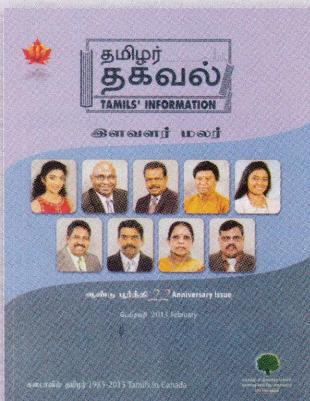
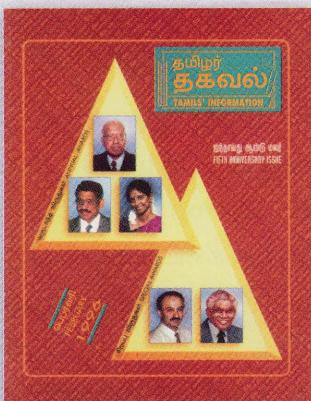
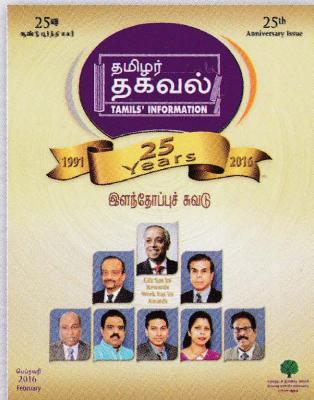
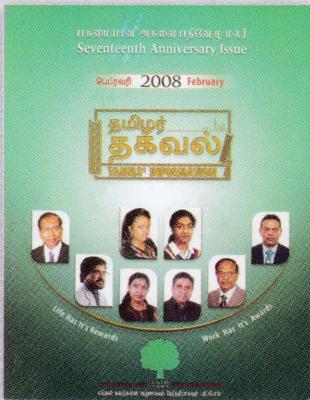
வள

தமிழர் தகவல் ஆண்டு மலர்கள் 1992 - 2016

TAMILS' INFORMATION ANNIVERSARY ISSUES 1992 - 2016

எ

தமிழர் தகவலின் முதன்மை ஆசிரியரான திரு எஸ். திருச்செல்வம் பத்திரி கை, சஞ்சிகை, வாணொலி என்று வெகுஜன தொடர்புச் சாதனத்தின் சகல பரப்பிலும் ஐம்பது ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாகப் பணியாற்றி துறைசார் அனுபவம் பெற்ற முத்த ஊடகவியலாளர். 1989ம் ஆண்டிலிருந்து கண்டாவில் வாழ்ந்து வரும் இவருக்கு கண்டிய பலவின ஊடக அமைப்பு 1998ம் ஆண்டு ஆளுமை ஊடகவியலாளர் விருது வழங்கிச் சிறப்புச் செய்தது. 2001ல் சர்வதேச தொண்டர் ஆண்டு வைபவத்தையொட்டிய ரொறன்றோ நகர முதல்வரினதும், ஒன்றாறியோ அரசாங்கத்தினதும் சிறப்பு விருதுகள் இவருக்கு வழங்கப்பட்டன. 2007ம் ஆண்டு ஒன்றாறியோ மாகாண அரசாங்கம் 'புதிய குடிவரவாளர் சாம்பியன் விருதினை' அறிமுகம் செய்து வழங்கியபோது முதலாவதாண்டிலேயே அவ்விருதினைப் பெற்றவர்களில் திருச்செல்வமும் ஒருவர். கண்டாவின் பிரபல எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான 'ஜன் கால்வூட்' ஞாபகார்த்தமாக பிரஜாவரிமை அமைச்சு வழங்கிய அதியுயர் சேவை விருது 2012ம் ஆண்டில் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

The Editor in Chief of the Tamils' Information Mr. Thiru S. Thiruchelvam is a veteran journalist with fifty years experience. He was awarded as an outstanding Editor by the Canadian Ethnic Media Association (CEMA) for editing and cultural sensitivity in the monthly magazine Tamils' Information in the year 1988. He received special awards from the Mayor of Toronto and the Ontario government at the International year of Voluntarism celebrations in 2001. Mr. Thiruchelvam is one of the first recipients of the Ontario government's Newcomer Champion Award in 2007. He received the 'June Callwood outstanding achievement award' from the Ministry of Citizenship in 2012.

பேராசிரியர் அமுது ஜோசப் சந்திரகாந்தன்
ரொற்றோ பல்கலைக்கழகம்

கனடியத் தமிழ்களின் வருகையும் வளர்ச்சியும் வாலாறும்

1983 ம் ஆண்டில் சிங்கள அரசினால் திட்டமிட்டு தமிழ் இனத்தினமீது நிகழ்த்தப்பெற்ற தமிழ்தின அழிகொலைகளைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட சடுதியான பாரிய புலப்பெயர்வின் விளைவாகவே கண்டாவில் ஈழத்தமிழர் புதிய சமூகமாக பல்லாயிரக்கணக்கில் குடிபுகத் தொடங்கினர்.

1983 முதல் 1987 வரையான காலப்பகுதியில், மொன்றியல் மாநகரமே ஈழத்தமிழரின் நுழைபுலமாக விளங்கியது. 1983 முதல் 1987 வரையான காலப்பகுதியில் மொன்றியல் மாநகரில் நாற்பதினாயிரத்துக்கு மேலான எண்ணிக்கையில் தமிழர் இருந்தனர் எனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1987 முதல் இன்றுவரை அதிக எண்ணிக்கையில் ரொாற்றோ, மார்க்கம், மிசிசாகா, பிரம்டன் ஆகிய பெருநகர்களிலேயே ஈழத்தமிழர் வேர்விட்டு, கிளைபாரப்பி செழிப்புடன் வளர்ந்து வருகின்றனர். கடந்த முப்பத்தியிரண்டு ஆண்டுகால அடைவைக் கொண்ட தமிழன் வளர்ச்சியின் பல்வேறு பரிமாணர்களின் முக்கிய கூறுகளை இனம்கண்டு சுருக்கமாகப் பதிகை செய்து கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இன்று உலக அரசுகில் புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகங்களை ஒப்புநோக்கும்போது அதிகூடிய எண்ணிக்கையில் ஈழத்தமிழர் செறிந்து வாழுமிடம் கண்டாவின் ரொற்றோ மாநகரும், அதனை அண்மியுள்ள ஏனைய பெருநகர்களுமாகும். எனவே பெருமளவில் எமது தமிழினம் வாழும் இந்நாட்டிலிருந்து பெரிய எதிர்பார்ப்புகளை உலக தமிழ்ச் சமூகமும் எமது எதிர்காலச் சந்ததியினரும் கொண்டிருப்பது இயல்பானதேயாகும்.

ஒரு இனக்குழுமத்தின் எண்ணிக்கை வளர்ச்சி விரும்பக்கூடிய தொன்றேயாயினும், அவ்வளர்ச்சி ஒரு சமூகத்தின் அனைத்துத் துறைகளையும் தாலங்களையும் மருவியும் விரவியும் வருகின்றபோதே அது முழுமையும் நிறைவும் பெறுகின்றது. தொடக்காலம் எப்பொழுதுமே தொடருங்காலத்தின் திசை காட்டியாகவும், உந்துசக்தியாகவும், உற்றாகவும் அமைகின்றது.

ஜம்பதிலிருந்து ஜந்து இலட்சம் வரை சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கண்டாவில் ஈழத்தமிழர்கள் ஜம்பதிற்கும் குறைவான எண்ணிக்கையிலேயே இருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணம், மன்னார், பருத்தித்துறை ஆகிய இடங்களைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தமிழ்க்

குருமாணவர்கள் பெர்னார்ட் இரத்தினையா, அன்டன் பீரிஸ், ஸ்டானிஸ்லாஸ் (குடத்தனை), எம்மானுவேல் (சில்லாலை) பற்றிக் ஞானப்பிரகாசம் ஆகியோர், அருட்திரு பிரான்சிஸ் ஜோசப் அடிகளாரின் தலைமையில் 1963இல் கிபெக் மாநிலத்தில் தமது குருத்துவக் கல்வியை மேற்கொண்டனர். அருட்திரு பிரான்சிஸ் ஜோசப் ஓட்டாவா பல்கலைகழகத்தில் முதுமாணி பட்டம் பெற்று பின்னர் யாழ். சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் அதிபராக கடமையாற்றியவர். 1967ல் கண்டாவின் மாநில ஒன்றியைப்பு நூற்றாண்டு கொண்டாடப்பட்டது. இதற்கு இலங்கைப் பிரதமர் ட்டலி சேந்நாயக்க வருகை தந்ததாகவும், அதற்காக தமிழர் அனைவருக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்பப்பட்டதாகவும் பற்றிக் ஞானப்பிரகாசம் குறிப்பிட்டார். ஆனால் இலங்கைப் பிரதமரை சந்திக்க வந்த கனடிய இலங்கையரின் எண்ணிக்கை அறுபதிலும் குறைவே எனவும் கூறினார். இருபது வருடங்களின் பின்பு இந்திலை பாரிய மாற்றமடைந்துள்ளது.

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டு நிறைவுறும்போது கனடியத் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை ஜந்து இலட்சத்திற்கும் மேலாகிவிடும் என்பது ஒரு பொதுவான கணிப்பிட்டாகும்.

கனடிய மண்ணில் தமிழர்களின் வருகையினதும், வளர்ச்சியினதும் பின்புலத்தில் பின்வரும் பத்து விடயங்களை முன்னிலைப்படுத்தி சில மேலோட்டான அறிமுகக் குறிப்புகளை இங்கு தர விழைகின்றேன். பத்து விடயங்களாவன:

1. தமிழ்ச்சைவ - கிறிஸ்தவ வளர்ச்சி நிலைகள் 2. கல்விசார் மேம்பாடுகள் 3. ஆக்கிலக்கிய வளர்ச்சி 4. அரசியல் ஈடுபாடுகள் 5. விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிப்படிகள் 6. கலை-பண்பாட்டு உயர்ச்சிகள் 7. விழாக்களும் உண்டாடுதல்களும் 8. மருத்துவ சுகவாழ்வு போக்குகள் 9. வர்த்தக விருத்திகள் 10. பேரவைகள், அமைப்புகள், மன்றங்கள்.

இந்தத் துறைகள் அனைத்துமே, வரலாற்று ஆய்வு நோக்கில் இன்னும் விரித்து, விபரமான, காத்திரமான சான்றாதாரங்களுடன் பதிகை செய்யப்பட்டு நூலுருப்பெறவேண்டும் என்பது எனது நீண்ட கால ஆதங்கம் எனவும் இங்கு கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன்.

இத்தகைய ஒரு திட்டம் பற்றி தமிழர் தகவல் முதன்மை ஆசிரியர் திரு. திருச்செல்வம் பலமுறை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மறைந்த பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் அவர்களுடனும் இதுபற்றி பலத்தவை உரையாடியுமின்னேன். எமது இனத்தின் தொடக்க கால வரலாற்றுக் கூறுகளை கண்டாவில் சரியான முறையில் ஆவணப்படுத்திப் பதிகை செய்வது மிக அவசியமானதாகும் என்பதில் கருத்துவேறுபாடு இருக்க முடியாது.

தமிழ்ச்சைவு - தமிழ்க்கிறிஸ்தவ வளர்ச்சிப்படிகள்
பதினெட்டாம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் தொழில்திமைகளாக ஆங்கிலேயர்களால் பிடித்துச் செல்லப்பட்ட தமிழரின் அவல நிலைபற்றி மகாகவி பாரதி “தமிழ்ச்சாதி” என்ற பாடவில் கூறும்போது, எங்கு சென்றாலும் தமிழர்தம் “தெய்வம் மறவார்” என்பர். இதற்கொப்ப இருபத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ்ச்சைவப் பெருங்கோவில்கள் ரொறங்ரோ மாநகரிலும் மொன்றியல் பெருங்கரிலும் அமைக்கப்பட்டு பெருவிழாக்களும், வாரம்தோறும் பொது வழிபாடுகள், மற்றும் பஞ்சாங்கத்தின்படியான முறையான தேர்த் திருவிழாக்களும், கொடியேற்றங்களும் இடம்பெற்று வருகின்றன.

தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் திருஉரைகளும் வழிபாடுகளும் இடம்பெறுகின்றன. வரசித்திவிநாயகர் கோவில், கண்டா கந்தசாமி கோவில், நயினை அம்மன் கோவில் போன்றவை ஒருவித உள்ளுர் மண்வாசனை கொண்ட கோவில் பெயர்களாகவே விளங்குகின்றன. ரொறங்ரோவில் மட்டும் முப்பதுக்கும் மேலான சைவ, இந்துக்கருக்கள், அந்தனப் பெருமக்கள் சமயத் திருப்பணி செய்துவருகின்றனர்.

எமது பண்பாட்டின் கலையம்சங்கள் கட்டிட முறைமைகள் இந்த நாட்டின் தட்பவெப்ப நிலைகளிற்கு மாற்றியமைக்கப்பட்டு கோவில் கட்டிடங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. சிறுவர் இளம் பிள்ளைகளுக்கான சைவ நெறிக்கல்வி ஒரு சில கோவில்களில் வழங்கப்படுகின்றது.

இந்தக் கோவில்களுக்கு பெருமளவில் தமிழர்கள் குடும்பங்களாகவே சென்று வழிபடுவது மகிழ்ச்சி மிக்கதாகும். அதிகமான கோவில்களில் வழிபாடு முடிந்த பின்பு பக்தர்களுக்கு சிற்றுணவு இலவசமாக வழங்கி விருந்தோம்பல் செய்யப்படுகின்றது. கண்டிய தமிழ்ச்சைவ வளர்ச்சி பற்றி எமது பெருங்கவிஞர் கந்தவனம் ஒரு நாலையும் யாத்துள்ளார்.

ரொறங்ரோவை அண்மிய நகர்களில் புதிய கோவில்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இவை ஒருவித துரித சமய வளர்ச்சியின் குறிகாட்டியாக அமைகின்றது எனக்கொள்ளலாம்.

கத்தோலிக்க, மற்றும் கிறிஸ்தவ சபைகளின் வழிபாடுகள் பல கண்டிய பெருங்கர்களில் தமிழில் இடம்பெறுகின்றது. ஜந்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ்க் கத்தோலிக்க குருக்களும் அதே எண்ணிக்கையிலான ஏனைய கிறிஸ்தவ குருக்கள், போதகர்களும் கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

மொன்றியலில் தமிழ்க் கத்தோலிக்கருக்கென ஒரு தனியான ஆலயமுண்டு. ரொறங்ரோவில் இதற்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. தமிழ்க் கத்தோலிக்க ஆலயத்தில் தத்தமது ஊர்க் கோவில்களின் பெயர்களாண்ட திருவிழாக்களை

ஆண்டு தோறும் ஊர் மக்கள் கொண்டாடி வருவது பொதுவானதாகும். ஊரில் முன்னர் இடம் பெற்றது போன்று திருப்பாடல்கள், திருச்சுருப்புப் பவனிகள், ஓளி விழாக்கள், கோடைகால ஓன்று கூடல்கள், உண்டாட்டங்கள் என்பன இடம்பெறுகின்றன.

கல்விசார் மேம்பாடுகள்

தமிழ் மாணவர்களின் உயர் கல்வியின் தொடர்ச்சி சிங்கள அரசினால் சட்ட ரீதியாக மறுக்கப்பட்டமை, தமிழ் மக்களின் அரசியல் போராட்டத்திற்கும், அவஸ்கஞக்கும், புலப்பெயர்விற்கும் ஒரு முக்கிய காரணியாகும்.

இன்று ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் மாணவர்கள் கண்டாவின் முன்னணிப் பல்கலைகழகங்களில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். மருத்துவர், பொறியியலாளர் என்ற பழைய பல்லவி இன்னும் எம்மவரை ஆட்கொண்டுள்ளதேயாயினும் தமது சிந்தனை வளர்ச்சியால் பல மாணவர்கள் பல புதிய, முன்பு எவரும் தடம் பாதிக்காத அறிவுப் பாதைகளை இனம் கண்டு கல்வியுலகில் முன்னேறி வருகின்றனர்.

அரசியல், தொழில்நுட்பம், மரபணுவியல், சமூகவியல், முகாமைத்துவவியல், சமூகசேவையியல், மாணிடவியல், பொருண்மையொதுநிதித்துறை, மருத்துவ பெளதீகம், புற்றுநோயியல், அணுவாய்வியல் போன்ற பல புதிய துறைகளில் எமது பிள்ளைகள் ஆர்வம் காட்டி வருவது மிகவும் போற்றத் தக்கதாகும். ஒரு சிலர் இத்துறைகளில் முதுமாணி, கலாந்தி வரையான பட்டப்பிள் படிப்பை மேற்கொள்வது பெருமை தருவதாகும். தமிழ் மாணவர்களின் கல்வி ஆர்வத்தை உயர்வடையச் செய்யும் வகையில் பல கல்வியுட்டல் நிலையங்கள் தமிழ் மாணவ ஆசிரியர்களால் நடத்தப்படுகின்றன.

சிறுவர்களுக்கும் உயர் நிலைக் கல்லூரி மாணவர்களின் நன்மை கருதியும் ACTIVE BRAIN CENTRE போன்ற பல தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் அரும்பணி ஆற்றி வருகின்றன.

3. ஆக்க இலக்கிய வளர்ச்சி

கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நன்கு திட்டமிட்ட வழிகளில் தமிழ் ஆக்க இலக்கிய வளர்ச்சி கண்டாவில் முனைப்புப் பெற்று வருகின்றது. கவியரங்கள், கலையரங்குகள், கூத்து, நாடக வளர்ச்சிகள் ஒரு புறமும், சிறுக்கை, நாவல், கட்டுரை, கவிதை நூல் வெளியீடுகள் மறுபுறமுமாக ஆக்கப் படைப்புகள் அடிக்கடி வெளியீடு செய்யப்படுகின்றன. இவற்றைத் தரம் கண்டு ஆற்றுப்படுத்த வேண்டிய தேவையும் உண்டு என்பதையும் இங்கு கூறுதல் தகும்.

தமிழ்ச் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு திரு. சபா அருள் சுப்பிரமணியமும் அவரது துணைவியாரும் அறாத்தொடர்ச்சியாக தனித்து நின்று செய்துவரும் பணி போற்றப்பட வேண்டியதாகும்.

கால் நூற்றாண்டு காலமாக வெளிவரும் தமிழர் தகவல் மாத இதழும், ஆண்டிதழும், செல்வம் அருளானந்தம் வெளியிடும் காலம் சஞ்சிகை, தூறல் இதழ் போன்றவையும் பன்னாட்டுத்

தமிழரின் வரவேற்பைப் பெற்றவையாகும். கனடாவில் வெளிவரும் ஒரு சில வாரப் பத்திரிகைகள் தரமான இலக்கிய ஆக்கங்களை பிரசுரித்து வருதலும் இலக்கிய ஆக்கப் படைப்பாளிகளுக்கு ஆதரவழாக அமைகின்றது. கனடியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் எடுத்து வரும் இலக்கிய செயற்பாடுகள், முயற்சிகள் ரொற்றனரோ தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தும் மாதாந்த இலக்கியக் கலந்துரையாடல்கள், பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் தலைமையில் அண்ணாமலை கனடா வளாகத் தமிழ்த்துறையின் துரித வளர்ச்சி ஆதியன, எதிகாலத்தில் தமிழின் செந்தெறி வளர்ச்சியினை சரியான வழிக்கு இட்டுச்செல்லும் என்ற நம்பிக்கையை கனடிய தமிழருக்கு ஏற்படுத்துகின்றன. பேராசிரியர் சண்முகதாஸ், பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் ஜயர், மருத்துவ கலாநிதி இ.லம்போதாரன் ஆகியோர் இந்த வளர்ச்சிப் பாதையை எல்லா வகைகளிலும் ஆற்றுப்படுத்தி வருகின்றனர்.

4. அரசியல் ஈடுபாடுகள்

சிங்கள அரசின் ஏகாதிபத்திய போக்கும் தமிழர் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட கொலைகளும், கொட்டுரவுகளுமே ஈழத்தமிழரின் தொடர்ச்சியான புலப்பெயர்வுக்கு காரணிகளாகும். எனவேதான் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் அரசியல் ஈடுபாடுகள் அவர்களின் வாழ்வினின்றும் பிரிக்கமுடியாத சமூகப்பேருணர்வின் துரித வெளிப்பாடாக மேற்கிளம்புகின்றது.

1983 முதல் 1988 வரையான காலப்பகுதியில், ஓட்டாவா, மொன்றியல், ரொற்றனரோ ஆகிய பெருநகர்களில் முத்த தமிழ் அன்பர்கள் அடிக்கடி ஒன்றுகூடி, மாதம் ஒருமுறையாக ஓட்டாவாவில் கனடிய வெளியறவு அமைச்சரின் அலுவலகத்தில் ஆக்கபூர்வமான பல சந்திப்புகளை ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஓட்டாவாவில் அரச பணித்துறை அலுவலகங்களில் செயலாற்றிய திரு. சிவா சிவசுந்தரம், கலாநிதி இலகுப்பிள்ளை, அருட்திரு இரத்தினபாலா, ஆகியோருடன் ரொற்றனரோவிலிருந்து திரு. ஸ்ரீகுகன் ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, திரு. விஜயநாதன், மறைந்த திரு. சிவலிங்கம் ஆகியோர் இணைந்து இந்த சந்திப்புகளில் பங்கு கொண்டார்கள்.

இதேகாலத்தில் நான் ஓட்டாவா பல்கலைகழகத்தில் எனது கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பைத் துவங்கியிருந்தேன். மேற்கூறியவர்களுடன் நானும் சேர்ந்து பலமுறை இத்தகைய சந்திப்புகளில் பங்குகொண்டேன். இந்த சந்திப்புகள் புலம் பெயர்ந்து அகதி நிலை கோரிய தமிழர்களுக்கும் தாய்நாட்டில் வாழும் உறவுகளுக்கும் பல நல்ல விளைவுகளைத் தருவித்தன. கனடிய அரசின் இலங்கை பற்றிய வெளியறவுக் கொள்கை நெறியில் சுட்டிக் காட்டத்தக்க மாற்றங்களை இவை ஏற்படுத்தின. ஜெயவர்த்தனே காலத்தில் மகாவலித் திட்டத்தோகாக கனடா ஒதுக்கியிருந்த பல மில்லியன் டாலர்கள் நிறுத்தப்பட்டமையும் இதில் அடங்கும். புலம் பெயர்ந்தவர்களுக்கான வதிவிட பத்திரங்களை வழங்குதலும், அவர்களின் உறவினர்களை இங்கு அழைப்பதற்கான நியதிகளை விரைவுபடுத்தலும் போன்ற பல விடயங்கள் இந்தச் சந்திப்புகளில் எடுத்துக்கூறப்பட்டன.

1983 முதல் 1985 வரை லிபரல் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தது. அப்போது எம்மண்டன் நகரின் பாரானுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. டேவிட் கிள்கெளர் (David Kilgour, MP)

என்பவர் தமிழரின் நலன்களில் அதீத அக்கறை கொண்டு செயற்பட்டவர். இவர் பழையவாதக் கட்சியை சார்ந்தவர். இவரது சுகோதரியின் கணவர் உயர்த்திரு ஜான் தேர்னர் (Rt. Hon. John Turner) லிபரல் கட்சியில் தலைவராகவும், சிறிதுகாலம் (1985) கனடிய பிரதமராகவும் பணியாற்றியவர்.

கனடாவின் இரண்டு பிரதான கட்சிகளின் தலைமைப் பீடங்களுமே தமிழரின் நலனில் நேர்மையான அக்கறையுடன் செயற்பட்டன. திரு. சிவா சிவசுந்தரம், கலாநிதி இலகுப்பிள்ளை, அருட்திரு இரத்தினபாலா ஆகியோர் ஓட்டாவாவில் வகித்த அரச பதவிகளும், கனடிய அரசுத்துறைகளுடன் கொண்டிருந்த நீண்டகால நல்லுறவும் இதற்கு சாதகமாய் அமைந்தன.

சென்ற முறை செல்வி ராதிகா சிற்சபைசன் முதலாவது தமிழராக கனடிய பாரானுமன்றத்திற்குத் தெரிவ செய்யப்பட்டார். கடந்தாண்டு கனடியத் தமிழர் வழக்கறிஞர் திரு. ஹரி ஆனந்தசங்கரி அவர்கள் லிபரல் கட்சியின் பாரானுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுள்ளார். இவை எல்லாமே கனடிய தமிழரின் அரசியல் வளர்ச்சியின் படிக்கல்லாக விளங்குகின்றன. கனடிய பாரானுமன்ற அரசியலிலும், கட்சிசார் அரசியலிலும் எம்மவர் அடைய இருக்கின்ற உன்னத்திற்கு இவை வழிகாட்டிகளாக அமையும்.

இவை தவிர, கனடிய அரசின் பல்வேறு நிர்வாகத் துறைகளில் எம்மவர்கள் பணியாற்ற முன்வரவேண்டும். வேறுசில தமிழ் இளைஞர்கள் அரசின் உயர்தர நிர்வாக சேவைப் பிரிவுகளில் பணியாற்ற விளைந்துள்ளார்கள். ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெறுவதோடு உலக அரசறிவியல் சார்ந்த துறைகளில் புலமைத்துவம் கொண்டிருந்தலும் இதற்கு அத்தியாவசியமாகும்.

5. விஞ்ஞான, தொழில்நுட்பம் சார்ந்த வளர்ச்சிகள்
யாழ் மெட்டல் நிறுவனர், தொழிலதிபர் பொறியியலாளர் திரு. சொர்னலிங்கம், கட்டிட உபபொருள் உற்பத்திக்கான நிறுவனம் ஒன்றை உருவாக்கி பயன்தரு வகையில் நடத்தி வருகின்றார். இதேபோன்று ஒளிப்பேழை ஒளிபரப்பு சார்ந்த கணினி மென்பொருள் தயாரிப்பில் கனடிய கேபிள் ஷோப்பே என்ற நிறுவனத்தை ஒரு தமிழ் இளைஞர் வெற்றிகரமாக நிர்வகித்து வருகின்றார். கணினிப் பொறியியலில் பட்டம் பெற்ற சில தமிழ்ப் பட்டதாரிகள், கணினிகள் திருத்துமிடங்களையும், கணினி மென்பொருள் உற்பத்திகளையும், கணினி சார்ந்த மென்பொருள் விற்பனைகளையும் செய்து வருகின்றார்கள்.

மொன்றியலில் அபிகுமரன் உத்தமகுமாரன் புற்றுநோய் பற்றிய ஆய்வில் இளம் வயதிலிருந்தே ஈடுபட்டு இன்று பல்கலைக்கழக புலமைப்பரிசில் பெற்று தனது ஆய்வுகளைத் தொடர்கின்றார். அன்மையில் மக்கில் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மாணவி நிவேதா பாலேந்திரா இனம் கண்ட ஒருவகை பக்ஞரியா கழிவு என்னையை உட்கொண்டு வாழும் தன்மை கொண்டது என நீருபித்துள்ளார். இவ்விபரம் பத்திரிகைகளில் முன்பக்க செய்தியாக வெளியிடப்பட்டது.

கல்வி மேம்பாட்டிற்கும், உயர் நிலை ஆய்வுகளுக்கும் கனடாவில் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும்

நல்ல வழிகளில் உபயோகித்து எமது எதிர்கால மாணவ சமூகம் பல உலகளாவிய பெருமைகளைப் பெற வைப்பது எமது முதியோரினதும் பெற்றோரினதும் கடமையாகும்.

6. கலை-பண்பாட்டு உயர்ச்சிகள்

கடந்த பல ஆண்டுகளாக கோடைகாலத்தின் ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் ரொந்றோ, மார்க்கம், மிசிசாகா, மொன்றியல் ஆகிய நகர்களில், பரத நாட்டிய, மிருதங்க, வீஜை, பண்ணிசை அரங்கேற்றங்கள் நிறையவே இடம்பெற்று வருகின்றன.

கண்டாவில், இருபதிற்கும் மேற்பட்ட, நல்ல தரம்மிக்க நடன பாடசாலைகளிலும், இசைக் கல்லூரிகளிலும் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நூற்றுக் கணக்கான மாணவ மாணவிகளுக்குப் பயிற்சி தருகின்றனர்.

பரத நாட்டியத்தைப் பல்கலைக்கழக நிலைக்கு உயர்த்தவேண்டும் என்பதில் தமிழர் அல்லாத பல நடனவியல், அரங்கியல் பேராசிரியர்கள் முனைப்பு காட்டி வருகிறார்கள். பல நூற்றாண்டு கால வளர்ச்சி கண்ட தமிழ் அரங்காற்றுக் கலையின் உன்னத தூலங்களை உயர் கல்வி நிலைய அளவில் கொண்டுசேர்த்து கற்பித்தல் செய்வது மிகவும் வேண்டப்படுவதாகும். எமது பண்பாட்டின் வேர்களை நீண்ட காலத்திற்கு உறுதியாக வளர்ப்பதற்கு இவை உதவியாய் அமையும்.

7. விழாக்களும் உண்டாடுதல்களும்

சமூக விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள், ஒன்றுகூடல்கள், உண்டாடுதல்கள் என்பன தமிழர் மத்தியில் ஏனைய இனக்குமுன்களைவிட எண்ணுக்கணக்கில் சற்று அதிகமாகவே காணப்படுகின்றன.

பெருவிழாக்கள், கொண்டாட்டங்களுக்கு முழுமையான ஒழுங்குகள் செய்து, சோடினைகள் முதல் விருந்துப்பரிமாறல் ஈராக அனைத்தையும் கணினி வழித் திட்டமிடல் வரையாக ஒழுங்குசெய்து கொடுக்கும் வர்த்தக அமைப்புகளை பல்கலைகழக பட்டதாரிகளான இளஞ்சு பகுதி நேர வேலையாகவும் செய்து வருகின்றனர்.

திருமண வைபவங்கள், அரங்கேற்றங்கள், பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள், வியாபார வர்த்தக நிறுவனங்களின் ஆண்டு விழாக்கள், பரிசு வழங்கல் நிகழ்வுகள் போன்றவை பெரிய பண்ச்செலவிலேயே இப்போது செய்யப்படுகின்றன. புதினைந்து இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு கோவில்களின் கீழுள்ள மண்டபங்களிலேயே இத்தகைய நிகழ்வுகள் கொண்டாடப்பட்டன.

இந்த மாற்றம் தமிழர் மத்தியில் விளங்கும் பொருள்மிய வளர்ச்சியையும் சுட்டி நிற்கின்றது.

8. மருத்துவ சுகவாழ்வு போக்குகள்

தேசிய அளவிலும், சர்வதேசப் பரப்பிலும் கண்டிய தமிழ் மருத்துவர்கள் இரண்டு பெரிய அமைப்புகளை நிறுவி, (Canadian Medical and Dental Association, International Medical Health Organization) கண்டிய தமிழ் மக்களுக்கும், தாயக மக்களுக்கும் நேர்த்தியான,

தேவையான பெரும் பணிகளை ஆற்றி வருகின்றார்கள். தாய்மை நிலையில் உள்ள இளம் தமிழ் தாய்மார் பிள்ளைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து எமது தாயகத்தில் பெரியளவில் பல திட்டங்களை இவர்கள் முன்னெடுத்து வருகின்றார்கள், IMHO வின் தலைவர் வைத்திய கலாநிதி இலம்போதரன் இதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றார்.

கலாநிதி வசந்தகுமார் ஆரம்பித்த Computek கல்லூரியில் கணினிப் பயிற்சியோடு மருத்துவ உதவியாளர் சான்றிதழ் நெறிப் பயிற்சிகளையும் ஆரம்பித்து பலநாறு மருத்துவ உதவியாளர்களைத் தமிழர் மத்தியிலும், தமிழர் அல்லாதவர் மத்தியிலும் நெறிப்படுத்தியுள்ளார்.

பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு கணபதிப்பிள்ளை தெய்வேந்திரன், கலிஸ்டா தெய்வேந்திரன் ஆகியோர் இணந்து ஆரம்பித்த கண்டா சுகாதார பராமரிப்பு மாநாடு (Health Care Conferences Canada - HCCI) என்ற நிறுவனம் நாலாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர் அல்லாத மருத்துவர்கள், மருத்துவ தாதிகள், சமூக சேவையாளர்கள், மருத்துவ மாணவர்கள், மனோநோய் பராமரிப்பு உதவியாளர்கள், காவல் துறையினர் பங்கெடுத்து தொழில்சார் சான்றிதழ் பெறுவதற்கு வழிசமைத்துள்ளது. வாழ்வின் இறுதிக் கால பராமரிப்பு, மனோநோயாளர் பராமரிப்பு ஆகிய துறைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து இந்த மாநாடுகள் ஆண்டு தோறும் நடத்தப்படுகின்றன.

நாறுக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் மாணவர்கள் கண்டாவிலும், அமெரிக்காவிலும், கரிபியன் நாடுகளிலும் மருத்துவக் கல்வியை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

வசந்தம் உளவளத் துணை நிலையம் தமிழ் முதியோரினதும் குடும்பங்களினதும் நன்மை கருதியே பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்குமுன் துவக்கி வைக்கப்பட்டது. இன்றுவரை தமிழரின் நிறைவான சுகாதார வாழ்விற்கும் உளவள முழுமைக்கும் இந்த நிறுவனம் பணி செய்கின்றது.

மனோநோய் பற்றிய தெளிவும் அதற்கான முறையான மருத்துவ உதவிகளை நாடுவதும் தமிழ் சமூகத்தில் இன்னும் ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்து வருகின்றது. கண்டாவில் இலவசமாகக் கிடைக்கும் மருத்துவ வசதிகளை எம்மவர் முழுமையாக பாவித்து பயன்தைகின்றார்களா என்பது கேள்விக்குரியது.

9. வர்த்தக விருத்திகள்

கண்டிய தமிழர்கள் வர்த்தகத்துறையில் கணிசமான முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளார்கள். வீடு விற்பனைத் துறையிலும், உணவு தயாரிப்பு, விற்பனை, உணவுக நிர்வகிப்பு, இயந்திர உதவியுடன் தமிழ் உணவுகள், சிற்றுண்டிகள் தயாரித்தல் போன்ற சுயதொழில் நிறுவனங்களையும் நடத்தி வருகின்றனர்.

கண்டாவில் இரண்டாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட வர்த்தக நிலையங்கள், நிறுவனங்கள், சிறிய, பெரிய முதலீடுகளுடன் தமிழர்களால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ஜந்து முதல் பத்து மில்லியன் டாலர் வரையிலான முதலுடன் வர்த்தகம் நடத்தும் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை கூடிவருதல் கண்கூடு.

சிறிய கட்டிடங்கள், நிலக்கீழ் அறைகளை வடிவமைத்தல், சமையலறை, குளியல் அறைகள் அமைத்தல் போன்று பல வீட்டலங்காரம், வீடுமைப்படி சார்ந்த வேலைகளிலும், யன்னல், கதவு, புதுப்பித்தல், வெளிப்புற நடைபாதைகள் வரைபு செய்தல் ஆகிய பல்வேறு துறைகளில் உரிய பயிற்சியோடு தனியார் வர்த்தகமாக சிலர் செய்து வருகின்றனர். சுருக்கமாக, வர்த்தகம் சார்ந்த எல்லா துறைகளிலும் தமிழர்கள் தமது சிறுகுகளை அகல விரித்து ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

கண்டியத் தமிழரின் வர்த்தக வீச்சுகளை மேலேதாக்கி செல்வதற்கு, கண்டிய தமிழ் வர்த்தக சம்மேளனம் (Canadian Tamil Chamber of Commerce) உரிய முறையில் வழிகாட்ட, சிறிய வர்த்தக நிலையங்களை நடத்தி வருபவர்களுக்கு நவீன முகாமைத்துவ முறையைகள் பற்றி கருத்தரங்குகளை ஒழுங்குசெய்து அறிவுட்ட வேண்டும். இவ்வாறு மாறிவரும் குழலுக்கமைய வர்த்தகம்-வியாபாரம் வளர் நெறிப்படுத்த வேண்டும்.

10. பேரவைகள், அமைப்புகள், மன்றங்கள்
கண்டிய தமிழர் பேரவை, தமிழ் ஈழச் சங்கம், தேசிய மக்கள் அவை, போன்ற பெரிய அமைப்புகளும், பல பாடசாலைகளினதும், கல்லூரிகளினதும் பழைய மாணவர் சங்கங்களும், இளையோர் அமைப்புகளும், பல்வேறு முதியோர் அமைப்புகளும், ஊர்கள் சார்ந்த சங்கங்கள், இணையங்களுமாக கண்டிய தமிழர் பலநாறு அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி பழைய உறவுகளை வளர்த்தும், தாம் வேர்விட்டு வளர்ந்த மண்ணும் மக்களும் வாழ்வைத் தொடர்வதற்காக அவர்களுக்கு உதவிகள் நல்கியும் செயற்பட்டு வருகின்றனர். பல பழைய மாணவ சங்கங்கள் இதில் முன்னிலை வகிக்கின்றன.

இத்தகைய அமைப்புகள், சமூக வாழ்வின் சிக்கல் நிறைந்த பலதரப்பட்ட உறவு நிலைகளைத் தக்க வைக்கவும், சிறிய பெரிய அளவில் தனிமனித்தர்களும், குடும்பங்களும் தமது குழும இருத்தலை இன்மகாட்டவும் இந்த அமைப்புகள். தேவைப்படுகின்றன. அதிகமானவை பரஸ்பர நல்லுணர்வுடனும், ஒற்றுமையுடனும் செயற்பட்டாலும் சிலவற்றுக்குள்ளேனும் பிரிவினைவாதப் போக்குகள் இல்லை என்று அடித்துக் கூற முடியாது. இவை பிரிவினைகளை வளர்க்காமல் தமிழ்த் தோட்டத்தில் வளரும் பண்ணிற மலர்களாக தமிழ்ச் சமூகத்தை இந்த அழகிய கண்டா நாட்டில் அணிசெய்ய வேண்டும். சிறு குழுமங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வும், ஒருமைப்பாடும் கண்டாவைத் தமது தாய்நாடகவும், தாம் வளர்ந்த சொந்த வீடாகவும் கொள்ளும் எமது பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு நல்ல ஒற்றுமை மரபினை வருங்கால சொத்தாக விட்டுச் செல்லும்.●

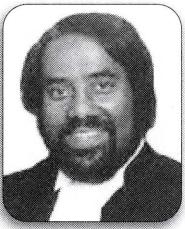
CANADIAN TAMILS

Tamil Canadians or Canadian Tamils are Canadians of Tamil ethnic origins mostly from India and Sri Lanka. It is estimated that the Tamil diaspora in Canada is around 300,000. From a population of fewer than 150 Tamils in 1983, it has become one of the largest visible minority population groups within the Greater Toronto Area (GTA). In the 1991 census, Tamils were the fastest-growing ethnic group in Metropolitan Toronto. Canada's Tamil population is thought to constitute the largest Sri Lankan diaspora in the world with Toronto being considered as "the city with the largest number of Sri Lankan Tamils in the world"

With the outbreak of riots and eventual civil war in Sri Lanka in 1983, Tamil migration to Canada increased significantly. In 2000, Sri Lanka was the sixth largest source country of immigrants to Canada, sending 5,841 people or 2.57% of Canada's immigrant total. Between 1991 and 2001, Sri Lanka was the fifth largest source country of immigrants to Canada, after China, India, the Philippines, and Hong Kong. Between 2001 and 2010 Sri Lanka's rank dropped to 17 in the list of immigrant source countries to Canada. Well behind the major source countries China (327,317), India (277,819) and Philippines (191,121). In 2010 immigrants from Sri Lanka consisted of only 1.4% of Canada's immigrant total of 280,681.

Most permanent residents from Sri Lanka came as either independent immigrants or family class sponsored immigrants. Refugee claimants are an independent category of Tamils from Sri Lanka who arrived in Canada and are claiming protection under the Immigration and Refugee Protection Act. After 2001 there have been no Government of Canada or private sponsored Tamil refugees to Canada. There are 141,074 UNHCR recognized Tamil refugees in non-signatory countries. There are a total of 589,639 refugees from Sri Lanka in 2011 who have registered with the UNHCR in non-signatory countries.

Years	Permanent Residents	Refugee Claimants	Government/Private Sponsored Refugees
2000	5,849	2,898	7
2001	5,520	2,824	0
2002	4,968	1,589	0
2003	4,448	1,239	0
2004	4,135	1,134	0
2005	4,690	854	0
2006	4,490	862	0
2007	3,934	779	0
2008	4,509	1,013	0
2009	4,269	2,758	0
2010	4,181	2,778	0

ஜெகன் மோகன் கனடிய முத்த வழக்கறிஞர்

கனடாவுக்கு புலம்பொய்ந்த அழக்தமிழரின் ஆரம்பகாலம்

2013ம் ஆண்டு வெளியான தமிழர் தகவலின் 22வது ஆண்டு மலரில் வழக்கறிஞர் ஜெகன் மோகன் (கடந்த வருடம் அமரானார்) எழுதிய *Glimpses into the Early History of Ceylon Tamil Community in Canada* என்ற கட்டுரையின் தமிழாக்கம் இங்கு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. மொழிபெயர்த்தவர் : திரு. குயினர்ஸ் துரைசிங்கம்.

37 ஆண்டுகளிற்கு முன்னர் நான் இந்த நாட்டில் காலடி எடுத்து வைத்தபோது, எனது ஞாபகப்படி, கனடாவிலிருந்த தமிழர்களை மிக இலகுவாக எண்ணிவிடலாம், ஏனென்றால் அவ்வளவு சிறிய தொகையினாலே இங்கே இருந்தனர். 1976 காலப்பகுதியில் எனது அனுபவத்தின்படி, சிலோன் தமிழர்கள் ரொறங்ரோ மற்றும் மொன்றியல் பகுதிகளில்தான் அதிகம் குடியேறினார்கள். ஒரு சில தமிழர்கள் அல்பேட்டா மற்றும் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா பகுதியிலும் குடியேறுவதாக சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நான் மொன்றியலில்தான் முதலில் காலப்பதித்தேன். அப்போது அங்கே நூறுக்கும் குறைவான தமிழர்களே குடியேறியிருந்தார்கள். அதனால் நான் ரொறங்ரோவிற்குச் சென்று குடியேறினேன். ரொறங்ரோவில் எனக்கு தமிழர்யாரையும் அப்போது தெரியாது. ஒரு வாரத்தின் பின்னர், எனது அண்ணினின் நண்பரான நடராஜா புவனேந்திரா என்பவரைச் சந்தித்தேன். நாங்கள் இருவரும் தொழில் தேடுவது, கடைக்குச் செல்வது, சமைப்பது, உண்பது என்று அதிக நேரத்தை ஒன்றாகச் செலவழித்தோம். ரொறங்ரோவில் எந்த தமிழ்க் கடையும் இருக்கவில்லை. எமது சமையலுக்கான மசாலா மற்றும் வாசனைப் பொருட்களை இந்தியக் கடைகளிலேயே வாங்கினோம். பின்னர் ஒருநாள், ரொறங்ரோவிலே ஒரு நல்ல தமிழ் அன்பர் வாழ்வதாகவும், அவரது வீட்டில் தமிழர்கள் அவ்வப்போது சந்திப்பதாகவும் எனது நண்பர் புவனேந்திரா கூறினார். என்னையும் ஒருநாள் அங்கு அழைத்துச் செல்வதாகக் கூறிய எனது நண்பர், அந்த அன்பரின் பெயர் என்.சிவலிங்கம் என்றும் தெரிவித்தார். அதன்படி அந்த அன்பரின் வீடிடிற்கு முதற்தடவை சென்றபோது, அவரிடம் என்னைப்பற்றிக் கூறினேன். திரு.சிவலிங்கம் பதிலளிக்கையில், கோப்பாய் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அமரர் திரு.சி.வன்னியிசிங்கத்திற்கு தான் நெருங்கிய உறவினர் என்று தெரிவித்தார். உடனடியாக எங்கள் இருவருக்கும் இடையில் ஒரு புரிதலும் உரையாடுவதற்கான வாய்ப்பும் உருவானது. அவரை நான் முதன்முதலில் சந்தித்தபோது, திரு.சி.வலிங்கம், ஐனனியை மணமுடித்து ஒரு பெண் பின்னையுடன் வாழ்ந்து வந்தார். இந்தச் சந்திப்பு 1977ல் நடைபெற்றது. எங்களது சந்திப்பு நடைபெற்று ஒரு சில நாட்களில், இலங்கையில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க ஆட்சி தோற்கடிக்கப்பட்டு,

ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தன் புதிய தலைவராகப் பதவியேற்றார். வழக்கமேபோன்று ஜயவர்த்தன் தனது பழிவாங்கும் படலத்தை

அழரம்பித்தார். சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி (எஸ்.எல்.எஃப்.பி) உறுப்பினர் மீதும், திருமதி பண்டாரநாயக்க மீதும், வன்முறைகளை ஏவிவிட்டார். பின்னர், சிறீலங்காவிலுள்ள தமிழ் சமூகத்தின் மீதும் தனது வன்முறைகளைத் திட்டமிட்டுக் கட்டவிழ்த்து விட்டார்.

ரொறங்ரோவில் வாழ்ந்த தமிழர்கள், இலங்கையில் வாழ்ந்த தங்கள் உறவினரின் நிலை பற்றி மிகுந்த கவலையும் கரிசனையும் கொண்டனர். கனடாவிலிருந்த ஊடகங்கள் எவையும் சிறீலங்காவில் நடக்கும் எந்த விடயத்தையும் வெளியிடுவதாகத் தெரியவில்லை, ஏனென்றால் கனடியப் பார்வையில் சிறீலங்கா எந்த அரசியல் முக்கியத்துவத்தையும் பெற்றிருக்கவில்லை. சிறீலங்காவில் இடம்பெறும் வன்முறைகள் பற்றிய செய்திகளை அறிவதற்கு கனடியத் தமிழர்கள் ஆவலாக இருந்தபோதும், அவர்களுக்கு இருந்த ஒரே வாய்ப்பாக, தொலைபேசி மூலம் இலங்கையில் அல்லது இங்கிலாந்திலுள்ள உறவினரை அழைத்து தகவல் கேட்பது மட்டுமே. அப்போது இங்கிலாந்தில் இயங்கிய பிபிசி சேவை, சிறீலங்கா செய்திகளையும் ஒலிபரப்பியதை நாம் அறிந்திருந்தோம். கனடாவில் வாழும் எமக்கு, பிபிசி வாணொலி சேவையைக் கேட்பதிலே இருந்த மிகப்பெரும் பிரச்சனை என்னவென்றால், பிபிசி சேவை சிற்றலை வரிசையில் மட்டுமே ஒலிபரப்பப்பட்டமைதான். கனடாவில் சிற்றலை மூலம் வாணொலி அலைவரிசைகளைக் கேட்கும் வாணொலிகள் விற்பனைக்கு அப்போது இருக்கவில்லை. இதனால் சிற்றலை வாணொலி ஒன்றை வாங்குவதற்காக நியூ யோர்க் நகர் செல்லவேண்டிய தேவை உருவானது. திரு.சிவலிங்கம், அவரது குடும்பத்தினர், மலேசியாவிலிருந்து வந்திருந்த சிவலிங்கத்தின் நண்பர் திரு. மணியம் ஆகியோருடன் நானும் இணைந்து வாணொலி வாங்கக் நியூ யோர்க் நகருக்கு வாகனத்தில் பயணித்தோம். கனல் வீதியிலுள்ள கடையொன்றில், கசர் ரெக்கோடிங் செய்யக்கூடிய ‘நஷனல் பனசோனிக் வகை’ சிற்றலை வாணொலி ஒன்றை வாங்கினோம். நியூ யோர்க் செல்வதற்கு முன்னரே திரு.சிவலிங்கம் வேறு யார் மூலமாகவோ இலங்கை வன்முறைகள் தொடர்பான பிபிசி செய்தியடங்கிய கசர் ஒன்றை, சிற்றி ரிவியின் பதிவறையில் பதிவு செய்து எடுத்து வந்தார். இந்த பிபிசி செய்தியடங்கிய பதிவுகள் கிடைத்ததும், ரொறங்ரோவில் வாழும் தமிழர்கள் அனைவரும் கலந்துகொள்ளும் ஒரு அவசர கூட்டம் ஸ்காபரோ சிவிக் சென்றரில் ஒரு பகல் பொழுதில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.

அந்தக் கூட்டத்தில் பிபிசி செய்திப் பதிவை அனைவரும் கேட்க வைத்து, கண்டிய செய்தி ஊடகங்களின் கவனத்திற்கு சிறீலங்காப் பிரச்சனையை எடுத்துச் செல்ல ரொறங்ரோவில் வாழும் தமிழர்கள் என்ன செய்யலாம் என்ற உரையாடல் இடம்பெற்றது. சந்திப்பின் முடிவில் மிக வேகமாக ஒரு எதிர்ப்பு ஊர்வலத்தை நடத்த ஒழுங்கு செய்வதென்றும், ரொறங்ரோ நகரசபைக்கு முன்பாக, ஒரு வேலை நாளின் பகல் நேரத்தில் இதை நடத்துவதன் மூலம் செய்தி ஊடகங்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. சிவிக் சென்றில் இடம்பெற்ற இந்தக் கூட்டத்தின் முடிவில் அங்கு வைத்தே சில பதாதைகளையும் தயாரிக்க ஆரம்பித்தோம். சிறீலங்காவில் தமிழர்களுக்கெதிராக ஒரு இனஅழிப்பு ஆரம்பமாகிறது என்ற தகவலை கண்டியர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் வகையில் இந்தப் பதாதைகள் தயாரிக்கப்பட்டன. அதே தினத்திலேயே, மதியவேளை மக்கள் அதிகம் உணவுறுந்த வீதிக்கு வரும் நேரத்தில், போதிய கவனத்தை ஈர்க்கும் நோக்குடன் எதிர்ப்பு ஊர்வலம் நடத்தப்பட்டது. அதேநாள் மாலை 6 மணிக்கான செய்தியில், இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் எதிர்ப்பு ஊர்வலம் குறித்த செய்தியை வெளியிட்டன. அந்த ஊர்வலத்திற்கும் சில ஊடகவியலாளர்கள் வந்திருந்தார்கள். இப்படி அங்கு வருகை தரும் ஊடகவியலாளர்களைச் சந்தித்து, சிறீலங்காவில் என்ன நடைபெறுகிறது, இந்த ஊர்வலத்தின் நோக்கம் என்ன போன்ற விடயங்களை அவர்களுக்கு விளக்குவதற்கு என்ன நியமித்தார்கள், அதுவே எனது பணியாக இருந்தது. எமது மக்கள் சிறீலங்காவில் கொல்லப்படுகிறார்கள், ஆனால் மனித உரிமைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் கண்டிய நாடு, பொதுநலவாய நாடுகளுக்கான அமைப்பில் அங்கம் வகித்தும்கூட, இது தொடர்பாக அமைதி காக்கிறது, எனவே கண்டிய அரசாங்கம் தனது கரிசனையை சிறீலங்கா அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்க கண்டிய மைய ஊடகங்கள் குரலெழுப்ப வேண்டுமென்று நான் அங்குவந்த ஊடகவியலாளர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டேன்.

இந்த எதிர்ப்புப் பேரணிக்குப் பின்னர், எங்களிடையே ஒரு ஒழுங்கும் கட்டமைப்பும் உறுதிப்பாடும் கொண்ட சங்கம் ஓன்று உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இந்தச் சங்கம் சிறீலங்காவில் தமிழர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அவர்களைப் பாதுகாக்க கண்டிய அரசு குரலெழுப்புவதற்கு ஏதுவான வழிகளில் பல பணிகளை முன்னெடுக்க உதவலாம் என்றும் முடிவானது. இது தொடர்பாக நாம் சில கூட்டங்களை நடத்தி, இறுதியில் இதற்கென ஒரு சங்கத்தை உருவாக்குவதென முடிவு செய்யப்பட்டது. அந்த நேரத்தில், கண்டாவில் ஏற்கனவே ‘பாரதி கலா மன்றம்’ என்ற பெயரில் தென்னிந்திய தமிழ் கலாசார தமிழ் அமைப்பு ஒன்று இயங்கிவந்தது. சிவலிங்கம் உட்பட இன்னும் சிலர் இந்த அமைப்பில் ஏற்கனவே அங்கத்தவர்களாக இருந்தார்கள். அதேபோன்ற ஒரு கட்டமைப்பை ஈழத் தமிழர்களுக்கும் உருவாக்கி, அதனுடைக் காலாம் என்று முடிவெடுத்ததுடன், அதற்கான சட்டரீதியான வாய்ப்புக்களை ஆராயும் பொறுப்பும் என்னிடம் தரப்பட்டது. எனது தேடுதலின் முடிவில், ஒரு இலாப நோக்கற்ற சங்கமொன்றை ஒன்றாறியோ சட்டத்திற்கமைவாக பதிவுசெய்வதே இதற்கான மிகச் சிறந்த பாதை என்பதை சிபாரிசு செய்தேன். இப்படி ஒரு சங்கத்தைப் பதிவு செய்வது பற்றியும், அதற்கான பெயர், யார் அதன் ஆரம்ப உறுப்பினர்கள் போன்ற பல்வேறு விடயங்களையும் ஆராய ஒரு கூட்டம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. கூட்டத்தில், ‘கண்டா

தமிழ்மீச் சங்கம்’ (Tamil Eelam Association of Canada) என்ற பெயர் தெரிவானதுடன், அதைப் பதிவு செய்யும் பணியும் என்னிடம் தரப்பட்டது. இந்தப் பெயரைப் பதிவு செய்வதற்கு முன்னர், இதற்கான அமைச்சில் இந்தப் பெயருக்கான அனுமதியைப் பெறவேண்டியிருந்தது. இந்தப் பெயரைப் பதிவுதற்கு நான் முயற்சித்தபோது, அமைச்சு இந்தப் பெயரை அனுமதிக்க மறுத்தது. ‘அசோசியேஷன்’ என்ற பெயரைப் பாவிப்பதாக இருந்தால், சந்தா செலுத்திய அங்கத்தவர்கள் சிலர் இருப்பது அவசியம் என்ற அடிப்படைத் தேவை இருந்தது. இதன் காரணமாக, சிவலிங்கம், விஜயநாதன் மற்றும் நானும் இணைந்து இது பற்றி விவாதித்து, இன்னும் சிலருடனும் தொலைபேசியில் உரையாடி, இறுதியில் ‘சொசைய்ட்டி’ என்ற சொல்லைப் பாவிப்பதற்கு முடிவெடுத்தோம். இதன்படி தமிழ்மீச் சொசைய்ட்டி ஒஃப் கண்டா என்ற பெயரில் இந்தச் சங்கம் பதிவு செய்யப்பட்டது. இந்த சங்கத்திற்கான முதலாவது பதிவில் உறுப்பினர்களாக சிவலிங்கம், விஜயநாதன், ரவிலோகன், விஜயசிங்கம், மரியாம்பிள்ளை, பத்மினி ஜெகநாதன், அம்பிகாபதி, கோஷல்வரன், சிற்றம்பலம் ஆகியோர் சேர்க்கப்பட்டனர். 1978ம் ஆண்டு இந்தப் பதிவிற்கு வழங்கப்பட்ட பத்திரம் அமைச்சால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, உத்தியோகபூர்வமாக பதிவாகியது. இந்தச் சங்கத்தின் சட்ட ஆலோசகராக நான் செயலாற்றியதுடன், ‘ரெசோக்’ (TESOC) என்ற இந்த அமைப்பின் சட்ட ஆலோசகராக தொடர்ந்தும் பணியாற்றி வந்தேன். இந்த ரெசோக் குழுவில் இடம்பெறாவிட்டாலும், அமைப்பின் உருவாக்கத்திற்கு ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பை வழங்கிய இன்னுமொரு முக்கியஸ்தராக, அப்போது கண்டாவில் ஒரு மாணவராக இருந்த திரு. மகாஉத்தமன் விளங்கினார். தமிழ்மீச் சொசைய்ட்டி ஒஃப் கண்டா (TESOC) அதாவது கண்டா தமிழ்மீச் சங்கம், மூலதனம் (முதலீடு) மற்றும் பங்குகள் அற்ற ஒரு அமைப்பாக இயங்க வழியேற்பட்டது. இதனுடைய தலைமைக் காரியாலயமாக, இலக்கம் 10 பாஃக்கிறீன் வீதி, டொன்மில்ஸ், ஓன்ராரியோ என்ற முகவரி பதிவாகியது. இதுதான் திரு. சிவலிங்கம் அவர்களுடைய வீட்டு முகவரி. இப்படி பதிவு செய்யப்பட்ட பின்னர், இந்த சங்கத்தை இயக்குவதற்கான அடிப்படை சட்டத் தேவையாக, ஒரு சட்டக் கோவை (Constitution) உருவாக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. இந்த சட்டக்கோவையை நான் உருவாக்கிய பின்னர், சட்டக்கோவையைப் பரிசீலித்து, அங்கீரிப்பதற்கான தேவைக்காக, ஸ்காபரோ சிவிக் சென்றில் இதன் உறுப்பினர்களுக்கான ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினோம். அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட சிறீ-குகன் சிறீ-ஸ்கந்தராஜா கருத்துக் கூறுகையில், இந்தச் சங்கத்தின் பிரதான நோக்கம் கலாசாரத்தை முன்னிலைப்படுத்தியதல்ல. கலை கலாசாரத்திற்கான சங்கமென்றே பல சந்தர்ப்பங்களில் இவை கருதப்படுகின்றன. இது அதற்கானதல்ல என்று தெரிவித்தார். அத்துடன், இந்தச் சங்கம், குடிவரவாளர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பார்ப்பதற்கான சங்கமல்ல என்பதும் முக்கியமானது. இந்திய குடிவரவாளர்களின் தேவைகளுக்கான சங்கத்தையும் அதில் பணிபுரியும் திரு. சேரேந்தர் சிங் கில் அவர்களையும் எனக்குத் தெரியும். அதனால் ரெசோக் உருவாக்கப்படுவதற்கான எனது விருப்பம் குடிவரவாளர் தேவையைப் பார்க்கும் நோக்கத்துடன் அல்ல என்பதை கவனத்தில் எடுப்பது அவசியம். அதைவிட, ரெசோக் அமைப்பின் நோக்கம், கண்டிய பொதுமக்களுக்கு இலங்கையில் சிறீலங்கா அரசாங்கம் தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கும் கொடுமைகளை எடுத்துக்கூறி தெளிவுபடுத்துவதே

என்பதையும் அவர் குறிப்பிட்டார். மேலும், இந்த அமைப்பின் நோக்கம் கண்டிய அரசியல்வாதிகளுடன் தொடர்புகளை உருவாக்கி, சிறீஸ்காவில் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படும் அந்திகள் தொடர்பான் தகவல்களை வழங்குவதாகவும் இருப்பது அவசியம் என்று அவர் கூறினார்.

1977லிருந்து 1983ம் ஆண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில், இலங்கையிலிருந்து பல நாடானுமன்ற உறுப்பினர்களும் கண்டாவுக்கு வருகை தந்தார்கள். திரு. அமிர்தலிங்கத்துடன் அவரது பாரியார் திருமதி. மங்கயர்க்கரசி, திரு. வி. என்.

நவரத்தினம், திரு.யோகேஸ்வரன், திரு. சிவசிதம்பரம் போன்றோர் இங்கு வருகை தந்தனர். இந்தியா-தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் திரு.நெடுமாறன், திரு.ஜனார்த்தனன் போன்றோர் கண்டாவுக்கு வருகை தந்தார்கள். சிறீஸ்கா அரசியல் நிலைமைகளை எடுத்துக்கூற, ரொற்றனரோ மற்றும் மொன்றியல் நகரங்களில் இத்தகைய கூட்டங்களை ரெசோக் ஏற்பாடு செய்யது.

ரெசோக் அப்போது வங்கிக் கணக்கு எதையும் வைத்திருக்கவில்லை. நான் ரெசோக் அமைப்புடன் செயற்பட்ட காலம் வரை, எனது ஞாபகத்தின்படி, எந்த வங்கிக்கணக்கும் ரெசோக் வைத்திருக்கவில்லை. வங்கிக்கணக்கொன்று வைத்திருப்பதற்கான அவசியம் எதுவும் ரெசோக்கிற்கு இல்லை என்பது அதன் அங்கத்தவர்களது கருத்தாக இருந்தது. அனைத்துச் செலவுகளையும், அதன் உறுப்பினர்கள் தங்களது சொந்தப் பணத்திலிருந்தே செலவழித்தனர். ரெசோக்கில் இணைந்து பணியாற்றியவர்களும் அதன் உறுப்பினர்களும், இத்தகைய நிதிப் பங்களிப்பை, தங்களது சுயவிருப்பில் தாமாகவே முன்வந்து வழங்கியதுடன், அதுவே அப்போதைய தமிழ் சமூகத்தின் உணர்வாகவும் இருந்தது.

தமிழீச் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டதன் பின்னர், கீர்ணவூட் தொகுதியில் என்.டி.பி. கட்சியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கண்டிய நாடானுமன்ற உறுப்பினர் திரு. அன்று பிரவின் அவர்களிடம் என்ன, நிவர்தேல் தொகுதி நாடானுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் ரென்விக் அவர்கள் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். சிறீஸ்காவில் இடம்பெறும் தமிழ் நிலங்களை அரசு அபகரிக்கும் நிலமை தொடர்பாக, குறிப்பாக மதுறு ஓயா திட்டம் பற்றி விளக்கமாறு கோரினார்கள். CIDA என்ற கண்டா சர்வதேச அபிவிருத்தி மையத்தினால் இந்தத் திட்டத்திற்கு நிதியும் பொருளாதவியும் வழங்கப்படுவதாக எமக்கு அப்போது தகவல் கிடைத்திருந்தது. இந்த பிபரத்தை நாம் திரு. பிரவின் அவர்களிடம் எடுத்துக்கூற, அதை அவர் ஒட்டாவா நாடானுமன்றத்தில் பிரஸ்தாபித்து, தமிழர்களின் பாரம்பரிய வாழ்விடங்களிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படுகின்ற செய்தியை பகிர்ச்கமாக வெளியிட்டார். அவர் 1979ல் ஓய்வுபெற்றார். 1983ல் சிறீஸ்காவில் தமிழர்களுக்கு நேர்ந்த நிலையைப் பார்த்து அவர் மிகவும் கவலையைடந்தார். கண்டிய தமிழ் சமூகம் தங்களது அடிப்படைப் பிரச்சனை சார்ந்த வியத்தில் மிகவும் கரிசனை கொண்ட ஒருவரை இழந்தது.

1983 யூலையில் இன மஹகல்நிலை தோன்றியபோது, தமிழீச் சங்கம் அதிர்ச்சிக்குள்ளனது. பிபிசி சேவையூடாக இந்தச் செய்தியை அறிய முடிந்தது. இது குறித்து கண்டிய அச்சு மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் அமைதி காத்தமை எமக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ரெசோக் அமைப்பினால் இது குறித்த தகவல்களை வழங்குவதற்காக,

திரு. கோஸ்வரன் அவசரமாக ஒரு சந்திப்பை ஒழுங்கு செய்தார். தமிழ் சமூகத்தின் சார்பில், திரு. சிறீஸ்கந்தராஜாவும் நானும் பேச்சாளர்களாக ரெசோக் அமைப்பால் நியமிக்கப்பட்டோம். ரொற்றனரோ நகரசபை மன்றபத்தின் ஊடக அறையில் இந்தச் சந்திப்பு இடம்பெற்றது. சிறீஸ்காவில் இடம்பெற்றுக்கொண்டிருந்த மிகக் கோரமான சம்பவங்கள் தொடர்பாக நாம் இருவரும் விளக்கமளித்தோம். அந்த ஊடக அறையின் பிறிதொரு மூலையில், பிபிசி வாணோலிச் செய்தியின் ஒலி வடிவத்தை, நேரடியாகவே ஊடகவியலாளர்கள் கேட்பதற்கு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்தச் சந்திப்பு இடம்பெற்ற மறுநாள், அச்சு ஊடகமான ரொற்றனரோ ஸ்ரார் மற்றும் குளோப் அன்ட் மெய்ல் ஆகியன், தங்களது முதல் பக்கத்தில் சிறீஸ்கா பற்றிய செய்திகளை பிரதான தலைப்பாக வெளியிட்டதுடன், தொடர்ந்து பல நாட்கள், தலைப்புச் செய்தியாக வெளியிட்டு வந்தன. வாணோலி மற்றும் தொலைக்காட்சிகளும் செய்திகளை வெளியிட்டன. ரெசோக் உறுப்பினர்கள், திரு. சிவலிங்ககத்தின் வீட்டில் அடிக்கடி கூடி, நடப்பு நிலைமைகளை எப்படிக் கையாள்வது என்பது பற்றி விவாதித்து திட்டங்களைத் தீட்டி வந்தோம். 1983ல் முன்னதாக, சிறீஸ்காவில் அரசியல் நிலைமைகள் மோசமடைந்து சென்றதால், ‘அகதிகள் சட்டத்தின்’ பாதுகாப்பைப் பெறும்பொருட்டு, ஏராளமான தமிழ் இளையவர்கள் கண்டாவுக்கு வருகை தந்திருந்தார்கள்.

இந்தக் கட்டத்தில், கண்டாவின் குடிவரவுச் சட்டங்கள் குறித்து ஆராய்வது மிகவும் இன்றியமையாதது. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, நான் கண்டாவிற்கு வந்தபோது, இலகுவில் எண்ணக்கூடிய சில நூறு சிலோன் தமிழர்களே கண்டாவில் இருந்தார்கள். இதற்கான காரணம், கண்டாவில் இருந்த மிக இறுக்கமான குடிவரவுச் சட்டங்களே. நான் கண்டாவிற்கு வந்தபோது இங்கே ஏற்கனவே இருந்தவர்கள், குடிவரவுச் சட்டம் 1952ல் கீழ் பதிவானவர்கள். நானும் அதே சட்டத்தின்கீழ் கண்டா வந்தவனே. இந்தச் சட்டத்தின்படி, ஆசிய நாட்டவர் ஒருவர் கண்டாவிற்குக் குடிவருவதாக இருந்தால் அவருடைய குடும்பத்தவர் ஒருவர் அவரை சிபாரிசு (ஸ்பொன்சர்) செய்ய வேண்டும். பின்னதாக, 1967ல் இந்தச் சட்டம் தளர்த்தப்பட்டு, புள்ளி வழங்கும் வழக்கம் (Point System) அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. கண்டாவில் முதலில் வந்து குடியேறிய பல சிலோன் தமிழர்களும் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்தவர்கள். ஏனைய பலரும், கொழும்பு புலமைப் பரிசுத் திட்டத்தின் கீழ் கண்டாவிற்கு மாணவர்களாக வந்து, கல்வியை முடித்துக்கொண்ட பின்னர் இங்கே தங்கியவர்களாக இருந்தார்கள். அகதிகளுக்கென ஒரு தனியான பிரிவு இருக்கவில்லை. 1976ல், ரூடோ அரசாங்கம், புதிய குடிவரவுச் சட்டத்தை, நான்கு பிரிவுகளை உள்ளடக்கி, அறிமுகம் செய்தது. அதில் ஒரு பிரிவுகளை அகதிகள் குறித்த விடயம் இருந்தது. சிலோன் தமிழர்கள் கண்டாவிற்கு அகதிகளுக்கு இந்தப் பிரிவு நன்மை தருவதாக இருந்தது. சிலோன் தமிழர்கள் கண்டாவிற்கு அகதிகளாக வர ஆரம்பித்த காலத்தில், கண்டாவிலிருந்த அகதிகளை வரையறை செய்யும் முறைமை எப்படி இருந்ததென்றால், சிரேஸ்ட் குடிவரவு அதிகாரி ஒருவர், ஒரு அகதியை, உண்மை மட்டுமே சொல்வதாக வழங்கப்படும் உறுதிமொழிக்குக் கீழ், விசாரணை செய்து, அந்த அறிக்கையை ஒட்டாவாவிலுள்ள அகதிகளுக்கான தகுதரத்தைத் தீர்மானிக்கும் குழுமத்திடம் (Refugee Status Advisory Committee) அனுப்புவார். இந்தக் குழுமம், அந்த அறிக்கையைப் பரிசீலித்து, அந்த நபருக்கு அகதி

அந்தஸ்து வழங்கலாமா இல்லையா என்பதை கண்டிய குடிவரவு அமைச்சருக்கு சிபாரிசு செய்யும். இந்த முறைமையின் கீழ், ஏராளமான சிலோன் தமிழர்களின் அகதிக் கோரிக்கைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. பின்னர், உச்ச நீதிமன்றத்தின் முடிவுகளின்படி, இந்த குடிவரவுச் சட்டத்தில் மாற்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அகதிக் கோரிக்கை கேட்கும் ஒருவருக்கு வாய்மூல விசாரணை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற புதிய சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன் காரணமாக அகதிகளைத் தீர்மானிக்கும் Refugee Determination Division என்னும் கிளையொன்று உருவாக்கப்பட்டு, சிறீலங்காவிலிருந்து வருகின்ற அகதிக் கோரிக்கைகளை இந்தக் கிளை பரிசீலித்தது. அகதிக் கோரிக்கைகள் அதிகம் வருகின்ற முதல் பத்து நாடுகளில் சிறீலங்காவும் உள்ளடங்கியிருந்தது. தரவுகளின்படி, சிறீலங்காவிலிருந்து வரும் அகதிக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாம் விகிதாசாரம் அதிகரித்த அளவில் இருந்தது. சிறீலங்காவில் சிலோன் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் பற்றிய பதிவுகளை, அகதிகளுக்கான கிளையின் பதிவுத் திணைக்களம் திரட்டி வந்தது.

கண்டாவிற்கு நேரடியாக வருகின்ற அகதிகள் தவிர, சிறீலங்காவில் வாழும் தங்களது குடும்ப உறுப்பினரின் ஆபத்தான வாழ்வு குறித்தும் தமிழ் சமூகம் மிகவும் கவலை கொண்டிருந்தது. தமிழர்களின் பாரம்பரிய தாயகப் பிரதேசங்களான வடக்கு கிழக்கிலும், கொழும்பிலும் வாழும் உறவுகள் பற்றி இவர்களது கரிசனை இருந்தது. வடக்கு கிழக்கில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு அதிகரித்து வந்ததால், கண்டாவில் வாழ்ந்த தமிழர்களின் உறவினர்கள் ஆபத்தை எதிர்நோக்கினர். தமிழ் சமூகத்தினருடன் இது குறித்து ஆலோசனைகளை மேற்கொண்ட தமிழீழச் சங்கம், கண்டிய குடிவரவு அமைச்சரைச் சந்தித்து, கண்டாவில் வாழும் தமிழர்களின் உறவினர்கள் கண்டாவிற்கு வருவதற்கான கட்டுப்பாடுகள் சற்று தளர்த்தப்படுவதன் அவசியம் குறித்து விளக்குவதை முடிவானது. ரெசோக் அமைப்பு, ரொறங்ரோவின் கிழக்கு எல்லையிலேயே பெரிதும் செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. எனினும் ரொறங்ரோவின் மேற்கு எல்லைப் பகுதியிலேயே ஏராளமான தமிழர்கள் குடியேறியிருந்ததுடன், அவர்கள் கிழக்கு ரொறங்ரோவிற்கு அடிக்கடி பயணம் செய்வதிலும் சிரமங்கள் இருந்தன. தமிழ் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகள் சிலர், ரெற்றங்ரோ மேற்கில் அமைந்திருந்த கலாநிதி கிங்ஸ்லி ரட்னாதரின் வீட்டில் சந்தித்தனர். அவர்கள் ஒன்றியைந்து, ‘சேக்கம்’ (SACEM) (Society for the Aid of Ceylon Minorities) (சிலோன் சிறுபான்மையினர் நலன்பேண் மன்றம்) என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார்கள். அப்போது மிகவும் காத்திரமாகச் செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்த திரு.ஹாசன் அவர்கள், இந்த அமைப்பு, தமிழர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், முஸ்லிம் சமூகம் போன்ற ஏனைய சிறுபான்மை சமூகங்களின் தேவைகளையும் கவனிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்தால், சிலோன் தமிழர்கள் என்பதற்குப் பதிலாக சிலோன் சிறுபான்மையினர் என்ற சொற்பதம் பாவிக்கப்படுவதற்கான தேவை உருவானது. திரு.ஹாசன் அவர்களது சேவை அப்போது அதிகம் தேவைப்பட்டது, ஏனென்றால் அப்போது குடிவரவு அமைச்சராக இருந்த கெளரவ ஜோன் ரொபேர்ட்ஸ் அவர்களை திரு.ஹாசனுக்கு நன்கு தெரிந்திருந்ததுடன், அவரது தொகுதியைச் சேர்ந்தவராகவும் இருந்தார். தமிழீழச் சங்கம், சேக்கம் அமைப்புடன் கூட்டாக

ஒன்றியைந்து செயற்படுவதென முடிவெடுத்தது. அப்போது யோர்க் பல்கலைக்கழக அகதிகள் மையத்துடன் இயைன்று செயற்பட்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி ஹாவார்ட் அடல்மன் அவர்கள், சேக்கம் அமைப்பிற்கு ஆலோசகராக செயற்பட்டார். குடிவரவுச் சட்டங்கள் தொடர்பில் நான் போதிய அறிவைக் கொண்டிருந்ததால், திரு.ஹாசன் மற்றும் விரிவுரையாளர் அடல்மன் ஆகியோரை, ரெசோக் அமைப்பின் சார்பில் அதைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்து சந்திக்கும்படி கோரப்பட்டேன். கலாநிதி ரத்னாதரின் வீட்டில் இடம்பெற்ற இந்த முதல் சந்திப்பில், குடிவரவு அமைச்சரை எந்த வகையில் அனுகுவது என்பது குறித்து ஆலோசித்தோம். குடிவரவு அமைச்சரை, அவரது தொகுதி அலுவலகத்தில் சந்திப்பதற்கு திரு.ஹாசன் ஒழுங்கு செய்தார். ஓட்டாவாவிலுள்ள தனது உதவி அமைச்சரையும் ஏனைய உத்தியோகத்தர்களையும் அழைத்து, அவர்களுக்கு சிறீலங்காவின் நிலைமைகளை விளக்குமாறும், கண்டிய அரசிடமிருந்து என்ன உதவியை எதிர்பார்க்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்குமாறும், திரு.ஹாசனிடம் அமைச்சர் கூறினார். திரு. ஹாசனின் ஏற்பாட்டில், ஓட்டாவாவில் உதவி அமைச்சர், உத்தியோகத்தர்கள், மற்றும் சில வெளிவிவகார அமைச்சின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோருடன் ஒரு சந்திப்பு இடம்பெற்றது. அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள நானும், திரு.ஹாசன், விரிவுரையாளர் அடல்மன் ஆகியோர் சென்றோம். உதவி அமைச்சரிடம் விளக்கமளித்ததுடன், சிறீலங்காவின் நிலைவரத்தில், அதுபோன்ற ஏனைய நாடுகளுக்கான மனிதாபிமான உதவியை கண்டா வழங்கியதுபோன்று, தமிழருக்கும் வழங்கலாமெனக் கோரினோம். அதற்குப் பதிலளித்த அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள், எத்தகைய உதவி வழங்குவதாக இருந்தாலும் அது அனைத்து சிறீலங்கா மக்களுக்கும் பகிற்ந்தளிக்கப்படுமே தவிர, தனியாக தமிழருக்கு மட்டும் வழங்கப்படமாட்டாது, குறிப்பாக அங்கே முஸ்லிம்களும் சிங்களவர்களும்கூட பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், தமிழர்களைப் பாதுகாக்க முயற்சித்த சிங்களவர்களும் இனக் கலவரத்தில் பாதிப்படைந்துள்ளனர் என்று கூறினார். இந்தப் பேச்கவார்த்தையின் இறுதியில், சிறீலங்கா விடயத்தில் ஒரு விசேட மனிதாபிமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இணக்கம் காணப்பட்டது. சிறீலங்காவில் இடம்பெறும் பிரச்சனைகளால் நேரடியாகப் பாதிப்புக்களான உறவினர்கள் அங்கு இருந்தால், அவர்களை விரைவாக கண்டாவிற்கு அழைப்பதற்கான ஒரு திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதன் மூலம், சிறீலங்காவிலிருந்து ஸ்பொன்சர் செய்யப்பட்ட அகதிகளும், விசேட ஏற்பாட்டில் அழைக்கப்பட்ட தமிழர்களும் பெருமளவில் கண்டாவிற்கு வருவதற்கு வாய்ப்பு உருவானது. சிலோன் தமிழர்களின் தொகை கண்டாவில் மிகப்பெரிய அளவில் அதிகரித்ததுடன், ரொறங்ரோ பெறும் பாகத்தில் அதிகம் பேசப்படும் முதல் 10 மொழிகளில் தமிழும் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது.

ஓட்டாவாவில் இடம்பெற்ற கண்டிய அதிகாரிகளுடனான கூட்டத்தின்போது, சிறீலங்காவின் இனப்பிரச்சனை தொடர்பான வரலாற்றை கிட்டத்தட்ட 25 பக்கங்களில் எழுதித்தரும்படி, ரெசோக் அமைப்பிடம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. சிவலிங்கமும் நானும் அதுபற்றி யோசித்து, அந்தப் பணியை, எனது நந்தையார் மறைந்த திரு. வி. நவரத்தினம் அவர்களிடம் வழங்குவதென்றும், வெகுசனத் தொடர்பு விடயங்களுக்கும் உதவும் வகையில் ஒரு சிறிய கைநூலாக இதைச் செய்வதென்றும் முடிவெடுத்தோம்.

சிவலிங்கமும் நானும், என்னோடு கண்டாவில் வாழ்ந்த எனது தந்தையிடம் இதை எழுதித் தரும்படி கேட்டோம். அவர் அதற்கு இணங்கி, அதை எழுத ஆரம்பித்தார். ஒரு கட்டத்தில், இப்படியான துயரம் நிறைந்த தமிழர் வரலாற்றை 25 பக்கங்களில் எழுதிவிட முடியாதென எனது தந்தை என்னிடம் கூறியதுடன், தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருந்தார். இறுதியில் இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னதான சிலோன் தமிழர்களின் வரலாற்றை அவர் எழுதி முடித்தபோது கிட்டத்தட்ட 400 பக்கங்களாக இருந்தன. அந்தப் புத்தகத்திற்கு 'Fall and Rise of the Tamil Nation' என்று அவர் பெயரிட்டார். அந்தப் புத்தகம் 1995ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் ரொறங்ரோவில் வெளியிடப்பட்டது.

ரெசொக் பதிவுசெய்யப்பட்டதன் பின்னர், ரொறங்ரோ டவுன்ரவுன் பகுதியில் அமைந்திருந்த எனது தொடர்மாடி இல்லத்தில், மகாஉத்தமன், ரவிலோகன் மற்றும் நானும் சந்தித்தோம். பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, ரொறங்ரோ பொது வாசிகசாலையில் தமிழர்களுக்கென அலுமாரியின் ஒரு தட்டை ஒதுக்குவதற்குக் கோருவது பற்றி உரையாடல் சென்றது. இது தொடர்பாக சந்தித்து உரையாட நேரமொதுக்கித் தருமாறு, ரொறங்ரோ பொது நூலகத்தை அழைத்துக் கேட்டார் மகாஉத்தமன். உடனடியாகவே அனுமதி கிடைத்தது. என்ன கேட்பது என்ற விடயத்தில் நாம் மூவரும் தெளிவாக இருந்தோம். இரண்டு விடயங்கள் எமது திட்டத்தில் இருந்தன. முதல் தேவையாக, வாசிகசாலையில் வாயிலில் மாட்டியுள்ள வரவேற்புக் கட்டத்தில் தமிழ் மொழியையும் இணைப்பது பற்றியது. ஏனென்றால் அங்கே இருந்த வரவேற்புப் பட்டயத்தில் வேறு சில மொழிகளும் இருந்தன. 'நல்வரவு' என்று தமிழில் போடும்படி கேட்பதற்கு முடிவெடுத்தோம். இரண்டாவது திட்டமாக, தென்னிந்தியா - விலிருந்து தமிழ் வாராந்த பத்திரிகைகளை சந்தா செலுத்தி நூலகத்தில் இடுவது என்றும், அதற்கான பெயர்களாக ஆனந்த விகடன், குழுதம் போன்றவற்றை முன்மொழிவுதென்றும் முடிவெடுத்தோம். மகாஉத்தமன் மிக அழகான கையெழுத்தில் எழுதக் கூடியவர் என்பதால், உடனடியாகவே அங்குவைத்து 'நல்வரவு' என்று அழகிய தமிழில் எழுதி நூலாகப் பொறுப்பாளரிடம் கையளித்தார். அதற்கான உரிய அனுமதியைப் பெற்று, அதை நூலகத்தின் வாயிலில் பொறிப்பதாக அவர் கூறினார். மூன்று வாரங்களின் பின்னர், நாம் மூவரும் வாசிகசாலைக்குச் சென்றபோது, மிக அழகாக தமிழில் 'நல்வரவு' என்று பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இது 1978ல் நடந்த விடயம். சிறீலங்காவிலிருந்து வருகைத்தந்த அரசியல் பிரமுகர்கள், தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்த திரு.நெடுமாறன், திரு.ஜனார்த்தனன் போன்றவர்களை நாம் அழைத்துச்சென்று, தமிழ் மொழிக்கு கண்டாவில் கிடைத்துள்ள அந்தஸ்தைக் காட்டிப் பெருமைப்பட்டோம். யாழ் பொது நூலாகம் ஏரிக்கப்பட்டபோது, ரொறங்ரோவில் தமிழுக்கு உரிய அந்தஸ்து கிடைப்பதற்கு நாம் போராடும் அதேவேளை, யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் நூலாகம் ஏரிக்கப்படுவது எத்தனை பெரிய அவமானம் என்று நான் எனது தந்தையிடம் சொன்னேன்.

1983 யூலை வன்முறைகளுக்குப் பின்னர், சிலோன் தமிழர்கள் மிகப் பெரிய அளவில் சிறீலங்காவிலிருந்து வெளியேறினர். உலகின் பல பாகங்களுக்கும் அகதி உரிமை கேட்டுச் சென்றனர். கண்டாவிற்கும் ஏராளமானவர்கள் வந்து நிரந்தர அகதி உரிமை கோரினர். அப்போதிருந்து சிறீலங்காவில் தமிழர்களுக்கு நேரும் துயரங்களைப் பற்றிய உண்மையான விபரங்களை நேரடியாக அறிய முடிந்தது. மேற்குலக

நாடுகளுக்கு வர முடியாத இன்னும் பெருமளவிலான சிலோன் தமிழர்கள், இந்தியாவிற்குத் தப்பிச்சென்று, அங்கு தமிழ் நாட்டிலுள்ள அகதி முகாம்களில் தங்க வைக்கப்பட்டார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில், இந்தியாவில் தஞ்சமடைந்த அகதிகளுக்கு உதவுமுகமாக அவர்களுடன் இணைந்து செயற்படுமாறு ரெசொக் நிர்வாகக் குழுவிடம் கோரப்பட்டது. ரெசொக் அமைப்பிற்கு இத்தகைய செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் திட்டம் இல்லாத நிலையில், இத்தகைய செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க தமிழ் சமூகத்தின் சில பிரதிநிதிகளை அணுகி, தமிழர்களுக்கான நிவாரணம் மற்றும் மீன்கட்டுமானம் தொடர்பான பணிகளை முன்னெடுக்க ஒரு அமைப்பை உருவாக்குமாறு கோருவதென தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதற்கும் கூட, சிலீலிங்கம் முன்வந்து, ரெசொக் உறுப்பினர்கள் மற்றும் தொண்டர்களுடன் இணைந்து, ஒரு புதிய அமைப்பை உருவாக்கி செயற்படுவதற்கு திட்டமிட்டனர். இப்படியான ஒரு அமைப்பை உருவாக்குவதற்கான சட்டத் தேவைகளை ஆராயுமாறு என்னிடம் பணித்தனர். "கனடிய தமிழ் அகதிகளுக்கான புனர்வாழ்வு மையம்" என்ற கருத்தில், Canadian Foundation for Tamil Refugee Rehabilitation (CAFTARR) என்ற பெயரில் இலாபநோக்கமற்ற சிரமதான அமைப்பாகப் பதிவுதென தீர்மானித்தோம். எனது மனைவியான தெய்வா மோகன், ஏற்கனவே வேறு சில இலாபநோக்கமற்ற அமைப்புக்களுக்கான அனுமதியைப் பெறுவது உட்பட, கனடிய வரி சம்பந்தமான சட்டங்களில் பரிசுசயமானவர். நானும் எனது மனைவியும் இணைந்து, இத்தகைய ஒரு அமைப்பைப் பதிவுதற்கான அனைத்து பத்திரங்களையும் பூர்த்திசெய்து உரிய பத்திரங்களுடன் தாக்கல் செய்தோம்.

இந்த புதிய அமைப்பின் உறுப்பினர்களாக, கலாநிதி ரட்னாதர், திரு. சிவலிங்கம், திரு. அரசரட்னம், திரு. சிறீநாதன், திரு. சிற்றும்பலம், திரு. யோகசிங்கம், திரு.குணநாயகம், திரு.விஜயசிங்கம், திரு.விஜயநாதன் ஆகியோர் முதலாவது நிர்வாகக் குழுவில் உள்வாங்கப்பட்டனர். இந்த அமைப்பின் பிரதான நோக்கம், வரிச்சலுகையின் அடிப்படையில் நிதி சேகரித்து, சிறீலங்காவில் நிகழும் வன்முறைகளில் பாதிப்படைந்து வெளியேறி, வெளிநாடுகளில் உதவியற்று சிரமப்படும் தமிழ் அகதிகளான ஆண், பெண், குழந்தைகள் போன்றோருக்கு அவசர உதவியை வழங்குவதாகும். இந்த அமைப்பிற்கான அனுமதியைக் கோரி ஏப்ரல் 1985ல் கனடிய அமைச்சக்கு விண்ணப்பித்தோம். அதே மாதம் ஏப்ரல் 1985ல் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து, இந்த இலாபநோக்கற்ற அமைப்பிற்கு வரிச்சலுகைக்கான 'Charitable Status' பெறுவதற்கு தெய்வா மோகன் மேலதிக பத்திரங்களுடன் விண்ணப்பித்தார். அதற்கான அனுமதியும் கிடைத்தால், CAFTARR உத்தியோகபூர்வ அமைப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

CAFTARR உத்தியோகபூர்வ Charitable அமைப்பாகப் பதிவாகியதும், இந்தியாவின் தமிழ்நாடு மாநிலத்திலுள்ள சென்னையில் அகதிகளுக்கு உதவுகின்ற இரு அமைப்புக்கள், CAFTARR ஐத் தொடர்புகொண்டன. கலாநிதி T.W.ஜெயகுலராஜா தலைவராக இருக்கின்ற MUST (Medical Unit for Service of Tamils) என்ற அமைப்பும், OFERR (Organization for Eelam Refugees Rehabilitation of the City of Madras) என்ற அமைப்பும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள அகதிகளின் உணவு, உடை, வைத்திய

சேவைகளுக்கு நிதியுதவி செய்யுமாறு கோரிக்கை விடுத்தன. பெப்ருவரி 1985ல், CAFTARR அமைப்பிற்கு இவர்கள் வழங்கிய தகவலில், கிட்டத்தட்ட ஜயாயிரம் அகதிக் குடும்பங்கள் சிறீஸங்காவிலிருந்து அகதி முகாமுக்கு வந்து சேர்ந்திருப்பதாகவும், அங்கு மொத்தம் 20,500 பேர் இருப்பதாகவும் கூறினர். இந்தியாவிற்கு வந்துள்ள இந்த அகதிகளின் அவசர தேவைகளுக்கு உதவ உடனடியாக நிதியுதவி செய்யுமாறு இந்த இரண்டு அமைப்புக்களும் CAFTARRஜக் கோரின. அகதி முகாமிலுள்ள பெண்களும், பெண் பிள்ளைகளும், தையல் வேலையை நன்கு அறிந்து வைத்திருப்பதாகவும், அவர்களுக்கு சில தையல் இயந்திரங்களை வாங்கி, ஒரு சிறிய இடத்தைப் பெற்று அங்கு தைப்பதற்கு ஒழுங்குகளை ஏற்படுத்தினால் நன்மை பயக்கும் என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

MUST மற்றும் OFERR என்ற இரு அமைப்புக்களுக்கும் நிதியுதவி செய்வதற்கு கனடிய சட்டத்திட்டங்களின்படி செயற்படவேண்டும். வரி குறித்த சட்டத்திட்டங்களில் தெய்வா பரிச்சயமானவர் என்பதால், வருமான வரித் திணைக்களத்தின் தலைமை அலுவலகத்துடன் பேச்சுக்களை ஆரம்பித்தார் தெய்வா. அந்தப் பேச்சுக்களின் அடிப்படையில், CAFTARR க்கும் MUST க்கும் இடையிலும், CAFTARR க்கும் OFERR க்கும் இடையிலும், தனித்தனியான ஒப்பந்தம் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென வரித் திணைக்களம் ஆலோசனை வழங்கியது. இத்துடன், அந்த அமைப்புக்கள் CAFTARR ஜ தங்களது வழிகாட்டும் தலைமை நிர்வாக அமைப்பாக ஏற்றுக்கொள்வதாகவும் எழுத்தில் உறுதி வழங்க வேண்டுமெனக் கோரப்பட்டது. இத்தகைய ஒப்பந்தப் பத்திரங்களை தெய்வா தயாரித்து அவர்களது அனுமதி மற்றும் இணக்கப்பாட்டிற்கென அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தார். அவசர புனருத்தாரண நிதிக்காக, பலவேறு நிதிசேகரிப்பு நிகழ்வுகளையும் நடத்த ஆரம்பித்த CAFTARR அமைப்பு, பரத நாட்டியம், சூசிசிப்புடி நடனம் போன்ற கீதா யோகேந்திரன் அவர்களது மாணவர்களின் நடனங்கள் உட்பட, வேறு நிகழ்வுகளையும் நடத்தியது. இத்தகைய நிதிசேகரிப்பு நிகழ்வுகள், ரெசோக் அமைப்புன் இணைந்து முன்னெடுக்கப்பட்டன.

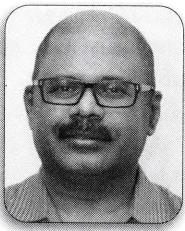
இறையியல் வாழ்வை முன்னெடுத்துச் செல்ல ரொறங்ரோவில் இந்து ஆலயங்கள் எதுவும் இருக்கவில்லை. இதன் காரணமாக கண்டா இந்துக்கோயில் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது. சிவலிங்கம், சண்முகதாஸ், கோமஸ்வரன் ஆகியோர் முக்கிய உறுப்பினர்களாக, ஏனைய பல சிலோன் மற்றும் இந்திய அங்கத்தவர்களுடன் இணைந்து இந்தச் சங்கத்தை ஆரம்பித்தனர். இந்து ஆலயம் அமைப்பதற்கான இடமொன்றைத் தேடினார்கள். றிச்மன்ட்ஹிலில் பேவியூ வீதியில் நிலமொன்றைக் கண்டுபிடித்தனர். 1983 ஒக்டோபர் மாதத்தில் அந்த நிலப்பரப்பு வணக்கத்தலமான குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் அங்கே ஒரு நடமாடும் ஆலயம் உருவானது. தற்காலிகமாக உருவாக்கப்பட்ட அந்த ஆலயத்திற்கு, பாராஹர்தி வாகனத்தின் இரண்டு பெரிய ‘ரெயிலர்கள்’ பாவிக்கப்பட்டு, அங்கே கணேசப் பெருமானும் பார்வதி தேவியும் அமர போதுமான இடம் கிடைத்தது. 1984 ஒக்டோபரில் இந்த ஏற்பாடுகள் பூர்த்தியாகின. இதுவே ‘சிவா விழினு கோயில்’ என்று அறியப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட நாறு இந்துக் குடும்பங்கள் ஒன்றாக இணைந்து, சைவ ஆகம சாஸ்திர இதிகாச மரபுக்கமைவாக இந்துக் கோவிலைந்றை நிறுவுகின்ற பிரதான நோக்கத்துடன் இந்துக் கோயில் சங்கத்தை உருவாக்கினர். பின்னர், கோயிலுக்குரிய கட்டுமானங்கள் திட்டமிடப்பட்டு, அவை சீராகப்

புனரமைக்கப்பட்டு, 1992ல் கும்பாபிசேகம் இடம்பெற்றது. 2001 ஒகஸ்ட் மாதத்தில் மீண்டும் இது புனரமைக்கப்பட்டது. ஆலயத்தின் தர்மகர்த்தாக்களும் பக்தர்களும் இணைந்து, புதிய சமூக மாற்றங்களுக்கு அமைவாக, இந்துக்கோயில் சங்கத்திற்கென சட்டவிதிக்கோவை ஒன்றை எழுதத் தீர்மானித்ததுடன், அதிலே அவசியமான மாற்றங்களை உள்வாங்க உதவும்படி என்னைக் கோரினார்கள். சிலோன் தமிழர்களின் மிகப்பெரிய உதவிகள், பங்களிப்பு, சேவை மற்றும் ஈடுபாடு போன்றவை, புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட தர்மகர்த்தாக்கள் சபையில் சரியான முறையில் பிரதிபலிக்கவில்லை என்ற உணர்வு, சிலோன் தமிழ் பக்தர்களிடம் பரவலாகக் காணப்பட்டதை அவதானிக்க முடிந்தது. மாற்றும் கொண்டுவரப்பட்டபோது, 19 ஆக இருந்த சிலோன் தமிழர்களின் எண்ணிக்கையை 11 ஆகக் குறைத்தனர். றிச்மன்ட்ஹில் இந்து ஆலயத்தின் நிர்வாகத்தில் இத்தகைய மாற்றும், பாரிய தாக்கத்தை உருவாக்கியதென என்னால் கூறமுடியும்.

தற்போது ரொறங்ரோவில் ஏராளமான இந்து ஆலயங்கள் சிலோன் தமிழ் சைவ சமூகத்துக்கு சேவையாற்றி வருகின்றன. ரொறங்ரோ மற்றும் மொன்றியலிலுள்ள பல ஆலயங்களில் தமிழில் வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. நான் கண்டாவிற்கு ஸ்பொன்சரில் வருவதற்குக் காரணமாக இருந்த எனது அண்ணா, இப்போதும் மொன்றியலில்தான் வாழ்கிறார். மொன்றியலிலுள்ள துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தின் குருக்களது வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, மொன்றியலில் ஒரு நிரந்தர துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தை அமைப்பதற்கு எனது சகோதரன் நவம் ஜெகன் இணங்கினார். அந்த ஆலயத்தின் கும்பாபிஷேகத்துக்கு நான் சென்றிருந்த வேளையில், அங்கு வந்திருந்த ஒரு பிரெஞ்சு ஊடகவியலாளர் கூறும்போது, இந்த ஆலயத்திற்குள் நடந்து போகும்போது பக்திமயமான நறுமணம் கமழும் காற்றை என்னால் சுவாசிக்க முடிகிறது என்றார். அந்த ஆலயத்தின் கும்பாபிஷேகத்தின்போது, ஆகாயத்திலிருந்து உலங்குவானுரார்தி மூலம் பூச்சொரிந்த விடயம், மொன்றியல் ஊடகங்களில் வெளிவந்தன. ரொறங்ரோவைப் போன்று, மொன்றியலிலும் இன்னும் நிறைய ஆலயங்கள் உள்ளன.

கண்டாவில் சிலோன் தமிழர்கள் காத்திரமான ஒரு சமூகமாக மாற்றும் பெற்றுள்ளனர். இந்த சமூகம், ஒரு உயர்தர கட்டமைப்புடன், வழக்கறிஞர்கள், வைத்தியர்கள், பல வைத்தியர்கள், கணக்கியலாளர்கள், பொறியியலாளர்கள் என பலதுறையிலும் எழுச்சி பெற்றுள்ளனர். இருந்து உண்ணவும் எடுத்துச் செல்லவும் ஏதுவான உணவுகங்கள், பல்சரக்கு அங்காடிகள், வர்த்தகக் கிட்டங்கிள்கள், வாளைாலி மற்றும் தொலைக்காட்சி நிலையங்கள், சினிமா கொட்டகைகள், விருந்துபசார மண்டபங்கள், இறுதிச் சடங்கு நிலையங்கள், தலைமுடி திருத்தும் கடைகள், பூக்கடைகள் இன்னும் இன்னோரன் பலவேறு மக்கள் வசதிக்கான சேவைகள் என்று, தமிழர் சமூகம் முழுமையாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

இப்போது நான் சொல்லக்கூடியதெல்லாம், ஏனைய வளர்ச்சியடைந்த சமூகங்களான இத்தாலிய, கிரேக்க, சீன சமூகங்கள் போன்று, எமது சமூகத்தின் அன்றாட தேவைகளை அவதானித்து, அவற்றை விருத்தி செய்து, ஒரு பலமான, நம்பகத்தன்மைகொண்ட, பூரண முழுமைத்துவம் கொண்ட, நாம் அனைவரும் எம்மில் பெருமை கொள்ளும் ஒரு சமூகமாக எமது சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்புவது அவசியமானது என்பதே.

கந்தசாமி கங்காதரன்

கந்தசாமி அரசியலில் ஈழத் தமிழர்

பலம்பெயர்ந்து குடியேறிய நாடுகளில் தமிழர் குறிப்பிடத்தக்களவு முன்னேற்றும் அடைந்த நாடுகளில் கண்டா முன்னணியில் உள்ளது. என்பதுகளின் தொடக்கத்திலேதான் பாரிய அளவில் கண்டாவில் குடியேறியது எம் சமூகம். முப்பதாண்டுகளைக் கடந்து விட்டோம். பல்வேறு துறைகளிலும் கால் பதித்திருக்கின்றோம்.

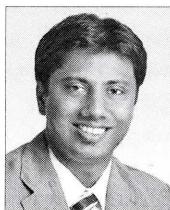
19ம் நூற்றாண்டில் கண்டாவுக்குத் தொழிலாளர்களாகக் கொண்டுவரப்பட்ட சீனர், பின்னாட்களில் குடியேறியோரையும் சேர்த்து இன்று 1.5 மில்லியன் அளவில் இருக்கின்றனர். இந்தியர் - குறிப்பாக பஞ்சாபியர் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் குறிப்பிடத்தக்களவில் கண்டாவில் குடியேறினர்.

இந்தச் சமூகங்களோடு ஒப்பிடும்போது முப்பது ஆண்டுகளில் தமிழ்ச்சமூகத்தின் வளர்ச்சி, குறிப்பாக அரசியல் வளர்ச்சி என்பது அபரிமிதமானது. பல்வேறு அரசியல் மட்டங்களிலும் தமிழர் தடம் பதித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் பதித்த தடங்களை ஒரு தடவை திரும்பிப் பார்ப்பதே இப்பதிவு.

ரொறன்றோ தன் சுற்றுப்பு நகரங்களான யோர்க், கிழக்கு யோர்க், வடக்கு யோர்க், ஏற்றோபிக்கோ, ஸ்காபரோ ஆகிய தனி நகரசபைகளைத் தன்னோடு இணைத்து மாநகரமாக்கியபோது, 1997 நவம்பர் 10இல் நடந்த ரொறன்றோ மாநகரசபையின் முதலாவது தேர்தலில் ஸ்காபரோ மல்லேர்ன் பகுதியிலிருந்து நகரசபை உறுப்பினருக்கான தேர்தலில் போட்டியிட்டார் உலகத்தமிழர் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் முன்னாள் தலைவர், (மறைந்த) திரு. சின்னத்தம்பி செல்லையா.

அதன்பிறகு நவம்பர் 10, 2003இல் நடைபெற்ற உள்ளுராட்சித் தேர்தலின்போது கண்டியத் தமிழர் மத்தியில் பெரும் எதிர்பார்ப்பு நிலவியது. மார்க்கம் நகரசபையின் 7ம் வட்டாரத்தில் மோகன் நடராஜாவும், 8ம் வட்டாரத்தில் அபி சிங்கமும் போட்டியிட்டனர். வி. இலகுப்பிள்ளை, சிவா சண்முகம் ஆகியோர் யோர்க் பிராந்திய சபையில் உறுப்பினர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டனர்.

நான்கு உறுப்பினர்கள் தெரிவாகவேண்டிய நிலையில் இலகுப்பிள்ளை ஆறுமாட்ததைப் பெற்றார். மார்க்கம் நகரசபையின் 7, 8ம் வட்டாரங்களுக்கான கல்விச்சபை அறங்காவலர் பதவிக்கு நீதன் சண், குமார் நடராஜா ஆகியோர் போட்டியிட்டனர்.

நீதன் சண்

கண்டியத் தமிழர் வரலாற்றில் நவம்பர் 13, 2006இல் நடைபெற்ற உள்ளுராட்சித் தேர்தல் முக்கியத்துவம் மிக்கது. கண்டியத் தமிழர் அரசியலில் முதன்முறையாக இருவர் வெற்றி பெற்ற தேர்தல் இது.

மார்க்கம் நகரசபையின் 7ம் வட்டாரத்தில் போட்டியிட்ட லோகன் கண்பதி பெற்றிபெற்ற நகரசபை உறுப்பினரானார். மார்க்கம் 7ம், 8ம் வட்டாரங்களுக்கான கல்விச்சபை அறங்காவலராக நீதன் சண் வெற்றியீட்டினார். மார்க்கத்தில் நகரசபை உறுப்பினர் தேர்தலில் 5ம் வட்டாரத்தில் பாலா பாலசுப்பிரமணியம், 8ம் வட்டாரத்தில் தயா ராஜா ஆகியோரும் போட்டியிட்டனர்.

ரொறன்றோவில் 41ம் வட்டாரத்துக்கான நகரசபை உறுப்பினர் தேர்தலில் தாட்சா நவமாணிக்கமும் 42ம் வட்டாரத்தில் குமார் நடராஜாவும் போட்டியிட்டனர். ரொறன்றோ கல்விச்சபையின் 21ம் வட்டாரத்துக்கான தேர்தலில் கணேஷ் குலசேகரம்பிள்ளை, சண் தயாபரன் ஆகியோர் போட்டியிட்டனர். ஆயிரத்துக்கும் சுற்றுக்குறைவான வாக்குகளால் சண் தயாபரனின் வெற்றி தவறிப்போனது.

2010 ஓக்டோபர் 25இல் நடைபெற்ற உள்ளுராட்சித் தேர்தலில் மார்க்கம் 7ம் வட்டாரத்தில் லோகன் கண்பதி மீளவும் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். 2014ம் ஆண்டும் இதே வட்டாரத்தில் வெற்றி பெற்று முன்றாவது தடவையாகவும் இவர் நகரசபை உறுப்பினராகப் பதவி வகிக்கிறார். 8ம் வட்டாரத்தில் ஜோசெப் ரெமிசியார் போட்டியிட்டார்.

கல்விச்சபையின் 7ம், 8ம் வட்டாரத்துக்கான தேர்தலில் வனிதா நாதன், நீதன் சபா ஆகியோர் போட்டியிட்டனர். வனிதா நாதன் வெற்றி பெற்று இன்றுவரை அப்பதவியை வகிக்கிறார்.

ரொறன்றோ மாநகரசபையின் 42ம் வட்டாரத்தில் நீதன் சண், நமு பொன்னம்பலம், வேந்தன் இராமநாதவுனியன் ஆகியோர் போட்டியிட்டனர்.

ரொறன்றோ கல்விச்சபை அறங்காவலர் தேர்தலில் முன்று தமிழ் இளையோர் போட்டியிட்டனர். கல்விச்சபையின் 18ம் வட்டாரத்தில் பார்த்தி கந்தவேள், 21ம் வட்டாரத்தில் தீபன் விக்னேஸ்வரன், 22ம் வட்டாரத்தில் அஷ்வின் பாலமோகன் ஆகியோர் போட்டியிட்டு மூவருமே கவனிக்கத்தக்க அளவு கணிசமான வாக்குகளையும் பெற்றனர்.

மிசிசாகாவில் நகரமுதல்வர் தேர்தலில், 1978இலிருந்து பதவி வகித்த Hazel McCallion ஜீ எதிர்த்துப் போட்டியிட்டார் ராம் செல்வராஜா.

இந்த 2010ம் ஆண்டுத் தேர்தல் கல்விச்சபை அறங்காவலர், நகரசபை உறுப்பினர், முதல்வர் என மூன்று நிலைகளுக்கும் தமிழர்கள் போட்டியிட்ட முதலாவது தேர்தலாகின்றது.

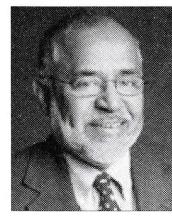
அதிகளவு தமிழ் வேப்பாளர்கள் போட்டியிட்டதாக 2014 ஒக்டோபர் 27இல் நடைபெற்ற உள்ளுராட்சித் தேர்தல் அமைந்தது. ரொறங்ரோ நகர முதல்வருக்கான வேப்பாளர் பட்டியலில் உள்ள 65 பெயர்களில் சாம் சரேந்திரன் என்ற பெயரும் உண்டு. மாநகரசபை உறுப்பினருக்கான தேர்தலில் 37வது வட்டாரத்தில் நிரஞ்சன் பாலச்சந்திரனும் 41ம் வட்டாரத்தில் சிவங்களி பிரபாகரனும் 42ம் வட்டாரத்தில் நீதன் சன், கணேஷ் குலசேகரம்பிள்ளை, வேந்தன் ரமணா, நீதன் சபாரத்தினம் ஆகியோரும், 44ம் வட்டாரத்தில் ரகு தனபாலசிங்கம், நீதரா விபுலாநந்தன் ஆகியோரும் போட்டியிட்டனர்.

ரொறங்ரோ கல்விச்சபை அறங்காவலர் தேர்தலில் 13ம் வட்டாரத்தில் புஷ்பா மதனலிங்கம், 18ம் வட்டாரத்தில் பார்த்தி கந்தவேள், ஹென்றி கிருபைராஜா, 20ம் வட்டாரத்தில் ஜோபனா பன்னிர்ச்செல்வன், 21ம் வட்டாரத்தில் பிரவீணா சத்தியானந்தம், ஜீவிதா டெபோரா ஸெப்ர்மன், கிருஷாந்தி சரோஜ்குமரன் ஆகியோர் போட்டியிட்டனர். ரொறங்ரோவில் கல்விச்சபை அறங்காவலர் பதவிக்கு முதல் தமிழராக பார்த்தி கந்தவேள் வெற்றி பெற்றார்.

மார்க்கம் நகர சபைத் தேர்தலில் 7ம் வட்டாரத்தில் மூன்றாவது தடவையாக லோகன் கணபதி வெற்றிபெற்றார். சோதி செல்லா, வாக முருகேச ஆகியோரும் இதே வட்டாரத்தில் போட்டியிட்டிருந்தனர். 5ம் வட்டாரத்தில் ராஜ் சுப்ரமணியம், சிவா சிவஞானம் ஆகியோரும், 8ம் வட்டாரத்தில் ஜோசெப் ரெமிசியாரும் போட்டியிட்டனர். மார்க்கம் 4ம், 5ம் வட்டாரங்களுக்கான கல்விச்சபை அறங்காவலர் தேர்தலில் ருக்ஷான் பரா போட்டியிட்டார்.

விற்சேர்ச் - ஸ்ரூவில் நகரின் 6ம் வட்டார உறுப்பினர் பதவிக்கு சுசி நடராஜா, செந்தாரன் பரமசாமி ஆகியோர் போட்டியிட்டனர். பிராம்ரன் 2ம், 6ம் வட்டாரங்களுக்கான நகர சபை உறுப்பினர் தேர்தலில் லோரன்ஸ் மாணிக்கம், கசியன் ஜோசெப் ஆகியோரும் 7ம், 8ம் வட்டாரங்களில் சுப்பையா மாணிக்கமும் போட்டியிட்டனர். மிசிசாகாவில் 19ம் வட்டாரத்தில் கிரு குலேந்திரனும் 6ம், 11ம் வட்டாரங்களுக்கான கல்விச்சபை அறங்காவலர் தேர்தலில் சத்தியநிதி சடகோபனும் போட்டியிட்டனர்.

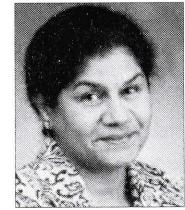
ஏஜக்ஸ் நகர முதல்வருக்கான தேர்தலில் வரன் வைத்திலிங்கம் போட்டியிட்டார். ஒன்றாறியோ மாகாண மாநகரான் 1993ம் ஆண்டு சட்டமன்றத் தேர்தலில் தமிழர் ஒருவர் போட்டியிட்டார். அவ்வாண்டு ஏப்பிரல் 01ம் தித்தி டொன்மில்ஸ் தொகுதிக்கான சட்டமன்ற இடைத்தேர்தலில் புதிய ஐநாயகக் கட்சி (என்.டி.பி.) சார்பில் வேப்பாளராக சந்திரன் மயில்வாகனம் போட்டியிட்டார். கணடாவில் அரசியற் கட்சி ஒன்றின் சார்பில் தேர்தலில் போட்டியிட்ட முதலாவது தமிழன் இவரே.

1995 ஜூன் 08இல் நடைபெற்ற ஒன்றாறியோ சட்டமன்றத் தேர்தலில் என்.டி.பி. சார்பில் டொன்மில்ஸில் ஜானகி பாலகிருஷ்ணன் போட்டியிட்டார். இவர் மீண்டும் 1999 ஜூன் 03இல் நடைபெற்ற ஒன்றாறியோ சட்டமன்றத் தேர்தலிலும் முன்னைய தொகுதியிலேயே போட்டியிட்டார்.

சந்திரன் மயில்வாகனம்

2007 ஒக்டோபர் 10இல் நடைபெற்ற ஒன்றாறியோ சட்டமன்றத் தேர்தலில் என்.டி.பி. சார்பில் நீதன் சன் ஸ்காபரோ கில்ட்வூட் தொகுதியிலும், பாலா தவராஜுகுரியர் ஏஜக்ஸ் - பிக்கரிங் தொகுதியிலும், சதீஷ் பாலசுந்தரம் மிசிசாகா கிழக்கு - குக்ஸ்வில் தொகுதியிலும் போட்டியிட்டனர். ஸ்காபரோ மத்தியில் புரோகிரஸிவ் கொன்சர்வேட்டிவ் (PC) சார்பில் சாமி அப்பாத்துரை போட்டியிட்டார்.

ஜானகி பாலகிருஷ்ணன்

2011 ஒக்டோபர் 06இல் நடைபெற்ற ஒன்றாறியோ சட்டமன்றத் தேர்தலில் மார்க்கம் - யூனியன்வில் தொகுதியில் PC சார்பில் சன் தயாபரன் போட்டியிட்டார். ஸ்காபரோ - ரூஜ்ரீவர் தொகுதியில் என்.டி.பி. வேப்பாளராக நீதன் சன் போட்டியிட்டார்.

2013 ஒக்லட் 01இல் ஸ்காபரோ - கில்ட்வூட் தொகுதியில் ஒன்றாறியோ சட்டமன்ற இடைத்தேர்தலில் PC சார்பில் கென் கிருபா போட்டியிட்டார். 2014 ஜூன் 12இல் நடைபெற்ற ஒன்றாறியோ சட்டமன்றத் தேர்தலிலும் அவர் அதே தொகுதியிலேயே போட்டியிட்டார். ஸ்காபரோ ரூஜ்ரீவர் தொகுதியில் நீதன் சன்னும், மார்க்கம் - யூனியன்வில் தொகுதியில் PC சார்பில் சன் தயாபரனும் போட்டியிட்டனர்.

இத்தனை பேர் முயன்றும் தமிழ்ச் சமூகத்தில் எவருக்குமே ஒன்றாறியோ சட்டமன்ற உறுப்பினராக வரும் வாய்ப்பு இன்னமும் ஏற்பாவில்லை.

கனடிய நாடாஞ்மன்றத் தேர்தல் பற்றி இனிப் பார்ப்போம்.

2004 ஜூன் 28இல் நடைபெற்ற நாடாஞ்மன்றத் தேர்தலில் என்.டி.பி. சார்பில் ரொறங்ரோவின் டொன்வலி - மேற்கு தொகுதியில் டேவிட் தோமஸ் போட்டியிட்டு, கணடாவில் தமிழ்ச் சமூகத்தைச் சார்ந்த முதலாவது நாடாஞ்மன்றத் தேர்தல் வேப்பாளரானார்.

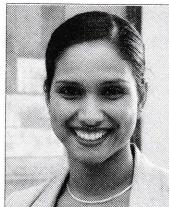
தொடர்ந்து, 2006 ஜூன்வரி 23இல் நடைபெற்ற நாடாஞ்மன்றத் தேர்தலில் ஸ்காபரோ - தென்மேற்கு தொகுதியில் கனடிய கொன்சர்வேட்டிவ் கட்சி சார்பில் வின்சென்ற் வீரசுந்தரம் போட்டியிட்டார்.

2008 ஒக்டோபர் 14இல் நடைபெற்ற நாடாஞ்மன்றத் தேர்தலில் ஏஜக்ஸ் - பிக்கரிங் தொகுதியில் என்.டி.பி. சார்பில் பாலா தவராஜுகுரியரும் மிசிசாகா கிழக்கு - குக்ஸ்வில் தொகுதியில் அதே கட்சி சார்பில் சதீஷ் பாலசுந்தரமும் பிறம்ரன் தெற்கில் பச்சைக் கட்சி சார்பில் கிரேஸ் யோகரத்தினமும் போட்டியிட்டனர்.

2011 மே 02இல் நடைபெற்ற நாடாஞ்மன்றத் தேர்தலில் ஸ்காபரோ - தென்மேற்கில் ராகவன் பரஞ்சோதி கனடிய

கொன்சர்வேடிவ் சார்பில் போட்டியிட்டு ஆயிரத்தியிருநாறுக்கும் சற்று அதிகமான வாக்குகளால் வெற்றியை நழுவவிட்டார். ஸ்காபரோ - ஹாஜ்றிவர் தொகுதியில் ராதிகா சிற்சபைசன் என்.டி.பி. சார்பில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்று, கண்டாவில் தமிழ்ச் சமூகத்திலிருந்து தெரிவான முதலாவது நாடாஞமன்ற உறுப்பினர் எனும் பெருமையைப் பெற்றார்.

2015 ஒக்டோபர் 19இல் நடைபெற்ற நாடாஞமன்றத் தேர்தலில் ஆறு தமிழ் வேட்பாளர்கள் போட்டியிட்டனர். பிறம்ரன் மேற்கு தொகுதியின் பகுமைக்கட்சி வேட்பாளராகப்

ராதிகா சிற்சபைசன்

போட்டியிட்டவர் கார்த்திகா கோபிநாத். ஸ்காபரோ தென்மேற்கில் கொன்சர்வேடிவ் சார்பில் ரோஷன் நல்லரத்தினாம் போட்டியிட்டார்.

என்.டி.பி. சார்பில் மார்க்கம் - தோர்ணஹில் தொகுதியில் போட்டியிட்டார் செந்தி செல்லையா. ஸ்காபரோ ஹாஜ்றிவர் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட, ஸ்காபரோ - வடக்கு தொகுதியில் ராதிகா சிற்சபைசன் என்.டி.பி. வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டார். ஸ்காபரோ - ஹாஜ் பார்க் தொகுதியில் என்.டி.பி. சார்பில் சாந்திகுமார் காந்தரட்டனமும், லிபரல் சார்பில் கரி ஆனந்தசங்கரியும் போட்டியிட்டனர். லிபரல் கட்சியின் முதலாவது தமிழ்ச் சமூகத்து வேட்பாளரான கரி ஆனந்தசங்கரி வெற்றி பெற்றார்.

இதுவரை நடைபெற்ற உள்ளுராட்சி, மாகாணச் சட்டமன்றம், நாடாஞமன்றம் ஆகியவற்றுக்கான தேர்தல்களில் போட்டியிட்ட தமிழ் வேட்பாளர்களில் தமிழ்ச் சமூகத்திலிருந்து தெரிவான முதலாவது கல்விச்சபை அறங்காவலராக நீதன் சண்னும், முதலாவது நகரசபை உறுப்பினராக லோகன் கணபதியும், முதலாவது நாடாஞமன்ற உறுப்பினராக ராதிகா சிற்சபைசனும் கண்டியத் தமிழர் அரசியல் வரலாற்றில் சிறப்புப் பெறுகின்றனர்.

லிபரல் கட்சியில் சட்டமன்ற வேட்பாளராக இதுவரையில் தமிழர் யாருமே நியமிக்கப்படவில்லை. இனிவரும் சட்டமன்றத் தேர்தல்களில் அந்தக் குறையும் நிறைவேறலாம்.

நிறைவாக, கண்டாவில் குடியேறி மூன்று தசாப்தங்களில் அரசியலில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற ஓரினமாகத் தமிழ்ச்சமூகம் வளர்ந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சி தனிநபர் நலன் தவிர்த்து, துதிபாடல்கள் இன்றி, சமூக அக்கறையோடு சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுமானால், கண்டா எனும் ஐனநாயக விழுமியங்களை மதிக்கும் நாட்டில் வாழுகின்றமைக்காக நாம் பெருமையறலாம்.

குறிப்பு: கண்டியத் தமிழரின் அரசியற் பயணத்தில் தடம் பதித்தோரை ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் அமையும் இந்தப் பதிவில் தவறுதலாக சில தமிழ் வேட்பாளர்களின் பெயர்கள் விடுபட்டிருக்கலாம்.●

Canada's Three Levels of Government

Municipal

The municipal government receives its power from the provincial government. The city or town council decides on by-laws that deal with issues concerning their community such as public parks, libraries, social services, local police and fire services, garbage removal, recycling, and public transportation. Municipal governments are led by mayors in cities and towns and reeves in villages and townships.

Provincial

The provincial government is responsible for issues that affect the province as a whole such as education, health care, the environment, agriculture, and highways. The provincial government is made up of elected representatives – called Members of Provincial Parliament or MPPs – from within the province. Each MPP represents a geographical area of the province called a riding. The political party with the most MPPs forms the provincial government. Their leader becomes the Premier and he or she is the head of the provincial government.

Federal

Located in Ottawa, the nation's capital, the federal government is responsible for issues that affect Canada as a whole country such as international relations, immigration, criminal law, taxes, national defence, and foreign policy. The federal government is made up of elected representatives – called Members of Parliament or MPs – from every province and territory in Canada. The political party that elects the most MPs forms the federal government. Their leader becomes the head of the federal government, called the Prime Minister.

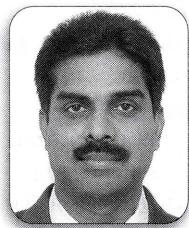
Ontario's capital cities

Toronto

Ontario's capital city, Toronto, is Canada's most populous municipality with over 5.8 million people. The city is also ranked as one of the most multicultural in the world with half of its population born outside Canada. Over 140 languages and dialects are spoken here. Toronto is also the corporate and financial capital of Canada and home to its five largest banks as well as the third largest stock market in North America, the TMX Group. It is the nation's largest employment centre. Arts and culture are also an important part of the city's fabric – with world class museums such as the Royal Ontario Museum and Art Gallery of Ontario and the third- largest theatre centre in the English-speaking world after New York and London.

Ottawa

Canada's capital is also the second-largest city in Ontario with a regional population of close to 1.5 million people. Queen Victoria chose Ottawa as Canada's capital in 1857 as it was a defensible location situated on the border between Quebec and Ontario – the two provinces making up the country at the time. The city is home to Parliament Hill, the meeting place of Canada's House of Commons and Senate. The Supreme Court of Canada and Rideau Hall – home of the Governor General – are also located nearby as are the embassies of 130 nations. Ottawa is also known as a national cultural destination, with such important museums at the National Gallery of Canada, the Canadian Museum of Civilization and the recently-built Canadian War Museum.

பொன்னையா விவேகானந்தன்

கன்டாவில் தமிழ் ஒலிபரப்பு கால்நூற்றாண்டு வரலாறு

IDக்கள் வாழ்வில் ஊடகங்கள் ஆற்றும் பங்கு பெரியது. சமூகத்தை ஒருங்கிணைப்பதிலும் வழிநடத்துவதிலும் அறிவுறுத்துவதிலும் ஊடகங்கள் முதன்மை பெற்றுத் திகழ்கின்றன. அறிவியல் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மேலோங்கிவரும் இக்காலத்தில் ஊடகங்கள் உலகின் மூலமாகுக்கெங்கும் ஊடுருவியுள்ளன. மக்களின் தேவைக்கேற்ப ஊடகங்கள் பலவகையாகவுள்ளன. நாடு தழுவிய ஊடகங்கள், மாகாண மட்டத்திலான ஊடகங்கள், நகர அளவில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஊடகங்கள், சமூக ஊடகங்கள் எனப் பலவகை உண்டு.

இவ்வுடக அமைப்பில் கன்டாவின் நடைமுறை மிகச் சிறந்தது. பலவினப் பண்பாட்டைக் கொண்ட கன்டாச் சமூக அமைப்பானது ஓவ்வொரு சமூகத்தோரும் தமது தனித்துவங்களைப் பேணும் வகையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு சமூகம் தனது மொழியில் ஊடகங்களை நடத்துவதற்கான வாய்ப்பினைக் கணிசமான சுதந்திரத்துடன் கண்டிய அரசுகள் வழங்கியுள்ளது. இவ்வாய்ப்புகள், ஓவ்வொரு சமூகமும் தமக்குள் வளரவும் கன்டா தேசியத்தை வலுவாக்கவும் உதவி வருகின்றன.

கன்டாவில் எண்பதுகளில் குடியேறத் தொடங்கிய தமிழரது ஒருங்கிணைவுக்கும் பல்வகை வளர்ச்சிகளுக்கும் தமிழர் ஆரம்பித்த ஊடகங்கள் பெருந்துவனை புரிந்தன. குறிப்பாக வானொலிகள் கணிசமான பங்களிப்பை ஆற்றி வந்துள்ளன. இக்கட்டுரையானது, தமிழரிடையே தோன்றிய வானொலிகளின் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக எடுத்துவர முயற்சிக்கின்றது.

எண்பதுகளின் பிற்பகுதியிலேயே கன்டாத் தமிழர் ஒலிபரப்புத் துறைக்குள் நுழைந்தனர் எனலாம். தமிழருக்கு முன்பாகவே பாஞ்சாபியர், சீனர் போன்றோரது ஒலிபரப்புகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. பெரும்பாலும் AM FM அலைவரிசைகளில் பிற்கொரு ஒலிபரப்பு நிறுவனத்திடமிருந்து சில மணி நேரங்களைப் பெற்றே இந்த ஒலிபரப்புகளை நடத்தினர்.

கிடைத்திருக்கும் தகவல்களின்படி 1986இல் மொன்றியலில் 'தமிழ்த் தென்றல்' என்ற ஒலிபரப்புச் சேவை CFMP AM என்ற அலைவரிசையில் ஒலிபரப்பாகியுள்ளது. இதில் ஆர். ராஜ்குமார் ஒலிபரப்பாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். இதுவே கன்டாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதல் தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவை எனக் கூறப்படுகின்றது.

international tamil radio

தாயகத்தில் வலுவடைந்துகொண்டிருந்த தமிழர் விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய செய்திகளை அறிவதில் மக்கள் ஆர்வம் காட்ட ஆரம்பித்திருந்த வேளையில், அதற்கானதோர் ஒலி ஊடகமாக 1987இல் தமிழ்ச்சோலை ஒலிபரப்புச் சேவை ரொறங்ரோவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை 10 மணியிலிருந்து 10:30 வரை CHWO 1250 AM அலைவரிசையில் ஒலிபரப்பானது. இதன் தொடக்கால ஒலிபரப்பாளராக திரு ப. ஸ்ரீஸ்கந்தனும், பின்னர் திரு.

ஞானபண்டிதனும் பணியாற்றினர். இந்த ஒலிபரப்பு பெரிதும் தாயகச் செய்திகளையும் ஈழத்தேசிய உணர்வோடு கேட்போரை ஒன்றச் செய்யும் நோக்கோடுமே இயங்கியது.

1991ம் ஆண்டு கன்டாத் தமிழரின் ஒலிபரப்புத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்கதாகத் திகழ்கின்றது. இவ்வாண்டில் நான்கு புதிய தமிழ் ஒலிபரப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. இவற்றுள் முன்று தமிழ்ச்சோலை ஒலித்துக்கொண்டிருந்த அலைவரிசையில் வெவ்வேறு நாட்களில் ஒலிபரப்பப்பட்டன. அக்காலத்தில் குறிப்பிட்ட இனம் சார்ந்த அமைப்புகளின் பெயரில் ஒலிபரப்பு அனுமதியைப் பெறாமல் ஆசியக் கண்டம் தழுவிய நிறுவனங்களின் பெயர்களிலேயே ஒலிபரப்புச் சேவைகள் பதிவு செய்யப்பட்டன.

இலங்கையில் புகழ் பெற்ற இசையாளராகத் திகழ்ந்த திரு. எம். பி. கோணேஸ் 'புது அரங்கம்' என்ற ஒலிபரப்பினை இந்த ஆண்டில் தொடங்கினார். இது Asian Cultural Centre என்னும் நிறுவனத்தின் கீழ் ஒலிபரப்பானது. இது இசைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த பல்சூவைக் கதம்ப நிகழ்ச்சியாகத் திகழ்ந்தது. இவ்வொலிபரப்பு செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் இரவு 10 மணியில் 11 மணியிலரை ஒலித்தது.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பகுதிநேர ஒலிபரப்பாளராகக் கடமையாற்றிய கலைஞர் இளையபாரதி (க.சிவசோதி) இதேயாண்டில் சங்கமம் என்னும் ஒலிபரப்புச் சேவையை ஆரம்பித்தார். இது Asian Fine Arts Centum என்றும் நிறுவனத்தின் கீழ் ஒலிபரப்பப்பட்டது. இளையபாரதி அறிவிப்பாளராகவும் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் கடமையாற்றினார். ஒலிபரப்பு கலகலப்பாகவும் நேயர்களை ஈர்ப்பதாகவும் அமைந்திருந்தது. தொடக்கத்தில் புதன்கிழமைகளில் மட்டுமே ஒலிபரப்பான சங்கமம், 1991 ஒக்டோபரிலிருந்து வியாழக்கிழமையும் இரவு 10 மணி முதல் 11 மணியிலரை ஒலித்தது.

இதேயான்டில் தொடங்கிய மற்றுமொரு ஒலிபரப்புச் சேவை 'தெமதூரம்'. இதை நடத்தியவர் இலங்கையிலும் கனடாத் தமிழ் சமூகத்திலும் நன்கு அறியப்பட்ட தொலைக்காட்சி/வானோலி அறிவிப்பாளரும் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளருமான பி. விக்னேஸ்வரனின் உடன்பிறப்பான பி. ஞானேஸ்வரன். Asian Cultural Network என்னும் நிறுவனத்தின் கீழ் ஒலிபரப்பு நடத்தப்பட்டது. இது பெரிதும் செய்திகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்தது என்னாம். இவ்வொலிபரப்பு வெள்ளிக்கழிமைகளில் 11 மணி முதல் 12 மணி வரை ஒலித்தது.

1991இன் இறுதிப்பகுதியில் கீதவாணி ஒலிபரப்புச் சேவை 88.9 FM அலைவரிசையில் ஆர். ராஜ்குமார் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது சனிக்கழிமைகளில் காலை 10 மணி முதல் 11 மணி வரை ஒலிபரப்பப்பட்டது. காலை ஒலிபரப்பு என்பதாலும் FM அலைவரிசையில் உருவான முதல் தமிழ் ஒலிபரப்பு என்பதாலும் கணிசமான நேயர்களைக் கீதவாணி கவர்ந்தது. ராஜ்குமார் அறிவிப்பாளராகவும் தயாரிப்பாளராகவும் திகழ்ந்தார்.

அக்காலத்தில் நேரடி ஒலிபரப்பெல்லாம் இருக்கவில்லை. கோணேஷ், இளையபாரதி, ராஜ்குமார் போன்றோர் தமக்கெனச் சிறிய ஒலிப்பதிவுக் கூடங்களைக் கொண்டிருந்தனர். இங்கு நிகழ்ச்சிகள் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு 'கசற்' ரூகளாக மைய ஒலிபரப்புச் சேவை நிலையங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

இந்த ஒலிபரப்பு நேரங்களுக்காகக் கணிசமான கட்டணத்தை மாதந்தோறும் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. தமிழர் வணிகம் பெருமளவு பெருகியிருக்காத அக்காலகட்டத்தில், இக்கட்டணத்தைச் செலுத்துவது எனிதாக இருக்கவில்லை. சில ஒலிபரப்புகள் தமது கையிருப்புகளையும் கரைத்தன.

எனினும் காலத்துக்கேற்ப தம்மை மாற்றிக்கொண்டு சங்கமம், கீதவாணி என்பன வளர்ந்தன. புது அரங்கம் வேறு பெயர்களில் தோற்றம் பெற்று தொடர்ந்து ஒலித்து வந்தது. தேமதூரம் 1993இன் இறுதியோடு நின்று போனது.

தேமதூரத்தில் இணைந்து பணியாற்றிய ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, தேமதூரம் ஒலிபரப்பான அதே அலைவரிசையில் தமிழோசை என்ற ஒலிபரப்பினை 1994ம் ஆண்டில் தொடங்கி நடத்தினார். பின்னாட்களில் ஒலிபரப்புத்துறையில் பேசப்பட்டவர்களான கலாதரன். வை.கே. நாதன், பொன்னையா விவேகானந்தன், அருட்செல்வி அமிர்தானந்தர் போன்றோர் தமிழோசை மூலமாகவே அறிமுகமாயினர். 1994 டிசம்பரில் கணியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்துடன் இணைந்து கொண்டதோடு இந்த ஒலிபரப்புச் சேவை முடிவுக்கு வந்தது.

1994ம் ஆண்டின் நடுப்பகுதில் 24 மணிநேர ஒலிபரப்புச் செய்யவல்ல உரிமையை இளையபாரதி பெற்றார். அதுவரை சங்கமம் என்ற ஒலிபரப்பை நடத்திவந்த இவர், பிற ஒலிபரப்பு சேவைகளையும் இணைத்து தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தை உருவாக்க விரும்பினார். எனினும் 'கலையரங்கம்' விள்ளை, தமிழோசை ஸ்ரீஸ்கந்தராசா ஆகியோர் மட்டுமே இளையபாரதியுடன் இணைந்தனர்.

ரண்யோர் மறுத்து விட்டனர். இவர்களை இணைத்துக் கணியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் உருவாக்கப்பட்டது. இது தனது ஒலிபரப்பு சேவையை 1995ம் ஆண்டு கைமாதம் 15ம் திகதி ஆரம்பித்தது. இதுவே புலம் பெயர்ந்த தமிழரிடையே முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 24 மணிநேர தமிழ் வானோலிச் சேவையாகும்.

SCMO எனப்படும் இந்த வானோலிச் சேவை வழைமையான AM FM அலைவரிசைகளில் ஒலிபரப்பாகாது. FM, AM அலைவரிசைகளில் இயங்குகின்ற வானோலியொன்றின் துணை அலைவரிசைகளிலேயே இது இயங்கும். தீனியாக விற்பனை செய்யப்பட்ட பிறதொரு வானோலியைப் பெற்றே இந்த ஒலிபரப்பினைக் கேட்க வேண்டியிருந்தது.

தமிழ்க் குடிவரவாளர் அதிகரிக்கத் தொடங்கியிருந்த காலம் அது. முதியோரும் பெண்களும் பெரிதும் வீடுகளிலேயே இருந்தனர். அவர்களது பொழுதுபோக்குக்குப் பெரும் தீனியாக அமைந்தது இந்த வானோலிச் சேவை. ஆயிரக்கணக்கான வானோலிப் பெட்டிகள் விற்பனை செய்யப்பட்டன.

இளையபாரதி, கலாதரன், வை.கே நாதன், ஸ்ரீஸ்கந்தராசா, பொன்னையா விவேகானந்தன், வசீகரன், அருட்செல்வி அமிர்தானந்தர், விஜும் ஆனந், ஞானபண்டிதர், தென்புலோவியூர் கிருஷ்ணலிங்கம் ஆகியோர் தொடக்காலத்தில் ஒலிபரப்பாளர்களாகவும் தயாரிப்பாளர்களாகவும் பணியாற்றினர். பின்னாளில் ஆற்றல்மிக்க பலர் இவ்வானோலியில் இணைந்து கொண்டனர். தமிழ் ஒலிபரப்பில் தரமான நிகழ்ச்சிகளை வழங்கியதோடல்லாமல் நாள்தோறும் நேயர்கள் பெருமளவில் வானலையில் இணைந்து கொள்ளும் வாய்ப்புகளும் ஏற்பட்டன. தமிழ் ஒலிபரப்பில் பல புதுமைகளையும் புலம்பெயர்ந்தோருக்கான தனித்துவ இயல்புகளையும் இவ்வானோலி வெளிப்படுத்தியது என்னாம்.

1995இல் ஒலிபரப்புச் சேவையைத் தொடங்கிய கணியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் 99வரை கனடா தமிழர் ஆண்டு கணியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் நடத்திய அந்திப் பூக்கள் வெளியார்கள் நிகழ்வில் ஏறக்குறைய 10,000 மக்கள் கலந்து கொண்டனர்.

இதேவேளை மறுபறத்தில் கீதவாணி, ரேடியோ ஏசியா, உலகத் தமிழரின் தமிழ்ச்சோலை என்பனவும் குறுகிய மணி நேரமேயாயினும் சிறப்பாக இயங்கின.

கீதவாணி வானோலி 1995இல் AM 1430 அலைவரிசையில் தன் ஒலிபரப்பு நேரத்தை இரவு 10 மணி முதல் காலை 6 மணி வரை விரிவுபடுத்தியது. இவ்வொலிபரப்பில் ராஜ்குமாருடன் கணபதி ரவீந்திரன், அன்றன் பீலிக்ஸ், குபின்றஸ் துரைசிங்கம், கணேசலிங்கம் ஆகியோர் இணைந்திருந்தனர். இவ்வானோலிச் சேவையும் கணிசமான நேயர்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு சிறப்பாக இயங்கியது. தொடர்ந்து கீதவாணி 24 மணிநேர சேவையாக SCMO வில் ஒலிக்கத் தொடங்கியது. நேயர் வட்டமும் பெருகியது.

இதேவேளை எம். பி கோணேஸ், ரேடியோ ஏசியா என்ற நிறுவனத்தின் வாயிலாக தன் ஒலிபரப்பினைத் தொடர்ந்தார்.

அந்திப்பூக்கள் நிகழ்வை அடுத்து கலாதரனோடு இணைந்து சில ஒலிபரப்பாளர்கள் கண்டியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தை விட்டு வெளியேறினர். வெளியேறிய இரண்டே வாரத்துக்குள் கண்டியத் தமிழ் வானோலி என்ற ஒலிபரப்பு நிறுவனத்தை நிறுவினர். அதற்கான ஒலிபரப்பு அனுமதியைப் பெற்று 1999 யூலை முதலாம் திங்கள் ஒலிபரப்பை ஆரம்பித்தனர். தொடக்கத்தில் திரு. சின்னராசா என்ற வணிகரும் பின்னர் திரு. குமரன் என்ற அவரது மருக்கனும் இச்சேவைக்கு முதலீடு செய்தனர். கலாதரன், வை.கே நாதன், ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, பொன்னையா விவேகானந்தன், வசீரன், அருட்செல்வி அமிர்தானந்தர், தமிழ்ப்பிரியன், வாசகன் ஆகியோரோடு நேயர்களாகவிருந்த கஜேந்திரன், ஆத்மன் போன்றோரும் ஒலிபரப்பாளர்களாக இணைந்தனர்.

இப்பிரிவின் பின்னர் கண்டியத் தமிழ் வானோலி பெருமளவில் தளர்ச்சியற்றாகக் கூறமுடியாது. இளையபாரதி, தென்புலோலியூர் கிருஸ்னலிங்கம் போன்றோருடன் இலங்கதாஸ் பத்மநாதன், சிவமணி, ரிஷி ஆகியோரும் இணைந்து வானோலியை நடத்தினர். நேயர்கள் இரு பக்கமாகவும் பிரிந்து நின்றனர்.

இவ்விரு வானோலிகளும் ஒன்றையொன்று தாக்கிக் கொள்வது சிலகாலம் வரை நீடித்தது.

2001ம் ஆண்டுவரை கண்டியத் தமிழ் வானோலி பொருளாதார அடிப்படையில் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்கியது. தரமான நிகழ்ச்சிகள் இருந்த போதும் 24 மணிநேர ஒலிபரப்பில் முழுமுறைப் போட்டி நிலவிய காலம் அது. இச்சூழலில் வானோலியில் முதலிட்டோர் வேறு பங்குதாரரையும் இணைத்துக்கொள்ள முற்பட்டனர். 2001இல் சமூகம் சார்ந்த சிலர் சமுதாய நோக்கில் கண்டியத் தமிழ் வானோலியின் பங்குதாரர் ஆயினர். இந்த ஆண்டில் கண்டியத் தமிழ் வானோலி 'சரிகமபதனி' என்ற ஏழூராள் தொடர் நிகழ்வை மார்க்கி விடுமுறையில் அறிமுகப்படுத்தியது. வானைலைக்குப் புதுமையான இந்த நிகழ்ச்சிகள் மக்கள் மத்தியில் பெருவரவேற்பைப் பெற்றன. சமூகம் சார்ந்த பங்குதாரரது வரவாலும் தரமான நிகழ்வுகளாலும் வானோலி பொருளாதாரத்தில் வளம் கண்டது.

தாயகம் சார்ந்த செய்திகளுக்குக் கண்டியத் தமிழ் வானோலி முன்னுரிமை கொடுத்தது. ஈழத்தேசியம் சார்ந்து வெளிப்படையாகவும் வலிமையாகவும் இயங்கியது. பெருவாரியான நேயர்கள் இணைந்து கொண்டனர். 2001 முதல் 2008 வரை கண்டியத் தமிழ் வானோலி வலிமையாகவும் வளமாகவும் ஒலித்தது.

இதேவேளை அலையோசை என்ற ஒலிபரப்புச்சேவையை 2001இல் விஜய் ஆண் AM அலைவரிசையொன்றில் ஆரம்பித்தார். இச்சேவையில் ஒலிபரப்பாளர்களாக செந்தில்நாதன், கமல்பாரதி ஆகியோர் பணியாற்றினர். இரு ஆண்டுகளுக்குப் பின் இவ்வொலிபரப்புச் சேவை நின்றுபோனது.

கண்டியத் தமிழ் வானோலியோடு இணைந்து செயற்பட்ட ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அதிலிருந்து விலகி மற்றுமொரு AM அலைவரிசையில் நன்னிரவு ஒலிபரப்புச்சேவையாக தமிழோசையைத் தொடர்ந்தார். தமிழ்ப்பிரபா இதில் ஒலிபரப்பாளராக அறிமுகமானார். 2008இல் இதுவும் நின்றுபோனது.

2005ம் ஆண்டு நடசத்திர விழா என்ற திறந்தவெளி நிகழ்வை கண்டியத் தமிழ் வானோலி நடத்தியது. இந்த விழா மார்க்கம் திடலில் நடைபெற்றது. தமிழரிடையே திறந்தவெளி நிகழ்வாக இருநாட்கள் நடைபெற்ற முதல் நிகழ்வு இதுவாகும். தொடர்ந்து 2006ம் 2007ம் நடைபெற்ற நடசத்திர விழா பெரும் மக்கள் வெள்ளத்தோடு வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. வெளியூர் கலைஞர் மாருமின்றி உள்ளுர் கலைஞர்களாலேயே அனைத்து நிகழ்வுகளும் நடத்தப்பட்டன.

இதனிடையே 2002ம் ஆண்டு சமூகம் சார்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் விளைவாக கண்டா பல்கலாசார வானோலி 24 மணிநேர FM அலைவரிசையில் தோற்றம் கொண்டது. இதன் பின்னணியில் வலுவாகச் செயற்பட்டவர் சமூகத்தரப்பால் நியமிக்கப்பட்ட திரு செல்லத்துரை பிரபாகரன் ஆவார். பிற மொழிகளோடு கணிசமான நேரம் தமிழ் மொழியும் ஒலிபரப்பானது. பிறமொழிகளையும் ஒலிபரப்பியதனால் இவ்வானோலி வளமான பொருளாதாரப் பின்னணிகளைக் கொண்டதாகத் திகழ்ந்தது. இதன் தமிழ் ஒலிபரப்பின் பொறுப்பினைத் திரு தமிழ்ப் பிரியன் ஏற்றுக்கொண்டார். கண்டியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பணி புரிந்துகொண்டிருந்த ராம் பிரதி, கண்டியத் தமிழ் வானோலியில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த உதயன், கவிதா, மதன்காந்தன், செந்தில்நாதன் என்போர் கண்டா பல்கலாசார வானோலியில் தொடக்கால ஒலிபரப்பாளர்களாக இணைந்தனர்.

தாயக மக்களினதும் கண்டா தமிழ்ச் சமூகத்தினதும் நலன் கருதி சமூக அமைப்பு கண்டியத் தமிழ் வானோலி, பல்கலாசார வானோலி, தமிழ் விசன் தொலைக்காட்சி என்பவற்றை நிர்வகிப்பதற்காக இயக்குனர் சபை ஒன்றை உருவாக்கியது. பங்குதாரர், நிர்வாகாப் பொறுப்பிலிருந்தோர், நலன்விழும்பிகள் இச்சபையில் அங்கம் வகித்தனர். இச்சபையே இவ்வுடகங்களை நிர்வகித்தது.

கண்டியத் தமிழ் வானோலி இச்சபையின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இல்லையாயினும் இச்சபையினரின் கண்காணிப்பிலேயே இயங்கி வந்தது. திரு செல்லத்துரை பிரபாகரனே இவ்வுடக் அமைப்பின் நிறைவேற்று இயக்குனராகச் செயற்பட்டு வந்தார்.

2005இல் இந்த இயக்குனர் சபையில் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் காரணமாக இவ்வுடக் அமைப்பின் பங்குதாரராக இருந்த ஸ்ரான் அன்னி இயக்குனர் சபையின் அதிகாரப் பொறுப்பை ஏற்றார். இந்த ஊடகங்களுக்கான நிறைவேற்று இயக்குனராக நியமிக்கப்பட்டார். அதுவரையில் இந்த ஊடக அமைப்பின் நிறைவேற்று இயக்குனராக இருந்துவந்த செல்லத்துரை பிரபாகரன் தனக்கேற்பட்ட இழப்புகளை முன்னிறுத்தி சட்டங்கள் வாயிலாக இந்த இயக்குனர் சபை மீது வழக்குத் தொடர்ந்தார். இவ்வழக்குகள் தொடர்பான

இழுபறிகள் 2015வரை நீடித்திருந்தன. இவ்வழக்குச் செலவுகளுக்கும் உடன்பாட்டு முயற்சிகளுக்குமாக பல மில்லியன் டாலர் பணம் செலவானதான செய்திகள் உண்டு. உறுதியாகத் தெரியவில்லை.

2006இன் பிற்பகுதியில் கண்டியத் தமிழ் வாணொலியை தமது முழுமையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் எடுத்துவர இந்த இயக்குனர் சபை முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. கலாதரனின் ஆளுமையும் செல்வாக்கும் இந்த முயற்சிகளுக்கு இடையூராக இருந்தன. 2007இல் ஓரளவு நிர்வாகப் பொறுப்பினை இவ்வியக்குனர் சபை எடுத்துக்கொண்டது. CMR, CTR, TVI ஆகிய மூன்று ஊடகங்களையும் ஒரே கூரையின் கீழ் நடத்த எடுத்த முயற்சிகள் அவ்வேளை பயன் தரவில்லை.

2008ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் ஒரு அதிகாலைப் பொழுதில் ஒலிபரப்பாளர், நேயர் எவருக்கும் அறிவிக்கப்படாது, கண்டியத் தமிழ் வாணொலி CMR, TVI இயங்கி வந்த கட்டடத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. சமூகம் சார்ந்த கனடாப் பிரதிநிகளுக்கும் இது தெரிவிக்கப்படவில்லை. வெறுமனே இடம் மாறுகின்றோம் என்ற செய்தி மட்டுமே தாயகத்துக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

எவ்வித முன்னரிவிப்பும் இல்லாமல் கண்டியத் தமிழ் வாணொலி பெயர்க்கப்பட்டமை பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இப் பெயர்ப்பால் கலாதரன் உள்ளிட்ட பல கலைஞர்களும் நேயர்களும் கொதிப்படைந்தனர்.

இயக்குனர் சபை சார்பில் இந்த ‘வாணொலிப் பெயர்ச்சியை’ முன்னின்று நடத்திய ஸ்ரான் அன்றனி, ஜெயராமன், குமரன் போன்றோர் மீது கடுமையான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. கலாதரனுக்கும் இயக்குனர் சபைக்கும் இருந்த முரண்பாடுகள் முறையான தீர்வுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படாமல், எவருக்கும் தெரியாத நிலையில் நடத்தப்பட்ட இந்த ‘இடப் பெயர்ச்சி’ இன்றுவரை எவராலும் நியாயப்படுத்த முடியாதிருக்கின்றது என்பதே உண்மை.

சமூகம் சார்ந்தோரின் வேண்டுகோளுக்கு ஏற்ப, பொன்னையா விவேகானந்தன், சக்தி பரமலிங்கம், ரவீன் விநாயமுர்த்தி, வெந்தன் பேரின்பநாதன் போன்றோர் கண்டியத் தமிழ் வாணொலியை வழிநடத்தினர். வை.கே நாதன், ஆத்மன் அதுவரையில் நேயராக இருந்த கங்காதரன் கந்தசாமி போன்றோரும் இவ்வாணொலியோடு இணைந்து கொண்டனர்.

கலாதரன் தலைமையிலான ஏனைய கலைஞர்களும் பெரும்பான்மையான நேயர்களும் விரைவிலேயே அனைத்துலகத் தமிழ் வாணொலி (GTR) என்ற ஒலிபரப்பைத் தொடங்கினர். சில நேயர்களும் வணிகர்களும் இந்த ஒலிபரப்புத் தொடங்க உதவினர்.

CMR, TVI, CTR என்ற கூட்டு ஊடக நிறுவன அமைப்பும் சமூக ஆதரவும் தாயக நிகழ்வுகளுக்கு வழங்கிய முக்கியத்துவமும் கண்டியத் தமிழ் வாணொலியைப் பிரிவுக்குப் பின் மீண்டும் நிலைநிறுத்தியது.

2008இல் ‘தமிழ் ஸ்டார்’ என்ற மற்றுமொரு 24 மணிநேர வாணொலி உதயமானது. திரு செந்தூரன் நடராஜா என்பவர் தாய்வீடு இதழின் ஆசிரியர் டிலீப்குமாரின் துணையுடன்

இதனைத் தொடங்கினார். பல இளமையான புதிய அறிவிப்பாளர்களுடன் தொடங்கிய இந்த வாணொலி பல்கலைக் கதம்ப ஒலிபரப்பாகத் திகழ்ந்தது.

2009இல் தாயக விடுதலைப் போரில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் புலம் பெயர்ந்தோரது ஊடகச் செயற்பாடுகளில் பெரும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின. கனடாவில் ஒலித் த மிழ் வாணொலிகளிலும் இத்தாக்கங்கள் பிரதிபலித்தன.

புலம்பெயர்ந்த தமிழர் பலரும் தாயகப் போரியல் செய்திகளையும் அவை சார்ந்த நிகழ்வுகளையுமே பெரிதும் விரும்பினர். அவற்றை வழங்கும் ஊடகங்களுடன் நெருங்கியிருந்தனர். தாயகத்தில் ஏற்பட்ட துயரமான நிகழ்வுகளை அடுத்து மக்கள் ஊடக நெருக்கத்தைக் கணிசமாகக் குறைத்துக் கொண்டனர்.

கனடிய ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், கீதவாணி என்பன தாயக உணர்வுக்கு அப்பால் குறிப்பிட்டளவு நிரந்தரமான நேயர் வட்டத்தைக் கொண்டிருந்தன. 2009க்குப் பின்னான தாக்கங்கள் இவர்களுக்கும் இருந்தன. எனினும் செலவீனங்களைக் குறைத்தும், நிர்வாக முறைமைகளை மாற்றியும் தமது ஒலிபரப்புகளைத் தொடர்ந்தனர். அதற்குத் திரு. இளையபாரதி, திரு ராஜ்குமார் போன்றோரது தனித்துவ செல்வாக்குகளும் காரணம் என்னாம். இன்றுவரை இவை தொடர்ச்சியாக இயங்கி வருகின்றன.

எம்.பி.கோணேஷ் கடந்த பல ஆண்டுகளாக ITR என்னும் வாணொலியை மொன்றியலில் மட்டும் நடத்தி வருகின்றார். தொடக்கத்தில் இது ரொறங்ரோவிலும் ஒலித்தது.

2011இல் பலம் பொருந்திய கூட்டு ஊடக நிறுவனமாகத் திகழ்ந்த CMR, TVI, CTR என்ற கூட்டு ஊடக நிறுவன அமைப்பு உடைவுற்ற தொடங்கியது. TVI பிரிந்து தனியான நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கத் தொடங்கியது. இயக்குனர் சபைகளுள்ளும் பிளவுகள் தோன்றின. CMR, CTR என்ற வாணொலிகள் ஸ்ரான் அன்றனி தலைமையிலான இயக்குனர் சபையின் கீழ் இயங்கின.

தொடக்கத்திலிருந்தே சமூகப் பிரதிநிதிகளின் வழிகாட்டலில் இந்த ஊடக அமைப்பின் இயக்குனர் சபை இயங்கி வந்தது. ஆரம்பத்தில் இவ்வியக்குனர் சபையை ஒருங்கிணைத்து உருவாக்கியதும் சமூக அமைப்பே.

2009க்குப் பின் சமூக அமைப்புகளின் வலுநிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அது ஏற்கனவே இயங்கிவந்த கட்டமைப்புகளில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின. இயக்குனர் சபையிலும் அது பிரதிபலித்தது. இயக்குனர் சபையின் அதிகாரப் பொறுப்பையும் ஊடக உரிமத்தில் அதிக பங்கையும் கொண்டிருந்தவரான ஸ்ரான் அன்றனிக்கும் சமூகப் பிரதிநிகளுக்குமிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன. முடிவுக்கு வருமுடியாது போன இந்த முரண்பாடுகள் நீடித்த பிரிவுக்கே வழிவகுத்தன.

இந்நிலையில் 2012 மார்ச்சில் சமூகத் தரப்பினர், தாயகம் சமூகம் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளோடு பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த கண்டியத் தமிழ் வாணொலியைப் பிற்தொரு இடத்தில் தனித்து இயக்கத் தொடங்கினர். முன்னையதைப் போன்று இதுவும் சடுதியாக நடைபெற்ற பெயர்வே.

இதுபற்றிய எவ்வித முன்னிவிப்பும் எவருக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை. பெரும்பாலான ஒலிபரப்பாளர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை. ஒருசிலரைத் தவிர அனேகமான ஒலிபரப்பாளர்கள் கண்டியத் தமிழ் வானொலியோடு தொடர்ந்து இணைந்திருந்தனர். இச்சம்பவம் தொடர்புபட்டவர்களுக்குள் பிளவை விரிவுபடுத்தியது.

தற்போது சமூக நோக்கில் உருவாக்கப்பட்ட பல்கலாசார வானொலியான CMR ஸ்ரான் அன்றனி அவர்களின் கட்டுப்பாட்டிலும் கண்டியத் தமிழ் வானொலி சமூகத் தரப்பினது கட்டுப்பாட்டிலும் இயங்கி வருகின்றன.

கலாதரன் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்ட GTR, 2008 தொடங்கிச் சில ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக இயங்கியது. பொருளாதார நெருக்கடிகள் காரணமான தொடர்ச்சியாக இயங்குவதில் சிரமங்கள் இருந்தன. தமிழ் ஸ்ரார் வானொலியும் தொடர்ந்து இயங்குவதில் சிரமங்களைச் சந்தித்தது.

2012இல் தமிழ் ஸ்ரார் தனது அலைவரிசை ஊடான ஒலிபரப்பை நிறுத்திக் கொண்டது. இந்த அலைவரிசையைப் பெற்றுக்கொள்ள சிலர் முயன்றனர். எனினும் தெளிவான ஒலிபரப்பைக் கருத்திற்கொண்டு, கணிசமான தொகையை வழங்கித் தமிழ் ஸ்ரார் அலைவரிசையைச் செந்தாரனிடமிருந்து GTR பெற்றுக் கொண்டது. எனினும் பொருளாதார நெருக்கடிகள் தொடரவே செய்தன. 2013இல் கலையகத்தில் ஏற்பட்ட தீ விபத்து பாரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. இந்நிலையில் புதிதாகப் பெற்ற அலைவரிசையையும் GTR, 2014இல் இழந்தது.

இன்று தமிழ் ஸ்ரார், GTR என்பன இணையத்தள வானொலிகளாக ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

இந்நிலையில் ‘தமிழ் வண்’ (Tamil One) என்ற தொலைக்காட்சியை நடத்தி வந்த நிறுவனம் 2012இல் 105.9 FM என்னும் குறுகிய பரப்பைக் கொண்ட அலைவரிசையில் ‘வணக்கம் FM’ என்னும் பல்கலாசார ஒலிபரப்பைத் தொடங்கியது. இது ஏறக்குறைய 24 மணிநேர தமிழ் ஒலிபரப்பாகத் திகழ்ந்தது.

வணக்கம் FM ஒலிபரப்பான 105.9 FM அலைவரிசையை ‘புபிந்தர் போலா’ என்ற தென்னிந்தியர் ‘105.9 The York Region’ என்ற பெயரில் பெற்றுக்கொண்டார். இவ்வொலிபரப்பில் தமிழ்மொழிக்கும் இடம் வழங்கப்பட்டது. செந்தாமரை வாரதிதழ் நிறுவனத்தினர் இந்த அலைவரிசையில் தமிழ் ஒலிபரப்பை நாள்தோறும் 3 மணிநேரம் நடத்தினர். பின்னர் அதுவும் நின்று போனது.

தற்போது இதே அலைவரிசையில் 2015 ஒகஸ்ட் முதல் தமிழ் இனி என்ற ஒலிபரப்பு இருவு 9 மணி முதல் காலை 6 மணி வரை தற்போது இயங்கி வருகின்றது. ரமணன் சந்திரசேகரமுர்த்தி, இலங்கதாஸ் பத்மநாதன், சிவமணி போன்றோர் இதை இயக்கி வருகின்றனர்.

105.9 FM அலைவரிசையை இழந்த வணக்கம் FM தன் ஒலிபரப்பைத் தற்காலிகமாக 102.7 FM அலைவரிசையில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

2014இல் 102.7 FM அலைவரிசைக்கான ஒலிபரப்பு உரிமத்தை பலத்த போட்டிகளுக்கு மத்தியில் கீதவாணி ராஜ்குமார் பெற்றுக்கொண்டார். எனினும் இன்றுவரை இவ்வைலவரிசையில் ராஜ்குமார் தன் ஒலிபரப்பினைத் தொடங்கவில்லை. இவ்வொலிபரப்பு ஆரம்பிக்கப்படுகின்றபோது வணக்கம் FM புதியதொரு அலைவரிசையைத் தேடவேண்டியிருக்கும்.

இதேவேளை HD (Hybrid Digital) என்றும் புதிய வகையிலான ஒலிபரப்பினை 2014 தொடக்கத்தில் CMR தொடங்கியது. இந்த ஒலிபரப்பு பெரிதும் வாகன ஒட்டிகளை இலக்கு வைத்தே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதுவே கண்டாவில் தோன்றிய முதல் HD ஒலிபரப்பாகும்.

கண்டாவில் தற்போது ஏறக்குறைய முன்று இலட்சம் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். 3,000க்கு மேற்பட்ட வணிக நிறுவனங்கள் இயங்குகின்றன. எனினும் 24 மணிநேர ஒலிபரப்பினை வெற்றிகரமாக நடத்தவல்ல சூழல் தற்போது இல்லை. FM அலைவரிசையில் ஒலிக்கும் CMR வானொலியின் தமிழ் ஒலிபரப்புத் தவிர ஏனையவை பொருளாதாரச் சிக்கல்களுக்கு மத்தியிலேயே இயங்கி வருகின்றன.

இணையத்தளங்களின் வளர்ச்சியே வானொலிகளின் பின்னடைவுக்குப் பெருங்காரணமாகக் கூறப்படுகின்றதெனினும் வேறுசில காரணங்களும் இல்லாமல் இல்லை.

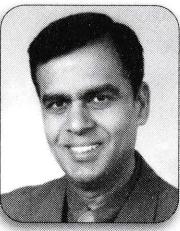
பின்னாட்களில் கண்டாவின் தமிழ் ஒலிபரப்புத்துறை என்னாகும் எனத் தெரியவில்லை. ஆனால் கடந்த 25 ஆண்டுகளில் தமிழ் ஒலிபரப்புகள் கண்டாத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் மேன்மைக்குப் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன.●

Radio's First Voice... Canadian!

Yes, it WAS a Canadian - Reginald Aubrey Fessenden - who was recognized as the "father" of radio and as the first to actually transmit the sound of the human voice without wires.

Several years prior to his first broadcast by radio, Reginald Fessenden had perfected a new method of sending Morse code more effectively than Guglielmo Marconi. To him goes the credit for successfully transmitting the sound of the human voice between two 50-foot towers on Cobb Island located in the Potomac River, Washington D.C., December 23rd, 1900.

The first radio broadcast ever in the world's history was made by Reginald Fessenden on Christmas Eve 1906 when he beamed a "Christmas concert" to the astonished crews of the ships of the United Fruit Company out in the Atlantic Ocean and the Caribbean Sea.

எஸ். காந்தி

கனடாவின் கடன் சுரை

உலகில் வாழ்வதற்கு சிறந்த நாடாகவும், மனித உரிமைகளை மதிக்கும் நாடாகவும் பல்கலாசாரங்களை கொண்ட நாடாக விளங்கும் எமது கனடா நாட்டிலும் தேசியக் கடன் சுரை என்கின்ற பொருளாதார பிரச்சனை இருக்கத்தான் செய்கிறது.

கனடாவில் அரசியல் கட்டமைப்பு மூன்று படிநிலைகளில் மத்திய அரசு, மாநில அரசு, உள்ளூராட்சி அரசு என இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். இவற்றில் மத்திய மாநில அரசுகள் பெரும்பாலும் வருடாவருடம் பற்றாக்குறை வரவுசெலவுத் திட்டத்தினை சமர்ப்பிக்கின்றன, மேற்கொள்கின்றன. இதன் அர்த்தம் வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவுகளை மேற்கொள்வதாகும்.

பொருளாதார அபிவிருத்தி நோக்கம் கருதி கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்துத்துறை மேம்படச் செய்வதற்கான அவசியம் இங்கு காணப்படுகின்றது. இத்தகைய நடைமுறை உலக நாடுகள் எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்தும் செயற்பாடுகள்தான். எனவே மேலதிக் செலவுகளை சமாளிப்பதற்கு உள்ளாட்டிலோ அல்லது வெளிநாட்டிலிருந்தோ கடன்களை பெற்று செலவுகளை மேற்கொள்கின்றன.

தற்பொழுது கனடாவின் கடன் சுரை பற்றி சற்று விரிவாகப் பார்க்கலாம். 2015ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 26ம் திகதி கனடாவில் மத்திய அரசின் கடன் சுரை 616 பில்லியன் டாலர்களாகும். கனடாவின் சனத்தொகை 35.75 மில்லியன் மக்கள் வாழ்கின்றனர். எனவே ஒரு நபருக்கு எனப் பார்க்கும் பொழுது ஏற்றதாள 17,242 டாலர்கள் கடனாளியாக இருக்கின்றோம். இது மாத்திரமல்ல ஒரு மணி நேரத்துக்கு இதற்கான வட்டி ஏற்றதாள 114,000 டாலர்களாக அதிகரித்து செல்கின்றது. இதனால்தான் பொருளியல் மொழியில் தூங்காமல் உழைக்கும் நண்பன் என்கின்ற அடைமொழியும் வட்டிக்கு உண்டு.

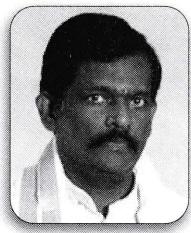
இவ்வாறான கடன்களில் 75 சதவீதத்துக்கு மேற்பட்டவை உள்ளாட்டிலுள்ள காப்புறுதி நிறுவனங்கள் மற்றும் உள்ளாட்டு மக்களின் சேமிப்பின் மூலம் பெறப்பட்டிருப்பது ஒருவகையில் ஆரோக்கியமான பொருளாதார குறிகாட்டியாக அமைகின்றது. மாறாக கிரீஸ் (கிரேக்கம்) போன்ற சிலநாடுகள் இன்று ஜோப்பிய நாடுகளை கடன் கேட்டு நிற்கும் நிலைபோல் இல்லை.

மேற்கொல்லப்பட்ட தகவலும் தரவுகளும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கடன் சுமைகள் பற்றியதாகும். ஆனால் மத்திய, மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி அரசு மட்டத்தில் உள்ள மொத்த கடன் என்கின்ற நிலையில் பார்க்கின்றபோது நாட்டின் மொத்த கடன் 4.1 ரில்லியன் டாலர்களாகும் என ஒரு புள்ளி விபரம் கூறுகின்றது. மூன்று படி நிலைகளில் உள்ள அரசுகள் தமது வருமானத்தில் ஏற்ததாழ 10 சதவீதத்தை தாம் பெற்ற கடனுக்கான வட்டியாகச் செலுத்துகின்றன.

பொதுவாக ஒரு நாட்டின் கடன் தொகையினை அந்த நாட்டின் வருடாந்த மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்தியுடன் ஒப்பீட்டு ஆய்வு செய்யும் நடைமுறை ஒன்று உள்ளது. இந்த நிலையில் கனடாவின் நிலை மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்தியின் 86 சதவீதம் அவற்றின் கடன் தொகையாகும். இத்தரவு ஏனைய சில நாடுகளுடன் ஒப்பீட்டு பார்க்கும் போது மகிழ்ச்சி தருபவையாக இருக்கின்றது.

அண்டை நாடான அமெரிக்காவில் இது 102.98 சதவீதத்தினை காட்டுகின்றது. அதாவது அவர்களின் மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்தியைவிட அவர்களின் கடன் தொகை 2.98 சதவீதத்தால் அதிகரித்து இருக்கின்றது என்பது பொருளாகும். இதே போல் ஐப்பானில் 230 சதவீதமாகவும் இத்தாலி 132.30 சதவீதமாகவும் உள்ளது. எதிர் மாறாக குறைந்த விகிதாசாரம் உள்ள நாடுகளில் தென்கொரியா 35.98 சதவீதமும் சுவிற்சலாந்து 34.20 சதவீதமும் ஆஸ்திரேலியா 33.88 சதவீதமாகவும் உள்ளன.

எதிர்காலத்தில் மத்திய அரசானாலும் சரி, மாகாண அரசாயினும் பற்றாக்குறை வரவு செலவுத்திட்ட முறையை கைவிட்டு வரவும் செலவும் சமப்படும் வகையிலான வரவு செலவு திட்டத்தினை கைக்கொண்டு கடன்களை விரைவாக செலுத்த வேண்டிய கட்டாய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டாலும் மறுபுறமாக நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி வேகம் குறைந்து காணப்படுவதும் உலக பொருளாதாரம் 2008ம் ஆண்டு போல் திரும்பவும் ஒரு மந்த நிலைக்கு போகாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் பற்றாக்குறை வரவுசெலவுத்திட்ட முறையை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய கட்டாய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. எதிர்காலம் எவ்வாறு இருக்கப் போகின்றது என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.●

எஸ். ஜெகத்சன்

...சாலவும் நன்றா!

பிள்ளையார் முருகன் துர்க்கை என இலங்கையில் ஓரடியிலும் ஈரடியிலும் தெய்வத் திருவுருவங்களை தரிசித்து வந்த எமக்கு கடந்த 25 வருடங்களில் அவை கண்டாவில் ஆறுடி ஏழடி என உருவில் உயர்ந்து பிரமாண்டமாக அனேக ஆலயங்களில் காட்சி தருகின்றன.

பூலோகவாசிகளுக்கு அள்ளி அள்ளி கொடுக்கும் பகவானுக்கே அள்ளி அள்ளி கொடுப்பவர்கள் நிறையவே ரொறங்ரோவில் இருக்கின்றார்கள். அதனால்தான் எங்கெங்கு நோக்கிலும் ஆலயங்கள். கடவுள் எங்கும் பரந்துள்ளான் என்பதற்கு சான்றுகள்.

முதலாவது இதழை தெய்வத்துக்கு நிவேதித்த பின்னர் சுடச்சுட தகவல்களை ‘தமிழர் தகவல்’ படைக்கத் தொடங்கியது நேற்றுப் போலவே இருக்கின்றது. என்றென்றும் பயன்படக் கூடிய தகவற் களஞ்சியமாக இன்று வெள்ளிவிழா காண்கின்றது.

எந்தக் கோவில் பூஜையில் வைத்தபின் தமிழர் தகவல் வெளியிடப்பட்டதோ அந்தக் கோவில்தான் ரொறங்ரோவின் முதற் கோவில்.

பெருவாரியான ஸமத்தமிழர்கள் வரப்போகின்றார்கள் - வழிபாட்போகின்றார்கள் என்ற ஞானதிருஷ்டியுடன் 1984ம் ஆண்டு ஆற்றங்கரை தேடி நீரோடையின் அருகே செல்வமலையில் (Richmond Hill), விநாயகப்பெருமான் உறைந்த கோவில் அது.

பஞ்சாப், குஜராத்தி மக்களால் ஏற்கனவே பல வருடங்களுக்கு முன்பே இந்து சமய ஆலயங்கள் ரொறங்ரோவில் ஆரம்பித்திருந்தாலும் பெரும்பாலும் அவை திராவிட வழிபாட்டு ஆகமவிதிமுறைகளுடன் ஒத்திருக்கவில்லை.

ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்று கூறிப் போந்த ஓளவையார் மட்டும் இப்ப வந்தால் பேருவகை கொள்வார்.

மதம் மாற வழி தெரிந்தவர்கள் - மனிதனாக மாற வழி தெரியாதவர்கள் திரும்பும் பக்கம் எல்லாம் நீக்கமற நிறைவதால் ஆலயங்களும் நீக்கமற நிறைகின்றன.

பக்தியுடன் வந்தவர்கள் ஆலயம் அமைத்தார்கள். சக்தியுடன் வந்தவர்கள் ஆலயம் அமைத்தார்கள். புத்தியுடன் வந்தவர்கள் ஆலயம் அமைத்தார்கள். கத்தியுடன் வந்தவர்கள் ஆலயம் அமைத்தார்கள்.

அறங்காவலர்களால் பரிபாலிக்கப்படும் ஆலயங்களும் இங்குள். அந்தனரால் நிர்வகிக்கப்படும் ஆதீனங்களும் இங்குள். குபேரனுக்கு கோவில் கட்டுபவர்கள் அதிகரிப்பது அங்கு என்பது கதை. கோவில் கட்டுபவர்கள் குபேரனாக அதிகரிப்பது இங்கு என்பது புணக்கதை.

25 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே ஆலயங்களுக்கு வருபவர்களை பழைய தலைமுறை எனவும் அதன் பின்னர் ஆலயங்களுக்கு வருபவர்களை புதிய தலைமுறை எனவும் கருதி இந்து சமயம் பற்றி எழுத இது சமயம் ஆகும்.

பழைய தலைமுறை இறைவனுக்கும் கைகூப்பும், மனிதருக்கும் கைகூப்பும், வரவேற்பதற்கும் கைகூப்பும், விடை கொடுப்பதற்கும் கைகூப்பும். ஆணால் புதிய தலைமுறையோ இப்போதுதான் கடவுளுக்கே கரங்களை ஒன்றுசேர்க்க ஆரம்பித்துள்ளது.

இந்து சமயத்தின் வேதமும், ஆகமமும் ஆழமாக பழைய தலைமுறைக்குத் தெரியாது. தேவாரமும், திருவாசகமும் புதிய தலை முறைக்கு மேலோட்டமாகவும் தெரியாது. தமிழை நன்கு உச்சரிப்பது பழைய தலை முறை. தமிழை ஆங்கிலத்தில் எழுதி படிப்பது புதிய தலைமுறை. ஒழுங்காக ஆலயம் செல்வது பழைய தலை முறை. புதிய தலைமுறை கிரமமாக ஆலயம் செல்வது கிடையாது. தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம் என்பன பஞ்ச புராணங்கள் என்பது பழைய தலைமுறையில் பலருக்கும், புதிய தலைமுறையில் சிலருக்கும் தெரிந்துள்ளது.

பழைய தலைமுறையிடம் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு தகுந்த விளக்கமளிக்க அவர்களால் முடிவதில்லை. அதுகூட புதிய தலைமுறை கிரமமாக ஆலயம் செல்லாதிருப்பதற்கு காரணமாகின்றது. அமெரிக்காவில் உள்ள ஆலயமான்றில் ரூத்ர ஹோம், சண்டி ஹோம் உட்பட அனைத்து பூஜைகளுக்கும் புனஸ்காரங்களுக்கும் தெளிவான், இலகுவான், விளக்கமான விளக்கங்களை உடனுக்குடன் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சொல்வதனால் கவரப்படும் புதிய தலைமுறையினர் பெருவிருப்புடன் அங்கு திரள்வதும் திருவிழாக்களை பெருவிழாக்களாக்குவதும் நல்ல உதாரணமாகும்.

விங்கத்துக்கும் நந்திக்கும் இடையில் செல்லக் கூடாது என்பதை பழைய தலைமுறை அறிந்தோ அறியாமலோ மீறுகின்றது. கொடிமரம், நந்தி, பலி பீடம் இவைகளின் நிழலை மிதிக்கக் கூடாது. கோவிலில் நந்தியையோ வேறு

எந்த மூர்த்தங்களையோ தொடக்கூடாது. விளக்கு ஏரியாத பொழுது வணங்கக் கூடாது. அபிஷேகம் நடக்கும் பொழுது சுற்றி வரக் கூடாது. கோவிலுக்குச் சென்று திரும்பிய உடனே கால்களை கழுவக் கூடாது போன்ற விதிமுறைகள்கூட அவர்களது நினைவிலிருக்குமோ தெரியாது.

ஆலயங்களில் முதலில் பிள்ளையாரையும், நிறைவில் சண்டேஸ்வரரையும் வழிபட வேண்டும் என்பது பொதுவிதி சிவன் கோவில் சென்றால் நந்தியைச் சேவித்த பின்னர் சிவனையும் அடுத்து உமாதேவியாரையும் வணங்க வேண்டும். பெருமாள் கோவில் சென்றால் பெரிய திருவடியை சேவித்த பின்னர் தாயாரையும் அடுத்தே பெருமாளையும் வணங்க வேண்டும். எந்தக் கோவிலிலும் மூலமூர்த்தியையும் பிரகார மூர்த்தங்களையும் வழிபட்ட பின்புதான் நவகிரகங்களை துதிக்க வேண்டும். சிவன் கோவிலில் அமர்ந்து வரவேண்டும். பெருமாள் கோவில்களில் அமராது திரும்ப வேண்டும் போன்ற விதிகளை பழைய தலைமுறையில் எத்தனை பேர் கடைப்பிடிக்கின்றார்கள்?

ஆனால் கோவிலில் செய்யக் கூடாதவை என சொல்லிக் கொடுத்தவற்றை மிக நேர்த்தியாகக் கடைப்பிடிக்கின்றது புதிய தலைமுறை. பெரும் சத்தமாக பேசுவதில்லை.

சிரிப்பதில்லை. சினேகிதரை அழைப்பதில்லை. உருவச்சிலைகளுக்கு முதுகு காட்டி அமர்வதில்லை. கடவுள் வணக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் அடுத்தவரை தொந்தரவு செய்வதில்லை. அர்ச்சனை வேளையில் பின்னாலுள்ள பக்தர்களும் வணங்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து ஆடாமல் அசையாமல் நிற்பதிலும் அவர்களுக்கு மறைக்காதவாறு நிற்பதிலும் புதிய தலைமுறைக்கு அதிக அக்கறை உண்டு.

எந்தக் கோவிலானாலும் கருவறைச் சிலைகள் கருங்கல்லிலும், எழுந்தருளும் விக்கிரகங்கள் தாமிரத்திலும் அமைவது மரபு. கோவில் சிற்பங்கள் கண்ணைக் கவர்கின்றன. பழைய தலைமுறை அதன் சாமுத்ரிகா ஸ்ட்சன்த்தில் லயிப்பதுடன் நின்று விடுகின்றது. ஆனால் அவற்றைப் பற்றி அற்பமாக நினைக்காத புதிய தலைமுறை அனுவண்ணவாக அவற்றை ஆராய்ந்தறிவதில் ஆர்வம் கொள்கின்றது. பாத விரல்களில் பல விதமான மெட்டிகள், கால்களில் கொலுசு, தண்ணை, சிலம்பு, இடையில் மேகலாபரணம், ஓட்டியாணம் கரங்களில் கங்கணம், காப்பு, கல்வனையல்கள், கைவிரல்களில் பலவகை மோதிரங்கள், கரங்களில் வைரவங்கிகள், தோளில் சேயூரம், கழுத்தில் சங்கிலிகள், ஆரங்கள், அட்டிகைகள், காதுகளில் தொங்கட்டான் அல்லது குண்டலம், முக்கில் முக்குத்தி, நத்து, புல்லாக்கு, நெற்றியில் சுட்டி என இவ்வளவு அரிய ஆபரணங்களை அக்காலத்து சிற்பிகள் எப்படித்தான் உருவாக்கினார்களோ என வியப்பதற்கும் மேலாக அவற்றை அறிந்து வைத்திருக்கும் இளைய தலைமுறையின் அறிவு வியக்க வைக்கின்றது.

கண்டாவில் மாகாண ரீதியாக இந்து ஆலயங்களின் எண்ணிக்கை எத்தனை என்றால் ‘கூகிளை’ தட்டிப் பார்த்து தகுந்த பதிலளிப்பது புதிய தலைமுறை. அல்பேட்டாவில் பத்து, பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் பதினான்கு, மனிட்டோபாவில் நான்கு, நியூயிரன்ட்ஸ்விக்கில் ஒன்று, நியூயூன்ட்லாந்தில் ஒன்று, நோவாஸ்கோவியாவில் ஒன்று, ஒன்ராறியோவில் என்பத்தியிரண்டு, கியூபெக்கில் ஏழு,

சஸ்கச்சவானில் இரண்டு என மொத்தம் நூற்றியிருப்பத்தியிரண்டு இந்து கோவில்கள் கண்டாவில் அருள்பாலிக்கின்றன எனப் புள்ளி விபரம் காட்டுவது அவர்களுக்கு இலகு.

பரந்து அகண்ட ரொறங்ரோ பெருநிலப்பரப்பில் பழைய தலைமுறை அடிக்கடி சென்று வரும் கோவில்கள் எவை என்றால் எவ்வித தங்குத்தையுமின்றி இங்குள்ள ஆலயங்கள் அனைத்தையும் சொல்லும் வல்லமை பழைய தலைமுறையிடம் உண்டு. ஆனால் புதிய தலைமுறை இவ்வளவு ஆலயங்களா என பிரமிப்போடு பார்க்கும்.

செல்வமலை (Richmond Hill) விநாயகர் கோவில், கண்டா கந்தசாமி கோவில், தூர்க்கேஸ்வரம் தூர்க்கை அம்மன் கோவில், கண்டா ஸ் ஜயப்பன் கோவில், ஸ் வரசித்தி விநாயகர் கோவில், முத்து விநாயகர் கோவில், ஸ் சந்திரமெள்ளீஸ்வர் ஆலயம், சிவா - விழ்ணு ஆலயம், மகாமாரி அம்மன் கோவில், சக்தி தூர்க்கா அம்மன் கோவில், ஆதி பராசக்தி அம்மன் கோவில், பத்திரகாளி அம்மன் கோவில், புவனேஸ்வரி அம்மன் கோவில், பெரிய சிவன் ஆலயம், நயினை நாகபூசனி அம்மன் கோவில், செல்வச்சந்திதி முருகன் கோவில், நல்லுார் சிவன் - முருகன் ஆலயம், திருப்பதி வேங்கடேஸ்வரர் தேவஸ்தானம், திருக்செந்தூர் முருகன் கோவில், மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில், சிவா - விழ்ணு - ஜயப்பன் ஆலயம், கிப்பிளிங் சிவன் ஆலயம், பிரம்டன் கற்பக விநாயகர் கோவில், மிசிலாகா ஜெயதூர்கா அம்மன் கோவில், மிசிலாகா முத்துமாரி அம்மன் கோவில், மிசிலாகா கணேஷ தூர்க்கா கோவில் என்பன 2006ம் ஆண்டுக்கு முன்னரே பக்தியூடியள்ளதை புதிய தலைமுறை 2006ம் ஆண்டு வெளிவந்த தமிழர் தகவலின் ஆண்டு மலரான பதின்ம மலரில் தேடுப்பிடிக்கும்.

கண்பதிஸ்வரம் செல்வ விநாயகர் கோவில், திருமுருகன் கோவில், சிதம்பர ஆதி நடேசர் ஆலயம், நாகபூசனி சமேத நாகலிஸ்கேஸ்வர் ஆலயம், கண்டா ஸ் ஸத்ய நாராயணகவாமி திருக்கோவில், அனலை ஜயனார் கோவில், கண்டா சபரி பீடம் ஸ் ஜயப்பகவாமி கோவில், அல்பியன் வீதி முத்துமாரியம்மன், ஏஜக்ஸ் பிள்ளையார் கோவில் என்பன அதிகரித்து வரும் பக்தர்களுக்கு 2006ம் ஆண்டுக்குப்பின் வழிபட வழிகாட்டுகின்றன என்பதையும் எப்படியாவது கண்டு பிடிக்கும். பின்னர் விடுபட்டவை மேலதிகமாக உள்ளனவா எனவும் அறியத்துடிக்கும்.

கிட்டங்கிக் கோவில்கள் கிட்டக்கிட்ட உள்ளது ரொறங்ரோவில் மட்டும்தான். அவை அனைத்தும் வாஸ்துசாத்திரப்படி அமைக்கப்படுகின்றனவா என சந்தேகிக்கும் பழைய தலைமுறை, நம் முன்னோர்கள் விவசாய விஞ்ஞானிகள் என்பதை நினைவு கூரும். அறிவியல் வளர்ந்துவிட்டது எனவே தங்கள் வசதிக்காக எதையும் செய்ய முடியும் என்பவர்கள் தமது பாட்டன் பூட்டன் கடைப்பிடித்தனவற்றை விட்டுவிட்டதேன் என விடை காணது தவிக்கும்.

அந்த நாட்களில் ஒரு விவசாயி ஓர் இடத்தை வாங்கும் முன் ஒரு சேவலோடு முதல் நாளே அங்கு போய் தங்குவாராம். விடியற்காலையில் சேவல் கூவினால் மண்ணில் உயிர் உள்ளதாக அர்த்தம். கூவாவிட்டால் சத்து இல்லை என்பது அர்த்தம். சேவல் கூவினால் மட்டுமே அந்த இடத்தை வாங்குவார். சேவல் மண்ணைக் கிளரி புழக்களைத்

தின்றால் தென்பாகக் கூவும். புழு அதிகம் உள்ள நிலம் விவசாயத்துக்கு ஏற்றது. புழு கிடைக்கவில்லை எனின் சேவலின் கூவும் சக்தியும் வலுவிழுந்தே வெளிப்படும்.

அதேபோல் கிணறு வெட்ட உள்ள நிலப்பகுதியை நான்கு பக்கமும் அடைத்து விட்டு பால் சரக்கும் பசுக்களை அங்கு மேய விடுவார்களாம். மேய்ந்த பின் குளிர்ச்சியான இடத்தில் அவை படுத்து அசை போடுமாம். அப்படி அவை படுக்கும் இடங்களை நான்கைந்து நாட்கள் கவனித்தால் அவை தொடர்ந்து ஒரே இடத்தில் படுக்குமாம். அந்த இடத்தைத் தோண்டினால் வற்றாத நீருற்று கிடைக்குமாம் என தாம் அறிந்தவற்றை அருகில் உள்ளவரிடம் கூறும். பார்த்துப் பார்த்து வீடுகட்டும் நிலங்களை வாங்கிய எமது சமுதாயம் இப்பொழுது கோவில்களை நிர்மாணிக்க மட்டும் அவசர அவசரமாக கீட்டங்கிகளை நாடுவதேன் என அங்கலாய்க்கும். பின் அது தற்காலிகம் என அமைதியுறும்.

கடந்த 25 வருடங்களில் பல தடவைகள் பலர் அவதானித்த ஒரு கவையான சம்பவமும் உண்டு. சண்டேஸ்வரர் சந்திதியில் கண்முடிப்பிரார்த்தித்த பின் உடுப்பிலிருந்து நூலிழை ஓன்றை எடுத்து பீடத்திற்கு முன்பாக வைக்குமாறும் பின்னர் கைகளை தட்டி கரவொலி எழுப்பி வேண்டுதலை நிறைவு செய்யுமாறும் வலியுறுத்தும் பழைய தலைமுறை, அதற்கு காரணமாக அந்தச் சாமி செவிட்டுச்சாமி என்றும் கூறி வைக்கும். அது மகா தவறு என்று மறுக்கும் கூகிளைப் பார்த்த புதிய தலைமுறை. அவர் செவிட்டுச்சாமி அல்ல! சிவனையே தியானித்த வண்ணம் எப்பொழுதும் இருப்பவர். சண்டேஸ்வரது நிஷ்டையை கைதட்டி இடைஞ்சல் செய்வது மகா பாவும். சிவபெருமானுக்கு அர்ச்சனை செய்த பின் பூமாலை, பரிவட்டம் முதலியவற்றை அவர் பீடத்தில் வைத்து மௌனமாக வழிபடுவதே உகந்தது என்று ஆணித்தரமாக விளங்க வைக்கும். போடா..போ! கணக்கப் படித்தால் உப்படித்தான் என உண்மையையும் பொய்யாக்கும் பழைய தலை முறை.

ராஜ கோபுரங்கள் ஆங்காங்கே வானுயர்வதும் கோவில்களின் நிலமான ரொறங்ரோவில் 25 வருடங்களுக்கு உட்பட்டதுதான். 63 நாயன்மார்களும் 12 ஆழ்வார்களும் சில ஆலய பிரகார சுவர்களில் வீற்றிருப்பதும் 25 வருடங்களுக்கு உட்பட்டதுதான். ஞாயிறு: சிவன் காளி பைவர் சூரியன் திங்கள்: அம்பிகை நடராஜர் சந்திரன் செவ்வாய்: விநாயகர் முருகன் தூர்க்கை நரலிம்மர் புதன்: விஷ்ணு சரஸ்வதி ஹயக்ரீவர் வியாழன்: தட்சிணாமுர்த்தி வெங்கடேஸ்வர் வெள்ளி: லட்சுமி ரங்கநாதர் மாரி சனி: சனிஸ்வரர் ஆஞ்சநேயர் என கிழமை வாரியாக ஆலயம் செல்லும் பக்தர்களும் இங்குளர். அவ்வளவு வசதி. அவ்வளவு பக்தி. தலைவர்கள், மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், கணக்கியலாளர்கள், விஞ்ஞானிகள், பொறியியலாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், நலீன சிந்தனையாளர்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஓவியர்கள், தொழிலாளர்கள், வணிக விற்பனர்கள், மாணவர்கள் என ஆலயத்துக்கு வரும் பக்தர்கள் அவ்வப்பொழுது எவ்வித பேதமுமின்றி அன்னதான வரிசையிலும் நிற்கின்றார்கள். இறையால் உதிரும் இறையால் உதரும் புத்துணர்வு பெறுகின்றார்கள்.

பொதுவாக அன்னதானமெனின் சர்க்கரைப் பொங்கல், வெண்பொங்கல், சாம்பார் சாதம், புளிச்சாதம், தயிர்சாதம் என்பனவற்றுள் ஏதாவதொன்று இருந்து உணவுக்கும் -

உணர்வுக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பை புலப்படுத்துவது மரபு. ஆனால் இங்குள்ள ஆலயமொன்றில் கோந்தடை, குழுமா, கட்டிகை, முறை, பாறக்கன்னல், மாவேச்சி, செழும்பம், மார்சில், உழுந்தை, கோளினி, முறுக்கினி, மென்குழம்பு போன்றனவும் அவ்வப்பொழுது கிடைக்கும் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனை பார்த்த பலர் கடவுளை கைவிட்டுவிட்டு அவை என்னென்ன என ஆராய்ந்ததையும் அவதானிக்க முடிந்தது. (அவை முறையே சப்பாத்தி, நூடுல்ஸ், கேக், சமோசா, பாயாசம், பஜ்ஜி, கேசரி, பிஸ்கட், போண்டா, லட்டு, ஜாங்கிரி, சாம்பார் என்பனவாகும்)

தோசை, இட்டலி, உப்புமா, பூரி, அப்பம், புட்டு, இடியப்பம் என தினத்துக்கு ஒன்றென இருவுணவை இலவசமாக வழங்கும் சில ஆலயங்களை ரொறங்ரோவில் மட்டும்தான் பார்க்க முடியும். முடியாத முதியவர்களுக்குத்தான் அன்னதானம் என்பது முடிந்துவிட்டது!

சீரடி சாய்பாபா, சத்யசாய்பாபா, அமிர்தானந்தமயி, மேல் மருவத்தூர் பங்காரு அடிகள், அம்மா பகவான், சர்க்குரு ஜக்கி வாக்தேவ், நித்தியானந்தர், சரவணபவர், பரமஹம்சர், ரமணர், வள்ளளார், ரஜ்ஞீஷ், அரவிந்தர், யோகிராம்சரத்குமார், தயானந்த சரஸ்வதி, குடைசுவாமி, யோகர்ச்வாமி என அங்கு அவதாரமெடுத்த யோகிகள் இங்கும் பக்தர்களால் அவதாரமெடுத்துள்ளனர்.

பத்து வயதுக்குட்பட்டவர்கள் திருவிழா காலங்களில் பரிக்கிரம வேளைகளில் ஆலயங்களின் உள் வீதி வெளி வீதிகளில் காவடி எடுக்கின்றார்கள். இருபது வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒருசிலர் பறவைக் காவடி, துலா காவடி என பிரதான வீதிகள் வழியே காவற்துறையின் பாதுகாப்புடன் நேர்த்திக்கடன் முடிக்கின்றார்கள்.

கடந்த 25 வருடங்களில் இங்கு நாதஸ்வர் - தவில் கலைஞர்கள் அதிகரித்து விட்டனர். சிற்பாசாரிகள் அதிகரித்து விட்டனர். பூக்கடைகள் அதிகரித்து விட்டன.

ஆலயங்கள் சிலவற்றில் சிறார்க்கென பாடசாலைகள் உருவாகி பண்ணோடு பாடப் போதிக்கின்றன. பண்பாட்டைப் புகட்டுகின்றன. தமிழ் கல்வி படிப்பிக்கின்றன. ஒழுக்கத்தை ஒழுங்காய் ஒதுக்கின்றன. கலைகள் கற்பிக்கின்றன. சமூக சேவைகள் பயில்விக்கின்றன. நம்பிக்கையூடுகின்றன.

ஆலயங்கள் ஆத்மாவையும் உள்ளத்தையும் வாழ்க்கையையும் உன்னதமாக்குகின்றன. ஆனந்தமயமான பொன் பொருள் மிக்க வாழ்வையும் வளத்தையும் மீண்டும் வந்து பிறவாத பேரின்ப முத்தியையும் உண்டாக்குகின்றன.

இங்கு ஆலயங்கள் நிறைய நிறைய! ஒவ்வொரு ஆலயத்துக்குள்ளும் உருவச்சிலைகளும் நிறைய நிறைய நிறைய! அந்தனர்களும் நிறைய நிறைய! பக்தர்களும் நிறைய நிறைய!

கோவிலுக்குள் நுழைய முடியாதவர் என்று இங்கு எந்தக் கடவுளும் இல்லை!●

“பரம்பொருளின் பெரும் புகழைப் பாடிப் பணிதலன்றி பிறவார்த்தை யாதொன்றும் பேசற்க ஆலயத்துள்”
- நல்லுார்க் கந்தன் ஆலயத்திலுள்ள வாசகம்.

தெரிந்து கொள்வோம்

கற்கை நெறிகளும் அதன் தமிழ்ப்பெயர்களும் (Ology)

1. Anthropology - மானுடவியல், மானிடவியல்	41. Mammalogy - பாலுட்டியல்
2. Archaeology - தொல்பொருளியல்	42. Meteorology - வளிமண்டலவியல்
3. Astrology - சோதிடவியல் (சோதிடம்)	43. Metrology - அளவியல்
4. Astrology - வான்குறியியல்	44. Microbiology - நுண்ணுயிரியல்
5. Bacteriology பற்றுயிரியல்	45. Mineralogy - கனிமவியல்
6. Biology - உயிரியல்	46. Morphology - உருவியல்
7. Biotechnology - உயிரித்தொழில்நுட்பவியல்	47. Mycology - காளாம்பியியல்
6. Climatology - காலநிலையியல்	48. Mineralogy - தாதியியல்
7. Cosmology - பிரபஞ்சவியல்	49. Myrmecology - எறும்பியல்
8. Criminology - குற்றவியல்	50. Mythology - தொன்மவியல்
9. Cytology - உயிரணுவியல்/குழியவியல்	51. Nephrology - முகிலியல்
10. Dendrology - மரவியல்	52. Neurology - நரம்பியல்
11. Desmology - என்பினழையவியல்	53. Odontology - பல்லியல்
12. Dermatology - தோலியல்	54. Ontology - உளமையியல்
13. Ecology - உயிர்ச்சுழலியல்	55. Ophthalmology - விழியியல்
14. Embryology - முளையவியல்	56. Ornithology - பறவையியல்
15. Entomology - பூச்சியியல்	57. Osteology - என்பியல்
16. Epistemology - அறிவுநெறியியல், அறிவாய்வியல்	58. Otology - செவியியல்
17. Eschatology - இறுதியியல்	59. Pathology - நோயியல்
18. Ethnology - இனவியல்	60. Pedology - மண்ணியல்
19. Ethology - விலங்கு நடத்தையியல்	61. Petrology - பாறையியல்
20. Etiology/ aetiology - நோயேதியியல்	62. Pharmacology - மருந்தியக்கவியல்
21. Etymology - சொற்பிறப்பியல்	63. Penology - தண்டனைவியல்
22. Futurology - எதிர்காலவியல்	64. Personality Psychology - ஆளுமை உளவியல்
23. Geochronology - புவிக்காலவியல்	65. Philology - மொழிவரலாற்றியல்
24. Glaciology - பனியாற்றியியல், பனியியல்	66. Phonology - ஒலியியல்
25. Geology - புவியமைப்பியல், நிலவியல்	67. Psychology - உளவியல்
26. Geomorphology - புவிப்புறவருவியல்	68. Physiology - உடற்றொழியியல்
27. Graphology - கையெழுத்தியல்	69. Radiology - கதிரியல்
28. Genealogy - குடிமரபியல்	70. Seismology - பூகம்பவியல்
29. Gynaecology - பெண்ணோயியல்	71. Semiology - குறியீட்டியல்
30. Haematology - குருதியியல்	72. Sociology - சமூகவியல்
31. Herpetology - ஊர்வனவியல்	73. Speleology - குகையியல்
32. Hippology - பரியியல்	74. Sciencology - விஞ்ஞானவியல் (அறிவியல்)
33. Histology - இழையவியல்	75. Technology - தொழில்நுட்பவியல்
34. Hydrology - நீரியல்	76. Thanatology - இறப்பியல்
35. Ichthyology - மீனியியல்	77. Theology - இறையியல்
36. Ideology - கருத்தியல்	78. Toxicology - நஞ்சியல்
37. Information Technology - தகவல் தொழில்நுட்பவியல்	79. Virology - நச்சுநுண்மவியல்
38. Lexicology - சொல்லியல்	80. Volcanology - ஏரிமலையியல்
39. Linguistic typology - மொழியியற் குறியீட்டியல்	81. Zoology - விலங்கியல்
40. Lithology - பாறையுருவியல்	

பார்வதி கந்தசாமி

கனடியத் தமிழர் சமூக முன்னோடிப் பெண்கள்

கனடிய மண்ணுக்கு ஈழத்திலிருந்து 80களில் வந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் ஆண்கள். அக்காலத்தில் அகதிகளாக வந்த பெண்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவானது. கனடாவில் ஏற்கனவே இருந்த ஆண்களுக்கான திருமண ஏற்பாட்டில் பல பெண்கள் வந்து குடியேறினர். சிலர் மனைவியரை ஸ்பொன்சர் செய்து வரவழைத்தனர். விவாகம் செய்யாத பெண் பிள்ளைகளும் ஆண் பிள்ளைகளும் பெற்றோருடன் வந்து குடியேறினர்.

பிற்காலப் பகுதியில் திருமணத்தின் பொருட்டுச் செய்யும் ஸ்பொன்சரில் கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் வந்ததால், பெண்கள் கனடாவுக்குள் நுழைவது தடை தாண்டும் ஒட்டம் போன்றிருந்தது. திருமணம் புரிவதற்காக வந்த பெண்களில் பலர் பல்கலைக்கழக கல்வியை முடித்தவர்களாகவும், ஈழத்தில் ஆசிரியர்களாக, வைத்தியர்களாக, தாதிகளாக வேலை புரிந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

கனடாவில் தமிழர் குடியேறிய வரலாறு அண்மையானது. அவர்களின் உயிர்களையும் உடமைகளையும் விழுங்கி அவர்களின் மனங்களைப் புன்னாக்கிய 1983, ஈழத்தமிழர் மனங்களில் வடுக்களாக உறைந்திருக்கும் வருடம். 1983க்கு முன்னர் இலங்கையர் 192 பேர் மட்டுமே கனடாவில் இருந்ததாக கனடியப் புள்ளி விபரம் காட்டுகின்றது. இவர்கள் அகதிகளாக வராது பொருள் தேடும் நோக்கத்தோடு வந்த ஆண்கள். பெண்களை மனமுடித்து இந்த ஆண்கள் கனடாவுக்கு அழைத்து வந்தனர். அவர்களில் சமூகப் பங்களிப்புச் செய்தில் முன்னின்றவர்களில் ஜனனி சிவலிங்கம், நொசலின் இராசநாயகம் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். தமிழர் என்ற உனர்வை ஏனைய தமிழருக்கும் உனர் வைத்ததோடு தங்கள் கணவன்மாருடனும் ஏனையவர்களுடனும் இணைந்து தமிழருக்கான பொது அமைப்புகளை உருவாக்க உதவினர். கனடாத் தமிழீழ் சங்கத்தின் முதலாவது பெண் தலைவராக 1990களில் மகேஸ்வரி நடராசா என்பவர் பணியாற்றினார்.

தமிழ்ப் பெண்களின் தலைமைத்துவப் பண்பு உலகம் அறிந்தமைக்குச் சான்றாக முதல் தமிழ்ப் பெண் அரசியல்வாதியாக ஓட்டாவா நாடாளுமன்றத்துக்குச் சென்றவர் புதிய ஜனநாயகக் கட்சியைச் சேர்ந்த ராதிகா சிற்சபொசன். இதே காலப்பகுதியில் அகதியாகப் புலம்பெயர்ந்தவர்களில் சுமங்களா கைலாசபதி (அமெரிக்கா) போன்றோர் அரசியலில் புகுந்து மக்கள் பணி செய்ய முன்வந்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. உலகநாடுகள் எல்லாவற்றிலும் பாராளுமன்றங்களில் பெண்களின் எண்ணிக்கை 13 வீதமாக

இருக்கும் வேளையில் சிறிய நாடான இலங்கையிலிருந்து வந்த தமிழினத்தின் பெண் பிரதிநிதி நாடாளும் தலைமைத்துவத்தைக் கொண்டிருப்பதையெண்ணிப் பூரிப்படையலாம். ‘பெண் புத்தி பின் புத்தி’ என்ற பழமொழியைத் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு தமிழ்ப் பெண்களை தலைமைத்துப் பணிகளிலிருந்து தூர் வைத்து, அவர்களை எழுச்சியடையச் செய்யாத நிலை காலாகாலமாக நிலவில் வருகிறது.

கனடாவின் பாரிய வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி தமிழினத்தின் இருப்பை உலகறிய வைத்த பெண்களின் பங்களிப்பு மிகவும் சிறப்புக்குரியது. சமூக சேவைகளில் ஈடுபட்டு படிப்படியாக பெண்களின் ஆற்றலை இங்கு வெளிப்படுத்தியவர்களில் முக்கியமானவர்களாக மணி பத்மராஜா, நொசலின் இராசநாயகம், இரட்னேஸ்வரி சண்முகநாதன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் ஒன்றாறியோ முதுதமிழர் மனற்தின் தலைவர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள். அத்துடன் வேறு பல அமைப்புகளிலும் நிறுவனங்களிலும் அங்கம் வகித்து தமிழருக்கான சம உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு பரப்புரைகளில் ஈடுபட்டவர்கள்.

புஷ்பா சீவரத்தினம் அகதிகளுக்கும் அகதிக் குழந்தைகளுக்குமான சேவைகளில் தமது கணவருடன் இணைந்து செயற்பட்டவர். ஜான்கி பாலகிருஷ்ணன் ஒன்றாறியோ தெற்றோவில் பொறியியலாளராகப் பணியாற்றிய முதல் தமிழர். கனடிய அரசியலில் புகுவதற்கான ஆரம்பகால முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர். தமிழீழ் சங்கம், கன்ரைட் எனும் தமிழ் இளைஞர் அபிவிருத்தி நிலையம் ஆகியவற்றின் விருத்தியில் பெரும் பங்கு வகித்தவர். சிறீலங்கா குடும்ப சேவை என்ற நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து பல சேவைகளை வழங்கியவர். ஈழத்திலுள்ள தமிழ் அகதிகளுக்கு பல்வேறு உதவிகளை வழங்கிய பன்முக ஆளுமை கொண்டவர் இவர்.

தமிழ்ப் பெண்களில் கனடியத் தமிழக் குழந்தைகளின் கல்விப் பாரம்பரியத்துக்கு வித்திட்டவர்களில் மூன்று பெண்கள் முக்கியமானவர்கள். நொசலின் இராசநாயகம், விமலா எட்வேட், கனகேஸ்வரி நடராசா ஆகிய மூவரும் சமூக விழிப்புணர்ச்சி பெற்றவர்களாக, எதிர்காலத் தமிழச் சந்ததியை எண்ணி கடமையாற்றியவர்கள். ஜோதி பாலச்சந்திரன், ஸ்ரீரா துரைராஜா, சுந்தரி அழகேந்திரா ஆகியோர் இவர்களின் சமகாலத்துவர்கள். முன்னாள் அதிபர் கனகசபாபதி போன்ற ஆளுமையடைய கல்விப் பாரம்பரிய கனடாப் புலமை பெண்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை.

சமுக சேவைகளில் ஈடுபட்டோரில் பெண்களின் வகிபாகம் முக்கியமானது. தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவி தமிழருக்கான சேவைகள் ஆரம்பித்தமைக்கு பெண்கள் வழங்கிய ஆதரவையும் பங்கேற்றலையும் மேலே கண்டோம். இவ்வாறே லான்ஸ்டவுனில் தமிழர் கூட்டுறவு இல்லம் அமைக்கப்பட்டதை ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகக் கொள்ளலாம். இந்த இல்லம் அகதிகளாக இங்கு வந்த தமிழருக்கான பாதுகாப்புள்ள வசிப்பிடமாக தமிழர் என்ற உணர்வுப் பெருக்குடன் வாழக்கூடிய இல்லமாக, 80 வீதமான குடியிருப்பாளரைத் தமிழராகவும் கொண்டிருந்தது. இதனுடைய அத்திவாரத்துக்கு உழைத்தவர்களில் நொசலின் இராசநாயகமும் மனி பத்மராஜாவும் முக்கியமானவர்கள். இவர்கள் இங்கு இயக்குனர் சபையின் தலைவர்களாகவும் பணியாற்றி நல்ல காரியங்களைப் புரிந்தனர். லான்ஸ்டவுன் கூட்டுறவு இல்லமே மிசிஸாகாவில் யாழ் கூட்டுறவு இல்லம் அமைக்க வழிகோலியது.

சத்தியசாமிபாபா இல்லம், சத்தியசாமிபாபா கல்லுவாரிகள் இங்கு அமைப்பதற்கு மனி பத்மராஜாவின் பங்கு முக்கியமானது என்பதை பதினெணாரு ஆண்டுகள் இதன் தலைவராக அவர் இருந்தமையுடாக உணர முடிகிறது. இவர் தெற்காசியப் பெண்கள் அமைப்பின் தலைவராகவும் சில காலம் பணியாற்றினார்.

தமிழ்ப் பெண்களில் தெய்வா மோகன், யசோ சின்னத்துறை ஆகியோர் கண்டாவில் சட்டக் கல்வியை முடித்து கண்டியச் சட்டவாளர்களாக பட்டம் பெற்று அகதிக் கோரிக்கைகள், குடிவரவாளர் பிரச்சனைகள், குடும்ப வன்முறை, குழுக் குழுப்பங்கள் போன்றவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு பெரும் பங்காற்றினர். ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழர்களுக்கு இவர்களின் சேவை அவசியமாக வேண்டப்பட்டது.

மருத்துவத் துறையில் பல பெண்கள் ஆரம்பகால அகதிகளுக்குச் சேவை செய்துள்ளனர். மஞ்சளா ஜெயப்பிரகாசம், ராஜேஸ்வரி லோகன் ஆகியோர் பலராலும் நேசிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். மருத்துவர்கள் இந்திராணி துரைராஜா, ராஜி துரைராஜா ஆகியோர் நீண்டகாலமாகச் சேவை செய்தனர். தமிழர் உள்வளம் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மருத்துவர்களான திலகா சந்திரன், சசிகலா செந்திலால் பெரும் உதவிகளை வழங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்ப் பெண்களின் ஆராத காயங்களுக்கான எனது ஒளிநாடா தயாரிப்பில் மருத்துவர் சசிகலா பெரிதும் உதவியவர்.

கண்டாவில் கலைத்துறை விரிவடைவதற்கு பெண்களின் பங்கு அளவிடியது. கலைஞர்களான வசந்தா டானியல், நிரோதினி பரராஜிசிங்கம், விஜயலக்ஷ்மி சிரீவிவாசன், நவராஜகுலம் முத்துக்குமாரசாமி, பத்மினி ஆனந், வனஜா ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா போன்றோர் ஆரம்ப காலத்தில் பங்கு கொண்டவர்கள். தனதேவி மித்ரதேவா, சாந்தா பொன்னுத்துரை, கிருபாளினி ரட்னேஸ்வரன் ஆகியோரும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள்.

படைப்பியலக்கியத் துறையில் வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்) முன்னணியில் நிற்பவர். பெண்கள் முன்னேற்றம் என்ற தாரக மந்திரம் அவரது சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், நாவல்கள், மேடைப் பேச்சுகள் அனைத்திலும் முதன்மை பெற்றுத் தொனிக்கும். ‘யாழ்ப்பாணச் சமுகத்தில் பெண் கல்வி’ என்ற காத்திரமான நூலையும் வெளியிடவர்.

நாடகத்துறையில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்றுப் புலமை வாய்ந்தவர். தமிழ் ஆசிரியராக பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற இவர் பல பெண்கள் ஏதிலிகளாகி தற்கொலையை நாடிய வேளையில் நான் இயக்கிய ‘மன உளைச்சல்’ என்ற ஒளிநாடாவில் நடித்து பெண்களுக்கு ஒளி கொடுப்பதற்கு ஆதாரமாக இருந்தவர்.

வசந்தி ராஜா, ரவிச்சந்திரிகா, ஆதிலக்ஸ்மி, சுமதி ரூபன், பிரதீபா தில்லைநாதன், கலைவாணி ராஜகுமாரன், சிற்ரஞ்சனி விஜேந்திரா, கனகேஸ்வரி நடராசா, சகாரா, சுல்பிகா, ஒளவை, பார்வதி கந்தசாமி ஆகியோரும் இலக்கியத் துறையில் தடம் பதித்துள்ளனர். சுதா குமாரசாமி, லலிதா புருஷ ஆகியோர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கவிதைகள் படைத்துள்ளனர். இன்றைய இளைய சமுதாயத்தில் ஆங்கில எழுத்தாளர்கள் பலர் முகிழ்த்துள்ளனர். சிவகாமி விஜேந்திரா போன்றவர்கள் சமூக விழிப்புணர்வுடன் படைப்பவர்கள். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் பெண் எழுத்தாளர்களையும் ஊக்குவிக்கின்றமை போற்ற வேண்டியது. பெண் எழுத்தாளரை வளர்க்கும் பணியில் ‘தமிழ் தகவல்’ முனிற்கும் மாத சஞ்சிகை.

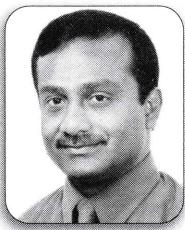
பத்திரிகைத் துறையில் ராஜி அரசரத்தினம் செந்தாமரையின் ஆசிரியையாகவும் தொலைக்காட்சி. வானொலி நடத்துனராகவும் சாதனைகள் படைக்கின்றார். விளம்பரம் பத்திரிகை சத்தியபாமா மகேந்திரனின் ஆளுமையை வெளிக்காட்டி நிற்கிறது. வானொலியில் பெண்கள் ஆளுமையை லீலா சிவானந்தன். சாந்தாக்கா. கோதை அமுதன். துஷ்யந்தி போன்றோரிடம் காண முடிகிறது.

தமிழ்க் கல்விப் போதனைக்கான நூல் வெளியீடுகளில் கலைவாணி பாலசுந்தரம், விமலா பாலசுந்தரம் ஆகியோர் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள். மார்க்கம் கல்விச் சபையின் உறுப்பினராக யுவனிதா நாதன் பணியாற்றுகிறார்.

நாடகத்துறையில் சுமதி ரூபன் தடம் பதித்து வருகிறார். ஆரம்ப காலத்தில் விழிப்புணர்வு நாடகங்களை பார்வதி கந்தசாமி எழுதி இயக்கியுள்ளார்.

சமூக சேவகர்கள், பெண்கள் ஆலோசகர்கள் சுதா குமாரசாமி, அமலா அம்பலவாணர், சுதா விவேகானந்தன் போன்றோர் சமூகத்தில் பெண்கள் வாழும் குழநிலை ஏற்படுத்த உதவியவர்கள்.

கண்டாவிலுள்ள ஈழத்தமிழ்ப் பெண்களின் பாரம்பரியம் இரண்டாவது தலைமுறையினரால் மேலும் உன்னதம் பெறுகின்றது. ‘Top Tamil Women Professionals’ என்ற அமைப்புக்குச் சென்றபோது தமிழ்க் கண்டா உத்தியோகத்தர் சங்கம் இளைஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளமையையும் அவர்களில் திறமையுள்ளவர்களை அறியவும் வழிகாட்டும் ஒரு பாரம்பரியம் கண்டாவில் உருவாகி உன்னதமும் பெருமிதழும் அடைய வைக்கும் என்பதைக் காண பெருமையாகவுள்ளது.●

ப. ஸ்கந்தன்

திரை விலகுகிறது... மேடை நாடகங்கள்

அண்மையில் நான் யாழ்ப்பாணம் போயிருந்தேன்.

அங்கு சில நாடகங்களைப் பார்க்கின்ற சந்தர்ப்பமும் சில நாடகக் கர்த்தாக்களைக் கண்டு பேசுகின்ற வாய்ப்பும் எனக்குக் கிட்டியது.

நீண்டகால போர் அவலங்களின் பின்னால் எமது மண்ணில் நாடகக்கலை மெல்ல மெல்ல துளிர் விடுவதைக் காண சந்தோஷமாக இருந்தது. போரினால் நாம் இழந்தவை உயிர்களும், வாழ்வும், வளங்களும் மட்டுமல்லாது கூடவே பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பலவற்றையும் நாம் இழந்து விட்டோம்.

இழந்த விழுமியங்களில் நாடகக் கலை மிகவும் முக்கியமானதோன்று. நாடகங்களும் கூத்துகளும் விழாக்களும் எமது மண்ணின் ஒவ்வொரு திக்குகளும் கலகலப்பாக இருந்த காலம் ஓன்று இருந்தது. இன்று நிலைமை அப்படி இல்லை. எவருக்கும் நாடகம் போட வேண்டும் என்ற அக்கறை பெரிதாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. போட்டாலும் போய்ப் பார்ப்பதற்கு மக்களுக்கு ஆர்வம் இருப்பதாகவும் இல்லை.

போரின் வடுக்கள் ஏற்படுத்திய வெறுமை, மனப்பாதிப்பு என்பனவும் போரின் காலத்தில் பிறந்த இன்றைய இளம் சமுதாயத்தினருக்கு நாடகத்தின் அருமை தெரியாமல் இருப்பதும் இவ்வாறான நாடக நிலைமைக்கு மிக முக்கிய காரணங்களாகும். இருந்தாலும், உலக மாற்றத்துடனாக மக்களின் வாழ்வியல் மாற்றங்களும் மிக முக்கியமானதாக இந்தியத் தொலைக்காட்சி நாடகங்களின் ஆக்கிரமிப்பும் மேடை நாடகங்களின் மீள் வருகையைச் சுற்றுப் புறம் தள்ளி வைத்துள்ளன. இன்று அரிதாகவே மேடையேறும் நாடகங்களும் பகல் நேரங்களிலேயே நடைபெறுகின்றன என்பதை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் 125வது ஆண்டு நிறைவு விழாவின்போது குமாரசாமி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு தயாரித்த காண்டவ தகனம் என்ற வட்மோடிக் கூத்தும், க.பாலேந்திராவின் நெறியாள்கையில் ‘நெட்டை மரங்கள்’ என்ற நாடகமும் மேடையேறின. இவ்விரு ஆற்றுகைகளிலும் மட்டக்களப்பில் இருந்து வருகை தந்த மாணவர்கள் பங்குபற்றியிருந்தனர்.

நல்லுார் நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் த.தேவானந்த்

வழிகாட்டலில் இயங்கும் செயல்திறன் அரங்க இயக்கத்தின் மரணக் குறிப்பு என்ற தனி நடிப்பும், குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின் பஞ்சவர்ண நரியார் என்ற நாடகமும் அரங்கேறின.

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மீண்டும் தீவிரமாக இயங்க ஆரம்பித்துள்ளார். தாகூரின் துறவி நாடகத்தை அடியாதாரமாகக் கொண்டு குழந்தை சண்முகலிங்கத்தால் எழுதப்பட்ட ‘அளப்பருங்கருணை’ என்ற நாடகம் மருத்துவக் கட்டிட நிதிக்காக மேடையேற்றப்பட்டது. இது தவிர, சோஃபகிளினின் ‘அன்பிக்கனி’ என்ற நாடகத்தைத் தமிழ் மொழியாக்கம் செய்துள்ள இவர் அதனை நாலாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நாடகத்தின் ஒத்திகை நடைபெற்ற தருணத்தில் அவருடன் உரையாடியதில் நடிப்பதற்கு ஆட்கள் வருகிறார்களில்லை என்ற அவரது ஆதங்கத்தை வெளியிட்டார். அங்கு சந்தித்த க.சிதம்பரநாதனும் இதே கருத்தைத்தான் சொன்னார்.

யாழ்ப்பாண நாடக நிலைமைகள் இவ்வாறிருக்க தமிழ் மக்கள் அதிகம் புலம்பெயர்ந்த கனமிய மண்ணில் சற்று வித்தியாசமாக தொடர்ச்சியான நாடக மேடையேற்றங்கள் நிகழ்வதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆயினும் கண்டாவில் பல்வேறு அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுச் சூழல்களில் சிக்குண்டு இருக்கும் எம்மவரின் இந்தத் தொடர்ச்சியான மேடையேற்றங்கள் அரங்கவியலில் வளர்ச்சி அல்லது மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதா?

இலங்கையில் 83இல் நடந்த அனர்த்தத்தின் பின்னர் பல நாடகக் கலைஞர்கள் வெளிநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து அந்தந்த நாடுகளில் தம் கால்களை அகலப்படுத்த சில வருடங்களில் சிறிது சிறிதாக கலைவெளிப்பாடுகளில் தமது பார்வையைச் செலுத்தினர். அந்த வகையில் ஆரம்பத்தில் இந்த மண்ணில் மேடையேறிய சில தரமான நாடகங்களிலிருந்து நாடக விபரங்களை ஆரம்பிப்பது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

1985இல் கண்டா தமிழ்மீச் சங்கம் நடத்திய கலைவிழாவில் மேடையேறிய ‘ஒரு ஆத்மா அழுகிறது’ என்ற நாடகம் தாயகத்து இளைஞன் ஒருவனின் மனப்போராட்டத்தை நல்லீர்பாணியில் வெளிப்படுத்தியிருந்தது. தற்போது தமிழ் மக்கள்

பேரவையில் இயங்கிவரும் தேவக்குமார் அந்நாடகத்தில் பிரதான பாத்திரத்தில் நடித்திருந்தார். வோபேர்ன் பாடசாலை மண்டபத்தில் இவ்விழா நடைபெற்றது.

அதன் பின்னர் 1987ம் ஆண்டு உலகத் தமிழர் இயக்கம் நடத்திய நாடகப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற ‘கைவிடப்பாதலை’ எமது சாதிய வெறியைச் சாடி நின்றது. அப்போது காலர்ன் பல்கலைக்கழகத்து மாணவனாக இருந்த சிவசோதி இதனை எழுதி, இயக்கியதுடன் முக்கிய பாத்திரத்தில் சிறப்பாக நடித்துமிருந்தார். இதே காலகட்டத்தில் கலைவிழாவொன்றில் மேடையேற்றப்பட்ட ‘தொய்வு’ என்ற நாடகம் பரவலாகப் பேசப்பட்டது. இந்நாடகத்தை புராந்தகன், செல்வகுமார் ஆகியோர் இணைந்து இயக்கியிருந்தனர்.

1988இல் தமிழ் இளைஞர் முன்னேற்ற மன்றம் நடத்திய கலைவிழாவில் ஞான ராஜசேகரன் எழுதிய ‘மரபு’ என்ற நாடகம் மிகவும் தரமாக மேடையேற்றப்பட்டது. இதனை பாலேந்திரா என்பவர் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். இந்நாடகம் 1981இல் கொழும்பு கதிரேசன் மண்டபத்தில் பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி மாணவர்களுக்காக அவைக்காற்றுக் ‘கலை’ கழக க.பாலேந்திராவால் மேடையேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

1990இல் தமிழர் வகைத்துறைவள் நிலையத்தினர் ரொற்றோ காசில்பிராங் பாடசாலை மண்டபத்தில் நடத்திய தமது முதலாவது ஆண்டுவிழாவில் ஸ்கீப்பிரிட் லென்ஸ் எழுதிய நாடகத்தின் மொழிபெயர்ப்பான் ‘நீர்ப்பாதிகளின் காலம்’ என்ற நாடகத்தை அரங்கேற்றினர். அ.கந்தசாமி, ஜயகரன், சபேசன், செல்வம் மற்றும் பலர் இதில் நடித்திருந்தனர். இதுவே கண்டாவில் மேடையேற்றப்பட்ட முதலாவது மொழிபெயர்ப்பு நாடகமாகும். செல்வம் இதனை இயக்கியிருந்தார்.

தொண்ணுாறுகளின் பின்னர் இம்மன்னில் நாடகக்கலை வளர்ச்சிப் பாதையில் பயணிக்க ஆரம்பித்தது. வானவில் நிகழ்ச்சியை நடத்தும் உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிஷன் கல்லூரி மற்றும் மகாஜனக் கல்லூரி என்பவற்றின் பழைய மாணவர் சங்கங்கள், மேலும் தமிழர் வகைத்துறைவள் நிலையத்தினர் இவ்வளர்ச்சிப் பாதைக்குப் படிக்கல்லாக அமைந்திருந்தனர்.

1994இல் லண்டனிலிருந்து வருகை தந்த க.பாலேந்திராவின் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தினர் நடத்திய நாடகவிழாவும் 1995இல் அ.தாசீசியல் நடத்திய நாடகப் பட்டறையும் இம் மண்ணில் நாடகக்கலைக்குப் புதுதயிர் ஊட்டின. அவைக்காற்றுக் கலைக்கழக நாடக விழாவில் இந்திரா பார்த்தசாரதியின் ‘பசி’, ‘மழை’ ஆகிய இரு நாடகங்களும் மற்றும் வஸ்லாவ் ஹாவல் எழுதிய ‘மண்ணிக்கவும்’, பிரெக்டின் ‘சம்பந்தம்’, மாவை நித்தியானந்தனின் ‘ஜயா எலக்ஷன் கேட்கிறார்’ ஆகிய பல்வேறு சுவையான நாடகங்கள் மேடையேறி நாடகக்கலை ஆர்வலர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டின. நகர மையப்பகுதியில் உள்ள புரோக் வீதியில் அமைந்துள்ள பாடசாலை மண்டபத்தில் இந்நாடக விழா நடைபெற்றது.

1995இல் பார்த்தல்ட் வீதியில் அமைந்துள்ள சென்ற்ஸ்டெக் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற அ.தாசீசியல் இயக்கிய ‘பொறுத்தது போதும்’ நாடகம் பார்வையாளர்களையும் பாட

வைத்து புதியதொரு அனுபவத்தைக் கொடுத்தது. இதனைத் தொடர்ந்து அ.தாசீசியல் அவர்கள் நடத்திய நாடகப் பட்டறை இங்குள்ள நாடகக் கலைஞர்களுக்கு பெரும் வரப்பிரசாதமாக அமைந்து போனது.

இந்நாடகப் பட்டறையில் கலந்து கொண்ட பல இளைஞர்கள் சேர்ந்து மனவெளி கலையாற்றுக் குழு என்ற நாடக அமைப்பை உருவாக்கினர். அமைப்பு ரீதியான செயல்பாடே மிகவும் வலு சேர்க்கும். தாயகத்தில் எழுபதுகளில் அம்பலத்தாடிகள், யாழ். நாடக அரங்கக் கல்லூரி மூலம் யாழ்ப்பாணத்திலும், நடிகர் ஒன்றியம், தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம், கூத்தாடிகள் என்பன மூலம் கொழும்பிலும் பல தரமான நாடகங்கள் தொடர்ச்சியாக மேடையேற்றப்பட்டதை இங்கு நினைவு கொள்ளலாம். இங்கு உருவாக்கப்பட்ட மனவெளி கலையாற்றுக் குழு தனது முதலாவது ‘அரங்காடல்’ நிகழ்வை 1996ம் ஆண்டு யோர்க்கவுட் நூலக அரங்கில் நிகழ்த்தியது. இவ்வருடம் நடத்திய தனது 17வது அரங்காடலுடன் ஏற்ததாழ் 70 நாடகங்களை மனவெளி கலையாற்றுக் குழு மேடையேற்றியுள்ளது.

இதன் பின்னர் நாடக எழுத்தாளரும், நடிகரும், இயக்குனருமான பா.அ.ஜெயகரனின் நாளைய நாடகப் பட்டறை, பிரபல நெறியாளரான ஞானம் லம்பேட்டின் கூத்தாடிகள், சிறந்த நடிகரான சபேசனின் கருமையம், சுமதி ரூபனின் உயிர்ப்பு பெண்கள் நாடகப் பட்டறை, முத்தமிழ் கலைஞர் மன்றம் என்று பல்வேறு நாடக அமைப்புகள் தரமான பல நாடகங்களை இங்கு மேடையேற்றின. மேலும் தாய்வீடு பத்திரிகையின் அரங்கியல் விழாவினை கடந்த இரு வருடங்களாக நடத்தி வருகின்றது. இங்கு நடைபெறுகின்ற கலைவிழாக்களில் அத்திபூத்தாற்போல் ஒரு சில தரமான நாடகங்களும் மேடையேறியுள்ளன.

இனி 90க்குப் பின்னர் மேடையேறிய நாடகங்களை வகைப்படுத்தி இங்கே தருகின்றேன்.

நாட்டுக் கூத்து

2004இல் கண்டாவுக்கு விஜயம் செய்த வில்லிசைக் கலைஞர் கலாவிநோதன் சின்னமணி இங்குள்ள நடிகர்களை இணைத்து காத்தவராயன் என்ற சிந்துநடைக் கூத்தை இயக்கி அதில் காத்தவராயனாகவும் நடித்திருந்தார். மேலைத்தேய மண்ணில் புதிதான ஒரு சூழலில் மேடையேறி இரு தடவைகளும் மண்டபம் நிறைந்த பார்வையாளர்களுடன் இக்கூத்து இடம்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே காலகட்டத்தில் ‘காலம்’ செல்வம் அவர்களின் நெறியாள்கையில் ‘நாட்கள் இதோ வருகின்றன’ என்ற கூத்து அரங்கேற்றியது. உலகமயமாக்கல் என்ற புதிய கருவுலத்தைப் பழைய கூத்து வடிவில் சொல்லியிருந்தார். செழியன் இக்கூத்தின் பிரதியை ஆக்கியிருந்தார். கூத்துக் கலைஞர்கள் ரெஜி மனுவேல்பிள்ளை, கிருபா ஆகியோர் இக்கூத்தில் பங்குபற்றியிருந்தார். காலம் செல்வம் ‘வீரர்கள் துயிலும் நிலம்’ என்ற இன்னுமொரு கூத்தினையும் பின்னைய நாட்களில் தயாரித்தளித்தள்ளார்.

2007இல் நடைபெற்ற 13வது அரங்காடல் நிகழ்ச்சிக்காக இலண்டனிலிருந்து வருகை தந்த கலைஞர் சாம் பிரதீபன்

'ஓளியே வருக' என்ற நாட்டுக்கூத்தை அளிக்கை செய்து அனைவரையும் மகிழ்வித்தார். முத்தமிழ் கலைஞர் மன்றத்தை ஸ்தாபித்த கூத்துக் கலைஞர் அருந்தவநாதன், 'காத்தவராயன்' கூத்தைத் தயாரித்து இங்கு பல தடவைகள் மேடையேற்றினார். அருந்தவநாதன், பூங்கொடி அருந்தவநாதன், ரமணீகரன் போன்ற பல அரிய கலைஞர்கள் இக்கூத்தில் பங்குபற்றி வருகின்றனர். இக் கலைஞர்கள் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் நாட்களில் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்களால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்ட இக்கூத்து 30 தடவைகளுக்கு மேல் இலங்கை பூராவும் மேடையேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்றன் பீலிக்ஸ் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்த விஜய மணோகரன் கூத்து, ஒப்பனைக் கலைஞர் ஆனந்தன் தயாரித்த மனம் போல் மாங்கல்யம் என்ற கூத்து என்பனவற்றை இங்கு பதிவு செய்யலாம். தவிர, முதுபெரும் நாட்டுக் கூத்துக் கலைஞர் அழகையா அவர்கள் வானவில் நிகழ்ச்சிகளில் தோன்றி அவையோரை மகிழ்வித்துள்ளார்.

2015இல் இடம்பெற்ற தாய்வீடின் அரங்கியல் விழாவில் காலம் செல்வத்தின் நெறியாள்கையில் 'கொற்றவை' என்ற தென்மோடிக் கூத்து அரங்கேறியது. இதில் கண்ணகியாகத் தோன்றிய நர்த்தகி மாலினி பரராஜஷிங்கம் அப்பாத்திரத்துக்கு உயிர்ட்டியிருந்தார். இக்கூத்தில் அசோக் மைக்கல்ராஸ், சுதர்சன் சுவரிமுத்து, ரொானால்ட் தேவதாசன் ஆகியோர் முக்கிய பங்கேற்றிருந்தனர். ரெஜி மனுவேல்பிள்ளை பின்பாட்டுப் பாடியிருந்தார்.

மெலிஞ்சி முத்தனைத் தவிர்த்துவிட்டு இம்மண்ணில் கூத்தின் வரலாற்றை எழுத முடியாதளவுக்கு மிக முக்கியமான கலைஞர், இளைஞர். 16வது அரங்காடலில் இவர் மேடையேற்றிய 'மன்னைக் கயிறு' என்ற நாட்டுக் கூத்து பராக்கிரம மன்னனின் கதை, இந்தியப் படையெடுப்பு என்று வரலாற்றுத் தொகுப்புக் காவியமாக மேடையேறியது. 2015இல் அரங்கேறிய 17வது அரங்காடலில் 'மோகப் பறவை' என்ற தென்மோடிக் கூத்தை மேடையேற்றினார். இவ்விரு கூத்துகளின் பிரதிகளையும் இவரே ஆக்கியிருந்தார்.

இசை நாடகங்கள்

உலகத் தமிழர் இயக்க கலைப் பண்பாட்டுக் கழகம் மேடையேற்றிய 'ஓளவையார்' என்ற இசை நாடகத்தை எவரும் இலகுவில் மறந்துவிட முடியாது. அன்றன் பீலிக்ஸ் ஓளவையாராக வேடமேற்றுப் பாடி மிக அற்புதமாக நடித்திருந்தார். நாடக முடிவில் தாயக மக்களுக்காக அவர் உதவி வேண்டி நின்றபோது பார்வையாளர்கள் தாம் அணிந்திருந்த நகைகளை மேடைக்குச் சென்று அன்பளிப்புச் செய்தது நாடக வரலாறு காணாத சம்பவம்.

வானவில் நிகழ்ச்சிக்காக சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் நெறியாள்கையில் மேடையேறிய 'மயான காண்டம்' இசை நாடகப் பிரியர்களுக்குப் பெரும் விருந்தாக அமைந்து போனது. செந்தூரன் அழகையா அரிச்சந்திரனாகவும் அருட்செல்வி அமிர்தானந்தர் சந்திரமதியாகவும் தோன்றி மிகவும் சிறப்பாகப் பாடி நடித்திருந்தனர். தாயகத்தில் நடிகமணி வி.வி. வைரமுத்து அவர்களால் ஆயிரம் தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேற்றப்பட்ட இந் நாடகத்தை இம்மண்ணில் பார்த்தபோது மெய்சிலிர்த்தது.

முத்தமிழ் கலைஞர் மன்றத்தினரும் 'மயான காண்டம்' நாடகத்தைப் பின்னாளில் இம்மண்ணில் மேடையேற்றியிருந்தனர். மேலும் முத்தமிழ் கலைஞர் மன்றத்தினர் வள்ளி திருமணம், சத்தியவான் சாவித்திரி, தெருவெளி மரங்கள் ஆகிய இசைநாடகங்களையும் மேடையேற்றினர். தம்பி ஜயா கணேசன்யா, தங்கராஜா மயூரன், சதாசிவம் தர்மசபேசன், குராகுரு சிவக்குமாரன், ரவி செல்லையா, கந்தசாமி சிவநாதன், எட்வேட் ஜெயசௌலன், கனி நிமலநாதன், பூங்கொடி அருந்தவநாதன், மீரா இராசையா ஆகிய இசை நாடகக் கலைஞர்கள் இந்நாடகங்களில் பங்குபற்றியிருந்தனர்.

பா நாடகங்கள்

மஹாகவியின் 'புதியதொரு வீடு' என்ற பா நாடகம் திருமாவளவன் நெறியாள்கையிலும் நடிப்பிலும் முதன் முதலாக இம் மண்ணில் மேடையேறியது. ரொறங்ரோவாலில் நடைபெற்ற இலக்கியச் சந்திப்பு நிகழ்வில் இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இதன் பின்னர் செல்வனின் நெறியாள்கையிலும் கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன், சுப்புலாஷ்மி காசிநாதர், துவி ஞானப்பிரகாசம் ஆகியோரின் முதிர்ந்த நடிப்பிலும் 'புதியதொரு வீடு' மனவெளியின் அரங்காடலில் மேடையேறியது. 1971இல் கொழும்பு வை.எம்.பி.ஏ. மண்டபத்தில் அ.தாசீசியஸ் அவர்களின் நெறியாள்கையில் முதன்முதலாக இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

மஹாகவியின் இன்னுமொரு பிரபலமான பா நாடகமாக 'கோடை' மகாஜனக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத்தினரின் கலைவிழாவில் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நாடகத்தை புராந்தகன் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். மேலும் மனவெளியின் முதலாவது அரங்காடல் நிகழ்ச்சியில் புராந்தகனின் உருவாக்கத்திலும் நெறியாள்கையிலும் குறும்பா நிகழ்வு ஒன்று அரங்கேறியது நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

திருமாவளவனின் கவிதைகளைத் தொகுத்து முதுவேனில் பதிகம்' என்ற கவி மொழிவு அரங்காடலில் அரங்கேறியது.

மனவெளியின் அரங்காடலில் லண்டன் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கழகம் நிகழ்த்திய அம்பையின் 'ஆற்றைக் கடத்தல்' கவிதா நாடகம் மிகவும் முக்கியமானது. இதனை ஆனந்தராணி பாலேந்திரா சிறப்பாகச் செய்திருந்தார்.

குறியீட்டு நாடகங்கள்

பிரேமில் என்ற தருமு சிவராம் எழுதிய 'கூட்டியக்கம்' என்ற நாடகக் குறிப்புப் பிரதியை 'ஆதியுடன் அந்தமாகி' என்ற பெயரில் இருா. சீவரத்தினம் அரங்காடலில் மேடையேற்றினார். வசனமே இல்லாத நாடகமாக இருப்பதாலும் நடிகர்கள் முகப்போலிகளை அணிந்து இருப்பதாலும் அபாரமான நடிப்புத் திறமை இந்நாடக நடிகர்களுக்கு அவசியமாகிறது. சபேசன், பகீரதன், சுகுணன் ஆகியோர் இந்நாடகத்தில் அபாரமாக நடித்திருந்தனர்.

மிகவும் கடினமான நாடகங்களைத் தெரிவு செய்து இயக்கும் வல்லமை கொண்ட இரா. சீவரத்தினம் தொழிலாளர் பிரச்சனையை மையப்படுத்திய 'காலம்' என்ற குறியீட்டு நாடகத்தையும் மேடையேற்றினார்.

பதினொராவது அரங்காடலில் சாமுவஸ் பெக்கற்றின் வார்த்தைகள் இல்லாத நடிப்பு என்ற மொளன் நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இனம் நாடகக் கலைஞரான சத்தியா தில்லைநாதன் (அப்போது உயர்தர வகுப்பு மாணவியாக இருந்தவர்) இந்த வசனமற்ற நாடகத்தைத் திறமாக இயக்கியிருந்தார்.

சரித்திர நாடகங்கள்

கண்டா வன்னித் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்தும் ‘கொம்பறை’ என்ற கலை நிகழ்வில் ‘பண்டாரவன்னியன்’ என்ற சரித்திர நாடகம் மேடையேறியது. இவை தவிர சங்கிலியன், இராவணேஸ்வரன், இலட்சிய வேட்கை போன்ற பல சரித்திர நாடகங்கள் பல்வேறு மன்றங்களால் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

நவீன நாடகங்கள்

முத்துப் பிரபல நாடக ஆசானான குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களின் மூன்று நாடகங்கள் இம்மண்ணில் மேடையேற்றப்பட்டது பெருமைக்குரிய விடயமாகும். அவரது ‘எந்தையும் தாயும்’ என்ற நாடகத்தை பி.விக்னேஸ்வரனின் நெறியாள்கையில் தமிழர் வகைத்துறை வள நிலையத்தினரும், இன்னுமொரு நாடகமான ‘அன்னை இட்ட தே’ நாடகத்தை ஞான ஆளுந்தனும் ‘நரகொடு சொர்க்கம்’ நாடகத்தை வி.திவ்யராஜனும் நெறியாள மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினர் மேடையேற்றினர்.

முத்தின் மற்றுமொரு எழுத்தாளர் நா.சுந்தரவிங்கம் எழுதிய அபத்த நாடகமாக ‘அபசுரம்’ என்ற நாடகத்தை பி.விக்னேஸ்வரனின் நெறியாள்கையில் மனவெளியினர் மேடையேற்றினர். இந்நாடகம் 1968இல் கூத்தாடிகள் தயாரிப்பில் கொழும்பு லும்பினி அரங்கில் முதன்முதலாக மேடையேற்றப்பட்டதாகக் குறிப்பு உள்ளது.

தென்னிந்திய நாடக ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை அராமசாமியின் ‘தண்டனை’ என்ற நாடகத்தை ராஜன், செல்வன் ஆகியோர் இணைந்தும், ந.முத்துசாமியின் ‘பாகப்பிரிவினை’ என்ற நாடகத்தை இரா.சீவுரத்தினமும், சுஜாதாவின் ‘சரளா’ நாடகத்தை புராந்தகனும், தோப்பில் பாவி எழுதிய ‘மூலதனம்’ நாடகத்தைச் சுதனும், இந்திரா பார்த்தசாரதியின் ‘கால யந்திரங்கள்’ நாடகத்தை துவி ஞானப்பிரகாசமும், சுந்தர ராமசாமியின் ‘துயருள் தோய்ந்த தூரிகை’ என்ற நாடகத்தைப் புராந்தகனும் மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினருக்காக நெறியாள்கை செய்திருந்தனர்.

அரங்காடல் நிகழ்வுக்காக இலண்டன் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக் கழகத்தினர் பாதல் சர்க்காரின் ‘முகமில்லா மனிதர்கள்’ என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றினர். க.பாலேந்திரா இயக்கிய இந்நாடகத்தில் மா.சத்தியமுர்த்தி, ராஜா, ஆளுந்தராணி பாலேந்திரா ஆகியோர் நடித்திருந்தனர்.

யோர்க்ஷூட் நூலக கலையரங்கில் வ.ஆறுமுகத்தின் ‘கருஞ்சூழி’ நாடகத்தை கூத்தாடிகள் மேடையேற்றியிருந்தனர். மேடைக்குக் கடினமான இந்நாடகத்தை ஞானம் லம்பேட் இயக்க டிலீப்குமார், பாபு போன்றோர் நடித்திருந்தனர்.

நாடக எழுத்தாளர்கள்

இனி எம்மவர்கள் எழுதிய நாடகங்களைப் பார்ப்போம். தமிழில் தரமான நாடகங்கள் எழுதப்படுவதில்லை என்ற பரவலான குற்றச்சாட்டு உண்டு. ஆயினும் கண்டாவில் வாழும் எம்மவர்கள் பல காத்திரமான நாடகப் பிரதிகளை எழுதினர்.

இந்த வரிசையில் மிகவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டியவர் செழியன். இவர் எழுதிப் புகழ்பெற்ற ‘பெருங்கதையாடல்’ மற்றும் ‘வேருக்குள் பெய்யும் மழை’, ‘என் தாத்தாவுக்கு ஒரு குதிரை இருந்தது’, ‘பூச்சியப் பெருவெளி’, ‘சுவரக் குறிப்புகள்’, ‘கடலிலிருந்து கையளவு மேகம்’ ஆகிய நாடகங்கள் மனவெளியின் அரங்காடலில் மேடையேற்றியுள்ளன.

இம்மண்ணில் எமது நாடக வளர்ச்சியில் பா.அ.ஜயகரனின் பங்கு முக்கியமானது. சிறந்த நாடக எழுத்தாளரும், நடிகரும், இயக்குனருமான இவர் தமிழர் வகைத்துறைவள நிலையத்தினருக்காக ‘பொடிச்சி’ என்ற நாடகத்தையும், மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினருக்காக ‘எல்லாப் பக்கமும் வாசல்’, ‘இன்னுமொன்று வெளி’ ஆகிய நாடகங்களையும் எழுதி இயக்கியிருந்தார். பின்னர் நாளைய நாடகப் பட்டறை என்ற அமைப்பை ஆரம்பித்து எதிர்க்காற்றினிலே, என்னை விசாரணைக்கு உட்படுத்துங்கள், ஒரு காலத்தின் உயிர்ப்பு, அடேலின் கைக்குட்டை, கதை படும்பாடு, இரண்டு புள்ளிகள், முதல்வர் வீட்டு நாய் போன்ற நாடகங்களை எழுதி இயக்கியிருந்தார். இவரது நாடகங்களில் கே.எஸ்.பாலசுந்திரன், டிலீப்குமார், பாபு, ரெஜி மனுவேல்பிள்ளை, சுமதி ரூபன் போன்ற பல கலைஞர்கள் நடித்தனர். மேலும் ஐயகரன் எழுதிய ‘சொல்லின் ஆழத்துள்’, ‘காலம் ஒடுகிறது’ ஆகிய இரு நடிப்புக்கான பிரதிகளை எழுதி அதில் நடித்துமிருந்தார்.

நாளைய நாடகப் பட்டறையினர் சிறுவர்களுக்கான நாடகப்பட்டறையையும் இதே போன்றதொரு சிறுவர் பட்டறையை தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழக க.பாலேந்திராவும் மற்றும் கூத்துப் பட்டறையை யாழ். நாடக அரங்கக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த ச.உருத்திரேஸ்வரனும் இங்கு நடத்தியது குறிப்பிடத்கக்கு.

தொடரும் எம்மவர் நாடக எழுத்தாளர் வரிசையில் சகாப்தன் அரியது கேட்கின், ஆக்குவாய் காப்பாய், இறவாமல் பிறவாமல் ஆகிய மூன்று நாடகங்களை மனவெளியினருக்காக எழுதியிருந்தார்.

சக்கரவர்த்தி ‘யுத்த சந்யாசம்’ என்ற நாடகத்தை தமிழர் வகைத்துறை வள நிலையத்தினருக்காகவும் உயிர்ப்பு பெண்கள் நாடகப் பட்டறையினருக்காக காலப்பயணம், Me From Jaffna போன்ற சமுதாய, அரசியல் நாடகங்களை எழுதி அவற்றை இயக்கியுமிருந்தார்.

உயிர்ப்பு பெண்கள் நாடகப் பட்டறையினருக்காக சுமதி ரூபன் மீறல்களின் கடைசி யாத்திரை, அதன் வருகைக்காய், விளையாட்டு, அணங்கு, தோற்று மயக்கம், அடையாளம் - 1, அடையாளம் - 2 போன்ற பெண்ணியவாத, மற்றும் சமுகச் சீர்கேடுகளை வெளிப்படுத்துகின்ற நாடகங்களை எழுதி இயக்கினார்.

இதேபோல் வசந்தம் பெண்கள் அமைப்பினருக்காக பார்வதி கந்தசாமி பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட, சுகாதாரம், சுகவாழ்வு சார்ந்த பல்வேறு நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றினார்.

வானவாலிக் கலைஞர் இளையபாரதி நடத்திய அந்திப்பூக்கள் நிகழ்ச்சியில் மேடையேற்றப்பட்ட 'அப்பே ரட்ட' நாடகம் பரப்பாகப் பேசப்பட்டது. இந்நாடகத்தையும், வெட்க வில்லைகள் என்ற நாடகத்தை மனவெளியினருக்காகவும் மற்றும் பல நாடகங்களையும் இளையபாரதி எழுதி இயக்கியிருள்ளார்.

வானவில் நிகழ்வுக்காகவும், மகாஜனக் கல்லூரிக் கலை-விழாக்களுக்காகவும் வைரமுத்து சொர்ணலிங்கம் 'இது எழுதாத விதியா' போன்ற 'இது' என ஆரம்பிக்கும் பல நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்திருந்தார். இம்மண்ணில் நிகழும் சமுதாயச் சீர்கேடுகளை வெளிக்கொணரும் இவரது நாடகங்களில் இங்கு முதியோர் படுகின்ற அவலங்களை வெளிப்படுத்தும் 'துளிரும் சருகுகள்' என்ற நாடகத்தை மனவெளியினரின் அரங்காடலுக்காக எழுதி இயக்கியிருந்தார்.

தற்போது தீவிரமான நாடகங்களை எழுதி வரும் பொன்னையா விவேகானந்தன் ஆரம்ப நாட்களில் அரசியல், வரலாற்றுப் பின்னணி கொண்ட 25க்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதியிருந்தார். நல்லதொரு வீணை செய்து, விலக மறுக்கும் வேலிகள், நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே, நீர் தேடி நீரும் வேர்கள், தாய் மன், வழிப்போக்கன் போன்ற இவரது நாடகங்கள் இவ்வாறு எழுதப்பட்ட நாடகங்களுள் சிலவாகும். இந்நாடகங்கள் தமிழ்ச்சங்க தொழில்நுட்பக் கல்லூரிக் கலைவிழாக்களிலும், உலகத்தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகத்தினரின் கோபுரம் நிகழ்ச்சிகளிலும் மேடையேற்றின. இத்தகைய நாடகப் போக்கிலிருந்து விடுபட்டு தீவிர நாடகங்களை எழுதி வரும் விவேகானந்தன் கனடா இலக்கியத் தோட்டத்தினருக்காக 'வேரைத் தேடும் விழுதுகள்' நாடகத்தையும், தாய்மீட்டின் அரங்கியல் நிகழ்வுக்காக சுமை, காத்திருப்பும் அகவிழிப்பும் போன்ற நாடகங்களை எழுதினார்.

கருமையம் என்ற நாடகக் குழுவினர் மொத்தம் 16 நாடகங்களை இங்கு மேடையேற்றினர். இது தவிர, ஆறு வயதிலிருந்து அறுபது வயதுவரையான அறுபது பெண்களை இணைத்து பெண்கள் நாடகப் பட்டறை ஒன்றை நடத்தினர். நந்தினி சபேசன் இப்பட்டறையை ஒழுங்கு செய்து நடத்தியிருந்தார்.

மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள்

பிறமொழி நாடகங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றுவதில் ஞானம் லம்பேட் அவர்களுக்குப் பெரும் பங்குண்டு. 1973இல் கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்காக ரஸ்ய எழுத்தாளர் அலைக்சி ஆபுசேவின் நாடகத்தை 'பிச்சை வேண்டாம்' என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்த்த ஞானம் லம்பேட் இங்கு அன்றன் செக்கோவின் 'மழையாக மறுபாதி' சாமுவல் பெக்கற்றின் 'கருக்கல் வெளியும் காத்திருப்பும்', ஜீன் ஜெனேயின் 'மடியும் உண்மைகள்' ஆகிய நாடகங்களை மொழிபெயர்த்து மேடையேற்றினார்.

இயுஜீன் அயனல்கோவின் 'நாற்காலிகள்' நாடகத்தை பி. விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் தரமாக மொழிபெயர்த்துச்

சிறப்பாக மேடையேற்றினார். சபேசன், சுமதி ரூபன் அருவரும் நாடகப் பாத்திரங்களுக்கு உயிருட்டியிருந்தனர்.

மறைந்த கலைஞர் கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் அவர்கள் மரே விஸ்கல் என்பவரின் 'தள்ளு வண்டிக்காரர்' மற்றும் பிரயன் :பிரீவின் 'தத்துப்பிள்ளை' ஆகிய நாடகங்களைத் தமிழக்கு மொழிபெயர்த்து இயக்கினார்.

இளம் கலைஞர் துவி ஞானப்பிரகாசம் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் மூலம் மேடை நாடகங்களுக்கு ஆற்றிவரும் பணி அளப்பரியது. சிறந்த நடிகராகவும் இயக்குனராகவும் மினிருந்து வரும் இவர் மரியோ:பிராட்டியின் 'வதை', ஜவன் டெஜினேவினது 'மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு', ஹரோல்ட் பின்டிரின் 'இப்பொழுதும் எப்பொழுதும்' ஆகிய நாடகங்களை மொழிபெயர்த்து நெறியாள்கை செய்துள்ளார்.

இயுஜீன் அயனல்கோவின் 'ஹரி ஓம் நம்' என்ற நாடகத்தைப் புராந்தகன் நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றினார், பென்னீஸ்வரன் என்பவர் இதனை தமிழக்கு மொழிபெயர்த்திருந்தார்.

அன்றன் செக்கோவின் 'இரு துருவங்கள்' என்ற முருகையனின் தமிழ்ப் பகுதியை நா.சாந்திநாதன் நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றினார். ஒரு கணமும் நெறி தவறாத இயக்கத்துக்கு இந்நாடகம் நல்ல உதாரணமாகும்.

இத்தனை மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களும் மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினரின் அரங்காடல் நிகழ்ச்சிகளில் மேடையேற்றப்பட்டன.

2,000ம் ஆண்டு இங்கு இடம்பெற்ற லண்டன் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் நாடகவிழாவில் டென்னசி வில்லியம்ஸ் இனது 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' மற்றும் பிரெக்டின் 'யுகதர்மம்' ஆகிய மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களும் 2015இல் நடைபெற்ற விழாவில் ஏரியல் டொப்ஃமன் எழுதிய 'மரணத்துள் வாழ்வு' நாடகமும் மேடையேற்றப்பட்டது நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

நாடக நடிகர்கள்

சமுத்தமிழர்களின் புலம்பெயர்வின்போது பலதரப்பட்ட கலைஞர்கள் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்றபோதும் கனடாவுக்கு வந்து சேர்ந்தவர்கள் அமைப்பு ரீதியான பல கலைச்செயற்பாடுகளைத் துணிந்து செய்தனர். இவ்வாறு வந்து சேர்ந்தவர்களில் மறைந்த கலைஞர் கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் அவர்களுக்குத் தனி இடமுண்டு. 'அண்ணை றைட்' போன்ற மகிழ்வுறு விடயங்களைத் தவிர்த்து அவரது பல்வேறு முகங்களை நாங்கள் தரிசிக்க நேர்ந்தது. அதிக வசனம் பேசாது சாய்மனைக் கதிரையில் படுத்தபடி அவர் நடித்த நடிப்பை பார்த்த எவரும் இலகுவில் மறந்துவிட முடியாது.

முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல ஏற்கனவே பிரபலமாக இருந்த இங்கு வந்தவர்களில் சுப்பலஸ்ஷி காசிநாதன் அவர்கள் மிகவும் யதார்த்தமாக நடிக்கவல்ல முக்கியமான கலைஞராகும்.

அன்மையில் முதியோர் சந்திப்புக்காக குழந்தை ம. சண்முகவிங்கத்தின் 'எந்தையும் தாயும்' நாடகத்தை

சோக்கல்லோ சண்முகம் அவர்கள் தயாரித்து அதில் பிரதான பாத்திரத்தில் நடித்துமிருந்தார், ஒரு பண்பட்ட நடிகராக அவரை தேடையில் பார்க்கிறோம். மனுசன் நடிக்கிறாரா இல்லையா என்று தெரியாதனவுக்கு தனது பாத்திரங்களுக்குச் சிறப்புச் செய்துவரும் கலைஞர் குரும்பசிட்டி இராசரத்தினம் அவர்கள், ஒரு ரசிகர் கூட்டத்தையே தனதாக்கி வைத்திருக்கும் அபாரமான நடிகர். இன்றைய நாடக மேடைக்கு மிக முக்கியமான கலைஞர்.

இவர்கள் தவிர டிலீப்குமார், சபேசன், கந்தசாமி கங்காதரன், சத்தியகுமார் ஜெயபால், சேகர், அ.கந்தசாமி, வி.திவ்யராஜன், கிருபா போன்றோர் தமக்கென முத்திரை பதித்த கலைஞர்களாகும்.

நடிகைகளைப் பொறுத்தவரை பவானி சத்தியசீலன், தர்ஷனி வரப்பிரகாசம், ஐஸ்மின் ஸம்பேட், தனா பாபு, சத்தியா தில்லைநாதன், நீரா சிற்சபைசன், அபிதா போன்றவர்கள் சிறந்த மேடை நடிகைகளாக மினிர்ந்து வருகிறார்கள்.

ஆருணி பாபு, அருவி கிருபா என்போர் மிகச் சிறிய வயதில் முதிர்ந்த நடிப்பை வெளிப்படுத்தி அனைவரையும் பரவசத்தில் ஆழ்த்தினார்கள்.

நகைச்சவை நாடகங்கள்

கலகலப்பு தீசன் இம்மன்னில் அதிகளவு நகைச்சவை நாடகங்களை மேடையேற்றிக் கலகலப்பாக்கியுள்ளார். கலகலப்பு, எப்ப தம்பி என்ற பிளைட், சட்டம் ஒரு சர்க்கரைப் பூசனிக்காய், செவ்வாய்க் கிரகத்தில் ஒரு செவ்வரத்தம் பூ, வெங்காயம் மணக்கிறது போன்ற எண்ணற்ற நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார். செந்தில், கரு.கந்ததயா போன்றோர் இவரது நாடகங்களில் நடித்து வருகின்றனர்.

கணபதி ரவீந்திரன், ரூபி யோகிதாசன் இணைந்து நடத்தும் கணடிய தமிழ் கலைஞர் வட்டம் இதுவரை ஒன்பது கலைவிழாக்களை நடத்தி பல நாடகங்களை மேடையேற்றினர். வாடகை வீடு, சிதம்பர சக்கரம், கவரிமான், யுகதர்மம், DNA, தவிப்பு, செத்தவீடு. com, வந்தானே மகராசி, சம்மதமா, ரோங் நம்பர் என்பன இவர்களுடைய நாடகங்களிற் சிலவாகும்.

இந்நாளில் சஜந்தன், குகன் போன்ற புதியவர்கள் நகைச்சவை நாடகங்களை அளித்து வருகின்றனர்.

இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக திரைமறைவில் நாடக அளிக்கைக்கு உதவுபவர்கள் அனேகர். குறிப்பாக பின்னணி இசைக்கு திவ்வியராஜன், மூல்லையூர் பாஸ்கரன், வர்மன் ஆகியோரையும் ஒளி, ஒலி அமைப்புக்கு சிவம், கருணா போன்றோரையும், ஓப்பனைக்கு ஆனந்தன், ஐஸ்மின் ஸம்பேட் என்போரையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு வீறுகொண்டு வளர்ச்சிப் பாதையில் பயணிக்கும் எமது மேடை நாடகக் கலைக்குச் சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஒளி, ஒளி, மேடைப் பொருட்கள் போன்றவை நாடகக் கலையின் அங்கங்கள் என்பதன் அவசியத்தை உணராமல் இருப்பது, கமரா வாங்கக் காச இருப்பவன் எல்லாம் படப்பிடிப்பாளர்கள் என்பதுபோல்

யாரும் ஒளி, ஒளி போன்ற தொழில்நுட்பங்களைக் கையாளுவது, நடிகர்கள் ஒரே பாணியில் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை பேசுவது, வசன வெளிப்பாடு, மேடையில் நகர்தல் போன்ற நெறியாள்கையில் கவனக் குறைவாக இருப்பது மற்றும் பார்வையாளர்களைக் கவர முடியாத நாடகப் பிரதிகளைத் தெரிவு செய்தல் என்பவற்றை இங்கு பதிவு செய்யலாம்.

நான் மிக முக்கியமாக அவதானிக்கும் விடயம் இதுதான் - பார்வையாளர்கள். இத்தனை மனித மனித்துளிகளை விரயமாக்கி, பணத்தைச் செலவழித்து மேடையேறும் நாடகத்தைப் பார்க்க ஆட்கள் இல்லையென்றால் நாடகம் ஏன்?

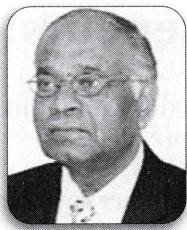
தென்னிந்தியக் கலைஞர் மீதான எம்மவர் மோகமும், எமது வெளியை ஆக்கிரமித்துள்ள தென்னிந்திய தொலைக்காட்சிகளின் படையெடுப்பும் எமது கலைகளை, கலைஞர்களை உதாசீனப்படுத்துவதைப் பார்க்கிறோம். அவமானமாக இருக்கிறது. இவற்றிலிருந்து எம்மவர்கள் விடுபடாவிடில், புத்தாயிரத்தில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள்தான் தமிழை வாழ வைப்பார்கள் என்பது பொய்த்துவிடும். தமிழென்ன, முத்தமிழின் ஒரு கலையான நாடகத்தைக்கூட எவராலும் காப்பாற்றிவிட முடியாது.●

Early Canadian Theatre

The Annapolis Basin in Nova Scotia served as the cradle for both French and English language theatre in Canada. Théâtre de Neptune was the first European theatre production in North America. The tradition of English theatre in Canada, also started at Annapolis Royal. The tradition at Fort Anne, Nova Scotia, was to produce a play in honour of the Prince of Wales's birthday. Prior to Paul Mascarene's productions, the Boston Gazette (4–11 June 1733) reported that George Farquhar's The Recruiting Officer was produced on Saturday, 20 January 1733 by the officers of the garrison to mark the Prince's birthday.

Paul Mascarene translated Molière's La Misanthrope and then staged at least two productions of the work during the winter of 1743–1744. The second performance on 20 January 1744 had also coincided with celebrations in the colony to mark the birthday of Frederick, Prince of Wales. The text of the first three acts is contained in the Mascarene papers, British Library. And four years after the Mascarene production, on 20 January 1748, Major Phillips and Captain Floyer also produced a play in honour of the Prince's birthday.

Unfortunately, the Boston News Letter (3 March 1748) fails to indicate the title of the play. It does reveal, however, that the same play was staged a second time on 2 February 1748, at the request of Captain Winslow, after the colony received the news of Admiral Edward Hawke's success Second Battle of Cape Finisterre (1747), in October of 1747.

Sinniah Sivanesan

A Quarter Century of Development in Tamil Entrepreneurship

"Make certain that the nectarine logos of Tamil be heard in every part of the globe"
- Subramaniya Bharathi

The above longing expressed by the immortal Tamil poet Bharathi who lived in Tamil Nadu, India over a century ago has found its fulfillment amidst the Eelam Tamil Diaspora, especially in Canada.

Wherever they are, Eelam Tamils make heroic efforts to preserve and foster their language, culture and religion. While they are being trampled upon by the oppressive forces in the land of their birth the Tamil diaspora is very keen in nurturing these values in their adopted lands.

In this essay I wish to present an overview of how their way of life and view of the future have changed and how successful they are in their commercial enterprises and business ventures.

I shall refer not only to the GTA but also to the adjacent cities as Markham, Mississauga, Brampton, Durham, Oakville and the Peel Region where the Tamil population is steadily growing in numbers.

Early settlement of Tamils

Among the so called visible "new Canadians" within the GTA, Tamils are said to be one of the fastest growing communities. It is estimated that Tamil population in Canada is about 300,000, and nearly 75% have chosen Ontario as their home province.

Their entry to Canada began probably in the early 1940s. The first few came here seeking professional enhancement or came to study on Commonwealth Scholarship.

Some of them decided to stay here permanently. Then they were also encouraged to apply for their Canadian citizenship. Canada has always been a welcoming home for immigrants and refugees.

Following the anti-Tamil pogrom in Sri Lanka in July 1983, thousands of Tamils emigrated to Canada, India, UK, Australia, Germany, France, Switzerland and Italy. Canada appears to be the most sought after paradise for Eelam Tamils for the last three decades.

Within this short span of thirty years, a good number of venturesome Tamils have established themselves as a strong and vibrant community of business executives and commercial magnets.

Those ventured into the arena of commerce and business in the GTA have attained reaped sizeable growth with varied entrepreneurship totaling over 800.

A significant number of Tamils are holding senior positions in Banks and also in the public and private sector, including federal and provincial government departments as well as in Institutions and Multi-national corporations in Canada and the US.

In 1990 the first Business Directory named "Amidst Tamils" was published with only 12 pages.

Later, in 1995 another "Business Directory" bearing the name "Tamils' Guide" was published which recorded 516 business establishments.

The Directory published in 2014 had 856 pages of commercial and business Advertisements by paying \$ 100 for a black and white page for advertisement and \$250 for a color one.

There are several other business enterprises in the GTA that may not have advertised in this guide, thus it is reasonable to estimate these to be more than one thousand.

Outside of Sri Lanka, Toronto has the largest number of commercial and business enterprises owned, manned and managed by Eelam Tamils.

The liberal policies of the Canadian government provides a great incentive to further growth and expansion.

Classified below are some of the leading Commercial Enterprises based on the 2014 Business Guide.

Real Estate Agents and Brokers	-	1090
Insurance " " "	-	92
Lawyers	-	74
Mortgage Agents	-	63
House Renovation Firms	-	52
Accountants (Self Employed)	-	50
Banquet Halls	-	45
Doctors' Clinics	-	42
Dental Clinics/ Orthodontics	-	41
Fine Arts Academies	-	38
Private Tuition Centers	-	37
Auto Repair Outlets	-	32
Catering (Including Restaurants)	-	30
Driving Schools	-	29
RESP Agencies'	-	29
Travel Agents	-	29
Social Services Agencies	-	26
Beauty Parlors	-	28
Moving and Transport	-	26
Hindu Temples	-	25
PrintMedia	-	21
Photographers & Videographers	-	21
Jewelry Store	-	21
Heating & Air conditioning	-	16
Grocery Shops	-	16
Radio Broadcasting	-	10
Telecasting Stations	-	11
Draperies	-	14
Bankruptcy Solutions	-	01

This is not a comprehensive list, as there are so many commercial ventures which have not advertised in these directories and this Directory is confined only to Ontario.

There are several Tamil business and commercial establishments in Montreal, Vancouver, Edmonton, Calgary and other major cities in Canada.●

Canada wants entrepreneurs!

Canada's Start-Up Visa is the first of its kind in the world, linking immigrant entrepreneurs with experienced private sector organizations that have expertise in working with start-ups. Canada wants entrepreneurs. Unlike programs in other countries, Canada do not provide "temporary" or "conditional" status. Successful applicants to this program will be able to immigrate to Canada as permanent residents with no conditions attached to the success of their business.

Do you want to build a dynamic company that can compete on a global scale? It starts in Canada.

Canada is open for business to the world's start-up entrepreneurs. There are many reasons why Canada is the best place to build your business:

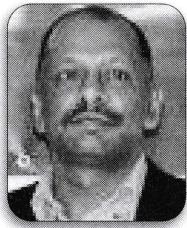
- Strong economic growth: Forbes magazine rates Canada as the best country in the G-20 with which to do business. Canada has the strongest fiscal position in the G-7 and among the best fiscal prospects in the G-20.
- Low taxes and low business costs: Canada offers a low-cost and low-tax environment so your business can thrive. Canada's overall tax rate on new business investment is significantly lower than that of other G-7 countries. KPMG ranks Canada as the most tax competitive country in the G-7.
- Excellence in research and innovation: Canada offers a winning environment for research and innovation, including world-leading research and development (R & D) infrastructure, scientific talent and innovation incentives. Combined federal and provincial credits can return to foreign investors, on average, up to 30 percent of their R & D investment in Canada.
- Top quality of life: Canada's top quality of life provides a great backdrop for the success of individuals, families and globally engaged companies. According to the World Bank, in 2011 Canadians enjoyed nearly the highest standard of living in the G-20. Canada is home to a highly educated, flexible and multicultural work force.

How to qualify?

Before applying, you will need to secure a commitment from a designated Canadian angel investor group or venture capital fund to invest in your business idea.

Citizenship and Immigration Canada has collaborated with Canada's Venture Capital and Private Equity Association, the National Angel Capital Organization and the Canadian Acceleration and Business Incubation Association to identify the participating private sector organizations. A list can be found online at cic.gc.ca/startup.

To apply for the Start-Up Visa, contact one of these organizations and convince them your business idea is worth investing in. Once you have a commitment, then you can apply to Citizenship and Immigration Canada to immigrate through the program. In addition to passing standard health and security criteria, you will need to demonstrate your ability to communicate in either English or French, that you have completed one year of study at a post-secondary institution, and that you have enough money to live on while establishing your business.●

ராஜன்

இது டாமல்ல புலம்பெயர் திரைப்பட கவழிகை

தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளுள் கண்டா, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து முக்கியமானவை. இந்த மூன்று நாடுகளும் திரைப்படங்களுக்கும் பெயர் பெற்றவை. பிரான்ஸ் நியி வேவ் திரைப்படங்களுக்கு பிரசித்தி பெற்றது. அது மட்டுமல்ல உலகின் மிகச் சிறந்த திரைப்பட விழாவான கான்ஸ் திரைப்பட விழா பிரான்ஸின் கான்ஸ் நகரில் நடைபெற்று வருகின்றது. அதே போல் கண்டாவும் இன்று உலகின் தரமான திரைப்படங்களை தயாரிக்கும் நாடுகளுள் ஒன்றாக திகழ்கின்றது. ஹொலிவூட்டுக்கு அருகாமையில் இருந்தும் அதன் தாக்கமின்றி தரமான படங்களை தயாரிக்கின்றது. 2014ம் ஆண்டு கான்ஸ் திரைப்பட விழாவின் போட்டிக்கு தெரிவான 18 படங்களுள் மூன்று கண்டிய படங்களும் அடங்கும். வெரைப்படி சுஞ்சிகையால் உலகின் இரண்டாவது சிறந்த திரைப்படவிழா எனக் குறிப்பிடப்பட்ட ரொற்றோ சர்வதேச திரைப்பட விழா கண்டாவின் ரொற்றோ நகரில் நடைபெறுகின்றது. ரொற்றோ விழாவில் மக்கள் தேர்வு சிறந்த பட விருதைப் பெற்ற பல படங்கள் ஒல்காரின் சிறந்த படங்களாக விருதைப் பெற்றுள்ளன. இதே போன்று இங்கிலாந்து திரைப்படத்துறைக்கு பெயர் பெற்றது. லண்டன் சர்வதேசத் திரைப்பட விழா உலகின் மிக முக்கிய திரைப்படவிழாக்களுக்குள் ஒன்றாகும். இந்த மூன்று நாடுகளிலும் பல திரைப்படக் கல்லூரிகளும் உள்ளன. கண்டாவின் ஒன்றாறியோ மாநிலத்தில் அங்கீரிக்கப்பட்ட சமார் 89 திரைப்பட விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன.

இவ்வாறு திரைப்படங்களைப் பார்ப்பதற்கும் பயில்வதற்கும் வசதியுள்ள நாடுகளில் வாழும் புலம் பெயர் தமிழர்கள் திரைப்படங்களை எவ்வாறு படைத்துள்ளார்கள்? புலம் பெயர் தமிழர்களின் புலம் பெயர்வு தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான சிங்கள அரசின் அடக்கமுறைக்கும் ஆக்கிரமிப்புக்கும் பின்னரே அதிகாளில் இடம்பெற்றது. எனவே வலி சுமந்த மக்களாகவே நாங்கள் புலம் பெயர்ந்துள்ளோம். இவை எமது படைப்புக்களிலும் எதிராலித்திருக்க வேண்டும். நாங்கள் புலம் பெயரத் தொடங்கிய காலங்களில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் திரைப்பட ஒளிப்பதிவுக் கருவி பல மாற்றங்களைக் கண்டது. வீடியோ ஒளிப்பதிவு கருவித்துறை வளர்ச்சி கண்டது. படச் சூருங்கு மாற்றாக இது மாற்றங்கண்டது. இதன் விளைவு திரைப்படத் துறை ஒரு குடிசைத் தொழில் போன்று மாறியது. முழு நீளத் திரைப்படங்கள் இன்றும் பழைய படச்சுருள் காலத்திலேயே உள்ளது. அங்காங்கே ரெட் ஒளிப்பதிவு கருவி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் குறும் படம் என்னும் துறை இங்கு பெருவளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. வணிகர்தியாக இத்துறை வளர்ச்சி பெறவில்லை. சர்வதேச திரைப்பட விழாக்கள் பணப் பரிசை அளிக்கின்றன. வீடியோ உரிமைகளை விற்பதன் மூலம் பணம் பெறலாம். குறும் படம் தயாரிப்பதற்கு ஆகும் செலவு மிகக் குறைவு என்பதனால் இதன் வளர்ச்சி தடையின்றி நடைபெறுகின்றது. இந்தியாவில் குறிப்பாக

தமிழ்நாட்டில் குறும் படங்கள் திரைப்படத்துறைக்குள் காலடியெடுத்து வைப்பதற்கான ஒரு பயிற்சியாகவும் நுழைவுச் சீட்டாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அங்குள்ள சில தொலைக்காட்சிகள் போட்டிகளை நடத்துகின்றன.

“தமிழின் முதல் குறும்படம் மௌனப்படக் காலத்திலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டது. தமிழில் வெளிவந்த முதல் மௌனப்படம் ஒரு குறும்படம். ஒரு ரீல், இரண்டு ரீல் நீளத்துடன் 10-20 நிமிடங்களுக்குள் ஓடினா. 1931ல் வெளிவந்த முதல் பேசும் படம் குறத்திப்பாட்டும் நடனமும் நான்கு ரீல் நீளமுள்ள குறும்படம். முழு நீளப் படங்கள் வரத்தொடங்கியதும் குறும் படங்களும் விவரணாத் திரைப்படங்களும் குறைந்து விட்டன. ஆனால் தமிழக அரசு பிரச்சாரப் படங்களை குறும்படங்களாக வெளியிட்டது. “பொலிஸ் உங்கள் நண்பன் என்ற பிரச்சாரக் குறும்படம் 1960களில் திரைப்படத்துக்கு முன் காட்டப்பட்டது. இதில் அப்போதைய பிரபல நடிகர்கள் ஜெமினி, சாவித்திரி நடித்திருந்தனர்” என்கிறார் பிரபல தமிழ் சினிமா ஆய்வாளரும் விமர்சகரும் இயக்கனருமான அம்சன் குமார்.

இலங்கையில் போர்க் காலங்களில் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு பல குறும் படங்களையும் முழு நீளத் திரைப்படங்களையும் தயாரித்தன. இதற்கு முன்பாகவும் இலங்கையில் தமிழ்ப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டன. போர்க் காலங்களில் கடினமான சூழலில் தொழில்நுட்ப வசதிகள் இல்லாதிருந்த போதும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பால் தயாரிக்கப்பட்ட படங்கள் உலக தமிழ்த் திரைப்படத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்கவை. இப் படங்கள் எமக்கான ஒரு திரைப்பட மொழியை உருவாக்கின. இதன் தொடர்ச்சியாக புலம் பெயர்விலும் திரைப்படங்கள் வெளிவரத் தொடங்கின.

முதலில் திரைப்பட மொழி என்றால் என்ன என்பதனை விளக்கி கொண்டு புலம் பெயர் திரைப்படங்களை சீர்தூக்கிப் பார்ப்பது நல்லது. சினிமா ஆய்வாளர் ராஜன் குறை சினிமா என்பது ஒரு மொழியல்ல என தனது “ஒரு கதாநாயகனின் மரணம்” என்ற நாலில் விளக்குகின்றார். “நீங்கள் நல்லவர் என்ற சொற்றொடர் யாரைப் பார்த்து உச்சரிக்கப்படுகின்றதோ அவரைக் குறித்த கூற்றாக மாறுகின்றது. ஆனால் நீங்கள் நல்லவர் என்ற சொற்றொடரின் கருத்து யாரைப் பார்த்துக் கூறினாலும் மாறாது. நல்லவர் என்ற சொல்லுக்கான கருத்தை சமூகம் ஏற்கனவே தீர்மானித்து விட்டது அதனை மாற்ற முடியாது. ஆனால் திரையில் யாரைப் பார்த்துக் கூறுகின்றீர்களோ அவரே நல்லவர். ஒரு மொழியின் வார்த்தை பொருநடன் இணைவது சமூக ஒப்பந்தத்தால்: எனவே அந்த அர்த்தம் பொதுத் தன்மை கொண்டது. ஒரு பிம்பம் புலனாவது புலன் அனுபவத்தால்: எனவே அந்த பிம்பம் குறிப்பானது.” என்கின்றார். மேலும் ராஜன் குறை அமைப்பு மையவாதத்தின் அடிப்படையில் “அர்த்தங்களை உருவாக்கும் அனைத்துமே

மொழிதான்” என்று ஆய்வாளர் கிறிஸ்டியன் மெட்சை மேற்கோள்காட்டி விளக்குகின்றார். பின்னர் அதே ஆய்வாளர் குறிப்பிட்ட சினிமா வார்த்தைகளற்ற மொழி எனவும் கூறுகின்றார். Language without language system என்பதே அது.

ராஜன் குறைக்கு எதிர்மாறான கருத்தை ஈழத்து கலை, இலக்கிய, திரைத்துறை விமர்சகர் யேசுராஜா முன்வைக்கின்றார். இவரது “திரையும் அரங்கும்” என்ற நூலில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளக்கமிதி. “திரைப்படம் காட்சியை ஒளியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ‘கட்டுல ஊடகமாக’ உள்ளது. திரைப்படத்துக்கு காட்சிரூப மொழியில் காட்சி (shot) கட்டம் (scene) அங்கம் (Sequence) என்பன அமைகின்றன. இவற்றை முறையே வாக்கியம், பந்தி, அத்தியாயம் எனச் சொல்லலாம்”. இதையொத்த கருத்து ஒன்றை இயக்குனர் டக்ளஸ் ரம்புல் தெரிவிக்கின்றார். “புகைப்படங்கள் தொடர்ச்சியாக வேகமாக வெளிப்படுவதை காண்டிக்கப்படுவதே சினிமா. ஒரு புகைப்படத்தை என்ன செய்ய வேண்டும் என்று விளங்கிக் - கொண்டால் மிகுதிப் படத்துக்கு என்ன செய்யலாம் எனத்தெரியும்” என்கின்றார். கதை சொல்வதற்கான உத்தி என்ற விளக்கமும் உண்டு. சினிமாவின் திரைக்கதையை ஒரு பிரிவாகவும், இதன் தொழில்நுட்பத்தை நூண்ணிய பிரிவாகவும் பிரித்தும் பார்ப்பது உண்டு. திரைக்கதை, ஒலி, ஒளிப்பதிவு, எடிட்டிங், பாத்திரங்கள் போன்றவை சினிமா மொழியின் முக்கிய கூறுகள்.

இடுக்குமுறைக்குள்ளிருந்து புலம் பெயர்ந்து வந்துள்ள நாங்கள் எங்களது பயணத்தையும் கொடுமைகளையும் வெளிப்படுத்த சினிமா என்ற ஊடகத்தை பயன்படுத்தினோமா என்பதே எங்கள் முன்னுள்ள கேள்வி. எம்மீதான போர் பல வெளிகளை திறந்து விட்டுள்ளது.

எமக்கான திரைப்படமொழியை உருவாக்குவதில் உள்ள எமக்குள்ள தடைகள் என்ன? பெரும்பாலான படைப்பாளிகள் தங்களது படைப்புகளின் ஊடாகவே பயிற்சி பெறுகின்றார்கள். இவர்கள் திரைப்படக் கல்லூரிகளை நாடுவது மிக மிகக் குறைவு. நடிகர்கள், தொழில்நுட்ப கலைஞர்கள் அனைவரும் தொழில்முறையற்றவர்கள். எனவே இத்துறை அவர்களது பகுதிநேர அல்லது விருப்புத் துறையாகவேயுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் திரைப்படங்களையே இவர்கள் பயிற்சிப்படங்களாக பார்க்கின்றார்கள். அங்குள்ள நடிகர்களையே பின்பற்றுகின்றார்கள். பெரும்பாலான புலம்பெயர் அமைப்புக்கள் இந்திய நடிகர் நடிகரைகளையே வரவழைத்து நிகழ்ச்சிகளை நடத்துகின்றனர். வெகு அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரு பிரபல கல்லூரியின் 125வது விழாவிற்கு தமிழ்நாட்டிலிருந்தே பேச்சாளர்களும், பாடகர்களும் வந்திருந்தனர். இது புலம்பெயர் கலைத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தாது. தமிழ்நாட்டின் திரைப்படத்துறையும் தொலைக்காட்சிக் குறையும் தொடர்ந்து புலம்பெயர் மக்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதனால் புலம் பெயர் மக்கள், புலம்பெயர் படைப்புக்களை வரவேற்பது குறைவு. தமிழ்நாட்டுத் தொலைக் காட்சி சேவைகளே இங்கும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

எமது பிரச்சனைகளை மையமாக வைத்து தயாரிக்கப்படும் படங்களுக்கு கண்டிய திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் மற்றும் அரசார்பு நிறுவனங்களினால் வழங்கப்படும் நிதியை புலம் பெயர் படைப்பாளிகள் பெறுவது கடினமாகவுள்ளது. இதற்கு மொழி, மற்றும் திரைக் கதை அமைப்பு முறையில் உள்ள குறைகள் பிரதான காரணமாகவுள்ளன. No More Tears போன்ற படங்களை வேற்று மொழி இயக்குனர்கள் இயக்கியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை பொதுவான தடைகள். மேற்கூறியவை அனைத்தும்

அனைத்துப் படைப்பாளிகளுக்கும் பொருந்தாது. விதிவிலக்கானவர்கள்தான் இன்றைய புலம் பெயர் படைப்புக்களின் இயங்கிகளாக உள்ளனர். தமிழ் நாட்டுப் படங்களை இன்று வகைப்படுத்துகின்றனர். தீராவிடப்படங்கள், சமூகப் படங்கள், மூன்றாம் நிலைப் படங்கள் எனப் பல வகையில் வகைப்படுத்துகின்றனர். இந்நிலையை புலம் பெயர் படங்கள் அடைந்து விட்டனவா? ஆம். முழு நீளத் திரைப்படங்களை வகைப்படுத்துவது கடினமாகவிருந்தாலும் குறும் படங்களுடன் இணைத்து வகைப்படுத்தலாம். அரசியல் படங்கள், வன்முறைக் குழுக்கள் பற்றிய படங்கள், பெண்ணியப் படங்கள், பொலிவூட் வடிவப் படங்கள், பரீசார்த்தப் படங்கள், போருக்குப் பின்னான படங்கள் என வகைப்படுத்தலாம். இவ் வகைகளுள் பொலிவூட் வடிவப் படங்கள் தவிர்ந்த படங்கள் ஒரு மாற்று சினிமாவிற்கான முயற்சிப் படங்கள் என்று குறிப்பிடலாம். பெரும்பாலான குறும் படங்கள் மாற்றுப் படங்களாகும். முழு நீளத் திரைப்படங்களுள் ஒரு சிலவற்றைத் தவிர்த்து ஏனையவை பொலிவூட் வடிவப் படங்களாகும்.

பொலிவூட் வடிவப்படங்கள்

ஒரு திரைப்படத்துக்கு திரைப்பட மொழி என்பதுடன் திரையில் பேசப்படும் மொழியும் உண்டு. பல கண்டிய - புலம் பெயர் திரைப்படங்களில் இம் மொழியானது எமது பேசுமொழியாக இல்லாமல் இந்திய தமிழ் மொழியாகவுள்ளது. இவ்விடத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிடவேண்டும். இந்திய தமிழ் வணிக சஞ்சிகைகளில் தமது ஆக்கம் இடம்பெறவேண்டுமென்பதற்காக ஆக்கத்தின் மொழியை இந்திய தமிழ் மொழியில் பல ஆக்கங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதே காலகட்டத்தில் எமது மொழியில் எழுதப்பட்ட தரமான ஆக்கங்கள் தமிழ்நாட்டில் பிரசுரமாகியுள்ளன. இன்று எமது பேசு மொழியில் எழுதப்பட்ட பல நாவல்கள் தமிழ்நாட்டில் பெருவரவேற்பை பெற்றுள்ளன. அமுத்துவிங்கம், சோபா சக்தி போன்றவர்களின் படைப்புக்கள் தமிழ்நாட்டில் சாதாரண வாசகரில் இருந்து புத்திஜீவி வரை சென்றைடந்துள்ளது. ஆனால் இன்னும் சினிமாவில் மாத்திரம் இன்றும் எமது பேசுமொழியை பேச ஏன் தயங்குகின்றார்கள்?

பிரித்தானிய காலனித்துவம் வேரூன்றியபோது ஆங்கிலமும் வேரூன்றியது போல் இங்கும் இந்திய தமிழ் வேரூன்றிலிட்டோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இவ்வாறு இந்திய தமிழ் மொழி பேசுவது மிக மோசமானது. இது படத்தின் யதார்த்தன்மையை மழுங்கடித்துவிடுகின்றது. சினிமா என்பது வெறும் காட்சிப் - பொருள்ள என்கிறார் அமெரிக்க நடிகரான கிறிஸ்டியன் பேல். புலம் பெயர் இயக்குனர்கள் ஒரு காட்சிப் பொருளாகத்தான் காட்ட முற்படுகின்றார்கள்.

இப் படங்களின் காட்சிகள் பொலிவூட் படங்களை ஒத்து யதார்த்தமற்று இருக்கும். நடிகர்களும் பொலிவூட் நடிகர்களையே பின்பற்றுவார்கள். நடைக்க்கவை நடிகர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. காதல் காட்சிகள் கண்மூடித்தனமாக தேவையற்ற கவர்ச்சியைக் கொண்டிருக்கும். தொழில்நுட்ப கலைஞர்களும் பொலிவூட்டையே பின்பற்றுவார்கள். இசைக்கும் படத்துக்குமான இணைப்பு மிக மோசமாக இருக்கும். பல படங்களின் கருத்தியலும் ஏனோ தானோ என ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தையும் வெளிப்படுத்தாத தன்மையையும் கானக் கடியதாகவுள்ளது. படு பிற்போக்குத்தனமான கருத்துக்களும் வெளிப்படுகின்றன.

மாற்றுப் படங்கள்

பெரும்பாலான குறும் படங்கள் இதனுள் அடங்குகின்றன. சீரிய படங்களாக பெண்ணியம், போரின் வலிகள், புலம் பெயர் வாழ்வியல், உளவியல் பிரச்சினைகள், புலம் பெயர்ந்த பொழுது

முகவர்களால் மற்றும் எல்லைகளில் சந்தித்த துயரங்கள், தொழில்தியான கடினங்கள், சிறுவர்கள் முதியோர் பிரச்சனைகளை மையப்படுத்துகின்றன. சமதி ரூபன், ரூபன், லெனின் சிவம், சதா பிரணவன், அஜீவன், பிரேம் கதிர், ஜனா கே சிவா, ரஞ்சித் யோசப், ஜ.வி ஜனா, நோர்வே சுபாஸ், யேசன், பிரதீபன், வரன் ரபேல், அருண் என இப் பட்டியல் விரிந்து செல்கின்றது. போரின் மறுபக்கத்தையும் இக் குறும்படங்கள் வெளிப்படுத்த வறவுவில்லை. அத்துடன் இப்படங்களில் காட்சிகள் கலாபூர்வமாக, தர்க்கர்த்தியாக, யதார்த்தமாக உள்ளன. நடிகர்கள் கூட இயல்பாக நடித்துள்ளார்கள். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைக்கூட இப்படங்களில் காணலாம். பல குறும்படங்கள் மிகக் குறைந்த பொருட் செலவிலேயே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. குறும்பட விழாக்களே இப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கின்றார்கள். சுமார் 15 வருடங்களுக்கு முன்பாக புலம் பெயர் நாடுகளில் குறும் படவிழாக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது இந்தியாவில் இருந்து வந்த குறும் படங்களே விருதுகளை வென்றன. பிர்காலங்களில் புலம் பெயர் படங்கள் அவ் விடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டன. தமிழ் நாட்டில் நெய்வேலி உட்பட்ட குறும்பட விழாக்களில் புலம் பெயர் குறும் படங்கள் பெரு வரவேற்றபைப் பெற்றன. கான்ஸ், வெனிஸ், பேர்லின் போன்ற சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் புலம் பெயர் தமிழர்களின் குறும் படங்கள்

திரையிடப்பட்டன. இவை உலகின் மிகச் சிறந்த பத்து திரைப்பட விழாக்களுக்குள் அடங்கும். ரொறங்ரோ சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் காண்பிக்கப்பட்டு முதல் பரிசை ஒரு தமிழ்க் குறும்படம் பெற்றுக் கொண்டது. Chris Chan Fui Chong இயக்கிய புளோக் பி என்ற படம் 2008ம் ஆண்டில் அவ்விருதைப் பெற்றது. ரேணுகா ஜெயபாலன் இயக்கிய Big Girl என்ற ஆங்கிலக் குறும்படம் ரொறங்ரோ சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் திரையிடப்பட்டதுடன் சுமார் 35 சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களிலும் திரையிடப்பட்டது. சதா சண் இயக்கிய குறும்படம் ஓன்ராறியோ பாடசாலைகளுக்கான குறும்படப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. இவை சிறுதுளிகள். நம்பிக்கையளிக்கும் பெரு மழை.

முழு நீளத் திரைப்படங்கள் சில சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன. 1999, சில்லு, நியோகா, கன் அன்ட் ரிங் போன்றன சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை எமது வலிகளையும் படைப்புக்களின் வீரியத்தையும் அடுத்த படிக்கு எடுத்துச் செல்லுகின்றன. ஈழத் திரைப்படத்துறைக்கான புதிய திரை மொழியின் வளர்ச்சியில் இப் படங்கள் முன்னிற்கின்றன.

புலம் பெயர் மக்களின் அடையாளத் தேடலை மாற்றுக் குறும் படங்களும் சில முழு நீளத் திரைப்படங்களும் முன்வைக்கின்றன. அதே சமயம் பொலிவூட் வடிவப் படங்கள் (முழு நீள, குறும்) எமது அடையாளத்தை வேறு திசைக்கு மாற்றுகின்றன. இப்படங்கள் அழிக்க முற்படும் இரண்டு பிரதான விடயங்கள் இவை.

பண்பாடு

பண்பாடு என்றால் என்ன என்ற கேள்விக்கு பேராசிரியர் சிவத்தம்பி தனது “தமிழ்ப் பண்பாட்டில் சினிமா” என்ற நூலில் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது நல்லது “பண்பாடு என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு மக்கள் கூட்டம் தனது சமூக வரலாற்று வளர்ச்சியினுடோகத் தோற்றுவித்துக் கொண்ட பெளதிகப் பொருள்கள், ஆத்மார்த்தக் கருத்துகள், மத நடைமுறைகள், சமூகப் பெறுமானங்கள் ஆகியவற்றினதும் தொகுதியாகும். இப்பொழுது புலம் பெயர்வில் வெளிவந்த முழுநீளத் திரைப்படங்களில் பெரும்பாலானவற்றில் ஈழப்

பண்பாட்டையும், புலம் பெயர் பண்பாட்டினையும், இந்தியப் பண்பாட்டினையும் அரை குறையாக வெளிப்படுத்துகின்றார்கள். புலம் பெயர் கலாசார விழுமியங்களை புலம் பெயர் படங்கள் வெளிப்படுத்தும் முறை சிந்தனை தளங்களற்ற மிக மோசமான கருத்தியலாகவே வெளிப்படுகின்றது. பெரும்பாலான புலம் பெயர் படங்களின் அடிப்படை புனைவு இந்திய தமிழ் மசாலா படங்களின் அடிப்படையிலிருந்து தோன்றுகின்றது. கதாநாயக வழிபாடு என்பதும் விதிவிலக்கல்ல. புலம் பெயர் முழுநீளப் படங்களை மையமாக வைத்து புலம் பெயர் வாழ்வியலையோ அல்லது எமது தேசிய பிரச்சனைகளோயோ, புலம் பெயர் அரசியலையோ இனங்காண முடியாதுள்ளது.

பார்வையாளர்கள்

பொலிவூட் வடிவ மசாலாப் படங்களை ஏன் பார்வையாளர்கள் பார்வையிட வேண்டும். பொழுது போகு அம்சங்களுக்காகவெனின் அவைகூட முறையாக வெளிப்படவில்லை. சமூக மாற்றத்துக்காகவா? மருந்துக் கூட அங்கில்லை. தமிழ் தேசிய வெளிப்பாட்டிற்காகவா? எதற்காக இப் படங்களை பார்வையாளர்கள் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே தமிழ்நாட்டுத் தொலைக்காட்சி சேவைகளால் முளைச் சலவை செய்யப்படும் பார்வையாளர்களை இப் படங்கள் இன்னமும் மோசமான நிலைக்குத் தள்ளுகின்றன.

ஆலஜீரியர்கள் மீது பிரான்ஸ் படைகள் நடத்திய கொடுமைகளை மையமாக வைத்து வெளியிடப்பட்ட The Battle of Algeirs படம் பிரான்சை உலகின் முன் தலைகுனிய வைத்தது. வெளிப்படுத்திய கருத்துக்களுக்காக சிறையிலடைக்கப்பட்டனர். இராணிய இயக்குனரான Jafar Panahi வீட்டுக் காவலில் இருந்த போது This is not a Film மற்றும் த ரக்கி உட்பட்ட முன்று படங்களை இயக்கினார். இவற்றுள் “இது படமல்ல” என்பது பென்ரைவினுள் பதிவு செய்யப்பட்டு ஒரு கேக்குக்குள் வைக்கப்பட்டு எல்லை கடந்து திரைப்பட விழாக்களை சந்தித்தது. முன்றாம் தலைமுறை ஆமேனியரான அற்றம் எகோயனால் எடுக்கப்பட்ட ஆரட் மற்றும் கலன்டர் படங்கள் ஆமேனியர் மீதான படுகொலைகளை உலகிற்கு மீண்டும் வெளிப்படுத்தியது. இன்று படுகொலைகள் நடந்து நூறாண்டுகளின் பின்னர் போப்பாண்டவர் உட்பட்ட உலகத் தலைவர்கள் மன்னிப்புக் கோரியுள்ளனர். எமது வலிகளும் எமது திரைப்படங்களின் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்படுமா? தமிழ் நாட்டுக் கலைஞர்களுக்கு வரவேற்பு கொடுப்பதை நிறுத்தி, பொலிவூட் வகைப் புலம் பெயர் படங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் வரவேற்பை நிறுத்துவதன் மூலம் இது சாத்தியப்படலாம்.

பிற்குறிப்பு

பாரிசில் அனைத்து கலைஞர்களும் இணைந்து செயற்படுவதனால் தொடர்ச்சியாக பல நல்ல குறும் படங்கள் வெளியாகின்றன. இதனை அனைத்து புலம் பெயர் நாடுகளும் பின்பற்ற வேண்டும். புலம் பெயர் படங்கள் அனைத்தும் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும். புலம் பெயர் திரைப்பட விழாக்கள் குறிப்பாக லண்டன் விம்பம், ரொறங்ரோ சுயாதீன்த் திரைப்படக் கழகம், பிரான்ஸ் லிப்ட் அமைப்புக்களால் இதனை சாத்தியப்படுத்தலாம். ரொறங்ரோவில் எடுக்கப்பட்ட குறும்படங்கள் பெரும்பாலானவை சுயாதீன்த் திரைப்படக் கழகத்திடமிருப்பதனால்.

கண்டிய திரைப்பட மேம்பாட்டு மையத்தினரால் தயாரிக்கப்பட்ட கண்டிய தமிழ் முழுநீளக் குறும்படங்களின் பட்டியல் இது. இது போன்று புலம் பெயர் நாடுகள் அனைத்திலும் தயாரிக்கப்பட வேண்டும்.

கனடியத் தமிழ் திரைப்படங்களின் பட்டியல் (1991–2014)

வருடம்	திரைப்படப் பெயர்	தயாரிப்பாளர்கள்	இயக்குனர்
1992	ஈசலா பில்மஸ் - அன்பூற்று	அனூஸ்பா முருகேசபிள்ளை (முருகு)	அ. முருகு
1995	ஈசலா பில்மஸ் - ஏமாற்றம்	அனூஸ்பா முருகேசபிள்ளை (முருகு)	அ. முருகு
1996	உயிரே உயிரே	ஸ்ரீமுருகன்- ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	ரவி அச்சுதன்
1997	தமிழ்மகன் (35 மி.மீ படச்சுருள்) புனிதம் (35 மி.மீ படச்சுருள்)	ஜோஜ் இருதயராஜ் - நிப்பெளக்ஸ் கிறியேஷன்	ஜோஜ் இதயராஜ்
1998	வசந்த கானம்	A. P. காந்தி	ஜீவன் ராம்
	எங்கோ தொலைவில்	டாக்டர். பிகராடோ	டாக்டர். பிகராடோ
2003	கரைதேடும் அலைகள்	மதிவாசன்- தமிழ்க் கலைஞர் கழகம்	கே.எஸ். பாலச்சந்திரன்
	கனவுகள்	ரஞ்சி தனபாலன்	எஸ்.எம். தனபாலன்
	மென்மையான வைரங்கள்	அப்பன் நடா (நடனச்சந்திரன்)	ரவி அச்சுதன்
	புது உறவு	தமிழ்மீச் சங்கம்	கே.எஸ். பாலச்சந்திரன்
2004	மெதுவாக உன்னைத்தொட்டு நான் யார்?	ஸ்ரீமுருகன்- ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	கோபிநாத்
	தமிழிச்சி	பரராஜுசிங்கம்- சுவேதா சினிமூட்ஸ்	ரவி அச்சுதன்
	கலகலப்பு	எஸ்.ஜி. சேகர்	எஸ். ஜி. சேகர்
	ஈசலா பில்மஸ் - நீருற்று	இந்திரசித்து - சித்திரா புறடக்ஷன்ஸ்	இந்திரசித்து
	உள்ளாம் கவர்ந்தவளே	எஸ். கே. தீசன்	மதிவாசன்
2005	சகா	அனூஸ்பா முருகேசபிள்ளை (முருகு)	அ. முருகு
	இனியவர்கள்	அரவிந்- ட்ரீம் ஆட் கிறியேஷன்ஸ்	சகாயராஜா (இந்தியா)
	சகம் சுகமே	திவ்யராஜன்- கவின் கலாவயா,	வை. திவ்யராஜன்
	பெட் வின்ரர்	ஜீவன் ராம்- ஜெயம் ட்ரீம் வேக்ஸ்	
2006	கணேடியன்	லெனின் சிவம்- பகவான் புறடக்ஷன்	லெனின் எம். சிவம்
	துரோகி (தீர்ப்பளியுங்கள்)	ஸ்ரீமுருகன்- ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	ரவி அச்சுதன்
	மதி	K. P. நாத் - ட்ரெராலிவுட் பில்மஸ்	பிறின் நாத் (K. P. நாத்)
2007	சதி	ரூபி யோகதாசன்- RR சினி கிறியேஷன்	ரவி அச்சுதன்
2008	மலரே மெளனமா அப்பா	இந்திரசித்து - சித்திரா புறடக்ஷன்ஸ்	இந்திரசித்து
	காதல் முதல் காதல் வரை சிவரஞ்சனி	தரன்- கண்ணகி ஆட்ஸ்	ஸ்ரீரங்கன்
2009	1999	ஸ்ரீரங்கன், ரஜீவ், சுபாஸ், கமல் திலிப் (ரெக்மாஸ்ரர்ஸ்)	ரவி வெற்றிவேல்
	நிலா	மகேன் சிங்கராஜா, T. ரூபன்	ரவி அச்சுதன்
	என் கண்முன்னாலே விடியல்	பரராஜுசிங்கம்- சுவேதா சினிமூட்ஸ்	ரவி வெற்றிவேல்
2010	\$ 9.50	மகேன் சிங்கராஜா, சிவா ரட்னசிங்கம், கருணா கோபாலபிள்ளை	
	உறவு	சதீஸ் பரா- மகேஸ்வரி மலரி விஷஷன்	குமரேசன்
2011	சில்லு அதிகாலை 26 ஸ்ரார் 67	ஸ்ரீமுருகன்- ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	மதிவாசன். மூர்த்தி
	சுபாஸ்	சபேசன் (கற்பனாலயா), மகேன் சிங்கராஜா, ஜெயகுமார்	லெனின் எம். சிவம்
2012	சகாராப் பூக்கள்	தரன் வில்வரட்னம்-கண்ணகி ஆட்ஸ், ஜெகன் கந்தசாமி - யவ்னா சினி ஆட்ஸ்	தரன்
	A Gun And A Ring கோன்	ரேணுகா - சுதன் 3எஸ் ஸ்ரூடியோ மனோ பாலசுப்பிரமணியம்	ஸ்ரீரங்கன்
2014		கன்டைட் - பேஸ்மன்ற் ஓபீஸ் பிக்ஷர்ஸ் திவ்யராஜன் கவின் கலாவயா கஜன், கார்த்திக் (சண்முகநாதன்) V. K. மூர்த்தி - ஓம் புறடக்ஷன்ஸ் கதி. செல்வகுமார் வோதர் சவுண்ட் புறடக்ஷன் சுரேகா ஜெனார்த்தன் கிரீன் கிளாவுட் பிக்சர்ஸ் விஷ்ணு முரளி - ஜ-கச் மலரி மீடியா K. ராஜகுமார் அகிலம் முவிஸ்	தரன் ரஞ்சித் ஜோசப் திவ்யராஜன் கஜன் சண்முகநாதன் V. K. மூர்த்தி கதி. செல்வகுமார் & ரைடன் V பாலசிங்கம் ஜெனா கே. சிவா லெனின் எம். சிவம் ஜெனா கே. சிவா

வேலா சுப்பிரமணியம்

கன்டாவில் எமது வீடுகள் கடந்த 25 வருடங்கள்

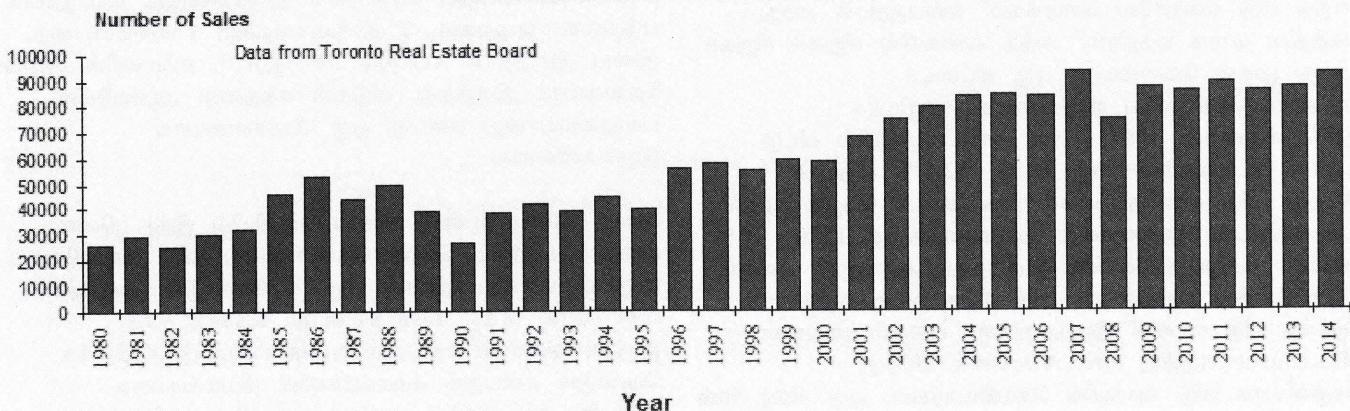
கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் கன்டாவில் ரொற்றாவிலும் அதனை அண்மித்த பகுதிகளிலும் வீடு விற்பனை நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதும் எமது சமூகத்தில் இது எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதும் சற்று கவனிக்கப்பட வேண்டியதோன்று.

குறிப்பாக 1980 - 1990 காலப் பகுதியில் வீட்டின் விலை மிகக் குறிந்த அளவில் இருந்ததையும், விற்பனை செய்யப்பட்ட வீடுகளின் தொகை மிகக் குறைந்த அளவில்

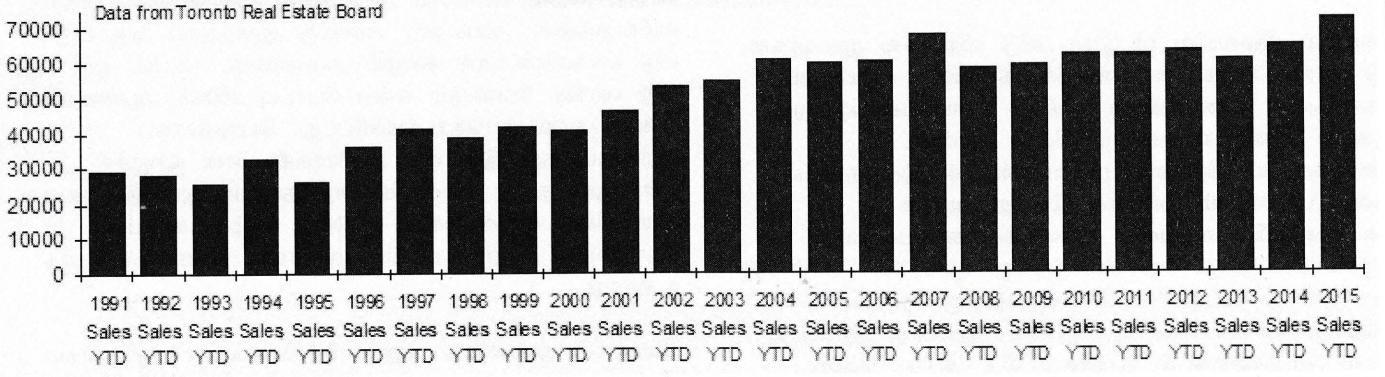
(நன்றி “Toronto Real Estate Board”)

இருந்ததையும் அவதானிக்க முடிகிறது. 1990ம் ஆண்டிலேயே மிகக் குறைந்த அளவிலான வீடுகள் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளதாகக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வீட்டின் சராசரி விலையை நோக்கினால் 1990ம் ஆண்டில் இருந்து 1996ம் ஆண்டுவரை குறைந்து கொண்டே சென்றிருப்பதை புள்ளிவிபரங்கள் காட்டுகின்றன. பின்வரும் அட்டவணைகள் வீட்டின் சராசரி விலையின் போக்கையும் விற்கப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கையையும் சிறப்பாக விளக்குகின்றன.

Annual Sales Volume 1980-2014

Sales Year-To-Date 1991-2015

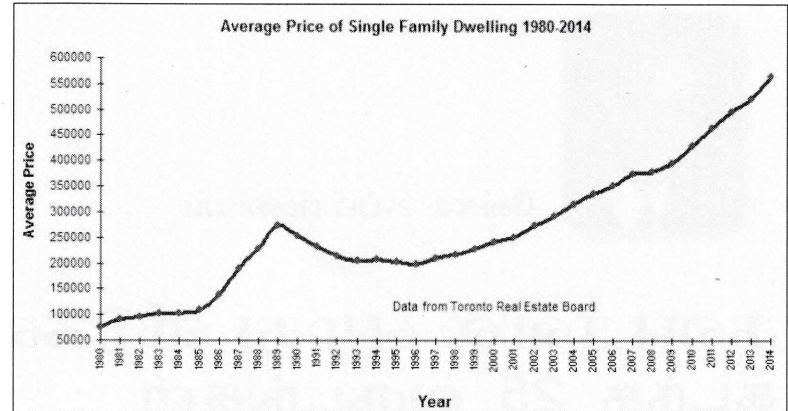

எமது சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை கடந்த 25 ஆண்டுகளில் வீட்டின் சந்தை நிலை எத்தகைய பாதிப்பை ஏற்படுத்தி உள்ளது என்பதும் உற்று நோக்கப்பட வேண்டியதோன்று. 1985 - 1995ம் காலப் பகுதியிலேயே மிக அதிகமான தொகையினர் அகதி அந்தஸ்து கோரி கண்டாவிற்குள் பிரவேசித்தார்கள். மொன்றியலில் தஞ்சம் கோரிய பலரும் அங்கு தொடர்மாடிக் கட்டிடங்களில் சில ஆண்டுகளைக் கழித்து அத்துடன் அங்கு சேமித்த சிறுதொகையைக் கொண்டு ரொறங்ரோவிற்கு வந்து இங்குள்ள தொடர்மாடிக் கட்டிடங்களில் தஞ்சம் அடைந்தவர்கள் ஒரு சாரார். சிறிய வீடுகளை வாங்கியவர்கள் மறுசாரார். ரொறங்ரோவில் வந்திரங்கி நேரடியாக தஞ்சம் கோரியவர்கள் ரொறங்ரோ Parliament - Wellesley பகுதியில் உள்ள தொடர்மாடிக் கட்டிடங்களில் குடியேறி இருந்ததும், அப்பகுதி 'குட்டி யாழ்ப்பாணம்' என்று அழைக்கப்பட்டதும் வரலாறு. ஒரு சாரார் ஸ்காபரோவில் உள்ள தொடர்மாடிக் கட்டிடங்களில் தமது வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார்கள். Tuxedo Court, Victoria Park, Bridle Town Circle என்பன குறிப்பிடத்தக்க பகுதிகள்.

ஆரம்ப காலத்தில் அகதியாக ஓடிவந்த எங்களுக்கு உறங்குவதற்கு ஓரிடம் கிடைத்தால் அதுவே சொர்க்கம் என்ற நிலை இருந்தது. நினைத்தால் சிரிப்பாக இருக்கிறது, 85-90 களில் தொடர்மாடிக் கட்டிடங்களில் இடம் எடுப்பதற்கு லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியும் இருந்தது. ஆனால் அதே தொடர்மாடிக் கட்டிடங்கள் இன்று பலரையும் உள்வாங்க எங்கி நிற்கின்றன என்பது கால ஒட்டத்தில் கண்ட உண்மை.

"சொந்த வீடு என்றாலே சொர்க்கம்" என்பதுதான் எமது சமூகத்தின் தாரக மந்திரம். அந்த வகையில் சிறுகச் சேமித்து முதல் வேலையாக ஒரு வீட்டைச் சொந்தமாக்குவதிலேயே எமது சமூகம் குறியாக இருந்திருக்கின்றது. 1989 - 1991 காலப்பகுதியில் வீட்டு அடமான வட்டிவீதம் சராசரி 12% - 12.5% வீதமாக இருந்தது. வீடு வாங்குபவர்கள் வங்கிகளில் பெறும் முதல் அடமானத்துடன் இரண்டாவது அடமானத்திற்கு 15% - 16% வட்டிவீதம் செலுத்த வேண்டி இருந்தது. ஆனாலும் பலரும் கூட்டுச் சேர்ந்து இத்தகைய அதிகரித்த வட்டி வீதத்தைச் சமாளிக்க வீடு வாங்கி இருந்தார்கள். பலரும் அதனை ஏனிப்படியாக எடுத்து காலப்போக்கில் பிரிந்து தனித்தனியாக வீடு வாங்கிக் கொண்டார்கள். ஒரு சிலர் 90ாண்டுப்பகுதில் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்த நிலையில் அல்லற்பட்டு வீடுகளை வங்கிகளுக்கே விட்டு வெளியேறியும் இருக்கிறார்கள்.

இன்றைய நிலையில் வீட்டுக்கு வீடு விற்பனை முகவர்கள், வீடு வாங்குபவர்களின் எண்ணிக்கையைவிட விற்பனை முகவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் என்பேசப்படுகிறது. ஆனால் அன்று எம்மவர் மத்தியில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய விற்பனை முகவர்கள்தான் இருந்தார்கள். தகவல் பரிமாற்றம் அரிதாக இருந்த அந்தக் காலப்பகுதியில் விற்பனை முகவர்கள் கூறியவற்றை முழுமையாக நம்ப வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் சொல்வதே வேத வாக்கு. வீட்டுக் கடன் பெறுவதற்கு நேரடியாக வங்கிக்கு செல்ல வேண்டிய நிலை, தற்போது இருப்பது போல் அடமானக்கடன் தரகர்கள் மிக அரிது. நெளிவு சமிவகளைப் பயன்படுத்தி வீட்டுக்கடன் பெறுவது மிகக்

கடினமாக இருந்தது. இதனால் இரண்டாவது அடமானம் என்பதும் பினைகாரரைத் தேடிப் பிடிப்பதும் வீடு வாங்கும்போது ஒரு கட்டாய தேவையாக இருந்தது. நிரந்தர வேலையில்லாத ஒருவர் தனியொருவரின் பெயரில் 1 மில்லியனுக்கு மேற்பட்ட வீட்டிற்குகூட அடமானக் கடன் பெற்றுக் கொடுக்க தற்போது முகவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது வேறுவிடயம்.

சுமார் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வீடுவாங்குகின்ற போது வீட்டின் சராசரி விலை 200 ஆயிரம் தொக்கம் 250 ஆயிரம் வரை இருந்தது. இலகுவான போக்குவரத்து வசதிகளையும், பாடசாலைகளையும் அண்டிய பகுதிகளில் பழைய வீடுகளை பலரும் கூட்டுச் சேர்ந்து வாங்கியதும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அடமானக் கடன்களைப் பெற்றதும், நிலக்கீழ் பகுதிகளை வாடகை வருமானம் கொண்ட கூறாக மாற்றிக்கொண்டதும் வரலாறாக இருக்கின்றது. பொதுவாக 3 படுக்கை அறைகள், 2 குளியலறைகள் 1 சமையலறை. இவை இருந்தால் போதும் என்பதுதான் எம்மவரின் ஆரம்ப தேவையாக இருந்தது. வீடுகள் எத்தனை ஆண்டுகள் பழைமையானது என்பது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கவில்லை.

சுமார் 2000ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் இந்த நிலை முற்றாக மாற்றம் பெறத் தொடங்கியது. வீடு வாங்கினால் அது புதிய வீடாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அதுவும் விசாலமான, சகல வசதிகளையும் கொண்டதாக இருக்கவேண்டும் என்பதும் நவீன மயப்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என்பதும் எம்மவர்களின் நியமங்களாக மாறிவிட்டன. ஆரம்ப காலங்களை விட கணிசமான அளவு வீட்டின் விலை அதிகரித்து இருந்தாலும் எம்மவர்களின் கடின உழைப்பால் ஏற்பட்ட சேமிப்பும் தொழில்வாய்ப்பில் பெற்ற ஸ்திரதன்மையும் அவர்களது எண்ணங்கள் கைகூட வழிவகுத்தன. அயலவர், அல்லது இனத்தவர் ஒரு புதிய வீடு வாங்கிவிட்டால் தாழும் அதனைவிட பெரிய ஒரு புது வீடு வாங்க வேண்டும் என்ற போட்டி 2000ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஏற்படத் தொடங்கிவிட்டது. பொதுவாகப் பார்க்குமிடத்து இது ஒரு ஆரோக்கியமான வளர்ச்சி என்றாலும் தமது எல்லைகளைத் தாண்டி தூர இடங்களை நாடி சிக்கல்களில் மாட்டி குடும்ப வாழ்க்கையைத் தொலைத்து சீரழிந்தவர்கள் பலரையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

சிலகாலம் அல்லற்பட்டாலும் விஸ்வரூபம் எடுத்திருக்கும் வீட்டின் விலையை அனுகூலமாகப் பயன்படுத்தி

சாமர்த்தியமாக காம் நகர்த்திச் செல்பவர்களையும் காணலாம். உதாரணமாக 2000ம் ஆண்டு நடுப்பகுதில் சுமார் 400 - 450 ஆயிரங்களுக்கு வீடு வாங்கியவர்கள் அவற்றை தற்போது 1 மில்லியனுக்கு மேல் விற்றுவிட்டு தமது கடன்களையும் கட்டிவிட்டு, சிறு வீடுகளை அடமானக் கடன் இல்லாத வாங்கி நிம்மதியாகவும், மகிழ்வாகவும் இருக்கும் பலரையும் காண முடிகிறது. அரிய சந்தர்ப்பத்தை தவறாமல் பயன்படுத்துவதில் எம்மவர் சமர்த்தர்கள்.

பெரிய வீடுகளை வாங்கி பிள்ளைகளோடு இருந்த பலரும் பிள்ளைகள் தற்போது பல்கலைக்கழகம் செல்ல, அல்லது அவர்கள் திருமணம் செய்து தனிக்குடித்தனம் போக, பல வீடுகளில் தனிமையில் வாடுகிறார்கள். வீடுகள் வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றன. மேல் மாடியில் இருந்து நிலக்கீழ் அறைவரை நிரம்பி வழிந்த வீடுகளில் ஒரு வெறுமை குடிகொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை. சிரேஸ்ட் பிரிசைகள் ஆகிவிட்ட சிலர் வீடுகளை விற்றுவிட்டு தொடர்மாடிக் கூறுகளைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள்.

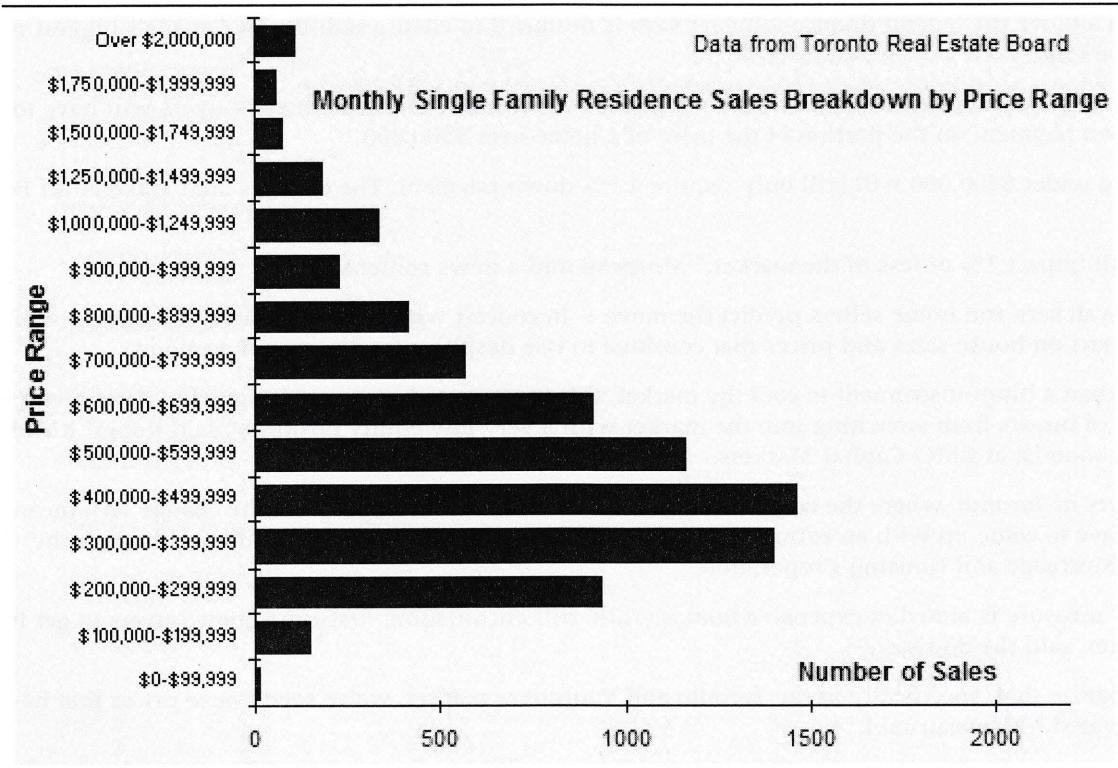
இளைஞர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களின் மனதிலை முற்றிலும் வேறுபாடாகக் காணப்படுகிறது. சின்ன இடத்தில்

சிரமம் இல்லாத வாழுவேண்டும், கஷ்டப்படக்கூடாது. சுத்தம் செய்தல், புல்லுவெட்டுதல், பனி அகற்றுதல் இவையெல்லாம் முடியாத காரியம். ஆதலால் தொடர்மாடிக் கட்டிடம் சகல வசதிகளும் கொண்டவையாக, முக்கியமாக உடற்பயிற்சி, நீச்சல் உள்ளிட்ட வசதிகளும் வேலைக்குக்கீட்டு உள்ள அல்லது பொதுப் போக்குவரத்து வசதி கொண்டதுமான தொடர் மாடிக் கட்டிடங்கள் - இவைதான் இளைஞர்களைக் கவரும் இருப்பிடங்களாக உள்ளன.

இளைஞர்களில் ஒரு சிலர் தமக்கு அளவான, தமது வருமானத்திற்கு ஏற்ற, சிறிய வீடுகளை வாங்குவதில் நாட்டம் காட்டுகின்றனர். ரொறங்ரோவை அண்டிய பகுதிகளில் விலை அதிகரித்துக் காணப்படுவதால் Ajax, Oshawa போன்ற பொதுப் போக்குவரத்து வசதி கொண்ட இடங்களை நாடும் பல இளைஞர்களைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

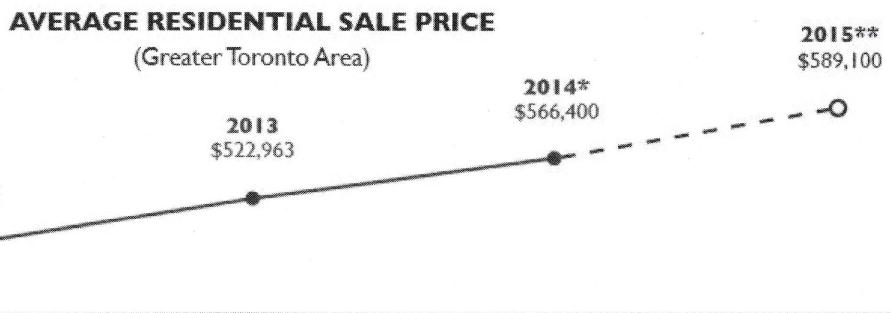
2015ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாத விலை அடிப்படையிலான விற்பனையை பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது. பொதுவாக 400 - 499 ஆயிரம் வரையிலான வீடுகளே அதிகமான அளவு விலைப்பட்டுள்ளன. அதேவேளை தொகையளவில் குறைவாக இருந்தாலும், 1 மில்லியன் தொடக்கம் 1.5 மில்லியன் வரையிலான வீடுகளின் விற்பனையில்

Home Sales by Price Range

எம்மவரின் பங்களிப்பு கணிசமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது என்றே கூறவேண்டும். வீட்டின் சராசரி விலை உயர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. வருகின்ற வருடம் வீட்டு விலை குறைகின்றது என்று வருடாவருடம் பேசியவர்கள் வாய்டைத்து நிற்கின்றார்கள். அடிமட்ட நிலையில் இருக்கும் வட்டி வீதம், அதிகரித்துவரும் சனத்தொகை, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட

வீடுகளின் தொகை போன்ற காரணிகளால் 2017 ஆம் ஆண்டுவரை வீட்டின் விலை அதிகரித்தே செல்லும் என சில பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. நீச்சயமாக அடுத்த பொருளாதார மந்தம் ஏற்படும்வரை வீட்டின் விலை குறைய வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கனடாவில் படித்து, உயர்ந்த வேலைகளைத் தமதாக்கிக்

கொண்ட சில இளைஞர்களும் சிறந்த தொழிலதிபர்களாகிவிட்ட சிலரும் பல ஏக்கர்களைக் கொண்ட நிலத்தோடு பெரிய மாளிகைகளைச் சொந்தமாக்கி சொகுசான வாழ்க்கை வாழும் லட்சாதிபதிகளைப் பார்க்க மிகவும் மகிழ்வாக இருக்கின்றது. சுமார் கால் நூற்றாண்டுகளுக்கு முதல் நிலக்கீழ் அறையிலும், தொடர்மாடிக் கட்டிடத்திலும்

வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த எமது சமூகம் இன்று பல்வேறு வகையிலும் வளர்ச்சியடைந்து கண்டிய நீரோட்டத்தில் கலந்து பாராளுமன்றத்தில் காலாடி வைக்கும் அளவிற்கு உயர்ந்திருப்பது பெருமைக்குரியது. கால ஒட்டத்தில் கண்டிய மண்ணில் எமது சமூகம் உயர்ந்திலை கொண்ட சமூகமாகத் திகழும் என்பதில் ஜயமில்லை.●

Minimum down payment for homes over \$500,000 going up

Canadians looking to buy homes valued over \$500,000 will be required to come up with larger down payments in a move the federal finance minister says is designed to ensure stability in Canada's biggest real estate markets.

Under changes announced last December by Finance Minister Bill Morneau, home buyers will have to put a 10% down payment on the portion of the price of a home over \$500,000.

Anything under \$500,000 will still only require a 5% down payment. The changes are to take effect Feb. 15, 2016.

"This will impact 1% or less of the market," Morneau told a news conference

Market watchers and home sellers predict the move -- in concert with other regulatory changes -- will have little impact on house sales and prices that continue to rise despite a fragile overall economy.

"Rather than a blunt instrument to cool the market, this is a targeted measure designed to deter a very small segment of buyers from stretching into the market with a very low equity position," said Robert Kavcic, senior economist at BMO Capital Markets.

For buyers in Toronto, where the cost of an average home has reached \$625,000, the change will mean they'll have to come up with an extra \$12,000 in order to qualify for mortgage insurance through the Canada Mortgage and Housing Corporation.

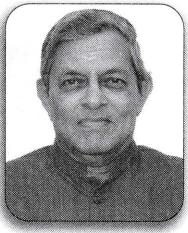
The new measure is aimed at expensive homes while still encouraging first-time home buyers to get into the market, said the minister.

"We recognize that, specifically in the Toronto and Vancouver market, we've seen house prices that have been elevated," Morneau said.

"And we want to make sure that we create an environment that protects the people that are buying homes so they have sufficient equity in their home."

The stiffer down payment requirement is one of three new measures targeting the stability of the housing market.

Financial institutions will face new capital requirements to keep pace with the growing risk of the real estate markets they bankroll. And Canada Mortgage and Housing Corp. will change the fees it charges issuers of mortgage-backed securities.

கலாநிதி நா. குப்பிரமணியன்

கன்டாவில் தமிழிலக்கியம்

வரலாறு மற்றும் வளர்ச்சிநிலைகள் தொடர்பான சில அவதானிப்புகள்

தோற்றுவாய்

தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் கன்டா மண்ணில் முளைகாண்டு வளர்ந்தமை பற்றிய ஒரு சுருக்கமான அறிமுகக் குறிப்பாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. இம்மண்ணிலே தமிழ் இலக்கியம் முளைவிட்ட சூழல், அண்மைக்காலம் வரையான அதன் இயங்குநிலை மற்றும் வளர்ச்சி அம்சங்கள் ஆகியவற்றை மையப்படுத்திய சிலமுக்கிய அவதானிப்புகளே இக்கட்டுரையில் முன்வைக்கப்படவுள்ளன. இலக்கியம் என்ற சொல்லானது பரந்தபொருளிலே மொழிசார்ந்த பல்வேறு வகை ஆக்கங்களையும் சுட்டிநிற்பது. இங்கே அச்சொல், கவிதை சிறுகதை மற்றும் நாவல் முதலிய படைப்படிநிலை சார்ந்தனவாகிய ஆக்கங்களை மையப்படுத்தியதாக மட்டுமே பயில்கிறது. இவ்வாறான ஆக்கங்களின் இயங்கு நிலைக்கான முக்கிய ஊடகம் என்ற வகையிலே கன்டாவில் வெளிவந்த தமிழ் இதழ்கள் பற்றிய தகவல்களும் கவனத்துட்கொள்ளப்படுகின்றன.

இத்தொடர்பிலே நமது கவனத்துக்குரிய முதலாவது அம்சம் இதன் தோற்றுக்காலமும் தொடர் நிலையுமாகும்.

1. கன்டாவில் தமிழிலக்கியத்தின் தோற்றும் தொடர்ச்சியும் முக்கியமான சில தகவற் குறிப்புகள் மட்டும்

கன்டாவிலே தமிழர் குடியேற்றமானது ஏற்ததாழ அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தொடங்கி விட்டது. ஏற்ததாழ 1960-70களிலே தமிழகம், ஈழம் மற்றும் சில நாடுகளிலிருந்து தமிழர்கள் கல்வி மற்றும் பணிகள் ஆகியவற்றை முன்னிட்டு இம்மண்ணாக்கு வந்துள்ளனர். அவ்வாறு வந்தோரில் ஒரு சாரார் இங்கு நிரந்தரமாக வாழுவும் தொடங்கிவிட்டனர். அக்காலக்டாங்களில் இங்கு தமிழிலக்கியம் சார்ந்த முயற்சிகள் எவ்வளவு நடைபெற்றுள்ளனவா என்பது தொடர்பான செய்திகள் இதுவரையான தகவல்கள் தேட்டங்களினாடாக நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அண்மைக்காலம் வரை நமக்குக்கிடைத்துள்ள தகவல்களின்படி 1980களிலிருந்தே தமிழிலக்கியம் தொடர்பான முயற்சிகள் இங்கு முளைவிடத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும் எனக் கருத வேண்டியுள்ளது.

இவ்வகையில், காலத்தால் முற்பட்ட தமிழிலக்கியச் சான்றாக அறியப்படுவது ரொறங்ரோவில் 1981 டிசம்பரில் வெளிவரத் தொடங்கிய தமிழர் செந்தாமரை என்ற மாத இதழாகும். இதிலே “பாரதி கண்ட சமுதாயம்” என்ற கட்டுரை

கையெழுத்து நகலாக இடம்பெற்றுள்ளது (எழுதியவர் யார் என்ற தகவல் இடம்பெறவில்லை) இதனுடைய நான்காவது இதழ் 1982 மார்ச்சில் வெளிவந்தது. திருமதி அலமேலு மணி அவர்கள் (தமிழகக் கவிஞர் கொத்தமங்கலம் சுப்பு அவர்களின் மகள்) எழுதிய ‘நாட்டு நடப்பு’ என்ற கவிதையும் பேராசிரியர் பசுபதி அவர்களின் ‘தமிழனங்கு’ என்ற கவிதையும் இடம்பெற்றுள்ளன. 1982 செப்டம்பரில் வெளிவந்த பத்தாவது இதழிலே அவ்வாண்டு ரொறங்ரோவில் பாரதி கலாமன்றம் என்ற அமைப்பு நிகழ்த்திய பாரதி விழா பற்றி மேற்கூட்டிய திருமதி அலமேலுமணி அவர்கள் எழுதிய கட்டுரையொன்று இடம்பெற்றுள்ளது. (இவ்விதழ் தொடர்பான தகவல்களையும் பாரதி தொடர்பான கட்டுரையின் ஒரு பக்கத்தையும் மார்ச் 15-1982 திகதியிட்டு வெளிவந்த நான்காமிதழின் முகப்பையும் நகலெடுத்து இக்கட்டுரையாளருக்கு அளித்தவர், பெளதிகவியற் பேராசிரியரும் தமிழ்நிருமான முனைவர் சு.பசுபதி அவர்கள்)

இவ்விதழானது செந்தில்வேல் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டதென்பதும் செய்திகளை வெட்டி ஒட்டி வெளியிடும் முறையில் அமைந்தது என்பதும் இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டதென்பதுமான தகவல்கள் பேராசிரியர் தி.பாலசுந்தரம் அவர்களுடைய “புகவிட மண்ணில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் - சஞ்சிகைகள்” என்ற கட்டுரை (தமிழர் தகவல் 22ஆம் ஆண்டுப் பூர்த்தி மலர்-2013:ப.23) மூலம் அறியமுடிகின்றது.

மேற்கூட்டிய சான்றாதாரங்களின்படி கன்டாவின் தமிழிலக்கியம் இப்பொழுது தனது முப்பத்தாறாவது வயதில் அடியெடுத்து வைக்கிறது என்பது தெளிவு. இவ்வகையில் கடந்த முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளில் அது நடந்துவந்த பாதையே இங்கு நமது கவனத்தக்குரியதாகிறது. இத்தொடர்பில் நமது கவனத்துக்குரிய அடுத்த அம்சம் இம்மண்ணின் தமிழிலக்கிய முயற்சிகள் தொடர்ந்தமை பற்றியதாகும்.

மேற்படி செந்தாமரை இதழைத் தொடர்ந்து 1984-85 காலப்பகுதியிலே புரட்சிப்பாதை மற்றும் தமிழ் எழில் ஆகிய இரு கையெழுத்து இதழ்கள் மொன்றியல் நகரிலிருந்து வெளிவந்தன. புரட்சிப்பாதை தொடர்பான தகவலைத் தந்தவர், எழுத்தாளர் திரு. வ.ந.கிரிதரன் அவர்கள் (pathivugal.com 20-June 2014). தமிழ் எழில் பற்றிய தகவலைத் தந்தவர், எழுத்தாளர் திரு. க. நவம் (நவரத்தினம்) அவர்கள். (ஞானம் - ஈழத்துப் புலம்பெயர்

இலக்கியச் சிறப்பிதழ். டிசம்பர்-2014 ப.677).

திரு வ.ந. கிரிதரன் அவர்கள் தமது மேற்படி பதிவுகள் தளக் குறிப்பிலே, மேற்படி புரட்சிப்பாதை இதழின் ஆரம்ப வெளியீடுகளில் தான் எழுதியுள்ளவையான மண்ணின் குரல் நாவல் மற்றும் கவிதைகள், கட்டுரைகள் ஆகியன தொடர்பான தகவல்களையும் அவ்வெழுத்துகளுக்குப் பின்புலமாகத் திகழ்ந்துள்ள உணர்வுச் சூழலையும் பதிவுசெய்துள்ளார். அத் தகவற்குறிப்பின் முக்கியபகுதி வருமாறு:

“கன்டாவிலிருந்து வெளிவந்த முதலாவது தமிழ்நாவல் நான்றிந்த வரையில் நான் எழுதிய சிறுநாவலான ‘மண்ணின் குரல்’ நாவலே. இந்நாவலின் முதல் ஆறோ அல்லது ஏழோ அத்தியாயங்கள் மொன்றியலிருந்து 1984, 1985 காலப்பகுதியில் வெளியான ‘புரட்சிப்பாதை’ என்னும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையில் வெளியானது. ‘புரட்சிப்பாதை’ என்னும் கையெழுத்துப் பத்திரிகை அக்காலத்தில் மொன்றியலில் இயங்கிய தமிழ்மீ மக்கள் விடுதலைக்கழகத்தின் கன்டாக் கிளையினரின் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையாக வெளியானது. இந்தக் கையெழுத்துப் பிரதியில் கவிதைகள் சில, கட்டுரைகள் சில மற்றும் ‘மண்ணின் குரல்’ என்னுமிந்தச் சிறுநாவல் ஆகியவற்றையும் எழுதியிருந்தேன். அக்காலகட்டத்தில் வெளியான எனது படைப்புகள் அனைத்தும் ஈழத்தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தினை வலியுறுத்துபவையாகவே அமைந்திருந்தன. ‘புரட்சிப்பாதை’ சஞ்சிகையில் வெளியான கவிதைகள், கட்டுரைகள் சிலவற்றை உள்ளடக்கி ‘மண்ணின் குரல்’ தொகுப்பு கன்டாவில் 4.1.1987 அன்று வெளியானது. (pathivugal.com 20-June 2014).

திரு.வ.ந. கிரிதரன் அவர்களது மேற்படி தகவற் குறிப்பின்படி கன்டாவில் வெளிவந்த முதலாவது தமிழ் நாவல் மண்ணின் குரல் என்ற ஆக்கமே எனத்தெரிகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து பல நாவல்கள் கன்டாவில் எழுத்துள்ளன. பல சிறுகதைகளும் கவிதைகளும் இம்மண்ணில் எழுதப்பட்டுள்ளன. கன்டாவில் ஆரம்பகாலத்தில் வெளிவந்த சிறுகதைகளில் சில தமிழகத்தில் 1994இல் எழுத்தாளர்கள் இந்திரா பார்த்தசாரதி மற்றும் எஸ் பொன்னுத்துவரை ஆகியோர் தொகுப்பில் வெளிவந்த பணியும் பணையும் என்ற தலைப்பிலான சிறுகதைத்தொகுதியில் ‘வட அமேரிக்கக் கதைகள்’ பிரிவில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

கவிதைத் தொகுதி என்ற வகையில் கன்டாவில் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது ஆக்கம் கவிஞர் சேரன் அவர்களுடைய எலும்புக் கூடுகளின் ஊர்வலம் ஆகும். இது 1990இல் வெளிவந்தது. இதனையுத்து கெளரி என்பாரின் அகதி என்ற நெடுங்கவிதை நாலும், அ. கந்தசாமி மலையன்பன் மற்றும் ரதன் ஆகிய மூவரின் தொகுப்பான காலத்தின் பதிவுகள் என்ற தொகுதி 1991இலும், ஆனந்த பிரசாத் என்பாரின் சுயதரிசனம் என்ற தொகுதி 1992இலும் வெளிவந்தன. அடுத்த நான்காண்டுகளில் என்.கே.மகாலிங்கம் அவர்களின் உள்ளொளி (1993), அ. கந்தசாமி அவர்களின் கானல் நீர்க் கணவுகள் (1994), நிலா குத்தாசன் அவர்களின் இன்னொரு நாளில் உயித்தேன் (1996) முதலிய சில கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. இத்தகவல்களைத் தந்துகவியவர்கள் காலம் இதழின் ஆசிரியர் திரு. ப. ஸ்கந்தன் ஆகியோராவர். (‘சேரனது மேற்கட்டிய கவிதைத் தொகுதிக்கு

நடைபெற்ற வெளியீட்டு விழாவே கன்டாவில் அரங்க நிலையில் நடந்த முதலாவது தமிழ்நூல் வெளியீட்டுநிகழ்வு’ என்பதான வரலாற்றுத் தகவலை, திரு. ப.ஸ்கந்தன் அவர்கள் 28-10-2015 அன்று இக்கட்டுரையாளருடன் நிகழ்த்திய தொலைபேசி உரையாடலின்போது குறிப்பிட்டார்)

மேற்கட்டியவை ஆரம்பநிலை ஆக்கங்கள் பற்றிய சில தகவல்கள் மட்டுமேயாகும். மேற்கண்டவாறான ஆரம்பநிலைசார் முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து கன்டாவில், தமிழிலக்கியம் தொடர்பான முயற்சிகள் தொய்வின்றி முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றமை வெளிப்படை. இன்றுவரையான ஆக்கங்கள் பற்றி விபரமாகக் குறிப்பிட முற்பட்டால் அம்முயற்சி பட்டியல் நிலையில் விரிவு பெற்றுவிடும். எனவே அம்முயற்சி தவிர்க்கப்பட்டது.

இவ்வாறு 1980களின் ஆரம்பத்தில் முளைவிடத் தொடங்கித் தொடர்ந்ததான கன்டாவின் தமிழிலக்கியத்தினுடைய இயல்பு மற்றும் இயங்குநிலை என்பன பற்றி நோக்கும் முயற்சியிலே முதற்கண் இவ்விலக்கியம் உருவாவதற்கும் தொய்வின்றித் தொடர்வதற்கும் காரணமாக அமைந்த குழல்சார் காரணி பற்றிய குறிப்பொன்றை இங்கு முன்வைக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஈழத் தமிழர்கள் பலர் அம்மண்ணிலிருந்து பெருந்தொகையாகக் குடிபெயர்ந்து இங்கு குடியேறத் தொடங்கியதே அச் குழல்சார் காரணியாகும்.

�ழத்தில் எழுச்சி பெற்ற பெளத் சிங்களப் பேரினவாதமானது 1980களில் இனவெறியாக உச்சமடைந்ததும், அதன் விளைவாக அம்மண்ணின் தமிழர் பலர் புலம்பெயர்ந்து புகலிடம் நாடிப் பல நாடுகளுக்குச் சென்றமையும், அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க பெருந்தொகையினர் கன்டா நாட்டில் புகலடைந்தமையும் வரலாறாகிவிட்ட செய்திகள். கன்டா மண்ணில் பெருந்தொகையினராக வந்து குடியேறிய ஈழத்தமிழர்கள் இந்நாட்டின் பல்லினப் பண்பாடுகளின் மத்தியில் தமது தமிழ் அடையாளம் சார்ந்த சமூக-பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பேணிக்கொள்ள முற்பட்டதன் பேறாகவே தமிழிலக்கிய முயற்சிகள் பரந்துபட்ட நிலையில் கால்கொண்டு சீரான கதியில் தொடர்வதற்கான குழல் அமைந்தது. அதன் தொடர்நிலையையும் வளர்ச்சிசார் அம்சங்களையும் இனங்காணும் நோக்கிலேயே ஒரு வரலாற்றுப் பார்வையாக ‘கன்டாவில் தமிழிலக்கியம்’ என்ற தலைப்பில் நாம் இன்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வாறான சிந்தனையிலே முதற்கண், ‘புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் தாம் புகலடைந்த பல்வேறு நாடுகளிலும் இலக்கியச் செய்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்குக் காரணமாக அமைந்த அம்சங்களைப் பற்றிய வரலாற்று நிலையிலான மேலதிக விளக்கங்கள் சிலவற்றை இங்கு பதிவுசெய்வது அவசியமாகிறது.

3. ஈழத்தமிழர் புலப்பெயர்வும் இலக்கிய உருவாக்கக் காரணிகளும்

புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் கன்டாவில் மட்டுமன்றி ஆஸ்திரேலியா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி முதலான ஏனைய பல நாடுகளிலும்கூட பெருந்தொகையாகச் சென்று குடியேறியினர் என்பதையும், அங்கெல்லாம் தமிழிலக்கியம் வேர்கொண்டு வளர்ந்துவருகிறது என்பதையும் அறிவோம். இவ்வாறு புலம்பெயர் குழல்களில் தமிழிலக்கியம் வேர்கொண்டு வளர்ந்து வருகின்றமைக்கான காரணி என்றவைக்கியில் பொதுவாகச் சுட்டப்படும் முக்கிய அம்சங்களிலொன்று, ‘புலம்பெயர்ந்த தமிழர் தம்மைத்

தமிழ்ரென் அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதில் கொண்டிருந்த தீவிரமான பற்றுறுதியாகும்'. புல்லடைந்த நாடுகளின் 'வேறுபட்ட சமூக-பண்பாட்டுச் சூழல்களின் மத்தியிலே, 'தமிழைப் பேசவேண்டும்', 'தமிழை எழுதவேண்டும்', 'தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணித் தமிழராகவே வாழவேண்டும்' என்ற வகைகளில் உருவாக்கிக் கொண்ட தீவிர உணர்வே மேலே பற்றுறுதி எனப்பட்டது.

இவ்வாறு தமிழராக வாழவேண்டும் என்ற பற்றுறுதி கொண்டோர் தாயகமான ஈழத்துடன் மட்டுமன்றி, தமிழகத்துடனும் ஏனைய புகலிட நாடுகளின் தமிழ்ச் சூழல்களோடும் நெருக்கமான தொடர்புகளைப் பேணிக்கொள்ள முற்பட்டனர். இவ்வாறான உணர்வுத் தூண்டலானது இவர்களுடைய இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கான முக்கிய உந்துசக்தியாகவும் அமைந்தது.

�ழத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து மேற்குறித்த நாடுகளுக்குச் சென்ற தமிழர்களின் முதல் தலைமுறையினருட் சிலர் தாய்நாட்டிலேயே எழுத்துத்துறை ஈடுபாடுகள் கொண்டவர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும். இவ்வகையினர்க்குச் சான்றாக மேற்கூட்டிய கவிஞர் சேரன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இத்தகையவர்களுள் பலரும் தாம் புல்லடைந்த புதிய சூழல்களில் தம் இயல்பான எழுத்தாற்றல்களை தொடர்ந்து பேணிக்கொள்ளவும் அவற்றின் மூலம் தம் ஆளுமையங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளவும் முற்பட்டனர். கணிப்பொறுத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி சார்ந்த அம்சங்களான இணைய இதழ், வலைப்பு மற்றும் முகப்புத்தகம் முதலான புதியவகைத் தொடர்புச் சாதனங்களை இவர்கள் அதிகப்பட்சமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முற்பட்டனர். இவற்றுடன் வாணொலி, தொலைக்காட்சி மற்றும் திரைப்படம் ஆகிய தொடர்புச் சாதனங்கள் சார்ந்த வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்திக்கொள்வதிலும் இவர்கள் முனைப்புடன் செயற்பட்டனர்.

மேற்கூட்டியவர்களை அடுத்து, மேலும் பலர் புதியவர்களாக இலக்கியத்துறைகளில் அடிபதித்தனர். அவர்களுள் பலர் ஊடகத்துறைசார் புலமைகளை ஈட்டிக்கொண்டதோடு அவை தொடர்பிலான தொழில்நுட்பத் திறன்களையும் வளர்த்துக்கொண்டனர். கண்டாவின் தமிழிலக்கிய உருவாக்கம், வளர்ச்சிநிலை உட்பட ஒட்டுமொத்த புலம்பெயர் சூழல்களின் தமிழிலக்கிய இயங்கு நிலைகளுக்குமான முக்கிய காரணிகளாக இவற்றைச் சுட்டலாம்.

4. 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற பொது அடையாளத்திலிருந்து 'கண்டிய இலக்கியம்' என்பதான தனி அடையாளத்தை நோக்கி

மேற்கூட்டிய காரணிகளால் புகலிட நாடுகளில் முளைவிட்ட தமிழிலக்கிச் செயற்பாடுகள் தொடக்கத்தில் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்பதான பொது அடையாளங்களைப் பெற்றன என்பதறிவோம். இதற்கான காரணம் பல்வேறு நாடுகளிலும் புல்லடைந்த ஈழத்தமிழர் அனைவரையும் தொகுநிலையில் சுட்டும் வகையில் புலம்பெயர்ந்தோர் என்ற அடையாளக் குறியீடு வழங்கி வந்தமையாகும். இவ்வாறு அவர்கள் பெற்ற அடையாளமானது அவர்களது இலக்கிய நிலைப்பட்ட அனைத்துச் செயற்பாடுகளையும் தொகுநிலையில்

சுட்டுவதற்கான பொது அடையாளமாகவும் அமைந்துவிட்டது. புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற தொடர் உருவாகி வழக்கிற்கு வந்த வரலாறு இதுதான்.

புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற அடையாளப்படுத்தல் உருவான காலப்பகுதியில் இருந்த வரலாற்றுச் சூழல் இன்று இல்லை. ஆயுதப் போராட்சு சூழல் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. அதனால் புலம்பெயர்வு சார்ந்த 'அலைவுலைவு'கள் மற்றும் 'புகலிட நாடுகளில் வாழ்வாதாரங்களை நாடுதல்' மற்றும் 'பண்பாட்டு நிலையிலான இசைவாக்கங்களை எய்துதல்' என்பன தொடர்பான பிரச்சனைகள் இன்று ஒப்பீட்டளவில் பெருமளவு குறைந்துவிட்டன. பல்வேறு நாடுகளிலும் புல்லடைந்தவர்கள் அங்கு காலாண்றி நிலைத்துவிட்ட நிலையிலும், அவர்களின் அடுத்த தலைமுறையினர் புகலிடங்களின் பல்லினப் பண்பாடுகளுடன் இயைவுபெற்ற தொடங்கிவிட்ட நிலையிலும் புலம் பெயர் இலக்கியம் என்பதான அடையாளக்குறி இன்றைய காலகட்டத்தில் அவசியமிழப்பதாக உணர்பபடுகிறது.

இந்நிலையில் கண்டா முதலிய நாடுகளின் தமிழிலக்கியப்பரப்பானது அவ்வந்நாடுகளின் பெயர்க்கட்டி அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டியதான வரலாற்றுக்கட்டத்தை அண்மித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இத்தொடர்பிலான ஊகநிலைக் குறிப்பொன்றை இக்கட்டுரையாளர், ஈழத்திலிருந்து வெளிவரும் ஞானம் சஞ்சிகையின் '�ழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பித்திலே (டிசம்பர்-2014) எழுதிய "ஆழத் தமிழரின் 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' இயங்குநிலை மற்றும் எதிர்காலம் தொடர்பான வரலாற்றுக்குறிப்பு" என்ற கட்டுரையில் தெரிவித்துள்ளார். (ப.9) அக்குறிப்பு மீளவும் இங்கு பதிவாகிறது.

"புலம்பெயர் தமிழர்கள் பெருந்தொகையாக வாழ்கின்ற கண்டா, ஆஸ்திரேலியா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகள் ஆகிய புவிச்சூழல்களை மையப்படுத்திய எழுத்துகள் - அவ்வந்நாடுகள்சார் அநுபவங்களின் பதிவுகளாக அமையப்போவதை உய்த்துணர முடிகிறது. அந்நிலைகளில் அவற்றை அடையாளஞ்சுட்டி இனங்காட்ட முற்படும் ஆய்வாளர்களும் திறனாய்வாளர்களும், 'ஆஸ்திரேலியத் தமிழிலக்கியம்', 'ஐரோப்பியத் தமிழிலக்கியம்', 'வட அமெரிக்கத் தமிழ் இலக்கியம்' அல்லது 'கண்டியத் தமிழ் இலக்கியம்' முதலிய தொடர்களைப் பயன்படுத்தவேண்டிய நிலை ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகும். ஐரோப்பியத் தமிழிலக்கியம் என்ற பொதுச் சுட்டானது பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, சவிச்சர்லாந்து, நோர்வே, டென்மார்க் முதலான ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஆக்கங்களுக்கான தொகுநிலை அடையாளமாக அமையலாம்."

இவ்வாறான ஒரு நிலைமாறுகால வரலாற்றுச் சூழலில்தான் அதாவது கண்டாவின் தமிழ் எழுத்துகள் 'புலம்பெயர் இலக்கியம்' என்ற பொது அடையாளத்தைக் கடந்து 'கண்டியத் தமிழிலக்கியம்' என்பதான தனி அடையாளத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில்தான் - கண்டாவில் தமிழ் இலக்கியம் என்பதான இக்கட்டுரை இங்கு எழுதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

இச்சந்தர்ப்பத்திலே நாம் தலைப்பாக இட்டுள்ள 'கண்டாவில் தமிழிலக்கியம்' என்ற தொடருக்கும் கண்டியத் தமிழிலக்கியம் என்ற தொடருக்குமிடையிலான வேறுபாட்டம்சம் பற்றிய ஒரு

விளக்கத்தை இங்கு முன்வைப்பது அவசியமாகிறது. 'கனடாவில் தமிழிலக்கியம்' என்ற தொடரானது கனடாவில் நிகழும் தமிழிலக்கியம் சார்ந்த அனைத்துவகை முயற்சிகளையும் பொதுநிலையில் அடையாளப்படுத்தி நிற்பதாகும். கண்டியத் தமிழிலக்கியம் என்பது மேற்படி பொது அடையாளத்தைவிடப் பொருட்செறிவுடையதாகும். குறிப்பாக, 'கனடாவாற் தமிழரின் தனித்தன்மைகளை - அதாவது கனடா மன்சார்ந்த வாழ்வியலின் அநுபவ அம்சங்களையும் அவர்களது உலக நோக்கையும் தனியாக இனாங் காட்டக்கூடிய தமிழிலக்கியம்' எனப் பொருள் தருவதாக அத்தொடர் அமையும். இவ்வாறு சிந்திக்கும்போது மேற்படி இரு தொடர்களுக்குமிடையில் நுட்பமான அடிப்படையான வேறுபாடு உளது என்பதை உணரமுடியும். கனடாவில் நடைபெற்றுவரும் தமிழிலக்கிய முயற்சிகள் கண்டியத் தமிழிலக்கியம் என்ற திசை நோக்கைய நகர்வுகளாக அமைகின்றனவேயன்றி இன்னும் அந்த இலக்குக்கான பொருட்களினையே எட்டவில்லை என்பதே எனது கணிப்பாகும். எனவே 'கனடாவில் தமிழிலக்கியம்' என்ற தொடரை மையப்படுத்தியே எனது இச்சிந்தனை இங்கு தொடர்கிறது.

இத்தொடர்பிலே அடுத்து நமது கவனத்துக்குரிய அம்சம் 'கனடாவில் எழுந்துள்ள தமிழிலக்கியங்களின் இயல்பு எத்தகையது?' என்பதாகும்.

5. கனடாவில் எழுந்துள்ள தமிழிலக்கியங்களின் இயல்பு - சில அவதானிப்புகள்.

இந்த விடயம் தொடர்பாக நிறைநிலையிலான கருத்துகளை உருவாக்கிக்கொள்வதற்கான காலம் இன்னும் கனியில்லை. முதலில், இங்கு எழுதப்பட்டனவும் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டனவும் நூல்வடிவில் வெளிவந்தனவுமாகிய இலக்கிய ஆக்கங்களையும் அவை தொடர்பான திறனாய்வுக் கருத்தாக்கங்களையும் முழுநிலையில் தொகுத்து நோக்கவேண்டும். அடுத்து, அவை தொடர்பான திறனாய்வு நிலையிலான உயர்மட்ட விவாதங்கள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். அவற்றைத் தொடர்ந்தே நிறைநிலையிலான கருத்துகளை உருவாக்கிக் கொள்வது சாத்தியமாகும். அதற்கு இன்னும் கால அவகாசம் தேவைப்படுகிறது. எனவே இங்கு மேற்கூடியவாறான கருத்துகளை உருவாக்குவதற்குத் துணைப்புரியக்கூடியவையான ஆரம்பநிலையான எனது மனப்பதிவுகளை மட்டுமே இங்கு முன்வைக்க முயல்கிறேன்.

இத்தொடர்பில் முதலில் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய அம்சம், 'கனடாவின் தமிழிலக்கியத்தை நாம் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் ஒரு தொடர்நிலையாகவே பார்க்கிறோம்' என்பது. (இதுபற்றி மேலே சுட்டியுள்ளபடியால் இங்கு விளக்கம் அவசியமில்லை.) எனவே புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் பொது அடிப்படைகளே கனடாவின் இலக்கியங்களுக்கான அடித்தள அம்சங்களாகவும் கொள்ளப்பட வேண்டியனவாகின்றன. அவ்வகையில் முதலில், புலம்பெயர் இலக்கியங்களின் உள்ளடக்கப் பொதுப்பண்புகள் இங்கு கவனத்துக்குரியவாகின்றன.

5.1 புலம்பெயர் இலக்கியங்களின் உள்ளடக்கம் சார்ந்த பொதுப்பண்புகள் என அவதானிக்கப்பட்டவை:

அ. தாயக உணர்வு சார்ந்தவை: இவற்றில் ஒருவகையின் 'பாரம்பரிய மண்ணிலிருந்து வேருடன் பிடிக்கியெறிப்பட்ட நிலையிலான அவலங்கள். இன்னொருவகையின்

அம்மண்ணின் போராட்டச் சூழல்சார் உணர்வெழுச்சிகள் சார்ந்தவை. மற்றொரு வகையின் 'பிரிந்த மண் பற்றிய ஏக்கங்களாக வெளிப்படுவன.

ஆ. புலப்பெயர்வுகளின்போது எம்திய 'அலைவுலைவு'கள். (பயணநிலை, பலவேறு நாடுகளின் அகதிமுகாம் வாழ்வுகள் சார் துங்ப-துயர அநுபவங்கள் மற்றும் குடும்பங்கள் பிரிந்து சிதறிய நிலைகளிலான அவலங்கள் முதலியன.

இ. புலடைந்த நாடுகளில் வதிவிட உரிமை, குடியரிமை, தொழில் வாய்ப்புகள் என்பவற்றைப் பெறுவதிலும் புலிச்சூழல்களுடன் இசைவாக்கம் பெறுவதிலும் எதிர்கொண்ட சிக்கல்கள் சார்ந்தவை

ஈ. புலடைந்த நாடுகளின் பண்பாட்டுச் சூழலுடன் இசைவாக்கம் எய்துவதில் எதிர்கொண்ட சிக்கல்கள். இவை தமிழரின் பாரம்பரியமான சமய நம்பிக்கைகள் மரபான ஒழுக்கவியல் மதிப்பீடுகள் முதலியன சார்ந்தவை. அவ்வகையில் அடையாளம் பேணும் நோக்கிலானவை.

மேலே நோக்கப்பட்டது ஒரு பொதுவான அவதானிப்புதான். மேற்படி வரலாற்றியக்கத்திலே புலப்பட்ட வேறுசில பண்புகளும் இங்கு கவனித்தற்குரியன. அவற்றுள் முக்கியமானவை தாயகத்தின் சமூக-பண்பாட்டு அம்சங்கள் மீதான-குறிப்பாக சாதியுணர்வு, பொருளியல் நிலையிலான ஏற்றத்தாழ்வனர்வு, உறவுமுறை பேணல் மற்றும் பெண் ஒடுக்குமுறை முதலியன சார்ந்த-விமர்சனங்களாகும். இவ்வாறான விமர்சனங்கள் தாயகத்தின் வாழ்வியலை மையப்படுத்தியனவாக மட்டுமன்றிப் புகவிட வாழ்வியல்களையும் மையப்படுத்தியனவாக வெளிப்பட்டன. மேலைத்தேயே சமூகச் சிந்தனைகளின் ஊடாக உருவான உலக நோக்கின் (Vision) விளைபொருளாக அமைந்த விமர்சனங்கள், இவை. மேற்கூடியவைதவிர, புகவிட நாடுகளின் அறிவியல் வளர்ச்சிநிலைகள் மீதான ஈடுபாடு மற்றும் பரந்த மட்டத்திலான வாசிப்பனுபவம் ஆகியன சார்ந்தும் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் படைத்துள்ளனர்.

1980களிலிருந்து ஏறத்தாழ 2010வரையான காலப்பகுதியின் புலம்பெயர் இலக்கிய வரலாற்றியக்கத்தை மையப்படுத்திய அவதானிப்புகள், இவை. கனடா உட்படப் புகவிட நாடுகள் பலவற்றிலும் எழுந்த ஆக்கங்கள் மேற்கூடியவற்றுள் ஒன்றையோ சிலவற்றையோ உள்ளடக்கங்களக்க கொண்டவையே. கவிதை, சிறுகதை மற்றும் குறுநாவல் ஆகிய வடிவநிலைகளிலேயோ மேற்படி உள்ளடக்கங்களக்க அம்சங்கள் வெளிப்பட்டன. நாளைடவில் இவை நாவல்களாகவும் உருவெடுக்கத் தொடங்கின.

மேற்படி உணர்வம் சங்கள் நாவல்களாக உருவெடுக்கும் நிலையில் அடைந்த படைப்புநிலை மாற்றங்களை இருவகைப்படுத்தலாம். அவற்றுள் ஒன்று, 'தாயகம் சார் வாழ்வியல் மற்றும் புலம்பெயர் அநுபவங்கள் புகவிட வாழ்வியல் ஆகிய அனைத்தையும் புறநிலையாக நின்று தொகுநிலைப்படுத்தி நோக்கி அதனாடாக சமூகத்தின் இயங்குநிலையை இன்காட்டும் முறைமை'. இன்னொன்று, தாம் பெற்ற அநுபவங்களை மையப்படுத்தின்று தாம் வாழும் சூழலைத் தரிசித்து விமர்சிக்கும் முறைமையாகும். இந்த இரண்டாவது முறைமையிலே எழுதப்படுபவை எழுதுவோருடைய சுய அநுபவப் பதிவுகளாக வெளிப்படுபவையாகும். எழுதுவோர் போராட்ட இயக்கமொன்றுடன் தொடர்பு கொண்டவராக இருப்பின்

அவ்வியக்கம் சார்ந்த பார்வையாக அது அமையும்.

(2010-06-25 அன்று தமிழகத்தில் கோயம்புத்தூரில் நடைபெற்ற 'செம்மொழித் தமிழ் மாநாட்டு ஆய்வர்ங்கள் இக்கட்டுரையாளரால் வாசிக்கப்பட்ட, "ஸமத் தமிழரின் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் எதிர்காலம்" என்ற கட்டுரையிலும், மேலே முன்னர் கூட்டிய ஞானம் சிறப்பிதழுக்கு எழுதிய கட்டுரையிலும் தெரிவிக்கப்பட்ட அவதானிப்பு அம்சங்களின் சாராம்சத் தொகுப்பு, இது.)

5.2. புலம்பெயர் இலக்கியப் பொதுப்பண்புகள் கண்டாவிள் இலக்கியப் பதிவுகளில்

மேலே புலம்பெயர் இலக்கிய இயங்குநிலை பற்றிய அவதானிப்பில் புலப்படும் மேற்படி பண்புகள் கண்டாவில் எழுந்த இலக்கியங்களுக்கும் பொதுவானதாக அமைகின்றமைக்குச் சான்றுகள் பலவுள். இக்கட்டுரையின் தேவைக்கேற்பச் சில சான்றுகளை மட்டும் பதிவுசெய்ய முயல்கிறேன்.

மேற்கூட்டிய தாயக உணர்வு என்ற அம்சம் இம்மண்ணின் கவிதையில் வெளிப்பட்டுள்ள முறைமைக்கு ஒரு சான்றாக, அண்மையில் நிறைவேப்பற் கவிஞர் திருமாவளவனின் அஃதே இரவு அஃதே பகல் தொகுதியிலிடம்பெற்ற ஈரம் என்ற கவிதையின் சில பகுதிகள் இங்கு பதிவாகின்றன.

"இன்னும் இருக்கிறது எங்கள் ஊர்.

தாழும்பூ மனங்கமழு

இதழ் பரப்பி

றங்குப்பெட்டியுள் பத்திரப்படுத்திய

அம்மாவின் கூறைச் சேலையைப் போலும்

எனத்தமது கிராமத்தின் இருப்பை உணர்த்தத் தொடங்கிய இக்கவிதை,

சங்கக்கடையின் ஒற்றைக்கதவு

திறந்தபடி

காற்றோடு பறைகிறது

முற்றத்து முருங்கையில்

உலாந்தாக்காய் நெற்றாகித் தொங்குகிறது வீளில்

வேலியோரப் பூவரசெல்லாம்

பூத்துச் சொரிகிறது

தன்னாரவாரம்

கொத்தியாலடிச் சுடலை மடச் சுவரில்

கிள்ளிப்பிடிக்க இடமிலா தளவுக்கு

கரித்துண்டால் நிறைத்துவைத்த

தோற்றும்- மறைவுக் குறிப்புகள்

ஆனாலும்

ஆனி பன்னிரண்டு 1990ற்குப்பின்

எவர் குறிப்பும் இல்லை"

(அஃதே இரவு அஃதே பகல் - பக் 81-84)

என நிறைவடைகிறது. திருமாவளவன் தரும் இத்தரிசனம் ஈழத்து வடபுலத்தின் ஒரு கிராமத்தின் இருப்பு மட்டும் அல்ல என்பதை எம்மால் உணரமுடிகிறது. ஒரு வரலாற்றுச் சான்று எனத்தக்கவையில் ஆண்டுக் குறிப்பையும் இது தந்துள்ளமை கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

மேற்கூட்டிய பண்புகள் சிறுகதைகளில் புலப்படும் நிலைகளுக்குச் சான்றாக ஒரு ஆய்வுப் பார்வையை இங்கு

பதிவுசெய்ய விழைகிறேன்.

"போர்க்காலகுழல், நாட்டைவிட்டுப் புலம் பெயர்ந்த அநுபவங்கள், முதியோர் பிரச்சனைகள், போர் முடிந்தபின் நாட்டு நிலைமை, கண்டிய இளைஞர் பிரச்சனை, முதியோர் பிரச்சனை, பெண்ணியப் பிரச்சனை, குடும்பப் பிரச்சனை அறிவியல் முன்னேற்றும் போன்றவையே கடந்தகால சிறுகதைகளில் அதிகம் பேசுபொருளாக இருந்தன"

(ரொறங்ரோ தமிழ்ச்சங்கம் 28-03-2015 அன்று நடத்திய ஆய்வர்ங்கில் எழுத்தாளர் திரு. குரு அரவிந்தன் அவர்கள், "கண்டாவில் வெளிவந்த தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் கருப்பொருட்கள்" என்ற தலைப்பில் ஆற்றிய உரையின் ஒரு பகுதி. கணிப்பொறி நகல்.)

இவ்வாறு கடந்த காலச் சிறுகதைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுபவர் 'சமீபகாலத்தில் வெளிவந்த சிறுகதைகளிலே, காதல் உணர்வுகள், இனம் மற்றும் மதம்மாறி நடைபெறும் திருமணங்கள் ஓரினச் சேர்க்கை, தனித்துவாழும் தாயின் உணர்வுகள், ஊருக்கு உதவவேண்டும் என்ற எண்ணம் முதலான அம்சங்கள் கருப்பொருள்களாகியுள்ளன' எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். (மேற்படி கண்டாவில் சிறுகதை எழுதியோர் எத்தகைய உள்ளடக்கங்களைத் தேர்ந்து கொண்டனர் என்பதும் அத்தேர்விலே ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்கள் எத்தகையன என்பதும் பற்றிய ஒரு தொகுநிலைக்கணிப்பாக மேற்படி உரை அமைந்துளது.

கண்டாவிலிருந்து தாயகத்தை விமர்சிக்க முயன்றவர்களின் அணுகுமுறைக்கு ஒரு சான்றாக எழுத்தாளர் அகில் அவர்களின் 'பெரிய வீடு' சிறுகதை இங்கு எடுத்துக்காட்டத்தக்கது. இக்கதை தொடர்பான எனது மதிப்பீட்டுக் குறிப்பு வருமாறு:

"குடும்பநிலையைப் பேணும் சமுக அமைப்பிலே சொத்துடைமையைர்வு மற்றும் சமுக அந்தஸ்துணர்வு என்பவற்றின் முக்கிய குறியீடாகத் திகழ்வனவற்றுள் ஒன்று வீடு எனப்படும் வாழ்வியல் தளம் ஆகும். ஈழத்தமிழர் சமுகத்திலே - குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேச சமுகக் கட்டமைப்பிலே - அது இவ்வாறான உடைமைக்குறியீடாகவும் சமுக அந்தஸ்துணர்வுக்கு குறியீடாகவும் திகழ்கின்றமையை நாம் அறிவோம். இவற்றுக்கு மேலாக, ஒரு குடும்பமானது தனது சாதியம் சார்ந்த தனித்துவத்தைப் பேணிக்கொள்வதற்கான தளமாகவும்கூட யாழ்ப்பாணப் பிரதேசச் சூழலின் வீடு திகழ்கின்றதென்பதும் இங்கு நமது சிந்தனைக்குரிய குறிப்பிடத்தக்க சமுக அம்சமாகும். இவ்வாறான வீடு என்ற தளத்தை மையப்படுத்திய உணர்வுக்கோலங்கள் இக்கதையில் மறுமதிப்பீட்டுக்கு உள்ளாகின்றன.

'உறவுகளைப் பேணுவதைவிட உடைமைகளில் உரிமை கொண்டாடுவதையே முதன்மைப்படுத்தும் மனோபாவம்' என்ற மையஇழையிலே சாதிசார் தீண்டாமையுணர்வை ஊடுபாவாக்கி இந்த மறுமதிப்பீடு இங்கு நிகழ்த்தப்பட்டுளது"

(அகிலின் கூடுகள் சிறைத்தோதோ சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு இக்கட்டுரையாளர் வழங்கிய அணிந்துரையின் ஒருபகுதி.)

கண்டாவில் வெளிவந்த முதலாவது தமிழ் நாவலாக அறியப்படும் மன்னின் குரல் என்ற ஆக்கம் 'ஸமத்தமிழர்களின் விடுதலைப்போராட்டத்தை வலியுறுத்தும் நோக்கிலமைந்தது' என்பதை அதனாசிரியரான

திரு. வ. கிரிதரன் அவர்கள், மேலே தொடக்கப்பகுதியில் நாம் நோக்கிய அவரது மேற்கோட் பகுதியில் எடுத்துரைத்துள்ளார்கள். எனவே அது தாயக உணர்வுசார்ந்த ஆக்கம் என்பது வெளிப்படை. அவர் பின்னர் எழுதியவற்றுள் ஒன்றான குடிவரவாளன் நாவல் புலப்பெயர்வு சார்ந்த அலைவுவலைவுகளைப் பேசுவது. இதைப்போல இக்காலத்தில் ஏனைய பலரால் எழுதப்பட்ட நாவல்களிலும் மேலே நாம் நோக்கிய புலம் இலக்கியம் பண்புகள் வெவ்வேறு பரிமாணங்களில் பதிவாகியுள்ளன.

மேற்படி நாவல்களின் பரப்பில் செழியனின் ஒரு மனிதனின் நாட்குறிப்பிலிருந்து (1998) என்ற நாவல் இங்கு தனிக்கவனத்துக்குரியது. 1986-87 காலப்பகுதியின் ஈழத்துப் போராட்டச் சூழல் சார்ந்தது இது. மக்களின் விடுதலைக்காகத் தன்னை உள்பட்டுவர்வாக ஓப்படைத்துக்கொண்ட ஒருவர், சிலரால் வேட்டையாடப்பட்ட நிலையை இது விபரிக்கிறது. நாட்குறிப்பு என்ற வகையில் ஒருவரால் எழுதப்பட்ட உண்மை நிகழ்வுகளின் பதிவுகளை ஆதாரங்களாகக் கொண்ட ஆக்கம் இது. இப்பதிவுகள் 1986ஆம் ஆண்டு மார்க்கிழமாதம் 13ஆம் திகதி மாலை 6.00 மணியளவில் ஆரம்பித்து, 47 நாட்கள் தொடர்ந்து 1987ஆம் ஆண்டு தெஹாமாதம் 29ஆம் திகதி மாலை 6.00மணியளவில் முடிவடைகின்றன. இந்த மனிதர் யார் என்பதும் இவரைக் கொலை செய்யமுற்பட்டோர் யார் என்பதும் வெளிப்படையாகப் பேசப்படவில்லை.

இது தாயக உணர்வுசார்ந்த ஒரு ஆக்கம் என்பதும் அவ்வகையில் சுய அனுபவப்பதிவாக அமைந்ததென்பதும் வெளிப்படை. அத்துடன் இது, அன்றைய ‘போராட்ட அரசிய’வின் ‘கோரமுக’ மொன்றை தரிசனத்துக்கு இட்டுவருவது என்பதையும் விளக்கவேண்டுவதில்லை.

�ழத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து தமிழகத்திற் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து பின்னர் கண்டாவாசியாகிவிட்ட தேவகாந்தன் அவர்கள் எழுதியுள்ள கணவுக்கிறை என்ற நாவல் பற்றிய ஒரு குறிப்பையும் இங்கு பதிவுசெய்வது அவசியமாகிறது. மேலே முதலிற் சுட்டியவாறு ‘புறநிலையாக நின்று சமூகத்தின் இயங்குநிலையை இனங்காட்டும் முறைமையிலமைந்த ஆக்கம் இது. ஜந்து பாகங்களாக 1247 பக்கங்கள் கொண்டமைந்த இவ்வாக்கமானது அவர் தமிழகத்திலிருந்தபோது எழுதப்பட்டு அம்மன்னிலேயே 1998-2001 காலப்பகுதியில் வெளிவந்ததாகும். ஈழத்தமிழர் சமூகத்தின் 1981-2001 கால வரலாற்றியக்கத்தை - அதாவது அச்சமூகத்தின் இருப்பும் பண்பாட்டுணர்வுகளும் பலவகைச் சோதனைகளை எதிர்கொண்டிருந்த காலகட்டமொன்றின் வரலாற்றினை - விமர்சன முறையில் இந்நால் காட்சிப்படுத்துகிறது. இப்போது 2015இல் 999பக்க அளவில் மீளமைப்புச் செய்யப்பட்டு, ஒரே தொகுப்பாக தமிழகத்தில் வெளிவந்துள்ளது. புலம்பெயர் இலக்கியம் என்ற நிலையில் தாயகம் சார்ந்த அம்சங்களைப் புறநிலையாக நின்று அனுகிய தமிழ் நாவல்களில் முதல்நிலைச் சான்றாகக் கொள்ளத்தக்க ஆக்கம் இது. இவ்வாக்கம் கண்டாச் சூழலில் நின்று எழுதப்பட்டதற்கு. ஆயினும் தேவகாந்தன் கண்டாவில் வாழும் இலக்கியவாதி என்ற வகையில் கண்டாவின் தமிழிலக்கியம் என்ற பார்வையிலே இவ்வாக்கமும் கவனத்துக்குரியதாகிறது.

கண்டாவின் இலக்கியம் பதிவுகளில் புலம்பெயர் இலக்கியம் பொதுப்பண்புகள் புலப்படும் நிலையை சில

சான்றுகளினாடாக நோக்கினோம். இங்கே சுட்டப்பட்டவை பெரிதும் தாயக உணர்வுகளை மையப்படுத்திய சான்றுகளாகவே அமைந்துள்ளமை வெளிப்படை. கண்டா மண்சாரந்து - இங்குள்ள சமூக-பண்பாட்டு அநுபவங்களை மையப்படுத்தியமைந்த எழுத்துகளை இங்கு சுட்ட முயலவில்லை. இவ்வகையின் கண்டா மண்ணின் அநுபவநிலைப் பதிவுகள் என்பதால் கண்டா மண் சார்ந்த பார்வைக்குள் இனங்காணப்பட வேண்டினவாகும். அக்காரணத்தால் இவை அடுத்து, ‘கண்டாவில் எழுந்த தமிழிலக்கியங்கள் புலப்படுத்தி நிற்கும் வளர்ச்சி நிலைகள்’ என்ற துணைத் தலைப்பில் நோக்கப்படவுள்ளன.

6. ‘கண்டாவில் எழுந்த தமிழிலக்கியங்கள் புலப்படுத்தி நிற்கும் வளர்ச்சி நிலைகள்’

இப்பொருண்மையானது இக்கட்டுரையின் ஒரு பகுதியாகச் சில பக்கங்களில் சுருக்கிப் பேசப்படக்கூடியதன்று. விரிவான ஒரு தனிநூலாக எழுதப்பட வேண்டிய பரப்புடையது இது. எனினும் இக்கட்டுரைத் தேவைக்கேற்ப இங்கு அடிப்படையான சில முக்கிய அவதானிப்புகளை மட்டும் முன்வைக்க முயல்கிறேன். கண்டாவில் நிகழ்ந்துள்ள மற்றும் நிகழ்ந்துவரும் தமிழிலக்கியச் செயற்பாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி நிலைகள் என எவற்றையாவது சுட்டமுடியுமா? என்ற வினாவை முன்வைத்து இந்த விடயம் அனுகப்படுகிறது.

6.1. எண்ணிக்கை நிலையிலான வளர்ச்சி

கலை மற்றும் இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் வளர்ச்சி என்ற அம்சானது அவற்றின் எண்ணிக்கையை முன்வைத்துக் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. அவற்றின் ‘தரம்’ என்ற அம்சமே வளர்ச்சியின் அளவுகோல் என்பது வெளிப்படை. ஆயினும் யுத்த சூழல், புலப்பெயர்வு முதலிய நெருக்கடியான சந்தர்ப்பங்களில் எண்ணிக்கை என்பதும் ஒரு வளர்ச்சி அளவுகோலாகவே கருதப்படவேண்டிய நிலை உண்டு.

ஏனெனில், மேற்படி நெருக்கடியான சூழல்களில் மக்கள் தமக்குத் தேவையான பாதுகாப்பான இடங்களைத் தேடவும் வாழ்வாதாரங்களை உறுதிசெய்து கொள்ளவும் முற்படும் நிலையில் கலை மற்றும் இலக்கியம் என்பன தரம் என்ற அளவுகோலை மையப்படுத்தி இயங்குவது சாத்தியில்லை. அம்க்களைப் பண்பாட்டுத்தளத்தில் இணைக்கவும் அவர்களுக்கு, ‘தமிழ்மைப்பற்றியும் தமது பாரம்பரியங்களைப் பற்றியுமான நம்பிக்கைகளை’ ஏற்படுத்த அவை துணை நிற்கவேண்டும். அந்நிலையில் அவை இயங்கும்போது, ‘எத்தனைபேரை அவை இணைக்கின்றன? எத்தனைபேர் மத்தியில் பாரம்பரிய பண்பாட்டம்சங்களை அவை எடுத்துச் செல்கின்றன?’ என்ற எண்ணிக்கை அங்கு முக்கியமாகிறது. இவ்வாறு, பண்பாட்டம்சங்கள் பற்றிய உணர்வானது சமூகத்தில் பரந்துபட்ட அளவில் ஏற்பட்டுவரும் ஒரு சூழலில்தான் இலக்கியம் படைத்தல் மற்றும் வாசித்தல் என்பன சாத்தியமாகின்றன. இந்த அடிப்படையான அம்சத்தை மனங்கொண்டே இங்கு கண்டா உட்படப் புகலிட நாடுகளில் நிகழ்ந்துள்ள கலை இலக்கிய வளர்ச்சிகள் கணிக்கப்படவேண்டும்.

இவ்வாறு நோக்கும்போது கண்டாவில் கடந்த முப்பத்தாறாண்டுகளில் (1981இல் செந்தாமரை என்ற இதழ் வெளிவந்த காலம் முதல் இன்றுவரை) தமிழிலக்கியம் தொடர்பாக நிகழ்ந்துள்ளவை நிறைவு தருவனவாகவுள்ளன என்பதை இங்கு முதலிற் குறிப்பிடவேண்டும். அதாவது

பலவேறு இன்னல்களுக்கு மத்தியில் இங்கு புகலடைந்து பரந்துபட்டு வாழ்ந்த தமிழர்கள் கலை மற்றும் இலக்கிய நிலைகளில் ஒன்றிணைக்கப்பட்டுள்ளனர். இலக்கியப் படைப்பு, வெளியீடு மற்றும் திறனாய்வுசார் முயற்சிகள் ஒரு சீரான கதியில் இம்மண்ணில் தொடர்கின்றன. தாயகம், தமிழகம் மற்றும் புகலிட நாடுகளிலிருந்தும் பல இலக்கியவாதிகள் ஆண்டுதோறும் இம்மண்ணுக்கு வந்து இலக்கிய நிகழ்வுகளில் கலந்து சிறப்பிக்கின்றனர். அவர்களுள் ஒருசாரார் தங்கள் ஆக்கங்களுக்கு இங்கு அறிமுக விமாக்களும் நடத்துகின்றனர். இங்குள்ள இலக்கியவாதிகளும் மேற்படி நாடுகளுக்குச் சென்று தத்தம் ஆளுமைகளை வெளிப்படுத்தி, இம்மண்ணுக்குப் புகழ் சேர்க்கின்றனர்.

இவற்றுக்கு மேலாக இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய அம்சம் ‘தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம்’ என்ற அமைப்பினது செயற்பாடாகும். கனடாவில் 2001ஆம் ஆண்டில் ஒரு அறக்கட்டளையாக நிறுவப்பட்டு, தொடர்ந்து இயங்கிவரும் இவ்வமைப்பு உலகு தழுவியநிலையில் ஆண்டுதோறும் வழங்கிவரும் பெறுமதியான பணப் பரிசுகளுடனான விருதுகள் தமிழகம், தாயகம் உட்பட பல்வேறு நாடுகளில் வதியும் தமிழிலக்கியவாதிகளுட் பலரது கவனங்களையும் ஈர்த்துள்ளன. இக் கவன ஈர்ப்பானது கனடாவின் தமிழிலக்கியச் சூழலுக்குப் புதியதொரு பரிமாணத்தை நல்கியுள்ளமை வெளிப்படத்.

கடந்த முப்பத்தாறாண்டுகளில் இம்மண்ணில் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் படைப்பு மற்றும் திறனாய்வு ஆகிய இருநிலைகளிலும் ஈடுபடுவர்களின் பெயர்ப்பட்டியலைத் தயாரிக்க முற்பட்டால், நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் அப்பட்டியலில் இடம் பெறுவதைக் காணமுடியும். கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடக - திரைப்பட எழுத்துப்பிரதிகள் என்பனவாக நூல்வடிவிலும் இதழ்களின் பதிவுகளாகவும் வெளிவந்தவற்றின் தொகையையும் கணக்கிட்டால் அவையும் மேற்படி நூறு என்ற எண்ணிக்கையைத் தாண்டக்கூடும். வாசிப்போர் தொகையானது இதைவிட முன்று நான்கு மடங்காகலாம். (இது ஒரு தோராயமான கணிப்புதான். இக்கட்டுரையாளர் இக்கணிப்புகளை இன்னமும் நிறைநிலையில் மேற்கொள்ளவில்லை. யாராவது இவ்வாறான கணிப்புக்களை மேற்கொண்டிருப்பின் மேற்கூறிய எண்ணிக்கைகளைத் திருத்திக்கொள்ளலாம்).

6.2 இதழ்கள் அமைத்தளித்த தளமும் தரம்பேணும் இயங்குநிலையும்

மேற்குறித்த எண்ணிக்கைகளில் இலக்கியம் பற்றிய உணர்வு இங்கு பரவியுள்ளமைக்குக் காரணிகளாக அமைந்தவற்றுள் முக்கியமானவை இதழ்கள். கடந்த முப்பத்தாறாண்டுகளில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் இதழ்கள் கனடாவில் வெளிவந்துள்ளன - வெளிவருகின்றன. இவ்வாறான இதழ்களின் பரப்பு மற்றும் அவற்றின் இலக்கியநிலைப் பங்களிப்பு என்பன தொடர்பான தகவல்கள் இங்குள்ள இலக்கியவாதிகள் பலரால் ஏற்கெனவே ஆய்வுநிலையில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. (இவ்வகையில் மேலே முன்னர் நாம் நோக்கிய பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்களுடைய கட்டுரையுடன் மேலும் இரு கட்டுரைகள் முக்கியமானவை. அவை: திரு. க.நவாம் அவர்கள் எழுதிய “கனம்தோப்புச் சஞ்சிகைகள் கால்நூற்றாண்டுக்கால மீன்நோக்கு” (ஞானம் மேற்கூடிய இதழ் பக: 676-679), திரு.தேவகாந்தன் எழுதிய,

“கனம்தோப்புச் சுவடு வரலாற்றுரீதியான வளர்ச்சிப்போக்கு” (தமிழர் தகவல் - 23ஆவது ஆண்டுப் பூர்த்தி மலர்-2014. பக: 69-70.).

மேலே சுட்டியவாறான இதழ்களின் பெருக்கம் கனடாவில் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் வாசகர்கள் ஆகிய இருசாராரின் தொகையையும் விரிவுபடுத்தியுள்ளது. அவை அமைத்துக் கூடிய ஆண்டுள்ள இதழ்களின் இலக்கியம் பற்றிப் பேசுகிறோம். அவை அமைத்தளித்த பரந்துபட்ட வாசகப்பரப்பை முன்னிறுத்தியே தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்கள் இங்கு உருவாகிவந்துள்ளன-உருவாகி வருகின்றன. இவ்வாறான வாசகத் தளத்திலிருந்துதான் புதிய படைப்பாளிகளும் உருவாகிவருகிறார்கள்.

கனடாவில் தமிழிலக்கியம் எய்தியுள்ள வளர்ச்சி பற்றிச் சிந்திக்கும்போது மேற்படி எண்ணிக்கை சார்ந்த இந்த அடிப்படையான வளர்ச்சி அம்சங்களை முதலிற் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும்.

மேற்படி பெருந்தொகையாக வெளிவந்த-வெளிவரும் இதழ்களில் ஒரு சாரானவை கலை, இலக்கியம் உட்படப் பல்வேறு துறைகள் சார் விடயப்பரப்புகளையும் உள்ளடக்கங்களாகக் கொண்டவை என்பதறிவோம். குறித்த ஒரு தொகை இதழ்கள் இலக்கியப்படைப்பு, வாசிப்பு, திறனாய்வு மற்றும் கலைசார் சிந்தனைகள் ஆகியவற்றை மைப்படுத்தியவை. இவற்றுள் 1990இல் வெளிவரத் தொடங்கி இன்றுவரை தொடர்கின்றதான் காலம் இதழ் (ஆசிரியர்: செல்வம் அருளானந்தம்) குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் உடையது. கனம்தோப்புச் சுவடு வருத்திகளின் ஆக்கங்களுடன் தமிழகம், தாயகம் மற்றும் புகலிட நாடுகள் ஆகியன் சார்ந்த இலக்கியவாதிகளின் ஆக்கங்களையும் உள்ளடக்கியதாக வெளிவரும் இவ்விதம் அனைத்துலக மட்டத்திலான ‘இலக்கியத் தரத்தை இனங்காட்டிநிற்பது, இது.

1991செப்டம்பரில் தொடங்கி 1994 ஏப்ரல் வரை (13இதழ்கள்) வெளிவந்து நிறைவெப்பற்றுவிட்டதான் நான்காவது பரிமாணம் (ஆசிரியர் க.நவாம் - நவரத்தினம்) இதழும் இலக்கியத் தரம் பேணுவதில் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளது.

சமகாலத்தில் திரு. தேவகாந்தன் அவர்களின் தயாரிப்பில் 2008 முதல் 2012 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த கூர் என்ற இதழும் (நான்கு தொகுப்புகள்) இலக்கியத் தரம் பேணுவதில் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. இதுபோல வேறுசில இதழ்களும் கலை, இலக்கியம் என்பவற்றை மையப்படுத்தி அனைத்துலகத் தரத்தில் சிலகாலம் இயங்கியின் நிறைவு பெற்றுவிட்டன. அவ்வகையில் தாயகம் என்ற சஞ்சிகையானது நாறு இதழ்களுடைய வெளிவந்ததாகத் தெரிகிறது. 2014இல் தொடங்கிய உரையாடல் என்ற சஞ்சிகையின் (ஆசிரியர்-நடராஜா முரளிதான்) முன்று இதழ்கள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன.

பல்துறைசார்ந்து தொடர்ந்து வெளிவருவனவற்றுள் கலை, இலக்கியம் ஆகியவற்றுக்கும் தனி முக்கியத்துவம் தருகின்றவைகயில் ‘தாய்வீடு’ என்ற மாத இதழ் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவமுடையதாகும். (2003இல் வீடு என்றபெயரில் தொடங்கப்பட்டு 2007இல் ‘தாய்வீடு’ எனப் பெயர்மாற்றம் எய்திய இவ்விதம் இன்றுவரை தொடர்வது. (ஆசிரியர் பி. ஜே. டிலிப்குமார்.)

கனடாவில் நாம் இன்று இலக்கியத்தரம் பற்றிப்

பேசிக்கொண்டிப்பதற்கு மேற்கூட்டியவாறு இதழ்கள் அமைத்தனர் தன் மும் அவற்றுள் ஒருபகுதியின் பேணிநின்ற பேணிநிற்கும் 'தர்' மும் முக்கிய காரணிகள் என்பது இலக்கியவாதிகளால் உய்த்துணரப்பட வேண்டியவை.

6.3 படைப்பாளுமை தொடர்பான வளர்ச்சி அம்சங்கள்.

படைப்பாளுமையின் அடிப்படையம்சம் 'புதியது புரியும் வேட்கை'யாகும். ஏற்கெனவே வழக்கிலுள்ள அநுபவங்கள் மற்றும் பார்வைகள் ஆகியவற்றைக்கடந்து தம்மைப் புதுப்பித்துக் கொள்வதும் தமது காலம்வரை வழக்கிலிருந்த வடிவநிலைகளைக்கடந்து செல்வதுமான முனைப்புகளே இங்கு 'புதியது புரியும்' வேட்கை எனப்பட்டன. கண்டாவாழ் தமிழ் எழுத்தாளருட்பலரும் தங்களது பிரிந்து வந்த தாயகம் சார்ந்த அநுபவங்களையும் போர்க்கால அவலங்களையும் பதிவு செய்ய முயன்றுகொண்டிருந்த அதேவேளை, தமக்குப் புலவரித்த இந்த மண்ணின் வாழ்வியலையும் கூர்ந்து அவதானிக்க முற்பட்டனர். இம் மண்ணின் பஸ்லினப் பண்பாட்டுச் சூழல்களில் தாம் எய்திய நேரடி அநுபவங்களை உரையாடல்களுக்கு உட்படுத்தினர். அதன் தொடர்ச்சியாக அவ்வனுபவங்களையும் இலக்கியமாகக் கூர்ந்து முற்பட்டனர்.

இவ்வாறாக இவர்கள் படைக்க முற்பட்ட கதைகளுட்சில், தமிழரின் பாரம்பரிய சமூக விழுமியங்கள் தொடர்பாக மாறிவரும் மனப்பாங்குகள் மற்றும் சூழல் தரும் சுதந்திர உணர்வு என்பன சார்ந்தனவாகும்.

6.3.1. சுதந்திரச் சூழலும் பண்பாட்டு விமர்சனநிலைசார் படைப்பு முயற்சிகளும்

சுதந்திரநிலை என்றவகையில் குறிப்பிட்தத்தக்க அம்சம் பாரம்பரிய மண்ணிலிருந்த சூழல்சார் தடைகள் இங்கு இல்லை என்பதாகும். 'இதைத்தான் எழுதவேண்டும்' என்றோ 'இப்படி எழுதக்கூடாது' என்றோ கட்டுப்படுத்துவதான் ஒரு 'மூடுண்ட சமூகச்சூழல்' தாயக மண்ணில் நிலவிவந்ததை - இப்போதுங்கூட நிலவிவருவதை - இங்கு மனங்கொள்வது அவசியம். அவ்வாறான நிலை இங்கு இல்லை. இவ்வாறான சுதந்திர நிலையை இங்குள்ள எழுத்தாளர்கள் பலரும் உணர்த் தலைப்பட்டுள்ளனர்.

குறிப்பாக, கலாசாரம் மற்றும் பண்பாடு ஆகிய சொல்லாடல்களுக்குள் சிறைப்பட்டு நிற்க விரும்பாத 'சுதந்திரப் பெண்மையுணர்வையும் அது ஆண்சமூகத்தில் நிழ்த்தக்கூடிய உளவியல் தாக்கங்களையும் இங்குள்ள எழுத்தாளர்கள் கதைகளாக வெளிக்கொண்டிருந்துள்ளனர். 'ஆண்-பெண் உறவு' தொடர்பான பண்பாட்டுநிலை அம்சங்கள் பற்றிய பார்வைகளில் புதிய தலைமுறையினரிடையிலே நிகழ்ந்துவரும் மாற்றங்களும் இங்கு எழும் தமிழ் இலக்கியங்களில் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. சுருங்கக்கறூவதானால் தமிழரின் பாரம்பரியப் பண்பாட்டம் சங்கள் எனக்கருதப்படுவை தம்மை நிலைநிறுத்திக்கொள்வதில் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை இம்மண்ணின் படைப்பாளிகள் பலரும் துணிவுடன் தரிசிக்கத் தொடங்கியிட்டமையை சமகால ஆக்கங்கள் பலவும் உணர்த்திநிற்கின்றன. இத்தகைய அம்சங்களை புனைக்கதைத் துறைகளில் வெவ்வேறு பரிமாணங்களில் இட்டு வந்துள்ளவர்களாக குரு அரவிந்தன், சுமதி ரூபன், ஸ்ரீஞ்சனி, ரஃபெல் எஸ்.வி, டானியல் ஜீவா, இளங்கோ

முதலிய பலரை அடையாளங் காட்டமுடியும்.

மேற்குறித்தோரில் ஒரு சாராரின் ஆக்கங்களில் - குறிப்பாக ரஃபெல் எஸ்.வி, மற்றும் இளங்கோ ஆகியோருடைய ஆக்கங்களில், 'எடுத்துரைப்பு முறைமை'களில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துவருவதையும் இனங்காண முடிகின்றது.

கண்டாவின் தமிழிலக்கியச் சூழலிலே படைப்பாளுமை என்ற அம்சத்தில் நிகழ்ந்துவரும் குறித்த சில மாற்றங்களே இங்கு சூருக்கமாகக் கோடிட்டுக்காட்டப்பட்டன. இவை இம்மண்ணின் இலக்கியப்போக்கின் வளர்ச்சிநிலைகளை அடையாளப்படுத்தி நிற்கின்றன. இவ்வகை எழுத்துகளை முழுநிலையில் திரட்டித் தொகுத்து நோக்கும்போது மேற்படி வளர்ச்சி அம்சங்களை துல்லியமாக இனம்காணப்பது சாத்தியமாகலாம்.

இவ்வாறான பொதுநிலை வளர்ச்சி என்பதற்கு அப்பால் சிறப்பு நிலையாக புலப்படும் குறிப்பிடத்தக்க சில வளர்ச்சி அம்சங்களை இங்கு சூருக்கமாவேனும் இனங்காட்டுவது அவசியமாகிறது. அவற்றுள்ளன, படைப்பாளிகள் தமது மனச்சான்றை வெளிப்படுத்துவதில் புலப்படுத்தி வந்துள்ள துணிவுநிலை சார்ந்ததாகும். இதுவும் இம்மண் நல்கியுள்ள சுதந்திரச் சூழலின் பெறுபேறுதான். எனினும் தனியான துணைத்தலைப்பில் பதிவுபெறுவேண்டிய முக்கியத்துவமுடையது.

6.3.2. மனச்சான்றின் பதிவுகள்

இத்தொடர்பில் இருவருடைய படைப்புகள் பற்றி இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. இவர்களில் முதற்கவனத்திற்கு வருபவர், இம்மண்ணின் இலக்கியத்துறையிலே தீவிரமாக இயங்கி பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நிறைவு பெற்றுவிட்டவரான குமார் மூர்த்தி அவர்கள். தாயக மண்ணின் போராட்டச் சூழலுக்குள்ளேயே நிகழ்ந்த மனித அவலங்களைத் துணிந்து பேச முற்பட்டவர், அவர். அவரது முகம் தேடும் மனிதன் (1994) என்ற சிறுகதைத் தொகுதி இவ்வகையில் முக்கியமானது. மேற்படி தொகுதிக்கு நிகழ்ந்த வெளியிட்டுவிழாவில் கவிஞர் சேரன் ஆற்றிய உரையிலே, அவருடைய (குமாரமுர்த்தியினுடைய) சிறுகதைகள் 'தீர்ப்பிலக்கியத்தின் மூலக்கூறுகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுள்ளன' என வைத்துள்ள மதிப்பீடு (பார்க்க: காலம்-15 ஆம் இதழ்-2001-ப.40) இங்கு நமது கவனத்துக்குரியது.

மேற்கூட்டிய எதிர்ப்பிலக்கியப் பண்பை மேலே நாம் நோக்கிய கவிஞர் திருமாவளவனின் பல கவிதைகளிலும்கூட அவதானிக்க முடியும். ஈழத்தின் போராட்டத்திலே சிறுவர் பயன்பட்ட நிலை மீதான கண்டனங்களை அவர் தமது கவிதைகளில் வெளிப்படையாகவே முன்வைத்துள்ளார். இவ்வகையில், சுதந்திரியம், நச்சக்கொடி, மூல்லைத்தீவு, ஏச்சம் முதலிய தலைப்புகளில் அமைந்த கவிதைகள் முக்கியத்துவமுடையன. பூரண மனவளர்ச்சியடையும் முன்பே மூலைச்சலவை மூலம் போர்க்கோலத்துக்குத் தள்ளப்பட்ட இளந்தலைமுறையினர் பலியாகிவந்த பரிதாபநிலை மீதான அறச்சீற்றும் வெளிப்பட்ட நிலையே, இது. கண்டா மண்ணின் சுதந்திரச் சூழலானது படைப்பாளுமைகளில் ஏற்படுத்தியள்ள வளர்ச்சியின் ஒரு அம்சமாக இவ்வகையான மனச்சான்றின் பதிவுகளை நாம் அடையாளப்படுத்தலாம்.

அடுத்து நமது கவனத்துக்குவரும் வளர்ச்சி அம்சங்கள் என்றவகையில் உள்ளடக்க நிலைசார்ந்தும் வெளிப்பாட்டுநிலை சார்ந்தும் நிகழ்ந்துள்ள சில புது முயற்சிகளைச் சுட்டலாம்.

6.4. உள்ளடக்கநிலை மற்றும் எடுத்துரைப்பு முறை ஆகியவற்றில் புதுவகை முயற்சிகள்.

இவ்வகையில் கண்டாவின் தமிழ்ப் புனைக்கதைத் துறையில் நிகழ்ந்துள்ள சில அகலப்படுத்தல்களும் மாற்றங்களும் கவனத்துக்கு வருகின்றன. அகலப்படுத்தல் என்ற புதுவகைசார் அநுபவங்கள் கதையம்சங்களாகியுள்ளன. இவற்றில் ஒருவகையானவை பல்வேறு நாடுகளின் வாழ்வியல்களையும் தழுவிய எழுத்து முயற்சிகள். இன்னொரு வகையின் அறிவியல் துறைகள் சார்ந்த அம்சங்களை புனைக்கதைக்குரிய உத்திமறைகளை மையப்படுத்தி எடுத்துரைக்கும் முயற்சிகளாகும். மாற்றங்கள் என்ற வகையில் குறிப்பிட்த்தக்க அம்சம், புனைவசார் எழுத்துக்கும் புனைவசாராத எழுத்துக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளைக் கடந்த எடுத்துரைப்பு முறையாகும். அதாவது கதை, கட்டுரை மற்றும் விபரிப்பு முதலான வெவ்வேறு உத்திகளையும் தனித்தனி மொழிநடைகளையும் ஒரே ஆக்கத்துக்குள் இட்டுவெந்து வாசிப்புச் சுவை ஏற்படுத்தும் முறையை, இது. மேற்கூட்டியவாறான கதையாக்க முயற்சிகளுக்கு முக்கிய சான்றுகளாகத் திகழ்வன திரு. அ.முத்துவினங்கம், காலஞ்சென்ற அதிபர் பொ. கனகசபாபதி ஆகியோரின் எழுத்துகள் ஆகும்.

திரு. அ. முத்துவினங்கம் அவர்கள் தமது ஈழங்கார் வாழ்வியல் அநுபவங்களையும் தாம் பணிபுரிந்த பல்வேறு நாடுகளின் சமூகச் சூழல்களின் அநுபவங்களையும் கட்டுரைகளாகவும் கதைகளாகவும் எழுதிவருபவர். இவ்வெழுத்துகள் உலகளாவிய நிலையிலுள்ள சமகால தமிழ் வாசகர்களிடம் பெருவரவேற்பைப் பெற்றவை. இந்த வரவேற்புக்கான முக்கிய காரணிகளுள் ஒன்று, அவர் காட்சிப்படுத்தும் கதைமாந்தர்கள் பலரும் தமிழ் எழுத்துலகில் அதுவரை கவனத்துக்கு வராதவர்கள். வெவ்வேறுபட்ட புலிச் சூழல்களில் இயங்குபவர்களுங்கூட. அவ்வகையில் தமிழ்வாசகருலகுக்குப் புதிய புதிய அநுபவங்களை அவர் நல்கிவருகிறார். அவரது ஆக்கங்கள் விரும்பி வாசிக்கப்படுவதற்கான இன்னொரு காரணம் அவை தரும் வாசிப்புச்சுவையாகும். கண்டாவின் தமிழிலக்கியத்துக்கு அனைத்துலக மட்டத்தில் ஒரு தனி அடையாளத்தை இவருடைய எழுத்துகள் ஏற்படுத்தியுள்ளன. இது ஒரு வளர்ச்சி அம்சம் என்பது வெளிப்படை.

சிறுகதைத் தொகுதிகள் பலவற்றை. இவர் வெளியிட்டுள்ளார். இவருடைய நாவல் ஆக்கம் உண்மை கலந்த நாட்குறிப்புகள் என்ற தலைப்புடன் 2008இல் நாலுருப்பெற்றது. இவ்வாக்கம் அவருடைய வாழ்வியல் சார்ந்த உண்மைக்கதையாகும். அவருடைய எடுத்துரைப்பின் மூலம் இது நாவலுக்குரிய பரிமாணத்தை எய்தியதாகும். சுயசரிதாக்கள் புனைவுத்தன்மையினுடாக நாவல்களாக வடிவம் எய்துவது இன்றைய பொதுப் போக்குகளில் ஒன்று. அவ்வகையில் இவ்வாக்கம் கவனத்துக்குரிய ஒரு படைப்பாகும்.

ஆழத்தில் சிறந்ததொரு உயிரியல் ஆசிரியராகவும், கல்லூரிகளின் அதிபராகவும் திகழ்ந்து ஓய்வுபெற்றவரான திரு. பொ. கனகசபாபதியவர்கள் கண்டாவிற் கால்பதித்த பின்னரே எழுத்தாளராகப் புதிய அவதாரம் எய்தியவர். பரந்துபட்ட வாசிப்பு அநுபவங்கொண்ட அவர் எந்த ஒரு விடயத்தையும் சுவைபட எடுத்துரைக்கும் ஆழ்றலை இயல்பாகவே பெற்றிருந்தவர். அந்த ஆளுமையுடன் அவர் எழுதியவற்றுள், மரம் மாந்தர் மிருகம் (2012) மற்றும் தென்திசை அதிபருக்கு

ஒரு அதிபரின் அஞ்சல் (2015) ஆகிய இரு நூல்கள் இங்கு சுட்டத்தக்க முக்கியத்துவமுடையவையாகும். ‘அறிவியல் துறைகள் சார்ந்த அம்சங்களைப் புனைக்கதைக்குரிய உத்திமறைகளை மையப்படுத்தி எடுத்துரைக்கும் முயற்சிகளாக வெளிப்பட்டவை, இவை.

மரம் மாந்தர் மிருகம் என்ற ஆக்கமானது தாவரவியல் மற்றும் விலங்கியல் சார் அறிவியல் அம்சங்களையும் மானிட குணாம்சங்களையும் அநுபவங்களையும் ஒருங்கிணைத்து அமைந்த புத்தாக்கமாகும். இவற்றை இணைக்கும் வகையில் தனது வாழ்வியல் அனுபவங்களையும் சூழல்சார் அவதானிப்புகளையும் மையப்படுத்தி, கதையம்சங்களை அவர் கட்டமைத்துள்ளார். இவ்வாறான 25 கதைகள் இவ்வாக்கத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒருவகையில் இவ்வாக்கம் அவரது சுயவரலாறு போலவும் இன்னொருவகையில் மேற்கூட்டிய அறிவியல் துறைகள் சார்ந்த அவரது அறிவுப்பரப்பின் பதிவாகவும் திகழ்வது.

தென்திசை அதிபருக்கு ஒரு அதிபரின் அஞ்சல் என்ற தலைப்பிலான ஆக்கம், அவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்தின் - மரணத்தை எதிர்நோக்கியிருந்த சூழலின் - இலக்கியப்பதிவாகும். மரணத்தை எதிர் கொள்ளவேண்டிய நிலையிலிருந்த ஒரு உயிர் இயமனுக்குக் கடிதமெழுதுவதான உத்தியில் இது எழுதப்பட்டது. தனக்கு அளிக்கப்பட்டுவந்த சிகிச்சைகளின் துன்ப அநுபவங்களைக்கூட நகைச்சுவை உணர்வுடன் எடுத்துரைக்கும் பாங்கில் எழுதப்பட்ட இவ்வாக்கம் மேலே நோக்கிய மரம் மாந்தர் மிருகம் போல ஒரு சுய சரிதைப் பாங்கிலமைந்த ஆக்கமேயாகும். ஆயினும் ஒரு வித்தியாசமான படைப்பாக்கமாகும். (மேற்படி இரு ஆக்கங்களும் தாய்வீடு இதழில் தொடராக வெளிவந்து பின் நூலுருவும் பெற்றவை. இரண்டாவது ஆக்கம் அவருடைய நிறைவின் பின்னர் தொகுக்கப்பட்டதாகும்.)

புதுவகை முயற்சிகள் என்ற வகையிலே அடுத்து ‘அகலப்படுத்துதல்’ என்றவகையில் நிகழ்ந்துவரும் ஆக்கச் செயற்பாடுகளையும் சுட்டுவது அவசியமாகிறது. இவ்வகையில் சட்டவாளர் மனுவல் ஜேசுதாசன் அவர்களின் புனைக்கதையாக்க முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கன. அவர் கண்டியச் சூழலில் தமிழர் எதிர்கொள்ளும் அநுபவங்களைப் புனைக்கதைகளாக எழுதிவருகிறார். இவற்றுள் ஒருவகையில், ‘அகதிகளாக இங்கு வருவோர் எதிர்நோக்கவேண்டியுள்ள பிரச்சினைகளை’ மையப் படுத்தியவையாகும். இவருடைய 90 நாட்களுள் (1999) என்ற நாவல் இம்மண்ணில் வதிவிட உரிமை எதிர்கொள்ளும் சட்டப் பிரச்சினையொன்றை மையப்படுத்திய கதையம்சங்கொண்டதாகும். இவருடைய ஆக்கங்களில் இன்னொருவகையின், ‘இந்நாட்டில் நிலைத்துவிட்டவர்கள் இங்குள்ள சட்டவாய்ப்புகளை எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்’ என்பது பற்றிய விமர்சனங்களாகும். இவரது பல சிறுகதைகள் இவ்வகை விமர்சனங்களாக அமைந்துள்ளன. இவ்வகை ஆக்கங்கள் இம்மண்ணின் தமிழிலக்கியத்தின் உள்ளடக்கப் பரப்பை அகலப்படுத்தியுள்ளன.

நிறைவாக

கண்டாவில் தமிழிலக்கியம் என்ற தலைப்பிலமைந்த இக்கட்டுரையிலே படைப்பிலக்கியம் என்ற வகைசார்ந்த கவிதை மற்றும் புனைக்கதை சார்ந்தனவே கவனத்துட் கொள்ளப்பட்டன. அவற்றின் படைப்புநிலையிலான

வரலாற்றுப்போக்கை இன்காட்டக்ஷதிய வகைமாதிரியான தரவுகளே இங்கு சான்றாதாரங்களாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இம்மன்னின் தமிழிலக்கியப் பரப்பின் மேற்கூடியவாறான பொதுவான வளர்ச்சிப்போக்கிலே இணைத்துக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கவேண்டிய ஒரு அம்சம் மொழிபெயர்ப்பு என்ற செயன்முறையில் செலுத்தப்பட்டுவரும் கவனமாகும்.

பிறமொழி இலக்கிய ஆக்கங்களைத் தமிழுக்கு இட்டுவருவதிலும் தமிழிலக்கியங்களைப் பிறமொழிக்கு இட்டுச் செல்வதிலும் சில எழுத்தாளர்கள் தனிக்கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர். திரு. என்.கே. மகாலின்கம், மணி வேலுப்பிள்ளை, திருமதி கீதா சுகுமாரன் முதலிய சிலரின் இத்துறைசார் இயங்குநிலைகள் அதன் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கான அடையாளங்களாகக் கொள்க்கூடியன.

தமிழிலக்கியங்களைப் பிறமொழிக்கு இட்டுச் செல்வது என்ற வகையிலே நிகழ்ந்துள்ள முயற்சிகளுள் எனது கவனத்துக்கு வந்த முக்கிய ஆக்கம் IN OUR TRANSLATED WORLD என்ற தலைப்பிலமைந்த ஆக்கமாகும். இலக்கியத் தோட்டம் என்ற அமைப்பின் முயற்சியில் உருவான இவ்வாக்கத்தின் பதிப்பாசிரியர் காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் அவர்களாவர். இவ்வாறான மொழிபெயர்ப்புசார் செயற்பாடுகளின் வரலாறு தனிநிலையில் விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

கனடாவில் நிகழும் தமிழிலக்கிய முயற்சிகள் என்ற வகையில் இங்கு நிகழும் அறிவியல்சார் புனைவு முயற்சிகள் பற்றியும் இக்கட்டுரையில் சுட்டியிருக்கவேண்டும். கால அவகாசமின்மை காரணமாக அம்முயற்சி தவிர்க்கப்பட்டது. இத் தொடர்பில் திரு கனி. விலமலநாதன் அவர்களுடைய அறிவியல் தொடர்பான புனைவு முயற்சிகள் கவனத்துக்குரியன. அவர் அறிவியல்சார் கதைகள் பலவற்றை இங்கு வெளிவரும் இதழ்களில் தொடர்ந்து எழுதிவந்துள்ளார் - எழுதிவருகிறார். அவருடைய முக்கிய நாவலாக அண்மையில் வந்துள்ள ஆக்கம் விந்தை மிகு விண்வெளி விபத்து (2014) ஆகும். இவரும் ஏனைய எழுத்தாளர்களும் மேற்கொண்டிருக்கக் கூடிய இவ்வகை ஆக்கங்கள் எதிர்வரும் காலங்களில் தொகுத்து நோக்கப்படவேண்டும். நோக்குவோம்.

புனைவுசாரா (Non fiction) எழுத்துகள் தொடர்பான பார்வை இக்கட்டுரையில் உள்ளடக்கப்படவில்லை என்பது தோற்றுவாயிலேயே சுட்டப்பட்டது. அப்பரப்பும் தனிநிலையில் விரிவாக நோக்கப்பட வேண்டியதாகும். இவ்வகை எழுத்துகளுக்கான எண்ணக்கருக்களை வழங்குவதிலும் சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுப்பதிலும் மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் செல்வதிலும் இதழ்கள் ஆற்றிவந்துள்ள ஆற்றிவருகின்ற பங்களிப்புகளும் தனிக் கவனத்துக்குரியன. குறிப்பாக, 25 ஆண்டுகளாகத் தொடரும் தமிழர் தகவல் இதழும் மேலே நோக்கிய தாய்வீடு இதழும் இவ்வகைகளில் சிறப்புக் கவனத்துக்குரியன.

இம்மன்னின் புனைவுசாரா எழுத்துகள் தொடர்பான ஒரு தொடக்கநிலை ஆய்வுக்கட்டுரை கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன் அவர்களால் “புலம்பெயர் குழலில் புனைவுசாரா எழுத்துகள் - கனடாவை மையப்படுத்திய பார்வை.” என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளது (மேலே சுட்டிய ஞானம் மலர்.பக: 222-229.) என்ற செய்தியை இங்கு வாசகர் பார்வைக்கு முன்வைப்பதோடு இக்கட்டுரை நிறைவேற்கிறது.

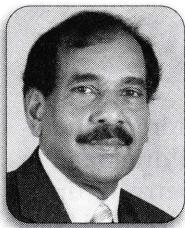
(இக்கட்டுரையை எழுதுவதற்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தவரான தமிழர் தகவல் முதன்மை ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களுக்கும், கட்டுரைக்கான சில தகல்களை நான் கோரிய சந்தர்ப்பங்களில் தந்துதவிய இலக்கிய நண்பர்களுக்கும் நன்றி.●

Tamil literature

Refers to the literature in the Tamil language. Tamil literature has a rich and long literary tradition spanning more than two thousand years. The oldest extant works show signs of maturity indicating an even longer period of evolution. Contributors to the Tamil literature are mainly from Tamil people from South India, including the land now comprising Tamil Nadu, Kerala, Sri Lankan Tamils from Sri Lanka, and from Tamil diaspora. The history of Tamil literature follows the history of Tamil Nadu, closely following the social, political and cultural trends of various periods. The early Sangam literature, starting from the period of 2nd century BCE, contain anthologies of various poets dealing with many aspects of life, including love, war, social values and religion. This was followed by the early epics and moral literature, authored by Hindu, Jain and Buddhist authors, lasting up to the 5th century CE. From the 6th to 12th century CE, the Tamil devotional poems written by Nayanmars (sages of Shaivism) and (Alvars, sages of Vaishnavism) heralded the great Bhakti movement which later engulfed the entire Indian subcontinent.

It is during this era that some of the grandest of Tamil literary classics like Kambaramayanam and Periya Puranam were authored and many poets were patronized by the imperial Chola and Pandya empires. The later medieval period saw many assorted minor literary works and also contributions by a few Muslim and European authors. By having the most ancient non-Sanskritized Indian literature, Tamil literature is unique and thus has become the subject of study by scholars who wish to delineate the non-Aryan and pre-Aryan strands in Indian culture.

A revival of Tamil literature took place from the late 19th century when works of religious and philosophical nature were written in a style that made it easier for the common people to enjoy. The modern Tamil literary movement started with Subramania Bharathi, the multifaceted Indian Nationalist poet and author, and was quickly followed up by many who began to utilize the power of literature in influencing the masses. With growth of literacy, Tamil prose began to blossom and mature. Short stories and novels began to appear. Modern Tamil Literary criticism also evolved. The popularity of Tamil Cinema has also interacted with Tamil literature in some mutually enriching ways.

குரு அரவிந்தன்

கன்டாவில் தமிழ்ச் சிறுவர் இலக்கியம்

கன்டாவில் தமிழ்ச் சிறுவர் இலக்கியத்தில் ஆரம்பத்தில் இருந்த ஈடுபாடு இப்போது படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டு செல்வதைப் பொதுவாக அவதானிக்க முடிகின்றது. 1983ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர்தான் அதிக அளவில் இலங்கைத் தமிழர்கள் கன்டாவில் குடியேறினர். குறிப்பாகச் சொல்வதானால் கடந்த 25 வருடால் வளர்ச்சியில்தான் அடுத்த தமிழ் தலைமுறையின் எதிர்காலம் தங்கியிருக்கிறதென்னாம். இன்று சுமார் மூன்று இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் இந்த மண்ணில் வாழ்வதாகக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இவர்களில் சிறுவரின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. கன்டாவில் தமிழ் மொழியும் ஒருநாள் முக்கிய இடம் வகிக்கும் என்று எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் யாருமே நினைத்துக்கூடப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்.

இலங்கையிலிருந்து பெற்றோருடன் புலம்பெயர்ந்து இங்கு வந்த பிள்ளைகள் நன்றாகத் தமிழில் கற்கக், வாசிக்க, எழுதக் கூடிய அறிவை அப்போது பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் தாய் மொழியத் தொடர்ந்தும் பாவனையில் வைத்திருக்கப் போதிய வசதிகள் அவர்களுக்கு அப்போது இருக்கவில்லை. பாடநூல்களோ, சஞ்சிகைகளோ, அல்லது தமிழ் கற்பதற்கான உபகரணங்களோ, தொடர்புச் சாதனங்களோ போதிய அளவில் அப்போது கிடைக்கவில்லை. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகத் தமிழ் மக்கள் குடியிருந்ததால் தானுண்டு தன்குடும்பமுண்டு என்ற கொள்கையோடு பலர் இருந்து விட்டனர்.

தொண்ணுறுகளின் முற்பகுதியில் வந்த தமிழ் பிள்ளைகளில் அனேகர் தமிழ் மொழி கற்பதற்கான வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் தமிழ் கற்பதைக் கைவிட்டிருந்தார்கள். பெற்றோர்களின் கவனமிகும் இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். இந்த மண்ணுக்குப் புதியவர்களான பெற்றோர்கள் தங்கள் பொருளாதார வளத்திலும், பிள்ளைகளை ஆங்கில மொழியில் படிப்பிப்பதற்கும் அதிக கவனம் செலுத்தினார்களே தவிர தாய் மொழியான தமிழை இந்த மண்ணில் தக்க வைப்பதில் நாட்டம் கொள்ளவில்லை. அப்படியான சூழ்நிலையில் வளர்ந்த ஒரு பகுதியினர் இன்று தமிழ் மொழியில் கற்கத்தாலும் தமிழில் எழுத, வாசிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பதை, அவர்களை நன்றாக அவதானித்தவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும். அப்படி வளர்ந்த பிள்ளைகளைக் குறை சொல்வதில் எந்தவித நியாயமும் இல்லை. காரணம் தமிழ் மொழியின் முக்கியத்துவம், அதன் தேவை பற்றி அந்த நாட்களில்

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் அதிகம் அக்கறை செலுத்தவில்லை. பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் அறிவை ஊட்டுவதற்கான வசதிகளும் அப்போது கன்டாவில் இருக்கவில்லை.

ஆனால் இன்று நிலமை மாறிவிட்டது. தமிழ் கற்பதில் உள்ள குறைகள் உடனடியாக நீக்கப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வு தொண்ணுறைகளின் பிற்பகுதியில் இங்கே இருந்த தமிழ் ஆர்வலர்களான கல்விமான்கள் மத்தியில் ஏற்படலாயிற்று. இதனால் ஒன்றாறியோ பகுதிகளில் உள்ள தமிழ் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் கற்பிக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்த ஒரு சாரார் அதற்கான வழிமுறைகளைக் கையாண்டனர். சர்வதேச மொழித் திட்டத்தின் கீழ் தமிழழையும் ஒரு பாடமாகக் கற்பிப்பதற்கு மாகாண அரசுடன் சேர்ந்து கல்விச்சபை மூலம் ஒழுங்குகளைச் செய்தனர். இதன்படி ஒரு வகுப்பில் 25 மாணவர்கள் சேர்வதாக இருந்தால் ஒரு புதிய வகுப்பை அருகே உள்ள பாடசாலையில் ஆரம்பிப்பதற்கு கல்விச் சபை அங்கொரம் கொடுத்தது. எனவே பெற்றோர் ஆசிரியர்களின் உதவியுடன் புதிய தமிழ் வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

தமிழ் கற்கும் பிள்ளைகளின் தொகை அதிகரிக்கவே அவர்களுக்குத் தேவையான பாடப் புத்தகங்களைத் தெரிவ செய்ய வேண்டிய நிலையேற்பட்டது. அப்போது இருந்த ஆசிரியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் தேவையான முறையில் பாடத்திட்டங்களைத் தயாரித்தனர். பாடத்திட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு புத்தகங்களையும் அச்சிட்டு விநியோகித்தனர். பர்ட்சார்த்தமாக விடப்பட்ட பாட நூல்கள் என்பதால் அதில் சில தவறுகள் இருந்தாலும், ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்போடு அவற்றில் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு பாவனைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. ஒன்றுமே இல்லாத இடத்தில் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் பாடப்படுத்தகங்கள் கிடைத்தது அப்போதைய நிலையில் தமிழ் சிறார்களுக்குப் பெரியதொரு வரப்பிரசாதமாகவே இருந்தது.

சிறுவர் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில், சில தொடர்புச் சாதனங்கள் தமிழ் சிறுவர்களுக்கான தமிழ் மொழிப் பயிற்சிக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தன. தனியார் பாடசாலைகளும் தமிழ் மொழி கற்பிப்பதற்கு முன்வந்து செயற்பட்டன. பத்திரிகைகளும், இதழ்களும் சிறுவர் பகுதிக்காகச் சில பக்கங்களை ஒதுக்கியிருந்தன. அதேபோல வாணொலிகள் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளைத் தமிழில் நடத்தி அவர்களை ஊக்குவித்தன. தொலைக்காட்சிகளும்

சிறுவர்களுக்கான நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி போட்டிகளை வைத்து அவர்களுக்குப் பரிசுகளும் கொடுத்தன.

இதைவிடத் தனிப்பட்டவர்களும் தம்மால் முடிந்த அளவு ஒவ்வொரு தரத்திற்கும் ஏற்ப பாடநால்களைத் தயாரித்து வெளியிட்டனர். வண்ணப்படங்கள் சிறாரைக் கவரும் என்பதால் பாடநால்களும், பயிற்சி நூல்களும் வண்ணத்தில் படங்களைத் துணையாகக் கொண்டு வெளிவந்தன. சிறுவர்களுக்கான ஒலி, ஒளி நாடாக்கள் வெளிவந்தன. சிறுவர் பாடல்கள் அடங்கிய ஒலித்தட்டுக்கள் வெளிவந்தன. கணினி மூலம் தமிழ் கற்பதற்குத் தேவையான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் வெளிவரும் சிறுவர்களுக்கான திரைப்படங்கள் போல தமிழில் யாரும் எடுக்க முன்வரவில்லை. தமிழ் எழுத்துக்களுடனோ அல்லது தமிழில் ஒலி எழுப்பக்கூடிய சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டுப் பொருட்களும் அதிகம் கிடைக்கவில்லை. அந்தக் குறை புலம்பெயர்ந்த இந்த மண்ணில் இருக்கும் தமிழ்ச் சிறுவர், சிறுமிகளுக்கு இன்றும் இருக்கின்றது. தமிழ் திரைப்படங்களையும், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளையும் பார்த்து அதன் மூலம் தமிழ் கற்ற பிள்ளைகள் இங்கே அதிகம். நிகழ்ச்சி சிறாருக்கு ஏற்றதோ இல்லையோ, சிறார் தமிழ் கற்பதற்கு இந்தத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் மிகவும் உதவியாக இருந்தன என்பதை மறுக்க முடியாது.

ஆனால் இன்றைய நிலையை எடுத்துப் பார்த்தால், சிறுவர் பக்கங்களை ஒடுக்கியிருந்த சில பத்திரிகைகளும் இதழ்களும் அவற்றை இப்போது கைவிட்டுள்ளன. அதேபோல, வாணோலிகளிலும், தொலைக் காட்சிகளிலும் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள் குறைந்து கொண்டே செல்கின்றன. நடைபெறும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில்கூட பங்குபற்றியும் பிள்ளைகளில் சிலர் ஆங்கிலத்திலேயே பதிலளிக்கின்றார்கள். தமிழ் மொழியை இந்த மண்ணில் தக்க வைப்பதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டாலும், எங்கோ தவறு நடந்திருக்கின்றது. தமிழ் கற்கும் பிள்ளைகளின் என்னிக்கையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. செம்மொழித் தகுதி பெற்ற தமிழ் மொழியின் பெருமையைத் தமிழ்ப் பெற்றோர் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லையோ, அல்லது தமிழ்ச் சிறுவருக்கான இலக்கியப் பங்களிப்பு இந்த மண்ணில் போதவில்லையோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.●

Children's Literature

There is no single or widely used definition of children's literature. It can be broadly defined as anything that children read or more specifically defined as fiction, non-fiction, poetry, or drama intended for and used by children and young people.]xvii Nancy Anderson, of the College of Education at the University of South Florida, defines children's literature as "all books written for children, excluding works such as comic books, joke books, cartoon books, and non-fiction works that are not intended to be read from front to back, such as dictionaries, encyclopedias, and other reference materials".

The International Companion Encyclopedia of Children's Literature notes that "the boundaries of genre ... are not fixed but blurred". Sometimes, no agreement can be reached about whether a given work is best categorized as literature for adults or children. Some works defy easy categorization. J.K. Rowling's Harry Potter series was written and marketed for young adults, but it is also popular among adults. The series' extreme popularity led The New York Times to create a separate best-seller list for children's books.

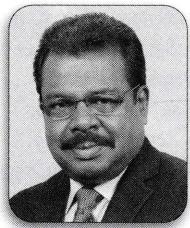
Despite the widespread association of children's literature with picture books, spoken narratives existed before printing, and the root of many children's tales go back to ancient storytellers. Seth Lerer, in the opening of Children's Literature: A Reader's History from Aesop to Harry Potter, says, "This book presents a history of what children have heard and read ... The history I write of is a history of reception."

History

Early children's literature consisted of spoken stories, songs, and poems that were used to educate, instruct, and entertain children. It was only in the 18th century, with the development of the concept of childhood, that a separate genre of children's literature began to emerge, with its own divisions, expectations, and canon.

French historian Philippe Ariès argues in his 1962 book Centuries of Childhood that the modern concept of childhood only emerged in recent times. He explains that children were in the past not considered as greatly different from adults and were not given significantly different treatment. As evidence for this position, he notes that, apart from instructional and didactic texts for children written by clerics like the Venerable Bede and Ælfric of Eynsham, there was a lack of any genuine literature aimed specifically at children before the 18th century.

Other scholars have qualified this viewpoint by noting that there was a literature designed to convey the values, attitudes, and information necessary for children within their cultures, such as the Play of Daniel from the 12th century. Pre-modern children's literature, therefore, tended to be of a didactic and moralistic nature, with the purpose of conveying conduct-related, educational and religious lessons.●

பி. விக்னேஸ்வரன்

ஊடகங்கள் மீதான பார்தை

(அ) ருபத்தைந்து ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்துள்ள தமிழர் தகவல் சஞ்சிகைக்கும் அதன் ஆசிரியர் திரு திருச்செல்வும் அவர்களுக்கும் மற்றும் அவரது குழுவினருக்கும் வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த இருபத்தைந்தாண்டுப் பூர்த்தி மலரிலே வாணொலி, தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள் பற்றிய எனது தற்கால எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது அவசியமானது என்று கருதுகிறேன்.

தகவல் தொழில்நுட்பம் மிகவும் முன்னேறிவிட்ட இந்தக் காலகட்டத்தில் உலகமே உள்ளங்கையில் சூருங்கிவிட்டது. விரல் நுனிகளால் தட்டியே சகல தகவல்களையும் செய்திகளையும் பொழுதுபோக்கு அம்சங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்போது, ‘மாஸ் மீடியா’ என்னும் வெகுஜன ஊடகங்களான வாணொலி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றின் எதிர்காலம் எப்படி அமையப்போகின்றது என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. வாணொலி, தொலைக்காட்சி என்பன இனி பழங்கதைகள் என்று சொல்பவர்களையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

எனது பார்தையில் வாணொலி, தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் பொதுமக்களை வந்தடையும் மார்க்கங்கள், சாதனங்களின் வடிவங்கள் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக மாற்றமடையேன்றி, இந்த ஊடகங்களின் உள்ளடக்க வடிவத்தில் பெரிதாக மாற்றமெடுவும் ஏற்படுமென்று நான் கருதவில்லை. வாணொலி, தொலைக்காட்சி ஊடகக் கலைகள் பூரணத்துவம் பெற்ற கலைகளாக முழுவளர்ச்சி கண்டுவிட்டன. இதில் மாற்றமேற்பட வாய்ப்பில்லை. பெரிய பெரிய பெட்டிகளாக வீட்டின் கூடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த இந்த வாணொலி, தொலைக்காட்சிச் சாதனங்கள், தற்போது செல்லுமிடமெங்கும் காவித்திரியக்கூடிய சின்னங்களிய கருவிகளாக உருமாற்றமடைந்துவிட்டன. பெரிய பெரிய அன்றெணாக்களை, சற்றலைட் டிசுகளை வீட்டுக் கூரைகளில் பொருத்தி, ஒளிபரப்பு மின்காந்த அலைகளை வீட்டிலிருக்கும் தொலைக்காட்சிப்பெட்டிக்குள் வரவழைத்துப் பார்த்த நாம், தற்போது கம்பியூட்டர் தொழில்நுட்பத்தின்மூலம் ஆயிரக்கணக்கான சனல்களை ஒரு சின்னங்களிய பெட்டியளவான கருவியினாடாக எமது தொலைக்காட்சி, கணினி, மடிக்கணினி, கைத்தொலைபேசி முதலியவற்றில் எங்கிருந்தாலும் பார்க்கும் நிலையேற்பட்டுவிட்டது. இவையெல்லாம் தொழில்நுட்பத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களேயன்றி வாணொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் அமைப்பில், வடிவங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைல்ல.

பாடல்கள் முதலில் சாதாரண இசைத்தட்டுகளாக, பின்னர் எல்.பி. இசைத்தட்டுகளாக அதன்பிறகு ஒலிநாடாக்களாக, லேசர் இசைத்தட்டுகளாக, ஒரு சிறிய இசைத்தட்டிலேயே

நூற்றுக்கணக்கான பாடல்களைப் பதியக்கூடிய எம். பி-3 இசைத்தட்டுக்களாக, கணினிகளில் ஆயிரக்கணக்கில் பதிவிறக்கம் செய்துவைத்து விரும்பும்போது கேட்கும் நிலையும் வசதியும் ஏற்பட்டுவிட்டாலும், வாணொலியில் பாடல்களைக் கேட்பதையே மக்கள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். மூன்றாம் உலக நாடுகளில் நாம் மேற்சொன்ன தொழில்நுட்பக் கருவிகளை வாங்குவதற்கான பொருளாதார வசதி இல்லாத காரணத்தினால் வாணொலியைத்தான் கேட்கமுடியும் என்று சொன்னாலும், உலகளாவிய ரீதியில் மக்கள் வாணொலியூடாகப் பாடல்களைக் கேட்பதையே விரும்புகிறார்கள். இதற்கான பிரதான காரணம், ‘புறோக்ராமிங்’ என்று சொல்லப்படுகின்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து அல்லது தயாரித்து வழங்கும் முறை. எமக்காகப் பல்வேறு விதங்களில் கவனத்தை ஈர்க்கும் விதத்தில் பாடல்களைத் தேரிந்தெடுத்து தொகுத்து வழங்கப்படுவதும் அடுத்து என்ன பாடல் ஓலிபரப்பாகும் என்று தெரியாத நிலையில், திடீரென எமக்குப் பிடித்த பாடலைக் கேட்கும்போது ஏற்படும் சுவாரஸ்யமுமே வாணொலியை மக்கள் விரும்புவதற்கான மனோவியல் காரணங்களாகும்.

வாணொலி என்பது பாடல்களைக் கேட்கும் கருவி மட்டுமல்ல, பல்வேறு விதமான நிகழ்ச்சிகள் மக்களின் தேவையறிந்து தயாரித்து ஓலிபரப்பப்படுகின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி அமைப்பும் இத்தகைய ஒரு செயற்பாடே. மக்களுக்கான இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்குவதற்கு அனுபவம், ஆற்றல்கொண்ட துறைசார் கலைஞர்கள் அயாது உழைக்கிறார்கள். நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு, வழங்கல் என்பது மிகப்பெரும் கலை ஆற்றுகை. வாணொலி, தொலைக்காட்சி ஊடகக் கலைகள் பூரணமான துறைகளாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு, பாடனெறிகளாக வகுக்கப்பட்டு, திறமை வாய்ந்த இளையோர் இத்துறைகளில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு முழுமையான துறையாக வளர்ந்திருக்கிறது. வாணொலி, தொலைக்காட்சி நேயர்களுக்காக ஒரு வல்லுனர் குழு அல்லும் பகலும் உழைத்து பெரும் பொருட்செலவில் நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து வழங்கிறது. இது பணமீட்டும் தொழிலாகவும் பொதுமக்களுக்கான ஒரு சேவையாகவும் கருதப்படுகிறது. எனவே எத்தகைய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் இந்த அடிப்படைச் செயற்பாட்டில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தப் போவதில்லை. ஆகைவே ஒலி, ஒளிபரப்புச் சாதனங்களில் விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஏற்படுத்துகின்ற மாற்றங்கள் ஒலி, ஒளிபரப்புக் கலையிலும் அவற்றில் மக்களுக்குள் ஈடுபாட்டிலும் எந்த விதத்திலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தப் போவதில்லை என்பதை ஆணித்தரமாகக் கூறலாம். இது ஒலி, ஒளிபரப்புக் கலைகள் மற்றும் சாதனங்கள் பற்றிய உலகளாவிய ஒரு பொதுப்பார்வை.

வெகுஜன ஊடகங்கள் மக்களைச் சார்ந்தும், பொதுமக்கள் தமது தகவல், கலை, விளம்பர, சமூகத் தேவைகளுக்கு

ஊடகங்களைச் சார்ந்தும் இருப்பதால் சமூகத்தின் மீதான இந்த ஊடகங்களின் தாக்கம் கவனிக்கப்பட வேண்டியது. குறிப்பாக புலம்பெயர் ஈழத்தமிழ்க் கண்டிய சமூகமாக உருவெடுத்திருக்கும் எமக்கான ஊடகத்தேவை என்னவென்று பார்ப்போம். நிச்சயமாக வெகுஜன ஊடகங்கள் உலகப்பொதுவானவையல்ல.

மொழிவாரியாகவோ மதம் சார்ந்தோ அவற்றைப் பொதுமைப்படுத்திவிட முடியாது. மேலும் விரிவாகப் பார்த்தால் இன் ரீதியாகக்கூடப் பொதுமைப்படுத்திவிட முடியாது. ஒரு இனக்குமுனின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதே ஊடகமொன்றின் சிறந்த பணி எனக் கருதப்படுகிறது. உதாரணமாக, தமிழ் ஒலி, ஒனிபரப்பு என்று எடுத்துக்கொண்டால் இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் என்று பல நாடுகளிலும் தமிழர்கள் வாழ்ந்தாலும் அவர்களிடையே மொழி, இசை, சினிமா என்று பல விடயங்களில் ஒத்த நோக்கங்கள் இரசனைகள் இருக்கலாம். ஆனால் அரசியல், சமூக விடயங்களில் மிகுந்த வேறுபாடு இருப்பதால் உலகத் தமிழர் அனைவருக்கும் ஒரே ஊடகம் சிறப்பான சேவையை ஆற்ற முடியாது. மொழி ஒன்றென்றாலும் அதன் பாவனை, பிரயோகம் என்பவற்றில் பலத்த வேறுபாடுகள் உள்ளன. தமிழர் அனைவருக்கும் ஒரேவிதமான நிகழ்ச்சிகளை வழங்கிவிட முடியாது. இதை விளக்குவதற்கு செய்திகள் என்ற நிகழ்ச்சியை மட்டும் எடுத்துக்கொள்வோம்.

உலகில் எண்ணிற்ற சம்பவங்கள், நிகழ்ச்சிகள் நாளாந்தம் இடம்பெற்றுக்கொண்டே இருக்கின்றன. இவை பொதுவாக செய்திகள் என்று அழைக்கப்பட்டாலும், தற்காலத் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக ஒரு விரற்ஶசாடுக்கில் இவை அனைத்தையும் பார்க்கக்கூடிய வசதி இருந்தாலும்கூட, இந்தச் செய்திகள் அனைத்துமே உலக மக்கள் அனைவருக்கும் முக்கியமானவையல்ல. எல்லா ஊடகங்களும் தமது நேர்யர்களுக்கு எவை முக்கியமான செய்திகள் என்று கருதுபவற்றையே தெரிவுசெய்து, தமது செய்தியறிக்கையாகத் தயார் செய்கின்றன. செய்திகளை முக்கிய செய்திகள், செய்திப் பெறுமானமுள்ள செய்திகள் என்று வகுப்பதை செய்தித்துறையில் இருப்பவர்கள் அறிவார்கள். முக்கிய செய்திகள் என்றால் என்ன என்பதை அனைவரும் அறிவர். செய்திப்பெறுமானம் என்பது ஒர் ஊடகம் எந்த சமூகத்திற்காக இயங்குகிறதோ அந்த சமூகத்தின் தேவையை, எதிர்பார்ப்பைப் பொறுத்துத் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

உதாரணமாக, இந்தக் கட்டுரையை நான் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் இன்று 2015ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 13ஆம் திகதி பாரிலில் பயங்கரவாதத் தாக்குதல் காரணமாக 128 பேர் கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். இது உலக-ளாவிய ரீதியிலே இன்று முக்கிய செய்தி. அதேநேரம் இலங்கையில் தமிழ்க் கைதிகள் தம்மை விடுவிக்கக்கோரி உண்ணாவிரதப் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். திடெரென் தமிழ்க் கைதிகள் அனைவரும் எந்தவித நிபந்தனைகளுமின்றி இன்று விடுவிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள் என்ற செய்தியும் கிடைக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். செய்தி உலகில் பாரிஸ் சம்பவம் முக்கிய செய்தியாக இருக்கலாம். ஆனால் ஈழத்தமிழர்களுக்கான ஊடகங்களுக்கு தமிழ்க் கைதிகள் விடுவிக்கப்பட்டமை பெறுமானமிக்க செய்தியாகிறது. எனவே தமிழ் ஊடகத்தின் செய்தியாசிரியர் தமிழ்க் கைதிகளின் விடுதலை பற்றிய செய்தியையே ‘லீ’ என்று சொல்லப்படுகின்ற முன்பக்கத் தலைப்புச் செய்தியாக வெளியிடுவார். உலகின் முக்கிய செய்தியான பாரிஸ் செய்தி இரண்டாம் இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டுவிடும். அதுபோலவே இந்திய ஊடகங்களுக்கு அது தமிழ் ஊடகமாக இருந்தாலும் தமிழ்நாட்டில் நடக்கின்ற ஒரு செய்தியே முதன்மைச் செய்தியாக அமையும். சிலவேளைகளில் எமது செய்தி அங்கே

இடம்பெறாதுபோகக்கூடிய சாத்தியமும் இருக்கிறது. இதை நான் விளக்குவதற்கான காரணம், ஊடகத்துறை மனிதகுலத்திற்குப் பொதுவானது அல்ல. அது, அதைச் சார்ந்திருக்கும் மக்களுடையது. இது செய்தி என்ற விடயத்தில் மட்டுமல்ல, ஒரு சமூகத்தின் கலை, கலாசார, இலக்கிய, பொருளாதார, அரசியல், சமூக என்று எந்த விடயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அந்த சமூகத்தின் நலன்கருதி உண்மையாக உழைக்க முடியும். அல்லது அப்படி உழைத்தால்தான் அந்த சமூகத்தின் அபிமானத்தைப் பெறமுடியும். எனவேதான் எமக்கென்றோர் தொலைக்காட்சியோ வாணைலியோ மிகமிக அவசியமாகின்றது. இது குறுகிய மன்ப்பான்மையல்ல.

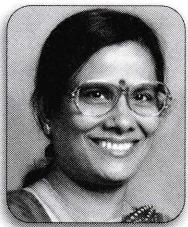
இந்தியத் தமிழ் ஊடகங்களால் சினிமா, இசை போன்ற எமது பொழுதுபோக்குத் தேவைகளை மட்டும் பூர்த்தி செய்யமுடியும். எமது சமூக மேம்பாட்டிற்காக அவர்களால் உழைக்க முடியாது. இதன் காரணமாகவே அண்மையில் இந்திய தமிழ் ஊடகமொன்று இந்தியக் கலைஞர்களை இங்கு அழைத்து வந்து நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதற்குப் பல உள்ளார்த்த தமிழ் ஊடகங்கள் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தன. அப்பொழுது இந்தியக் கலைகளில் தங்கியிருக்கும் எமது ஊடகங்கள், இந்தியக் கலைஞர்களைப் பறக்கணிப்பது மரணான செயல் என்பதுபோன்ற அபிப்பிராய்ங்களை முகநாலில் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது.

இது இந்தியக் கலைஞர்களுக்கு எதிரானது அல்ல. இங்கே எமக்கான ஊடகங்களை நிறுவ, குறிப்பாகத் தொலைக்காட்சி ஊடகமொன்றையேனும் நிறுவப் பக்கதைப் பிரயித்தனம் மேற்கொள்ளப்படும் நிலையில், மக்களைப் பொழுதுபோக்கி மகிழ்விப்பதையே நோக்கமாகக்கொண்டு பணமீட்டும் இந்தியத் தொலைக்காட்சிகள் எம்மிடையே ஊடுருவ முனைவதைத் தடுக்கத்தான் வேண்டும். அப்படி அவர்கள் ஊடுருவி எமக்கான வர்த்தக வருமானத்தைப் பங்குபோட்டோ அல்லது இல்லாது செய்தோ காலான்றிவிட்டால் எமக்கென்றோர் தொலைக்காட்சி நிரந்தர கனவாகவே போய்விடும்.

எமது கலை, சமூக, அரசியல் தேவைகளுக்கு அந்திய ஊடகங்களை நம்பி இருப்பது பெறும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தும் என்ற உண்மையை எவ்ராலும் மனப்பூர்வமாக மறுக்க முடியாது. இங்கே நல்ல தரமிக்க இந்தியக் கலைஞர்கள் வரத்தான் வேண்டும். எமக்கள் அவர்கள் ஊடுருவி எமக்கான வர்த்தக வருமானத்தைப் பங்குபோட்டோ அல்லது இல்லாது செய்தோ காலான்றிவிட்டால் எமக்கென்றோர் தொலைக்காட்சி நிரந்தர கனவாகவே போய்விடும்.

எமது கலை, சமூக, அரசியல் தேவைகளுக்கு அந்திய ஊடகங்களை நம்பி இருப்பது பெறும் பின்னடைவை ஏற்படுத்தும் என்ற உண்மையை எவ்ராலும் மனப்பூர்வமாக மறுக்க முடியாது. இங்கே நல்ல தரமிக்க இந்தியக் கலைஞர்கள் வரத்தான் வேண்டும். அதைச் செய்தியாக்கத்தான் வேண்டும். அத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை வருடந்தோறும் இங்கே நடத்துகின்ற பலர் என் சமூகத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதில் வெற்றியடைவது எமக்கு நல்லது. மாறாக பலம் வாய்ந்த இந்தியத் தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள் எமது எல்லைக்குள் வந்து, தமது வியாபார நந்திரங்களால் எமது சந்தை வாய்ப்பைப் பறித்து, எமக்கு நிரந்தரப் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதை அனுமதிப்பதைப் பரந்த நோக்கு என்று கொள்ள முடியாது.

தமக்கென்ற எல்லைக்குள் தம்மைப் பலம் வாய்ந்தவர்களாக வளர்த்துக் கொள்வது உயிரியல் தத்துவம். அப்படிப் பலம் வாய்ந்த கட்டமைப்படுத் து அத்துமீறி ஆக்கிரமித்து, அழிவு செய்யாது பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வு, மரியாதை, கெளரவம் முதலியவற்றுடன் வாழ்வது மனித தத்துவம். பொதுமக்கள் இந்த உண்மைகளைச் சரிவரப் புரிந்துகொண்டு, எமக்கான பலம் வாய்ந்த ஊடகங்களை வளர்த்துவதை வெளியிடும் என்பது எனது வேண்டுகோள்.●

நஞ்சி திருச்செல்வம்

கன்டாவில் 'முத்திரை' பதித்த தமிழர்

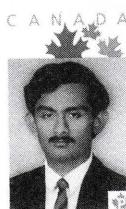
உலகம் முழுவதுமுள்ள அரசாங்கங்கள் தமக்கான வருமானத்துக்காகவும், பொதுமக்களிடமிருந்து மறைமுகமாக வரியைச் சேகரிப்பதற்குமான வழியாக முத்திரையைப் பயன்படுத்துகின்றன. ஆங்கிலத்தில் stamps என்று அழைக்கப்படும் முத்திரையானது, தபால்களை அனுப்புவதற்கு மட்டுமன்றி காணி விற்பனை, உறுதிகள் தயாரிப்பு போன்றவைகளுக்காகவும் அவைகளின் பெறுமதிக்கு ஏற்ற வகையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இவ்வேளையில், பொதுமக்கள் தாங்கள் அரசுக்கு வரிப் பணமாக இதனைச் செலுத்துவதாக உணராமல், சேவைக் கட்டணமாகச் செலுத்துவதாகவே நினைக்கின்றனர்.

பெரிய பிரித்தானியாவே முதன்முதலாக முத்திரையை வெளியிட்டு அதனை உலகுக்கு அறிமுகம் செய்தது. 1840ம் ஆண்டில் 'Penny Black' என்ற பெயர்கொண்ட ஒரு சதம் பெறுமதியான கறுப்பு நிற முத்திரையை பெரிய பிரித்தானியா வெளியிட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யம் ஆட்சியின் கீழிருந்த சகல நாடுகளிலும் முத்திரை முறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

கன்டாவில் 1850ம் ஆண்டுக்குப் பின்னரே முத்திரை பாவளனக்கு வந்தது. அப்போது இங்கிருந்த ஒவ்வொரு மாகாணமும் தனித்தனியாக முத்திரையை அச்சடித்து தமக்குள் கடிதங்களின் பரிமாற்றத்துக்கு இவற்றைப் பயன்படுத்தின. அக்காலத்தில் வெளியான அநேக முத்திரைகளும்

மன்னர்களதும் அவர்கள் குடும்பத்தினரதும் படங்களைத் தாங்கியவையாகவும், நாடுகளின் புராதன சின்னங்களையும் மரபுவழி அடையாளங்களையும் கொண்டதாகவுமே வெளியிடப்பட்டன.

இலங்கை மற்றும் இந்தியா போன்ற கீழைத்தேச நாடுகளில் உள்நாட்டுத் தலைவர்களையும், தேச புருஷர்களையும் கெளரவிக்கும் வகையில் அவர்களின் உருவங்களைத் தாங்கியதாக

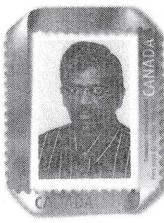
அவ்வப்போது முத்திரைகள் வெளியிடப்பட்டன. இந்த வழையிலிருந்து மாறானதாக கன்டா போன்ற சில நாடுகளில் பொதுமக்களின் விருப்பங்களுக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் 'பிரத்தியேக' முத்திரைகள் வெளியிடப்படுவதை ஈத்தமிழர்கள் இங்கு வந்து குடியேறுவதற்கு முன்னர் அறிந்திருக்கவில்லை.

குடும்ப உறவினர்கள் மற்றும் நன்பர்களின் முக்கியமான பிறந்த நாட்கள், திருமண வைவங்கள்/தினங்கள், விசேட கொண்டாட்டங்கள் போன்றவற்றுக்கு இங்கு முத்திரை வெளியிடலாம். அதேபோன்று, செல்லப் பிராணிகள், அழகான மலர்கள் போன்றவையும் 'பிரத்தியேக' என்ற வகைக்குள் அடங்கும். 'பிரத்தியேக' என்பதன் அர்த்தம் பின்வருமாறு அமையும்:

தனியாட்களினதும் பொதுமக்களினதும் விருப்புக்குரிய (சர்ச்சையில்லாத) படங்களை அனுப்பி வைத்தால் கனடிய முத்திரை வெளியிட்டுப் பணியகம் பரிசீலனை செய்த பின்னர் அவைகளை அச்சடித்து வழங்கும். இதற்கான செலவுத் தொகையை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் முற்கூட்டியே வழங்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்தில், அந்த முத்திரைகள் 'ஆடர்' கொடுத்தவருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். உள்நாட்டுத் தபால்களுக்கு மட்டுமே இவைகளைப் பயன்படுத்தலாம் ஆனால் இந்த முத்திரைகள் தபால் நிலையங்களில் விற்பனை செய்யப்பட மாட்டா.

கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் முதன்முதலாக வெளிவந்த பிரத்தியேக முத்திரை மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் உருவம் பொறித்ததாகும். தமிழ்மீ விடுதலைப் போராட்டத்தின் நியாயத்தை நாடு நாடாகச் சென்று எடுத்துரைக்கும் உத்தியோகப்பற்றற் றாஜதந்திரி போன்று செய்யப்பட்டு வந்த குமார் பொன்னம்பலம், கொழும்பில் வைத்து 2000ம் ஆண்டு ஐவெட்டி மாதம் 5ம் திகதி கொலைசெய்யப்பட்டார். இவரது சேவைக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் சரியான கெளரவத்தை வழங்க முன்வந்த 'தமிழன் வழிகாட்டி'யின் நிறுவனரும் உரிமையாளருமான செந்தி செல்லையா, இவருக்கு கன்டாவில் முத்திரை வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு அதனை வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்தார்.

குமார் பொன்னம்பலம் முத்திரை வெளியிடு வைபவம்

2000ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 10ம் திகதி ஸ்காபரோவில் 'தமிழர் தகவல்' முதன்மை ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வம் தலைமையில் நடைபெற்றது. அமெரிக்க ஏல் முறையில் இந்த முத்திரையினை விற்பனைக்கு விட்ட வைபவத் தலைவர்,

இதன் மூலம் 7235 கனடிய டாலர்களுக்கு ஒரு மணி நேரத்துள் முத்திரையை விற்பனை செய்தார். இந்தப் பணம் முழுமையாக ஈழத்தமிழரின் விடுதலைச் செய்பாட்டுக்கு செந்தியால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது.

இந்த வைபவத்தின் நீட்சியாக 'தமிழன் வழிகாட்டி' செந்தி மேலும் ஐந்து கனடிய முத்திரைகளை அடுத்தடுத்து வெளியீடு செய்தார். தமிழக முன்னாள் முதலமைச்சர் - களான அறிஞர் அண்ணா, மக்கள் திலகம் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன், மற்றும் மகாத்மா காந்தி, தமிழ்வாணன், கவிஞர் வைரமுத்து ஆகியோரின் உருவப் படங்களுடன் இந்த முத்திரைகள் வெளியாகின.

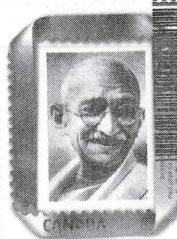
சில வருட இடைவெளிக்குப் பின்னர் சாவகச்சேரி முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் வி. என். நவரத்தினம், நல்லைநகர் தந்த ஆறுமுகநாவலர் ஆகியோரது முத்திரைகளும் தமிழன் வழிகாட்டி நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்பட்டன.

கனடாவில் இயங்கும் யாழ். இந்துக் கல்லூரிச் சங்கம், தங்கள் கல்லூரியின் 125வது ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு கடந்தாண்டில் முத்திரை வெளியிட்டது. தெல்லிப்பளை மகாஜின் கல்லூரி முன்னாள் மாணவர் சங்க கனடியக் கிளை கல்லூரியின் முகப்புத் தோற்றத்தைக் கொண்ட முத்திரையை இங்கு வெளியிட்டது. வேறு சில பாடசாலைகளும் இவ்வாறு முத்திரைகளை வெளியிட்டிருக்கலாம்.

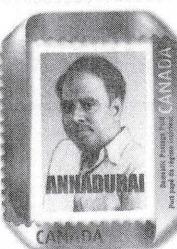
தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையின் 200வது இதழ் வெளியீட்டினை முன்னிட்டு 2007 செப்டம்பரில் ஒரு முத்திரை வெளியிடப்பட்டது. படங்கள் எதுவுமின்றி தமிழில் 'தமிழர் தகவல்' என்று எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்டு இந்த முத்திரை வெளியானது. இவ்வாறு தமிழ் எழுத்துகளுடன் கனடாவில் வெளியான முதல் முத்திரை இதுவாகும்.

தமிழர் தகவலை வெளியீடு செய்யும் 'அகிலன் அசோஷியேஷன்' நிறுவனம் எஸ். தி. அகிலனின் உருவப்படம் பொறித்த முத்திரையொன்றை 2014ம் ஆண்டில் வெளியிட்டது.

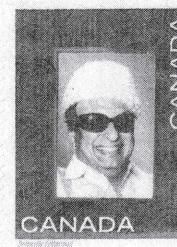
யாழ்ப்பானம் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் பல்கலைக்கழகப் புகுழக வகுப்பில்

கல்வி பயின்று கொண்டிருந்த 19 வயது மாணவனான அகிலன், 1989ம் ஆண்டு மே மாதம் 10ம் திகதி இந்திய ராணுவத்தின் உதவியுடன் அதற்குத் துணைபோன துரோகக் குழு ஒன்றினால் அவரது தந்தைக்காப் பலியெடுக்கப்பட்ட இளவல். இவரது மறைவின் 25வது ஆண்டு நினைவாக இந்த முத்திரை வெளியானது.

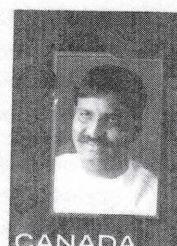
1938ம் ஆண்டு வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்கா சென்ற அன்னபூரணி என்ற பாய்க்கப்பலின் பயணச் சாதனையைப் பதிவு செய்யும் வகையில் கனடாவிலுள்ள வல்லவ நலன்புரிச் சங்கத்தினரால் அந்தப் பாய்க்கப்பலைச் சித்தரிக்கும் முத்திரையொன்று வெளியிடப்பட்டது. திரு. விஷ்ணு அவர்கள் இந்த முயற்சியை முன்னெடுத்திருந்தார்.

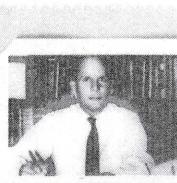
இலங்கையில் 1965ல் உள்ளாராட்சி அமைச்சராகவிருந்த சென்ட்டர் முருகேசு திருச்செல்வத்தின் உருவப்படம் பொறித்த முத்திரை அவரது அபிமானியான வணிகப்பிரமுகர் பாலகந்தரம் என்பவரின் முயற்சியால் இங்கு வெளியிடப்பட்டது.

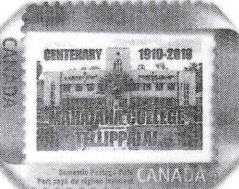
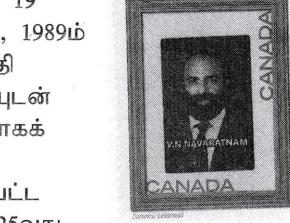
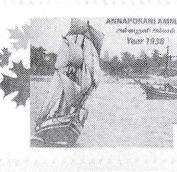
கனடாவில் கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வசித்துவரும் எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான இளவாலை எஸ். ஜெகதீசனின் முக்கியமான ஒரு பிறந்தநாளை முன்னிட்டு அவரது இரு புதல்வர்களும் இணைந்து, தங்கள் தந்தைக்கு 'அதிர்ச்சிப் பரிசு' வழங்கும் வகையில் அவரது உருவம் பொறித்த முத்திரையொன்றை வெளியிட்டனர். உத்தியோகப் பற்றற்ற வகையில் கிடைக்கும் தகவல்களின்படி, கணிசமான தொகை ஈழத்தமிழர்களுக்கு இவ்வாறாக கனடாவில் முத்திரைகள் வெளியிடப்பட்டது தெரியவந்துள்ளது.

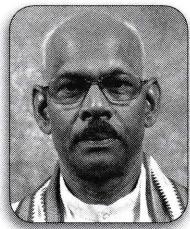

'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையின் 25வது ஆண்டு பூர்த்தியை முன்னிட்டு, இதற்கென விசேடமாக வடிவமைக்கப்பட்ட இலச்சினையுடன் கூடிய முத்திரை இவ்வாண்டு (2016) பெப்ரவரி மாதத்தில் வெளியிடப்பட்டது. 'தமிழர் தகவல்' என்ற எழுத்து தமிழில் இருந்தமையால் இதனைச் சரியாகப் பரிசீலனை செய்த பின்னரே அச்சடிக்க முடிவெடுத்த கனடிய தபாற் கூட்டுத்தாபனத்தின் (Canada Post Corporation) Picture Postage பிரிவு மிகக் குறுகிய காலத்தில் இந்த முத்திரையை வெளிக்கொணர்ந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. .

கனடியத் தமிழர் சமூகத்தில் இதுவரை சமார் இருநாறு வரையான முத்திரைகள் வெளிந்திருக்கலாமென்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால், அவை பற்றிய முழு விபரங்களையும் சேகரிப்பது இலகுவானதாக அமையாத காரணத்தால் சகலதையும் இப்பதிலில் உள்ளத்தக்கவும்.●

முனைவர் இ. பாலசுந்தரம்

கன்டா தமிழ் இலக்கியங்கள் ஒரு நோக்கு

கன்டாவில் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் இடம்பெற்றுவந்த தமிழ் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றி இக்கட்டுரை சுருக்கமாக ஆராய்கின்றது. இந்நாட்டிலே தமிழ் இலக்கிய வெளியீடுகள் கவிதை, சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், நாடகம், கட்டுரை இலக்கியம், ஆய்வு நூல்கள், இலக்கிய விமர்சனம் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுடன் சஞ்சிகை வெளியீடு, கருத்தரங்கு, புத்தகக் கண்காட்சி, ஊடகங்களின் இலக்கியப் பங்களிப்பு என இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பன்முக விரிவுகொண்டதாகக் காணப்படுகிறது.

இங்குள்ள தொழில்நுட்பமும் பொருள்மிய வசதிகளும் இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கு வாய்ப்பாகவும் அமைந்துள்ளன. இணையத் தளங்களிலும் பலர் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை என எழுதிவருகின்றனர். இவ்விலக்கியப் படைப்புகள் காலத்தை வென்று நிலைக்குமா? எழுத்தாளர்கள் எத்தகைய இலக்கிய வடிவங்களில் கூடிய அக்கறை கொண்டுள்ளனர்? இவர்களின் இலக்கியப் போக்கு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது? என்பன போன்ற வினாக்களுக்கும் விடை அறிய வேண்டியுள்ளது.

போர்ச் சூழல், அரசியல் கெடுபிடிகள் ஆகியவற்றாற் புலம்பெயர்ந்து கன்டாவில் வசிக்கும் ஈழத்தமிழர் முகம் கொடுத்த இடர்ப்பாடுகளும், பிரச்சனைகளும், இந்நாட்டிற் பெற்ற புதுப்புது அனுபவங்களும் புகலிட இலக்கியங்களில் எவ்வளவுக்கு இடம்பெற்றுள்ளன என்பதும் நோக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

கன்டாத் தமிழரது அனுபவங்களைச் சித்திரிக்கும் ஆக்க இலக்கியங்கள் ‘புகலிட இலக்கியம்’ என்ற வகைமையைப் பெறுகின்றன. கன்டாத் தேசிய இலக்கியத்திற்கு இலங்கையராகிய Micheal Ondatjee, Shyam Selvadurai என்போர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நாவல்கள் மூலம் பங்களிப்புச் செய்து வருதலும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்னும் சில தமிழ் எழுத்தாளர் தமது படைப்புகளை ஆங்கிலத்திலும் இங்கு எழுதி வருகின்றனர். கன்டாவில் இதுவரை அண்ணளவாக 500க்கும் மேற்பட்ட தமிழியல் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இவற்றின் முழுமையான பட்டியல் இக்கட்டுரையாளரால் தயாரிக்கப்பட்டபோதிலும் அது முழுமை பெறவேண்டி உள்ளது. இவை புகலிடத் தமிழரின் காலச் சுவடுகளாகும்.

இவற்றுடன் இலக்கிய சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், வானோலிகள் ஆகியனவும் தமிழியல் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்து வந்துள்ளன.

தமிழ் எழுத்தாளரிற் கணிசமானோர் தாயக விடுதலை வேட்கையுடனும் தமிழ்மொழிப் பற்றுடனும் புகலிடத்துத் தமிழ்ச் சமூக உணர்வுகளுடனும் எழுதி வந்துள்ளனர். இவர்களின் படைப்புகளில் மொழி வேட்கையும், ஈழத்தமிழரது அரசியல் எதிர்பார்ப்புகளும் மேலோங்கியிருந்தன. இவ்வணர்வுகளுக்குக் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், குறுந்திரைப்படம் ஆகிய கலை இலக்கியங்கள் களமாகவும், காலத்தின் பதிவுகளாகவும், வரலாற்றுத் தேவைகளாகவும், தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் புதுப்பரிமாணம் சேர்ப்பனவாகவும் அமையலாயின. 2009க்கு முற்பட்ட புகலிட இலக்கியக் கருப்பொருளுக்கும், அதற்குப் பிற்பட்ட இலக்கியச் செல்நெரிக்கும் பெரிதும் வேறுபாடுள்ளது. கன்டாத் தமிழரின் வாழ்வியல் பற்றிய இலக்கியம் எழுத்துச் சுதந்திரத்துடன் படைக்கப்பட்டவை. இங்கு இலக்கியத் துறையில் ஈடுபடுவோரில் தாயகத்தில் இலக்கியப் படைப்பாளிகளாக இருந்த கவிஞர் கந்தவனம், சேரன், அ.முத்துவிங்கம், தேவகாந்தன் முதலிய எழுத்தாளரும், முதன்முதலாகக் கன்டாவிலே எழுதத் தொடங்கிய எழுத்தாளரும் இடம்பெறுகின்றனர் என்பதைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் அனைவரது இலக்கியப் படைப்புக்கள் தமிழ் மக்களின் விருப்புக்களையும் வாழ்வியலையும் சித்தரிப்பனவாகவும், சமூகத்தை நெறிப்படுத்துவனவாகவும் அமைந்தனவா என்பது பற்றியும், இப்படைப்புக்களின் தரம், தரமின்மை பற்றியும் விமர்சகர் க.நவம் (சேக்கம் மலர்: 1983-1993, பக். 43) 1993இல் கூறிய ஒரு கருத்து ஈண்டு நோக்கத்தக்கது:

“புதிய வாழிடத்து அனுபவங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு, வாழ்வின் அர்த்தங்களைச் செழுமையான இலக்கியங்களாகப் படைத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் புதிய பரிமாணம் சேர்க்கும் வகையில் கன்டாவில் தமிழ் இலக்கியம் இன்னும் படைக்கப்படவில்லையென்றே கூற வேண்டும். அவ்வப்போது உதிரிகளாக அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக கண்டிய வாழ்க்கை அனுபவங்களை சிறுகதையாகவும் கவிதைகளாகவும் வெளிக்கொண்டும் படைப்பாளிகள் சிலர் உள்ளர்.

ஆயினும் அறிவியல் அடிப்படையில் எமது சமூக, அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுத் துறைகளை அணுகி ஆராய்ந்து புதிய மன்னின் அறுவடைகளாக காலத்தின் சாசனமாக

அமையக் கூடியதும், புதிய சமூக தரிசனத்திற்கு உதவக் கூடியதுமான காத்திரமான படைப்புகள் இன்னமும் படைக்கப்படவில்லை.”

திரு. நவம் கூறுவது போன்றே கண்டாத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதற்கட்ட காலத்து இலக்கிய வெளியீடுகள் அமைந்தன. இலக்கியம் என்பது அது தோன்றிய காலம், சமூகம், பொருள்ளியம், அரசியல் நிலைப்பாடுகள், வாழ்வியல், கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடாக அமைவதாகும். கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தமது உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் வெளியீடுவதற்கு இங்கு எவ்வித தடையுமிருக்கவில்லை.

கடந்த கால இலக்கிய வெளியீடுகளை நோக்கும்போது எண்ணிக்கையில் வேகம் காணும் அளவுக்கு இலக்கியத் தரத்தினை அவை எந்தளவுக்கு எட்டியுள்ளன என்பதை இலக்கிய விமரிசகர் மதிப்பிட வேண்டும். இங்கு படைப்பாளிகள் தமது ஆதங்கங்களையும் கருத்துக்களையும் சுதந்திரமாகவும் துணிவாகவும் வெளியிட்டுள்ளனரா என்பதும் ஜயமே.

ஆயினும் 2009வரை கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தித் தமிழ்மீழ விடுதலைப் போராட்டத்துக்குச் சார்பான ஆக்கங்கள் பெரிதும் வெளிவந்தன. அதே போன்று விடுதலைப் போராட்டத்தை விமர்சிக்கும் ஆக்கங்களும் வெளிவரலாயின. அத்தகைய ஆக்கங்களுக்குக் குறிப்பிட்ட சில ஊடகங்கள் களம் அமைத்துக் கொடுத்தன. ஆனால் அத்தகு எழுத்து வேகம் 2009க்குப் பின்னர் தணிந்தே போயிற்று.

கண்டா இலக்கியத்தைத்திற் கலை இலக்கிய முத்திரை பதிக்கத்தக்க இலக்கியப் போக்கை அடையாளம் காணல் கடினமாகிறது. “பிறமொழி இலக்கியங்களிலிருந்தும் பிற கலை, கலாசாரங்களிலிருந்தும் கிடைக்கப்பெறும் அறிவும் அநுபவங்களும் தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு ஊட்டமாக அமைக்கூடிய வகையில் எமது படைப்புலகு தேடுதல் முயற்சியில் ஈடுபடாமல் ஒதுக்கியிருந்து, அரைத்த மாவையே மீண்டும் மீண்டும் அரைக்கும் பணியைச் செய்து வருகின்றது” என க.நவம் 1993இல் கூறினார். இற்றைவரை வெளிவந்த இலக்கியப் படைப்புக்களை நோக்கும்போது அவர் கூறிய கருத்திலிருந்து விடுபட்டுள்ளோமா என்பதும் ஆய்வுக்குரியது.

கண்டாத் தமிழ் ஊடகங்களின் இலக்கியப் பங்களிப்புப் பற்றி நோக்கும்போது சி.ரி.பி.ஸி. வாணோலியில் “வெட்டவெளியில் கொட்டிக் கிடக்கிறது” என்ற கவிதை அரங்கம் பல ஆண்டுகளாக நடைபெற்றது. இக்கவிதை அரங்கில் அரங்கேறிய பல புதுக்கவிதையாளர்களில் மூவரது கவிதைகள் தனித்தனிக் கவிதை நால்களாக 2006ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தன. தமிழ்ச்சோலை, தேமதுரம், இராகப் பிரவாகம், சங்கமம், தமிழரங்கம், இளந்தென்றல் முதலான வாணோலி நிகழ்ச்சிகளும் புகலிட இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தன.

கீதவாணி வாணோலியும் கவிதைத் துறையிற் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புச் செய்து வருகிறது. இணையத் தளங்களிலும் கண்டாவிலிருந்தும் பலர் கவிதைகள், கட்டுரைகள் எழுதுகின்றனர். அவற்றின் வாசகர் பரப்பும் மிக விசாலமானது. கண்டாத் தமிழ் புகலிட இலக்கிய முயற்சிகளில் அண்மைக் காலங்களில் நூல் வெளியீடுகள், இலக்கியக் கருத்தரங்கள், புத்தகக் கண்காட்சிகள் என்பன

இடம்பெற்றுவருதல் இலக்கிய விழிப்புணர்வைக் குறிப்பதாகும்.

புகலிட இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் இதழ்களின் பங்களிப்பும் முக்கியமானது. கண்டாவில் வெளிவரும் செய்தித்தாள்கள், மாதாந்த இதழ்கள், இலக்கிய இதழ்கள், ஆண்டு மலர்கள் ஆகியவற்றின் இலக்கியப் பங்களிப்பு மதிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். கண்டாவில் முதன் முதலாக மொன்றியலில் (1985) ‘தமிழ் எழில்’ என்ற இலக்கிய சஞ்சிகை தொடர்ச்சியாக செய்திப்பிடப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து பல இலக்கிய இதழ்கள் வெளிவரலாயின. அவற்றுட் பல இதழ்கள் நிலைத்து நிற்க முடியாது நின்றுவிட்டன.

கண்டாவில் இலக்கிய இதழ்களாக அமுதம், இளங்கீற்று, எழில், கரித்துண்டு, காலம், குவியம், கூர், சுட்ரோளி, சுவடுகள், தமிழ், தமிழோசை, தளிர், தூறல், தேடல், நண்பன், நாயகன், நான்காவது பரிமாணம், நிலூல், பறை, பார்வை, புதியகாற்று, பொதிகை, புன்னைகை, மறுமொழி, மாற்று, ரோஜா, வீணைக்கொடி, முகரம் முதலியன இடம்பெறுகின்றன.

குறிப்பாகத் தமிழர் தகவல் ஆண்டுதோறும் வெளியிட்டு வரும் சிறப்பு மலர்கள் கடந்த 25 வருடங்களில் தமிழ் இலக்கியப் போக்கினை அறிந்து கொள்ளத்தக்க இலக்கிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதே. கண்டாவில் ஆக்க இலக்கியத்துறையிற் புதிதாகக் கால்பதித்தவர்களிற் பெரும்பாலானோர் இவ்விடத்தில்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் புதுக்கவிதை - சிறுகவிதை எழுதியோராகவே காணப்படுகின்றனர்.

புகலிட இலக்கியப் படைப்புக்களிலே தாயக ஏக்கம் பெரிதும் முதன்மை பெற்றிருந்தது. கண்டாத் தமிழ் மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் குடும்ப - சமூகப் பிரச்சனைகள், மணமுறிவுகள், இன ஒற்றுமையின் அவசியம், தமிழ்ப் பண்பாட்டைத் தக்க வைத்தல், பொருள்மியப் பிரச்சனைகள், குடும்பங்களுக்கிடையே நடைபெறும் போட்டி பொறாமைகள், சமூக முன்னேற்றம் முதலான விடயங்களுக்கு கவிதையாளர் பெரிதும் முன்னுரிமை அளிக்கவில்லை எனக் கூறப்படுகிறது. இப்பொதுக் கணிப்புக்கு மாறாக சக்கரவர்த்தி, திருமாவளவன், சேரன் முதலானோர் கண்டாத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பிரச்சனைகளுக்கு முக்கியத்தும் அளித்துக் கவிதை படைத்துள்ளனர். இவர்களுது கவிதை நூல்கள் கண்டாத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்ப்பனவாகும். மண மறிவுகள், ஆண்களின் அடக்குமுறை எனப் பல்வேறு விடயங்கள் சமூகத்தில் தலைதாக்கியதாற் சிறுக்கை, கவிதை, நாடகம் என்பவற்றிற் பெண்ணியம் பேசப்படும் போக்கும் அமைவதாயிற்று.

கண்டா வாழ்வியலில் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளைக் கவிதையின் பாடுபொருளாகக் கொண்டவர்களில் அரவிந்தன், பா.அ.ஜயகரன், திருமாவளவன், செழியன், தான்யா, பித்பா, தமிழ்நதி, இளங்கோ முதலிய புதிய தலைமுறையினரின் படைப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. 2008இல் வெளிவந்த இளங்கோவின் “நாடற்றவனின் குறிப்புகள்” என்ற நாலுக்கு மிமரிசனம் எழுதிய தேவகாந்தனின் கருத்து புதுக்கவிதை மரபில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது:

“சமீபத்தில் வெளிவந்த இளம் கவிஞர்களின் ஆக்கங்களிற் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தின், குறிப்பாக, கவிதைத்துறையின் எதிர்காலச் செல்நெறியைச் சுட்டிக்காட்டும் கூறுகள் புலப்பட ஆரம்பித்திருப்பதை ஒரு தீவிர வாசகர் எதிர்கண்டிருக்க முடியும். அவ்வாறான ஆக்கங்களில் இளங்கோவின் ‘நாடற்றவனின் குறிப்புகள்’ தொகுப்பை ஒரு முக்கிய வரவாக நான் காண்கின்றேன். புலம்பெயர்ந்தோர் கவிதை தன் மரபோடு, தன் புதிய புலத்தின் கவிதைத் தன்மையை உணர்கிறதும், உள்வாங்குகிறதுமான காலகட்டமொன்று இயல்பில் இப்போது உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறதை இத்தொகுப்பில் முக்கியமாகக் காணக்கிடந்தது” (தாய்வீடு. ஒக. 2008:47)

ஆழத்தில் மரபுக்கவிதை பாடிய கவிஞர்களே பெரிதளவில் கண்டாவிலும் மரபுக்கவிதை படைத்தனர். இவ்வரிசையிற் கவிஞர் கந்தவனம், ஆழ்க்டலான், ம.செ.அலெக்சாந்தர். பஞ்சாட்சரம், சின்னையா சிவநேசன், குமரேசையா முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். கண்டாத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஆழத்துப்பூராடனார் க.தா.செல்வராஜ்கோபால் அவர்களின் பங்களிப்பு மிகப் பெரிதாகும். மரபு இலக்கியவழியிற் பூராடனார் இயேசு பூராணம், பெத்தலேகம் கலம்பகம், பெத்தலேகம் குறவஞ்சி, விபுலாநந்தர் பிள்ளைத்தமிழ், விபுலாநந்தர் அம்மானை, விபுலாநந்தர் பாவியம், தமிழ்த்தாய் பள்ளியெழுச்சி, உழவர் மாட்சிக் கலம்பகம், புலவர் மணிக்கோவை முதலான அரிய செய்யுள் இலக்கிய நூல்கள் அவர்து புலமைக்குச் சான்றாகும்.

அடுத்தாகக் கவிநாயகர் வி.கந்தவனம் அவர்களின் இலக்கிய நூல்கள் கண்டியத் தமிழ் மரபுக்கவிதை வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவர் எழுதிய விநாயகப் பா, தங்கம்மா நான்மணிமாலை, விநாயக வெண்பா, பாவாரம் முதலான செய்யுள் நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன.

தமிழகத்திலும் ஆழத்திலும் உள்ள 108 சிவாலயங்கள்மீது தேவாரப் பாணியில் கவிநாயகர் வி.கந்தவனம் அவர்களாற் பாடப்பட்ட 1170 பக்திப் பாடல்களின் தொகுப்பாக ‘பாவாரம்’ என்ற நூல் 2007இல் வெளியானது. அத்துடன் “Lasting Light” என்ற ஆங்கிலக் கவிதை நாலும் அவரால் வெளியிடப்பட்டது.

கண்டாவில் சிறுகதை இலக்கியத்துறையிலே தேவகாந்தன், அ.முத்துவிங்கம், வ.ந.கிரிதரன், அ.ரவீந்திரன், குரு அரவிந்தன், இரா.தணிகாசலம், அகிள், மனுவல் ஜேசுதாசன், பொன்.குலேந்திரன், ஆர்.எம்.கிருபாகரன், செழியன், க.இரவீந்திரன், அகனி, சிவநயனி முகுந்தன், வீரகேசரி முர்த்தி, மலைஅன்பன், இரா சம்பந்தன், குமார் முர்த்தி என ஜம்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதை எழுத்தாளர் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் புலிட அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் நல்ல சிறுகதைகளைப் படைத்து வருகின்றனர். இவர்களது சிறுகதைகளிற் பெரும்பாலானவை கண்டாவிலும் தமிழ்த்திலும் வாழ்வோருக்கு இடையிலான கதைப்பின்னல் கொண்டவையாகும்.

2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து இணையத் தளவழியாக “பதிவுகள்” என்ற மின்னிதழை நடத்திவரும் கிரிதரனின் எழுத்துகள் புலிட இலக்கியத்தளத்தில் தனியிடம் பெறுகின்றன. இவரது சிறுகதைகளில் ஆழத்தாயக மக்களின் வாழ்வியலும், விடுதலை

உணர்வுகளும் பெரிதும் வெளிப்படும் அதேவேளையிற், கண்டாத் தமிழரின் பலவேறுபட்ட வாழ்வியற் பிரச்சனைகளும் பதிவாகியுள்ளன. இவரது சிறுகதைகள் சிலவற்றைத் திருமதி லதா இராமகிருஷ்ணன் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மேலும் சில சிறுகதைகள் இந்தியமொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வரிசையில் குரு அரவிந்தனின் சிறுகதைகளும் வைத்து மதிப்பிடத்தக்கவை. சிவநயனி முகுந்தனின் ‘மாறுமோ நெஞ்சம்’ (2008) என்ற சிறுகதைத் தொகுதியின் பெரும்பாலான கதைகள் கண்டியத் தளத்தில் புனையப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவற்றைவிடப் பல புதிய சிறுகதை எழுத்தாளர்களாது படைப்புக்களும் புகலிட இலக்கியத் தளத்தில் முத்திரை பதித்துள்ளன. அ.முத்துவிங்கம், தேவகாந்தன், இரா.தணி, அ.ரவீந்திரன், ஆர்.எம்.கிருபாகரன் முதலான சிறுகதை எழுத்தாளர் புகலிட அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் நல்ல சிறுகதை, நாவல் இலக்கியங்களை வெளியிட்டுள்ளமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கண்டாவிலே தமிழ் நாவல் இலக்கிய எழுத்தாளர்களாக வ.ந.கிரிதரன், தேவகாந்தன், இரா.தணிகாசலம், குரு அரவிந்தன், பசந்தீவு கோவிந்தன், சிவநயனி முகுந்தன், ஆர்.எம்.கிருபாகரன், க.பாலசுந்தரம், இளையதம்பி தங்கராசா முதலிய பலர் இடம்பெறுகின்றனர். கிரிதரன் ஜந்து நாவல்கள் எழுதியுள்ளார். இவரது ‘பொந்துப் பறவைகள்’ என்ற நாவல் சிங்கப்பூர் தமிழ் மாணவருக்குரிய பாடப்புத்தகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை கண்டாத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் பெருமையாகும். பசந்தீவு கோவிந்தனின் ‘தீர்ப்பு’ என்ற குறுநாவல் நூல் 2009இல் வெளியிடப்பட்டது. அத்துடன் தான் எழுதிய நான்கு குறுநாவல்களைத் தொகுத்து ‘வாடாத ரோசா’ (2007) என வெளியிட்டார்.

சமூகக் கண்ணோட்டம், புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் நிலைப்பாடு, கண்டாத் தமிழ்க் குடும்பங்கள் மத்தியிலும், தனிநபர் வாழ்க்கையிலும் ஏற்படும் வாழ்க்கைச் சவால்கள், அவலங்கள், பிரச்சனைகள் முதலானவற்றைத் தனது எழுத்தாற்றலால் சித்தரித்து, மக்களுக்குச் சமூகப் பொறுப்புனரவும் சமூகக் கண்ணோட்டமும் ஊட்டும் உத்தியைக் கையாளும் முறை கோவிந்தனின் எழுத்தாற்றலுக்கு வலுச்சேர்க்கின்றது. சிவநயனி முகுந்தன் ஈ வரலாற்றுடன் தொடர்புடையதாக ‘வேல் விழியாள் மறவன்’ (2012) என்னும் நாவலை வெளியிட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கண்டாவில் நாடகத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு நாடக மேடை ஏற்றங்கள் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. நாடகப் பிரதி ஆக்கம், நாடக மேடை ஏற்றம் இரண்டும் நாடகத்துறையில் மிக முக்கியமானவை. இப்பணியிலே தேடகம், மனவெளிக் கலையாற்றுக்குழுவினர், நாளை நாடகப்பட்டறை, உயிர்ப்பு, கருமையம், குத்தாடிகள், கண்டாத் தமிழ்க்கலைக்கழகம் முதலான நாடகக் குழுக்கள் உழைத்து வந்துள்ளன.

2000ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் சி.ரி.பி.சி. வானைலியிற் பல நாடகங்கள் ஓலிபரப்பாயின. இதுவரை வெளிவந்த நாடக நால்களை நோக்கம்போது பி. விக்னேஸ்வரன் ‘வாழ்ந்து பார்க்கலாம்’ (1998) என்ற வானைலி நாடக நாலை வெளியிட்டிருந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து பா.அ.ஜியகரனின் ‘எல்லாப் பக்கமும் வாசல்’ என்ற நாடக நால் வெளிவந்தது.

“ஜயகரனின் நாடக நூலும் அரங்கக் கலைச் செயற்பாட்டிற்கான - மேடை நாடகச் செழுமைக்கான ஒரு படிக்கல்லாகவே அமைகின்றது. புலம்பெயர் வாழ்வின் அவலங்களை, புகலிடத் தமிழ் அனுபவங்களைக் கலைத்துவமான முறையில் அரங்கிற்குக் கொண்டுவரும் முயற்சி என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது” என இந்நால் பற்றித் தெளிவத்தை யோசப் (காலம் சஞ்சிகை:19:6) குறிப்பிடுவார். சின்னையா சிவநேசனின் ‘தங்கச்சி கொழும்புக்கோ போகிறாய்’, ‘நாடும் நடப்பும்’, ‘முன்று நாடகங்கள்’ (2015) ஆகிய நாடக நூல்களும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கவை. செழியனின் ‘என்தாத்தாவக்கு ஒரு குதிரை இருந்தது’ என்ற நாடக நூலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடகப் பிரதி ஆக்கத்துறையில் பெரிதும் ஈடுபட்டோர் வரிசையில் பா.அ.ஜயகரன், செழியன், புராந்தகன், கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன். கணபதி ரவீந்திரன், பொன்னையா விவேகானந்தன், அ.கந்தசாமி, இளையபாரதி, ஞானம் ஸ்ம்பட், சேரன், சாந்திநாதன், பார்வதி கந்தசாமி, வ.திவ்யராஜன், கதிர் துரைசிங்கம், பி.விக்னேஸ்வரன் முதலானோர் இடம்பெறுவர். நாடக மேடை ஏற்றம் என்னும்போது, அடிப்படையில் “அரங்காடல்” குழுவினரின் பங்களிப்பு அபரிதமானது.

கண்டாவிற் சிறுவர் இலக்கியங்கள் மிகக் குறைவாகவே வெளிவந்துள்ளன. சிறுவர் இலக்கியத் துறையிற் பங்களிப்புச் செய்துவரும் அருள். சுப்பிரமணியம் ‘சிறுவர் நாடகங்கள்’, ‘குட்டி நாடகங்கள்’ என்ற நாடக நூல்களை 2010இல் வெளியிட்டார். சிறுவர் இலக்கியத்துறையிற் குரு அரவிந்தன், சின்னையா சிவநேசன், சாந்தா அக்கா முதலியோரது சிறுவர் இலக்கிய நூல்களும் ஒளியிழை நாடாக்களும் வெளிவரலாயின.

இத்துறையிற் கண்டாவில் முதல் முயற்சியாக ‘கிளவன் மாமா’ என்ற ஒளியிழைநாடா வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து, ‘தமிழ் ஆரம்’, ‘தமிழ் மலர்’ ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்ற மூன்று ஒளியிழை நாடாக்களும், ‘பிள்ளைத் தமிழ்’ முதலாம், இரண்டாம் பகுதி, ‘பாடலும் ஆடலும்’, ‘சிறுவர் பாடல்கள்’ என்ற தலைப்பில் தமிழ்ப் பாடல்களும் அதே கருத்துடைய ஆங்கிலப் பாடல்களும் கொண்ட இறுவட்டுக்களும் வெளிவந்தன.

பொ.கனகசபாபதி அவர்களால் ‘மாறன் மணிக் கதைகள்’ இரு தொகுதிகளாகக் கவர்ச்சியான வண்ணப் படங்களுடன் வெளியிடப்பட்டன. பகீரதன் ‘மியா மியா பூணைக்குட்டி’ ‘பட்டணத்தில் எலிகள்’ (மொழிபெயர்ப்பு) என்ற இரண்டு கதை நூல்களை வெளியிட்டிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கண்டாவிலே தமிழ் அறிஞர்கள் தத்தம் துறைசார்ந்து வெளியிட்ட ஆய்வு நூல்களும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்வகையில் திரு. வி.நவரத்தினம், க.த.த.செல்வராஜாகோபால், முனைவர் இ.பாலசுந்தரம், பேராசிரியர் செல்வா. கனகநாயகம், முனைவர் பால. சிவகடாட்சம், பொ.கனகசபாபதி, முருக. வே.பரமநாதன், கவிஞர். கந்தவனம், ம.செ.அலெக்சாந்தர், வித்துவான் க.செபரத்தினம், தங்கராசா சிவபாலு, எஸ். பத்மநாதன், எஸ்.சிவநாயகமுர்த்தி, சி.சந்திரபோஸ், கனி விமலநாதன், வசந்தா நடராஜா, குறமகள். நகுலசிகாமணி முதலான பலர் தம் ஆய்வு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

இலக்கியத் திறனாய்வுத் துறையில் முத்திரை பொறிக்கத்தக்க திறனாய்வாளர்களை அடையாளம் காண வேண்டியுள்ளது. நூல்வெளியிடுகளில் நூலாய்வு செய்வோர் நூலாசிரியருக்குப் புகழ்மாலை குட்டுவது புகலிட இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் தடையாக இருந்து வருகிறது.

கலை, இலக்கியங்கள் பற்றி நடுநிலையில் விமரிசனங்களை எழுதுவதற்கு விமரிசகரோ அல்லது அத்தகைய விமரிசனங்களை வெளியிடுவதற்குப் பத்திரிகையோ முன்வருவதுமில்லை. யதார்த்தபூர்வமான இலக்கிய விமரிசனங்கள் இடம்பெறும்போது கண்டாத் தமிழ் இலக்கியம் ஆக்கபூர்வமான நெறியில் வளர வாய்ப்புண்டு.

சிறந்த மதிப்பீடுகளை எழுதிவருவோரில் க. நவம், என். கே. மகாலிங்கம், பா. அ. ஜெயகரன், ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன், முனைவர் நா.சுப்பிரமணியன் ஆகியோர் இடம்பெறுகின்றனர். ஆயினும் கலை-இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு விமரிசனம் எழுதுவோர் மிக மிகக் குறைவென்றே கூறவேண்டும்.

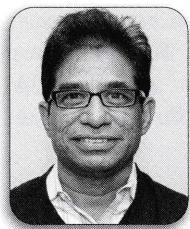
இதுபற்றி கவிஞர் கந்தவனம் குறிப்பிடும்போது, “கட்டுரைக்கலை வேறு வேறு துறைகளில் வளர்ந்திருந்தாலும் திறனாய்வுத்துறை வளரவில்லை. இலக்கியத்தை வளர்ப்பதில் இலக்கியத் திறனாய்வாளருக்கும் பெரும்பங்குண்டு” (தமிழர் தகவல் 2010:42) என எழுதியதும் நோக்கத்தக்கது. நூலாசிரியரிடம் நடுநிலை விமரிசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் வளரும் வரையும் இலக்கிய விமரிசனமும் வளர இடமில்லை.

கண்டாவிலே திறனாய்வுத்துறையின் வளர்ச்சியும் போக்கும் வளர்நிலையிலேயே உள்ளது என்பதே யதார்த்தம். நூல் வெளியிடுகள், கலை நிகழ்ச்சிகள் பற்றிப் பத்திரிகையில் விமரிசனம் எழுதுவோர் பொதுவாக நடுநிலை நிற்பதே இல்லை என பி.விக்னேஸ்வரன் தமிழர் தகவலில் (2005:89) எழுதியது இன்றும் பொருந்தும்.

வ. சொர்னலிங்கம் (தமிழர் தகவல் 2005:94) கண்டாவில் கலை முயற்சிகள் என்ற கட்டுரையில் “இங்கு எல்லாமும் எல்லோராலும் செய்ய முடியும் என்கின்ற நிலைமை. தரத்தைப் பற்றி எவருமே கவலைப்பட்டதாக இல்லை” என எழுதியதும் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.

மேலே கூறிய இலக்கியத் துறைகளோடு, கண்டாவிற் சில கவிஞர்களாலும், இசைக் கலைஞர்களாலும் வெளியிடப்பட்டுள்ள பல்வேறு ஒலியிழை நாடாக்களும், இறுவட்டுக்களும் புகலிட இலக்கியத் தளத்தை மேலும் விரிவுபடுத்துவதாக உள்ளன.

அவ்வகையில் இங்கு முதன்முதலாக சிறிதரனால் வெளியிடப்பட்ட ‘சங்கவி’ என்ற இசைத்தட்டைத் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்ட நூற்றுக் கணக்கான இறுவட்டுக்களும் கண்டா கலை - இலக்கியத்தளத்திற்கு வளம் சேர்ப்பனவேயாகும்.●

ராஜா மகேந்திரன்

கன்டாவில் எமக்கான இல்லம் சிறந்த ஆதன முதலீடு

இலங்கையிலிருந்து வெளியேறிய தமிழ் மக்கள் சுமார் முப்பது ஆண்டுகளாகக் கன்டாவில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். நாம் இங்கு வந்த காலத்துக்கும் இன்றைக்குமிடையில் பலவிதமான மாற்றங்களைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இந்த மாற்றம் வெவ்வேறு நிலைகளை எடுத்துள்ளது.

சமூக அமைப்பு, குடிவரவாளர் வருகை, எம்மவரின் வளர்ச்சி, வெவ்வேறு இனக்குழுமங்களின் வருகை, இந்நாட்டு அரசியல் சட்டங்களின் மாற்றங்கள், கன்டா மீதான உலக நாடுகளின் பார்வை, உலக நாடுகளின் வரிசையில் மனிதன் வாழ்வதற்கான சிறந்த நாடுளின் வரிசையில் கன்டாவை முன்னியில் கொண்டு வந்துள்ளது.

ஆதன விலை வியாபாரத்தின் அதீத அதிகரிப்பு உலகின் முன்னியின் நகரங்களான லண்டன், ஹோங்கோங், நியூயோர்க் போன்றவற்றுடன் ரொறங்ரோ போட்டி போடுமளவுக்கு உயர்த்தியுள்ளது.

கடந்த பல வருடங்களாக ஆதனம் விற்றல் வாங்கல் தொழிலில் நான் ஈடுபடுவதால் என்னுடைய அனுபவத்தையும் எதிர்காலம் எவ்வாறு அமையலாம் என்ற ஊக்கத்தையும் இக்கட்டுரையில் தெரியப்படுத்தவுள்ளேன்.

ரொறங்ரோவிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள பெரும்பாகத்திலும் இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் கண்டிய ஆதன வியாபாரம் இனவேனிற் காலத்திலும் இலையதிர் காலத்திலும் சிறப்பாகவிருந்தது. குளிர்காலத்திலும் கோடைகாலத்திலும் இது மந்தமாகக் காணப்படுவதே வழக்கம்.

ஆனால் 1988 - 1989களில் ஏற்பட்ட விலை அதிகரிப்புக்குப் பின்பாக நிலைமை மெல்ல மாற்ற தொடங்கியது. 1989ம் ஆண்டு ஆதனத்தில் ஏற்பட்ட அதிகடிய விலையும், அடமானக் கடனின் அதிகரிப்பும் மக்களைப் பீதியடைய வைத்தது. விலை இறக்குமகமாகச் செல்லத் தொடங்கியது. ஆண்டு மாறி ஆண்டாக ஆதன விலையும் வியாபாரமும் கீழ்முகமாகவே காணப்பட்டது. இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்ததுபோல 1997ம் ஆண்டளவில் நிலைமை சற்றுப் பிரகாசமாகத் தொடங்கியது.

1989இலிருந்த ஆதனத்தின் விலையில் ஏறக்குறைய முப்பது வீத்தை இழந்த நிலையில் ஆதன வியாபாரம் சிறுகச் சிறுக மேல்நோக்கி வளர ஆரம்பித்தது. 1989ல் ஆதனத்தின் சராசரி

விலை 273,698 டாலர்களாகக் காணப்பட்டது. இதுவே கண்டிய சரித்திரத்தில் இந்தக் காலம்வரை இருந்த ஆகக்கூடிய சராசரி விலை. 1996ல் சராசரி விலை 198,105 டாலர்களாகக் குறைந்திருந்தது. இதன் பின்னர் வளர்ச்சி தொடர்ச்சியாகவே காணப்படுகின்றது.

2008 - 2009இல் உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்பட்ட பொருளாதார இறுக்கம் கண்டாவைப் பாதிப்பதற்கு முன்னதாக அன்றிருந்த நிதியமைச்சர் ஜிம் பிளகெற்றியினதும், அன்றைய கண்டிய வங்கியின் ஆளுநர் மார்க் கார்ணியினதும் சிறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையால் கன்டா தப்பிக் கொண்டது.

இதன் தொடர்ச்சி இன்றுவரை காணப்படுகிறது. இந்நிலைமை ரொறங்ரோவில் மட்டுமல்லாமல் வன்கூவர், கல்கரி போன்ற நகரங்களிலும் காணப்பட்டது. ஆனால் மசகு எண்ணெயின் விலையில் உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி அல்பேர்ட்டா மாகாணத்தின் பொருளாதாரத்துக்கு கடுமையான பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது.

அத்துடன் இந்த மாகாணத்தில் நீண்டகாலமாக (நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக) ஆட்சியிலிருந்த பழைமைவாதக் கட்சியையும் இறக்கிவிட்டது. அல்பேர்ட்டாவின் ஆதன விலை குறைகின்ற போதிலும் ரொறங்ரோ, வன்கூவர் போன்ற நகரங்களில் ஆதன விலை இன்னும் மேல்நோக்கியே செல்கிறது. 2015ல் கண்டிய பொருளாதாரம் இறுக்க நிலையை அடைந்த போதிலும் ஆதன விலையில் இறக்கம் இதுவரை ஏற்படவில்லை.

இதற்குப் பல காரணங்களை பொருளாதார ஆய்வாளர்கள் முன்வைக்கின்றனர். குறிப்பாக சீனா, இந்தியா, மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து வசதி படைத்த பலர் கண்டாவுக்குக் குடிபெயர்வது, கண்டாவின் குடிவரவாளர் மீதான சிறப்பான கொள்கை,

வருடாவருடம் இரண்டரை இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்டவர்களை இங்கு குடியேற அனுமதிப்பது, அடமானத்துக்கான குறைந்த வட்டி வீதம் போன்றவற்றை இதற்கான சில காரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

ரொறங்ரோவிலும் அதனை அண்மித்த பகுதியிலும் வாழ விரும்புவர்கள் அதிகரித்த விலையைக் கொடுத்தாலும் ஆதனத்தை தமதாக்க வேண்டிய நிலைமையில் போட்டியிட்டு

இக்கட்டான நிலைமையில் சிக்குகின்றனர். இவ்வாறான போட்டிகள் உள்ளுரில் வாங்குபவர்களுக்கு தர்மசங்கட நிலைமையை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இதனால் இவர்கள் ரொற்றான்ரோவைவிட்டு வெளியேயுள்ள நகரங்களில் வாங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

இந்நாட்டின் மூன்று மட்ட அரசாங்கங்களும் ஏதேதோ வகைகளில் ஆதன வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்த புதுப்புது முறைகளில் முட்டுக்கட்டை போடுகின்றன. எனினும் நிலைமை பெரிதாக இறுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் ஒரு கட்டத்தில் ஒருவகை மந்தநிலைமை எதிர்பார்க்கலாம்.

வேலை அதிகரிப்பு, புதிதாக - முதற்தடவையாக ஆதனம் வாங்குபவர்களுக்கு இலகுவானதாகக் காணப்படவில்லை. இதனால் அனேகர் வாடகை வீட்டில் மேலும் சில காலம் தங்க நேருகின்றது. ஆரம்ப பணத்தைச் சேமிப்பது இவர்களுக்கு இலகுவானதாக இல்லை. வசதி படைத்த பெற்றோரின் உதவியை எதிர்பார்க்க வேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் பிறந்தவர்களின் நிலைப்பாடு சிறப்பாகவுள்ளது. இவர்களது பின்னைகளின் நிலையே வேறுவிதமாகவுள்ளது. இவர்களே Generation X + Y ஆவர். புதிய சந்ததியின் வாழ்க்கை முறையும் மாறிவிட்டது.

ஒரு காலத்தில் 1000 - 1200 சதுர அடியிலிருந்த அடுக்குமாடி மனைகளின் அளவு, இன்று 390 சதுர அடிக்குக் குறைந்துள்ளது. தூங்குவதற்கு மட்டுமே அடுக்குமாடி மனை என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

இதனால், வாழ்வதற்கு அடுக்குமாடி மனையே சிறந்தது என்ற காரணத்தால் அடுக்குமாடிக் கட்டடங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டு செல்கிறது.

நீண்ட காலமாக உயரம் குறைந்த தனி, இரண்டு சேர்ந்த அல்லது பல சேர்ந்த வீடுகளை நிர்மாணித்த கட்டிட நிறுவனங்கள் இன்று அடுக்குமாடி மனைகளையே கட்டத் தொடங்கிவிட்டன.

2004இல் ஒன்றாறியோ அரசு கொண்டுவந்த Green belt Area என்ற பசுமைக் கொள்கையும் இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம். இதன்படி ஒன்றாறியோவின் சில பகுதிகளில் எதுவித புதிய அபிவிருத்திகளும் செய்யக்கூடாது.

இதனால் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் பெரியாவில் வீடுகள் அமைப்பது தவிர்க்கப்பட்டுவிட்டது. இதனால் வீடு நிர்மாணிக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு பெரும் போட்டி ஏற்பட்டது.

ரொற்றான்ரோவின் சில பகுதிகளில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தின் பெறுமதி ஒரு மில்லியன் என்ற கணக்கிலிருந்து 50 மில்லியனைத் தாண்டியுள்ளது. அரசுகளும் தமது தேவைக்கேற்ப புதுப்புது பெயரில் அதிகமான நிலுவைகளை புதிய கட்டிட மனைகள் மீது ஏற்படுத்துகின்றன.

இதன் ஒரு படியாக ரொற்றான்ரோவில் இரண்டாவது நிலமாற்று வரி அப்போதைய ரொற்றான்ரோ நகர் பிதா டேவிட் மில்லரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதனைவிட, நில அபிவிருத்திக் கட்டணம் (Land Development Charge) மேலும் மேலும் அதிகரிக்கப்படுகின்றது.

இதனால் 2000ம் ஆண்டளவில் 300 டாலர்களுக்குக் குறைவாகக் காணப்பட்ட ஒரு சதுர அடி அடுக்குமாடி மனையின் விலை, இன்று 500 டாலரைத் தாண்டிவிட்டது. சிலபகுதிகளில் 800 - 1200 டாலர்கள் என்ற பெறுமதியுமள்ளது. இதனாலேயே மனையின் அளவை நிர்மாணம் செய்வர்கள் அதனைக் குறைத்து வருகின்றனர். ஏற்கனவே ரொற்றான்ரோவில் தனி வீட்டின் சராசரி விலை ஒரு மில்லியன் என்ற பெரும் இலக்கத்தைத் தாண்டிவிட்டது.

ஆனாலும் உலகிலுள்ள சில நகரங்களுடன் ஒப்பிடும்போது இந்த விலை குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

இந்நிலைமை தொடருமானால் அரசாங்கங்கள் தொடர்ந்து புதிய நிலைமைகளைக் கொண்டு வர எத்தனிக்கும். பகல் நேரங்களில் ரொற்றான்ரோவைச் சுற்றிய பகுதிகளில் பிரயாணம் செய்வதற்கு அதிக நேரம் தேவைப்படுகிறது.

பிரயாணத்தின் நேரத்தைக் குறைக்க கடுகதி வீதிகளில் செல்வதற்கு பணம் செலுத்த வேண்டி (Toll free) ஏற்படலாம். புதிய வரி முறை உருவாகலாம்.

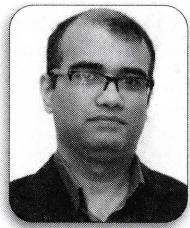
குறிப்பிட்ட விலைக்கு மேற்பட்ட ஆதனங்கள் வாங்குபவர்கள் மேலதிக் நிலமாற்று வரியை செலுத்த வேண்டியேற்படலாம். இவ்வாறான முறைகளால் வியாபாரத்தைக் கட்டுப்பாடில் கொண்டுவரலாமென் அரசுகள் எண்ணலாம்.

உலகின் சிறந்த நாடுகளின் முன்வரிசையில் இருக்கும் கண்டாவை நோக்கி மக்கள் வருவது தொடரவே போகின்றது. அரசாங்கம் புதிய குடிவரவாளர் வருகைக் கொள்கைமீது மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினாலும் அவர்களின் வருகை இல்லாமல் கண்டாவின் எதிர்காலம் சிறப்பாக இருக்க முடியாது என்பது அரசியல் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கும் பொருளாதார நிபுணர்களுக்கும் நன்கு தெரியும்.

சில நாடுகளிலிருந்து வருபவர்கள்மீது இறுக்கநிலை ஏற்பட்டாலும் புதிய குடிவரவாளர்களைத் தொடர்ந்து அனுமதிக்க வேண்டிய நிலையிலேயே கண்டா உள்ளது. இதனால் ஆதன விலை அதிகரிப்பும் தொடரும். எனவே நீண்டகால முறையில் ஆதனத்தில் முதலீடு செய்தல் உசிதமாகலாம்.

ஒப்பீட்டளவில் மற்றைய முதலீடுகளிலும் சிறந்ததாக ஆதன முதலீடே காணப்படலாம். இருப்பதற்கு ஒரு கூரையுடன் சேர்ந்த பகுதி தேவைதானே.

நிலைமைகள் மாறினாலும் வாழ வேண்டுமென்னும் வாழ்க்கை தொடரத்தானே வேண்டும்.●

சுதா வாமதேவன்

கன்டாவிள் விடுமுறை நாட்கள்

சுதா வாமதேவன் முதல் பெரியோர்வரை விடுமுறையை விரும்பாதோர் இவ்வுலகில் இல்லையென்னாம். இயந்திரமயமான இப்புலம்பெயர் வாழ்வில் விடுமுறையென்பது எதிர்பார்ப்படுன் காத்திருக்கும் முக்கியமானவென்று. அதிலும் குறிப்பாக தாயகத்தில் தாராளமான விடுமுறைகளை அனுபவித்த நாம், இப்புலம்பெயர் தேசத்தில் அரிதாகக் கிடைக்கும் விடுமுறையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதில் வியப்பேதுமில்லை. அந்தவகையில் கன்டாவிள் விடுமுறைகள் பற்றிப் பார்க்கலாம்.

தாயகத்தைப்போலில்லாமல், கன்டாவில் மத்திய அரசு விடுமுறை மற்றும் மாகாண அரசு விடுமுறை என்று இருவகையான விடுமுறைகள் காணப்படுகின்றன.

மத்திய அரசு விடுமுறைகள் முழு நாட்டிற்கும் உரியதாகவும், மாகாண அரசு விடுமுறைகள் குறித்த மாகாணங்களுக்குரியதாகவும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அனேகமான விடுமுறைகள் வார இறுதியைத் தொடர்ந்து வரும் திங்கட்கிழமைகளில் வருகின்றன.

மத்திய அரசு விடுமுறைகள்

New Year - January 01

புதுவருடத்தை வரவேற்கும் முகமாக ஒவ்வொரு வருடமும் வருடத்தின் முதல் நாளில் கன்டா முழுவதும் விடுமுறை தினமாக கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது.

Good Friday - Friday before Easter Sunday

பெரிய வெள்ளி என தாயகத்தில் அழைக்கப்படும் நாள், ஒவ்வொரு வருடமும் உயிர்த்தெழுந்த ஞாயிறு (Easter Sunday) தினத்திற்கு முந்தைய வெள்ளிக்கிழமையில் வரும். கியுபெக் மகாணத்தை தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்து மாகாணங்களிலும் விடுமுறை தினமாக இந்நாள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. கியுபெக் மாகாணத்தில் உயிர்த்தெழுந்த ஞாயிறு (Easter Sunday) தினத்திற்கு மறுநாள் திங்கட்கிழமை விடுமுறை தினமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

Canada Day - ஜூலை 01

1867ம் ஆண்டு ஜூலை 01ம் திகதி பிரித்தானியாவின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு சுதந்திர நாடாகியதைக் குறிக்கும் வகையில், ஒவ்வொரு வருடமும் ஜூலை 01ம் திகதி கன்டாவின் பிறந்தநாள், “கன்டா தினம்” என நாடு முழுவதும் விடுமுறை தினமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

ஆரம்பத்தில் இத்தினம் Dominion Day என அழைக்கப்பட்டது, பின் 1982ம் ஆண்டு முதல் Canada Day என அழைக்கப்படுகிறது.

Labor Day - First Monday of September

தாயகத்தின் மே தினத்திற்கு நிகரான ஒரு விடுமுறை தினமாகும். ஒவ்வொரு வருடமும் September மாதம் முதல் திங்கட்கிழமை விடுமுறை தினமாக கடைப்பிடிக்கப் படுகின்றது. தொழிலாளர் நலன் மற்றும் உரிமைகளுக்கு குரல் கொடுக்கும் ஒரு தினமாகும். கோடை காலத்தின் உத்தியோகப்பற்றற் ற நிறைவு தினமாகவும் இந்நாளே கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

Christmas Day - December 25

இயேசு பாலன் அவதரித்த தினமான நத்தார் தினம் (Christmas day). ஒவ்வொரு வருடமும் December மாதம் 25ம் திகதி விடுமுறை தினமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது

பின்வருவன மாகாணாஞ்சியிலான விடுமுறை தினங்களாகும் Family day - 2nd Monday of February in BC and 3rd Monday of February in ON, AB & SK

பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா மாகாணத்தில் 2013ம் ஆண்டு முதல் மாசி மாதம் 2வது திங்கட்கிழமையிலும், ஓன்ராறியோ (2008ம் ஆண்டு முதல்), அல்பேர்ட்டா (1990ம் ஆண்டு முதல்) மற்றும் சஸ்கஹ்சவன் (2007ம் ஆண்டு முதல்) மாகாணங்களில் மாசி மாதம் 3வது திங்கட்கிழமையிலும் குடும்ப தினம் (Family day) என்ற பெயரில் நீண்ட குளிர்காலத்தில் குடும்பத்தினருடன் ஒர் நாளை மகிழ்ச்சியுடன் களிக்கும் நோக்குடன் விடுமுறை தினமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது

Louis Riel Day - 3rd Monday of February in MB

மனிரோபா மாகாணத்தில் 2008ம் ஆண்டு முதல் மாசி மாதம் 3வது திங்கட்கிழமை லூயிஸ் ரியல் தினம் விடுமுறை தினமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. மனிரோபாவின் தந்தை எனப்போற்றப்பட்ட பழங்குடியின தலைவர் “லூயிஸ் ரியல்” அவர்களை கெளரவிக்கும் நோக்குடன் இந்தப் பெயர் சூட்டப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

Islander Day - 3rd Monday of February in PEI

பிரின்ஸ் எட்வர்ட் ஜூலன்ட் மாகாணத்தில் 2009ம் ஆண்டு முதல் மாசி மாதம் 3வது திங்கட்கிழமை “ஜூலன்டர் தினம்” என்ற பெயரில் விடுமுறை தினமாகக்

கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் இத்தினம் மாசி மாதம் 2வது திங்கட்கிழமை கடைப்பிடிக்கப்பட்டாலும் 2010ம் ஆண்டு முதல் மாசி மாதம் 3வது திங்கட்கிழமைகளில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

Heritage Day - 3rd Monday of February in NS

நோவாஞ்சோலியா மாகாணத்தில் 2015ம் ஆண்டு முதல் மாசி மாதம் 3வது திங்கட்கிழமை “Heritage Day” - மரபுரிமை தினம்” என்ற பெயரில் விடுமுறை தினமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் மகாணத்தின் மரபு சார்ந்த பெரியோர்களைக் கொரவிக்கும் நோக்கினைக் கொண்டுள்ள இந்த விடுமுறை தினத்தில் 2015ல் வயோலா டெஸ்மெண்ட் (Viola Desmond) என்ற நிறவெறிக்கு எதிராக போராடிய பெண்மனி கொரவிக்கப்பட்டார்.

Yukon Heritage Day - Last Friday of February in YK
 கனடாவின் யுகோன் பிராந்தியத்தில் (Yukon Territories) ஒவ்வொரு வருடமும் மாசி மாதம் இறுதி வெள்ளிக்கிழமை “Yukon Heritage Day - யுகோன் மரபுரிமை தினம்” என்ற பெயரில் விடுமுறை தினமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இந்நாளில் குளிர்காலக் கொண்டாட்டங்கள் இடம்பெறுவது வழக்கம்.

Saint Patrick's Day - March 17 in NL

கிறிஸ்தவர்களினால் ஒவ்வொரு வருடமும் கடைப்பிடிக்கப்படும் Saint Patrick இறந்த தினமான March 17ம் திகதி நிய பவண்ணாந்து மாகாணத்தில் விடுமுறை தினமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஏனைய மாகாணங்களில் Saint Patrick Day கொண்டாடப்பட்டாலும் விடுமுறை தினமாகக் கருதப்படுவதில்லை.

Easter Monday - Monday after Easter Day in AB & PE
 கிறிஸ்தவர்களினால் ஒவ்வொரு வருடமும் கடைப்பிடிக்கப்படும் உயிர்த்தெழுந்த ஞாயிறு (Easter Sunday) தினத்திற்கு மறுநாள் திங்கட்கிழமை விடுமுறை தினமாகக் கனடாவின் அல்பேர்ட்டா மற்றும் பிரின்ஸ் எட்வேர்ட் ஜெலன்ட் மாகாணத்தில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது

Saint George's Day - April 23 in NL

கிறிஸ்தவத்துக்காய் உயிர் துறந்த ரோமானிய போர் வீரன் St. George இறந்த தினமான April 23ம் திகதி கிருஸ்தவர்களினால் ஒவ்வொரு வருடமும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. கனடாவின் நிய பவண்ணாந்து மாகாணத்தில் இந்நாள் விடுமுறை தினமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது

Victoria Day or National Patriots' Day - Monday on or before May 24 in AB, BC, SK, MB, ON, QC, PE, YT, NT, NU

1837-38ம் ஆண்டுகளில் தற்போது கியுபெக் என அழைக்கப்படும் கீழைத்தேயே கனடாவின் விடுதலைக்காய் போராடிய வீரர்களை நினைவுகூரும் முகமாக கியுபெக் மாகாணத்தில் May மாதம் 24ம் திகதிக்கு முன்வரும் திங்கட்கிழமை “National Patriots' Day” என விடுமுறை தினமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. இதேநாள் கனடாவின் நிய பவண்ணாந்து, நோவா ஞகோவெயியா மற்றும் நிய ப்ரான்சுவிக் மாகாணங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்து மாகாணங்களிலும் மற்றும் பிராந்தியங்களிலும் விக்டோரியா

மகாராணியின் பிறந்த தினத்தை கொரவிக்கும் நோக்குடன் “விக்டோரியா தினம்” என்ற பெயரில் விடுமுறை தினமாக கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இத்தினமே கோடை காலத்தின் உத்தியோகப்பற்றற்ற ஆரம்ப தினமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது.

National Aboriginal Day - June 21 in NT

1996ம் ஆண்டு முதல் கனடாவின் வடமேற்கு பிராந்தியத்தில் (NorthWest Territories) கனடாவின் மூத்த குடியினராகிய பழங்குடியின மக்களின் பண்பாடுகளையும், நாட்டுக்கான அவர்களது பங்களிப்பினையும் மதிக்கும் நோக்குடன் “தேசிய பழங்குடியினர் தினம் (National Aboriginal Day)” ஒவ்வொரு வருடமும் June 21ம் திகதி விடுமுறை தினமாக கொள்ளப்படுகின்றது.

Discovery Day / National Holiday - June 24 in NL & QC and 3rd Monday of August in YT

1497ம் ஆண்டு இத்தாலிய மாலுமி John Cabot, நிய பவண்ணாந்து மாகாணத்தை கண்டு பிடித்தமையை குறிக்கும் முகமாக June 24ம் திகதிக்கு அண்மித்த திங்கட்கிழமை “Discovery Day” என்னும் விடுமுறை தினமாக நிய பவண்ணாந்து மாகாணத்தில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

பிரான்சில் மிகவும் பிரபலமான Saint-Jean-Baptiste Day எனப்படும் Saint-Jean-Baptisteன பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்கள், பிரஞ்சு ஆதிக்கம் நிறைந்த கியுபெக் மாகாணத்தில் June 24ல் “National Holiday” என்னும் பெயரில் விடுமுறை தினமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

கனடாவின் யுகோன் பிராந்தியத்தில் (Yukon Territories) ஒவ்வொரு வருடமும் August மாதம் 3வது திங்கட்கிழமை, 1896ம் ஆண்டு யுகோன் பிராந்தியத்தின் “Klondike” பகுதியில் தங்கச் சுரங்கம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதைக் குறிக்கும் முகமாக “Discovery Day” என்ற பெயரில் விடுமுறை தினம் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

Nunavut Day - July 09 in NU

1993ம் ஆண்டு July 09ம் திகதி கனேடிய நாடாஞ்சுமன்றில் கனடாவின் வடமேற்கு பிராந்தியத்திலிருந்து (NorthWest Territories) பிரிந்து நுனவுட் பிராந்தியம் (Nunavut Territories) உருவாகுவதற்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டதை அடுத்து 1999ம் ஆண்டு April மாதம் 1ம் திகதி முதல் நுனவுட் பிராந்தியம், தனிப் பிராந்தியமாக இயங்க ஆரம்பித்தது. இதனைக் கொண்டாடும் முகமாக ஒவ்வொரு வருடமும் July 09ம் திகதி “Nunavut Day” என விடுமுறை தினமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

Civic Holiday - 1st Monday of August in AB, BC, SK, ON, MB, NB, NU

கனடாவின் ஒவ்வொரு மாகாணங்களினதும் மாநகர் சபைகளினால் தீர்மானிக்கக்கூடிய ஒரு விடுமுறை நாள் “Civic Day” ஆகும். இது August மாதத்தின் 1வது திங்கட்கிழமைகளில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. ஒன்றாறியோவின் ரொறங்ரோ மாநகர் சபையினால் முதன்முதலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட “Civic Day”, 1869ம் ஆண்டு முதல் ரொறங்ரோ மாநகர் சபையினால் கனடாவில்

அடிமைத்தனத்தை இல்லாதொழிக்க பாடுபட்டவரும், ரொறன்றோ மாநகரை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்குவகித்தவரும், ஓன்ராறியோவின் முதல் துணைநிலை ஆளுநருமான திரு John Graves Simcoe அவர்களைக் கொரவிக்கும் முகமாக இந்நாள் "Simcoe Day" என அழைக்கப்படுகின்றது.

ஒட்டாவா மாநகரில் இந்நாள், ஒட்டாவா நகரை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்குவகித்தவரும், ஒட்டாவாவின் Rideau Canalஐ உருவாக்கியவருமான திரு. John By அவர்களைக் கொரவிக்கும் முகமாக "Colonel By Day" என அழைக்கப்படுகின்றது.

1783ம் ஆண்டில் அமெரிக்கப் புரட்சியினை முடிவுக்கு கொண்டுவந்த பாரிஸ் ஓப்பந்தம் உருவாகுவதற்கு உழைத்தவரும் "Ontario" வின் இருப்புக்கு கருவியாக இருந்தவருமான பிரித்தானிய தூதுவர் திரு. Benjamin Vaughan அவர்களைக் கொரவிக்கும் முகமாக வோன் (Vaughan) நகரில் "Benjamin Vaughan Day" என அழைக்கப்படுகின்றது.

இவை தவிர பின்வரும் மாகாணங்களில் இவ்வாறு இந்நாள் அழைக்கப்படுகின்றது.

British Columbia - British Columbia Day

Saskatchewan - Saskatchewan Day

Newfoundland - Regatta Day

Nova Scotia & PEI - Natal Day

New Brunswick - New Brunswick Day

Alberta - Heritage Day

Thanksgiving Day - 2nd Monday of October in BC, AB, SK, MB, ON, QC, YT, NT & NU

தாயகத்தில் தமது வேளாண்மைக்கு உறுதுணையாக இருந்த குரியனுக்கு நன்றி செலுத்தும் தைப்பொங்கல் திருநாளுக்கு நிகரான ஒரு நாளே இந்த "நன்றி தெரிவிக்கும் நாள் (Thanksgiving Day)". 1879ம் ஆண்டு முதல் இந்நாள் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. கோடை காலத்தின் நிறைவான அறுவடைக்கும் மற்றும் கடந்த வருடத்தின் அனைத்து மகிழ்ச்சிகளுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாக கண்டாவின் அனைத்து பகுதிகளிலும் அக்டோபர் மாதம் 2வது திங்கட்கிழமை விடுமுறை தினமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. பிரின்ஸ் எட்வேர்ட் ஜிலன்ட், நோவா ஷோவியா, நியு பவண்லாந்து மற்றும் நியு ப்ரன்சுவிக் ஆகிய மாகாணங்களில் இந்நாள் ஒரு உத்தியோகப்பற்றற்ற விடுமுறை தினமாகும்.

Remembrance Day - November 11 in BC, AB, SK, NB, PE, NL, YT, NT & NU

முதலாம் உலகப்போர் முடிவடைந்த காலம் முதல், முதலாம் உலகப்போரில் உயிரிழந்த வீரர்களை நினைவு கூருமகமாக Commonwealth அமைப்பின் உறுப்பு நாடுகளிடையே November மாதம் 11ம் திகதி Remembrance Day கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. முதலாம் உலகப்போர் 1918ம் ஆண்டு 11ம் மாதம் 11ம் நாள் 11ம் மணித்துளியில் நிறைவுக்கு வந்தமையை குறிக்கும் வகையில் November மாதம் 11ம் திகதி காலை 11 மணிக்கு உத்தியோகப்பட்டுவர் நிகழ்வுகள் நடைபெறுவது வழக்கம். காலப்போக்கில் இந்நிகழ்வானது

Commonwealth உறுப்புரிமை இல்லாத பல நாடுகளிலும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. இந்நாளில் பொப்பி மலர்களைக் (Poppy) குறியீடாக அணியும் வழக்கம் காணப்படுவதனால் இந்நாளை Poppy Day எனவும் அழைப்பார்கள்.

தமிழர்களின் மாவீரர் தினத்திற்கு ஒப்பான ஒரு தினமாகும். கண்டாவில் ஓன்ராறியோ, கியுபெக், மனிரோபா மற்றும் நோவா ஷோவியா தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்து மாகாணங்களிலும் இந்நாள் உத்தியோகப்பட்டு விடுமுறையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது

Boxing Day - December 26 in ON

நத்தார் தினத்திற்கு (Christmas day) அடுத்த தினமான December 26ம் திகதி Boxing Day கடைப்பிடிக்கப் படுகின்றது. இந்தப் பெயருக்கான பல காரணங்கள் கூறப்பட்டாலும் பொதுவாக பண்டைய காலத்தில் தொழிலாளிகள் மற்றும் வேலைக்காரர்கள் இந்நாளில் தங்கள் குடும்பத்தினரை சென்று பார்க்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள். அவ்வேளையில் அவர்களது எஜமானர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு பெட்டி நிறைய அன்பளிப்புப் பொருட்கள் மற்றும் உணவுப்பண்டங்களை வழங்குவதனால் இந்தப்பெயர் வந்திருக்கலாம். கண்டாவில் ஓன்ராறியோ மாகாணத்தில் மட்டுமே இந்நாள் ஒரு உத்தியோகப்பட்டு விடுமுறை தினமாகும்.●

Public holidays in Canada

Public holidays in Canada, known as "statutory holidays", "stat holidays", or simply "stats", are legislated at the federal, provincial and territorial levels. Many of these holidays are observed nationwide, but each province and territory in Canada has its own holidays as well.

While major Christian holidays such as Christmas and Good Friday are officially observed,[1] leave is permitted for other religious holidays as well. For example, some school children and employees take days off for Jewish holidays, Muslim holidays, Hindu holidays, or Eastern Orthodox observances according to the Julian calendar. While not normally taken off work, Valentine's Day, Saint Patrick's Day, Halloween, Mother's Day, and Father's Day are traditionally observed by Canadians.

The Celebrate Canada series is a collection of important cultural days beginning with National Aboriginal Day on June 21, and followed by St-Jean Baptiste Day on June 24, Canadian Multiculturalism Day on June 27, and concluding with Canada Day on July 1. Currently, the provinces of Alberta and Prince Edward Island have the most days off of any other provinces and territories, with 12 days off.

வே. விவேகானந்தன்

கனடிய மண்ணில் ஆரம்பகால வாழ்க்கை இர் அனுபவப் பகிர்வு

ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், 1984ஆம் ஆண்டு கோடைவேளையில் கனடிய மண்ணில் கால் பதித்த கால கட்டத்தனை திரும்பிப் பார்க்கிறேன். முதலில் கண்டிய மக்களுடன் இணைந்ததாக ஆரம்பித்துப் பின்னர் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுடன் தொடர்வதாக எனது வாழ்க்கை அனுபவம் அமைந்தது.

எனது ஆரம்பகால வாழ்க்கை பெல்வில் (Belleville, Ontario) நகருக்கு அப்பால் உள்ள றீட் (Read) என்ற விவசாய குக்கிராமத்தில் ஆரம்பமானது. அங்கு வாழ்ந்த ஒரு விவசாயக் குடும்பத்துடன் இணைந்து, அவர்களது நாளாந்த செயற்பாடுகளில் பங்குகொண்டு வாழும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

வளர்ச்சி அடைந்த நாடொன்றில் உயர் தொழில்நுட்பத்தினைப் பயன்படுத்தி விவசாயம் மேற்கொள்ளப்படுவதனை நேரடியாகப் பார்த்தும், பங்குகொண்டும் அனுபவம் பெற முடிந்தது. விவசாயக் கிராமமாகையால் மாலையில் சூரியன் மறையும்புற வேலை செய்வார்கள். காலையில் தாமதமாக 8 மணியளவில் நித்திரையை விட்டு எழுவார்கள்.

காலையில் எழுந்ததும் ஒருவரை ஒருவர் நேரடியாக காணும் பொழுதோ, அல்லது தொலைபேசியில் பேசும் பொழுதோ காலை வணக்கம், நன்றாக நித்திரை கொண்டிர்களா?, நல்ல கனவு கண்டிர்களா?, இன்று வானிலை நன்றாக இருக்கிறது என அளவளாவிய பின்னரே தாம் உரையாட என்னிய விடயத்துக்கு வருவார்கள். வீட்டிலும் சரி, வயல்வெளிகளிலும் சரி ஆண், பெண் இருபாலாரும் எல்லா வேலைகளையும் சரிசமாகச் செய்தமை அக்கால கட்டத்தில் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. கிராம வாழ்க்கைக்கேயுரிய கடும் முயற்சியுடன் பொறுமை, அந்பு, அமைதி என்பன அம்மக்களிடையே அதிகமாகக் காணப்பட்டன.

ஏறக்குறைய 15 விவசாயக் குடும்பங்களைக் கொண்ட அக்குக்கிராமத்தில் ஒரேயொரு மளிகைக் கடை மட்டும் இருந்தது. நாளாந்த தேவைகளுக்கான பொருட்கள் அங்கு விற்பனைக்கு இருந்த போதிலும் எனக்குத் தேவையான அரிசி, பருப்பு, மிளகாய்த் தூள் போன்ற பொருட்கள் அங்கு இருக்கவில்லை. கனடிய உணவு வகைகளைத் தவிர வேறு தெரிவுகள் இருக்கவில்லை.

அதுபோலவே றீட் குக்கிராமத்துக்கும் அதனைச் சூழவுள்ள பகுதிகளுக்கும் ஒரேயொரு தேவையை இருந்தது. இன்றும்

உள்ளது. அதன் பெயர் St. Charles Borromeo தேவாலயம். ஓவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் காலையில் அக்கிராம மக்கள் அனைவரும் சென்று பிரார்த்தனையில் பங்கு - பற்றுவார்கள். ஓவ்வொரு மாதமும் இறுதி ஞாயிற்றுக்கிழமை பிரார்த்தனைக்கு வரும்போது, ஓவ்வொரு குடும்பமும் உணவுப் பண்டங்கள் தயாரித்துக் கொண்டு வருவார்கள்.

பிரார்த்தனை முடிந்ததும், அருகில் உள்ள மண்டபத்தில் (Parish Hall) ஒன்றுகூடி உணவுகுந்தி, உரையாடி, அகமகிழ்ந்து, சிரிப்பொலிகளுடன் வீடு திரும்பும் காட்சியினை அங்கு கண்டேன். ஒர் ஆண்மிக நிலையமாக மட்டும் செயற்படாது அக்கிராம மக்களை அன்பாலும், பண்பாலும், பழக்க வழக்கங்களினாலும் ஒன்றினைக்கும் ஒரு சமூக நிலையமாகவும் அத்தேவாலயம் விளங்கியது. அதன் பிரதம குருவாக அப்போது பணியாற்றியவர் வண்பிதா பற்றிக் கெலி (Father Patrick Kelly).

நான் இலங்கையிலிருந்து வந்ததாக அறிந்த அவர், என்னைத் தனது தேவாலய வாசஸ்தலத்தில் சந்திக்க விரும்புவதாகச் செய்தி அனுப்பியிருந்தார். அதற்கிணங்க அவரை சந்திக்கச் சென்றேன். அவரது வாசஸ்தலத்தின் ஒர் அறை நூலகமாக காட்சியளித்தது. அங்கிருந்து இலங்கையின் சகல மாவட்டங்களினதும் ஒரங்குலப் படங்களை எடுத்து, அவற்றிலிருந்து வடக்கு, கிழக்கு மாவட்டப் படங்களை பிரித்து எடுத்து எமது தாயகம் பிரதேசத்தின் புவியியல் அமைப்பையும், வளங்களையும் விபரித்தார்.

மேலும் தமிழர் பிரச்சனை தொடர்பான பல தகவல்களை சேகரித்து ஆவணப்படுத்தியும் வைத்திருந்தார். இலங்கை எங்கே இருக்கிறது என்றே தெரியாத மக்கள் வாழ்ந்த ஒரு குக்கிராமத்தில் ஒரு பாதிரியார் எமது தாயகம் பற்றி ஆர்வம் கொண்டு பல தகவல்களை சேகரித்து வைத்திருந்தமை எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

மற்றுமொரு நாள் நான் தங்கியிருந்த குடும்பத்தினருடன் கிங்ஸ்டனில் (Kingston, Ontario) உள்ள குயின்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தை (Queen's University) சுற்றிப்பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்கு சென்றபோதுதான், விஞ்ஞான பீட நூலகராக எமது தாயகத்தைச் சேர்ந்த மகாலிங்கம் என்பவர் பணியாற்றுவதாக அறிந்தேன். உடனே அவரைக் காண எடுத்த முயற்சியும் சாதகமாயிற்று. யாழ்ப்பாணத்து அழகு தமிழில் சரளமாக அவர் உரையாடியது எனக்கு பெருமகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அவர் ஒரு விஞ்ஞான பட்டதாரி.

இலங்கை விஞ்ஞான, கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் (CISIR) நூலகராகப் பணியாற்றியவர். இலங்கையில் நூலகக் கல்வித்துறையின் ஆரம்பகர்த்தாக்களில் ஒருவர். பட்டப்படிப்புக்கு பின்னர் நூலகக்கற்கை நெறியினை பயின்றபோது அறிந்த தகவல்கள் இவை. இத்தகைய ஒரு கல்விமானை நேரடியாகக் கண்டபோது எனது மகிழ்ச்சி இட்டிப்பானது. கண்டிய மண்ணில் நான் சந்தித்த முதலாவது ஸமூத்தமிழ் மகன் அவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

புத்தகத்தில் மாத்திரம் கண்டா பற்றிப் படித்துவிட்டு இங்கு தமிழர்களே இல்லை என எண்ணி வந்த நான், ரொற்றன்றோ நகருக்கு இடம் பெயர்ந்ததும் நிலைமை மாறாக இருந்ததை உணர்ந்தேன். பெருமளவு தமிழர்கள் நகரின் மத்தியில் வெலஸ்லி/பார்லிமெண்ட், கிள்/வரின், குபின்ஸ்/ஜேம்சன் பகுதிகளில் உள்ள தொடர்மாடிக் கட்டடங்களில் குடியிருந்தனர். ரொற்றன்றோ நகருக்கு இடம்பெயர்ந்ததும் உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் எவருமே இல்லாதிருந்த எனக்கு உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகிய அடிப்படைத் தேவைகளை இலவசமாக வழங்கி ஆதரித்தவர், இன்று நம் மத்தியில் மதிப்புடன் சட்டத்தரணியாக விளங்கும் நாதன் சிரீதரன் அவர்களாவர். அவருக்கு நான் என்றும் நன்றி உடையவனாவேன். என்னைப்போன்று பலரை எவ்வித எதிர்பார்ப்புமின்றி ஆதரித்த மனித நேயம் மிக்க ஒரு மனிதர். ரொற்றன்றோ நகரில் நான் சந்தித்த முதலாவது ஸமூத் தமிழ் மகன் அவர் என்பதனை மறக்க முடியாது.

அக்கால கட்டடத்தில் புலம் பெயர்ந்தவர்கள், உறவுகள் சொந்தபந்தங்கள் இல்லாதவர்களாக இருந்ததினால் நட்பு வட்டாரத்தை விரிவாக்க ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும்போது தொலைபேசி என்களைப் பெற்று, தொடர்பாடல்களை ஏற்படுத்தி, ஓய்வு நேரங்களில் நேரடியாக சென்று கலந்துரையாடி நட்பினை வளர்த்துக்கொண்டனர். வந்தவரை உபசரித்து, உணவளித்து வழியனுப்பும் விருந்தோம்பும் பண்பும் சிறப்பாகவே இருந்தது.

தொடர்மாடிக் கட்டடங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் கால அட்டவணை தயாரித்து சமைத்தல், சுத்தம் செய்தல், பொருட்களை வாங்குதல் போன்ற கடமைகளை சமமாகச் செய்து, சிக்கனமாக வாழ்ந்தனர். தமிழ் பெண்களைக் காண்பது மிகமிக அரிதாகவே இருந்தது. ஒளவையார் இருந்திருந்தால் “அரிது... அரிது... தமிழ் பெண்களைக் காண்பது அரிது” என்றே பாடியிருப்பார். ஸ்காபரோ, மிசிஸாகா, றிச்மண்ட் ஹில் போன்ற இடங்களில் தமிழ் குடும்பங்கள் ஆங்காங்கே பரவலாகக் காணப்பட்டன.

அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கும், நிரந்தர குடியிருமை, பிரஜாவரிமை பெற்ற தமிழர்களுக்குமிடையே பாரிய இடைவெளி இருந்ததை என்னால் உனர் முடிந்தது. பெரும்பாலான நிரந்தர குடியிருமை, பிரஜாவரிமை பெற்ற தமிழர்கள், அகதிகளாக புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களை இரண்டாம் தர குடிமக்கள் போலவும், தீண்டத் தகாதவர்கள் போலவும் கருதினர்.

குறைந்த வருமானம் காரணமாக குறைந்த வாடகையில் வாழலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் சில வீட்டு உரிமையாளர்களை அனுகியபோது “அகதிகளுக்கு வீடு வாடகைக்குக் கொடுப்பதில்லை” என நேரடியாக கூறக் கேட்ட கசப்பான அனுபவங்களும் மறப்பதற்கில்லை. காலப்

போக்கில் இலங்கையில் போர் உக்கிரம் அடையவே படித்தவர்கள், பணக்காரர் எனப் பலரும் அகதிகளாக தஞ்சம் புக, அந்த இடைவெளியும் படிப்படியாகக் குறைந்தது.

உடைமைகளையும், உறவுகளையும் ஏனைய சொந்த பந்தங்களையும் இமந்து அகதிகளாக மட்டுமென்று அநாதைகளாகவும் வாழ்ந்த புதிய குடிவரவாளர்களுக்கு அன்பும், ஆதரவும் வழங்கி பணி புரிந்தவர்களையும் மறக்க முடியாது. புதிய குடிவரவாளர்களுக்கு உதவும் முகமாக ஒன்றாறியோவில் நல்வரவு இல்லங்கள் (Welcome House) செயற்பட்டு வந்தன. நகரின் மத்தியில் செயற்பட்டு வந்த நல்வரவு இல்லத்தில் பணியாற்றியவர் திருமதி ரீட்டா பார்த்தீபன்.

இவர் ஸமூத் தமிழராக இல்லாத போதிலும் தமிழில் உரையாடி அரும்பணி புரிந்தவர். தனக்கு விதிக்கப்பட்ட கடமைகளுக்கு அப்பால் சென்று உதவிகள் பல புரிந்தவர். எந்தவொரு தனிப்பட்ட பிரச்சனையையும் மனம் திறந்து உரையாடி தீர்வுகாணக் கூடிய வகையில் மிக எளிமையானவர். வைத்திய துறையிலே டாக்டர் திருமதி ஜெகதீஸ்வரன் அரும் பணியாற்றி வந்தார்.

ஒன்றாறியோ சுகாதார காப்புறுதிக் திட்டம் அற்றவர்களுக்கு இலவசமாக வைத்திய சேவையினை வழங்கினார். (மிக குறைந்த எண்ணிக்கையில்) புலம் பெயர்ந்த பெண்களின் நலம் கருதி செயற்பட்டவர் திருமதி இராஜலிங்கம். பெண்களின் கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, வாழ்விடம் போன்ற விடயங்களில் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் பணியாற்றிய பெருமைக்குரியவர்.

முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய ஒரேயொரு அமைப்பாக கண்டா தமிழீழச் சங்கம் விளங்கியது. ஆரம்பத்தில் ஒரு கலாசார அமைப்பாகத் தொடங்கப்பட்ட இச்சங்கம், 1983ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இனக்கலவரத்தையுடுத்து பெருமளவில் தமிழர்கள் கண்டிய மண்ணில் அகதிகளாகக் குடிபெயர், அவர்களுக்கு உதவிபுரியும் அமைப்பாக மாற்றமடைந்தது. குறிப்பாக 1986ஆம் ஆண்டில் ஜேர்மன் நாட்டிலிருந்து 155 ஸமூத்தமிழர்கள் அகதிகளாக நியுபவன்லாந்து கடற்கரையை வந்ததைந்த சம்பவம் கண்டிய அரசியலிலும், மக்கள் மத்தியிலும் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது.

அப்போது கண்டா தமிழீழச் சங்கம் நிதானமாக செயற்பட்டு ஆற்றிய பணி மக்கத்தான்தாகும். உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் என எவருமே இல்லாதவர்கள் ரொற்றன்றோ விமான நிலையத்தில் வந்து இறங்கி அகதி நிலை கோரும் சந்தர்ப்பத்தில், அவர்களை பொறுப்பேற்று வழிநடத்தும் பணியையும் செய்தது.

இக்காலப்பகுதியில் யாழ்பாணத்திலே இராணுவ அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய வீரதுங்கா என்பவரை, இலங்கை அரசு தனது கண்டியத் தூதுவராக நியமனம் செய்தது. இராணுவ அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய ஒருவர் தூதுவராகப் பணியாற்றுவதனை ஏற்க முடியாது எனக் கண்டிய அரசுக்கு இடித்துக் கூறி, கண்டன ஊர்வலங்களை ஓட்டாவா நகரில் நடத்தி அழுத்தம் கொடுத்ததைத் தொடர்ந்து இலங்கை அரசு வீரதுங்காவை திருப்பி அழைத்துக் கொண்டது.

இத்தகைய தாக்கமான செயற்பாடுகளை கொண்ட தமிழீழச் சங்கம் தமிழர்களின் மிகப்பலம் வாய்ந்த ஒரே அமைப்பாக விளங்கியது. கனடிய அரசும் இதனை கருத்தில் கொண்டு செயற்பட்டு வந்ததனை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இதற்கு முக்கிய காரணம் படித்த, பண்புமிக்க, சுயநலமற்ற, சேவை மனப்பான்மை கொண்ட காலம் சென்றவர்களான நா.சிவலிங்கம், சட்ட வல்லுநர் ஜெகன் மோகன், மற்றும் அருள் அருளையா, கே.கோஸ்வரன், எஸ்.சிவானந்தன், ஸ்ரீகுகன் ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா போன்றவர்களால் அச்சங்கம் வழிநடத்தப்பட்டமையேயாகும்.

அக்காலகட்டத்தில் நம் மத்தியில் மிகவும் பின்தங்கியிருந்த ஓர் அம்சம் தகவல் பரிமாற்றம் என்பதாகும். அதாவது உண்மையான தகவல்களை சரியான நேரத்தில் அறிய முடியாதிருந்தமையாகும். குறிப்பாக எம்மவர் மத்தியில் புதிதாகப் பலம் பெயர்ந்தவர்கள் உணவுகங்கள், அல்லது தொழில்சாலைகளில் தொழிலாளர்களாகத்தான் வேலை பார்க்க முடியும் என்ற ஒரு தவறான கருத்து நிலவியது. ஆனால் வங்கிகள், காப்புறுதி நிறுவனங்கள், தனியார் நிறுவனங்கள், மற்றும் அரசு தினைக்களங்கள் போன்றவற்றில் வேலை வாய்ப்புகள் நிறைந்த காலம் அது. “கனடா ஒரு சொர்க்கம்” என்ற கூற்று மிகப் பொருத்தமாக இருந்தது. உலகில் வாழ்வதற்குச் சிறந்த நாடுகளின் தரவரிசையில் கனடா முதல் இடத்தையும் வகித்து வந்தது. ரொறங்ரோ கல்விச்சபையின் கீழ் இயங்கிய பல பாடசாலைகளில் கனடிய தொழிற்சந்தையில் இணைவதற்கான பல கல்வித்திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்தன. ஆனால் அவை பற்றி பலர் அறிந்திருக்கவில்லை. அறிந்தவர்கள் அவற்றை பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் ஊடகத்துறையும் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கவில்லை.

இத்தகைய சூழ்நிலையில் பள்ளிப் பருவத்திலேயே ஆசிரியர்களினதும், எனது பெற்றோர்களினதும் தூண்டுதலினால் வாசிப்பு பழக்கத்துக்கு அடிமையாகிய நான் ரொறங்ரோ நகரில் தமிழ் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளை வாசிப்பதற்கான தேடலை தொடங்கினேன். அப்போது நகரின் மத்தியில் தேடகம் என்ற ஒரு நூலகம் கண்ணில் பட்டது. ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் மதிய உணவின் பின்னர் அந்த நூலகத்திற்குச் செல்லும் வழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் - கொண்டேன். அங்குதான் முதல் தடவையாக ‘தமிழர் தகவல்’ சஞ்சிகையினைப் பார்த்தேன். புதிய குடிவரவாளர்க்குத் தேவையான பல தகவல்களைத் தமிழில் வாசித்தபோது, அது ஒரு பொக்கிசமாகவே என் மனதில் பட்டது. அதனால் தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையுடன் இணைந்து பணியாற்றத் தீர்மானித்தேன். நான் பயின்று பயன்பெற்ற Co-op Education Program என்ற கல்வித்திட்டம் தொடர்பாக ஏனைய வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் முகமாக “கனடாவுக்கு புதிதாக வருபவர்களுக்கான தொழில் அனுபவக் கூட்டுறவுக் கல்வி” என்ற தலைப்பில் எனது முதலாவது ஆக்கம் 1991ஆம் ஆண்டு மே மாத ‘தமிழர் தகவல்’ சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. சில வருடங்கள் அதன் உதவி ஆசிரியர்களில் ஒருவராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. தொடர்ந்து ‘தமிழர் தகவல்’ சஞ்சிகையில் இணைந்து பயணிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன் பெருமைப்படுகிறேன். அதன் 25வது ஆண்டு நிறைவையொட்டி எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.●

Multiculturalism

Multiculturalism describes the existence, acceptance, or promotion of multiple cultural traditions within a single jurisdiction, usually considered in terms of the culture associated with an ethnic group.

This can happen when a jurisdiction is created or expanded by amalgamating areas with two or more different cultures (e.g. French Canada and English Canada) or through immigration from different jurisdictions around the world (e.g. Australia, United States, United Kingdom, and many other countries).

Multicultural ideologies and policies vary widely, ranging from the advocacy of equal respect to the various cultures in a society, to a policy of promoting the maintenance of cultural diversity, to policies in which people of various ethnic and religious groups are addressed by the authorities as defined by the group to which they belong.

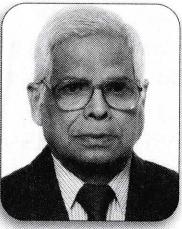
Multiculturalism that promotes maintaining the distinctiveness of multiple cultures is often contrasted to other settlement policies such as social integration, cultural assimilation and racial segregation. Multiculturalism has been described as a “salad bowl” and “cultural mosaic”.

Two different and seemingly inconsistent strategies have developed through different government policies and strategies. The first focuses on interaction and communication between different cultures; this approach is also often known as interculturalism.

The second centers on diversity and cultural uniqueness which can sometimes result in intercultural competition.

Cultural isolation can protect the uniqueness of the local culture of a nation or area and also contribute to global cultural diversity.

A common aspect of many policies following the second approach is that they avoid presenting any specific ethnic, religious, or cultural community values as central.●

நுணாவிலூர் நாக கணபதிப்பிள்ளை

மான்றியல் ஈழத்தமிழர்கள்

க னடாவிலே உள்ள மாகாணங்களில் பெரியதும், பல வழிகளிலும் முக்கியத்தவம் வாய்ந்ததுவும் கியுபெக் மாகாணம். இம்மாகாணத்தின் முக்கிய நகரங்களிலொன்று மொன்றியல். விமான சேவை, தூரதேச ரயில் சேவை, 'சப்வே' என்று அழைக்கப்படும் சரங்க ரயில் சேவை, பேருந்து சேவை, பஸ்கலைக்கழகங்கள், வைத்தியசாலைகள், பூங்காக்கள், கோயில்கள், தேவாலயங்கள், மகுதிகள், நட்சத்திர விடுதிகள் அனைத்தையும் அருகருகே கொண்டு சிறப்பு விளங்குவதோடு, பல்மொழி, பல்கலாசாரங்களைக் கொண்ட பல இன மக்களும் ஒரு தாய் பிள்ளைகள்போல மகிழ்ச்சியுடன் வாழும் நகரம் மொன்றியல் மாநகரம்.

மரம், செடி, கொடிகள் நிறைந்து, வானுயர்ந்த மாடி வீடுகளோ, கட்டிடங்களோ அதிகம் இல்லாது, ஆகக் கூடியது மூன்று நான்கு மாடிக் குடியிருப்புகளைக் கொண்டு, பண்டைக்காலச் சிறுசிறு சாலைகளோடு, சன நெருக்கடியோ வாகன நெருக்கடியோ இல்லாது, பச்சைப்பசேல் என்று, முற்றிலும் கிராமியச் சூழலில் இருக்கும் காரணத்தால், ஆடம்பரமற்ற அமைதி வாழ்க்கையில் நாட்டம் கொண்டவர்கள் விரும்பி வாழும் நகரம் மொன்றியல்.

ஆரம்ப காலத்தில் அகதிகளை அங்கீரிக்கும் விகிதம் ரொாறன்றோவைவிட மொன்றியலில் கூடுதலாக இருந்த காரணத்தால், அகதிநிலை கோரும் ஈழத்தமிழர்களில் பெரும்பாலானோர் மொன்றியலுக்கே வந்து கொண்டிருந்தனர். காலப்போக்கில் மொழிப்பிரச்சனை, வேலை வாய்ப்பு ஆகியவை காரணமாக, கணிசமான தமிழர்கள் ரொாறன்றோவுக்கு இடம்பெயர்ந்தார்கள். இன்று மொன்றியல் நகரின் சனத்தொகையில் ஏறத்தாழ மூன்று (3) சதவீதமானோர் ஈழத்தமிழர்களாகவுள்ளனர்.

மொன்றியலில் தங்கிய ஈழத்தமிழர்கள் தமிழ் மொழி, மதம், கலை, கலாசாரம் ஆகியவற்றைக் கட்டிக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற உந்துதலால், தமிழ் மொழி, சமயம், சங்கீதம், நடனம், யோகா ஆகியவற்றைத் தம் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து பல பாடசாலைகள், கோயில்கள், வாணோலி நிலையங்கள், பத்திரிகைகள், முத்தோர் இணையங்கள், பொதுநல் சேவை நிலையங்கள் ஆகியவற்றை ஆரம்பித்து அவற்றை வளர்த்தெடுப்பதில் பெரும்பங்கு ஆற்றினார்கள். தொடர்ந்தும் பயன் கருதாது பணியாற்றி வருகின்றார்கள். இந்த வகையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலைகள் - தமிழ் ஓளி, ஆழமஜோதி, கலைநெரிக்கல்விக்கழகம், தமிழ் ஆழி, அறிவுச் சோலை, அறிவுகம், ஆதவன் என இன்னும் பல பயன்கருதாது பொதுப்பணிகளில் முன்னின்று உழைத்த அன்பர்களது பெயர்ப் பட்டியலைத்

தருவது அவர்களது நல்நோக்குப் பொதுப் பணியை கொச்சைப்படுத்தலாம் என அஞ்சி அவர்களது பெயர்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழர் ஒளி

1984ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழர் ஒளி புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு பல வழிகளிலும் தொண்டு செய்ய ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிறுவனம். தமிழர் ஒளியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ்மொழி பாடசாலை இன்றும் சிறப்புடன் இயங்கி வருவதோடு இதன் கீழ் ஒர் முத்தோர் இணையமும் சிறப்புடன் இயங்கி முத்தோருக்குப் பல சேவைகளைச் செய்து வருகின்றது.

ஆத்மஜோதி தமிழர் இணையம்

ஆன்மீக வள்ளல் அமரர் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சற்கங்க வகுப்புகளையும் அந்தர் யோக வழிபாட்டையும் தொடர்ந்து, எமது மக்களுக்கு சனாதன தர்ம நெறிக் கோட்பாடுகளையும், குழந்தைகளுக்கு தமிழ் மொழியின் முக்கியத்துவத்தையும் கற்பிக்க வேண்டுமென்ற நல்நோக்குடன், 1995ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆத்மஜோதித் தமிழர் இணையம் - பல சோதனைகளுக்கும் அவமானங்களுக்கும் முகம் கொடுத்து இறைவன் திருவருளால் அனைத்தையும் வென்று இன்று பெருவிருட்சமாக வளர்ந்து திறம்பட இயங்கி வருகின்றது. 1997ம் ஆண்டிலிருந்து இவ் இணையம் எடுத்துவரும் முத்தாரக் கலைவிழா நிகழ்ச்சிகள் மாணவ, மாணவியரின் ஆற்றலை எடுத்துக் காட்டுவதோடு, அவர்களுக்கு விருதுகளும் கேடயங்களும் வழங்கி ஊக்குவித்து வருகின்றது. நேரம் தவறாமைக்கு இவ் இணையம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது இதன் சிறப்பாகும்.

கலைநெரிக் கல்விக்கழகம்

1994ம் ஆண்டு கியுபெக் சைவமகா சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழ் மொன்றியல் அருள்மிகு திருமருகன் கோயில் கீழ் மண்டபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இப்பாடசாலை, தமிழ் மொழி, சமயம், கலை, கலாசாரம் ஆகியவற்றை தமிழ்ச் சிறார்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து 25க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்களோடு, பாலர் வகுப்பிலிருந்து உயர்தர வகுப்பு வரையான வகுப்புகளை நடத்தி வருகின்றது. இவ்விணையம் ஆண்டுதோறும் எடுக்கும் தேன், தமிழ்க்கலை அழுது விழா மாணவ மாணவியரின் ஆற்றலை வெளிக் கொண்டவதோடு, பேச்சுப் போட்டி, சித்திரப் போட்டி ஆகியவற்றையும் நடத்தி விருதுகளும், கேடயங்களும் வழங்கி ஊக்குவித்து மாணவ மாணவியரையும் பெற்றோரையும் மகிழ்விக்கின்றது.

இவற்றைவிட, தமிழ் ஆழி, அறிவுச்சோலை, மாணவர் மன்றம்,

அறிவகம், ஆதவன் என்பல பாடசாலைகள் தமிழ் மொழியைக் கற்பிப்பதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன.

ஸ்ரீதூர்க்கை அம்பாள் திருக்கோயில்

பார்க் மெற்றோவக்கு முன்பாகவுள்ள கட்டிடத்தின் மூன்றாம் மாடியில் 1990ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கோயில் பல அர்ப்பணிப்புடைய தொண்டர்கள், பக்தர்கள், கல்விமான்கள், வர்த்தகப் பிரமுகர்கள், செல்வந்தர்கள் ஆகியோரின் அயராத முயற்சியினால், பார்க் மெற்றோவக்கு அருகாமையில் நிலம் ஒன்றைக் கொள்வனவு செய்து ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1996ம் ஆண்டு மகா கும்பாபிஷேகமும் பன்னிரண்டு வருட பூர்த்தியில் 2008ம் ஆண்டு பாலாலயம் செய்யப்பட்டு புனருத்தாரணப் பணிகளுடன் 2011ம் ஆண்டு மகாகும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்று, இன்று ஏராளமான பக்தர்களின் அனுசரணையுடன் நித்திய பூசைகளும் உற்சவங்களும், கொடி ஏற்றத்துடன் கூடிய 15 நாள் திருவிழாவும் வெகுசிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

மொன்றியல் அருள்மிகு திருமுருகன் கோயில்

ஈழத் தமிழர் இந்துக்களுக்கு ஒரு முருக வழிபாட்டுத் தலம் இல்லாத குறையைப் போக்க வேண்டிய நல்நோக்குடன் 1994ம் ஆண்டு PIE IX இல் அமைந்த ஹனே கிரஞ்சனா கோயிலில் ஆரம்பித்த முருக வழிபாடு காலப்போக்கில் பெல் சாச் அவைனியுவில் அமைந்திருக்கும் வட்டுந்தியர்களுக்குச் சொந்தமான கோயிலில் பிரதி வெள்ளி தோறும் மாலைவேளைகளில் ஆரம்பித்து 1992இல் வெஸ்ற் ஜென்டில் நிலம் கொள்வனவு செய்து, 1995இல் கியூபெக் சைவ மகாசபை ஆரம்பிக்கப்பட்டு பாலாலய கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று 2002ம் ஆண்டு 47 அடி உயர் இராச கோபுரத்துடன், 27 அடி விமானத்துடன் கூடிய கருவறையும் அமைக்கப்பட்டு 2006ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று இன்று நித்திய பூசைகளும் வருடாந்த உற்சவங்களும் கொடியேற்றத்துடன் கூடிய 15 நாள் திருவிழாவும் வெகுசிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ், சமயம் ஆகியன கற்பிக்க வேண்டுமென்ற நல்நோக்குடன் கியூபெக் சைவ மகாசபை கல்விக்கூடம் ஒன்றை நடத்துவதோடு, வருடா வருடம் பண்ணிசைப் போட்டியை நடத்தி சான்றிதழ்களும் கேடயங்களும் வழங்கிக் கொரவிக்கின்றது.

ஸ்ரீகந்தபக மகாகணபதி ஆலயம்

முழுமுதற் கடவுளாகிய விநாயகப் பெருமானுக்கு ஆலயம் இல்லாத குறையைப் போக்கும் நோக்குடன் மொன்றியல் சோவேப் பகுதியில், கற்பக மகாகணபதி ஆலயம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு நித்திய பூசையும் உற்சவங்களும் தேரோட்டத்துடன் கூடிய திருவிழாக்களும் சிறப்புடன் நடைபெற்று வருகின்றன. கோயிலுக்கு நிரந்தர கட்டிடம் இல்லாத குறையைப் போக்கும் நோக்குடன் இதன் நிறுவனக் குருக்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றார். இவற்றை விடவும் ஸ்ரீ ஜயப்பன் பக்தர்களால் ஸ்ரீ ஜயப்பன் கோயிலும், ஸ்ரீ இராம பக்தர்களால் ஸ்ரீ இராமர் கோயிலும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

கியூபெக் தமிழர் முத்தோர் இணையம்

1995ம் ஆண்டு ஒருசில அங்கத்தவர்களுடன், அமரர் மாரிமுத்து செல்லத்துறை என்ற பெரியவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அன்னாரின் மறைவைத் தொடர்ந்து பல தலைவர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு இன்று திரு முத்துக்குமாரு சிவானந்தன் என்பவர் தலைமையில் கோட்டைளைக்களிலுள்ள அரச கட்டிடமொன்றின் ஆறாவது (6) மாடியில், இலவச தொலைபேசி வசதியுடன் கூடிய அலுவலகம், மாதாந்த ஒன்றுகூடலுக்கான

சமையல் வசதிகளுடன் தளபாடங்களும் கொண்ட ஒரு பெரிய மண்டபம், வருடாந்த ஒன்றுகூடலுக்காக கீழ் மாடியில் பெரிய மண்டபம், தமிழ், சங்கீதம், யோகா, ஆங்கிலம் ஆகிய வாராந்த வகுப்புகள் நடத்துவதற்காக தளபாட வசதிகளுடன் கூடிய முன்று அறைகளுடன், 150க்கும் மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களுடன் மாதாந்த ஒன்றுகூடல்கள், அங்கத்தவர்களின் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்கள், சுற்றுலாப் பயணங்கள், வருடாந்த கலை நிகழ்ச்சிகளுடன் முத்தோர் மகிழ்விக்கும் பல பொழுதுபோக்குடன் வெகுசிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

1908ம் ஆண்டு இவ்வினையம் எடுத்த முத்தமிழ் விழாவில் அங்கத்தவர்களால் எடுத்துவரப்பட்ட நாடகங்கள், வில்லுப்பாட்டு ஆகியவையும், அங்கத்தவர்களின் ஆக்கங்களுடன் வெளியிடப்பட்ட விழா மலரும் பலராலும் பெரிதும் பாராட்டிப் பேசப்பட்டது.

வெஸ்ற் ஜென்ட் (மேலைத்தீவு) தமிழர் முத்தோர் இணையம் 2008ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வினையம் ஏற்ததாழ 30க்கும் மேற்பட்ட அங்கத்தவர்களுடன் மொன்றியல் அருள்மிகு திருமுருகன் கோயில் கீழ் மண்டபத்தில் திரு. மோகன்குமார் தலைமையில் இயங்கி வருகின்றது. மாதாந்த ஒன்றுகூடல்கள், அங்கத்தவர்களின் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள், சுற்றுலாக்களுடன், அங்கத்தவர்களின் கலைநிகழ்ச்சிகள் நிறைந்த வருடாந்த ஒன்றுகூடலும் வெகுசிறப்பாக நடைபெறுகின்றது.

தமிழர் ஒளி முத்தோர் இணையம் 2008ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்வினையம் ஏற்ததாழ 25 அங்கத்தவர்களுடன் தமிழர் ஒளி மண்டபத்தில் திருமதி வதனி தலைமையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. மாதாந்த ஒன்றுகூடல்கள், அங்கத்தவர்களின் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள், சுற்றுலாக்களுடன், அங்கத்தவர்களின் கலைநிகழ்ச்சிகள் நிறைந்த வருடாந்த ஒன்றுகூடலும் வெகுசிறப்பாக நடைபெறுகின்றது.

முத்தோருக்கு அரச கொடுக்கும் அளப்பரிய சலுகைகள் பற்றிய விபரங்களை அறிந்து, அவற்றைப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் இந்த முத்தோர் இணையங்கள் அக்கறை காட்டினால் முத்தோர் மேலும் பல நன்மைகள் அடைவார்கள்.

தமிழ் ஊடகங்கள்

ஆரம்பத்தில் தமிழ் எழில், நாயகன், புதினம், தென்றல் எனப் பல இலவச பத்திரிகைகள் வெளியிடப்பட்டு வந்தன. காலப்போக்கில் அனைத்தும் நின்றுபோக இன்று சுதா பத்மநாதன் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு இருக்க என்ற ஒரு பத்திரிகை வார வெளியீடாக வந்து கொண்டிருக்கின்றது.

மொன்றியலைத் தலைமை நிலையமாகக் கொண்டியங்கும் அகரம் வானோலியும், ரொறங்களோல் வெளியீடுத் தலைமை நிலையமாகக் கொண்டியங்கும் ITR வானோலியும் மொன்றியல் மக்களுக்கு உடனுக்குடன் செய்திகளை வழங்குவதுடன், நேயர்கள் பங்குபற்றும் பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி, குறிப்பாக முத்தோருக்கு அனுசரணையாக பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதோடு, கோயில் விசேட உற்சவங்களை நேர்முகவர்னனை செய்து பலரது அபிமானத்தையும் பெற்று வருகின்றன.

வேறு தொண்டு நிறுவனங்கள்

தமிழ் மக்கள் உட்பட பல் இன மக்களுக்கும் பல சேவைகள் செய்து கொண்டிருப்பவை Hutchison வீதி 7290இல் அமைந்துள்ள CLAM என்னும் நிறுவனமும் 1035 Rachel East இல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் தெற்காசிய பெண்கள் சமூக இணையமுமாகும்.●

குயின்ரஸ் துரைசிங்கம்

கன்டிய நாட்டின் வரலாறும் தேசிய அடையாளங்களும்

போர் என்பது எப்போதும் ஒரு துண்பமான நிகழ்வு.

அழிவுகளும் உயிரிழப்புக்களும் பிரிவுகளும் போரின் வடுக்களாக வாழப்போகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டும், தமது மண்ணுக்காக, தமது நாட்டுக்காக தங்களைத் துச்சமென மதித்துப் போருக்குப் புறப்படும் வீரர்கள் நிறைந்த நாடுகள்தான், இறுதியில் வெற்றிபெற்ற தனிநாடுகளாக உருவாகி வளர்ந்து பெருவிருட்சங்களாகத் திகழ்கின்றன. வேறு சில நாடுகளின் அழிவைத் தடுக்க, கன்டிய வீரர்கள் தங்களைத் தியாகம் செய்த வரலாறும் இதற்குள் அடக்கம்.

முதலாம் உலகப்போரில், 1915ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 22ம் திகதி, ஜூப்பிரிஸ் பகுதியில், நஷ்கப்புகையை போர்த் தாக்குதலுக்கு ஜேர்மன் நாடு முதன்முதலில் பாவித்தது. நஷ்கப்புகையால் பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படப் போகிறார்களே என்ற அபாயத்தை அறிந்த கன்டியப் போர்ப்படையினர், தங்களது படையினரை இடையிலே அனுப்பி, ஜேர்மன் படை முன்னேறிவிடாமல் தடுத்தார்கள். தடுப்பது ஒன்றும் அவ்வாவு சுலபமான வேலையாக இருக்கவில்லை. ஜேர்மன் படையைத் தடுத்து நிறுத்தப் போர் செய்த கன்டியப் படையினர், தொடர்ந்த 48 மணி நேரத்திற்குள் மூன்றிலொரு படையை இழந்தனர். இன்னும் ஏராளமான படையினர், பலத்த காயங்களுக்கும் நிரந்தர பாதிப்பிற்கும் உள்ளானார்கள். ஆனால் தங்களது போராட்டத்தைக் கைவிடவில்லை.

தொடர்ந்து போரில் கலந்து கொண்ட படையினர், 1917ல் பெரும் வெற்றிகளை அடைந்தனர். அத்துடன், 1918ம் ஆண்டு நவம்பர் 11ம் திகதி, பெல்ஜியத்தில் கன்டியப் படைகள் பலத்த வெற்றியுன், மொன்ஸ் வாயிலில் யுத்தனிறுத்தத்தை அறிவித்தனர். கன்டியப் படை தனது பலத்தை உலகுக்கே நிருப்பத் திறந்ததினமே தற்போது தியாகிகள் தினமாக கண்டாவில் நினைவு கூரப்படுகிறது.

இரண்டாம் உலகப்போரின் போது, 1939ம் ஆண்டு, கன்டிய நாட்டிலிருந்து போருக்குப் புறப்பட வீரர்கள் தெரிவு ஆரம்பமானது. கல்லூரிகளில் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்த இளைஞர்களும், வேலைவாய்ப்பைத் தேடிக்கொண்டிருந்தோரும் மட்டுமன்றி, தமது மண்ணுக்கான சேவையே பிரதானமானது என்ற உணர்ந்த தேசிய அபிமானிகள் பலரும் படையெடுத்து, இத்தெரிவில் கலந்து கொண்டார்கள்.

1939இலிருந்து 1945ம் ஆண்டுவரை கன்டிய வீரர்கள் இந்த இரண்டாம் உலகப் போரில் கலந்து கொண்டார்கள். 45ல் போர் நிறைவுக்கு வந்தபோது, மொத்தம் 45 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான கன்டியர்கள் தங்கள் உயிர்களைத் தியாகம் செய்திருந்தார்கள்.

1941ல் ஜப்பானிடமிருந்து ஹூாங்கொங் நாட்டை மீட்டெடுக்கும் படையில் கலந்து கொண்டு 290 கன்டியர்கள் இறந்தும், 495 பேர் படுகாயமடைந்தும் போனார்கள். தப்பிய மீதிக் கன்டியப் படையினர் பணயக் கைதிகளாகப் பிடிக்கப்பட்டு மிக மோசமாகக் கொடுமைப் படுத்தப்பட்டார்கள், பலர் கொடுமை தாங்காது இறந்து போனார்கள்.

1942ல் டெப்பா நகரைத் தாக்கும் போரில் கலந்து கொண்ட கன்டியப் படையினரில், 3300க்கும் அதிகமான படையினர் கொல்லப்பட்டனர். இன்னும் பலர் போர்க் கைதிகளாகப் பிடித்து அடைக்கப்பட்டனர்.

1943இலும் 44இலும் இதுபோன்று ஆயிரமாயிரம் கன்டியப் படையினர் போரில் கொல்லப்பட்டனர்.

1950இலிருந்து 53வரை வடகொரியாவுக்கெதிரான மற்றும் சீனாவுக்கெதிரான ஐ.நா.தலைமையிலான போரிலும், கிட்டத்தட்ட 1500க்கும் அதிகமான கன்டியப் படையினர் கொல்லப்பட்டார்கள்.

கடந்தகாலப் போர்களில் தங்களது உயிரைத் தியாகம் செய்த ஒரு இலச்சத்திற்கும் அதிகமான கன்டியப் படையினரின் வீரத்தையும் தியாகத்தையும் வெற்றிகளையும் நன்றியடன் நினைவு கூருமுகமாகவே நவம்பர் 11ஐ தியாகிகள் நினைவு தினமாக கன்டிய அரசு அறிவித்துள்ளது.

நவம்பர் 5ம் திகதியிலிருந்து நவம்பர் 11ம் திகதிவரை தியாகிகள் தினமாக கண்டாவில் நினைவுகரப்பட வேண்டுமென்று 1998ம் ஆண்டு, அப்போது பிரதமராக இருந்த ஜோன் கிர்ச்சியான் அறிவித்தார். ஒவ்வொரு வருடமும் நவம்பர் 11ம் திகதி, இந்தத் தியாகிகள் தினம் கண்டாவில் நினைவு கூரப்படுகிறது.

பொப்பி நினைவுப் பூ

தியாகிகள் தினத்தின் ஒரு நினைவுப் பொருளாக, ஒரு குறிப்புப் பொருளாக, கன்டியப் பூவொன்று கருதப்படுகின்றது. பொப்பி என்றழைக்கப்படும் சிவப்பு நிறத்திலான இந்தப் பூவை, அனைவரும் தங்களது ஆடைகளில் பட்டியாக அணிந்து, தங்களது ஆதரவைத் தெரிவிப்பது வழைமை.

19ம் நூற்றாண்டில் நெப்போலியன் மன்னன் போரில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, போரின் இறுதியில் போர் நடைபெற்ற பூமியில் ஏராளமான சிவப்புப் பூக்களை நிறைத்து, போரில் மாண்டோரை நினைவு கூர்ந்ததாக சரித்திரம் கூறுகிறது.

முதலாம் உலகப்போர் முடிவடைந்ததும், போர் நடைபெற்ற பகுதிகளில் மலர்ந்திருந்த சிவப்புப் பூக்களை, விடுதலைப் பூக்களாக அப்போது மக்கள் கருதியதாகவும் வரலாறு சொல்கிறது.

1915ல் பிரபல எழுத்தாளராகவும் கவிஞராகவுமிருந்த ஜோன் மைக்ரேஸ் என்பவர், மறைந்த போர்வீரர்களின் நினைவாக சிவப்புப்பூவைக் குறிப்பிட்டு எழுதிய கவிதையொன்று அந்நாளில் பிரபலமாகியதைத் தொடர்ந்து, பொப்பி என்ற இந்த சிவப்புப்பூவை தியாகிகளைக் குறிக்கும் பூவாக மக்கள் நம்பினார்கள்.

சில வருடங்களுக்குப் பின்னர், 1920ம் ஆண்டு, அமெரிக்காவின் நியோர்க் நகரில் இளைஞர் அமைப்பில் பணியாற்றிய மொன்னா மைக்கேல் என்ற இளைஞன், போரில் தங்கள் உயிரை அர்ப்பணித்த இலட்சோப இலட்சம் வீரர்கள் தியாகிகளின் நினைவாக ஒரு சிவப்புப்பூவை தன் உடையில் செருகி, தனது அனுதாபத்தை வெளியிட்டார்.

இதுபற்றி அறிந்த பிரெஞ்சுப் பெண்மணியான குவேரின் என்பவர், பிரான்ஸ் திரும்பியதும், தனது கையால் துணியில் சிவப்புப் பூக்களைத் தயாரித்து, அதை விற்றுப் பெறப்பட்ட பணத்தை, போரில் பாதிப்படைந்த குழந்தைகளின் அத்தியாவசியச் செலவுக்காக வழங்கினார்.

1921ம் ஆண்டில், கனடாவிலும் சிவப்புப் பூக்களை விநியோகிக்க விரும்பிய ஆர்வலர்கள், இங்கே அதிகம் அக்காலப் பகுதியில் மலர்ந்திருந்த, பொப்பி என்றழைக்கப்படும் சிவப்புப்பூக்களை விநியோகித்து, அவற்றை அணிந்து செல்லும்படி கோரினார்கள்.

இதுவே தொடர்ந்ததால், தற்போது வருடாவருடம் அத்தனை கோடிக் கண்டியர்களும் பொப்பி எனும் சிவப்புப்பூவை தியாகிகளின் நினைவுச் சின்னமாக அணிந்து, அவர்களது வீரம், வெற்றி, தியாகம், பிரிவு அனைத்தையும் நினைவுகூர்கிறார்கள்.

கனடாவின் ஓட்டுமொத்தப் பரப்பளவைக் கணிப்பிடும்போது, கனடா உலகின் இரண்டாவது பெரிய நாடாக விளங்குகிறது. நீர்ப்பரப்பைத் தவிர்த்து, நிலப்பரப்பை மட்டும் அளவிடும்போது, உலகின் நான்காவது பெரிய நாடாகவும், பொருளாதாரத்தில் உலகின் 11வது பணக்கார நாடாகவும், ஒரு தனிநபர் வருமான அளவிட்டின்படி உலகின் 10வது சிறந்த நாடாகவும் கனடா கணிக்கப்படுகிறது. வடஅமெரிக்கா கண்டத்தின் ஐந்தில் இரண்டு பங்கினை இந்த நாடு கொண்டுள்ளது. கனடாவின் கிழக்கு எல்லையான அத்லாந்திக் கடற் கரைக்கும் மேற்கெல்லையான பசுபிக் கடற்கரைக்கும் இடையில் உள்ள நேர வித்தியாசம் 5 மணித்தியாலங்கள் என்று பார்க்கும்போது, கனடா எவ்வளவு பெரிய நாடு என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். கனடா கிழக்கில் இருந்து மேற்கே சுமார் 5,380 கிலோ மீற்றர் வரை நீண்டும் வடக்கில் இருந்து தெற்கே சுமார் 4,600 கிலோ மீற்றர் அகன்றும் இருக்கிறது.

கனடாவின் பரப்பளவு 9,984,670 சதுர கிலோ மீட்டர்கள். இதிலே 891,163 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவு தண்ணீருக்குள் இருக்கிறது. வடக்கே துருவ மாகடல், தெற்கே ஜக்கிய அமெரிக்கா, கிழக்கே அத்லாந்திக் மாகடல், மேற்கே பசுபிக் மாகடலும் ஜக்கிய அமெரிக்க மாநிலமான அலாஸ்காவும் இதன் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளன. கனடாவின் மிகப்பெரிய நகரமாக, பல்கலாசாரத்திற்கும் பல்லின சமூகங்கள் இணைந்து சமரசமாக வாழ்வதற்கும் உலகப்புகழ்பெற்ற ரொறங்ரோ காணப்படுகிறது.

2011ம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட சனத்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி கனடாவின் சனத்தொகை 33 மில்லியனாக இருந்தது. 2015ல் வெளியான அண்ணளவான தகவலின்படி, 35,851,774 என அறியவருகிறது. இந்தத் சனத்தொகையில் 4.3 சதவீதத்தினர் பூர்வீக குடிகளாவர். 76.7 வெள்ளை இனத்தவர், 14.2 ஆசிய இனத்தவர், 2.9 கறுப்பினத்தவர், 1.2 லத்தீன் அமெரிக்கர்கள் உட்பட மீதியாக ஏனைய இனத்தவர்களும் வாழ்கின்றனர்.

அணிசேரா நாடுகளின் கூட்டமைப்பு, பிராங்கோபோன் அமைப்பு என்று அழைக்கப்படும் பிரெஞ்சு மொழி பேசும் நாடுகளின் தலைமை, ஐ.நா.சபை, ஐ.நா.பாதுகாப்புச் சபை, நேட்டோ, ஐ-8, ஐ-20, கருப் ஒஃப் 10, வடஅமெரிக்க திறந்த வர்த்தகக் கூட்டமைப்பு, ஆசிய-பசுபிக் பொருளாதாரக் கூட்டமைப்பு போன்ற பல்வேறு சர்வதேச அமைப்புக்களில் கனடா அங்கம் வகிக்கிறது.

பெயர் வந்த விதம்!

கனடா ஒரு இளைய நாடுதான். ஆனால் அது பழமையில் வேர் ஊன்றியின்னது. கனடா என்ற பெயர் இந்த நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வரும் பூர்வீக குடிகளில் இருந்து பெறப்பட்டதாக ஆராய்ச்சியாளர்களில் பலர் கருதுகின்றார்கள். 1535 - 36 காலப் பகுதியில் பிரெஞ்சுக்காரரான ஜக்குயில் கார்டியர் என்பவர் சென்ட் லாறன்ஸ் நதிக்கு வடக்கே இருந்த பிரதேசத்திற்குச் சூடிய பெயரே கனடா. அந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்த பூர்வ குடிகள் சிலரிடம் அவர்களின் இருப்பிடத்தைக் காட்டும்படி காட்டியர் கேட்டுள்ளார். அவர்களுடைய மொழியில் கிராமம் என்பதை “kanata” என்று அழைப்பது வழக்கம். தொலைவில் இருந்த தங்கள் கிராமத்தை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி அதுதான் தங்கள் கனடா என்று கூறியதை தவறாகப் புரிந்து கொண்ட கார்டியர் அந்தப் பிரதேசம் முழுவதற்கும் கனடா என்று பெயரிட்டுவிட்டார். ஐரோப்பிய தேச பட வரைஞர்கள் “kanata” என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த நாட்டை “Canada” எனக் குறிப்பிட ஆரம்பித்தார்கள்.

எனினும் கனடா என்ற பெயர் எப்படி வந்தது என்பது இன்றும் சர்ச்சைக்குரிய ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. பொருள் தேடும் நோக்கில் புதிய இடங்களைத் தேடித்திரிந்த ஐரோப்பியர் இந்த நாட்டிற்கு வைத்த பெயரே கனடா என்கிறார்கள் சில ஆய்வாளர்கள். கனடாவில் பொன்னும் மணியும் குவிந்து கிடக்கின்றன என்ற நம்பிக்கையில் வந்த ஸ்பானியர் அல்லது போர்த்துக்கேயர், அவர்கள் எதிர்பார்த்து வந்த எதுவும் இங்கு கிடைக்காததால் நாட்டை அகா கனடா (aca Canata) அல்லது க'னடா (Ca'nada) என்று தீட்டித் தீர்த்தார்கள். அகா கனடா அல்லது க'னடா என்பதற்கு இங்கு ஒரு மண்ணும் கிடையாது என்று ஸ்பானிய அல்லது போர்த்துக்கேய மொழியில் அர்த்தப்படுவதாக இந்த ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். இன்னும் சில ஆய்வாளர்கள் கனடா என்ற பெயர் சமஷ்டிகிருதம் அல்லது இத்தாவிய மொழியில் இருந்து வந்தது என்கிறார்கள். ஆக கனடா என்று ஏன் இந்த நாடு அழைக்கப்படுகின்றது என்பதற்கு ஆதாரபூர்வமான சரியான விடை இன்னும் கண்டறியப்படவில்லை.

மரங்கள் குறைவான பரந்த புல்வெளிக்கும் பசுபிக் சமுத்திரத்திற்கும் இடையில் பிரசித்தி பெற்ற மலைகள் இருக்கின்றன. இவையே ரோக்கி (rocky) மலைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்த மலைகளே கனடாவின் அதி உயர்ந்த மலைகளாகும். அவற்றுள் மிகவும் உயரமான மலைச்சிகரம் லோகன். இதன் உயரம் 5,951 மீட்டர்கள்.

மக்களைனி கனடாவின் மிகப் பெரிய நதி. அதன் நீளம் 4,241 கிலோ மீட்டர். உலகில் உள்ள நன்னீரில் சுமார் பத்தில் ஒரு பங்கு கனடாவில் இருக்கின்றது. கனடாவில் ஏற்குறைய 2 மில்லியன் வாவிகள் இருக்கின்றன. நாட்டின் 7.6 சதவீத நிலப் பகுதியில் அவை அமைந்துள்ளன. ஜூந்தில் இரண்டு பகுதி காடாகும்.

கனடாவில் வசந்தகாலம், கோடை காலம், இலையுதிர் காலம், குளிர்காலம் என நான்கு பருவ காலங்கள் உண்டு. இந்த பருவகாலங்கள் ஏற்குறைய ஒரே அளவான, அண்ணவாக மூன்று மாதகால அளவினைக் கொண்டவை.

ஓட்டாவா - பல்கலாசாரத் தலைநகர்

கனடாவின் தலைநகரான ஓட்டாவா (Ottawa) ஒன்றாறியோ மாகாணத்தின் தென்கிழக்கெல்லையில் அமைந்துள்ளது. கனடாவின் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகள் இருந்தாலும், கியுபெக் தலிர்ந்த ஏனை மாகாணங்களில் ஆங்கிலமே பெருமளவில் பாவனையிலுள்ளது. ஓட்டாவா, காட்டினேழு, ரிடியூ என்ற மூன்று ஆறுகள் கூடும் இடத்தில் அமைந்துள்ள ஓட்டாவாவின் நகரப் பகுதி ஒன்றாறியோ - கியுபெக் மாகாண எல்லையையும் கடந்து செல்கின்றது.

15ம் 16ம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் ஆறுகள் மூலமாகவே போக்குவரத்து பிரதானமாக இடம் பெற்று வந்தது. புதிய இடங்களைக் கண்டு பிடிக்கும் ஆற்வர்லர்கள் மற்றும் விலங்கின் மென்மயிர் தோல் வர்த்தகர்கள் ஆறுகள் மூலமாகவே பிரயாணம் செய்தார்கள். பிரிட்டனுக்கும் பிரான்க்கும் இடையில் இடம் பெற்ற நெப்போலிய யுத்தத்தின் போது கப்பல் கட்டும் மரங்கள் இங்கிலாந்திற்கு அதிக அளவில் தேவைப்பட்டது. அப்பொழுது ஓட்டாவா பள்ளத்தாக்கில் இருந்து தேவையான மரங்கள் ஓட்டாவா நதி மூலமாகவே அனுப்பப்பட்டன. 1812ம் ஆண்டு பிரிட்டனுக்கும் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கும் இடையில் இடம் பெற்ற யுத்தத்தின் போது ரிடியூ நதி மூலம் போக்குவரத்து செய்வதே மிகவும் பாதுகாப்பானதாகக் கருதப்பட்டது.

நதிகள் மூலமான போக்குவரத்து அதிகரிப்பின் காரணமாக ஓட்டாவா தூரித் தீயில் வளர்ச்சி அடைந்தது. 1848ம் ஆண்டு ஒன்றாறியோவும் கியுபெக்கும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன. அந்தச் சமயம் இணைக்கப்பட்ட கனடாவின் தலைநகராக எது இருக்க வேண்டும் என்ற சிக்கல் ஏற்பட்டது. பிரெஞ்சுக்காரர் பெரும்பான்மையாக வசித்த கியுபெக் மாகாணத் தலைவர்கள் தமது மாகாணத் தலைநகரான கியுபெக் சிட்டியே கனடாவின் தலைநகராக வரவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்கள். ஆங்கிலோயரைப் பெரும்பான்மையினராகக் கொண்ட ஒன்றாறியோ மாகாணத் தலைவர்களோ தங்கள் மாகாணத் தலைநகரான ரொறங்ரோவே கனடாவின் தலைநகராக வரவேண்டும் என்றார்கள். இரு பகுதியினரும் விட்டுக் கொடுக்காத நிலையில் கியுபெக் மாகாணத்தில் உள்ள மொன்றியல் அல்லது ஒன்றாறியோவில் உள்ள கிங்ஸ்டன் கனடாவின் தலைநகராக வரவேண்டும் என்ற ஆலோசனையும் முன்வைக்கப்பட்டது. இறுதியில் இரு பகுதியினரும் இங்கிலாந்தின் அரசியான விக்டோரியாவிடம் விண்ணப்பித்தார்கள். அவர் பிறப்பித்த பிரகடனத்தின் மூலம் 1857ம் ஆண்டு ஓட்டாவா கனடாவின் தலைநகராக அறிவிக்கப்பட்டது. கனடா கூட்டரசாக 1867ம் ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட போதும் ஓட்டாவாவே தலைநகராக இருத்தல் வேண்டும் என்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. உலகில் உள்ள நகரங்களில் மிகவும் அழகானது ஓட்டாவா. மிகவும்

சுத்தமானதும்கூட. பழமையும் புதுமையும் ஒன்று போட்டியிடுவதை ஒட்டாவாவின் எந்தப் பகுதியிலும் காணலாம்.

மாகாணங்களும் பிரதேசங்களும்

கனடாவில் 10 மாகாணங்களும் 3 பிரதேசங்களும் அமைந்துள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியான தலைநகருண்டு.

மாகாணம்: அல்பேர்டா

தலைநகர்: எட்மன்டன்

மாகாணம்: பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா

தலைநகர்: விக்டோரியா

மாகாணம்: பிரின்ஸ் எட்வேர்ட் ஜலண்ட்

தலைநகர்: சார்லஸ் ரவுண்

மாகாணம்: மனிரோபா

தலைநகர்: வினிபெக்

மாகாணம்: நியூ பிறவுன்ஸ்விக்

தலைநகர்: பிரடெரிக்டன்

மாகாணம்: நோவா ஸ்கோஷியா

தலைநகர்: ஹலிஃபக்ஸ்

மாகாணம்: ஒன்றாறியோ

தலைநகர்: ரொறங்ரோ

மாகாணம்: கியுபெக்

தலைநகர்: கியுபெக் சிட்டி

மாகாணம்: சாஸ்கற்சவன்

தலைநகர்: ரெஜினா

மாகாணம்: நியூபவுண்லாந்து

தலைநகர்: சென். ஜோன்ஸ்

பிரதேசம்: நோர்த்வெஸ்ற்

தலைநகர்: யெலோநேவு

பிரதேசம்: யூகோன்

தலைநகர்: வைற்ஹோர்ஸ்

பிரதேசம்: நுனாவுற்

தலைநகர்: இக்வாலுயிர்

கனடாவின் விலங்குகள்

பலதரப்பட்ட வன் விலங்குகள் கனடாவில் காணப்படுகின்றன.

கனடாவிற்கே உரித்தான மூஸ் (Moose) என்று அழைக்கப்படும் மான்வைக் கீலங்கு, பீவர் (Beaver) என்று அழைக்கப்படும் நில நீர்வாழ் எலி உருவ விலங்கு, கனடிய விங்ஸ் (Canadian Lynx) என்று அழைக்கப்படும் பூனை போன்ற மிருகம் ஆகியன அவற்றுள் சிலவாகும்.

மூலவளம் நிறைநாடு

செம்பு, நிக்கல், துத்தநாகம், காட்மியம், நிலக்கரி,

பேற்றோலியம், இயற்கை வாயு, யூரேனியம், தங்கம், இரும்பு,

சயம், மரம், நீர் ஆகியன பிரதான மூலப் பொருட்களாகும்.

மோட்டார் வாகனங்கள், அவற்றின் உதிரிப் பாகங்கள்,

இயந்திரவைகைகள், உயர் தொழில் நுட்பத்துறைப் பொருட்கள்,

என்னைய், இயற்கை வாயு, வனம் மற்றும் விவசாய உற்பத்திப்

பொருட்கள் ஆகியன கனடாவின் முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களாகும்.

தேசிய இலச்சினை

நீண்டகாலமாக மேப்பிள் இலை (Maple) கனடாவுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. 1868ம் ஆண்டு ஒன்ராறியோ மற்றும் கியூபெக் மாகாணங்களின் மரபுரிமைச் சின்னமாக மேப்பிள் இலை வந்தது. இரண்டாம் உலக மகா யுத்தங்களின் போது மேப்பிள் இலை கனடிய படைகளின் சிறப்புக் குறீயிடுகளில் இடம்பெற்றது. 1965ம் ஆண்டு கொடியில் இடம்பெற்றதை அடுத்து மேப்பிள் இலை கனடாவின் முக்கிய சின்னமாக வந்துள்ளது.

கனடியக் கொடி

தற்போதைய தேசியக் கொடி 1965ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 15ம் திகதி முதல் உத்தியோகபூர்வமாக அங்கீரிக்கப்பட்டது. கொடியில் மேப்பில் இலை சிவப்பு நிறத்தில் அமைந்துள்ளது. கனடா பல நாடுகளிலும் அபிவிருத்திப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது. சர்வதேச அமைதிப் பணியில் அதன் படையினர் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். அங்கெல்லாம் நன்கு அறியப்பட்ட ஒன்றாக சிவப்பு மேப்பிள் இலைக் கொடி அமைந்துள்ளது.

தேசிய கீதம்

O Canada!
Our home and native land!
True patriot love in all thy sons command.
With glowing hearts we see thee rise,
The True North strong and free!
From far and wide,
O Canada, we stand on guard for thee.
God keep our land glorious and free!
O Canada, we stand on guard for thee.
O Canada, we stand on guard for thee.

1880ம் ஆண்டு பிரெஞ்சு மொழியில் கனடா தேசிய கீதம் இயற்றப்பட்டு அதற்கு மெட்டும் அமைக்கப்பட்டதுடன், பரவலாக எங்கும் பாடப்பட்டு வந்தபோதிலும் நாறு ஆண்டுகளின் பின்னர் 1980ம் ஆண்டு ஜாலை மாதம் முதலாம் திகதியே ஒ கனடா தேசிய கீதமாக உத்தியோகபூர்வமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. பிரெஞ்சு மொழியின் வாசகம் 1908ம் ஆண்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் உள்ள தற்போதைய தேசிய கீதம் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 1980ம் ஆண்டு ஜாலை மாதம் முதலாம் திகதி முதல், ஆண்டு தோறும் ஜாலை முதலாம் திகதி கனடா தேசிய தினமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

சமயசார்பற்ற நாடு

1991ம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட குடிமதிப்பு புள்ளிவிபரப்படி கனடாவின் மொத்தத் தொகையில் ஐந்தில் நான்கு பங்கினர் கிறிஸ்தவர்கள். மொத்த சனத்தொகையில் 47 சதவீதத்தினர் கத்தோலிக்க மதத்தவர்கள். யூத, இஸ்லாமிய, இந்து, சீக்கிய, பெளத்த மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கனடாவில் கணிசமான அளவு வாழ்கின்றனர். 12.5 சதவீதத்தினர் எந்த மதத்தையும் சாராதவர்கள். மதரீதியாக முழுமையான சுதந்திரம் வழங்கப்படும் நாடாக கனடா காணப்படுகிறது.

தேசியப் பறவை

கனடாவின் தேசியப் பறவை ஓரின வாத்தாகும். கனடாவில் மட்டும் இந்த இனம் காணப்படுவதால் அதனை ‘கனடா வாத்து’ - கனடா (ப)கூஸ் (Canada Goose) என்று அழைக்கிறார்கள். இடப்பெயர்வின் போது இந்தப் பறவைகள் பல்லாயிரம் கிலோ

மீட்டர் தொலைவு வரை பறந்து செல்கின்றன. தரை அமைப்பு அல்லது நட்சத்திரங்களின் உதவியிடன் பரம்பரை பரம்பரையாக ஒரே மார்க்கத்தில் அவை இடம் பெயரும் தன்மை கொண்டவை.

நாணயம் (Currency)

கனடாவின் நாணயம் கனடா டாலர் (Dollar). ஒரு கனடா டாலர் 100 சென்ட்களாகப் (cents) பிரிக்கப்படுகின்றது. ஒரு டாலர் உலோக நாணயம் லூனி (loonie) என்றும் இரண்டு டாலர் உலோக நாணயம் ரூனி (Twoonie) என்றும் அழைக்கப்படும் வழக்கம் பரவலாக இருக்கின்றது.

கனடா ஒரு சுதந்திரமான, சமஷ்டி அமைப்பு கொண்ட ஐனநாயக அரசாகும். இங்கிலாந்து மகாராணி இரண்டாவது எலிலைபெத் பெயராளில் அதன் தலைவியாக இருக்கின்றார். 1867ம் ஆண்டுக்கு முன் கியூபெக்கும் ஒன்ராறியோவும் ஐக்கிய கனடா என்ற பெயரில் இணைந்திருந்தன. 1867ம் ஜாலை மாதம் முதலாம் திகதி ஐக்கிய கனடாவுடன் நோவா ஷ்கோதியாவும் நியூ பிரிஸ்லவிக்கும் சேர்ந்து கணடிய நேசகூட்டமைப்பை (Confederation of Canada) உருவாக்கின. இந்த கூட்டமைப்பு டொமினியன் கனடா என்று அழைக்கப்பட்டது.

ஒன்ராறியோவும் கியூபெக்கும் கூட்டமைப்பு உருவான போது தற்போதைய பரப்பளவைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவற்றின் கணிசமான பகுதிகள் பின்னர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவையாகும். 1867ம் ஆண்டு ஜாலை மாதம் முதலாம் திகதி உதயமான கனடா கூட்டமைப்பில் இன்று தென் ஒன்ராறியோ, தென் கியூபெக் என்று அழைக்கப்படும் குடியேற்ற பகுதிகளும் நியூ பிரிஸ்லவிக், நோவா ஷ்கோதியா ஆகிய குடியேற்ற மண்டலங்களும் அடங்கியிருந்தன. கனடா கூட்டமைப்பு பிரிட்டிஷ் அரசு மற்றும் மேலே கூறிய நான்கு வடஅமெரிக்க குடியேற்ற பிரதேசங்களின் இணக்கத்துடன் அமைக்கப்பட்டதொன்றாகும்.

கனடிய தபால்தலை, நாணயம் மற்றும் பல நினைவுச் சின்னங்களில், எலிசபேத் மகாராணியின் படத்தை இன்றும் காணலாம். லண்டன் மாநகரில் ஏப்ரல் 21ம் திகதி 1926ல் பிறந்த இரண்டாம் எலிசபேத் மகாராணியார், 1953ம் ஆண்டு யூன் 2ம் திகதி மகாராணியாராக முடிகுட்டப்பட்டார். இவரது தந்தையாரான ஆறாம் ஜோர்ஜ் மன்னர் 1952ல் மறைந்தபோது, இவர் மகாராணியாராக அறிவிக்கப்பட்டபோதிலும், 1953ல் தான் இவர் முடியுரிமை பெற்றார்.

சார்ஸ்ல், ஆன், அன்றுா, எட்வேட் என்ற நான்கு குழந்தைகளின் தாயாரான மகாராணி-யார், அணிசேரா நாடுகளுக்கான அமைப்பின் தலைவி என்ற பதவி உட்பட, பல்வேறு பணிகளுக்கும் உலகளாவிய அளவில் பொறுப்பாக உள்ளார்.

1931ம் ஆண்டு, பிரித்தானியா, கனடாவிற்கு முழுமையான சுதந்திரம் வழங்கி, வெஸ்ட்மினிஸ்டர் சட்டங்களுக்கு அமைவாக தனிநாடாக அங்கீரிக்கும் அறிவிப்பை வெளியிட்டது. முன்று தனி அலுகுகளாக இயங்கிய நிர்வாகப் பிரிவுகளையும் காலனிகளையும் உள்ளடக்கி, டொமினியன் வகையிலான சுதந்திர ஒற்றை நிர்வாகத்தை அமைக்கும் திட்டம் படிப்படியாக முன்னடுக்கப்பட்டது. இதன்பின் தொடர்ந்த பல்வேறு முயற்சிகளின் பயனாக, பிரிட்டிஷ் வடஅமெரிக்க சட்டத்தின் கீழ், 1867 யூலை 1ம் திகதி, கனடா ஒரு சுதந்திர சமஷ்டி தனியராக அங்கீரிக்கப்பட்டது. கனடாவின் முதலாவது பிரதமராக 1867ல் சேர் ஜோன் ஏ. மக்டொனால்ட் அவர்கள் பதவியேற்றார். தற்போதைய பிரதமர் 43 வயதான ஐஸ்ரின் ரூடோ கடந்த வருடப் பிற்பகுதியில் பதவியேற்றார். ●

எஸ். கனேவீரன்

கனடிய விளையாட்டுத்துறை வாழ்நாள் சாதனையாளர்கள்

கனடா நாட்டில் 25 வருட நிறைவை 'தமிழர் தகவல்' பூர்த்தி செய்கின்றது என்ற சாதனையை நாம் எல்லோரும் வாழ்த்தும்போது இந்த கனடிய மண்ணில் வாழ்நாள் சாதனையாளர்களாகக் கருதப்படும் வீரர்களைப் பற்றி எழுதுவதில் மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கனடிய மண்ணில் மிக முக்கியமான விளையாட்டாக கருதப்படுவது ICE Hockey என்றால் மிகையாகாது. அதற்கு அடுத்ததாக Base Ball, Basket Ball ஆகிய விளையாட்டுகள் கனடிய மக்களால் விரும்பிப் பார்க்கப்படும் விளையாட்டுகளாக உள்ளது. அதைவிட உலகளாவிய ரீதியில் குளிர்கால விளையாட்டுகளில் மிகப் பிரசித்தி பெற்ற வீரர்களை உருவாக்கியுள்ளது கனடிய நாடு. வாழ்நாள் சாதனையாளர் என்ற வரிசையில் என் கணமுன் உடன் வரும் வீரர் ஹோக்கியில் உலகப் புகழ் பெற்ற Wayne Gretzky.

Wayne Gretzky: 1961ம் ஆண்டு பிறந்த இவர் ஓன்ராஹியோ மாகாணத்தில் Brantford நகரில் பிறந்தார். 15 வயதிலேயே DHLஇல் விளையாடிய முதல் இளம் வீரர். கனடிய நாட்டைச் சேர்ந்த 16 வயதில் World Junior Championship முதல் முதல் கோல் அடித்த வயது குறைந்த வீரர் என்ற பெருமையையும் பெறுகின்றார்.

உலகத்திலே பெருமையாகப் பேசப்படும் #99 இலக்க Sweaterஇன் சொந்தக்காரர் ஆவார். 1999ம் ஆண்டு கனடாவில் Hall of Fame வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கப்பட்டது.

1979 - 1999 10 தடவைகள் NHLஇல் அதிகளவு கோல்களை அடித்து சாதனை (LED League) 1979 - 1991 13 வருடங்கள் தொடர்ந்து அதிகமிய NFL LED Assists சாதனை 1984 - 1988 5 வருடங்களில் 4 தடவைகள் Stanley Cups வெற்றி.

Wayne கனடிய அணியை 1991 Canada Cup, 1996 World Cup, 1998 Olympics, Champion விருதினை வென்றதோடல்லாமல் 2002ம் ஆண்டு Canada's Olympic அணி முதல் தடவையாக 50 வருட சரித்திரத்தில் தங்கப்பதக்கத்தை வெல்லுவதற்கு கனடாவின் Olympic Team General Managerஆக கடமையாற்றி சாதனை புரிந்தார்.

Donova Baily: 2004ம் ஆண்டு கனடாவின் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1996இலிருந்து 1999ம் ஆண்டுவரை உலகத்திலேயே அதிவேக மனிதன் என்ற சாதனையின் சொந்தக்காரர். 100 மீற்றர் ஓட்டப் புந்தயத்தில் 9.84 செக்கனில் புதிய உலக சாதனையை ஏற்படுத்தியவர். 1996

Olympics போட்டியில் 4x100 மீற்றர் ஓட்டப்போட்டியில் கனடா அணிக்கு தங்கப் பதக்கத்தை வென்று சாதனை படைத்தார்.

Jan Betker: 2001ம் ஆண்டு கனடாவின் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதை வென்றார். Curling விளையாட்டுப் போட்டியில் உலகக் கிண்ணத்தை 1993, 1994, 1997 வென்று உலகத்தில் 3 தடவைகள் Curling Champion என்ற உலக சாதனையை ஏற்படுத்தினார். 1998 Nagano Olympicsஇல் கனடாவுக்கு தங்கப் பதக்கத்தை வென்று கொடுத்தார்.

Steve Bauer – Cycling (Road): 4 தடவைகள் Cycling Champion 1978 to 1996, 1984 Los Angeles Olympicsஇலும் 1990ஆம் ஆண்டு Tour De Franceஇலும் பதக்கம் வென்றார்.

Norris Bowden – Figure Skating: 1955ம் ஆண்டு வாழ்நாள் சாதனையாளர். முதல் தடவையாக World Figure Skatingஇல் 1954, 1955 ஆண்டுகளில் வென்று சாதனை படைத்தார்.

Marilyn Bell – Swimming: 1954ம் ஆண்டு 26 மைல் நீச்சல் போட்டியில் Lake Ontario வை (20 மணித்தியாலம் 58 நிமிடங்களில்) கடந்து சாதனை படைத்தார். 1955ம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் உள்ள English Channelஜ கடந்து உலகத்தில் முதல் இளம் வீராங்கனை (வயது குறைந்த) என்ற சாதனையை படைத்தார். 1958ம் ஆண்டு கனடாவின் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதை வென்றார்.

Jack Adams – ICE Hockey 2 தடவைகள் Stanley Cup Playerஆக வென்றவர் Coachஆக Detroit Red Wings கழகத்துக்கு (7தடவைகள் Stanley Cups – 12 தடவைகள் NHL Champions) விருதுகளை வென்ற ஒரேயொரு கணடியர். 1975ம் ஆண்டு இவருக்கு வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கப்பட்டது.

Brony Surin – 2008ம் ஆண்டு வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதைப் பெற்றார். 1996ம் ஆண்டு 4x100m தங்கப்பதக்கம் முதல் தடவையாக 10 செக்கனில் 100 மீற்றர் ஓட்டத்தில் முடிக்கலாமென (9.84 seconds) உலகத்துக்கு எடுத்தியம்பியவர் 1997 World Champion, 1998 Goodwill, 1999 World Champion ஆகிய போட்டிகளில் கலந்து பதக்கங்களை வென்று கனடிய நாட்டைச் சேர்ந்த சகவீர் Donwon Baylys உலக சாதனையை சம்ப்படுத்தியவர். 90களில் உலகத்தின் அதிவேக மனிதன் என்று கணிக்கப்பட்டவர்.

Charmine Hooper - Soccer (உதைபந்தாட்டம்): 2012ம் ஆண்டு

செயற்கை இனிப்புகள் கிடைக்கின்றனவே! அவற்றை உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளலாமா?

அமெரிக்காவின் உணவு மற்றும் மருந்துகளுக்கான அதிகார சபையானது acesulfame potassium, aspartame, saccharin, sucralose, neotame, and advantame ஆகிய செயற்கை இனிப்புகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கியுள்ளது.

நீரிழிவாளர்களுக்கும், உடல் எடை அதிகரித்தவர்களுக்கும் நல்லதல்ல. காரணம் அதில் கலோரி வலு அதிகம். குருதிச் சீனியின் அளவையும் உடல் கொழுப்பையும் எடையையும் அதிகரிக்கும். அத்தகைய இனிப்புப் பிரியர்களின் தேவைகளை ஈடுசெய்யவே, கலோரி வலுக் குறைந்த இனிப்புகளான செயற்கை இனிப்புகள் சந்தைக்கு வந்தன.

இவற்றின் நன்மை என்னவெனில் கலோரி வலு குறைவாக இருக்கும் அதே வேளை அவற்றின் இனிப்புச் சுவையானது சீனியை விடப் பல மடங்கு அதிகமாகும். உதாரணமாக 30 மிகி அளவேயான aspartame 5 கிராம் அளவு சீனியின் இனிப்புச் சுவையைக் கொடுக்க வல்லது.

எனவே பல நோயாளர்கள் தாங்களாகவே அல்லது மருத்துவரின் ஆலோசனையுடன் அத்தகைய செயற்கை இனிப்புகளை உணவு மற்றும் நீராகாரம் போன்றவற்றில் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

ஒரு கல்லில் இரு மாங்காய்கள். இனிப்புச் சுவையை உண்ண முடிகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இரத்தத்தில் சீனியின் அளவு அதிகரிக்காது. நீரிழிவு கட்டுப்பாடில் இருக்கும்.

செயற்கை இனிப்புகள் பாதுகாப்பானவையா?

இந்த செயற்கை இனிப்புகள் பாதுகாப்பானவையா என்பதுதான் பலரின் மனத்தை அரிக்கும் சந்தேகமாகும்.

சில காலத்திற்கு முன் வந்த சில ஆய்வுகள் சிவப்பு சமிக்கை காட்டின.

கர்ப்பமாயிருக்கும் பெண்களுக்கு இது ஆபத்தாக முடியலாம் என்று ஒரு ஆய்வு காலத்திற்கு முந்திய மகப்பேறு நிகழலாம் எனவும் அஞ்சப்பட்டது. சண்டெலிகளில் செய்யப்பட்ட மற்றொரு ஆய்வானது அதிகளில் செயற்கை இனிப்புகளை உண்பதால் சண்டெலிகளில் புற்றுநோய் தோன்றுவதற்கான வாய்ப்பை அதிகரிக்கும் என்பதுடன் நீரிழிவு தோன்றுவதற்கான சாத்தியமும் அதிகம் என்று.

ஆயினும் இந்த ஆய்வுகளை மனிதர்களில் இதுவரை செய்து நிருபிக்கப்படவில்லை.

இந்த நிலையில் சந்தேகங்களைத் தெளிவிப்பதற்காக ஐரோப்பிய உணவு பாதுகாப்பு அதிகாரசபையானது (European Food Safety Authority) அத்தகைய இனிப்புகளின் பாதுகாப்புத்தன்மை பற்றிய ஒரு மீன் ஆய்வை ஆரம்பித்தது. அதன் பலனாக சிவப்பு ஒளி மங்கத் தொடங்கியது.

மேற்படி மீள்ஆய்வு இன்னமும் தொடர்கிறது என்றபோதும் அஸ்பார்டோம் (aspartame) என்ற செயற்கை இனிப்புப் பற்றிய அறிக்கை 2015 ஜூன்வரியில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 40 மிகி அளவைத் தாண்டாத அஸ்பார்டோம் இனிப்பை உட்கொள்வதால் ஆபத்துகள் ஏதும் இல்லை என அது முடிவு கூறியுள்ளது.

பிரான்சில் செய்யப்பட்ட மற்றொரு (Agency for Food, Environmental and Occupational Health & Safety) ஆய்வும் பச்சை விளக்குக் காட்டின.

செயற்கை இனிப்புகளை உட்கொள்வதால், இனிப்புச் சுவைக்கு பழக்கப்பட்டு அதனால் மேலும் மேலும் இனிப்புப் பண்டங்களை தேடி உண்ணும் பழக்கம் ஏற்படுவதும் இல்லை என்கிறது. அதாவது இனிப்பு சுவைக்கு அடிமையாவது (addiction) இல்லையாம். செயற்கை இனிப்புகளை குழந்தைப் பருவத்தில் உண்பவர்கள் வளரும்போதும் அதையே நாடுவார்கள் என்ற பரவலான கருத்திற்கு ஆதாரம் இல்லை என்று மேலும் சொல்கிறது.

எடையைக் குறைப்பதற்கு கலோரி வலுக் குறைந்த இத்தகைய செயற்கை இனிப்புகள் உதவும் எனப் பலரும் நம்புகிறார்கள். அதே நேரம் இவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்குக்கு எடை அதிகரிக்கும் என்கின்றன சில ஆய்வுகள்.

எது உண்மை?

பிரான்சில் செய்யப்பட்ட அந்த ஆய்வானது எடை அதிகரிப்பதற்கோ அல்லது எடை குறைப்பிற்கோ செயற்கை இனிப்புகள் காரணம் அல்ல என்கின்றது.

இந்தச் செயற்கை இனிப்புகள் குருதியில் குளுக்கோசின் அளவை அதிகரித்து அதன் காரணமாக உடலில் இங்களின் சரப்பதையும் அதிகரிக்கும் என்றொரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதன் காரணமாக நீரிழிவு ஏற்படுவதற்கான சாத்தியத்தை செயற்கை இனிப்புகள் அதிகரிக்கின்றன என்கிறார்கள்.

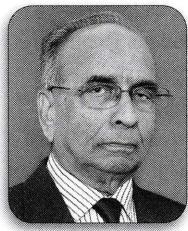
ஆனால் அது தவறு என்கிறது பிரான்ஸ் நாட்டின் மேற்கூறிய ஆய்வு. இந்தச் செயற்கை இனிப்புகள் நீரிழிவு ஏற்படுவதற்கு காரணமாக இருக்காது என்பது தெளிவாகிறது.

கர்ப்பினிகள் இவற்றை பாவிப்பதால் கருப்பையில் வளரும் சிகு குறை மாத்தில் பிறப்பதற்கு அல்லது வேறு ஆபத்துகளை ஏற்படுத்துவதற்கான ஆதாரம் இல்லை எனச் சொல்கிறது.

செயற்கை இனிப்புகள் நினைந் தொகுதியில் lymphoma எனப்படும் ஒரு வகைப் பற்று நோயை ஏற்படுத்தலாம் என முன்னர் ஒரு ஆய்வு கூறியது. ஆயினும் பிரான்ஸ் நாட்டின் மேற்கூறிய ஆய்வானது புற்றுநோயை ஏற்படுத்துவதற்கான ஆதாரம் இல்லை எனச் சொல்கிறது.

கனடிய விளையாட்டுத்துறை

வாழ்நாள் சாதனையாளர் என்ற விருதை வென்றார். கடந்த பல வருடங்களாக கனடாவின் ஆண்கள் உதைபந்தாட்ட அணியைவிட பெண்கள் உதைபந்தாட்ட அணி உலகத்தில் தரத்தில் முதல் 5 இடங்களில் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு முக்கிய காரணம் Hooper ஆகும். 1993இல் இன்று 71 International கோல்களை 128 – FIFA ஆட்டங்களில் கலந்து கொண்ட முதல் கண்டிய பெண் உதைபந்தாட்ட வீராகும். இவர் Professional Soccerஇல் USA, Norway, Japan ஆகிய நாடுகளில் உள்ள கழகங்களில் விளையாடிய முதல் கண்டிய பெண்மனி என்ற சாதனை படைத்துள்ளார்.

உதயணன்

ஸ்ரீதமிழூரின் புலப்பொய்வு

ஓரு பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என்று நினைக்கிறேன். பின்லாந்திலிருந்து சிங்கப்பூருக்குக் குடும்பத்துடன் பயணம் செய்கிறேன். ஸண்டனில் இருந்து மலேசியா ஹடாகச் செல்லும் விமானத்தில் அமர்ந்திருக்கிறேன். பக்கத்து ஆசனத்தில் ஒரு முதியவர் அறுபது எழுபது வயது இருக்கலாம். அவர் சிறிது நேரம் என்னை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு, “நீங்கள் எந்த நாடு? சொந்த ஊர் எது?” என்று அமைதியாக ஆங்கிலத்தில் கேட்டார்.

நான் சொன்னேன்: “நாங்கள் பின்லாந்திலிருந்து சிங்கப்பூருக்குப் போகிறோம். சொந்த இடம் இலங்கையில் யாழ்ப்பானம்.”

“யாழ்ப்பானமா?” என்று மெதுவாகத் திருப்பிக் கேட்டார். அவருடைய முகத்தில் தீர்ண்ட உதடுகள் பிரியாத இருண்ட புன்னகை தெரிந்தும் தெரியாமலும் இருந்தது. “நானும் யாழ்ப்பானம்தான், அப்பா அம்மா யாழ்ப்பானத்தில் ஏதோ ஒருபகுதி - ஏதோ ஒரு கோயிலை என்று சொல்லக் கேள்வி. வைத்திய அதிகாரிகளாக இருந்த அவர்கள் ரங்கஙளில் வாழ்ந்தபோது நான் பிறந்தேன். அப்பா இளம் வயதில் காலமாகிவிட்டார். அம்மா தனது பிறந்த ஊரைப்பற்றிக் கதைகதையாகச் சொல்வார். ஒரு நாளைக்கு யாழ்ப்பானம் போகவேண்டும். அம்மா மிதித்த மன்னை மிதிக்க வேண்டும். அம்மா அன்று சிறு பிள்ளையாய்க் குதித்து விளயாடிய மன்னில் குதிக்க வேண்டும். அவள் துதித்த முருகனைத் துதிக்க வேண்டும் என்ற எனது ஆசை . . . நிறைவேறவில்லை.” என்று தமுதமுத்தார்.

இன்றைக்கு உலக நாடுகளில் பிறக்கும் தமிழ்முக் குழந்தைகளில் ஒரு சிலராவது நாளைக்கு இந்த வசனத்தைத் திருப்பிச் சொல்வார்களோ என்று எண்ணிப் பார்க்க நெஞ்சம் கண்த்தது. அவர் தனது பெயர் பரம்சொதி என்றார் பரஞ்சோதி என்று விளங்கிக் கொண்டேன்.

அவருடைய மனைவி ஒரு பர்மாக்காரி.

அவர் தமிழ் மொழியையோ இந்து மதத்தையோ கற்கக்கூடிய சூழலில் வளரவில்லை. மனிதன் இழக்கக்கூடாத இரண்டு கண்களையும் இழந்து ஒரு குருடனாகத் திரிகிறேன் என்றார். அவருடைய - அவரைப் போன்றோரது ஏக்கங்களுக்கு மருந்தும் மாத்திரையும் தடுப்புசிகங்கும் இன்னமும் கண்டுபிடிக்கப் படவில்லை.

சுமார் நாறு ஆண்டுகளாக உலக நாடுகளில் சுற்றித் திரிந்த தமிழினத்தின் ஆரம்ப வரலாறு சோகமானது. வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் கூலி வேலைக்காகத் தென்னிந்தியாவில் இருந்து கும்பல் கும்பலாகக் கப்பல் கப்பலாக அள்ளி ஏற்றப்பட்ட தமிழர்கள் பட்ட துன்பங்கள் அனைத்தும் நீர் விட்டு அழிக்க முடியாதவை; நெருப்பிட்டு ஏரிக்க முடியாதவை. இந்தக் தகவல்களை மலேசியா எழுத்தாளர் சீ. அருண் தனது “சமாம் பர்மா மரணரயில் பாதை” SIAM BURMA DEATH RAILWAY (Buried tears of Asian labourers) என்ற நாலில் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒரே நாளில் சமாம் மற்றும் பர்மா ஆகிய இருமுனைகளில் தொடங்கப்பட்ட இந்த ரயில்பாதை என்னும் துயரக்கதையின் பக்கங்கள் கணமானவை. ஏறத்தாழ 72 ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்த இக்கொடிய சம்பவத்தில் 80,000 தமிழர்கள் உள்ளிட்ட 1,50,000 ஆசியத்தொழிலாளர்கள் தம் இன்னுயிரைத் தியாகம் செய்துள்ளனர். கண்ணீரைப் பெருக வைக்கும் இச்சம்பவம் குறித்து 64 நிமிடங்கள் கொண்ட ஒரு ஆவணப்படம் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எடுக்கப்பட்டதாகவும் தெரிகிறது.

இப்படியாக, கடந்த நூற்றாண்டு காலமாக தமிழகத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த இந்தக் தமிழர்களின் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினர் இன்னமும் மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேசியா, ரீயூனியன், தென்னாபிரிக்கா, மொரிசியஸ், சீசெல்ஸ், பிஜி, கயானா, மியான்மர், டிரினிடாட் மற்றும் டொபாகோ, பிரான்சிய மேற்கிந்தியத் தீவுகளிலும் வாழ்கின்றனர். சுமார் நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவ்வாறு குடியேறிய மக்களில் பெரும்பான்மையோர் அந்தந்த நாடுகளின் இனத்தவருடன் இணைந்துவிட்டனர். இவர்களில் ரீயூனியன் தமிழர் என்போர் தமிழ்ப் பின்புலம் கொண்ட ரீயூனியன் நாட்டு குடிமக்கள். இவர்களில் பெரும்பான்மை 18 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரான்சிய காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களால் வரவழைக்கப்பட்டவர்களின் வழித்தோன்றல்கள். ரீயூனியன் நாட்டு மக்கள் தொகையினரில் 20 வீதமானோர் தமிழர்கள் என அறியப்படுகின்றது. மேலும், பாண்டிச்சேரி இந்திய ஒன்றியத்துடன் இணைக்கப்பட்டவுடன், பிரான்ஸ் அரசு பாண்டிச்சேரிவாழ் மக்களுக்கு பிரான்ஸ் குடியிருமை வழங்க முன்வந்தது. தமிழ் மொழி சில பள்ளிகளில் முன்றாவது மொழியாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது. தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்றும் இயங்குகிறது. இவர்கள் தங்கள் மொழியை இழந்தாலும் பரம்பரையாக தமிழ்ப் பெயர்களை சூட்டிக் கொண்டுள்ளனர். கணபதி கனபதி எனவும், வள்ளியம்மா

வலியமா எனவும் முத்துச்சாமி மூடுசெமி எனவும் பல பெயர்கள் திரிபு பெற்று வழக்கில் உள்ளன.

மொரிசியலில் ஏறக்குறைய 75,000 தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களை இந்துத் தமிழர்கள் எனக் கூறுகின்றனர். இவர்களில் முக்கால்வாசிப்பேர் தங்களது தாய்மொழி தமிழ் என்கின்றனர். இவர்களில் பாதிப்பேர் வீட்டில் தமிழை அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். மீதிப்பேர் தமிழும் இன்னொரு மொழியையும் வீட்டில் பேசுகிறார்கள். அங்கே தமிழர்கள் திறமைவாய்ந்த உழைப்பாளிகளாக அறியப்பட்டனர். எனவே, அவர்களைக் கொரவிக்கும் விதமாக மொரிசியல் அரசு, மொரிசியல் ரூபாய் நோட்டில் தமிழ் எழுத்துக்களையும் அச்சிட்டு வெளியிடுகிறது.

பல தீவுகளைக் கொண்ட பிஜி நாடு தென் பசுபிக் சமுத்திரத்தில் அமைந்துள்ளது. 1903ஆம் ஆண்டளவில் தென்னிந்தியர் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டனர். முருகபக்தரான திரு இராமசாமிப்பின்னை 1913ஆம் ஆண்டளவில் நந்தி நகரில் ஆற்றோரமாக ஒரு கொட்டிலை நிறுவி, தென்னிந்தியர் வழிபடுவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தார். பின்னர் அதே இடத்தில் வாலிபர் சங்கம், மாதர் சங்கம் தென்னிந்திய சம்மார்க்க சங்கம் ஆகியன தோன்றின.

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ப. ரீஸ்கந்ததாஸ் என்னும் வழக்கறிஞர் கால் நூற்றாண்டு காலமாக ஆஸ்திரேலியாவில் வாழ்வார். இவர் பல தடவைகள் பிஜி நாட்டுக்குச் சென்று அந்நாட்டு மக்களோடு கலந்துரையாடி, அந்நாட்டு மக்களின் தமிழ்க் கவிதைகளைச் சேகரித்து, ‘பிஜி நாட்டின் தமிழ்க் கவிதைகள்’ என்னும் நூலை கடந்த ஆண்டு (2014) வெளியிட்டார். பிஜி நாட்டுத் தமிழரான வே.டி. கோபாலமுதலியார், சுவாமி ருத்ரானந்தா, எம்.சாமி நாயர், குருசாமி பக்தர், சங்கரன்பிள்ளை, செல்வி மனோரஞ்சிதம், எம்.பாண்டியன் என்னும் எழுவரது கவிதைகள் இந்த நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இலங்கையில் தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட இலங்கைத் தமிழர் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அங்கே வாழ்ந்த முத்த குடிமக்கள். முடியுடனும், கொடியுடனும் ஆண்டு வீர வரலாறு படைத்தவர்கள் சிறப்பான நாகரிகத்துடன் வாழ்ந்தவர்கள். காதலுக்கும், வீரத்திற்கும் இலக்கணம் வகுத்தவர்கள் - போர்க்குணம் கொண்டவர்கள் - போர் முறை தெரிந்தவர்கள் என்றெல்லாம் வரலாறு பேசுகின்றது.

சிங்கள மக்கள் தமது இனவனர்வு. மொழியுணர்வு அற்ற நிலையில் தம் தனித்துவத்தை இழக்கும் ஆபத்திற்குள்ளாகி இருந்த போது, “சிங்களவர்கள் சிங்களத்தைப் போசாதுவிடின் வேறு யார் சிங்களத்தை பேசுவார்? (If Sinhala lips will not speak the Sinhala Language who else there to speak it)” என்று 1904ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 4ஆம் நாள் ஆண்தா கல்லூரியில் தமிழ்மகன் சேர் பொன் இராமநாதன் பேசிய பேச்சுத்தான் சிங்களவர்களைத் துயிலெழுப்பிய ‘இனவனர்வும் மொழியுணர்வும்’ என்ற வரலாற்றின் முதலாவது அத்தியாயம் எனலாம்.

1915இல் சிங்கள - முஸ்லிம் கலவரம் நடைபெற்றது. அப்போது ஆங்கிலேய அரசாங்கம் அதனை கடுமையாக நசுக்கும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியது. பிற்காலத்தில் பிரதமராக இருந்த டி.எஸ்.சேன்நாயக்கா, ஆர்.டயஸ் பண்டாரநாயக்கா மற்றும் எவ்.ஆர். சேன்நாயக்கா, பாரன் ஜெயதிலக்கா உட்பட பல சிங்கள அரசியல் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். இராமநாதன் சிங்களத் தலைவர்களுக்கு எதிரான இந்த அடக்குமுறையைக் கடுமையாக கண்டித்தார். எதுவித நிபந்தனையும் இல்லாமல் அவர்கள் அனைவரையும் விடுதலை செய்யவேண்டும் என அரசை வற்புறுத்தினார். அரசு அதற்கு இணங்காதபோது முதலாம் உலகப் போர் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போர்ச் சூழ்நிலையிலும்

இங்கிலாந்துக்குச் சென்று பிரதமருடனும் மற்றைய அமைச்சர்களுடனும் பேசிக் கைது செய்யப்பட்ட சிங்களத் தலைவர்களுக்கு விடுதலை வாங்கிக் கொடுத்தார். வெற்றியோடு இலங்கை திரும்பிய இராமநாதனை வரவேற்பதற்கு சிங்களத் தலைவர்களும் சிங்கள மக்களும் கொழும்புத்

துறைமுகத்தில் காத்திருந்தனர். இராமநாதனை அழைத்துப் போகக் குதிரைகள் பூட்டிய தேர் காத்திருந்தது. ஆனால் உணர்ச்சி வசப்பட்ட சிங்களவர்கள் குதிரைகளை அவிழ்த்துவிட்டு இராமநாதனைத் தேரில் வைத்து தாமே குதிரைகளாக மாறி காலி வீதி வழியாக கொள்ளுப்பிடியில் இருந்த அவரது சுக்கல்தான் மாளிகை வரை இழுத்து வந்தனர்.

“எமது நெருக்கடியான கால கட்டத்தில் வடக்கிலிருந்து வந்த இந்த வீரமகன் எமக்குத் துணை போகாது விட்டிருந்தால் சிங்கள இனமே பூண்டோடு அழிந்திருக்கும்,” என்று சிங்களத் தலைவர்கள் பூமாலை சூடிப் பாமாலை பாடினார்கள். இந்தக் காட்சி பெரிய ஓவியமாக அன்றைய பரமேஸ்வரா கல்லூரி - இன்றைய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இராமநாதன் மண்டபத்தில் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது.

அன்று வெள்ளையனுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தச் சிங்களவனுக்குத் தமிழரான சேர் பொன் இராமநாதன், சேர். பொன் அருணாசலம் போன்றோர் தேவைப்பட்டனர்.

சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் இந்தியாவில் முஸ்லீம்களின் எண்ணிக்கை நாற்பது சதவீகத்தை நிர்த்தியில் சிறுபான்மையினரான இந்துக்களின் மத்தியில் சிறுபான்மையினரான முஸ்லீம்கள் வாழ முடியாது என அவர்கள் நினைத்தனர். 1900ஆம் ஆண்டு இந்தி இந்தியாவின் அதிகாரப்பூர்வ மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டது. அப்போது உருதுவையும் இணைக்குமாறு முஸ்லீம்கள் கோரிக்கை விடுத்தனர். ஆனால் அது நிராகரிக்கப்பட்டது. அதனால் பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் சிறுபான்மையினர் வாழ முடியாது எனும் எண்ணம். முஸ்லீம்களுக்கு ஏற்பட்டது.

1947ஆம் ஆண்டு இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றபோது, பாகிஸ்தானை இந்தியாவிடமிருந்து பிரித்துத் தனிநாடாகத் தர வேண்டும் என்ற ஜின்னாவின் உறுதியான - பிடிவாதமான

வேண்டுகோளை ஆங்கிலேயர்களால் நிராகரிக்க முடியவில்லை. இறுதியில் காந்தி, நேரு போன்ற இந்தியத் தலைவர்களால் கூட ஜின்னாவை சமாதானப்படுத்த முடியாமல் பாகிஸ்தானை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று.

1947ஆம் ஆண்டில், பிரித்தானிய இந்திய கவர்னர்-ஜெனரலான விஸ்கவன்ட் ஹாயி மவுண்ட்பேட்டன் அவர்கள், ஜென் 3ஆம் தேதியன்று 'பிரித்தானிய இந்தியப் பேரரசை மதசார்பற்ற இந்தியா' என்றும், 'முஸ்லீம் பாகிஸ்தான்' என்றும் பிரித்தனிப்பதாக அறிவித்தார். இந்தத் தேசப் பிரிவினையால், 1947ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 14ஆம் தேதி பாகிஸ்தான் தனி தேசமாக பிரிந்துசென்றது. மேலும், இந்தியா 1947ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 15ஆம் தேதி நன்ஸிரவில், சுதந்திர தேசமானது.

ஆங்கிலேயர் 1948ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்க முன்வந்தபோது, இந்தியாவில் சிறுபான்மையினராக இருந்த முஸ்லீம்களுக்கு 'முஸ்லீம் பாகிஸ்தான்' என்ற நாட்டைப் பிரித்து அளித்ததுபோல இலங்கையில் சிறுபான்மையினராக இருந்த தமிழர் தனித் தமிழ்மூழ் பெறும் வாய்ப்பு இருந்தது என்றும், சிங்களத் தலைவர்களின் தேன் புசிய பொய் வாக்குறுதிகளை இலங்கைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் நம்பி தனித் தமிழ்மூழ் பெறக்கூடிய அரிய வாய்ப்பை அன்று தவறவிட்டார்கள் என்றும் அரசியல் ஞானிகள் இன்று கருதுகிறார்கள். சிங்களத் தலைவர்களின் நம்பிக்கைத் துரோகம் பின்னால் வெளிச்சத்திற்கு வந்தபோது, தமிழர்கள் தடுமாறிப் போனார்கள்.

இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தது 1948இல். என்னிப் பத்தேபத்து வருடங்களில் 1958இல் சிங்கள அரசின் ஆசியுடன் சிங்களக் காடையெர்கள் தொடங்கிய தமிழர் மீதான காட்டுமிராண்டித்தனமான சொத்தழிப்புகள் - கற்பழிப்புகள் - கொலைகள் - சிகவதைகள் 1977, 1983ஆம் ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்தது.

ஒரு காலகட்டத்தில் "சிங்கள மஹத்தயா, தமிழருக்குச் சுதந்திரப் பிச்சை போடுங்கய்யா," என்று தட்டுகளை ஏந்த மறுத்த தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதங்களை ஏந்தி முப்படை கொண்டு மூர்க்கமாய்த் தாக்கினார்கள். இறுதிக்கட்ட போரில் போராட்ட வீரர்களும் - பொது மக்களும் (பெண்கள், குழந்தைகள் உட்பட) ஆயிரக் கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர். குற்றுயிரும் குலையுபிருமாக இருந்த தமிழர்கள் சிங்கள இராணுவ கனரக வாகனங்களால் ஏற்றி - நக்ககப்பட்டு முள்ளி வாய்க்காலில் புதைக்கப்பட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் ஏற்பட்ட தமிழர்களின் மரண ஒலங்கள் ஜக்கிய நாடுகள் சபை வரை கேட்டது. ஆனால், தூர்திஷ்டவசமாக பக்கத்து நாடுகளின் செவிட்டுக் காதுகளில் மட்டும் அந்த அவசர் சங்கு கேட்காமல் போனது.

பாலஸ்தீனத்திலிருந்து விரட்டப்பட்ட யூதர்களை மீளக் குடியமர்த்தி இஸ்ரேல் நாட்டை உருவாக்கியது இங்கிலாந்து. கிமக்கு பாகிஸ்தானிலிருந்து அகதிகளாக இந்தியாவுக்கு விரட்டப்பட்ட வங்க மக்களுக்காக வங்காள தேசத்தை பெற்றுக் கொடுத்தது இந்தியா.

அனைத்து நாடுகளாலும் கைக்கவிடப்பட்ட இலங்கைத் தமிழர்கள் - தமிழகம் உட்பட்ட - பல உலக நாடுகளுக்கு

அகதிகளாகச் சென்றார்கள். யுனிசெப் (UNICEF) என்னும் அமைப்பு, 'உலக நாடுகளில் ஒன்பது கோடி மக்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கிறார்கள் என்றும் உலகின் அதிக நாடுகளில் அகதிகளாக வாழும் ஒரே இனம் ஈழத்தமிழர்கள் என்றும் தெரிவிக்கின்றது.

இன்று அமெரிக்க, ஐரோப்பிய, ஆஸ்திரேலிய நாடுகளில் வாழும் ஈழத்தமிழர் எப்படி வாழ்கிறார்கள்? பதிலை முன்று பகுதியாகச் சொல்லலாம். 1. மிகவும் சிறப்பாக வாழ்கிறார்கள்! 2. சிறப்பாக வாழ்கிறார்கள் 3. வாழ்கிறார்கள்!

இந்தக் கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் சிங்கப்பூர் விமானத்தில் சந்தித்த பரஞ்சோதி என்ற பெரியவரின் உள்ளத்தை உருக்கிய ஏக்கம், இன்று வெளிநாடுகளில் பிறந்து வளரும் எமது அடுத்தடுத்த தலைமுறையினர் முதுமை அடையும்போது அவர்களுக்கு ஏற்பட வேண்டாம் என்பது எனது உளமார்ந்த பிரார்த்தனை.●

உசாத்துணை:

Facebook :

<https://www.facebook.com/Nadodigitalcreations>

<https://ta.wikipedia.org/s/lg5>

<https://ta.wikipedia.org/wiki/>

<http://bit.ly/fxzulu>

<https://ta.wikipedia.org/s/404q>

<http://www.imdb.com/title/tt3883834/>

Why do People Volunteer!

- * The average volunteer devotes 191 hours a year to volunteer work.
- * The most common type of volunteer activity are: fundraising, organizing special events, providing information, visiting the sick and elderly, helping with child care or home making services, and serving as a member of a board or committee.
- * The main reason people choose to volunteer is to help others in need or to support a worthy cause. Other reasons include wanting to do something satisfying, meeting new people and acquiring added skills.
- * Almost half of volunteers with paid jobs are able to apply the skills acquired through their volunteer work to direct use in their paid employment.

**உலகில் பேசப்படும் மிகப்பழமையான மொழிகளுள்
முதலாவது தமிழ் மொழி
Worldblaze இணையத்தளம் வரிசைப்படுத்தியிருக்கிறது**

சில ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மொழியானது தோன்றியிருந்தாலும், கிட்டத்தட்ட 6000 மொழிகள் தற்போது உலகெங்கும் பேசப்பட்டு வருகின்றன. இந்த மொழிகளில் பழைய மொழிகள் எவ்வெப்பதைக் கண்டுபிடிப்பதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன.

10வது இடத்தில் லத்தீன் மொழி (Latin)

ரோம சாம்ராஜ்யத்தில், லத்தீன் மொழி பரவலாகப் பேசப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது. அது கி.மு.75 ஆண்டு அளவுகளில் உருவாகியிருக்கலாம்.

9வது இடத்தில் ஆர்மேனியன் மொழி (Armenian)

இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழியாகக் கருதப்படும் ஆர்மேனிய மொழி, கி.மு. 450 வருட அளவில் தோன்றியிருக்கலாம்.

8வது இடத்தில் கொரியன் மொழி (Korean)

கொரியன் மொழி கி.மு.600 ஆண்டாவில் உருவாகியிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

7வது இடத்தில் எபிரேய மொழி (Hebrew)

இஸ்ரேலில் அங்கீகாரமுள்ள மொழியான, எபிரேய மொழி கி.மு.1000 ஆண்டுகள் பழமையானது என்கிறார்கள்.

வெது இடத்தில் அராமிக் மொழி (Aramaic)

அரபு மொழி, எபிரேய மொழி ஆகிய இரண்டுக்கும் அடிவேராக இருந்த மொழி அராமிக் மொழியென்று சொல்கிறார்கள். இது கி.மு. 1000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய காலங்களில் உருவாகியிருக்கிறது.

5வது இடத்தில் சீன மொழி (Chinese)

சீனர்களாலும், சுற்றுப் பிரதேச மக்களாலும் பேசப்பட்டுவந்த இந்தச் சீன மொழி, கி.மு.1200 வருடங்களுக்கு முன்னர் உருவாகியிருக்கலாம்.

4வது இடத்தில் கிரேக் (Greek)

கிரேக்க தேசத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களிலும் கி.மு.1450 ஆண்டாவுகளில் கிரேக்க மொழி உருவாகியிருக்கலாம்.

3வது இடத்தில் எகிப்து மொழி (Egyptian)

ஆஃப்ரோ-ஆசிய மொழியாகக் கருதப்படும் எகிப்திய மொழி, கி.மு. 2600 ஆண்டாவுகளில் உருவாகியிருக்கலாம்.

2வது இடத்தில் சமஸ்கிருத மொழி (Sanskrit)

இந்தியாவில் உருவான சமஸ்கிருத மொழி, பல ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு அடிப்படையானது. ஆனால் இதே மொழி தமிழ் மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது கி.மு. 3000 ஆண்டாவுகளில் உருவாகியிருக்கலாம்.

1வது இடத்தில் தமிழ் மொழி (Tamil)

5000 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமையான மொழி தமிழ் மொழியாகும். இன்றுவரை உயிர்ப்புதன் இருக்கும் பழைய மொழிகளில் தமிழ் முன்னணியில் உள்ளது.

Top Ten Oldest Languages

There are about 6000 languages that exist today. Language began thousands of years ago and determining the oldest of them is a hot debate. Researchers continuously search for proof of the earliest existing languages even though it is a very difficult task. Therefore, many contenders make the list for the oldest languages. Let's take a look at the top ten oldest languages in the world.

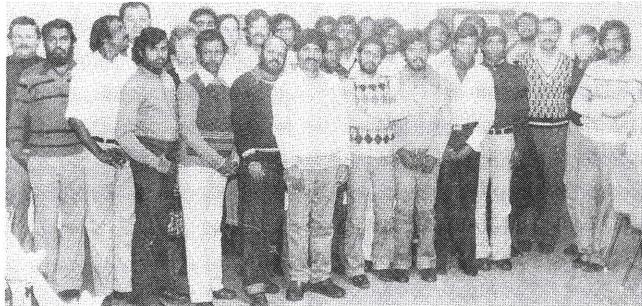
10. Latin - Old Latin refers to the Latin language in the period before 75 BC. Latin was the language of the victors of many wars and battles fought on the Italian peninsula. It gained most importance when it became the formal language of the Roman Empire. All Romance languages are descended from Latin, and many words based on Latin are found in other modern languages such as English. Today, Latin is taught in higher education courses and still endures.
9. Armenian - Armenian is an Indo-European language spoken by Armenians. Its language has a long literary history, with a fifth-century Bible translation as its oldest surviving text. The last text found makes it likely that Armenian began around 450 BC. Today, Armenian is the mother tongue of over 5 million people.
8. Korean - The Korean language dates back to 600 BC. The Korean language is spoken by more than 65 million people living on the peninsula and its outlying islands as well as 5.5 million Koreans living in other parts of the world. The fact that all Koreans speak and write the same language has been a crucial factor in their strong national identity.
7. Hebrew - Hebrew is over 3000 years old, originating around 1000 BC. It is an ancient Semitic language and the official language of the State of Israel. For many years, Hebrew was a written language mostly for sacred texts thereby given the name of "holy language." Today it is both a spoken and written language that ties the Jewish community together.
6. Aramaic - Research has shown that large parts of Hebrew and Arabic languages are borrowed from the Aramaic language. Diplomatic documents between Aramaean city-states dating back to the 10th century BC (1000 BC) prove this to be one of the oldest languages. Modern Aramaic, in its various dialects, is spoken in modern-day Iraq, Iran, Syria, Israel, Lebanon, and the various Western countries to which the native speakers have emigrated, including Russia, Europe, Australia and the US.
5. Chinese - The first written records of Chinese language date back 3000 years to 1200 BC and the Zhou Dynasty. Over time, the Chinese language has evolved and nearly 1.2 billion people speak some form of Chinese as their first language. This is the most popular language spoken in the world.
4. Greek - The earliest written evidence of the Greek language dates back to 1450 BC. Greek is mostly spoken in Greece, Albania, and Cyprus, by roughly 13 million people. The Greek language has a long and rich history which makes it among the oldest of European languages.
3. Egyptian - Egyptian is the oldest known language of Egypt. It comes from the Afro-Asiatic language family. Tomb walls bearing autobiographical writings in Old Egyptian have been found dating back to 2600 – 2000 BC. There is considerable and varied literature in Egyptian. Today, Egyptian survives as the liturgical language of the Coptic Church.
2. Sanskrit - Researchers believe that Sanskrit, which heavily influenced many European languages, originated from Tamil, is the classical language of India, dating back to 3000 BC. Sanskrit is still one of India's official languages, although its use in the vernacular is limited.
1. Tamil - Tamil language is more than 5000 years old and its literature is vast and varied. Tamil is one of the longest surviving classical languages in the world. Just 14 years ago, a survey concluded there were 1,863 newspapers published in Tamil proving the language is still used today.

‘வெற்றிமணி’ மு. க. சு. சிவகுமாரன் - ஜேர்மனி

ஜேர்மனியில் தம் பதித்த தமிழ்

ஜேர்மனியருக்கும் தமிழருக்கும் 300 ஆண்டுகள் தொடர்பு உண்டு. பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க் எனும் ஜேர்மன் தமிழ் அறிஞர் (Bartholomäus Ziegenbalg) 1682ஆம் ஆண்டு, ஜூன் 20ஆம் நாள் ஜேர்மனியிலுள்ள புல்ஸ்னிட்ஸ் (Pulsnitz) என்னுமிடத்தில் பர்த்தலோமேயு - கத்தரின் தம்புதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். ஜோராப்பியக் கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் தமிழையும், தமிழரையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் தமிழ் மொழியை ஏனான்மாக எண்ணி ஒதுக்கினர். தமிழை அநாகரிகாராகக் கருதினர். சீகன்பால்க்கும், புனுட்ச்சோவும் தொடக்கத்தில் இந்த எண்ணத்திலேயே இருந்தனர். அவர்கள் தமிழடனும், தமிழருடனும் நெருங்கிய உறவு கொண்ட பின்னரே இந்த எண்ணம் நீங்கிற்று. இதுபற்றி சீகன்பால்க் குறித்திருப்பதாவது:

Die Ludwigsstädter Asylanten feierten Weihnachten

“நானும் முதலில் தமிழ் மொழி தரம் குன்றியது என்றும், தமிழர் வாழ்க்கை தாறுமாறானது என்றும் நினைத்தேன். தமிழ் மொழியைப் பயின்றேன். தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ந்தேன். தமிழரோடு உரையாடினேன், உறவாடினேன். அதன் பின்னர் என் எண்ணத்தை முற்றிலும் திருத்திக் கொண்டேன். தமிழ் மிகப் பழமையான மொழிகளில் ஒன்று. தமிழ் இலக்கண விதிகள் மிகச் சிறந்த முறையில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. எழுத்தாணியால் பனை ஒலையில் அழகாக எழுதும் திறமை வாய்ந்தவர்கள் தமிழர்கள். பல கலைகளில் புலமை எய்தியவர்கள். வாணிபத்திலும், ஓவியத்திலும் தேர்ந்தவர்கள். அவர்களுடைய ஆட்சிச் சட்டமும், நீதி நெறியும் மக்கள் நல வாழ்க்கைக்கு அரணானவை. மனோத்துவம் வேதாந்தப் பொருட்களிலும் அவர்களின் நூல்கள் வியந்து போற்றுதற்குரியது. வேதசரித்திர நுட்பங்களை அவர்கள் உரிய முறையில் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள்.”

இவ்வாறு தமிழை நேசித்த ஜேர்மனியர் பிறந்த நாட்டில் தமிழர்களின் வருகை இலங்கையில் இடம்பெற்ற போர்ச்சுமூலால் 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1989 களில் உச்சம் பெற்றது.

நேற்று நாம்!

எங்கும் ஒரே பனிப்படலம், முன்னுக்குச் செல்லும் வாகனத்தின் லைட் வெளிச்சசம் மங்கலாகத் தெரிகின்றது. அந்த வெளிச்சத்தை வைத்துக் கொண்டு அதனை அவதானமாகத் தொடர்ந்து எங்கள் வாகனங்கள் மெல்ல நகருகின்றன. முன் செல்லும் வாகனம் எந்த துணிவில் எந்த வெளிச்சத்தைப்பிடித்துக் கொண்டு ஒடுகின்றன என்பது அன்று எண்பதுகளில் (1980) எம்மால் எண்ணிப் பார்க்கமுடியவில்லை.

ஜேர்மனிக்கு இலங்கையிலிருந்து அகதிகளாக வந்த காலகட்டம் அது. புரியாத மொழி, என்றுமே காணாத கலாசாரம், உணவு முதல் உறையுள் வரை எல்லாமே புதுச்.

எந்தக் கட்டிலில் படுத்தாலும், எந்த அலாரம் அடித்தாலும் அந்த சேவல் கூவி எழுப்பும் சுகம் எமக்கு கிடைக்கவில்லை. உணவு உண்ட பின்னரும் ஏதோ உண்ணாத மாதிரி ஒரு உணர்வு. அந்த உணர்வைத் தர வைத்தது அவர்களது உணவில் குறைவாக இருந்த உறைப்பு.

ஐம்பது வீதம் திருமணம் செய்யாத இளைஞர்கள், மீதியில் பாதி குடும்பம் இலங்கையில் பாதி இங்கு பாதி. நாளை நம்மை திருப்பி அனுப்பிவிடுவார்கள் என்ற ஏக்கம் ஓவ்வொரு நாளும் இருந்து கொண்டே இருந்தது. குடும்ப உறவு கடிதத்தில் மட்டுமே இருந்தது. தொலைபேசித் தொடர்பு மிக மிக அரிது.

இந்த நிலையிலும் நாம் எங்கள் மொழி கலாசாரம் என்பவற்றைத் தொலைத்துவிட மனமில்லாது வெள்ளி விரதம், தைப் பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிற்பு இவற்றை அறிந்து அறிந்து அழகாக மனதுக்குள் கொண்டாடினோம்.

காலம் மெல்ல நகர காட்சிகள் மெல்ல மெல்ல மாறத் தொடங்கின. பத்துப் பதினெந்து பேராக இருந்த நாங்கள் பக்கத்து நகரங்களிலும் உள்ள தமிழ்மக்களுது தொடர்பும் புதிது புதிதாக வந்து கொண்டு இருந்த தமிழர்களது வரவும் ஜேர்மனி நாட்டில் நம்மை ஒரு வலுவான சமுதாயமாக

கட்டியெழுப்ப முடிந்தது. வந்தவர்களில் பலர் வேலைதேட, சிலர் இந்த நாடு வேண்டாம் பிரான்ஸ், கனடா, என்று செல்ல முயன்றனர். எந்த நாட்டில் அவர்களது உறவினர்கள் நண்பர்கள் இருந்தார்களோ அந்த நாடே சிறந்த நாடாக கருதப்பட்ட காலம் அது. பலர் விரும்பிய நாடுகளைச் சென்ற அடைந்தனர். சிலர் செல்லும் வழியில் விரும்பாத நாடுகளிலும் தங்கி அந்த நாட்டையே விரும்பினர்.

புரியாத மொழி ஜேர்மன் மொழி. ஆங்கிலம் இலங்கையில் தாராளமாகப் பேசும் மொழி. எழுத வாசிக்கத் தெரியாவிட்டாலும் சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் பேச, (முடிந்தவரை) விளங்கும் மொழி. எனவே இங்கு வேலை தேடுவதற்கு ஒருபக்கம் முயன்றாலும், அதற்கு சமாந்தரமாக மொழியையும் கற்றோம். அதற்கு உதவியவர்கள் முதியவர்களும் தேவாலயப் பாதிரிமாரும், ஜேர்மன் சமூகசேவை அமைப்புகளுமே.

கடுமையான குளிர் வதைத்தாலும் அதைவிட எமது கடுமையான உழைப்பு எம்மை விரைவாக முன்னர்த்திச் சென்றது. பிரிந்து இருந்த குடும்பங்கள் இனைந்தன. இளைஞர்கள் தாயகத்தில் இருந்து தமக்கான மணப்பெண்களை வரவழைத்து மனம் முடித்து குடும்பஸ்தராயினர். கொஞ்ச நாட்கள் நெடுகலும் திருமணக் கொண்டாட்டங்களே! பின்னர் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்கள் இப்படி நகர்ந்த நாட்கள் தமிழ்க்களின் தொகைக்கு ஏதாவது நல்லது செய்யலாம் என்ற விஷிப்பு ஏற்பட விழாக்கள், பாடசாலைகள், வனிக வளாகங்கள், ஆலயங்கள், தாயகத்திற்கு உதவும் கரங்கள், விளையாட்டு, ஊடகங்களாகப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் என பல வடிவங்களில் தமிழ் உயர்ப்பறக்க ஆரம்பித்தது.

இன்று நாம்

இன்று தமிழர்கள் பெரும்பாலும் வாழும் இடங்களாக Nordrhein-Westfalen (நோர்டுரென்-வெசுட்டுவாலன்) Baden-Württemberg (பாடந்வியர்ட்டெம்பெர்கு) Bremen (பிரேமன்) உள்ளன. 1990இல் உலகத் தமிழர் இயக்கம் பொன் நகரில் தொடங்கப் பெற்றது. உலகத் தமிழர் இயக்கத்தின் முக்கிய அங்கமாக தமிழ்க்கல்விப் பணி தொடங்கியது.

அன்றைய காலப்பகுதியில் அமைப்பின் ஜேர்மனியைப் பொறுப்பாளாகத் திகழ்ந்த மாவீரர் மேஜர் சுரேந்திரகுமார் அவர்களின் ஆலோசனைப்படி ஜேர்மனி, யூச்சன் நகரில் முதன்மதலில் தமிழ்ப்பாடசாலை, தமிழாலயம் என்ற பெயரில் தொடங்கப் பெற்றது. யூச்சன் நகரில் தமிழாலயம் ஆரம்பிக்கப் பெற்றதைத் தொடர்ந்து ஜேர்மனியின் பல நகரங்களிலும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பல தமிழ்ப்பாடசாலைகள், தமிழாலயம் என்ற பெயரில் உருவாகின. 10 ஆண்டுகளில் ஜேர்மனியில் 103 தமிழாலயங்கள் உருவெடுத்திருந்தன. 15 வருடங்களில் 130 தமிழாலயங்கள் 6000 மாணவர்களுடன் வளர்ந்து நின்றது. ஒவ்வொரு தமிழாலயமும் நிர்வாகி, உதவி நிர்வாகி, பெற்றோர் பிரதிநிதி (சார்பாளர்) என்ற

கட்டமைப்புடன், ஓர் ஒழுங்குமுறையுடனேயே நடத்தப்பெறுகிறது. தமிழாலயத்தில் முதலாம் வகுப்பிலிருந்து 11ம் வகுப்பு வரையான பிரிவுகளில் அந்தந்த வகுப்புகளுக்கு ஏற்ப தமிழ்மொழியும், சமூக சுற்றாடற் கல்வியும், தமிழர்களின் கலை, பண்பாடுகளும் கற்பிக்கப் பெறுகின்றன. ஒவ்வொரு வருடமும் பர்ட்சைகளும் நடத்தப்பெற்று சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படுகின்றன. இதனோடு தமிழ்த்திறன் போட்டியும் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்பெற்று சான்றிதழ்களும், பரிசுகளும் வழங்கப்பெறுகின்றன. தமிழ்த்திறன் போட்டியில் கட்டுரை எழுதுதல், மேடைப்பேச்சு என்பன நடைபெறுகின்றன.

தமிழாலயங்களில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் எந்தவித ஊதியத்தையும் எதிர்பார்க்காமலேயே இந்தப் பணியைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கான பயிற்சிப்பட்டறைகளும் உலகத் தமிழர் இயக்கக் கல்விப்பணியகத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பெற்று முறைக்கு முறை பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பெறுகின்றன.

உலகத் தமிழர் இயக்கக் கல்விப்பணிப் பொறுப்பாளராக தமிழாலயத்தந்தை (அமரர்) இரா.நாகலிங்கம் கடைமையாற்றினார். அவரது அயராத சேவையால் இன்று ஜேர்மனியில் 133 தமிழாலயங்கள் இயங்குகின்றன.

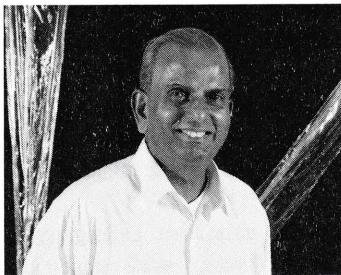
அது மட்டுமன்றி தமிழ்க்கல்விச் சேவை என்ற கல்வி அமைப்பும் நீண்டகாலமாக தமிழ் வகுப்புகளை ஜேர்மனியில் நடத்தி பெரும் பணி ஆற்றிவருகின்றது.

ஊடகங்கள் பல சஞ்சிகைகளாக கையெழுத்துப்பிரதியாக 1990களில் ஆரம்பமாகின. பத்திரிகைகளும் 1992ம் ஆண்டளவில் ஆரம்பமாகின. நான் அறிந்தவரை நம்நாடு தென்றல் என்ற ஒரு பத்திரிகையும் அதனைத் தொடர்ந்து தமிழருவி (நயினை விஜயன்) ஆரம்பமாகின. பின்னர் 1993ம் ஆண்டு ஈழமனி பத்திரிகை மாதமிருமுறை வெளிவந்த சில மாதங்களில் நிறுத்தப்பட்டது. அதன் ஆசிரியராக மு. க. சு. சிவகுமாரனும் திருமதி விக்கினா பாக்கியநாதன் அவர்களும் கடமையாற்றினர்.

1994ஆம் ஆண்டு ஆணிமாதம் முதல் வெற்றிமனி பத்திரிகை இன்றுவரை மாதம் தோறும் வெளியாகவருகின்றது. தற்போது ஜேர்மனியில் தமிழ்ரைமர்ஸ் என்னும் பத்திரிகை 2015 ஆடிமாதம் முதல் வெளிவர ஆரம்பித்துள்ளது. (ஆசிரியர் செ.தவா)

இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகள் ஆவன மன் (ஆசிரியர் வ.சி.வராசா) அகரம் (ஆசிரியர் த.இரவீந்திரன்) சிவத்தமிழ் (ஆசிரியர். மு.க.சு. சிவகுமாரன்) அகரதீபம் (ஆசிரியர் த.இரவீந்திரன்). பத்திரிகை வெற்றிமனி (ஆரம்பம் தாயகத்தில் 1950 - ஜேர்மனியில் 1994 முதல் இன்றுவரை தொடர்கிறது) தமிழ்ரைமர்ஸ் 2015 ஆடி முதல் வெளிவருகின்றது.

மேலும் ஜேர்மனியில் வெளிவந்த சஞ்சிகைகளும் பத்திரிகைகளும் (விக்கிமீடியாதரவின் படி) கீழே தரப்படுகின்றன. அக்கினி, அறுவை, அண்ணில் (ஆசிரியர்: மதிவாணன், Bad Friedrichshall) இளங்காற்று (1997 மாத சஞ்சிகை, ஆசிரியர்: திலேன், Schwäbisch Hall) இளைஞன் (ஓவியர் சேகர்) இரவல், ஈழமனி

தமிழகாகச் சூரது தமிழ்வாரர்க்கு ஆசாரன் மாநாடுதான் ராஜா நாகலிங்கம் அவர்கள்

(திரு. ராஜகருணா) ஊதா, ஏலையா (ஆசிரியர்.க.முருகதாசன்) கலைவிளக்கு (ச.பாக்கியநாதன்) சிந்தனை, சிவத்தமிழ் (மு. க. ச. சிவகுமாரன்.) சிறுவர் அமுதம், தமிழ் அருவி (நயினை விஜயன்) தளிர் தாகம், தாயகம், தமிழ் நாதம் (பிராங்பேட் தமிழ்மன்றம்) தூண்டில் (1985, மாத சஞ்சிகை, ஆசிரியர்: கடலோடிகள்) தென்றல், தேன், நமது இலக்கு (கிருஷ்ணமுர்த்தி) நமது குரல், நம்நாடு (திரு.காந்தன்) பாரிஸ் ஈழமுரசு, புதுமை, புதுயுகம், பூவரசு (இலக்கியச் செம்மல் இந்து மகேஷ்) (1991 - தொடர்கிறது, இருமாத சஞ்சிகை, ஆசிரியர்: இலக்கியச் செம்மல் இந்து மகேஷ். பிறேமன்) மண் (சஞ்சிகை) (1990 - தொடர்கிறது, ஆசிரியர்: வ.சிவராசா, டியூஸ்பேர்க்) மலரும் மொட்டுக்கள், வசந்தம் (1985, மாத சஞ்சிகை) வண்ணத்துப்பூச்சி (திரு.நாகவிளங்கம்) வெளிச்சம், வெற்றிமணி (தொடர்கிறது மாத இதழ், ஆசிரியர்: மு.க.சு. சிவகுமாரன்) வாணொலி ETR ஜோராப்பியத் தமிழ் வாணொலி பத்து ஆண்டுகளாக நடைபோடுகின்றது. இதன் இயக்குனர் திரு. த. இரவீந்திரன்.

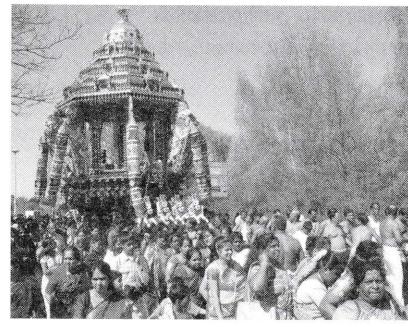

ஜேர்மனியில் இன்று பலபாகங்களிலும் இந்து ஆலயங்கள் அமைக்கப்பெற்று சிறப்பாக வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஜேர்மன் தமிழர்களில் ஏறக்குறைய 60,000 தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்களில் 45,000 பேர் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களால் 1983இல் ஜேர்மனியில் ஒரு பலமான இந்துக்கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. ஜேர்மன்வாழ் தமிழர்கள் ஒரு இடத்தில் என்றில்லாது ஜேர்மனி முழுவதிலும் பரந்து வாழ்கிறார்கள். இவர்களால் இதுவரையில் 24 இந்துக்கோயில்கள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன.

இவைகளில் அனேகமான கோயில்கள் கெலர் எனப்படும் நிலைக்கீழ் அறைகளிலும், வீடுகளின் ஏதோ ஒரு பகுதியில், ஒரு அறையிலும் என்றே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவைகளில் சில சிலகாலங்கள் செல்ல வேறு இடத்துக்கு மாற்றப்பட்டு, பெரிதாகப் புனரமைக்கப்பெற்றும் உள்ளன. அவைகளில் ஹம் காமாட்சி அம்மன் ஆலயம் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பெரிய கோயிலாகும். ஹம் காமாட்சி அம்மன் ஆலயம் ஜோராப்பியாவில் உள்ள இந்துக் கோயில்களில் இரண்டாவது பெரிய கோயிலாகக் கருதப்படுகின்றது.

தமிழர்களின் இந்துக் கோயில்கள்

பக்நாங் ஸ்ரீ மீனாட்சி அம்பாள் ஆலயம் (Sri Meenadchi Temple; Eberhard Str.8 71522 Backnang Germany மழைப்பதி ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம் (Urban Str 176, 10961 Berlin) வள்ளி தேவா சேனா சமேத ஸ்ரீ சிவசப்பிமணியர்

ஆலயம் (GoldSchmidt Str 5, 45127 Essen) ஸ்ரூட்கார்ட் சித்திவிநாயகர் ஆலயம் (Stuttgart, Germany) ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் ஆலயம் (Intze Str.26, 60314 Frankfurt, Germany) ஸ்ரீ கனக துர்க்கா அம்பாள் ஆலயம் (Robert Koch Str 05a, 58239 Schwerte

ஸ்ரீ சௌரண்யாகபூஷணி அம்பாள் ஆலயம் (Girmesgath 95, 47803 Krefeld) ஸ்ரீ நவசக்தி விநாயகர் ஆலயம் (Mönchengladbach) ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம் (Turnstrasse. 8a, 75173 Pforzheim) ஸ்ரீ மூலகைம் அருள்மிகு முத்துக்குமாரசுவாமி ஆலயம் ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் (Empelder str 96, 30455 Hannover) ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம் (Bredenscheider str 119, 45527 Hattingen) ஹம் காமாட்சி அம்மன் கோயில் (Siegenbeck strasse 4-5, 59071 Hamm-Uentrop, Germany) ஹம் ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயம் (Ferdinand Poggel str 25, 59065 Hamm) ஹம் திருநல்லூர் ஸ்ரீ ஆறுமுகவேலழகன் ஆலயம் (Roon Str.2a, 59065 Hamm) குறிஞ்சிக் குமரன் ஆலயம் குமமெல்பார்க்.

ஜேர்மனியில் தமிழ்க்கல்வி கலாசாரம் என்று இவற்றைக் கணிசமான அளவு கடைப்பிடித்து வரும் நம் இளம் சந்ததியினர், பல சவால்களுக்கு மத்தியில் ஜேர்மன் மொழியிலும் ஜேர்மன் தொழில் நுட்பங்களிலும் பல்துறை வல்லுனர்களாகப் பவனிவருகின்றனர்.

டாக்டர்களாக, சட்டத்தரணிகளாக, பொறியியலாளர்களாக, கட்டிடக்கலைஞர்களாக, மனோதத்துவ நிபுணர்களாக, வியாபார விற்பனர்களாக உயர்நிலையில் திகழ்கின்றார்கள். (சில சாதனைகள் கண்டா இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் இருந்தாலும் ஜேர்மன் மொழி மற்றும் இங்கு வாழ்விடச் சூழல் ஏனைய நாடுகளில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது என்பதனைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.)

ஜேர்மனியில் வசிக்கும் மாணவர்களது சாதனைகள் சில.

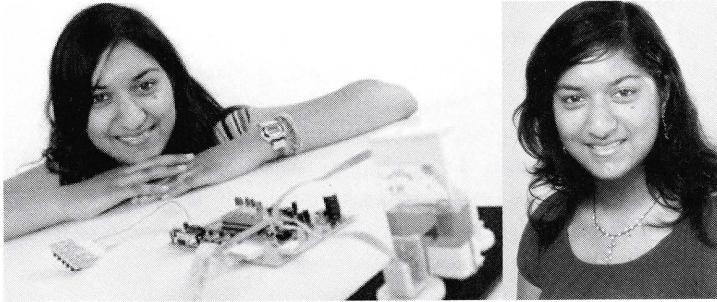
ஜேர்மனியை அதிர் வைத்த தமிழ்ச்சகோதரர்கள்! 500,000 யூரோக்களை வென்றனர்!

2012 பங்குனி மாதம் ஜேர்மனியில் ஈழத்தமிழ்ச் சகோதரர்கள் அறிவியல் சாதனை படைத்து ஜேர்மனியரையே அதிர் வைத்தனர்! ஜேர்மனியில் ZDF தொலைக்காட்சி நடத்தும் Rette die million நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்ட செல்வி யோஸ்லின் செல்வரத்தினம், ஸ்ரெபான் செல்வரத்தினம் சகோதரர்கள், கேட்கப்பட்ட ஒவ்வொரு கேள்விகளுக்கும் சிறப்பாகப் பதிலளித்து, இதுவரை அப்போட்டியில் எவரும் வெல்லாத அளவு 500,000 யூரோ பணத்தினை வென்றுள்ளனர்.

பணத்தின் பெறுமதியை விட அவர்கள் தமிழர்களின் அறிவுக்கு, பெற்றுத்தந்த வெகுமதியை மேலானதாகக் கருதி மகிழ்கின்றோம்.

ஆரம்பத்தில் இந்த நிகழ்ச்சியை தொலைக்காட்சியில் விடாமல் பார்த்து வந்த இச்கோதரர்கள், அந்நிகழ்ச்சியில் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு உடனுக்குடன் விடைகளைக் கண்டு பிடித்து மகிழ்வார்கள். எம்மால் விடைசொல்ல முடியும் என்றால், ஏன் இந்த நிகழ்ச்சியில் நாமும் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று அவர்கள் மனதில் கேள்வி எழுந்தது. உடன் ZDF நடத்தும் Rett die million பொறுப்பாளருக்கு கடிதம் எழுதிப்போட்டார்கள்.

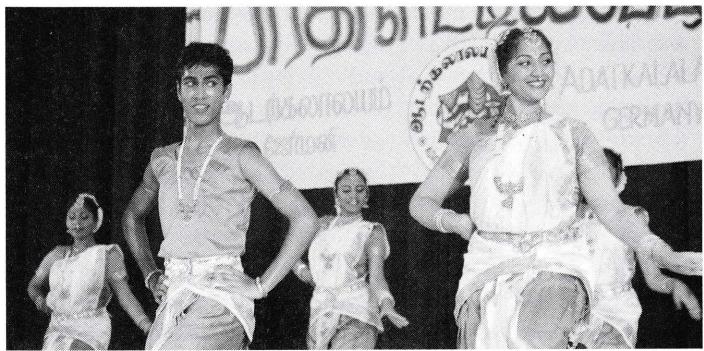
அவர்களும் இவர்களை நேர்காண வேண்டும் என்று அழைத்தார்கள். ஒரு சிறிய ஸ்ரூடியோவில் காகிதக் காசுகளுடன் (போலிக்காசு) ஒத்திகை பார்க்கப்பட்டது. அப்போது எல்லாம் அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை தங்களைத் தெரிவு செய்வார்கள் என்று. ஆனால் அவர்களுள் ஒளிந்திருந்த அறிவைக்கண்டு அவர்களை தெரிவு செய்து நிகழ்ச்சியை நடத்தினர்.

நிகழ்ச்சிக்குச் சேலையுடன் வந்த செல்வி யோஸ்லின் செல்வரத்தினமும் (சட்டத்தரணி), கம்பீரமாக வந்த சகோதரர் ஸ்ராபான் செல்வரத்தினமும் (மருத்துவக் கலாநிதி) பார்வையாளர்களை தம்வசப்படுத்தி விட்டார்கள். உண்மையில் ஜேர்மனியர் மத்தியில் சேலையுடனும், பொட்டுடனும் போகத் தயங்கும் நம்மவர் மத்தியில், செல்வி யோஸ்லின் செல்வரத்தினம், சேலையுடனும் பொட்டுடனும் வந்து அதிக மதிப்பெண்களை எம்மிடமும் பெற்று விட்டார்.

ஈழத் தமிழ் மாணவிக்கு ஜேர்மன் அரசுத்தலைவர் விருது! விஞ்ஞானத்தில் புதிய கண்டுபிடிப்பு! (2006) புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் அன்று நட்ட மரங்கள் இன்று பூத்துக் காம்பத்து கனிய ஆரம்பித்துள்ளன. ஜேர்மனியில் இரசாயன தொழில்நுட்பவியல் துறையில் புதிய கண்டுபிடிப்பு ஒன்றைச் செய்த ஈழத்தமிழ் மாணவியான 19 வயதுடைய லோகநாதன் சிவராதை ஜேர்மன் அரசுத் தலைவர் விருதான தங்கப்பதக்கத்தையும் 2500 யூரோ பரிசுத் தொகையையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

அவர் இனி மேற்படிப்பை மேற்கொள்வதற்கான செலவையும் ஜேர்மனி அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பருத்தித்துறை தும்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு.திருமதி லோகநாதன் தம்பதியின் புதல்வியான சிவராதையை ஜேர்மன் அரசுத்தலைவர் அங்கலா மேர்கல் சந்திப்பதற்கு வாய்ப்பும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. எமது இனத்தின் முத்திரையை கூடி

நின்று கூறுவதை விட, படித்து அறிவால் அடித்துக் கூறினால் உரமாக இந்நாட்டவர் உள்ளத்தில் பதியும்.

நாம் ஒரு நாகரிகமான, அறிவான, ஆற்றல் வாய்ந்த இனம் என்பதனை நம் இளம் சந்ததிகள் புரியவைப்பதன் மூலம் எம் தாயகத்தின் மீது ஒரு நம்பிக்கையும் மதிப்பும் அவர்களுக்கு ஏற்படும். இன்று தாயகத்தில் எமக்கு உள்ள நிலைமையில் கல்வியால் தாயகத்தின் முகவரியை ஜேர்மனியில் பொறித்த செல்வி சிவராதை லோகநாதன் தீற்மை தமிழர்க்கு கிடைத்த பெருமதிப்பாகும்.

மற்றும் பரதம், வீணை, தம்புரா, கடம், வயலின், ஓவியம் சிற்பம், கவிதை இலக்கியம், எனப் பல கலையிலும் மாணவ மாணவிகள் தமது திறமைகளை நிலைநிறுத்தி வருகின்றனர். கலையில் உச்சத்தை தொடும் பல மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகத்திலும் உயர் புள்ளிகளைப் பெறுவர்களாக இருப்பது மகிழ்வுக்குரியது.

வெற்றிமணி பத்திரிகையில் 1994 முதல் வெளிவந்த சில புகைப்படங்கள் இங்கு இடம்பெற்ற தரவுகளுக்கு வலுச்சேர்ப்பதற்காக இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

அன்று பளிப்புகாருக்கு முன்னே வாகனங்களை செல்லவிட்டு நாம் அதன் வெளிச்சத்தில் சென்ற காலம் மாறி தற்போது நமது இளம் அணியினர் முன் செல்ல அதன் வெளிச்சத்தில் பல வாகனங்கள் பின்தொடரும் காலம் நமதாகி உள்ளது. அகதிகளாக வந்த நாம் எமது சந்ததியினரை அதிதிகளாக ஆக்கிய பெருமையுடன் வாழ்கின்றோம். வீட்டு மொழியாக இங்கு தமிழே உள்ளது, இதனை எமது இளம் சந்தியினர் தொடர்வார்களா என்ற ஏக்கம் இல்லாமல் இல்லை.

தரவுகள் நன்றி: வெற்றிமணி, விக்கிப்பீடியா

மாத்தஸை சோமு

ஆஸ்திரேலியத் தமிழரும் தமிழர்

(இ) ஸங்கையில் நடந்த உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தினதும், குடும்பங்களினதும் வாழ்விடங்களில் இறுக்கமாக நெய்யப்பட்டிருந்த நம்பிக்கைகள், கிழிந்து சின்னாபின்னமாகிப் போக இனிமேல் தாயகத்தில் வாழ்வதில் பாதுகாப்பில்லை என்ற முடிவுக்குத் தள்ளப்பட்ட ஈழத்தமிழர்கள் உலகின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அகதிகளாக கால் வைக்கத் தொடங்கினார்கள். இவர்களுக்கு இருப்பின் இழப்பும், இழப்பின் இருப்பும், எதிர்ப்பின் உயிர்ப்பும் வாழ்வாகி விட்டது. குடும்ப உறவுகள் சிதறி பல்வேறு நாடுகளில் தஞ்சமாயின. இதனை

'சுற்றும் பிராங்கவேட்டில்
பெற்றோரோ வன்னியில்
வழிதவறி அலாஸ்கா வந்துவிட்ட
ஒட்டகம் போல்
நான்?

எனகிறார், புலம்பெயர்ந்து வாழும் கவிஞர் ஜெயபாலன். புலம்பெயர்வு என்பது சமூக விஞ்ஞானங்களிலும், பண்பாட்டியல் கல்வியிலும், உலகமயமாதல் குறித்த பாடங்களிலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு துறையாக உருவாகவிட்டது. அதற்கு உலகில் நடந்த மக்களின் புலம்பெயர்வும் காரணமாகிறது. தொடக்கத்தில் பல்வேறு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த யூத் மக்களின் வரலாறே புலம்பெயர்வு குறித்து அதிர்வலைகளை உருவாக்கியது. யூதர்களைத் தொடர்ந்து ஆர்மீனியர்கள். அடிமை வணிகத்தால் பெயர்த்தெறியப்பட்ட ஆப்பிரிக்க மக்கள் போன்ற இனங்களை மையம் கொண்டதாகவே இந்தப் புலம்பெயர்வு என்ற துறை அமைந்தபோதும் அதனுள் பாலஸ்தீனியர்கள், குர்தீஷ் மக்கள், தமிழர்கள், வியட்நாமியர்கள், சோமாலியர்கள், குரோஷியர்கள், திடெத்தியர்கள், தெற்கு சூடான் மக்கள் என எண்ணற்ற இனக் குடும்பங்களும் அடங்கும்.

ஆனால் குடிபெயர்ந்த மக்களையும் 'புலம்பெயர் மக்களாக'ச் சேர்த்து உச்சரிப்பது தவறானது. குடிபெயர்வு என்பது வாழும் நாட்டைவிட அதிகமான வருமானம், சிறப்பான வாழ்க்கை எதிர்பார்த்து மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும். ஆனால் சொந்த நாட்டிலேயே பாதுகாப்பாய் வாழ முடியாத அரசியல் சூழலில் தமிழைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தாயகம் துறந்து, ஏதிலியாக எதுவுமில்லாமல் கால் ஊன்றி நிற்க இடம் கிடைத்துப்போனவர்களையே (Diaspora – ADIS Person of spreading as of people originally belonging to one

nation of having a common culture) 'புலம்பெயர் மக்கள்' என அழைத்தனர்.

புலம்பெயர்கின்ற மக்களை துன்பம், தவிப்பு, ஏக்கம், சஞ்சலம், கழிவிரக்கம், பயம் என்பன ஆவி போலச் சூழ்கின்றன. விருப்புடன் தாயகம் கடந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களையும், விருப்பமின்றித் தாயகம் கடந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களையும் தனித்தனியே பார்த்தபோதும் இவ்விரு பிரிவினரும் இணைவதற்கான பன்முகக் காரணங்கள் சாத்தியமாக இருக்கின்றன. இவை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கும் பொருந்தும்.

அவ்வகையில் இலங்கை இனப்பிரச்சனையினால் உருவான யுத்தத்தினால் தமிழ் மக்கள் தாமாக புலம்பெயர்வை நாடினர். பேச்சுவார்த்தையில் தொடங்கிய ஈழத்தமிழரின் இனப்பிரச்சனை ஆயுதப் போராட்டமாக மாறியதால் தமிழர் வாழ்விடங்கள் போர்க்களமாக மாறின. இவை தமிழ் மக்களை அகதிகளாக நாடு கடத்த வைத்தன. இவ்வாறு நாடு கடந்த தமிழ் அகதிகளை மூன்று பிரிவாகப் பார்க்கலாம்:

அரசு படைகளோடு ஏற்பட்ட மோதல்களால் வாழ்விடம் பாதிக்கப்பட்டு உறவுகளை இழந்த மக்கள்.

போராளிக் குழுக்களிடையே ஏற்பட்ட மோதல்களால் வாழ அச்சப்பட்டவர்கள்.

அரசு படையிடமும், போராளிக் குழுக்களிடமும் பிடிப்பாமல் இருக்கவும், பின்னைகள் போராளியாகக்கூடாது என்று எண்ணியும் போன மக்கள்.

மேற்சொன்ன மூன்று பிரிவினரின் புலம்பெயர்வு சம்பந்தமான நோக்கும் வெவ்வேறாய் இருந்த போதும் அவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாய் போராட்ட அழுத்தம் காரணமாகத் தாயகத்தை விட்டு அகதியானவர்களே!

'பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானில் நனி சிறந்தன' என்று மதித்து வாழ்ந்த இனம் ஈழத்தமிழர் இனம். ஆனால் அரசியல் போராட்டத்தாலும், யுத்தத்தாலும் அந்த ஈழத்தமிழர் பாரம்பரிய பூமியான வடக்கு, கிழக்கு ஆகிய நிலப்பரப்புகளை விட்டுப் பரந்த இந்த உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் சிதறி வாழ்கின்ற அகதிகளாயினர். அவர்கள் இதனை விரும்பித் தொடங்கவில்லை. வேறுவழியேதும் கிட்டாமல் இதுதான் சரியான வழி என முடிவு செய்து அதற்காக விலைமதிக்க முடியாத 'உயிரைப் பணயம் வைத்து புலம்பெயர்ந்தனர். இப்புலம்பெயர்வுக்கு 1983ம்

ஆண்டு இலங்கைத் தீவில் தமிழர்களுக்கு எதிரான மிக மோசமான கலவரமும் அதனைத் தொடர்ந்து நடந்த உள்நாட்டு யுத்தமும் காரணங்களாகின்றன. தொடக்கத்தில் மேற்கத்திய கலாசாரத்தைப் பின்பற்றும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்க உதவும் நாடுகளுக்கு கடல், வான், தரை ஆகிய வழிகளில் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்தனர்.

பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் வடதுருவ நாடுகளான அமெரிக்கா, கனடா, ஜேர்மனி, பிரிட்டன், பிரான்ஸ், சவில்ஸர்லாந்து, நோர்வே, டென்மார்க், நெதர்லாந்து, சவீடன், இத்தாலி ஆகியவற்றில் கால் வைத்து அகதிகளாகத் தம்மை அடையாளம் காட்டினர். அதேபோன்று தென் தூருவத்தில் இருக்கும் ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து ஆகிய நாடுகளுக்கும் ஈழத்தமிழர்கள் அகதிகளாகப் போயினர்.

ஆஸ்திரேலியா அபோரிஜினி (Aborigini) என்று அழைக்கப்படும் பழங்குடியினரான கறுப்பின மக்கள் 60,000 ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வந்த நாடு (அவர்களையும் வேறு நிலப்பரப்புகளிலிருந்து குடியேறியவர்கள் என அழைக்கிறார்கள்). ஆனால் 1788ம் ஆண்டு ஜனவரி 26ம் திகதி ஒரு கப்பலில் வந்திறங்கிய பிரிட்டனைச் சேர்ந்த வெள்ளையர்களால் ஆஸ்திரேலிய நாட்டின் சரித்திரமே மாறியது. ஆயிரமாயிரம் கறுப்பின பழங்குடி மக்களைக் கொண்று நாட்டை வெள்ளையர்கள் தம் நாடாக்கிக் கொண்டனர். மண்ணின் மைந்தர்களான கறுப்பின பழங்குடி மக்கள் இன்று நாடிழுந்து மிகச்சிறிய சிறுபான்மையினாகிப் போயினர். (இவர்களின் மொழி, தொன்மம், பண்பாடு, நம்பிக்கை ஆகியவற்றோடு பழந்தமிழர்களுக்குத் தொடர்பு இருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றார்கள்).

ஆஸ்திரேலிய நாட்டைத் தம் வசப்படுத்திய வெள்ளையர்கள் 1970ம் ஆண்டுவரை வெள்ளையர்கள் மட்டுமே குடியேறலாம் என்ற நிறவெறிச் சட்டம் வைத்திருந்தார்கள். (என்ன வேட்க்கை? பழங்குடி கறுப்பின மக்களிடம் இருந்து பறித்தெடுத்த நாட்டில் கறுப்பினத்தவர்கள் குடியேறக்கூடாதாம்) இச்சட்டத்தின் மூலம் இத்தாலி, கிறீக், ரூமேனியா, ரஸ்யா, மால்டா, ஹாஸ்கேரி, போர்த்துக்கால், ஸ்பெயின், ஓல்லாந்து ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த வெள்ளை நிற மக்கள் குடியேறினர். தென்னாபிரிக்காவிலிருந்து வெள்ளையர்கள் மட்டும் குடியேற்றப்பட்டார்கள். ஆனால் கறுப்பு நிறத்தவர்கள் கல்வி கற்க அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அச்சட்டத்தின் மூலம் 1953ம் ஆண்டு மலேசியாவிலிருந்து ‘கமால்’ என்ற தமிழ் இளைஞர் கல்வி கற்க வந்தார். அவர் இன்று சிட்டியில் புகழ்பெற்ற மேற்கத்திய இசைக்கலைஞர். அவரின் தகவலின்படி அவருக்குத் தெரிய வேறு 3 பேர் அப்போது வந்திருக்கிறார்கள்.

1966ல் வெள்ளையர் மட்டும் குடியேறலாம் என்ற சட்டம் தளர்த்தப்பட்டபோதும், அது முழுமையாக அகற்றப்பட்டது 1973இல் தொழில்கட்சியின் பிரதமர் விட்லம் என்பவரால். அதன்பிறகே இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென்னாபிரிக்கா, மொரிஷியல் ஆகிய நாடுகளில் இருந்து தமிழர்கள் கல்வித் தகுதியின் அடிப்படையில் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு குடியேறத் தொடங்கினார்கள். இவற்றைச் சட்டர்தியான தனிநபர் குடியேற்றம் (Self migration) எனச் சொல்லலாம். இவர்களின் குடியேற்றத்துக்கான முக்கிய காரணமே மேலான வாழ்வும் பொருளாதாரத் தேடலும் ஆகும். ஏற்கனவே பிரிட்டனின் காலனித்துவ ஆட்சியின் காரணமாக அவர்கள் கற்ற ஆங்கிலக் கல்வி

அவர்களுக்குப் பக்கபலமாய் அமைந்தன. ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி கற்றதனால் அவர்களுக்கு தமிழ் மொழி குறித்த ஆர்வம் குறைவாகவே இருந்தது.

ஆஸ்திரேலிய அரசின் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு 1971இல் 202 தமிழர்கள் இருந்தனர் எனக் கூறுகிறது. ஆனால் இத்தொகை அக்கால கட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட கணக்கெடுப்பின்போது வீட்டில் பேசும் மொழி ‘தமிழ்’ என்று குறித்தவர்களையே காட்டுகிறது. ஏனைய தமிழர்கள் வீட்டில் பேசும் மொழி ஆங்கிலம் என்று குறித்ததால் அவர்கள் அக்கணக்கில் வரவில்லை. எனவே அக்கால கட்டத்தில் குடியேறிய தமிழர் எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகமாக வரலாம். 2000வரை பேசும் மொழி தமிழ் என்று குறிப்பிடாததால் தமிழர் தொகை குறைவாகவே இருந்தது. பிறகு இங்குள்ள தமிழ் அமைப்புகள் முன்னெடுத்த பிரசார நடவடிக்கையினால் பேசும் மொழி தமிழ் எனக் குறிப்பிட்டதால் தமிழர் தொகை அதிகரித்தது. 2011இல் ஆஸ்திரேலிய அரசின் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு 50,151 தமிழர்கள் இருப்பதாகச் சொல்கின்றது. இத் - தொகையில் இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து வந்த தமிழர்கள் அடங்கினாலும், அவர்களில் இலங்கைத் தமிழர்களே அதிகமாகும்.

ஆஸ்திரேலியாவில் வெள்ளையர் மட்டும் குடியேறலாம் என்ற சட்டம் நீக்கப்பட்ட பிறகு குடியேறிய இலங்கைத் தமிழர்கள் சிட்டி நகரில் 1977ம் ஆண்டு ‘இலங்கைத் தமிழர் சங்கம்’ என்ற அமைப்பைத் தொடங்கினார்கள். அது ஈழத்தமிழர் கழகம் எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டாலும் அதுதான் ஆஸ்திரேலியாவில் தொடங்கப்பட்ட முதலாவது தமிழர் அமைப்பாகும். 1978ல் மெல்போர்ன் நகரில் ‘இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கம்’ தொடங்கப்பட்டது. அதுவும் பிற்பாடு ‘�ழத்தமிழ்ச் சங்கம்’ எனப் பெயர் மாறியது. 65களின் தொடக்கத்தில் குடியேறிய தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் 1978 இல் சிட்டியில் ‘சிட்டி தமிழ்ச் சங்கம்’ என்ற அமைப்பைத் தொடங்கி தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை முன்னெடுத்தார்கள். ஈராண்டு கழித்து தமிழ் நாட்டுத் தமிழர்களால் ‘சிட்டி தமிழ் மன்றம்’ தொடங்கப்பட்டது. இந்த அமைப்புதான் இங்குள்ள தமிழ்க் குழந்தைகள் தமிழ் கற்க ‘பாலர் மலர்’ என்ற அமைப்பைத் தொடங்கியது. இதுவே ஆஸ்திரேலியாவில் தமிழ் சொல்லிக் கொடுக்கத் தொடங்கிய முதற் பள்ளியாகும். இப்பள்ளியில் தமிழ் மட்டுமன்றி திருக்குறளும் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது. இன்று ‘பாலர் மலர்’ ஜந்து இடங்களில் தமிழ் வகுப்புகளை நடத்துகின்றது. ஈழத்துத் தமிழர்கள் 1987ஆம் ஆண்டு ஷேராம்புஷ் என்ற இடத்தில் தமிழ்ப் பள்ளியைத் தொடங்கினார்கள். பிறகு படிப்படியாக மேலும் நான்கு இடங்களில் தமிழ்ப் பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

சிட்டியில் இயங்கும் தமிழ்ப்பள்ளிகள் அனைத்தும் நியூசுவத்வேல்ஸ் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் கூட்டமைப்பின் (The New Federation of Tamils Schools) கீழ் பணியாற்றுகின்றன. இப்பள்ளிகளில் சமார் 1500 மாணவர்கள் தமிழ் கற்று வருகிறார்கள். நியூசுவத் வேல்ஸ் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் கூட்டமைப்பின் முயற்சியால் மாநில அரசு (New south Wales Government) 12ம் வகுப்பு அரசு பரீட்சையில் (HSC) தமிழை ஒரு பாடமாகச் சேர்த்து அதில் பெறும் புள்ளிகளை பல்கலைக்கழகத் தெரிவுக்குச் சேர்க்க உத்தரவிட்டுள்ளது. இதே மெல்பேர்ன் இருக்கும் விக்டோரியா மாநிலத்திலும் தமிழ்ப்பாடம் அரசின் உயர்வகுப்பு பரீட்சையில் சேர்ந்துள்ளது. ஏனைய மாநிலங்களில் தமிழரின்

தொகை குறைவாக இருப்பதால் அரசின் உயர்வகுப்பு பரீட்சையில் தமிழ் சேர்க்கப்படவில்லை. ஆனால் அங்கெல்லாம் தமிழ் சொல்லிக் கொடுக்கும் தமிழ்ப் பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. சேரிக்கப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் ஆஸ்திரேலியா முழுவதுமாக (சிட்னி 10 மெல்பேர் - 15, பிரிஸ்பேன் - 3, பேர்த் - 3, அடிலைட் - 2, தார்ஜின் - 1) 34 தமிழ்ப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. சிட்னியில் மொத்தமாக பத்துப் பள்ளிகள் இருந்தபோதும் தமிழ் கற்கும் மாணவர்களின் தொகை ஏனைய மாநிலங்களைவிட அதிகமாகும். ஆனால் எல்லா மாநிலங்களிலும் தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்குப் போகாத மாணவர்கள் கணிசமாக இருக்கின்றனர்.

சிட்னியில் தமிழ் படிக்கும் மாணவர் ஒருவருக்கு மாநில அரசு 120 டாலர்களை வழங்குவதோடு அரசின் மாநில வகுப்பறைகளை இலவசமாக வழங்கி வருகிறது. ஆனால் ஆஸ்திரேலியாவின் பெருந்தரங்களில் வாழ்கிற தமிழ் மாணவர்கள் தொகையோடு ஒப்பிடும்போது தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்கு 75 வீதமானவர்களே தமிழ் படிக்க வருகிறார்கள். 25 வீதமானவர்கள் தமிழ்ப் பள்ளிப் பக்கமே வருவதில்லை. மேலும் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் 5 ம் வகுப்பு படிக்கிற மாணவர்களில் சிலர் 6ம் வகுப்புக்கு வருவதில்லை. 6ம் வகுப்பில் Selective school exam இருப்பதே அவர்களின் காரணமாகிறது. இன்னும் சிலர் 10வரை தமிழ் படிக்கிறார்கள். 10க்குப் பிறகு HSC இருப்பதால் பள்ளிப் பக்கம் வருவதில்லை தொடக்கக் கல்விக்கு மாணவர்கள் 800க்கும் மேலே இருந்தும் HSCயில் தமிழை ஒரு பாடமாக எடுப்பவர்களின் தொகை இரண்டு இலக்கத்தைத் தாண்டாதது வேதனையானது. தற்போது சில பள்ளிகளில் தமிழை ஒரு பாடமாக சொல்லிக் கொடுக்கிற முயற்சிகளும் நடக்கின்றன. தமிழ்ப் பள்ளி நடத்துபவர்கள் அதில் பணி புரியும் ஆசிரியர்கள் ‘தொண்டு’ அடிப்படையிலேயே தமிழ்ப்பணி செய்கிறார்கள். இது மட்டுமன்றி தமிழ் படிக்க வேண்டும் என்று தமிழர்கள் உனர் வேண்டும். தமிழ் படிப்பதை அரசே ஊக்குவிக்கின்றது. பிறகு ஏன் புறக்கணிப்பு?

தமிழைப் படிப்பதால்

கங்காருகள் கண்டனம் செய்யாது

ஆங்கிலத்தில் அத்திவாரம் போடுங்கள்

ஆனால்

தலைவாசலை மட்டும்

தமிழுக்குக் கொடுங்கள்

என்ற இங்கு வாழும் கவிஞர் பா. நேராவின்

கவிதையைத்தான் இந்த இடத்தில் நினைத்து அவர்களுக்குப் பதிலாகச் சொல்ல வேண்டும்.

தமிழ்க் கல்விக்கு அடுத்ததாகத் தமிழை

அடையாளப்படுத்துவதில் வாணோலி, சிற்றிதழ்கள்,

இணையத் தளங்கள் மிக முக்கியமான பங்கு வகிப்பதை

மறுத்தல் இயலாது. ஆஸ்திரேலியா தென்திசைப் பக்கம்

தென்துருவத்துக்கு அருகில் இருப்பதால் சற்று உலக

நாடுகளிலிருந்து ஒதுங்கி இருப்பதைப்போல் தோன்றினாலும்

இங்கு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தமிழை ஓங்கி ஒலிப்பதில்

முனைந்தே வந்திருக்கிறார்கள். 1978ம் ஆண்டுதான் இங்கு

முதன் முதலாக தமிழ்க்குரல் வாணோலியில் ஒலித்தது.

அவ்வாணோலியின் பெயர் எதினிக் ரேடியோ. குடியேறிய

மக்களுக்காக அரசின் நிதி உதவியில் தொடங்கப்பட்ட அவ்வாணோலி தமிழ் உட்பட பல மொழிகளில் அமரமணி நேரம் ஒலிபரப்பு செய்ய முன்வந்தது. அக்கால கட்டத்தில் மக்கள் தொகை குறைவாக இருந்ததால் குறைவான நேரமே ஒதுக்கப்பட்டது. பிறகு அதன் பெயர் 2EA என மாறியது. 1993இல் அவ்வாணோலி விரிவுபடுத்தப்பட்டு பல்லின மக்களின் கலாசாரத்தை ஆதரிக்கும் முகமாக சிறப்பு ஒலிபரப்பு சேவையாக மாற்றப்பட்டது. அதனை (Special Broadcasting Service) SBS வாணோலி என அழைத்தார்கள். தொடக்கத்தில் தமிழுக்கு ஒரு மணிநேரம் வழங்கப்பட்டது. தற்போது இவ்வாணோலியில் வாரத்தில் முன்று நாட்கள் தமிழுக்குக் கொடுத்துள்ளார்கள். ஆஸ்திரேலிய அரசின் மானியத்தில் இயங்கும் இவ்வாணோலி தமிழ் உட்பட 74 மொழிகளில் தனது சேவையை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. பல்லின மக்களும் இங்கு குடியேறி வாழ்வதால் அது தனது ஒலிபரப்பை ஆஸ்திரேலியா முழுவதும் கேட்கக் கூடியதாக ஒலிபரப்பி வருகிறது. ஆஸ்திரேலியாவில் நாடு முழுவதும் கேட்கக்கூடிய தமிழ் ஒலிபரப்பு வாரத்தில் முன்று மணிநேரம் இந்த வாணோலியில் மட்டுமே இருக்கிறது.

1983ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு பெருமளவு ஈழத்தமிழர்கள் அகதிகளாக இங்கு வந்த பிறகும் தனியார் நிறுவன வாணோலிகளில் தமிழ் ஒலிபரப்பு தொடங்கப்பட்டது. அவ்வகையில் 1992ம் ஆண்டு ‘தமிழ் முழக்கம்’ என்ற தமிழ் ஒலிபரப்பு சனிக்கிழமைதோறும் நடைபெறுகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து முத்தமிழ் மாலை தொடங்கப்பட்டது. 1995இல் ‘இன்பத் தமிழ் ஒலி’ என்ற பெயரில் 24 மணிநேர தமிழ் ஒலிபரப்பு தொடங்கப்பட்டது. (இதுதான் உலகத்தில் தொடங்கப்பட்ட இரண்டாவது 24 மணிநேர தமிழ் வாணோலி). 2002இல் ஆஸ்திரேலிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் (சுருக்கமாக ATBC) 24 மணிநேர ஒலிபரப்பைத் தொடங்கியது. 2015இல் ‘தாயகம்’ தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவை என்ற வாணோலி 24 மணிநேர ஒலிபரப்பைத் தொடங்கியுள்ளது. ஆஸ்திரேலியாவின் மற்ற நகரங்களில் 24 மணிநேர தமிழ் ஒலிபரப்பு தொடங்கப்பட்டது. ஆஸ்திரேலியாவின் மற்ற நகரங்களில் 24 மணிநேர தமிழ் ஒலிபரப்பு தொடங்கப்பட்டது. சிட்னியின் ஒலிபரப்பை இங்கு கேட்கக்கூடிய சுதாப்பனம் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஆஸ்திரேலியா முழுவதும் 24 மணிநேரம் கேட்கக்கூடியதாக இவைகள் இல்லை. மெல்பேர்னில் தமிழ் ஒசை, சங்கநாதம், தமிழ்ப் பூங்கா, வானமுதம் என பகுதிநேர தமிழ் ஒலிபரப்புகள் இருக்கின்றன. ஆஸ்திரேலியா முழுவதும் 15க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் ஒலிபரப்புகள் வெவ்வேறு நகரங்களில் ஒலி வீசுகின்றன.

தொலைக்காட்சித்துறை இங்குள்ள தமிழர்களுக்குக் கைகூடாதவொன்றாக இருக்கின்றது. சிகரம் என்ற பெயரில் தமிழ்த் தொலைக்காட்சி 2003இல் தொடங்கப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டது. இன்று தனியாக தமிழ்த் தொலைக்காட்சி இங்கு இல்லாதபோதும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை தமிழக தொலைக்காட்சி மூலமாகப் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. சக்தி தொலைக்காட்சியின் ‘குளோபல் சிங்கர்’ என்ற நிகழ்ச்சியும் வேறு நிகழ்ச்சிகளும் 72 அலைவரிசையில் வாரம் இருநாள் ஒரு மணிநேரம் ஒலிபரப்பாகிறது.

இணையதளம் என்று பார்க்கிறபோது சிட்னியில் தமிழ் முரசும் (Tamil Murasu) மெல்பேர்னில் அக்கினிக் குஞ்சும்

(Akkinkkuppu) பிரபலமாக இருக்கின்றன. அச்சு ஊடகத்தில் மாத இதழ்களும், காலாண்டு சஞ்சிகையும் மட்டுமே வருகின்றன. ஆஸ்திரேவியாவில் முதன்முதலில் 'தமிழ்க்குரல்' என்ற இதழ் (Photo copy) வந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து ஆஸ்திரேவிய முரசு, மரபு, அக்கிளிக்குஞ்சு, இன்பத்திமிழ், தமிழ்முரசு, தமிழ்ருவி, தென்றல், உதயகுரியன், உதயம், தமிழ் உலகம் என்பன வெளிவந்து நின்று போயின. இவற்றில் தமிழ் உலகம் ஆஸ்திரேவியாவில் வெளிவந்த முதலாவது செய்தி இதழாகும். அதனைத் தொடர்ந்து ஈழமுரசு ஆஸ்திரேவியா முழுவதும் வெளியானது. அதே காலகட்டத்தில் வெளியான 'உதயம்' மாத இதழ் முள்ளிவாய்க்காலில் ஆயுதப் போராட்டம் முடிந்ததோடு நிறுத்தப்பட்டது. ஈழமுரசு அதற்குப் பிறகும் வெளிவந்தது. ஆனால் தற்போது அதுவும் நின்று விட்டது. தற்போது மெல்லினம், தமிழ் ஒசை, தமிழ் ஆஸ்திரேவியன் ஆகிய மாத இதழ்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவை முழுக்க முழுக்க விளம்பரங்களை நம்பியே வருகின்றன. காலாண்டு இதழாக 'கலப்பை' இதழ் வருகின்றது. ஆனாலும் இவற்றினால் தமிழ் இனம் திருப்தியடைய முடியாது. வர்த்தகரீதியில் தமிழ் இதழ்கள் வெளிவந்தால்தான் நம்பிக்கை அடைய முடியும்.

ஆஸ்திரேவியாவில் முதன்முதலாக 1985ம் ஆண்டு சிட்னியிலிருந்து 52 கி.மீற்றர் தொலைவில் உள்ள 'ஹூலான்ஸ் பேர்க்' என்ற புறநகரில் வெங்கடேஸ்வரா கோயில் கட்டப்பட்டது. ஆஸ்திரேவியாவின் இரண்டாவது கோயிலாக மெல்லேர்னில் 1994ம் ஆண்டு சிவன் விஷ்ணு கோயில் கட்டப்பட்டது. சிட்னியில் இரண்டாவது கோயிலாக 1999ம் ஆண்டு சிட்னி முருகன் கோயில் கட்டப்பட்டது. சிட்னியில் தமிழர்கள் பெருமளவில் வாழ்கிற Mavshill என்ற இடத்தில் கோயில் அமைந்திருப்பதால் இக்கோயிலுக்கு தமிழர்கள் மட்டுமல்ல வடத்திய இந்துமக்களும் பெருமளவில் தரிசனத்துக்குப் போகிறார்கள். ஆஸ்திரேவியா முழுவதும் 20க்கும் மேற்பட்ட இந்துக் கோயில்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் 17க்கும் மேற்பட்ட கோயில்கள் ஈழத்தமிழர்களால் கட்டப்பட்டவையாகும். சிட்னி முருகன் கோயில் சமய வகுப்புகளையும் பண்ணிசை வகுப்புகளையும் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறது. 7000க்கும் மேற்பட்ட தமிழ்ப் புத்தகங்கள் கொண்ட சிட்னி தமிழ் அறிவுகத்தின் தமிழ் நூலகத்துக்கு தனது வீட்டை நூலகம் நடத்த அனுமதித்துள்ளது. சிட்னி முருகன் கோயிலை சிட்னி சைவ மன்றமே நிர்வகிக்கின்றது.

முடிவுரை:

ஆஸ்திரேவியாவில் இரு மாநில அரசு தமிழை உயர் வகுப்பில் ஒரு பாடமாக அங்கீர்த்தும் அப்பீட்சையில் தோற்றுவோர் தொகை குறைவாக இருந்த போதும் ஆஸ்திரேவியாவில் தமிழை முன்னெடுப்பதில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் குறிப்பாக ஈழத்தமிழர்கள் முன்னின்றே வருகிறார்கள். அவர்களின் விடாழுயற்சியாலும், அயராத தொண்டனாலும் தமிழ்ப் பள்ளிகள் தொடர்ந்து நடக்கின்றன. தமிழ் இதழ்கள் வெளிவருவதில் தேக்கநிலை இருந்தபோதும் இலக்கிய முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. பெரிய அளவில் இலக்கிய விழாக்கள் தொடர்ந்து நடக்கின்றன. ஒரு இலக்கிய விழாவுக்கு 300 முதல் 600 பேர்வரை வருகின்றார்கள். இங்கு நடந்த சிலப்பதிகார விழாவில் கலந்து கொண்ட சிலம்பொலி செல்லப்பன், 'சிலப்பதிகாரத்தைத் தமிழகம் மறந்து

விட்டபோது ஆஸ்திரேவியாவில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் நுழைவுக் கட்டணம் செலுத்தி விழாவுக்குப் பெருமளவு மக்கள் வந்தார்கள்' என்று தினமனி இதழின் பேட்டியில் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் அதற்கு மேலே 'தமிழை தமிழரின் அடையாளத்தை தமிழர்கள் உண்மையான உயிர்ப்போடு வைத்திருக்கப் பாடுபட்டு வருபவர்கள் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்களே' என்று புகழாரம் சூட்டினார். அந்தப் புகழாரத்தைக் கேட்டு மயங்கி நின்று விடக்கூடாது.

அவர் சொன்னது போல தமிழை உயிர்ப்போடு வைத்திருப்பதோடு, அடுத்த தலைமுறைக்கும் அதனைக் கையளிக்க வேண்டிய மிகப்பெரிய வரலாற்றுக் கடமை புலம்பெயர்ந்த ஒவ்வொரு தமிழருக்கும் இருக்கின்றது.●

KANGAROOS

Kangaroos are the largest living marsupials from the family Macropodidae. There are four species commonly referred to as the kangaroo: the red kangaroo, the eastern grey kangaroo, the western grey kangaroo, and the antilopine kangaroo.

Diet

Kangaroos are grazing herbivores, which means their diet consists mainly of grasses. They can survive long periods without water.

Population

Eastern gray kangaroo (*Macropus giganteus*): 8,978,000.

Western gray kangaroo (*Macropus fuliginosus*):

1,774,000. Red kangaroo (*Macropus rufus*): 8,351,000.

Range

Kangaroos are found in Australia and Tasmania, as well as on surrounding islands. Kangaroos live in varied habitats, from forests and woodland areas to grassy plains and savannas.

Behavior

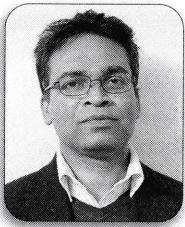
Kangaroos live and travel in organized groups or "mobs," dominated by the largest male. Male kangaroos are called boomers, bucks or jacks; females are does, flyers, or jills, and the young ones are joeys. The collective noun for kangaroos is a mob, troop or court.

Did You Know?

The kangaroo is the national symbol of Australia.

Kangaroos are the only large animals to use hopping as a means of locomotion. Because of its long feet, a kangaroo cannot walk normally.

To move at slow speeds, a kangaroo will use its tail to form a tripod with its two forelimbs. It then raises its hind feet forward, in a form of locomotion called "crawl-walking."

சிவமுரளி

நோர்வேயில் ஈழத்தமிழர்

1955 ஆணி மே திகதி ஈழத்திலிருந்து ஸண்டன் நோக்கி அன்றனி இராஜேந்திரம், எட்வின் செல்லர் என்ற இரு நண்பர்கள் மோட்டார் சைக்கிளில் பயணம் மேற்கொண்டனர். இவர்களின் பயணம் லெபனான் தலைநகர் பெற்றுாட்டில் மோட்டார் சைக்கிள் பழுதாகி தடைப்பட்டது. அந்நாடில் ஏற்பட்ட மண்சரியும் இவர்களின் பயணத்திற்கு இடையூராகியது. ஆனால் அங்கு பணியாற்றிய உதவி நிறுவனங்களின் தொடர்பு இந்தப் பயணத்தடையால் கிடைத்தது.

தமது தாய்நாட்டில் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்த மீன்பிடித்துறையை வளர்த்து மக்களை மேம்படுத்த ஆவலாகவிருந்த அன்றனிக்கு மீன்பிடித்துறை வளர்ச்சி அடைந்த நாடு நோர்வே என்ற தகவலும் கிடைத்தது. தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்து இவர் ஸண்டனை அடைந்தபோதும், மீன்பிடித்துறையைப் படித்து நாட்டுக்கு எடுத்துச்செல்ல ஆவலான அன்றனி 1956ல் நோர்வேக்கு வந்தார். இவரின் முயற்சிதான் சீநோர் (CEYNOR) என்ற நிறுவனம் தோண்றக் காரணமாக இருந்தது. இவரே நோர்வே நாட்டுக்கு வந்த முறை தமிழர் ஆவார். இவர் பல முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். இவரின் பல முயற்சிகளை இன்ததுவேசம் பிடித்த சிங்கள அரசு தடைபோட்டது பற்றியும் தகவல்கள் உள்ளன. இவரின் தொடர்புகள் வாயிலாக ஆரம்பத்தில் சிறுதொகைத் தமிழர் நோர்வேக்கு வரத்தொடங்கினர்.

1980களில் நோர்வே நாட்டு மொழி மற்றும் நோர்வே கலாசாரம் பயிலும் பாடசாலைகளில் குறித்த அளவு பணம் செலுத்தி அனுமதி எடுத்தால் நோர்வே அரசு மாணவர் விசா வழங்கியது. இவ்வனுமதி தொடர்ந்தும் ஏதாவது படிக்கும்போது புதுப்பிக்கப்பட்டது. கடன் அடிப்படையில் படிப்பதற்கு உதவித்தொகையும் வழங்கப்பட்டது. நாட்டின் நிலமையும் இவ்வனுமதி மூலம் பகுதி நேரமாக உழைக்கக்கூடியதாக இருந்ததும், கணிசமான தமிழ் மாணவர்களை இங்கு வரத்துாண்டியது. நோர்வே விசா நடைமுறை தொடர்ந்தும் படிக்க வைத்தது.

1983 இவைழிப்புக்குப் பின்னர், வேறுநாடுகளுக்கு செல்லும் வழியில் அகப்பட்டதாலும் வேறு நாடுகளுக்குச் செல்வது கடினமானதாலும் மேலும் தமிழர்கள் இங்கு வந்தனர்.

1980இன் இறுதிப்பகுதிகளில் பல்வேறுபட்ட வசதிகள் நோர்வே அகதிகளுக்கு வழங்குவதையறிந்தும், தாய்நாட்டின் நிலமை மிகமோசமான நிலையை நோக்கி சென்றதாலும் அதிகளவில் தமிழர்கள் நோர்வேக்கு அகதிகளாக வந்தனர்.

அகதிகளாக வந்தவர்களுக்கு, ஏற்கனவே இங்கு

மொழியாற்றல் மற்றும் நோர்வே கலாசாரம் தெரிந்த மாணவர் சமூகம் இருந்ததால் இவர்களை நோர்வே சமூத்துடன் இலகுவாக இணைய வைத்தது. இது வேறுநாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது ஒரு ஒத்துதவியாக இருந்து வளர்ச்சிக்கு வழியிட்டது.

பின்னர் நோர்வே அரசு மாணவ அனுமதியையும் அகதி அனுமதியையும் ஏறக்குறைய மற்றாக நிறுத்தியதால், குடும்ப விசாவில் மட்டும் - குறிப்பாக மனைவிமார் அழைக்கப்பட்டனர். தற்போது 2ம் 3ம் தலைமுறையினர் இயற்கை விருத்தி மூலம் தமிழர் சனத்தொகையை கூட்டுகின்றனர். நோர்வே நாட்டவர்போல் எம்மவரும் ஒன்றிரண்டு குழந்தைகளுடன் நிறுத்திக்கொள்வதால் தமிழர் தொகை மேலும் அதிகரிக்க சந்தர்ப்பம் இல்லை.

ஏனைய பெரிய மேற்கத்தைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது நோர்வேயில் குறைந்தாலும் தமிழர்களே புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றார்கள். ஒக்டோபர் 2015 நோர்வே புள்ளிவிபர அலுவலக தரவுப்படி இங்கு 15,032 பேர் இலங்கைத்தீவில் இருந்து வந்தவர்களும், அவர்களுக்கு பிறந்த பிள்ளைகளும் வாழ்கின்றனர். இது சிங்கள, மஸ்லிம் மக்களையும் உள்ளடக்கியது. ஆனால் 95 வீதமான இலங்கைத்தீவில் இருந்து இங்கு வந்தவர்கள் ஈழத்தமிழர்கள் ஆவர்.

இதே புள்ளிவிபரப்படி பின்வருமாறு தமிழர் (இலங்கையில் இருந்து வந்தோர்) பரந்துள்ளனர்.

மாவட்டம் (பிரதான் நகர்) எண்ணிக்கை

Oslo (Oslo)	7 272
---------------	-------

Akerhus (Around Oslo)	2 891
-------------------------	-------

Hordaland (Bergen)	1 331
----------------------	-------

Møre og Romsdal (Ålesund)	776
-----------------------------	-----

Rogaland (Stavanger)	696
------------------------	-----

Buskerud (Drammen)	401
----------------------	-----

Sør Trøndelag (Trondheim)	359
-----------------------------	-----

ஏனைய மாவட்டங்களில் மீதித் தமிழர்கள் 50 - 100 என்ப பரந்து வாழ்கின்றனர்.

தமிழர் பெருந்தொகையாக புலம்பெயர்ந்தபோது வடநோர்வேயில் வார்டோ, வாடஸ்சோ, கமர்பெஸ்ட் போன்ற

வடதுருவத்திற்கு அண்மித்த பகுதிகளில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் மீன் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் வேலைபார்த்தனர். மிகவும் கடினமான காலநிலைகளைக் கொண்ட இப்பகுதிகளில் தமது கடின உழைப்பின் மூலம் அப்பிரதேச மக்களின் மதிப்பைப் பெற்றனர். சுருங்கக்கூறின் அப்பிரதேசவாசிகளே தலைநகர் நோக்கி இடம்பெயர்ந்து வந்த நிலையில், அப்பிரதேசங்களின் மீன் பொருளாதாரத்திற்கு தமிழர் உறுதுணையாக இருந்தனர். சோவியத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட சமூக பொருளாதார மாற்றங்களில் அநேக மீன் தொழிற்சாலைகள் முடப்பட்டன. தலைநகரில் தமிழர் செறிவாக இருந்ததாலும் உழைப்பு வாய்ப்புகள் குறைந்ததாலும் அநேகமான தமிழரும் தலைநகர் நோக்கி இடம்பெயர்ந்தனர்.

தமிழீழ் விடுதலைப்போராட்டமும் நோர்வேவாழ் ஈழத்தமிழரும் என்னிக்கையளவில் இங்கு குறைவான தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்தாலும், கணிசமான குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு ஈழத்தமிழர் விடுதலையை நோக்கி இருந்தது, இன்றும் இருந்து வருகின்றது. ஈழத்தில் விடுதலைப் போராட்டம் வலுப்பெற்றபோது இங்கு இடம்பெயர்ந்தவர்கள் அதிகம். ஏறத்தாழ ஒரே வயது, பொருளாதார நிலையில் உள்ளவர் இலகுவில் நிறுவனங்கள் அமைக்க ஏதுவாயிற்று. 1980களின் ஆரம்பத்தில் மாணவர்களாக வந்ததும் இயல்பாக மாணவர்கள் மத்தியில் வரும் சிந்தனைகளும் ஈழத்தில் அக்காலங்களில் போர் உக்கிரமாக நடைபெற்றதும் விடுதலை நோக்கி நோர்வே வாழ் தமிழரைத் தூண்டியது. அத்துடன் ஒரு வேலையுடன் வாழக்கூடிய பொருளாதார நிலைமையும் பொதுவேலைகளில் ஈடுபடக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தியது.

1983 காலப்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இன்றுவரை பணியாற்றிவரும் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்கும் நோர்வேத்தமிழரை தாயக வேணவாவோடு வைத்திருப்பதிலும் புலத்திலும் நாட்டிலும் சமூக முன்னேற்றப் பணிகளை முன்னெடுத்து வருகின்றது. பல்வேறு வகையான வெவ்வேறு அமைப்புகள் இருந்தபோதும் நோர்வேத்தமிழரை நெறிப்படுத்தி இங்கு ஒரு மதிப்பிற்குரிய இனமாக உருவாக்க முக்கிய பணிகளை ஒருங்கிணைப்புக்கும் ஆற்றியுள்ளது.

பல்வேறு நாடுகளில் தமிழர் கோவில்களை வாங்கியுள்ளார்கள். இங்கு தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்கும் அன்னை பூபதி கல்விக்கூடம் - தமிழர் வள ஆலோசனை மையம் என நிறுவனங்களை உருவாக்கி ஒரு பாடசாலைக் கட்டிடம் ஒன்றை தமிழருக்காக வாங்கியது. இதனால் கலைக்கல்வி-அரசியல்-மேம்பாடு என பல முன்னெடுப்புக்களை எடுக்க இலகுவாக உள்ளது.

இதுதவிர், ஈழத்தமிழ் விடுதலைக்கு முக்கியவை சேர்க்கும் ஆங்கில இணையத்தளமான ‘தமிழ்நெந்’ நோர்வேயை மையப்படுத்தி செயற்பட்டு வருகிறது. வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்துக்கு மீன் வாக்கெடுப்பு நடத்தி, மீண்டும் தமிழரின் ஆணையை நோர்வேவாழ் ஈழத்தமிழர் முதலில் வழங்கினர்.

2009ன் பின்னரான சவால்கள் நிறைந்த சூழ்நிலையிலும் ஈழத்தமிழர் மக்கள் அவையை முதன்முதல் புலம்பெயர் மன்னில் முழுமையான வாக்கெடுப்பு நடத்தி உருவாக்கினர்.

நோர்வேயின் வெளிநாட்டுக்கொள்கை அமெரிக்காவின் கொள்கை என்பர். நோர்வே சமூகம் ஏற்ற தாழ்வு

வித்தியாசம் குறைந்த சமநிலையான சனத்தொகை குறைந்த சமூகம். இதனால் அரசியல் பிரமுகர்களை - ஏன் பிரதம மந்திரியுடன் கூட ஒப்பீட்டாவில் இலகுவில் தொடர்பு எடுக்க முடியும். ஆரம்பத்தில் நோர்வே ஆட்சியாளருக்கும் தமிழருக்கும் இருந்த உறவு தற்போது ஆரோக்கியமாக இல்லை அல்லது காயப்பட்டுள்ளது எனக்கூறலாம். நோர்வே சமாதான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு பின் தமிழரை நட்டாற்றில் கைவிட்டது என்ற உணர்வும் இங்கு உள்ளது.

நோர்வே வாழ் ஈழத்தமிழரும் நோர்வே நாட்டவர்களும் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல் நோர்வே கலாசாரமும் மொழியும் கற்பதால் தமிழர் இலகுவில் இசைவாக்கம் அடைந்து நோர்வே சமூகத்துடன் இணைந்துள்ளனர்.

ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளுடனே அன்றி கண்டாவட்டனோ ஒப்பிடும்போது நோர்வே தமிழ்மக்கள் கூடுதலாக இந்நாட்டு வாழ்க்கை முறைக்கு உட்பட்டுள்ளனர். பலதுறைகளிலும் எம்மவர்கள் பணி செய்கிறார்கள். இங்கு 5 வார் விடுமுறை உண்டு. மற்றும் பிரசவ காலங்களில் கிட்டத்தட்ட ஒரு வருட சம்பளத்துடனான விடுமுறை போக, தொழிலாளருக்குப் பல உரிமைகள் உள்ளன. ஆரம்பத்தில் அனேகமான தமிழர்கள் ஒன்றுக்கும் அதிகமான வேலைகள் செய்து வந்தனர். தற்போது நோர்வே நாட்டவர் போல் விடுமுறைக்குப் பிற நாடுகளுக்கு செல்வதும், மலைப்பாங்கான-கடல்சார்ந்த இடங்களில் உள்ள விடுமுறை விடுகளுக்குச் செல்வதும் தமிழருக்கும் சாதாரண விடயங்களாகிவிட்டன. உணவு முறைகளிலும் நோர்வேஜிய உணவுமுறை கணிசமான செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது.

இங்குள்ள சமூகத்தில் முதலாளித்துவ பொருளாதார கொள்கையிருந்தபோதிலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் குறைவு. முற்றாக இல்லை எனக்கூறமுடியாது ஆனால் ஏற்றத் தாழ்வுகள் எம்மவர் மத்தியிலும் குறைவாகவே உள்ளது. அநேகமாக அனைவரும் சொந்த விடுகளில் வாழ்கின்றார்கள். கணவனும் மனைவியும் ஒரு வேலை செய்தால் தாராளமாக வாழக்கூடிய வசதிகள் கொண்ட நாடு. இதனால் ஒய்வு நேரம் அதிகம். பொது வேலைகளிலோ அல்ல ஆரோக்கியமான பொழுது போக்குகளிலோ ஈடுபடக்கூடியதாகவுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் வாழ்க்கைக்கஞ்சனங்களுக்கு அங்கத்தவர் என்னிக்கைக்கு ஏற்ப அரசாங்கம் நிதி உதவி வழங்குகின்றது. இதனாலோ என்னவோ தமிழ் விளையாட்டுக் கழகங்களும் இங்கு நிறையவே உள்ளன. இவை மக்களை உடல் உள் ரீதியில் ஆரோக்கியமாக வைத்திருக்கவும், தமிழில் உரையாடிப் பேசுவதற்கான ஒர் இடமாகவும் அமைந்துள்ளன.

இயற்கையாகவே முரண்டு பிடிக்காத இசைந்து போகும் தன்மையும், பெண்களும் வேலைசெய்து சமனாக இருக்கும் தன்மையும், கடின உழைப்பும், கல்வியில் கூடிய ஈடுபாடும், அதீத மதசூபாடு இல்லாத தன்மையும் தமிழர் ஒருங்கிணைப்பு குழு பணியாளர்களின் கணித்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட தமிழரைப்பற்றிய கூட்டு பிரச்சாரமும் நோர்வேஜியர் மத்தியிலும் ஏனைய சிறுபான்மை புலம்பெயர் மக்கள் மத்தியிலும் தமிழர்களைப்பற்றிய மிக நல்ல அபிப்பிராயம் கட்டி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது வேலை வாய்ப்புகளிலும் ஏனைய போட்டியுள்ள சந்தர்ப்பங்களிலும் எம்குசுச் சாதகமாக உள்ளது. பிற இன மக்களுடனும் தமிழருக்கு முரண்பாடுகள் ஏற்படவில்லை.

நோர்வே அரசு திட்டமிடுபவர்களுக்கு தமிழர் கட்டுக்கோப்பாக இருந்து வருகின்ற போதிலும் மேலும் வேலைத்தளங்களில் உள்வாங்கப்பட்டது போல் சமூகத்தளத்தில் உள்வாங்கப்படவில்லை என்ற பார்வையும் உண்டு. ஒரு முறை இவ்வாறான சந்திப்பின்போது ஒரு நோர்வே சமூக-அரசியல் ஆர்வலருடன் உரையாடியவேளை, அவரின் குடும்பப்பெயர் சற்று வித்தியாசமாக இருப்பதையிட்டு விணவினேன். அதற்கு அவர் ஜந்து நிமிடம் வரைவிளக்கம் தந்து அது அசல் நோர்வேஜிய பெயர் எனக் கூறினார். பின்னர் அவர் தமிழர் தம்முதுகில் இருக்கும் பாரததை இறக்கிவிட்டு சகஜமாக இங்கு வாழுவேண்டும் என்றார். அதன் அர்த்தம் என்னவெனில், எமது மொழி கலாசாரங்களை நாம் படிப்படியாக கைவிட்டு இங்குள்ளவர்களுடன் கலந்துவிட வேண்டும் எனப் பொருள் தந்தது. அதற்குப் பதிலளிக்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்துபோது 'உங்களின் பெயரைப்பற்றி கதைக்க ஜந்து நிமிடம் ஒதுக்கும்போது நாம் எவ்வாறு பல நூற்றாண்டு மொழியை , கலாசாரத்தை விடுவது' எனக்கேட்ட போது அவரால் பதில் கூற முடியவில்லை. இத்தகவலை இங்கு பதிவுதின் நோக்கம் யாதெனில், முற்போக்காக பிரதான இனத்துடன் கலப்பதில் உள்ள முரண்பாட்டை எடுத்துரைக்கவே. வாழ்க்கைத்தரத்திற்கும் தமிழராக வாழ்வதற்கும் இடையில் எம்வாழ்க்கை செல்கின்றது.

ஆண்மிகத்தில் தமிழர்

தமிழர் ஆண்மிகத்தில் எந்தளவிற்கு ஈடுபடுகின்றனர் என்பது விவாதிக்க வேண்டிய விடயமாக இருப்பினும் நோர்வேயில் குறிப்பிடத்தக்க சைவத்தமிழரும், கிறிஸ்தவ தமிழரும் தமது சம்பிரதாயங்களை ஓரளவு கடைப்பிடிக்கின்றனர். கிறிஸ்தவ தமிழர் தமது மதச்சடங்குகளை, பிரார்த்தனைகளை இந்நாட்டில் உள்ள தேவாலயங்களில் மேற்கொள்கின்றனர். சைவத்தமிழரை நோர்வேஜிய இனத்தவரும் ஏனையோரும் இந்துக்கள் என்றே அழைக்கின்றனர்.

இங்கு பல இடங்களில் நோர்வேவாழ் சைவத்தமிழர்கள் குழாம்களாக வழிபாடுகளிலும் மதச்சடங்குகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். அதாவது, சிறிய தொகையாக உள்ள இடங்களிலும் சமூக மற்றும் ஆண்மிக தேவைக்காக சிறு சிறு தற்காலிக இடங்களில் வழிபாடுகின்றனர். ஒரு சைவ வழிபாட்டு தலம் குறிப்பிடும்படியாக உள்ளது. தற்போது ஒரு நிரந்தரக் கோவிலாக வடிவமைக்க முயற்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. நோர்வே அரசு சமய அங்கத்தவர்களுக்கு அங்கத்துவ எண்ணிக்கை அடிப்படையில் நிதி உதவி வழங்கி வருகின்றது.

எதிர்கொள்ளும் சவால்களும் எதிர்காலமும்

ஏனைய புலம்பெயர் நாடுகளில் உள்ள பொதுவான பிரச்சனைகள் இங்கும் உள்ளன. இரண்டாம் மூன்றாம் தலைமுறை இரு கலாசாரங்களுக்குள் வாழ்வதால் ஏற்படும் முரண்பாடுகள் இங்குமுண்டு. மற்றும் எம் தாய்தேசச் சிந்தனை , தமிழ் மொழி ஆர்வம், கலாசாரங்கள் என்பன சிறுகிச்செல்கின்றன. ஆசிய நாட்டவருள் இங்கு பாகிஸ்தானியர் அதிகமாக வாழ்கின்றனர்.

இவர்கள் 1950களில் புகையிரதப்பாதை அமைக்க வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர். எமக்கு முதல் இங்கு வந்த பெரும்பாலான பாகிஸ்தானிய சிறுவர், இளையோர் தமக்குள் உரையாடும்போது உருது மொழியிலே உரையாடுகின்றனர்.

இவர்கள் 3-4 ம் தலைமுறையினர். எமது சிறார்கள், இளைஞர் நோர்வேஜிய மொழியில் உரையாடுகின்றனர்.

முக்கியமாக, அனைத்துத் தமிழரையும் இணைத்து வைத்திருந்த சக்தி மௌனித்து போனதின் பின்னரான காலத்தில், சமூக மற்றும் தொண்டு அடிப்படையில் வேலைசெய்யும் விடுதலைப் போராட்ட - சமூகம்சார் அமைப்புகள் கடும் சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். 20-25 வயதுவரை நாட்டில் வாழ்ந்து, அடக்கமுறையை - விடுதலைப் போராட்டத்தை நேரடியாக கண்டுவந்தவரைப் போல் ஈடுபாடாக 2ம் தலைமுறையினர் தொண்டராக வேலைசெய்யும் ஆர்வம் ஒப்பிட்டில் மிகவும் குறைவாக உள்ளது. இப்போக்கு காலப்போக்கில் தமிழ் மொழி கற்பிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு சவாலாக அமையலாம்.

தூதர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் நாடில்லாமல் இருந்தாலும் தமது அடையாளத்தை தக்கவைத்திருந்தனர்.

சீக்கியரும் இஸ்லாமியரும் மிகவும் கடுமையாக தமது அடையாளங்களைப் பேணுகின்றனர். இணைத்த சக்தியின் மௌனித்திற்கு பின் தமிழர் தமது அடையாளங்களைத் தக்கவைக்க முயற்சிக்க வேண்டிய தேவை ஏனைய நாடுகளைப்போல் இங்கும் உள்ளது. குறைந்த பட்சம் தமிழ்ப் பெயர்களாவது தொடர வேண்டும்

எதிர்காலத்தில் தமிழ்ச் சந்ததியினர் சமூக பொருளாதார தளங்களில் நல்ல இடத்திற்கு வருவர். உதாரணமாக, அண்மையில் ஒல்லோ மாநகர சபையின் உதவி மேயராக இரண்டாம் தலைமுறைத் தமிழர் வந்துள்ளார். இதுபோன்று பரந்துபட்ட பல துறைகளில் தமிழர் இடம்பிடித்துள்ளனர்.

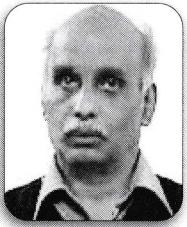
ஆனால், கேள்வி என்னவெனில் இவர்கள் - எமது சந்ததியினர், எதிர்காலத்திலும் தமிழராக இருப்பார்களா என்பதுவே.●

Culture of Norway

The culture of Norway is closely linked to the country's history and geography. The unique Norwegian farm culture, sustained to this day, has resulted not only from scarce resources and a harsh climate but also from ancient property laws.

In the 18th century, it brought about a strong romantic nationalistic movement, which is still visible in the Norwegian language and media. In the 19th century, Norwegian culture blossomed as efforts continued to achieve an independent identity in the areas of literature, art and music.

This continues today in the performing arts and as a result of government support for exhibitions, cultural projects and artwork.

சிவகுரு பாலச்சுந்திரன்

பிரான்ஸ் தமிழர் அன்றும் இன்றும்

சிங்களப் பேரினவாத வன்முறைகள், அரசு வன்முறைகளாகத் தமிழ் மக்களை அச்சுறுத்திய எண்பதுகளில் புலப்பெயர்வு என்பது தமிழர்களால் தவிர்க்க முடியாத நிலையை அடைந்தது.

அரசு பயங்கரவாதத்தாலும், திட்டமிட்ட பொருளாதாரச் சீரழிவினாலும், தமிழ் மாணவர்களது கல்வி மீதான தரப்படுத்தலாலும் நிகழ்ந்த இந்தப் புலப்பெயர்வின் இலக்காக ஜோராப்பாவே இருந்தது.

இங்கிலாந்தின் எல்லைகள் பெரும்பாலும் மூடப்பட்டிருந்த நிலையில், அப்போது புலம்பெயர்ந்த மூத்து இளைஞர்களது இலக்கு, பெரும்பாலும் அன்றைய மேற்கு ஜேர்மனியாகவே இருந்தது. கிழக்கு ஜேர்மனி ஊடாகவும், பிரான்ஸ் ஊடாகவுமே அனேக தமிழ் இளைஞர்கள் ஜேர்மனியினுள்ளே சென்றைடந்த காலத்தில், ஜேர்மனியும் தனது எல்லைகளை இறுக்க நிலைக்குக் கொண்டு சென்றது. இதன் காரணமாக, பிரான்ஸ் ஊடாக ஜேர்மன் செல்ல முயன்று, அதில் வெற்றி காண முடியாதவர்கள் பிரான்சிலேயே தங்களை நிலைப்படுத்த முயன்றார்கள். எண்பதுகளில், தமிழ் மக்களது பதிவு இவ்வாறுதான் ஆரம்பித்தது.

இதற்கு முன்னரும் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சில தமிழர்கள் பிரான்சில் தமிழை நிலைப்படுத்தியிருந்தார்கள். அவர்கள், பெரும்பாலும் தமிழ் மக்களது புலப்பெயர்வுக்கு முன்னைய நாட்களில் லண்டனை நோக்கிய பயணத்தில் தோற்றுப் போனவர்களாகவோ, சலிப்படைடந்தவர்களாகவோ, வேறு தெரிவற்ற நிலையிலேயே பிரான்சில் தங்கவேண்டியிருந்தது.

எண்பதுகளின் ஆரம்பம், பிரான்சில் தமிழ் இளைஞர்களுக்குச் சவாலான காலமாகவே இருந்தது. வாழ்வியலுக்கு ஆதாரமான மொழி அறிவு இல்லாத நிலையில் கால் பதித்த தமிழர்களுக்குச் சர்றேனும் தெரிந்த ஆங்கிலம் கை கொடுக்கவில்லை. பெரும்பாலான பிரெஞ்சு மக்கள் அன்றைய நாட்களில் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களாக இருக்கவில்லை. எனவே, தமிழ் இளைஞர்கள் ஊமை மொழிலேயே தங்களது வாழ்தலைப் புரிந்து கொண்டார்கள்.

மொழி தெரியாத காரணத்தால், வேலை பெற்றுக் கொள்வதும் கடினமாக இருந்தது. அதை விடவும் முக்கியமாக, குடியிருப்புக்கான இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது மிகப் பெரிய சவாலாக இருந்தது. யாராவது ஒருவர், அசாத்தியமாக பழைய கட்டடம்

ஒன்றிலோ, அல்லது தொடர்மாடிக் கட்டடத்தின் கூரைப் பகுதியிலோ ஒற்றை அறை ஒன்றைப் பெற்றுக்கொண்டு விட்டால், பலருக்கும் அதுவே தங்குமிடமாக மாறிவிடும். அதைவிடவும், அன்றைய நாட்களில் திக்குத் திசையற்றவர்களாகப் பிரான்சுக்குள் வந்து சேரும் புதியவர்களுக்கும் அதுவே புகிலமாகிவிடும். ஒற்றை அறையில் 10 - 12 பேர்வரை தங்கவேண்டிய நிலையில், ஒருவர் உறக்கம் முடிந்து எழுந்து வேலைக்குப் புறப்படும்போது, காவலிருந்த மற்றொருவர் அந்த இடத்தில் தலை சாய்ப்பார். இந்த நிலை பெரும்பாலும், 1985வரை தொடர்ந்தது.

அதன் பின்னர், பிரான்சில் வாழ்வது என்ற முடிவெடுத்தவர்கள் வேலையையும், அதன் தொடர்ச்சியாகத் தமக்கான குடியிருப்புகளையும் பெற்றுக்கொண்டார்கள். புதிதாக வந்து சேர்பவர்களுக்கும் அவர்களது ஆதரவும், வழிகாட்டல்களும் இருந்தன. அத்துடன், சிலர் வர்த்தக முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டார்கள்.

தற்போது, குட்டி யாழ்ப்பாணமாகத் திகழும் பாரிஸின் - லா சப்பல் கடை வீதியின் ஆரம்பமும் அந்த நாட்களை அண்டியே இருந்தது. பாரிஸ் நகரில், வர்த்தக முயற்சியின் முன்னோடியாக எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் 'மாலா' நிறுவனம் கால் பதித்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக, திரைப்பட விநியோகம் சார்ந்து 'எம்.ஜி.எஸ்.' நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவை இரண்டு நிறுவனங்களும் தற்போதைய 'குட்டி யாழ்ப்பாணம்' எனப்படும் 'லா சப்பல்' கடைத் தொகுதிக்கு வெளியே பாரிஸ் 18இல் அமைந்திருந்தன. இதற்குப் பிந்திய காலத்தில், பாரிஸ் லா சப்பலை அண்டிய வீதிகளில் புதிய வர்த்தக நிறுவனங்கள் தொடர்ச்சியாகத் தோன்ற ஆரம்பித்தன.

தனி நபர் வர்த்தக முயற்சிகள் பாரிஸ் நகரில் பெரும் சாதனைகளைப் புரிந்ததாகச் சொல்ல முடியவில்லை. எனினும், பாரிஸ் நகரில் காலுங்கிய ஈழத் தமிழர்களால் உருவாக்கப்பட்ட 'ஞானம்' என்ற தொலைபேசிப் பரிவர்த்தனை அட்டையின் நீட்சியே இன்றைய 'லைக்கா' எனப்படும் பிரமாண்டம் என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ளலாம். பாரிஸ் லா சப்பலுக்கு வெளியே, பல்வேறு தொழில் முனைகளில் ஏராளமான ஈழத் தமிழர்கள் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். எனினும், அவற்றைப் பாரிய வெற்றிக்குள் கொண்டு செல்வதற்கு இன்னும் யாராலும் முடியவில்லை என்பதையும் இங்கே பதிவு செய்துதான் ஆகவேண்டும்.

தமிழர்கள் புலம்பெயரும்போதே, அவர்களுடன் ஒட்டிப் பிறந்த தமிழும், கலாசாரமும், சமயமும் கூடவே புலம்பெயர்ந்தன. ஆண்மிகத் தேடலுக்கான அவசியம் புலம்பெயர் மண்ணிலும் தொடர்ந்தது. அதனால், 1982இல் ஒரு ஆலயத்தை உருவாக்கும் முயற்சி ஓரளவிற்கு வெற்றி பெற்றது. முன்னவரான கணபதியை வழிபடுவதற்கான முயற்சியில், நடமாடும் ஆலயமாக வார இறுதியில் கிடைத்த மண்டபம் ஒன்றில் விநாயகர் வழிபாடு ஆரம்பமாகியது. சில வருடங்களில், சொத்துப் பிரிப்பு நிகழ்வாக அந்த வழிபாட்டுக் குழு இரண்டாக உடைந்து, இரண்டு பிள்ளையார் கோவில்களாக உருவெடுத்தது. இந்த இரண்டு பிள்ளையார் கோவில்களும் இன்றுவரை நிலைத்து நிற்பது அதிசயமே. ஒரு கோவில் ‘லா குர்னோவ்’ என்ற நகரத்திலும், மற்றைய கோவில் பாரிஸ் ‘லா சப்பல்’ பகுதியிலும் அமைந்துள்ளன.

தமிழ் மக்களது ஆண்மிகத் தேடலும், அதன் பலாபலனும் தனியார் வசம் செல்வதைப் புரிந்து கொண்ட தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளது பிரான்ஸ் கிளையான தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு, அம்மன் ஆலயம் ஒன்றினை தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் பொறுப்பில் லா சப்பலை அண்டிய பகுதியில் உருவாக்கியது. அது, இன்றுவரையும் வெகு சிறப்பான பூசை வழிபாட்டுடன் நிலைத்து நின்றாலும், அதனை உருவாக்கியதன் காரணத்தை 2009 மே 18இன் பின்னர் தொலைத்து விட்டது. இப்போது, தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின் நிர்வாகிகள் சிலரது கட்டுப்பாட்டில், அவர்களுக்கேயான சொத்தாகவே பராமரிக்கப்படுகின்றது. இதேவேளை, ‘லா குர்னோவ்’ என்ற நகரத்தில் சிறப்பு மிக்க சிவன் ஆலயமும் விசேடமாக இயங்கி வருகின்றது.

பிரான்சில், தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் தொடர்ந்த கல்வித் தாகமும், மொழியறிவைப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆவவும் 1986 ஆகஸ்ட் 31இல் ‘பாரிஸ் தமிழர் கல்வி நிலையம்’ உருவாக்கத்தின் காரணமாக அமைந்தது. அதன் பின்னர், தமிழ்த் தேசிய தளத்தின் பெரு முயற்சியாக ‘தமிழ்ச் சோலை’ கல்வி நிலையங்கள் உருவாகின. இந்தக் கல்வி நிலையங்களின் ஆரம்பமே தமிழ்க் குழந்தைகளின் தமிழ்க் கல்விக்கும், கலாசார - பண்பாட்டு மீட்சிக்கும் வித்திட்டது என்றால் மிகையாகாது. அத்துடன், மேடைக் கலையை வளர்ப்பதிலும், பாதுகாப்பதிலும், அதனுடைக் கழகத்தையும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதிலும், விடுதலைக்கான வேள்வித் தீயை மேலெழ வைப்பதிலும் இந்தக் கல்வி நிலையங்கள் வகித்த பங்குகள் பிரமிக்கத் தக்கவை.

தொண்ணாறுகள் பிரான்சில் குடியேறிய தமிழர்கள் வாழ்வில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இனையங்களின் அறிமுகத்திற்கு முற்பட்ட அந்த நாட்களில், மக்கள் தொடர்பாடல்களுக்கான கதவுகள் மெதுவாகத் திறக்க ஆரம்பித்தன. 1991 ஏப்ரல் 14ஆம் திங்கதி ஜூரோப்பாவின் முதல் தமிழ் வாரப் பத்திரிகையாக ‘ஆழநாடு’ வெளிவர ஆரம்பித்தது. அதன் பின்னர், 1997இல், 24 மணி நேர ‘தமிழ் ஒளி’ வாணொலியும், அதன் தொடர்ச்சியாக ‘தமிழ் ஒளி’ தொலைக்காட்சியும் ஆரம்பமாகின என்பது வரலாற்றுப் பதிவாகும்.

இன்றைய பிரான்சில் தமிழர்களது நிலையும், பதிவுகளும் அற்புதமானவை. புலம்பெயர்ந்து பிரான்சில் தஞ்சமடைந்த தமிழ் மக்கள் பிரெஞ்சு மக்களுடன் இயல்பான தொடர்பாடல்களைப் பேண முடியாத காரணத்தால், தமது வாழ்வின் பெரும் பகுதியைத் தமது தகுதிக்கேற்றவாறு

அமைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இருந்தாலும், அவர்களது அடுத்த சந்ததியினர் பெரும்பாலும் சாதனையாளர்களாகவே உள்ளனர். பெரும்பாலான தமிழ்க் குழந்தைகள் தமது உயர் கல்வியை முடித்துப் பல்வேறு உயர் பதவிகளில் அமர்ந்து வருகின்றனர்.

பல்வேறு சிறு தொழில் முயற்சிகளிலும் பிரெஞ்சுத் தமிழர்கள் வெற்றிகரமாக முன்னேறி வருகின்றார்கள். பிரெஞ்சு அரசியலிலும் சிறுகச் சிறுகக் கால் பதித்து வருகின்றார்கள். எனினும், உள்முரண்பாடுகளால் சிறைவற்றிருக்கும் தமிழினத்தால் பிரான்ஸ் நாட்டு அரசியலில் அதிகம் பிரகாசிக்க முடியவில்லை. தமிழ்த் தேசியம் என்ற ஒற்றைப் புள்ளியில் தேசியத் தலைவரால் ஒன்றினைக்கப்பட்ட தமிழ்மக்கள், காலத்தின் சதியால் மட்டுமல்ல, எதிர்கால சிந்தனையற்ற தலைமைகளாலும் தற்போது சிதறடிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். பிரான்சிலும் அந்த நிலையே நீடிக்கின்றது.

2009 மே மாதத்தின் பின்னர் உருவான ‘நீயா? நானா?’ போட்டியில் தமிழ் மக்களது எதிர்காலமே சிதறடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. காலத்திற்கேற்றவாறு, தம்மை மாற்றிக்கொள்ள மறுக்கும் தலைமைகளிடமிருந்து பிரெஞ்சுத் தமிழர்களும் மௌலிகையே செல்கின்றனர். மக்களிடம் எழுச்சியை ஏற்படுத்தவோ, தமிழ்த் தேசியம் நோக்கி அவர்களை ஒன்றினைக்கவோ முடியாத செயற்பாடுகளால், பிரெஞ்சு அரசியலிலும் தமிழ் மக்கள் தனி மனிதர்களாக முடிவெடுக்கும் நிலையில், எதையும் சாதிக்க முடியாதவர்களாகவே உள்ளனர். நகரசபை உறுப்பினர்களாகத் தமிழர்கள் சிலர் உருவாகியிருந்தாலும், பாரிய பொறுப்புகளும், தேசியக் கடமைகளும் கொண்ட தமிழினத்தின் சார்பாக இவர்களால் பெரிய சாதனைகள் எதனையும் நிகழ்த்த முடியாது என்பதே நிதர்சனம்.

உலகின் பல்வேறு இனங்களையும், மொழி பேசும் மக்களையும் அரவணைத்துச் செல்லும் பிரான்சின் குடியேற்றவாசிகளில், தமிழ் மக்கள் ஓரளவு வெற்றிகரமானவர்களாகவே கணிக்கப்பட்டுள்ளனர். இருப்பினும், 2009 தமிழினப் பேரழிவின் பின்னர் எல்லா நாடுகளையும்போல், பிரெஞ்சுத் தமிழர்களும் தலைமையற்றவர்களாக மாறி வருகின்றார்கள். தமிழ்த் தேசியம் என்ற ஒற்றைப் புள்ளியில் ஒன்றுபட்டு நின்ற தமிழர்கள் இன்று, மேய்ப்பர் அற்ற நிலையில் திக்கற்ற வாழ்வையே தமக்கானதாக்கி வாழ்கின்றனர்.

தமிழ் மக்களது தேசிய அவாவின் வெளிப்பாடாக, பிரான்சில் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் தமிழ்ச்செல்வன் அவர்களுக்கு ‘லா குர்னோவ்’ நகரசபை மண்டபத்திற்கு அருகே அவரது திருவருவுச் சிலையும், அதே இடத்தில் பாரிஸ் நகரில் படுகொலை செய்யப்பட்ட பரிதி அவர்களின் நினைவுச் சின்னமும், ‘செவ்ரன்’ நகரசபைப் பூங்காவில் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுத் தூண் ஒன்றும், வில்நெவ்-லா-காறென் நகரின் பூங்காவில் சிங்கள இராணுவத்தால் முதாரில் படுகொலை செய்யப்பட்ட பட்டினிக்கெதிரான அமைப்பு எனும் பிரெஞ்சு தொண்டு நிறுவனத்தின் பணியாளர்கள் 17 பேரது நினைவாக அமைக்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னமும், ஆர்ஜன்துவுல் நகரசபைப் பூங்காவில் தியாக தீபம் தீலீபன் அவர்கள் நினைவுச் சின்னமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன், பாரிஸ் நகரில் படுகொலை செய்யப்பட்ட நாதன், கஜன் ஆகியோரது கல்லறையின் அருகே பரிதி அவர்களது கல்லறையும்

பந்தன் மயானத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சமுதாயக் கட்டமைப்புகள் சீர்குலைந்து வருகின்றன. குழுநிலை வாதங்களால், மக்கள் பிளவுபடுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். பொறுப்புக் கூறுதலுக்கான தலைமையை ஏற்கும் பக்குவமும் தமிழ் மக்களிடம் காணப்படுவதில்லை.

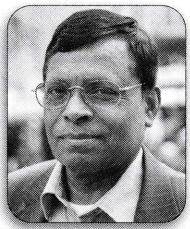
தமிழீழ மன்னில் ஏற்பட்ட தமிழ்த் தேசியத்தின் வீழ்ச்சி, பிரான்சில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மிகப் பெரிய அதிர்வினை உருவாக்கியுள்ளது. அது தமிழ்ச் சமுதாயத்தை இன்று இரு கூறாகப் பின்து போட்டுள்ளது. தமிழ்த் தேசியத்தைப் புரிந்து கொண்ட முதலாவது தலைமுறைத் தமிழர்கள் தம்மைத் தாமே குழப்பிக்கொண்டு பல கூறாகியுள்ள ஒரு பகுதியும், தமிழீழ விடுதலைப் போரைப் பயங்கரவாதமாக ஏற்றுக்கொண்ட பிரான்சின்

சட்டவாட்சிக்குட்பட்ட கல்வி முறைக்குள் கல்வி கற்று வெளியேறும் பிரெஞ்சுத் தமிழர்களது இரண்டாவது தலைமுறை தமிழ்த் தேசியத்திலிருந்து தம்மை முற்றாக விடுவிக்கும் நிலையிலும் உள்ளது.

அந்த இரண்டாவது தலைமுறையின் இந்தத் துறவு நிலை மிகவும் ஆபத்தானது. அவர்களிடம், தமிழ்த் தேசியத்தின் வரலாற்றையும், அவசியத்தையும், அது நோக்கிய ஒன்றுபடுதலின் தேவையையும் புரிய வைப்பதற்கு மிகப் பாரிய வேலைத் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. அதனைப் புரிந்து கொள்ளும் நிலையில் பிரான்சில் அமைப்பு ரீதியான பலம் ஒன்று உருவாக வேண்டும். தற்போதைய காலம் அதற்கு இடம் தருமா? என்பது விடையற்ற கேள்வியாகத் தொடர்கின்றது.●

தமிழில் உள்ள சில சொற்களையும் அவற்றுக்கு இணையான போர்த்துக்கீசியச் சொற்களையும் ஒப்பிட்டால் இவை இரவல் சொற்களாக இருக்கக்கூடும்!

Portuguese Word	Tamil Word	Meaning
Bataliao	பட்டாளம்	army
Sepoy	சீப்பாய்	soldier
Tuppaki	துப்பாக்கி	gun
Receu	ரசீது	receipt
Chave	சாவி	key
Arratal	றாத்தல்	weight
Armariao	அலமாரி	almirah
Banaboo	பிரம்பு	bamboo
Bolao	பலுான்	balloon
Kamis	கமீசு	shorts
Cha	சாய்	tea
Chocolate	சொக்கலேற்	chocolate
Copo	கோப்பை	cup
Contrato	கொன்றாக்ற	contract
Funil	புனல்	funnel
Janela	ஜன்னல்	window
Jaqueta	ஜாக்கெட்டு	jacket
Sofa	சோபா	sofa
Verandah	வெராண்டா	corridor
Sapato	சப்பாத்து	shoe
Khalsa	கால்சற்	pant
Saco	சாக்கு	gunny bag
Escola	ஸ்கூல்	school
Leileo	ஏலம்	auction
Cravado	கருவாடு	salt fish

தமிழ்ப்பிள்ளை நமசிவாயம்

சுவிற்சுர்லாந்தில் எம் தமிழர்

1982 இல் முதலாவது அகதித் தமிழராக சுவிற்சுர்லாந்தில் குடியேறியவர் சிவகுமாரன் என்பவர். இங்குள்ள பத்திரிகைகள் பல அப்போது இவரைப் பற்றி நிரம்ப எழுதின. 1984இல் கூட்டம் கூட்டமாக ஈழதமிழர்கள் இங்கு வரத் தொடங்கினர். குறிப்பாக இந்நாட்டின் தலைநகரமான பேர்னுக்கு அனேகமானவர்கள் வந்தார்கள். பிரெஞ்சு மொழி பேசும் பிரதேசமான ஜெனிவாவில் சுமார் 25 தமிழர்கள் மட்டுமே குடியேறியிருந்தனர். இவ்வாறு அன்று குடியேறியவர்கள் பலரும் ஆங்கிலம் பேசக் கூடியவர்கள்.

ஜேர்மன் மொழி பேசும் சூரிச், பேர்ன் நகரங்களில் தினமும் தமிழர் தொகை கூடிக்கொண்டே போன்று. குளிர் தாங்க முடியாததால் பேர்ன் புகையிரத நிலையத்தின் விட்டவிசாலமான கீழ்மாடியில் இவர்கள் வந்து பகற் பொழுதைக் கழிக்கத் தொடங்கினார்கள். மாலையானதும் தங்களின் காம்புகளுக்குச் சென்று விடுவார்கள். யாழ்ப்பாணம் வைத்தியசாலைக் கட்டில்கள்போல பலகையால் அடுக்கடுக்காக மேலேயும் கீழேயும் அமைந்த படுக்கைகளிலேயே இரவுப் பொழுது கழியும்.

சுவிலின் பிரதான பத்திரிகைகள் இவர்கள் யார், எங்கிருந்து வருகிறார்கள், இவர்களுடைய கலாசாரம் என்ன, பேசும் மொழி என்ன என்ற கேள்விகளோடு செய்திகளை வெளியிட்டனர்.

இங்குள்ள தொலைக்காட்சிகளில் ஒரு புதிய இனம் சுவிற்சுர்லாந்துக்குள் வந்து கொண்டிருக்கிறதென்று சொல்ல செய்திகளைப் பரப்பின. இதுமட்டுமென்றி சோகுல் நிறுவனங்களில் பணம் பெறுவதற்கு தமிழர்கள் நிற்பதை அச்சு ஊடகங்களும் மின்னியல் ஊடகங்களும் தினசரிச் செய்திகளாகக்கிக் கொண்டன.

கூடுதலான தமிழர்கள் பேர்ன் மற்றும் சூரிச் நகரங்களில் அகதி அந்தஸ்து கேட்டு விண்ணப்பித்தனர். சுவில் மொழிகளான ஜேர்மன், பிரெஞ்சு, இத்தாலி ஆகியன இவர்களுக்கு சிம்ம சொப்பனமாகவிருந்தது.

அன்று தமிழர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாகவிருந்த ஒரேயொரு தொழில் உணவகங்களிலும் ஹோட்டல்களிலும் சமையல் பகுதியில் பாத்திரங்கள் கழுவதல் மட்டுமே. பாசை பேசாது செய்யக்கூடியதாகவிருந்த தொழிலிது. கடுமையாக வேலை செய்து முதலாளிகளின் பாராட்டைப் பெற்றனர். ஒரு யானையைக் கொண்டு மற்ற யானையைப் பிடிப்பதுபோல ஏற்கனவே வேலை செய்யவரைக் கொண்டே புதிதாக வரும் தமிழர்களை வேலைக்கு எடுத்தார்கள். ஜேர்மனுடாக சுவிலிற்கு வரும் தமிழர்கள் சட்டவிரோதமான நடவடிக்கைகள்

வில் ஈடுபடுவதாக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, பயங்கரவாதிகள் போதைவஸ்துக் கடத்தல்காரர்கள் என்றும் சில ஊடகங்கள் செய்தி வெளியிட்டன. இங்கிருந்த உணவகம் ஓன்றில் இதற்கென ஒரு கூட்டம் நடத்தப்பட்டு இவ்விடயத்துக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. அமரராகிய எஸ். புஷ்பநாதன் என்பவர் எடுத்த இந்தப் பெரும் முயற்சியில் இக்கட்டுரையாளராகிய நானும் சாட்சியாக இருந்தேன்.

1985 - 1986ம் ஆண்டிலிருந்து தாயகத்தின் ஜந்து தமிழ்ப் போராட்டக் குழுக்கள் தனித்தனியாக தமக்கு வலுச் சேர்க்கும் முயற்சியில் இங்கு ஈடுபட்டனர். ஜே.ஆரின் ஆட்சிக் காலத்தின்போது இந்த ஜந்து இயக்கங்களும் ஓன்றுசேர்ந்து பேர்ன் பாலம் ஓன்றின் மேலாக கைகோர்த்த வண்ணம் ஊர்வலமாகச் சென்றது இன்னமும் எனக்கு ஞாபகமிருக்கிறது.

இதேகாலத்தில் இங்குள்ள ஏனைய பிரதேசங்களுக்கும் படிப்படியாகத் தமிழர்கள் வந்து குடியேறினர். Geneva, Lausanne, Sion, Basel, Chur Lugana ஆகிய பிரதேசங்களிலும் தமிழர் நடமாட்டத்தை காணக்கூடியதாகவிருந்தது. பின்னர் இங்கு தமிழர்கள் படைபோல வந்து சேர்ந்துவிட்டனர்.

இக்காலத்தில் றெஸ்ரோாறன்ட் வேலை என்பது மாறி தொழிற்சாலைகள், வைத்தியசாலைகள், வாகன திருத்து நிலையங்கள் போன்றவற்றில் கூடிய சம்பளத்துடன் எம்மவரிற் சிலர் வேலை செய்யத் தொடங்கினர். அப்போது இங்கிருந்தவர்களில் பெருந்தொகையானவர்களும் இளம் ஆண்களாகவிருந்ததால் இவர்களுக்கான திருமணப் பெண்கள் முகவர்களுடாகக் கொண்டு வரப்பட்டு திருமணங்கள் நடைபெற ஆரம்பித்தன.

அவ்வேளையில் ஒரேயொரு அந்தனர் மட்டுமே இங்கு இருந்ததால் அவர் குருவி போல பறந்து திரிந்து இந்தத் திருமணங்களை ஒப்பேற்றி வந்தார். கடுதாசி மட்டையில் மணவறைகள் செய்த காலம் மாறி இனுவில் மணவறைகள் வரத்தொடங்கின. இன்று ஏறத்தாழ ஐம்பதுக்கும் அதிகமான இனுவில் மணவறைகள் பலருடைய பரணில் கட்டி வைக்கப்பட்டு தேடுவாரர்றுக் கிடக்கின்றன. இப்போது இந்தியாவிலிருந்து ஒவ்வொரு திருமணத்துக்கும் புதுப்புது அலங்காரத்தில் திருமண மணவறைகள் வந்து இறங்குகின்றன. பிள்ளையை ஊஞ்சலில் ஆட்டும் பல தொட்டில்களும் இங்கு நிரம்பிக் கிடக்கின்றன.

அந்த நாட்களில் திருமணம் செய்யும் இளைஞர்-யுவதிகளுக்கு பெற்றோர் இங்கில்லாததால் நண்பர்களே அந்த இடத்தை நிரப்பி வந்தனர். இப்போது பெற்றோர் ஊரிலிருந்து வருகிறார்கள் அல்லது இன்னொரு புலம்பெயர்ந்த நாட்டிலிருந்து வருகிறார்கள். இன்னுமொன்றையும் இங்கு

கூறவேண்டும். அப்போதிருந்து யுத்தம் முன்னிவாய்க்காலில் நிறுத்தம் காணும்வரை ஒன்றினைந்திருந்த எம்மவர்கள் அப்போது நீ வேறு நான் வேறு என்று ஆடுத்தொடங்கி விட்டார்கள்.

படிப்படியாக குடும்பங்களுக்குள்ளும் சச்சரவுகள் ஆரம்பித்துவிட்டன. ஊருக்குப் பணம் அனுப்புவதிலிருந்து பெற்றார் மற்றும் உறவினர்களை பொறுப்பேற்று வரவழைப்பதுவரை இந்தப் பிரச்சனைகள் பலவிதம்.

முன்னர் இங்கு வந்தவர்களுக்கு 'N' பெர்மிட்டும் பின்னர் வந்தவர்களுக்கு 'B' மற்றும் 'C' பெர்மிட் பெற்றவர்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1990களில் 'B' பெர்மிட் பெற்றவர்கள் சொர்க்கம் கிடைத்தது போன்ற மகிழ்ச்சியில் தினைக்கின்றனர். இவர்கள் இலங்கைப் பாஸ்போர்ட்டைப் புதுப்பிக்கலாம் ஊர் போய்வரலாம். அதேசமயம் சுவிலில் 'Accepted' என்ற நீலப்புத்தகம் கிடைத்தவர்கள் இலங்கைக்கு போக முடியாது தவிப்பது பரிதாபமானது.

'Accepted' என்பதற்காக வேலை செய்யாமல் இங்கிருக்க முடியாது. இவர்கள் சுவில் சட்டவிதிகளின்படி எந்தக் குற்றம் செய்தாலும் கட்டாயம் தண்டிக்கப்படுவார்கள்.

இங்கு பிறந்த எமது பின்னைகளுக்கு கல்வி என்ற விடயம் எங்கள் நாட்டைவிட வேறுபட்டதாக இருப்பதால் இந்நாட்டு மொழிகளைத் தெரியாத பெற்றோரும் பின்னைகளும் பெரும் சங்கடங்களைச் சந்தித்தனர். ஆனால் இப்போது இந்நாட்டு மொழிகளை இருதரப்பினரும் நன்கு கற்றுக் கொண்டதால் பாடசாலைக் கல்வி சிரமமானதாகவில்லை.

சுவிலின் பல மாநிலங்களிலும் சீட்டுப் பிடித்தல் என்ற தமிழர்களின் வருத்தம் பரவலாகியது. ஆயிரத்தில் தொடங்கி இலட்சம் வரையில் சென்ற இந்தச் சீட்டுகள் பலரது உறவுகளுக்கு முடிவு கட்டியது மட்டுமல்லாமல் சண்டை சச்சரவுகளையும் உருவாக்கி அந்த வழக்குகள் இன்னும் நீதிமன்றங்களில் நடைபெறுகின்றன. இதேபோன்று குடும்பச் சண்டைகளும் விவாகரத்தில் முடிவது கூடிக்கொண்டே போகிறது.

1984 - 1985களில் இங்கு வந்தவர்கள் தொலைபேசி வசதிகளேயில்லாத அகதி முகாம்களில் மாதக் கணக்கில் இருக்க நேர்ந்தது. வாராவாரம் கொடுக்கப்படும் செலவுக்கான பணத்தில் மிகச் சிக்கனமாக தமது தேவைகளைக் கவனித்து அதில் ஒரு பகுதியை தாயகத்தில் இருக்கும் தங்கள் குடும்பத்தினருக்கும் அனுப்பிய காலம் அது. ஆனால் இன்று வரும் அகதிகள் ஜபோனுடனும் ஸ்மார்ட் போனுடனும் இங்கு வந்திறங்கிய அடுத்த நிமிடமே 'வாட்ஸ் அப்' ஊடாக செய்திகளை அனுப்புகிறார்கள்.

சர்வதேச ரீதியில் எமது விடுதலை வேட்கையை உலகறியச் செய்வதில் ஜெனிவா ஊர்வலங்கள் கடந்த 25 வருடங்களாக தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. 1987இல் ஆரம்பமான இந்தக் கவனியிர்ப்பில் சுவில் தமிழர்களின் பங்களிப்பு பெரியது.

இங்குள்ள ஜக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் முன்றலில் ஆரம்பத்தில் பத்துப் பதினைந்து தமிழர்கள் மட்டுமே கூடினார்கள். தற்போது நோசான் மாநகர சபையின் உறுப்பினராக இருக்கும் இக்கட்டுரையாளராகிய நான், ஜெனிவா கிறிஸ்தவ அருட்தந்தை அலைன் வைலர் அவர்களின் உதவி பெற்று இங்குள்ள காவல்துறையினரிடம் அனுமதி வாங்கி ஜ.நா. முன்றலில் அமைதி வழியில் எமது

போராட்டத்தை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆரம்பித்தோம். இங்குள்ள தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு இதை நடத்தி வருகிறது. ஆரம்ப நாட்களில் நாம் நடத்திய போராட்டங்களை La Swiss பத்திரிகை முன்னுரிமை கொடுத்து செய்திகளை வெளியிட்டது. இதன் தொடர்ச்சியாக ஜெனிவா புகையிரத நிலையத்திலிருந்து பல நூற்றுக்கணக்கான தமிழர்கள் அமைதி ஊர்வலங்களை நடத்தினோம். அத்துடன் முதற்தடவையாக ஜ.நா. அலுவலகத்தின் உள்ளே சென்ற நானும் நண்பர் அம்பலவானர் கிருஷ்ண அவர்களும் அங்குள்ள அதிகாரிகளிடம் மகஜர் ஒன்றைக் கையளித்தோம்.

காலப்போக்கில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள எமக்காகக் குரல் கொடுக்கும் பலரும் வருடாவருடம் இங்கு வந்து எமது பேரணிகளிலும் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொண்டு வந்துள்ளனர். ஜயா நெடுமாறன், வைக்கோ, புகழேந்தி தங்கராஜா ஆகியோர் இவர்களில் முக்கியமானவர்கள்.

2007ம் ஆண்டில் இங்கு நடைபெற்ற ஷவெல்க தமிழ் நிகழ்ச்சியில் 14,000க்கும் அதிகமான மக்கள் கலந்து சரித்திரம் படைத்தனர். இந்த நிகழ்வு சமகாலத்தில் உலகெங்கும் ஒளிபரப்பப்பட்டது.

ஜெனிவா ஊர்வலங்களில் பிற்காலங்களில் பல ஜரோப்பிய அமெரிக்க நாட்டுத் தமிழர்கள் பெருமளவில் வந்து கலந்து கொள்கின்றனர். குறிப்பாக பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, நோர்வை, டென்மார்க், இத்தாலி, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, கனடா, ஹோலாந்ட், பெல்ஜியம், ஆஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளிலிருந்தும் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் உறவுகள் வந்து கலந்து கொள்கின்றனர். 2009க்குப் பின்னர் இலங்கையிலிருந்து தாயகப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த தமிழ் நாடானுமன்ற உறுப்பினர்களும் இங்கு வருகை தருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுவிலில் தமிழ் அகதிகள் புனர்வாழ்வுப் பணிகளுக்கு ஓர் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் திரு. நமசிவாயம் அவர்களும், பிற்காலங்களில் திரு. அன்றன் பொன்ராஜா அவர்களும் இந்தப் பணிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தனர்.

பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து 1990ம் ஆண்டு முதல் தமிழ் மனித உரிமைகள் செயலகத்தைச் சேர்ந்த எஸ்.வி.கிருபாகரன் வருடம் இரு தடவைகள் இங்கு வருகை தந்து இங்கு நடைபெறும் ஜ.நா. மனித உரிமை கூட்டங்களில் பங்குபற்றி வருகிறார். இவரும் இவரது மனைவி டியேற்றி கிருபாகரனும் ஆற்றிவரும் பணி பாராட்டுதற்குரியது.

கடந்த ஜந்து வருடங்களாக ஜெனிவா பேரணிகள் நடைபெறும் வேலைகளில் முள்ளிவாய்க்கால் அன்றத்தங்களை வெளிப்படுத்தும் நூற்றுக்கணக்கான புகைப்படங்களையும் பதாதைகளையும் இரண்டு முன்று வாரங்கள் தொடர்ச்சியாக முருகதாசன் திடலில் பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த கஜன் (லோகநாதன்) பொதுமக்கள் பார்வைக்கு வைத்து கவனியிர்ப்பினை நடத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது மேற்படிப் புகைப்படக் கண்காட்சி ஜெனிவாவுக்கு வெளியே வேறு பல நாடுகளிலும் நடைபெற்று வருகிறது.

சமய விழாக்கள், இசை நிகழ்ச்சிகள், நடன வைபவங்கள் அனைத்தும் தேசியம் சார்ந்த நிலைவு நிகழ்வுகளும் வாராவாரம் பல்வேறு மண்டபங்களில் நடைபெறுகின்றன.

கவில் தமிழ் ஒருங்கிணைப்புக் குழு எடுத்த முயற்சியால் தமிழ் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் மொழி மற்றும் அவர்கள் சார்ந்த மதும் சம்பந்தமான பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. கவில் பூராவும் இப்போது 34 தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இயங்குகின்றன.

நடனப் பள்ளிகள் பல நடன ஆசிரியர்களால் நடத்தப்படுகின்றன. குறைந்தது ஆயிரம் வரையான மாணவிகளுக்கு மேல் நடனம் பயில்வதுடன் பல நிகழ்ச்சிகளையும் வழங்கி வருகிறார்கள். வசதியுள்ள பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு அரங்கேற்றம் செய்து மகிழ்கிறார்கள்.

தங்கள் பாடசாலைக் கற்கை வேலைகளுடன் தமிழ் வகுப்பு, நடன வகுப்பு போன்றவைகளுக்கும் வார இறுதி நாட்களில் பெண்பிள்ளைகளே கூடுதலாக ஓடியோடி பங்குபற்றி வருகின்றனர். தமிழக நடிகர் சிவகுமார் அண்மையில் இக்கட்டுரையாளரைச் சந்தித்தபொழுது மேற்சொன்ன விடயங்களைக் கேட்டுவிட்டு மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார். தமிழ் நாட்டில் முக்கியமாக சென்னையில் தமிழ் கற்பிக்க மத ரீதியான பாடங்களைக் கற்பிக்க இவ்வாறான பாடசாலைகள் இல்லையென்றும் அதனைத் தமிழ்நாட்டில் செய்ய முடியாதிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டு கவலையடைந்ததோடு புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் செயற்பாட்டினை மெச்சிப் பாராட்டினார்.

வருடாவருடம் சொலத்துாண் என்ற பட்டணத்திலுள்ள நலன்புரிச் சங்கம் 'நாட்டிய மயில்' என்ற சர்வதேசப் புகழ் பெற்ற ஒரு நிகழ்வினை செய்து வருகிறது. இங்குள்ள பெரும்பாலான நடன ஆசிரியைகளையும் இந்த விழாவில் சந்திக்கலாம். வெளிநாடுகளிலிருந்து வருபவர்கள் இப்போட்டியின் நடுவர்களாகச் செயற்படுவது கவனிக்கப்பட வேண்டியது. மிருதங்கம், வீணை, தபேலா, 'கீ போர்ட்' ஆகியவற்றுக்கான வகுப்புகளும் நிறைய இங்கு உண்டு. ஈழத்தமிழரின் இரண்டாம் தலைமுறையினர் இவ்வகுப்புகளில் ஆர்வத்தோடு பங்குபற்றி வருகின்றனர்.

இங்கு சுமார் 28 கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டு உரிய முறையில் கும்பாபிஷேகங்கள், நித்திய நெந்திய பூசைகள், விசேட யாகங்கள், திருவிழாக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதேசமயம் ஆலய நிர்வாகக் குழுக்களில் இருப்பவர்களுக்கிடையில் அவ்வப்போது பிரச்சனைகளும் ஏற்படுகின்றன. ஆலயங்கள் அதிகரித்திருப்பதால் பூசைக்குரிய பொருட்களான தேங்காய், வெற்றிலை, திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் போன்றவை விமானங்களில் வந்து இறங்குகின்றன. தமிழர்களுடைய சில நிகழ்வுகளில் வாயிலில் குலையுடன் கூடிய வாழை மரங்களைப் பார்க்கக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. இது எம்மவர்கள் ஒருபோதும் களவிலும் நினைத்திருக்காதது.

கவிலிலுள்ள தமிழர்களின் தேவையை உணர்ந்து அவர்களுக்குரிய உணவுப் பொருட்களை அனுப்பி வெளிநாட்டுச் செலவாணி தேடுவதில் தமிழ்நாடு முன்னிற்கிறது. 'யாழ்ப்பாணக் கறித்துாள்' தமிழ்நாட்டில் தயாரிக்கப்பட்டு இங்கு விற்பனைக்கு வருவது விசித்திரியில்லையா? இப்படியாக புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களை மையப்படுத்தி தமது வியாபாரத்தை வளப்படுத்தும் பல சம்பவங்களை இங்கே எடுத்துக் கூற முடியும்.

இப்படியான போக்கு இன்னும் இன்னும் தொடரக் கூடிய அறிகுறிகளே மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன.●

பூமியில் மனிதன் போக முடியாத இடம்

மனிதன் நிலவுக்குப் போகிறான். செவ்வாய் கிரகத்துக்குக் கூட போய்விட்டான். இப்படி பூமியை விட்டு பல லட்சம் கி.மீ. தொலைவு செல்லும் மனிதனால் பூமியில் உள்ள ஒரு இடத்துக்கு மட்டும் போகவே முடியாது.

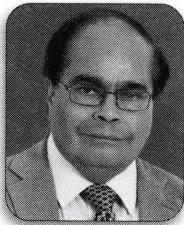
அந்த இடத்தின் பெயர் 'சேலஞ்சர் டெப்'. இது ஒரு கடல் பகுதி. உலகின் மிக ஆழமான கடற்பகுதி. கடலின் சராசரி ஆழம் 4 கி.மீ. ஆனால், இங்கோ கிட்டத்தட்ட 11 கி.மீ. ஆழம். எவ்வரஸ்ட் மலையை அப்படியே பெயர்த்து எடுத்து இந்த இடத்தில் போட்டாலும் 3 கி.மீ.

ஆழத்தில்தான் கிடக்கும். அப்படியென்றால் அதன் ஆழத்தை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

ஏன் இந்த இடத்திற்கு மனிதனால் போக முடியாது என்றால், கடல் நீரின் அழுத்தம் தான் அதற்கு காரணம். காற்றுக்கும் அழுத்தம் உண்டு. அது நமது மீது ஒரு சென்டி மீட்டருக்கு ஒரு கிலோ என்ற அளவில் இருக்கும். இது எப்போதும் நம் உடல் மீது அழுத்திக் கொண்டே இருக்கும். நமது உடலுக்கு அதை தாங்கக் கூடிய சக்தி இருப்பதால் அந்த அழுத்தம் நமக்கு தெரிவதில்லை.

கடலில் 10 மீட்டர் அழுத்திற்கு சென்றால் இந்த அழுத்தம் 2 மடங்கு இருக்கும். அதுவே 20 மீட்டர் என்றால் 3 மடங்கு இருக்கும். 30 மீட்டர் அழுத்தில் 4 மடங்கும், 4 கி.மீ. கடல் அழுத்தில் 400 மடங்கும் இருக்கும். இது நம்மை படுக்க வைத்து 50 சிமெண்டு முடைகளை மேலே அடுக்குவது போல் அழுத்தம் கொண்டது. இதுவே 10,000 மீட்டர் அழுத்தில் 1,100 மடங்கு இருக்கும். அப்படியென்றால் அந்த இடத்தில் மனிதனின் உடலை நீர் ஊட்டுவி செல்லும். இதனால் மரணம் ஏற்படும். மேலும் கடலில் 800 மீட்டர் அழுத்திலே இருந்து கூழ்ந்து இருப்பதால் எதையும் பார்க்க முடியாது.

1960-ல் 'டிரியஸ்ட்' என்ற நீர் மழுகிக் கலம் ஒன்று 'சேலஞ்சர் டெப்' ஆழம் வரை சென்றது. அதற்காக கனமான இரும்பு கூண்டு ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டது. அதனுள்ளே 'ஜாக் பிக்கா' என்ற கடல் ஆராய்ச்சி நிபுணரும், 'வால்ஷ்' என்ற கடற்படை அதிகாரியும் சென்றனர். அதில் இருந்த கனத்த கண்ணாடிச் சாளர்ம் வழியாக அவர்களால் அடிப்பகுதி நிலத்தை பார்க்க மட்டுமே முடிந்தது. அங்கு இறங்கி நிற்பது என்பது முடியாத ஒன்று என்பது புலனாகியது. இதிலிருந்து எந்த மனிதனும் இங்கு காலடி பதிக்க முடியாது என்பதே உண்மை என்பது உறுதியாகி விட்டது.●

Dr. S. Navaratnam

LIFE IN UK 50 YEARS

Ceylon was a colony for more than a century until 1948 when we got independence. During my childhood I believed that anything British was superior to others. We went for goods made in Britain and even paid more money to purchase consumables, clothes, cars, bicycles etc. Education in schools placed English language as the medium of instruction in secondary schools. Language of administration in Ceylon was English for several years even after independence. For postgraduate education in various fields chosen individuals were sent on scholarship to various universities like Cambridge, Oxford, London University and Edinborough university and several universities and technical institutions. Most medical specialists including physicians, and surgeons would have returned from England with qualifications. English university qualifications like BA(lond), BSc (lond) were considered by some to be superior to Indian university degrees. People rarely went to USA, Canada, Australia or Newzealand for higher education those days. Ceylon government scholarships were mainly to go to UK for higher education and training.

After the birth of the Republic of Sri Lanka there has been gradual change in the attitude and behaviour of Sri Lanka in the world arena. It is clear that our minds were conditioned to believe that UK was a great country and our desire to go to the UK to study or work would be highly desirable.

My article is mainly based on my experience in UK after my arrival in 1968 for postgraduate education and specialisation in medicine. I learnt that work permits were easily granted to well trained nurses whose qualification was approved by the general nursing council of Britain. Some teachers in short supply like mathematics and science. Doctors with full registration with the General medical council could also get work permits to come over to the UK. Prior to granting of work permits the applicants should show that an institution is ready to employ the individual.

I found that quite a few Tamil Sri Lankans had come

on work permits to teach or work as nurses. Most doctors came for postgraduate studies, very few came on work permit. Some engineers also came on scholarship granted by government to do postgraduate studies and work experience.

There was another category of young students who secured admission to follow under graduate and technical studies. Hundreds of young women with good working knowledge of English language secured admission to nursing schools to follow SRN (State Registered Nurse) course or lower grade of SEN (State enrolled nurse). There were many Polytechnics and colleges offering courses and diplomas in various disciplines like civil engineering mechanical, electrical, and electronic engineering. Our youngsters from Sri Lanka found that the admission criteria were not stringent. In all colleges. Ability to pay college fees and support themselves by independent means while undergoing the course were required. Most young applicants got relatives and friends to sponsor their upkeep in the UK but in fact they relied on the fact that they could do odd jobs and survive.

These young men and women who came as students during early sixties survived in this climate with meagre means. They often worked in restaurants, hotels, petrol stations, fast food outlets to earn their upkeep. They stayed in rooms as paying guests in British homes or rented rooms. In the sixties the living accommodations were not well heated or ventilated. Central heating systems with piped hot water was not available in most homes. They used to have electric fire heaters and paraffin heaters. Gas fired open fire places with chimney was a luxury found in well to do homes only. Hot water was not available for washing the body except by special arrangements. Some flats and rooms will have electric meters which when fed will permit use of a certain amount of electricity. Some students who could not afford to feed the meters went to bed wearing thick woollen clothes. They went without a body wash for days. Some of the accommodation where students could afford to rent did not have a shower and

they had to spend more money to use hot water in a tub to wash. The students used to go once a week to communal baths to have a proper warm water shower. It costs very little money to have a shower in a communal bath which is equipped with several showers and a swimming pool. Toilets and wash rooms are often shared by many. Some homes and living accommodations would have outside toilets and one may have to go out in the garden in the night to use such facilities. It could be a cold dark snowy night but one had to walk out of the building to access the toilets.

Sometimes their hands may be frozen in the cold if they do not wear suitable gloves. Thermal under wear and thick woollen clothes offered some help to withstand the cold in the winters. There were instances when students would not have enough money to feed the electricity meters to have suitable lights to study for long hours. Some students went to public libraries where good light and warm rooms are available sit and work reading and writing subject matter. Some students who could not afford to keep their room warm went to underground trains (tube trains) and with little money to travel short distance and stay in the train and in the underground stations without exiting for hours to keep warm thus avoiding the expense to pay for electricity. Washing clothes was a problem for these students. They found it too expensive to use hot water in their flats, They used to go to public laundry and pay to load the washing machines. Transport was also expensive. Young students often walked miles and sometimes used underground trains in and around London. Bus travel was not too expensive. Bus and coach travel was relatively less expensive than trains.

Food

We had to eat what the local residents ate. There were some vegetables and yams from the caribbean in some of the african shop. In Southall the Indian had settled long before and therefore we could buy Indian vegetables in Indian shops. We used to go to Southall from various villages and towns to buy vegetables and traditional Indian food. We could buy rice in Indian shops only those days. Some East African Indians who were forced out by the new African regimes came and settled in UK during the sixties and they set up corner shops where we could buy some Indian food materials. They also set up Indian restaurants in various towns in Britain. Meat fish and other non vegetarian food were easily available although relatively expensive.

Eating habits

Uncontrolled consumption of meat proteins, fat, and carbohydrates led to a rise in Diabetes, High blood pressure, Ischaemic heart disease and heart attacks among our young men and women.

Lack of planned exercise

Tamil youth often ran against time working, earning, attending classes. They did not set aside time to look after their own health. They did not make use of the facilities such as council swimming pools, sports facilities Gymnasium etc. Proportionally greater number of immigrant Tamils suffered early onset diabetes heart attacks and lung diseases.

Accessing medical facilities

Our students and other Tamils failed to attend General practitioners for routine screening, immunisation, advise to stop smoking even if these are available free on the NHS. This was the scenario in the sixties and early seventies. There were around 20,000 tamils in and around London and suburbs during the seventies. Most were under graduate and post graduate students. There were some teachers who came on work permits and some doctors working in the NHS during their specialty training and some engineers working after getting higher qualifications. Some university lecturers continued to work after PHd.

I lived and worked in the suburbs of London and therefore was aware of the social religious educational and cultural activities of our tamil people from Sri Lanka. In 1972 I was working in the University College Hospital as a senior registrar in rheumatology. There were a few like minded people interested in the Tamils in Sri Lanka whose bleak political future was written on the wall. About twenty of us met in London West end near the office of the BBC on a few occasions. I could remember some prominent names, late Dr K Arumugam an engineering professor from City University, Mr. S. Kathiresan a chartered accountant, Mr.S. Sivananthan an engineer, Mr. A. Vairavamoorthy an engineer, Dr S Rajachandran a General Practitioner, Mr. A Vamadevan,an engineer, Mr. S Ratnasingam an engineer, Dr. R Thayaparan (Psychiatrist) Mr. R Sivaniythy an enterpruner, and some others including my self. We discussed the economic deprivation of the Tamil people in Sri Lanka and planned to undertake projects to promote export of goods produced in Tamil areas and provide them with knowhow on marketing home produce.

There were no temples or places of worship in London for Hindus /Saivites. There was difficulty in finding a priest to perform final rites when some one dies. In some funerals North Indian priest whose ways were different from our tradition and one who do not speak Tamil performed rites. Most people found the service unsatisfactory. Mr. Sabapathippillai a lawyer and mathematics teacher who was well versed in the Saiva tradition and practice volunteered to do wedding ceremony and funeral service and was fully engaged providing these services for Tamil Hindu/saivites in UK. That service to the community was well appreciated. Few years

on Mr. Sabapathypillai started doing pooja for a MURUGAN deity installed in a room in his home and invited public to join in the worship. One Mr. Meiyappan from Tamil Nadu, India also started an organisation with an aim to start a Murugan temple in EASTHAM. Mr. Sabapathipillai joined him and a group of Tamils formed a committee with the aim to build a MURUGAN Temple in London. The two main protagonists fell apart and two separate organisations went in separate ways to build two Hindu Murugan temple. Both groups collected funds and Mr. Meiyappan's group set their eyes in Eastham situated in East London. Mr. Sabapathipillai lived in Merton/Wimbledon area and carried on holding Pooja in a hired hall in Merton situated in South west of London. Both groups progressed with religious worship and cultural activities.

Eventually under the leadership of Mr. Sabapathipillai The Britannia Hindu Saiva trust was formed and they built and are managing the Highgate Murugan temple in North London which is thriving very well. Under the initial blessing of Mr. Meiyappan who later resigned, The London Murugan Temple trust was formed and they built a magnificent temple in Eastham for Lord Muruga which is thriving well. When the Highgate Murugan temple was being consecrated one of the trustees Mr. Ratnasingam led a group to establish a Ganapathy temple in Wimbledon around the year 1980. These were the three hindu saiva temples built in London at that time With the consecration of temples Brahmin priests were brought down from Sri Lanka and Tamil Nadu to work in the temples. A few years later during the late eighties many more temples came up in and around London and now there are nearly twenty five saiva temples managed by Tamils from Sri Lanka in London alone.

On the cultural and educational side Tamil weekend schools started in and around London. Mr. CJT Thamotheram was a leading teacher in Sri Lanka who was the secretary of All Ceylon Union of teachers. He was responsible for organising West London Tamil School during middle seventies in Harrow attracting young tamils who could teach Tamil language mathematics and cultural subjects like ,bharathanatyam carnatic music vocal, violin, flute mridangam etc About the same time one Mr. Thiruchelvam ran the Wimbledon Tamil School covering a similar curriculum.

On the political front the Valar Eelam group developed further. A community of similar minded people were involved with temples, Tamil schools and cultural programs of Carnatic music and dance. We were concerned about the political difficulties the Tamils were facing in Sri Lanka.

Development of Politically active militant groups in Sri Lanka had their mirror organisations in UK. Many students after successful or unsuccessful education al

achievement managed to stay in the UK and joined the militant groups in UK having close contact with developments in Sri Lanka. British journalists and politicians gave some support to the feelings of Tamils in UK. In the year 1974 I was appointed consultant rheumatologist in the NHS for a district in Essex not far from the centre of London. I was able to attend meetings of concerned organisations in London. More and more Tamil students came but did not go back as they had no future in Sri Lanka. The young Tamils took on small business and started working in petrol stations and eventually took control of the managing them They also got jobs in fast food outlets such as KENTUCKY FRIED CHICKEN. The riots of 1977 which shook the Tamil communities in Sri Lanka had its ripples in London. Politically minded Tamils seniors, youth and students got together and had a protest rally in the heart of London when more than 5000 strong protestants did a peaceful march culminating in a meeting of leading Tamils in the Liberal Club hall. The supporters of militant groups and some influential Tamils in UK and British Politicians and journalists from UK met and discussed ways and means to help our tamil brothers in Sri Lanka.

An organisation called "STANDING COMMITTEE OF TAMIL SPEAKING PEOPLE (SCOT) was formed. A constitution for Scot was drawn up with the main aim of relieving poverty in the Tamil speaking people of Sri Lanka and the organisation was registered as a UK charity. More than three hundred members paid subscription and joined. About 3000 well wishers supported fund raising activities. SCOT was respected as a credible UK registered Charitable trust collecting money and helping to fund projects. During the aftermath of the 1977 riots a large number of Tamils displaced from Upcountry and Sinhalese areas were settled by an organisation in Sri Lanka called TRRO(Tamil Refugee Relief and Rehabilitation headed by KC NITHYANANDA and Mr. KANDASAMY a renowned lawyer from Colombo. The group took over farms in Vanni area and settled those internal refugees. SCOT funded these settlements and other orphanages and other income generating projects..

The growth of militancy among Tamil youth in Sri Lanka had its effect on UK based Tamils who financially supported people in Sri Lanka . The unprecedented rioting ,burning and looting that occurred in Sri Lanka by the Sinhalese thugs in Sri Lanka in July 1983 created a shock wave and reaction among the expatriot Tamils in UK. Even before the riots occurred some of the anti tamil regulations and activities by the Sri Lankan Government was noticed by the Tamil activists in UK who campaigned among British politicians in Parliament and in the house of lords and some journalists. We got a signed petition by more than twenty five parliamentarians published in the Guardian a highly

respected News Paper. We also established contact with various embassies in London including Indian Embassy.

Some who came as students managed to work hard and send money to the family in Sri Lanka. Tamils who were settled with reasonable income sponsored students from Sri Lanka. The perception in Sri Lanka in the seventies was that anyone who goes to UK does well and manages to send back some money to parents and other relatives. How those students worked here and the hardship they endured was not known to people back home.

Contact and travel home.

Letters were the main form of communication. Air mail letters took about ten days to reach home. British telecom calls were quite expensive. People had to go to post office or telephone booths to make long distance calls or international calls. Except under special emergencies one does not make international calls.

Telegrams were used as and when necessary. Cell phones came to the open market in 1988. The receivers were bulky. The electronic functions in those cell phones were limited, apart from talking initiating calls and receiving calls there no other functions available. The cell phones improved very fast and small sleek receivers came. With advance of computing and internet, the cell phone facilities have grown fast.

Many people did not think of making trips to Sri Lanka or any other country except for emergencies. Air travel had become common and safe but relatively expensive. Some entrepreneurs organised Charter flights at half the normal return flights to Sri Lanka. Mr. Joshua was one of them. Those flights which often operated during festival times like New Year, Christmas were very popular among Tamils and Sinhalese. In land within UK, train and coaches, were widely used by tamil people. The worst racial riots leashed out on Tamils during 1983 July taken with great shock and helplessness by the Tamils in UK. They gathered in Large numbers on 23rd July in the centre of London and over 10,000 people marched from Sri Lankan High commission near Hyde park to Trafalgar Square to show our protest. Decision was taken to send a delegation to the then Prime Minister Of India, Smt Indira Gandhi. With my help and good offices that I had developed with Smt Indira Gandhi an appointment was arranged for an international group of Tamils in UK, USA, Singapore, Australia and Newzealand to meet Smt Indra Gandhi on 27th July 1983. That meeting marked an important event in Indian involvement of India in the Sri Lankan Tamil struggle for freedom.

In the UK Tamil activist worked hard working to get political support from progressive forces in UK. They also formed coordinating committees with those in

western Europe like France, Germany, Netherlands, Italy Switzerland, Denmark, Norway etc.

The number of hindu temples in UK rapidly expanded. Large number of Refugees poured in via various ways, flying in without visa, coming by boats and other forms of transport from Europe. Some people went to detention camps to be released and taken to their homes by friends and relatives.

Those who were allowed to come in temporarily were allowed to stay in until they were called for interview. Some were granted refugee status and others were allowed to stay pending further investigation. The number of new arrivals swelled fast to reach nearly 100,000. Most of the people remained in and around London while others went far to their counties like Birmingham, Manchester, Scotland and Wales. Some of them were housed by the Councils and others found their own means. Some found employment legally and others worked and earned somehow. Most did not manage to find jobs that fitted their educational standards. Some established their own business like corner shops post office, fast food outlets petrol station. Tamils however survived and thrived. Culturally the music teachers who had come from Srilanka as refugees or to join their husbands in UK taught music in the evenings and week ends, Tamil language, Bharatanatyam, and carnatic music teaching progressed rapidly. These teachers joined week end Tamil schools or made private arrangements to teach fee paying children. Some institutions like temples also ran their week end cultural classes. Arangetrams of classical singing, violin mridangam, bharatanatyam took pride of place in the cultural arena. The grand scale of these events has been amazing. Indian musicians and dancers came on invitation and enriched our cultural life.

Hindu weddings for the second generation Tamils were also celebrated in traditional fashion but in very sophisticated venues, or expensive hotels. The ceremonies became very elaborate and expensive with a separate reception with dinner dance, the same evening or the following evening.

Religious groups taught Hinduism and Christianity. Tamil sermons in churches were available in London. Several temples came up in each and every hamlet where Tamils lived. Kanaga Durga Amman Temple in Ealing grew very fast and attracted a large attendance. Another amman temple in Tooting called Muttumari amman temple also attracted a big clientele. Both these temple sent large sums of money from their surplus income to Tamil areas of Sri Lanka, London Sivan Temple in Lewisham where I was chairman of the trust started in 1993 and grew very fast to be established as the first Sivan temple in London. All the temples helped projects funding orphanages in Sri Lanka with

their surplus funds. An organisation called Tamil Orphans Trust was established in London during the eighties and they collected funds by direct subscription and donations. They also held several fund raising carnatic music concerts by famous Indian artists like Sudha Ragunathan, Nithyasree Mahadevan, Bhushany Kalyanaraman, Priya Sisters and others. We also staged artists from UK for fund raising. Programs.

In organisations where I was involved as chairman like SCOT, FRIENDS OF JAFFNA HOSPITAL, LONDON SIVAN KOVIL TRUST,KEERIMALAI SIVAN TEMPLE TRUST, MAHAJANA COLLEGE OLD STUDENTS ASSOCIATION. We helped to promote art and culture while raising funds for charitable activities .We invited famous musicians and dancers and organised concerts which were attended by big audience, thereby swelling the surplus income for the charity.

OLD STUDENTS ASSOCIATIONS

Old Students associations were formed to support their school at home. Jaffna College Vaddukottai, Mahajana College, Tellipalai, Jaffna Hindu College, Hartley College,Union College Tellipalai, Chavakachcheri Hindu, Dribergs College formed their OSA in UK. Some of the associations sent some funds to their schools in Sri Lanka. I was elected Chairman of Mahajana College, Tellipali and I served for five years.

Saiva Munnetra Sangam

This association started it UK branch in 1987 in Essex. I was asked to be the chairman when the association got registered as a UK Charity and grew rapidly in Essex and East London. Their aim was to offer social service with religious concern. They encouraged saiva prayers, ceremonies, helped in hindu weddings, hindu funerals, Saiva education and music and cultural avtivities. I seved as the Chairman of Saiva Munnetra Sangam UK for seven years until they moved to East London from their base in Essex.Their service extended all over London and UK.

Support Groups for temples in Srilanka.

Temples suffered a great deal during the war. Support groups in UK helped to rebuild and reinstate those temples.KEERIMALI SIVAN TEMPLE TRUST was established in 1989 in London when the Aadheena Kartha Rajyasree Naguleswara Kurukkal visited London for that purpose. A TRUST was formed with myself as chairman and Dr K Sivakumar secretary, and Mr. VR Ramanathan,Reasurer. We have had various fund raising activities including, a Bharatanatyam program by famous Chitra Visveswaran,Music CD about Naguleswaram sung by Smt.Bhushany Kalyanaraman, Music concert by Smt.Bhushany Kalyanaraman Music concert by Smt.Charulatha mani and fund raising appeals.All funds collected to Srilanka to the temple account for use of temple building.Kumbapisheham was held 2012. Now the Gopuram building is coming

to end. There are groups of people from various towns and villages collecting funds to rebuild or renovate their temples. The second generation Tamils have done very well in schools and many have gone in to professional courses in universities. A good number had the priveledge to go to Cambridge and Oxford universities to read a variety of subjects including medicine, engineering, law,sciences, language, media studies, journalism etc. The young students did not stick to our traditional pursuits. In the fields of business enterprises many have advanced successfully. A large number of tamils own supermarkets and convenient stores They have building companies radio channels, news medias.

NEWSPAPER

The first Tamil monthly paper was LONDON MURASU launched in 1974 managed by Mr. -S Sathananthan, Mr. Sabapathipillai;s son. It was a good effort to bring News from Sri Lanka and India to the Tamil population in UK. Later in 1990 Mr. Rajagopal and Mr. Mahalingam published a paper called Thamizhan. Mr. Rajagopal published Eelanadu and Now he publishes a monthly LONDON PUTHINAM. There have been other weekly papers which have not been regular. There is a paper called ORUPAPER, Mr. Mahalingasivam a senior journalist published a monthly called NAZHIKAI.

TAMIL TIMES

A brain child of late professor Eliezer who visited London during 1980 met with a grup of Tamils who were involved with SCOT and suggested that we publish a journal to bring out the news of Sri Lankan born Tamils and also report the injustice imposed to the Tamils in Sri Lanka and expose it to the world. Mr. C J Thamotheram a teacher and Tamil activist managed while there were eight directors, including myself. Mr. Rasanayakam, a lawyer took on the editorship and did a very good job. Tamil Times was sought after by Tamils all over the world. It was also read by embassies interested in Sri Lankan affairs. It is a pity that Tamil Times ceased publication with the passing away of Mr. NS Kandiah when the Singhala Tamil military confrontation ended.

Television Channels.

The first Tamil TV channel was DEEPAM TV established in?1986. Later a TV channel called TTN broadcast came from France. Deepm TV was taken off broadcasting in 2011. Now GTV in serving the Tamil community;s needs in UK, Europe, Australia.

We the Tamils in UK have enjoyed the growth of facilities like roads, rail services, Transport facilities like buses, long distance coaches, airtransport, cheap air travel in UK and in Europe. We also benefit from Social service and free NHS (National Health Service)..●

நகுலா சிவநாதன்

ஜேர்மனியில் தமிழின் வாழ்வும் வளமும்

உலகிலே மிக வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் ஒன்று ஜேர்மனி. வரலாற்றில் பதிக்கக்கூடிய நாடும் இது. உலகப்போரினால் பாதிக்கப்பட்டாலும் உணர்வோடு எழுந்து நிற்கும் நாடு. அதிகஞக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து அன்போடு அரவணைக்கும் நாடு. தமிழர்களில் பெரும் பகுதியினர் இங்கு வந்துதான் பல நாடுகளை சென்றடைய வாய்ப்பான தளமாகியது.

அது 80இன் பிற்பகுதி. போரின் தாக்கம் மக்களை விரட்ட புலப்பெயர்வு ஜேர்மனியில் ஆரம்பம் கண்டு இன்று ஏறக்குறைய 80,000 - 90,000 இடைப்பட்ட தமிழ் மக்கள் வாழ்வதாக அறியப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் அதிகளை மக்கள் வாழ்ந்தனர் காலப்போக்கில் ஏனைய நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்ததால் மக்கள் எண்ணிக்கை குறைவாகியது. இருப்பினும் இங்கு வாழ்வர்கள் முயற்சியோடு உயர்வுகள் கண்டு வாழ்கின்றனர்.

வந்தவர்களை ஒரே இடத்தில் இந்த அரசு அனுமதிக்கவில்லை. பரந்த ஜேர்மனிய பிரதேசத்தில் அங்கோன்று இங்கோன்றாக வெவ்வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பியது. இருப்பினும் தங்குமிடமும் உணவும் தந்து காப்பாற்றியது. புலம்பெயர்ந்த எம்மவர்களில் சிலர் வாய்ப்பான சூழல் கிடைத்திடவே வேறு நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்து சென்றனர். ஏனையவர்கள் இங்கு தங்கி அகலக்கால் பதித்து வாழலாயினர்.

காலம் வெகு வேகமாக நகர்ந்தது. விசா அனுமதிகள் கிடைத்த பின்னர் வந்தவர்கள் தம் வாழ்வுக்கேற்ப தொழில்களை நாடினர். தாயகத்தில் படித்த படிப்பிற்கு ஏற்ப இங்கு தொழில்களை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. மாறாக உணவு விடுதிகளிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் வேலை செய்ய வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது.

கடினமாக உழைத்து வாரிக்களைப் படிக்க வைத்தனர். மிகக் கடுமையான இலக்கண மொழியைக் கொண்ட டொச்மொழியை ஆரம்பத்தில் உள்வாங்க முடியாத சூழல் பலருக்கு ஏற்பட்டது ஏனோ உண்மைதான். காலம் செல்ல பேச்சுமொழியைக் கற்று பின் பேசலாயினர். எழுத்து வடிவம் இப்போதும் பலருக்கு கடுமையானதொன்றாக உள்ளது. காலத்தின் நகர்வு கடுகதியாய்ச் செல்ல, இங்குதான் நிலையான வாழ்வு என்று நம்பி தம் தொழில் வாழ்வோடு காலத்தை நகர்த்தினர். தனியே வந்தவர்கள் பின்னர் துணைகளோடு வாழ்ந்து அடுத்த சந்ததியையும் உருவாக்கி,

இன்று கோலோச்சி வாழும் நிலை பலருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. ஆரம்பம் கடினமாக அமைந்தாலும், காலப்போக்கில் உயர்வுகள் கண்டு மினிர்கின்றனர்.

தொழில்

ஆரம்பத்தில் படித்த படிப்பிற்கு ஏற்ப தொழில்களை நாடு முடியவில்லை. தமக்கு கிடைக்கும் இடங்களில் சென்று வேலை செய்தனர். கூடுதலான மக்கள் உணவு விடுதிகளில் வேலை செய்தனர். சிலர் நல்ல விசா கிடைத்த பின்னர் இந்த நாட்டு மொழி படித்து ஓரளவு நல்ல வேலைகளை ஆற்றினர். பின்னர் தொழிற்சாலைகள் எனைய தொழில் நிறுவனங்களில் பணிகள் கிடைத்திடவே முன்னேற்றங்கள் கண்டு வாழலாயினர்.

இங்கு வந்து கால்நூற்றாண்டை அடைந்துவிட மாற்றங்கள் பலவாக அமைந்தன. இன்று பலர் சொந்த வீடுகள் கட்டி உயர்வுடைந்து எதிர்கால வாரிக்களையும் வளமோடு வளர்த்து பெருமையாக வாழ்கின்றனர். பல பிள்ளைகள் மருத்துவர்களாக, சட்டத்தரணிகளாக, பொறியியலாளர்களாக, தாதிகளாக, ஆசிரியர்களாக, விற்பனை முகவர்களாக வளர்ந்துள்ளனர். வியாபார நிலையங்கள் காப்புறுதி நிறுவனங்கள் என்று பலர் தம் சொந்த நிறுவனங்களாககி உயர்ந்துள்ளனர். எந்தத் தொழிலை மேற்கொண்டாலும் மேன்மைகள் பெற்று வாழ வேண்டும் என்ற ஆவல் தமிழரை உந்த, இன்று உயர்வாகவே பலர் உள்ளனர். அதனைவிட, பல வியாபார நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சுயதொழில் வாய்ப்புகளில் பலர் முன்னேறியுள்ளனர்.

சொந்தத் தொழில்கள் பலவற்றில் நாட்டம் கொண்டு நிறுவனங்களை நடத்தி வருகின்றனர். தொழில்துறைகளில் ஓரளவு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளனர். உணவு விடுதிகள், பிற்சா கடைகள் போன்றவற்றை சொந்தத் தொழிலாக நடத்தி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வி

தமிழ்க்கல்வியைப் பொறுத்தவரை தனியார் பாடசாலைகள் தொடக்கம் தமிழாலயங்கள்வரை பல மாணவர்கள் கல்வி கற்கின்றனர். 133 தமிழாலயங்கள் ஜேர்மன் ரீதியில் ஒன்றாக தமிழ் வளர்க்கின்றன. 25 வருடங்களை நிறைவு செய்து இனிதாய் உயர்வுடைந்து வளர்ந்துள்ளன. மாணவர்கள் தமிழூப்பேச எழுத மொழிகளில் திறங்களை வளர்க்க காரணிகளாக இப்பாடசாலைகள் அமைந்தன என்றால் மிகையாகாது. தமிழோடும் தரமான ஐரோப்பிய

மொழிகளோடும் பன்முக ஆளுமைகளோடும் இங்குள்ள மாணவர்கள் உள்ளனர். மொழிபெயர்ப்பு போன்றவற்றில் சிறப்புடன் வளர்க்குகின்றனர். கவிதை கட்டுரை எழுதும் ஆற்றல் படைத்தவர்களாக இளையோர்கள் உள்ளனர். பலர் கவிதை நூல்களையும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

ஜேர்மன் மொழிப்பாடசாலையிலும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என சாதனைகள் படைக்கின்றனர். பலர் உயர்படிப்புகளில் மிகச்சிறந்து விளங்குகின்றனர். பல்கலைக்கழகங்களில் பல துறைகளில் புகுந்துள்ளனர். எனினும் சில தமிழ்பெற்றோர்கள் பழைய யாழ்ப்பாண நிலையில் வைத்தியத் துறையையும் பொறியியல் துறையையும் தினிக்காமல் இல்லை. ஆனால் இன்று பிள்ளையின் கையில் தெரிவு இருப்பதால் அவர்கள் தமக்கு ஏற்ற துறைகளை தெரிவு செய்கின்றனர்.

விளையாட்டுத்துறை

சிறந்த விளையாட்டு ஆர்வலர் பலர் உள்ளனர். ஆரோக்கியம்தான் ஆசான் என்பதற்கமைய உடலுறுதியை பேணுவதற்காக பலர் உதைபந்து, கூடைபந்து, மெய்வல்லுனர் விளையாட்டு, பூப்பந்து, கைப்பந்து, மென்பந்து போன்றவற்றில் நாட்டமாக உள்ளனர். இளையோர் பலர் விளையாட்டுக்கழகங்கள் அமைத்து ஜேர்மனிக் கழகங்களுடனும் இணைந்து விளையாடுகின்றனர். பல இளையோர் காற்பந்து விளையாட்டுப் பழக்குனர்களாக உள்ளனர். சிலர் காற்பந்து விளையாட்டு நடுவர்களாக ஜேர்மனிய கழகத்தில் பணியாற்றுகின்றனர். ஜேர்மன் மொழிப்பாடசாலையிலும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என சாதனைகள் படைக்கின்றனர்.

ஊடகத்துறை

இன்று ஜேர்மனியில் பத்திரிகை, சஞ்சிகை, வானோலி என பரினாமம் அடைந்து வருகிறது. பல பத்திரிகைகள் ஆரம்பத்தில் வந்து நின்றும் விட்டன. பொருளாதாரம் பெரும் சுமையாக இருப்பதால் ஈடுகொடுக்க முடியாத சூழல் உள்ளது. ஆரம்பத்தில் தமிழருளி ஈழமணியென விரிவடைந்து, இன்று வெற்றிமணி 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வண்ணப்பத்திரிகையாக வலம் வருகிறது. தமிழ்ரைம் என்ற பத்திரிகை இப்போது புதிதாக தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

சஞ்சிகைகள் என்று பார்த்தால் தென்றல், ஏலையா, கடல், மண், கலைவிளக்கு என பல சஞ்சிகைகள் வந்து மினிர்ந்தன. காலப்போக்கில் மண சஞ்சிகை 25 வருடங்களுக்கு மேலாக வலம் வந்து இப்போ காலாண்டு சஞ்சிகையாக பவனி வருகிறது. சிவப்பத்திரி மற்றும் அகரம் என்ற பத்திரிகைகளும் இப்போது வந்து கொண்டிருக்கின்றன கடந்த பக்து வருடங்களாக GTR என்ற பெயரோடு வானோலிச் சேவை இடம்பெறுகிறது. இளையோர் ஊடகத்துறையில் அதிக நாட்டம் காட்டுவதில்லை.

கலைத்துறை

தமிழர் பண்பாடும் நாகரிகமும் அழியாத ஒன்று. பண்பாட்டுடன் ஒட்டியது எம்மினம். வந்த இடங்களிலும் மொழியை வளர்ப்பது மட்டுமல்லாது எமது கலைகளையும் கட்டிக்காத்தனர். நடனம் நாட்டியம் நாடகம் என பண்பாட்டு கலையம்சம் மினிர கலை நிகழ்வுகளுடன் சங்கமித்தனர். விழாக்கள் ஒன்றியம் என ஆரம்பித்து இளையோர்களையும் பெரியோர்களையும் ஈடுபடுத்தி கலை நிகழ்வுகளை மினிரச

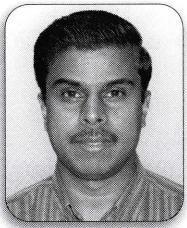
செய்தனர். நாட்களின் நகர்வு கடுகதியாக விரைய நூல் வெளியீடுகள் பல உருவாக இலக்கிய விழாக்களாய் பரிணாமம் கண்டன. இப்போது இளையோர் கையில் காலம் அமைய ‘நாப்’ இசை மேற்கத்திய இசைப்பாடல்களில் மோகம் வளர் அதிலும் சிறந்தவர்களாக மினிர்கின்றனர். பலர் இசைக்குழுக்களை அமைத்து சீனிமா பாடல்களையும் தாயக மணம் கமழும் பாடல்களையும் இசைத்து வருகின்றனர். தமிழின்மொழியின் வளர்ச்சியைக் காட்டிலும் இசைநிகழ்ச்சிகளும் கலை நிகழ்ச்சிகளும் சிறப்பான வளர்ச்சியை எட்டியுள்ளன. மொத்தத்தில் கலைத்துறை வளர்ச்சி சிறப்பானதொன்றாக ஜேர்மனியில் மினிர்வது காணக்கூடியதாகவள்ளது. காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக் கொள் என்ற வாசகத்திற்கு இணங்க வாரிசுகள் மினிர்வதாக என்னைத் தோன்றுகிறது.

மேலோட்டமாகப்பார்த்தால் தமிழ்வளர்ச்சியும் ஒரு சாதனதான். முன்பின் அறியாத புதிய ஜேர்மனிய சூழல் இவ்வளவு தூரம் எமது தமிழ்வளர்ச்சியை கட்டிக்காக்கும் பெற்றோர் அடுத்த சந்ததி கையில் கொடுத்துவிட்டனர்போல் உள்ளது. ஆனாலும் பலர் ஜேர்மனியர்களாக வாழ்கின்றனர். காரணம் ஜேர்மன் உறவுகளை திருமணம் செய்து அவர்கள் கலாசாரத்தில் சிலர் வாழ்வதும் அங்கொன்று இங்கொன்றாய் தெரிகிறது.

அடுத்து, ஆலயங்களின் பெருக்கம் என்றும் இல்லாதவாறு காணப்படுகிறது. 35க்கு மேற்பட்ட ஆலயங்கள் ஜேர்மனியில் எழுந்துள்ளன. இதனால் சமயப் பண்பாடும் இறைவழிபாடும் மொழியும் வளரும் என்ற எண்ணம் உள்ளது. இன்னும் சில காலத்தில் ஓய்வு நிலைக்கு செல்லும் பெற்றோர் சமுதாயம் தம் அனுபவங்களை எவ்வளவு தூரம் அடுத்த சமுதாயத்திற்கு கொடுக்கிறார்கள் எனப்பார்த்தால், மிகக்குறைவாகவேயுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

அப்படிப்பார்க்கையில் இவர்கள் வாழ்வு எது நோக்கி அமையப்போகிறது என்ற விளாவும் தொக்கி நிற்கிறது. திருமணத்தைப் பொறுத்தவரை தாலிகட்டிச் செய்யும் முறையை இருபாலாரும் விரும்புகின்றனர். இருமணகலப்பும் நிறைவேறுகின்றன. ஆனால் சிலர் குறுகிய நாட்களில் பிரிவு அதிகமாகி வருவதையும் காண முடிகிறது. பொருளாதார துறையில் கொடிகட்டிப்பறக்கும் நம் எதிர்காலச்சுமுதாயம் உயர்வடையும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. பலர் இளையோர் அனைத்துத் துறைகளிலும் மினிர்கின்றனர். பொருளாதாரத்துறை, புகையிரத்துறை, வணிகம் என்பவற்றில் பலர் ஈடுபட்டிருப்பதும் தெரிகிறது. எதிர்காலத்தில் தமிழில் உரையாடுவது தொடருமா என்ற கேள்வியும் இல்லாமல் இல்லை.

தமிழர் வரலாற்றுத் தடங்களை மீட்டுப்பார்க்க வாய்ப்பளித்த தமிழர் தகவல் பாராட்டப்பட வேண்டியது. 25 ஆண்டுகளாக தமிழர் தகவல்களை தாங்கி வரும் ஏடு இது. 25 ஆண்டுகாலம் தவறாமல் அருமையான கட்டுரைகளை தாங்கி பல நாட்டு விடயங்களை அறிய வாய்ப்பான தளமாக மினிர்வதும், பல்துறைகலைஞர்களையும் பாராட்டி விருதுகள் வழங்குவதும் பல்லரை ஊக்குவிக்கிறது. தமிழர் தகவல் இன்னும் பல ஆண்டுகள் சிறந்த படைப்புகளோடு வளர் வாழ்த்துகிறேன்..●

சசிகரன் பத்மநாதன்

கணினித்தமிழ் எழுத்துருவில் 'பாமினி'யின் தோற்றும் - ஆவணம்

அகரம் முதலாயிருப்பதுபோல் எமது இலத்திரன் எழுத்துருக்களுக்கெல்லாம் ஆரம்பப் புள்ளியாக அமைந்தது 'பாமினி' எழுத்துருவாகும். இன்று தமிழ் பேசும் ஒவ்வொரு வீட்டிலுமுள்ள கணினியில் இருக்கும் என உறுப்படக் கூறுமளவுக்கு உலகெங்கிலும் பொதுமையான பயன்பாட்டிலுள்ள ஒர் எழுத்துருக்கோவையாகும்.

பாமினி தமிழ் எழுத்துரு:

'பாமினி' தமிழ் எழுத்துருவானது முதன்முதலாக 1988-89இல் கண்டா ரொறங்களோவில், சசிகரன் பத்மநாதன் ஆகிய என்னால் வடிவமைக்கப்பெற்று வெளியிடப்பெற்றது. இது ஒரு உள்ளடக்க எழுத்துருவாகும். அத்துடன் 'ஸமீ' எனும் தலைப்புக்குரிய எழுத்துருவும் சேர்ந்தே வெளியிடப்பெற்றது. 1987களில் இலத்திரன் உருப்பெற்றிருப்பினும் ஆரம்பத்தில் உள்ளக பயன்பாட்டிலிருந்து பிற்பாடுதான் சீர்செய்யப்பெற்று அனைவருக்கும் கிடைக்கும் வகையில் இலவசமாக வெளிவரப்பெற்றிருந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முதற் புள்ளி:

எதற்கும் ஒரு முதலடி இருப்பதுபோல், 'பாமினி' எழுத்துரு உருவாக்கத்துக்குரிய தொடக்கமாக, 1987களில் 'புதியதமிழ்' எனும் எழுத்துருவே மூலமாகும். நடைமுறையில் எந்த ஒன்றுக்கும் அதனது முழுமையான வெளிப்பட்டிற்கு முன்பாக முன்தரவுகள் இருப்பதுபோல், அடிப்படை ஆங்கில எழுத்துருவான 'Times Roman'- (1929-1931) எழுத்துருவுக்கு மூலமாக 'Plantin' எனும் எழுத்துரு அமைந்திருந்ததும் ஒப்புநோக்கத்தக்கது. ஆயினும், அவைகள் வெவ்வேறு எழுத்துரு வரைஞர்களால் வடிவமைக்கப்பெற்றவைகள். 'பாமினி' எழுத்துரு வடிவமைப்பைப் பொறுத்தவரையில், மூல எழுத்துரு வடிவமான 'புதியதமிழ்' எழுத்துருவினது படிநிலை வளர்ச்சியாகவே, முழுமைபெற்ற வடிவமாக அன்னைவாக பதின்நான்கு மாதகால தயாரிப்பில் முழு உருவும் பெற்று, முதன்முதலாக 'Bamini' 'பாமினி' என்னும் பெயரில் வெளியிடப்பெற்றிருந்தது.

தொழில்முறை வளர்ச்சி: (1987-1989)

ஆரம்பகால மின்னியல் எழுத்துருவாக்கம், ஆங்கிலம் மற்றும் ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்துக்கான கோவைகளாகவே பொதுவாக கணினிப் பயன்பாட்டிலிருந்தன. எனவே தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரையில், என்பதுகளின் தொழில்நுட்பப் பரம்பல் அதன் அறிமுகம், கிடைப்பு என்பது மிகமிக அரிதான ஒரு நிகழ்வாகவே இருந்தது. எனவே தமிழ் எழுத்துருவாக்கத்துக்கு ஏதுவாகவிருந்த மென்பொருள் கோவை பற்றிய

அறிமுகமொன்றை இங்கு பதிவு செய்வது சிறப்பு என நினைக்கிறேன்.

பாமினி எழுத்துருவுக்கான கோவைகள்:

பாமினி எழுத்துருவாக்கத்துக்கு ஏதுவான தொழில்நுட்பமும், மென்பொருட் கோவைகளும் மிக இன்றியமையாதவைகள். பிரெஞ்சுக்காரருக்கு வளைவுகளில் ஒரு காதல்! குறிப்பாக பெண்களுக்கான ஆடைத் தயாரிப்புகளுக்கு அவர்களுக்கு நிகர் அவர்களே! ஆதலால்தான் தையல் இயந்திரங்களை அவர்களால் எமக்குத் தரமுடிந்தது.

பிரபல பிரெஞ்சு மோட்டார் தயாரிப்புக் கூடமான 'Renault' இல் பிரெஞ்சு விஞ்ஞானியான பீயர் பேஸியர் (Pierre Bézier - 1910-1999) அவர்கள் வண்டிகள் வடிவமைப்புப் பிரிவில் பணியாற்றி வந்தார். அவர் வண்டிகளை வடிவமைக்கும் போது 'மேற்பறப்பு வளைவு'களை சீர்செய்யும்போது எதிர்கொண்ட மிகப்பெரிய சவாலை, கணித சூத்திர அடிப்படையிலான தீர்வொன்றை நிறுவியதன் மூலம் வெற்றியும் கண்டார். அந்தத் தீர்வை அவரின் பெயரால் 'பேஸியர் வளைவு' (Bézier curve) என அழைத்தனர். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்நிகழ்வும் உலக வரலாற்றில் மிக முக்கியமான ஒரு நேரக்கோடு ஆகும்! ஏனெனில் அதன் பிற்பாடு, உற்பத்தித் தொழில் சார்ந்த பயன்பாட்டில் கணினியின் பங்கு மிகம்பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியதென்றே கொள்ளலாம். இன்று ஒரு பெருங்கரில் நின்று 360 பாகை சுற்றிப்பார்த்தால், மோட்டார் வண்டிகள் உட்பட ஒவ்வொரு பாகையிலும் 'பேஸியர் வளைவி'ன் தாக்கமிருக்கும்!

ஆரம்ப காலத்தில் இந்தப் புதிய தொழில்நுட்பத்தைக் கையிலெலுத்த நிறுவனங்களில் Adobe, Altsys மற்றும் Aldus என்பன குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவ்வகையில், என்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் அடோபி நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்பெற்ற, (வளைவு கோடுகளை இடவல்ல) அடோபி வரைதிறனி (Adobe Illustrator, 1.0 Picasso-88) வெளிவந்திருந்தது. இது கணினித் துறையினது ஒரு மைற்கல்லாகக் குறிப்பிடலாம். இதற்கு முற்பட்டாக மின்கணினியில் ஒரு வரையுருவை (கோட்டுரு-வளைவுரு) அமைத்தல் என்பது மென்பொருள் ரீதியில் சாத்தியமானதொன்றல்ல! அதே காலகட்டத்தில் Altsys நிறுவனத்தினால் அறிமுகம் செய்யப்பெற்ற (Fontographer - 1986) எனும் மென்பொருட் கோவை மிக முக்கியமானதொன்றாகவும் மின்கணினியில் பன்மொழிப் பயன்பாட்டுக்கான ஆரம்பப் புள்ளியாகவும் அமைந்திருந்தன என்பது வரலாறாகும்.

அப்பிள் கணினியும் எழுத்துருவாக்கமும்:

பாமினி எழுத்துருவாக்கத்துக்கு ஏதுவாக அமைந்த தளம் - மென்பொருட் கோவைகள் பற்றிக் குறிப்பிடுவதானால், இன்றைக்கு இவ்வுலகை மாற்றியமைத்த இரு பெரு நிறுவனங்களையும் அவைகளின் அரும்பெருந் தொழில்நுட்ப பங்களிப்பினையும் இங்கு பதிவு செய்வது சாலப் பொருந்தும் என நினைக்கிறேன். முதலாவது 'அப்பிள் கணினி நிறுவனம்' (Apple Computer), இரண்டாவது 'அடோபி மென்பொருள் நிறுவனம்' (Adobe Corporation). மூன்றாவது அல்சிஸ் நிறுவனம் (Altsys Corporation). இவை மூன்றும் மின்கணினி உலகில் தவிர்க்கமுடியாத வரலாற்றுப் பதிவுக்குரியவை.

குறிப்பாக, எழுபதுகளிலிருந்து இந்நிறுவனங்களினதும் கூட்டு முயற்சியின் பயனாக மின் கணினிப் பயன்பாட்டில் இன்னொரு பரிமாணமாக அச்சத்துறைக்கான அடித்தளம் போடப்பெற்றது. அதுதான் 'லேஸர் ரெற்றர்' : (LaserWriter, Apple 1985 - PostScript, Adobe 1985) கணினி அச்சத்துறைக்கு போடப்பெற்ற முதலாவது புள்ளி என சிறப்பாகக் கொள்ளலாம்! அதன் தொடர்ச்சியாக, இன்றுவரையில் பிரித்துப் பார்க்கமுடியாதளவுக்கு பின்னிப் பிணைந்து இவ்வுலகின் பெரும் மாற்றங்களை விரிவாகிக் கொண்டேயுள்ளன. இந்த அடிப்படைத் தொழில் நுட்பமே இலத்தீன் எழுத்துரு வடிவிலான ஐரோப்பிய குடும்ப மொழிகள் மற்றும் உலக மொழிகளுக்கு மின்கணினிப் பயன்பாட்டில் இடந்தந்தன! இதன்வழி, எமது தாய் மொழியாம் செந்தமிழ் மொழிக்கும் மின்மொழித் தடம் போட்டுத் தந்த இப்பெரும் நிறுவனங்களுக்கும் உலகத் தமிழர் சார்பாக இத்தருணத்தில் நன்றியறிதலை கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பு: வரலாற்றுக் குறிப்புகள், தறவுகள் (WYSIWYG) "What You See is What You Get" அதாவது, "திரையில் நீங்கள் பார்ப்பதை அப்படியே பிரதியில் பெறுவீர்கள்" எனும் அப்பிள் கணினியினது தத்துவார்த்த விளக்கத்துக்கு அடிப்படையான அதனது இயங்குதல்தீன் (GUI - the Graphical User Interface) செயல்முறையின் மூலம் மற்றும் லேசர் பிரதிமுறையின் ஆரம்பம் அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் (1969) Xerox நிறுவனத்தினது ஆய்விலிருந்துள்ளன என்ற தகவல்களையும் இங்கு பதிவு செய்வது பொருத்தமானது எனக் கருதுகின்றேன்.

எழுத்துருவாக்கம் பின்னணி-நோக்கு-பயன்பாடு:

எனது தமிழ் மொழிக்கான எழுத்துருவாக்கத்தின் பின்னணியைப் பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டுமென்றால், எனது முதல் எழுத்து, கைவிரல் பிடித்து அரிசித் தட்டத்தில் எழுதியது இன்றும் பசுமையான நினைவு! அன்று ஆரம்பித்த உறுப்புமை எழுத்திலெல்லாம்த காதல் இன்றும் மங்காது இன்னும் இன்னுமென புதிய தேடலைத் தந்துகொண்டே இருக்கின்றது "தேனிலும் இனிய இன்பத் தழிழ்". இத்தனைக்கும் அடிப்படையாக அமைந்த எனது குடும்பப் பின்னணியைத் தவிர்த்து இதை இங்கு பதிவு செய்வது அடிப்படையற்றது என்பதால், எனது குடும்பப் பின்னணிப்பறி சிறிது இங்கு குறிப்பிட விலைகிறேன். எனது தாயார் சுவர்னைப்பதி பத்மநாதன் அவர்கள் மிகக்கிறந்த ஒவியரும், கைவண்ணக் கலைஞருமாவார். அதற்கிணைவாக எனது தந்தையார் உயர்த்திரு இராமலிங்கம் பத்மநாதன் அவர்கள் சிறந்த கலா இரசிகராவார். இவர் இறுதியாக திருகோணமலை அரசாங்க அதிபர் வளாகத்தில் காணிப் பிரிவில் தலைமை எழுதுவினைஞராகப் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர். எனது தாயாரது அரும்பெருங் கைவண்ண வெளிப்பாடுகளின் முதல் இரசிகர் எனது தந்தையார்தான்!

இந்தக் கலைக் குடும்பத்துக்குள், மூன்று சேரோதரர்களுடன் மகனாகப் பிறந்ததென்பது நான் பெற்ற முதற் பாக்கியமாகும்.

இது எனது குடும்பத்தார் என்பதற்காக மிகையாக இங்கு பதியப்படுபவையல்ல. நானிறிந்த காலத்திலிருந்து எனது பெற்றோர், சேரோதரர்கள் உட்பட பலரது ஊட்டுதல்கள் எனது ஒவ்வொரு படிக்கற்களுக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் இன்றியமையாததாக இருந்துள்ளன என்பது மறக்கமுடியாத பதிவாகும். இவ்விடத்தில் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நான் நன்றி பகிர்கின்றேன். குறிப்பாக எனக்கு கேட்டவடன் தனது கடன்டடையில் முதலாவது மென்பொருளை வாங்கித்தந்து உற்சாகமூடிய எனது முத்த அண்ணன் திரு. கரிகரன் பத்மநாதன், என்னை உயிர்காத்து இங்கு வரவழைத்த சிறிய அண்ணன் திரு. சுதாகரன் பத்மநாதன் 'இருசு பத்திரிகை', 'தமிழ் முகவரி' (மொன்றியால்) அவர்களையும் இங்கு நினைவுகூர கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கலைப் பின்னணி: புற்குழல்

ஒவ்வொரு படைப்புகளுக்கும் அந்தப் படைப்பாளியினது இளமைக்காலம் பின்புலமாக அமைவது தவிர்க்கமுடியதென்றே! அந்த வகையில் எனது ஒவ்வொரு ஆத்கங்களுக்கும் எனது பின்னணியாக அமைந்திருப்பது எனது பிறந்த ஊரான 'நாச்சிமார் கோவிலடி' எனும் ஈழத்தில் யாழ். மாநகரையொட்டிய காங்கேசன்துறை வீதியில் அமைந்துள்ள; வண்ணை காமாட்சி அம்பாள் ஆலயச் சுற்றத்திலுள்ளதோர் குடியிருப்பாகும்.

நாச்சிமார் கோவிலடி பிரபல இசையமைப்பாளர் 'கண்ணன்', 'கலாலயா' இசைக்குமு, 'தவில் மேதை' நாச்சிமார் கோவிலடி கணேசன், மற்றும் 'பெண்பின்னை மேளா' குழுவினர், 'சின்னமணி' கணபதிப்பின்னை, 'சிறீதர்', 'சிறீதேவி' வில்லிசைக் குழுவினர்கள், நடனக்கலை முன்னோடி 'கீதாஞ்சலி' நல்லையா அவர்கள், பிரபல ஒவியர் ஞானகுருபரன், 'றெக்ஸ் ஆர்ட்ஸ்' தேவன் அவர்கள் உட்பட சிறந்த நகைவேலைப்பாட்டுக் கூடங்கள், தச்சவேலை மற்றும் உலோக வேலைப்பாடுகள், சிறந்த கடைச்சல் பட்டடைகள், மிகக்கிறந்த மோட்டார்வண்டித் திருத்தக் கூடங்களென இன்னோரென்ன கலைக்கூடங்கள் போன்ற என்றற்றுக்குப் பெயர்பெற்ற இடமாகும்! இங்கு பிறந்து வளர்தென்பது கம்பர் வீட்டுத் தறியாயிருப்பதற்கு ஒப்பானதாகும். இதுதான் அத்தனைக்குமான ஆரம்பப்புள்ளி என்பேன்.

தமிழ் தட்சக்:

தொடக்கக் கல்வியை யாழ். பெரியபுலம் பள்ளியிலும் தொடர்ந்து தம்பலகாமம் புதுக்குடியிருப்பு தொடக்கப் பள்ளியிலும் கற்றேன். அவ்வேலைகளில் தந்தையாருடன் பணிமனை செல்வதுண்டு. அங்கு அப்போது உதவி அரசாங்க அதிபராகவிருந்த அமிர்தசாகரன் ஐயா அவர்களையும் நான் இங்கு நினைவுகூர்ந்தேயாகவேண்டும். அவர்தான் என்னை அரசாங்க உடமையான தமிழ் தட்சக் (Remington Tamil Typeewriter) இயந்திரத்தில் முதன்முதலாக எனது சிறிய கரங்களைப் பதிய அனுமதித்தவர். அப்போது எனக்கு ஆறு வயதிருக்கும். யாழிலிருக்கும் எனது தாயாருக்கும் சேரோதரர்களுக்கும் தமிழில் தட்சக் செய்து அனுப்புவேன். அன்று தொட்ட எனது தட்சக் ஆர்வம் தினமும் என்னை சென்றுவரத் தூண்டிற்று. இதுவே எனது தட்சக்கத்துறைக்கான முதலாவது படியெல்லாம்! இன்று பலத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே அந்தப்புள்ளிகளை மீண்டும் தொடுக்க முடிகின்றது!! நினைத்துப் பார்க்க ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது.....!

அந்த அரசாங்க பணிமனை திருக்கோணமலை-கண்டி வீதியில் பதின்மூன்றாவது மைல் கல்லில் இருக்கிறது. அதனால் அவ்விடத்தை '13ஆம் கட்டைச்சந்தி' என்று அழைப்பர். அந்தச் சந்திக்கும் எனது எழுத்துருவாக்கத்துக்கும் மிக நெருக்கமானதும் பிந்நாளில் வரலாற்றுப் பதிவாக மாறிய நிகழ்வொன்றையும் நான் இங்கு பதிவு செய்யவிரும்புகின்றேன்!

அந்த சந்திப்பில் பெருந்தெருவுக்கான அறிவிப்புப் பலகை ஒன்று இருக்கிறது. அந்த அவ்வறிவிப்புப் பலகையில் 'கண்டி 84 மைல்கள்' என்று முறையே சிங்களம் தமிழ், ஆங்கிலம் என மும்மொழிகளிலும் பதிக்கப்பெற்றிருக்கும். அதில் சிங்கள எழுத்துகளும் ஆங்கில எழுத்துகளும் ஒரளவுக்கு நேர்த்தியாக அமைக்கப்பெற்றிருந்தும் 'கண்டி' எனும் தமிழ் எழுத்து மட்டும் உறுப்பமைவாக எனக்குத் தோன்றவில்லை! தமிழ் மொழியில் பரிசுச்சயமற்ற ஒருவரின் துணைகொண்டு எழுதியதாற் போலிருக்கும்! இயல்பாக உறுப்பமைய எழுத எத்தனிக்கும் எனக்கு அது பார்க்கும்போதெல்லாம் பெருங்குறையாகவே உறுத்திக்கொண்டிருக்கும்....!

ஒவ்வொரு எழுத்துருவாக்கத்தின் பின்னணியிலும் அதன் பயன்பாட்டிற்கான தேவை முன்னிறுத்தப்பெற்றே வடிவம் பெறுகின்றன. அந்தவகையில் பின்னாளில் அறிவிப்புப் பலகை என்றவுடன் மனக்கண்முன் வந்து நின்றது அந்தக் 'கண்டி' எனும் எழுத்துருவுமே! அதுவே எழுத்துருவுக்கான அடிப்படையானது. இன்று இலங்கைத்தீவில் பெருந்தெருக்களுக்கான அறிவிப்புப் பலகைகளானைத்தும் எமது நிறுவனத்தால் வடிவமைக்கப்பெற்ற முறையே தமிழில் 'மூல்லை' மற்றும், சிங்களத்தில் 'நாளக' என்னும் எழுத்துருக்களாலேயே அமைக்கப்பெற்றுள்ளது என்பது பெருமைக்குரிய ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாகும்.

கையெழுத்துப் பிரதிகள்

எனது அச்சுக்கலை நோக்கிய தொடக்கம் பற்றிய பதிவுகளில் குறிப்பிடப்படும்படியான சில ஆரம்பகால அனுபவங்களைப் பதிவு செய்வது நான் சம்பந்தப்பட்டது என்பதற்கு அப்பால் ஒரு காலப்பதிவாக அமையுமென்று கருதுகிறேன். நான் இங்கு குறிப்பிடும் காலம் கிட்டத்தட்ட நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது! அப்போது போட்டோ பிரதி இயந்திரங்கள் எதுவும் கிடையாது. நான் தரம் ஐந்தில் கற்றுக்கொண்டிருந்திருப்பேன், சில வேளைகளில் தந்தையாரது பணிசார்ந்த கையெழுத்துப் பிரதிகள் செய்து கொடுப்பதுண்டு. கிராமங்கள், குறிச்சிகளின் தேவைகளின் அடிப்படையில் விண்ணப்பப் படிவங்கள் தயாரிப்பதுமுண்டு! உறுப்பமைவாக நேர்த்தியாக பிழையின்றி எழுதவேண்டும். இது எனக்கொரு பயிற்சியாக அமைந்துவிட்டது என்றங்கூடச் சொல்லாம்.

இரண்டாவது அச்சு - ரோணியோ பிரதி இயந்திரம்

அக்காலத்தில் ஒரு விண்ணப்பமாகவிருந்தால், அதைப் பல்பிரதி எடுப்பதற்கு எழுத்துகளை தட்டச்சி இயந்திரத்தில் நாடாவை விலக்கிவிட்டு, அதிலிட்டு அச்சிடுவது வழக்கம். அவ்வேளையில், அச்சிடும் அழுத்தத்தை சிறிது அதிகமாகக் கொடுத்து எழுத்துகளை 'வெட்டிக்' கொள்ளலாம் (Stencil Cutting). தலைப்பெழுத்து சிறிது பெரிதாகத் தேவைப்படின் அவ்விடத்தில் கையால் உறுப்பமைய எழுதிக்கொள்ளவேண்டும் அல்லது அல்லது சிறிய விளக்கப்படங்கள் வேண்டுமாயின் வரைந்து கொடுப்பேன். ஆனால் ஏதாவது தவறு நடந்தால் திருத்தம் என்பது சாத்தியமில்லை, மீண்டும் புதிய தாளில் தொடக்கப் புள்ளியில்தான் ஆரம்பிக்க வேண்டும்! இவைகள் எனக்கு

காலம் தந்த பாடங்கள். ஒரு பயணத்தின் பாதைகள்....!

தமிழர் ஊரும் பெயரும்:

மண்ணேணாடு ஒட்டி உறவாடி வாழ்ந்த இடம் தான் ஊர்! ஒவ்வொரு மனினுக்கும் தான் பிறந்து, தவழ்ந்து மண்ணேணாடு ஊர்ந்து ஒட்டி உறவாடி வாழ்த்தாலேயே அவன் பிறந்த இடம் அவனது ஊராகிவிடுகின்றது!

எமது தாய்நாட்டிலா ஊருக்குப் பஞ்சம்! பல்தொல்லாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, எமது முன்னோர்கள் எமக்கு விட்டுச்சென்ற செலவங்களில் எமது இருப்புக்கும் அடையாளத்துக்குமான சொத்து தமிழர் பாரம்பரிய ஊர்களாகும். திரியாய், மணலாறு, திரிகோணமலை, தம்பலகாமம், கிண்ணியா, மூதார், சம்பூர், கட்டைப்பரிச்சான், சாம்பல்தீவு, கிளிவெட்டி, வெருகல், கதிரவெளி, வாகரை, கல்குடா, ஒட்டமாவோடி, வாழைச்சேனை, முறக்கொட்டாஞ்சேனை, சித்தாண்டி, வந்தாறுமூலை, செங்கல்லடி, ஏறாவூர், மட்டக்களப்பு, கல்லடி, கஞ்சாஞ்சிக்குடி, பெரியகல்லாறு, கோட்டைக்கல்லாறு, துறைநீலாவனை, கல்முனை, காரைதீவு, அக்கரைப்பற்று, திருக்கோவில்... ஆகா என்னென்ன அற்புதமான ஊர்ப்பெயர்கள். இவைகள் ஒவ்வொன்றும் தமிழர் வரலாற்றுடன் ஒன்றிப் பினைந்த ஊர்களாகும். இந்த ஊர்கள் ஒவ்வொன்றிலுமிருந்து குறைந்தது ஒருவராயினும் நான் உயர்கல்லவி கற்ற அன்றைய வந்தாறுமூலை மத்திய கல்லூரி இன்றைய கீழக்கிளங்கைப் பல்கலைகழகத்தில் எமது விடுதியில் இருந்து கல்வி கற்றிருப்பார். இதில் பெரும்பாலான இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறேன்... அந்த நினைவுகள் என்றென்றும் பக்கமையானவைகள்! இதன் தாக்கமே பின்னாளில் எனது எழுத்துருக்களுக்கான பெயர் சூட்டுவதில் கைகொடுத்தது. நான் வடிவமைத்த பெரும்பான்மையான எழுத்துருக்களுக்கும் கிழக்கிலங்கை மற்றும் வடமாகான ஊர்கள்-நகர்ஸ்களது பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளேன். அந்த ஒவ்வொரு ஊரிலும் எனக்கொரு நண்பர் இருப்பார்.

கண்டாவும் அடித்தலமும்

கண்டா என்றால் ஆதரவு என்றும் பொருள் கூறுமளவுக்கு இந்தப் பூமி வந்தோர் அனைவரையும் பாகுபாடின்றி அன்பாக அரவணைத்துக் கொண்டது! அந்த அரவணைப்பில் தேறிய பல்லாயிரம் ஏதிலிகளில் நானும் ஒருவனாக என் சிந்தனைகளுக்கு எவ்வித்திலும் குறைத்தாது என்னை இப்பணி செய்யவைத்தமைக்காக நன்றி கூறிகிறேன்!

கண்ணிக் கல்வி

(Sheridan College) செரிடான் கம்பஸ் என அழைக்கப்பெறும் ஒக்கில் நகரத்திலுள்ள தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் எனது அடிப்படைக் கணினிக் கல்வியை ஆரம்பித்தேன். தொடர்ந்து வரையுருக் கலைக்கான பாடத்திட்ட கற்கைகளை நெறிக்கும் பதிவுசெய்து கல்வியைத் தொடர்லானேன். அங்குதான் முதன்முதலாக அப்பிள் கணினியினது அழிமுகம் எனக்குக் கிடைத்தது. அன்றிலிருந்து என்னுடைய கணினிப்பயன்பாடு என்பது முற்றிலுமாக அப்பிள் கணினி சார்ந்தே தொடர்ந்தது. எமது எழுத்துருக்கள் மிகுந்த கரிசனையுடன் அப்பிள் கணினியிலே தாயரிக்கப்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதற்குப் பல முக்கிய காரணங்களிருப்பினும், குறிப்பாக பன்மொழிப் பயன்பாடு என்று வரும்போது, அப்பிள் கணினியினது பயன்பாடு என்பது தவிர்க்கமுடியாததும் கூட! அத்துடன் மின்கணினியினது வளர்ச்சியின் ஆரம்பக் காலங்களில் மிகமுக்கியமான, DTP-desktop publishing எனப்படும் கணினியின் துணையுடன்

பிரசரித்தல் மற்றும் அதற்குரிய மென்பொருள் கோவைகளில் சிறப்பானவைகள் அப்பிள் கணினி வசமேயிருந்தது. Adobe-Postscript எனப்படும் தொழில்நுட்பமும் அப்பிள் இயங்குதல்த்தினுடைய அடிப்படைக் கட்டுமானங்களுடன் இருந்ததும் ஒரு காரணமாகக் கொள்ளலாம். இதுவே பின்னாளில் உலகமாற்றங்களின் அடிப்படைத் தொழில்நுட்பமாக பரிணமித்தது.

அப்பிள் கணினி Apple II-Si

System 6.0.7 to 7.6.1/ CPU Motorola 68030 @ 20 MHz/
Memory: 1 MB, expandable to 65 MB (100 ns 30-pin SIMMs). இதுதான் பாமினி எழுத்துருவின் பின்னாலான முழுமையான விரிவாக்கத்துக்கு அடித்தளமிட்ட முதலாவது கணினியாகும். அதற்கு முற்பட்டதான் காலத்தில் புதிய தமிழ் எழுத்துருவானது பூர்த்தியாகி இருப்பினும், அனைத்துத் திறனையும்கொண்ட முழுமையான பயன்பாட்டுடன் வெளிக்கொணர இக் கணினியே உதவியது! பாமினி எழுத்துருவினை பிரதி இயந்திரங்களில் பலவகையான பரிசோனைகளுக்கு உட்படுத்தி பின்பு அதை அடியொற்றி அதற்கு அடுத்தபடியாக ‘ஆழம்’ என்னும் எழுத்துருவை வடிவமைத்தேன். இதை ஒப்பேற்றுவதற்கு கிட்டத்தட்ட இரு வாரங்கள் எடுத்தன. முறையே: ‘பாமினி’, ‘ஆழம்’ ஒரு உள்ளடக்க, தலைப்பு எழுத்துருக்களாக உருவம் கண்டது. இதுவே எமது இலத்திரன் எழுத்துரு அச்சுக்கலையின் முதலாவது அடியாகும்!

குறிபு: ஆரம்பத்தில் அப்பிள் கணினியினது தொழிற்பாட்டுத் திறனுக்கமைவாக அப்பிள் கணினிக்கென தனிப்பட்ட தட்டச்ச உருவாக்கப்பெற்ற போதிலும், ‘பாமினி’ எழுத்துரு பெரும்படியான PC Windows Computer கணினியினது செயற்றிறநுக்கமைய PC Keyboard ஒழுங்கிற்கு ஏற்ப இலங்கையில் பாவனையிலிருந்த (Remington Tamil Typewriters) தட்டச்ச ஒழுங்கில் உருவாக்கப்பெற்றது. இங்கு பொதுமைப்பயன்பாடு கடைப்பிடிக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்!

தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியும்

‘பாமினி’, ‘ஆழம்’ எழுத்துருக்களைத் தொடர்ந்து, இற்றைவரை இருநூற்றிலும்பதுக்கும் (250) மேற்பட்ட பல முன்மாதிரியான வடிவங்களில் ‘ஹரன்கிராஃப்’ ‘HaranGraph’ 1987-2016 என்னும் எழுத்துருப் பட்டறையின் உரிமைக் குறியீட்டுடன் உத்தியோகபூர்வமாக வெளியிடப்பெற்றிருக்கின்றன. இந்த விரிவாக்கமானது எமது வரைகலை மற்றும் வெளியீட்டுத்துறைப் பயன்பாட்டுத் தேவையுடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது. எமது எழுத்துருக்கள் நேர்த்தியாக உயர்தரத்தில்

உருவாக்கப்பெற்றவைகள். அவைகளில் சிலவற்றை பதிவுக்காக இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அவையாவன: கிழக்கே: ‘மூல்லை’, ‘மணலாறு’, ‘திரியாய்’, ‘குச்சவெளி’, ‘ரிங்கோ’, ‘கல்குடா’, ‘மட்டக்களப்பு’, ‘கல்லாறு’, ‘துறைநீலாவனை’, ‘திருக்கோவில்’, ‘பொத்துவில்’.. வடக்கே: ‘நல்லூர்’, ‘யாழ்ப்பாணம்’, ‘தாவடி’, ‘கொக்குவில்’, ‘கோப்பாய்’, ‘உரும்பிராய்’ ‘விளான்’, ‘கேகேஸன்’, ‘தீருவில்’..... ‘மிருச்வில்’, ‘கொடிகாமம்’, ‘பரந்தன்’, ‘ஒமந்தை’, ‘வெனியா’... ‘மன்னார்’, ‘புத்தளம்’, ‘சிலாபம்’, ‘காலி’ பெயர்கள்: ‘பாமினி’, ‘தர்மினி’, ‘துரை பிளக்’, ‘வித்தியா’, ‘பூபதி’, ‘ரேவதி’, ‘அபிராமி’, ‘அந்தாதி’, ‘அமிருதா’, ‘அருமிதா’.... ‘தமிழ் ரைம்ஸ்’, ‘முத்தமிழ்’, ‘அகரம்’, ‘இகரம்’, ‘அகராதி’, ‘அலங்காரம்’, ‘ஆட்டிள்சிட்’, ‘அகதி’.... இன்னோரன்ன வடிவங்களில் வெளியிடப்பெற்றன. மேலும் அறிந்துகொள்ள www.haragraph.com இல் பார்வையிடலாம்.

‘பாமினி’, ‘தர்மினி’ - ‘Bamini’, ‘Tharmini’ எழுத்துருக்கள்:

பாமினி, எனது தாயாரது இளைய சகோதரியான கோதைநாயகி - சிவேந்திரன் (இவரும் ஒரு சிறந்த ஓவியராவார்). அவர்களது ஒரே மகளாவார். நடப்பில், எங்கள் நான்கு பேருக்கும் ஒரே தங்கையாகிவிட்டார். அவரது பள்ளிப் பருவத்தில் ‘பாமினி’ எழுத்துருவைப் பயன்படுத்தியும் மென்பொருள் சஞ்சிகைகளில் படித்திருந்தும், பின்புதான் அது அவரது பெயரிலிருப்பதையறிந்து ஆச்சரியப்பட்டார். ‘தர்மினி’ எழுத்துரு: எனது மனைவியின் சிறியதாயாரது ஒரே மகளாகிய ‘தர்மினி’யின் பெயரிலானது. ‘வித்தியா’ எழுத்துரு: எனது இளைய தம்பியார் வித்தியாகரன். தாய் நாட்டுக்காக தன்னுயிர் தந்தவர். அவரது நினைவாலானது.

பன்முக வடிவங்கள்:

காலத்தின் வளர்ச்சியோடு தேவைகளும் பயன்பாட்டுத் தன்மைகளும் மேலோங்கியே நிற்கின்றன. இன்று தகவல்கள் பரிமாற்றம் என்பது என்றுமில்லாத அளவிற்கு அத்தியாவசியமானதொன்றாக வளர்ந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சிகளுக்கு ஈடுகொடுத்து மிகவும் தூல்லியமாக செய்திகளையும் தகவல்களையும் செவ்வளேன பரிமாறிக்கொள்ள, நாம் சார்ந்துள்ள துறையின் பின்னாட்டல்களாக வடிவமைக்கப் பெற்றவைகளே இந்தப் பன்முக வடிவங்கள்! எமது இந்த முன்மாதிரியான முயற்சிகள், பல காலகட்டங்களில் பலவகையான தொழில்நுட்ப மாற்றங்களைக் கடந்து முன்னேற்றங்களுடன் தொடர்ந்து பயனித்தே வந்துள்ளது. குறிப்பாக, தற்காலப் பயன்பாடுகளுக்கு ஏற்ப, ஒருங்குறி உட்பட பல புதிய தொழில்நுட்பங்களையும் உள்ளடக்கியதாக பரிணாமம் கண்டுள்ளது என்பதை மிக்க மனநிறைவுடன் இங்கு பதிவு செய்யவிரும்புகிறேன்..

Akaram Book - ஆகரம் இடை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Akaram Bold - ஆகரம் கடை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Apirami - அபிராமி

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Amirutha - அமிருதா

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Arumitha - அருமிதா

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Ekaram Lite - இகரம் மெல்லிடை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Alankaram - அலங்காரம்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Alavalai - அலாவை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Eelam Lead - ஆகி வீ

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Elavalai - இவலாயை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Indian - இந்தியை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Jaffna - யாங்பாணம்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Jaffna - யாங்பாணம்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Kalkuda - கல்குடா

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Kallar Lite - கல்லர் வை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Kallar - கல்லர்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Mallakam - மல்லகம்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Mullai - முல்லை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Muthamizh - முத்தமிழ்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Omanhai - ஓம்ஹை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Paranthan - பாந்தன்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Poopathy Lite & Bold கோலை/போபதி

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Pothuvil - போதுவில்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Rewathy - ரேவதி

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Tharmini - தர்மினி

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Thirukovil - திருக்கோவில்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Thirumalai - திருமலை

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Urumpiraai - உரும்பிராய்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Vithiscript - விதிசிரிப்பு

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Warnam Script Lite - வார்நாம் லைட்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Warnam Script - வார்நாம்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்;

Willan - விலன்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம்

மனுவல் ஜேசுதாசன் - கனடிய வழக்கறிஞர்

கனடிய அகதிச் சட்டமும் இலங்கைக்கு தமிழரும்

ஓர் அனுபவப் பகிர்வு

1983 ம் ஆண்டு இலங்கையில் இடம்பெற்ற கலவரத்தின் பின்னர் ஈழத்தமிழர் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் கண்டா பிரதானமானது. ஈழத்தமிழரும் சட்டமும் என மனதில் கொள்ளும் பொழுது 1986ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை சட்ட சேவை வழங்கி வரும் எனது வாழ்க்கையும் அத்துடன் பின்னிப் பினையப்பட்டது என்பதை நான் உணருகிறேன். சேசெல்ஸ் நாட்டின் சிரேஷ்ட அரசு சட்டவாளராகவும், தேசிய அபிவிருத்தி அமைச்சின் சட்ட ஆலோசகராகவும் ஜிந்து ஆண்டுகள் கடமையாற்றியபின் கண்டாவில் நான் குடிபுகுந்த சில மாதங்களில் இங்கு புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழர் ஒருவரின் சட்டப் பிரச்சனையாகவும் அத்தியாவசிய சேவையாகவுமிருந்தது கண்டாவின் அகதிச் சட்டம்.

கண்டாவின் குடிவரவுச் சட்டத்தை இலங்கை தொடர்பாக 1983க்கு முன்னர், 1983க்குப் பின்னர் என வகுக்கலாம். கண்டாவின் கடந்த நூற்றாண்டு குடியமர்வை ஆராயும் பொழுது, 1983ம் ஆண்டு இலங்கையின் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கையர் கண்டா வருவதற்கு விசா முதன்முறையாக அமுல்படுத்தப்பட்டது தெரியவருகிறது. 1983க்கு முன்னர் முகவர் மூலம் தமிழர்கள் அகதியாக கண்டாவுக்கு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கவில்லை. 1983 ஜைலையின் பின்னர் பெருமளவான ஈழத்தமிழர் கணடிய குடிவரவுச் சட்டத்தை மீறும் வகையில் இங்கு அகதிகளாக வரத் தொடங்கினர். இக்காலப் பகுதியில் வேறு நாடுகளிலிருந்தும், குறிப்பாக இந்தியாவிலிருந்து சீக்கியர் உட்பட அகதிகள் வரவு அதிகரித்தது.

மேற்கூறிய காரணங்களால் 1985ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 4ம் திகதி அகதிகள் தகுதி நிலையில் பெருமாற்றம் ஏற்பட்டது. கண்டாவின் உயர் நீதிமன்றத்தில் சிங் என்பவர் தாக்கல் செய்த மேன்முறையீட்டில் அகதிக் கோரிக்கையாளர்களுக்கும் அடிப்படை உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கு தகுதியுண்டு என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அத்துடன் அகதிகளின் உண்மை நிலையைத் தீர்மானிப்பதற்கு நேர்முக விசாரணை அவசியமெனவும் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது.

இத்தீர்ப்பின் அடிப்படையில் விசாரணை நடத்தி அகதிக் கோரிக்கைகளைத் தீர்மானிப்பதற்கான சட்டவிதிகளும் ஒழுங்குகளும் அக்காலத்தில் இல்லாத காரணத்தாலும், அகதிக் கோரிக்கைகளின் என்னிக்கை பெருமளவில் அதிகரித்திருந்த காரணத்தாலும் 1986ம் ஆண்டு மே மாதம் 21ம் திகதிக்கு முன்னதாக அகதிக் கோரிக்கைகளைத் தாக்கல்

செய்தவர்களின் நிலைகாண் தீர்மானம் விசாரணையின்றி நிர்வாகப் பரிசீலனை மூலம் முடிவெடுக்கப்பட்டது. இந்த அடிப்படையில் 28,000 கோரிக்கைகளில் 80 வீதமானவை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

1987ம் ஆண்டு மாசி மாதம் எனக்கு அறிமுகமான நன்பர் ஒருவர் இலங்கையிலிருந்து முகவர் மூலம் கண்டா வந்தார். அவரது அகதிக் கோரிக்கை தொடர்பான சட்ட விடயங்களில் எனது உதவி அவருக்குத் தேவைப்பட்டது. கண்டா வந்து ஏழு மாதங்களோயாகி இருந்த நான் வங்கி ஒன்றில் தற்காலிக வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன். எனது உதவி தேடி வந்த அவருக்கு உதவி புரிவதற்காக அகதிச் சட்டத்தையும் அது தொடர்பான ஒழுங்கு விதிகளையும் நூல் நிலையம் சென்று படித்தேன். அப்பொழுது எனது கவனத்தில் பதிந்த பகுதி எனது வாழ்க்கையை மாற்றியமைத்தது.

'ஓர் அகதிக் கோரிக்கையாளர் அவரது அகதி விசாரணையின்போது தம்மைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு சட்டவாளர் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டியது கட்டாயமல்ல. நண்பரோ அல்லது அவரது உறவினரோ அல்லது வேறு எவரோ அவருக்காக விசாரணையின்போது ஆஜராகலாம்' என்பதே அந்தப் பகுதி.

இந்த விபரத்தை அறிந்த பின், சட்டத்துறையில் பல கால அனுபவம் வாய்ந்த நான் எனது நன்பருக்கு அகதிக் கோரிக்கைச் சட்ட உதவிகளைப் புரியலாமெனத் தீர்மானித்து அவரது கோரிக்கை விசாரணையைப் பொறுப்பேற்றேன்.

1951ம் ஆண்டு ஜெனிவாவில் நிறைவேற்றப்பட்ட அகதிக்கான வரைவிலக்கணத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்ட நாடுகளில் கண்டாவும் ஒன்று.

ஒருவரது நாட்டில் நிகழ்கின்ற சம்பவங்களாலும், அவரின் இனம், சமயம், தேசியம், ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவில் அங்கம் அல்லது அரசியல் கருத்து ஆகிய காரணங்களில் ஏதாவது ஒன்றுக்காக தமக்கு நன்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட துன்புறுத்தல் பயம் காரணமாக தமது சொந்த நாட்டைவிட்டு வெளியேறி பாதுகாப்பான நாடொன்றில் வந்து மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களுக்காக தமது சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்ப முடியாத நிலையில் இருக்கும் ஒருவர் அந்த அச்சம் காரணமாக அகதி நிலைக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க சட்டத்தில் இடமுண்டு.

இலங்கையிலிருந்து கண்டாவுக்கு வந்து அகதி நிலை கோருபவர்கள் இனம் (இலங்கைத் தமிழர்), அரசியற் கொள்கை (தனிநாடு கோருபவர் என்ற இலங்கை அரசின் கணிப்பு) ஆகிய காரணங்களுக்காகவே அகதியேன ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார்கள்.

1986ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 21ம் திகதிக்குப் பின்னர் கண்டா வந்து அகதிநிலை கோரியவர்களுக்கு அமைச்சின் அனுமதிப் பத்திரம் (Minister's Permit) வழங்கப்பட்டது. கண்டாவில் தொழில் செய்யவும், கல்வி கற்கவும் மற்றும் வைத்திய சேவை பெறவும் அரசு தாபரிப்புச் சலுகைகளைப் பெறவும் இது உரித்துடையது. எந்த நாட்டில் தமக்கு ஆபத்து என்று கூறி அகதிநிலை கோரப்படுகிறதோ அந்த நாட்டுக்கு செல்வதைத் தவிர வேறு நாடுகளுக்கு சென்று திரும்ப அமைச்சின் அனுமதிப் பத்திரம் உரிமை வழங்கியது. இருப்பினும் அவர்கள் அகதிநிலை பெறவதற்கு உயர் நீதிமன்ற தீர்ப்புக்கு அமைய விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள்.

1986ம் ஆண்டு மாசி 21ம் திகதிக்கும் 1989ம் ஆண்டு தை மாதத்துக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அகதிக் கோரிக்கை விண்ணப்பித்தவர்களின் விசாரணை திருத்தியமைக்கப்பட்ட கண்டிய குடிவரவுச் சட்டம் பிரிவு 45இன் கீழ் நடைபெற்றது.

நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட அறிமுகமான ஒருவரின் விசாரணை, பிரிவு 45இன் கீழ் நடைபெற்றது. எனக்குக் கிடைத்த இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி நண்பரை நன்றாகத் தயார்படுத்தி விசாரணையின்போது சிரேஷ்ட சட்டத்தரணியாக ஆஜரானேன். எனது அனுபவத்தைப் பயன்படுத்தி பொருத்தமான கேள்விகள் மூலம் அவரின் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு அவசியமான சம்பவங்களையும் விடயங்களையும் விபரமாகச் சமர்ப்பித்து தொகுப்புரையும் வழங்கினேன். விசாரணைக்குத் தலைமை வகித்த அதிகாரி விசாரணையின் முடிவில் என்னிடம் தனிப்பட்ட வகையில் கேட்ட கேள்வியும், நான் கோரிக்கையாளரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய விதம் பற்றிய அவரது அபிப்பிராயமும் கண்டாவில் எனது எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கையை ஊட்டியது. அவரது கேள்வியும் கூற்றும் இன்றும் என் மனதில் பசுமையாகவார்களது. “Are you a Barrister in Canada?” - இது அவரது கேள்வி. “No, I'm a lawyer in other countries” என்பது எனது பதில். அதற்கு அவர் “Your competency equal to a senior Barrister in Canada” எனப் பாராட்டினார்.

அன்று கோரிக்கையாளராக இருந்த அந்த இளைஞன் இன்று கண்டியப் பிரஜெயாக திருமணமாகிக் குழந்தைகளுடன் வாழ்ந்து வருகிறார்.

அகதிச் சட்டத்தில் பெரும் மாற்றம் 1989ம் ஆண்டு தை மாதம் 1ம் திகதி ஏற்பட்டது. சட்டமூலம் C 55உம், சட்டமூலம் C 84உம் நிறைவேற்றப்பட்டு அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. இதன் பிரகாரம் அகதிக் கோரிக்கையாளர் இரண்டு விசாரணைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

கோரிக்கையாளர் அகதிநிலை கோருவதற்கான சாத்தியங்களைச் சமர்ப்பித்திருந்தால் அக்கோரிக்கை குடிவரவு அகதிகள் சபை (IRB) முன்னால் பாரப்படுத்தப்பட்டு அங்கு நடைபெறும் விசாரணையின்

பின்னரே ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம் அல்லது நிராகரிக்கப்படலாம். இரு கட்ட விசாரணைகளில் நிராகரிக்கப்படுவர்கள் Federal Court க்கு மேன்முறையீடு செய்வதற்கு உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது.

புதிய சட்டத்தின் அடிப்படையில் கண்டா முழுவதிலும் முதலாவது அகதிக் கோரிக்கையாளரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. 1989ம் ஆண்டு தை மாதம் 3ம் திகதி நடுவர் ஒருவர் முன்னிலையில் அவரது முறைக்கட்ட தகுதிகான் விசாரணை நடைபெற்றது. C 55 சட்டத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றத்தின் பின் இரண்டாம் கட்ட விசாரணைக்காக நாடாளாவிய ரீதியில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட முதலாவது வழக்கு இரண்டு அகதிச் சபை உறுப்பினர்கள் முன்னிலையில் 1989 தை மாதம் 25ம் திகதி விசாரணைக்கான நாள் என நியமிக்கப்பட்டிருந்தது.

கண்டா வருவதற்கு முன்னர் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் கல்வி பயின்று கொண்டிருந்த வேளையில் எதிர்கொண்ட துன்புறுத்தல் பயம் காரணமாக படிப்பைப் பாதியில் பறிகொடுத்து கண்டாவில் தஞ்சம் புகுந்த அகதி அவர். அவரது கல்விப் பின்னணி விசாரணை சீராக நடைபெற்று சாதகமான தீர்ப்பைப் பெறுவதற்கு ஒத்தாசையாக இருந்தது.

எனது பொறுப்பை உணர்ந்து விசாரணையின் தொகுப்புரையை நான் தயார்படுத்திய காரணத்தால் அகதிச் சபை உறுப்பினர்களின் பாராட்டு எனக்குக் கிடைத்தது. Jannet Goldman என்ற அகதிச் சபை உறுப்பினர் என்னைப் பாராட்டிக் கூறிய அந்த வார்த்தைகள், “Thank you for your eloquent submission” எனக்குக் கிடைத்த தங்கப்பதக்கம். கூமார் இரு தசாப்தங்களின் பின் அந்த அம்மையாரை குடிவரவு விசாரணை அலுவலகம் ஓன்றில் சந்தித்த பொழுது குறிப்பிட்ட அந்த வழக்கை இருவரும் நினைவு கூர்ந்து பகிர்ந்து மகிழ்ந்தோம்.

மேல் நீதிமன்ற தீர்ப்புகளின் அடிப்படையில் அகதிச் சபை முன்னாலான விசாரணை ஒழுங்கு முறைகள் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டன. ஜெனிவாவில் அமைக்கப்பட்ட ‘யார் அகதி’ என்ற வரைவிலக்கணத்தின் கீழ் ஒருவரை அகதியாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமானால் எந்த சர்ச்சையான விடயங்களை தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற நியதி பிரதானமானது. இதன் அடிப்படையில் அகதிச் சபை உறுப்பினர் தன்னைத் திருப்திப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய விடயங்களில் பின்வருவன முக்கியமானவையாகின. நம்பகத்தன்மை, துன்புறுத்துபவர், துன்புறுத்தலுக்கான உண்மையான பயம், உள்நாட்டில் பாதுகாப்புக் கோருதல், கோரிக்கையை முன்வைப்பதில் ஏற்பட்ட தாமதம், நாட்டு நிலைமை ஆகிய ஒவ்வொன்றும் நீண்ட கட்டுரைக்கான சட்ட நுணுக்கங்களை உள்வாங்கிய பாரிய விடயங்கள்.

1992ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் சட்டமூலம் C 86 கண்டிய நாடாளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இதன்டிப்படையில் முறைக்கட்ட ‘உண்மை நிலைகான்’ விசாரணை நீக்கப்பட்டு அகதிக் கோரிக்கைக்கான ‘தகுதி நிலைகான்’ தீர்மானம் நிறைவேற்றும் அதிகாரம் குடிவரவு அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. கோரிக்கையாளரின் கைவிரல் அடையாளம்

பெறுதல், அவர்களைத் தடுப்பில் வைத்திருப்பதற்கான கடுமையான விதி முறைகள், அகதியாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டவர்கள் கண்டாவின் நிரந்தர வசிப்பிட உரிமைக்கு விண்ணப்பித்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு அவர்களின் நாடு அவர்களுக்கு வழங்கிய கடவுச்சீடு சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்ற விதமுறைகள் பிரேரிக்கப்பட்டு 1993ம் ஆண்டு பெரவரி மாதம் நாடாளுமன்றத்தில் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

இதனையடுத்து 2010ம் ஆண்டிலும் 2012ம் ஆண்டிலும் அகதிச் சட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட மாற்றங்கள் வழியாக Designated Country of Origin (DCO), Non-Designated Country of Origin (Non DCO) என உலகநாடுகள் இரு பிரிவாகத் தரப்படுத்தப்பட்டன. DCO நாடுகளிலிருந்து கண்டா வந்து கோரப்படும் அகதி நிலைகள் பெரும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இந்த நாடுகளுக்கு எதிராக உள்நாட்டில் முன்வைக்கப்படும் அகதிக் கோரிக்கைகள் (Inland refugee claims) அகதிச் சபைக்கு பாரப்படுத்தப்பட்டு 30 நாட்களுக்குள் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். விமான நிலையத்தில் அல்லது கண்டாவின் நுழைவாயிலில் செய்யப்படும் கோரிக்கைகள் 45 நாட்களுக்குள் தீர்மானிக்கப்படும்.

(Non DCO) நாடுகளுக்கு எதிரான கோரிக்கைகள் 60 நாட்களுக்குள் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். இந்தப் புதிய மாற்றத்தின்படி அகதி மேன்முறையீட்டுப் பிரிவு அமைக்கப்பட்டு (RAD) அகதிச் சபை நிராகரிப்புக்கு எதிராக மேன்முறையீடு செய்வதற்கும் சில சந்தர்ப்பங்களில் உச்ச நீதிமன்றத்துக்கு மனுச் செய்யவும் உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் RADக்கு மேன்முறையீடு செய்யும் உரிமை DCO நாடுகளுக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளது.

DCO நாடுகளுக்கு எதிராக கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்படும் பட்சத்தில் நிராகரிக்கப்பட்ட கோரிக்கையாளருக்கு RADக்கு மேன்முறையீடு செய்யும் உரிமை மறுக்கப்பட்டது. 15ம் பிரிவு மனித உரிமை மீறல் சட்டத்துக்கு முரணானது என Federal Court 2015 ஜூலை 23ம் திகதி தீர்ப்பு வழங்கியது. DCO நாடுகளுக்கு எதிரான கோரிக்கை நிராகரிப்பை RADக்கு மேன்முறையீடு செய்யும் உரிமை உடனடியாக வழங்கப்பட வேண்டுமென Federal court கூறியுள்ளது.

DCO நாட்டுப் பட்டியலில் இலங்கை சேர்க்கப்படவில்லை. இருப்பினும் இலங்கையின் அரசியலில் ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றத்தாலும், 2009ம் ஆண்டு நிகழ்ந்த யுத்தத்தின் பின் அங்கு இடம்பெறும் மாற்றங்களாலும் இலங்கைத் தமிழர்களின் அகதிக் கோரிக்கைகள் அகதிகள் சபையால் ஏற்றுக் கொள்வது மிகவும் குறைந்துள்ளது.

கண்டாவில் இறுதியாக நிறைவேற்றப்பட்ட C51 குடிவரவுச் சட்டம் பற்றிய விபரங்கள் இக்கட்டுரையில் சேர்க்கப்படவில்லை. கண்டாவின் புதிய அரசாங்கத்தின் அறிவித்தலின்படி இதில் சில மாற்றங்கள் நிகழலாமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.♦

Canadian Citizenship Act

The Canadian Citizenship Act has changed last year due to Bill C-24 - Strengthening Canadian Citizenship Act.

Citizenship and Immigration Canada (CIC) has made a number of changes to the Citizenship Act due to Bill C-24. This chart shows the new changes currently in practice:

The residency requirements require you to be:
Living in Canada for 4 years (1,460 days) out of 6 years for citizenship eligibility;
Physically present in Canada for 183 days (minimum) per year in 4 out of 6 years.

In addition, you:
Cannot count time spent as a non-permanent resident (non-PR) toward residence for citizenship;
Must prove that you "intend to reside" in Canada.
Citizenship applicants ages 14-64

Must meet language requirements, and pass the citizenship test;
Must meet knowledge requirement in English or French (cannot use an interpreter).

Read about the new age requirements.
If you are a Lost Canadian born before 1947, you and your 1st generation children born abroad will be granted Canadian citizenship.

If you are an immigration consultant, the amended Act:
Defines who is an authorized representative
Develops regulations to designate a regulatory body. The members would be authorized to act as consultants in citizenship matters; Can refuse your applicant for fraud;
Sets fines and penalties for fraud at a maximum of \$100,000 and/or five years in prison.

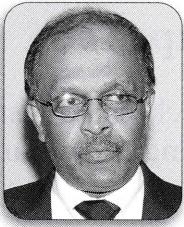
The Citizenship and Immigration Canada (CIC) Minister can decide to grant citizenship on a discretionary basis. The amended Act defines what a complete citizenship application is what evidence you must provide when applying.

There is a 1-step decision-making process to decide on whether to accept your citizenship application.

You must file Canadian income taxes to be eligible for citizenship.

If you have domestic and/or foreign criminal charges and convictions you cannot get Canadian citizenship.

(Contd. on page 131)

நாதன் சிறீதரன் - கணடிய வழக்கறிஞர்

சிறுவர் பாதுகாப்பும் பாதுகாப்பும்

பே சும் திராணியோ, எதிர்க்கும் உடற் சக்தியோ, எதற்காக இது நடக்கிறது என்பதை உணரும் பக்குவமோ, அதற்கான முன் அனுபவமோ எதுவும் இல்லாத, மனதிலும் உணர்விலும் இனிமேல்தான் விரிந்து மனம் வீச்துடிக்கும் பூமொட்டுக்களாய் வலம்வரும் குழந்தைகளை, சிறுவர்களை, வார்த்தைகளாலும் வன்முறைகளாலும் வாட்டிவதைக்கும் கொடுமை, உலகெங்கும் தனிமும் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது.

உலகின் மிக மோசமான அடிப்படை உரிமை மீறல் என்று பேசப்பட்டாலும், பல நாடுகளில் மிக மோசமாக சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் அரங்கேறினாலும், அதைத் தடுத்து நிறுத்தும் வழிவகைகளையும், இந்த அத்துமீறல் தொடர்பான அடிப்படை விழிப்புணர்வை உருவாக்குவதற்கான காத்திரமான முன்னெடுப்புகளையும், அந்தந்த நாடுகளின் தலைமைகள் நடைமுறைக்கு வருவதற்கான அங்கீராத்தைக் கோருவதில் கூட தொடர்ந்தும் இழுபறி நிலைதான் காணப்படுகிறது.

சட்டம் ஒரு இருட்டறை என்பது சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தில் மிக அதிகப்படச் செய்யப்படும் கொண்டாக இருக்கிறது என்று கூறுகின்ற சர்வதேச குழந்தைகள் பாதுகாப்பு குறித்த ஆய்வறிக்கை, ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க மற்றும் அரேபிய நாடுகளில் சிறுவர் பாதுகாப்பும் பராமரிப்பும் மிகவும் கவலை தரும் நிலையிலேயே காணப்படுவதைச் சுடிக்காட்டுகிறது. நடந்த தவறுகளின் விளைவுகளையும் காரணகாரியங்களையும் புரிந்துகொள்ளும் மனப்பக்குவமும் பட்டறிவும் இல்லாத சிறுவர்கள், அதற்கான போதிய ஆதாரங்களைச் சமர்ப்பிக்கவும், உரிய முறைகளைக் கையாண்டு தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் வலுவற்றவர்களாக இருப்பதனால், சட்டம் இவர்களை இலகுவாக பலிக்கடாவாக்கி விடுகிறது. சிறுவர்களின் துஷ்பிரயோகத்துக்குக் காரணமானவர்கள், தங்களை இலகுவாகக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, சட்டத்திலிருந்து தட்பித்துக் கொள்ளவும் இதுவே காரணமாக அமைந்து விடுகிறது.

இத்தகைய சமூக சீர்கேட்டுக்குக் காரணமானவர்கள், துரதிஷ்டவசமாக இப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் பெற்றோராக, பாதுகாவலர்களாக, பொறுப்பாளர்களாக, உறவினர்களாக அல்லது சமூகத்தில் அந்தஸ்துள்ள அல்லது பண்பலமுள்ளவர்களாக இருந்து விடுவதால், சட்டம் இலகுவாக இவ்விடயத்தில் நீதியை வழங்குவதில் தாமதமேற்பட்டு விடுகிறது. வளர்ச்சியடைந்த மேற்குலக ஜனநாயக நாடுகளில், போதிய

பாதுகாப்பும் சட்ட அமுலாக்கலும் நடைமுறையிலுள்ளன. கனடா போன்ற நாடுகளில், சிறுவர்களின் மேம்பாட்டை உறுதிசெய்யும் அதிகப்பட்ச சட்டங்களும், பாதுகாப்பு நடைமுறைகளும், முன்னெச்சரிக்கையுண் கூடிய கல்வி புகட்டல்களும் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

இருப்பினும் சிறுவர்களுக்கான இத்தகைய பாதுகாப்பும் பராமரிப்பும் அக்கறையும் ஏராளமான நாடுகளில் போதிய கவனத்தைப் பெறாமல் இருப்பதையே பிந்திய ஆய்வறிக்கைகள் தொடர்ந்து நிருபிக்கின்றன.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் பலவகை

வாயால் வசை பாடி வதைப்பது, உடலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்கள், உளவியல் அழுத்தம், பாலியல் வதை, தொழிலுக்கமர்த்துதல் (Child Labour) போன்ற பல்வேறு வகையான துஷ்பிரயோகங்கள் இடம்பெறுவதுடன், மிரட்டல், பழிவாங்கல் உட்பட, பணவுருவாய்க்காக சிறுவர்களை விற்றல், ஏலமிடல், கூலிக்கமர்த்தல், கட்டாய பாலியல் தொழிலுக்கமர்த்துதல், விபச்சார அடிமையாகத் தடுத்துவைத்தல், இருட்டறையில் பூட்டி வைத்தல், உணவுப் பட்டினி போடுதல், தொடர்ச்சியாகக் கொடுமைப்படுத்தி அதில் இன்பம் காணுதல் என்று, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பல நாடுகளில் பல வகையாகவும் கோரத் தாண்டவம் ஆடுகிறது.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தின் மிகச் சிக்கலான முடிச்சு என்னவென்றால், இத்தகைய துஷ்பிரயோகங்களை, சிறுவர்களின் நன்னடத்தையை உறுதிசெய்ய அல்லது மேம்படுத்த எடுக்கப்படுகின்ற ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகளாக, தங்கள் சமூகத்தின் கலாசாரத்தையும் பண்பாட்டையும் உறுதிசெய்வதற்கான அவசிய நடவடிக்கைகளாக, தாம் நம்பும் சமயத்தின் விழுமியங்களை சிறுவயதிலேயே சீராகப் பின்பற்றுவதற்கான போதனா வழிமுறையாக, சமூகத் தலைவர்களும் பெரியவர்களும் பெற்றோரும் நம்புவதுதான்.

எங்கே இடம்பெறுகிறது?

சொந்த வீடு, பெற்றோரின் மறுமணத்தினால் சென்ற வீடு, பாதுகாவலர் அல்லது பொறுப்பாளர் என்ற பெயரில் பொறுப்பேற்கும் உறவினர் வீடு, வாழும் இடத்தின் அயற்பகுதி, நன்பர்கள் கூடுமிடம், பாடசாலை, பெற்றோரின் வேலைத்தளம், தற்காலிக தங்குமிடங்கள் போன்றன உட்பட, சிறுவர் காப்பகங்கள், சிறுவர்களுக்கான சிறைக்கூடங்கள், ஏற்கனவே இருக்கின்ற குழந்தைகளுடன் மறுமணத்தில் ஒன்றினைந்து வாழும் இடங்களிலும், இந்த சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் நடைபெறுகின்றன.

குடும்பம் என்ற கூட்டுறவு வாழ்க்கை, சிறுவர்களுக்கான சமூகப் பாதுகாப்பையும் சட்டப் பாதுகாப்பையும் வழங்குவதுடன், அவர்களது மன, உடல், உள் வளர்ச்சியை உறுதிசெய்வதற்கான ஒரு தளமாகக் கருதப்படுகிறது. இருப்பினும், பல குடும்பங்களில் இப்படி இயற்கையாக எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற சிறுவர் பாதுகாப்பு விடயம், உண்மையில் சராகப் பேணப்படுகிறதா என்பதைக் கண்டறிய வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. பூட்டிய கதவுக்குப்பின்னே, சிறுவர்கள் தங்களது பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர்களின் கண்காணிப்பில் சிறப்பாகக் கண்காணிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற ஒரு அனுமானமும் நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த நம்பிக்கை தவிடுபொடியாகி, உச்சக்கட்ட துஷ்பிரயோகங்களை, தாம் நம்பிய தங்கள் காவலர்களிடமிருந்தே சிறுவர்கள் அனுபவிக்கும் துண்பியல் சம்பவங்கள் ஏராளமாக நடைபெறுகின்றன.

உலக சுகாதார நிறுவனம் (WHO) வருடாவருடம் வெளியிடுகின்ற ஆய்வுத் தகவல்களை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் உலகின் அதிகமான நாடுகளில் அதிகரித்துச் செல்வதையே அவதானிக்க முடிகிறது. கரிபியன் என்று அழைக்கப்படும் மேற்கொண்டியத் தீவுகளிலும், வத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலும் விகிதாசார் அடிப்படையில் அதிக சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் இடம்பெறுவதாகக் கூறும் இந்த ஆய்வறிக்கை, தெற்காசிய, அரேபிய, ஆபிரிக்க நாடுகளில் அதிக சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் இடம்பெறுவதை உத்தியோகப்பற்றிற தகவல்கள் உறுதிசெய்தாலும், அந்த நாடுகளில் ஆதாரங்களுடனான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதில் சமூக கலாசார ரீதியான தடங்கல்கள் காணப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டி தவறவில்லை.

சமூக, கலாசார, பாரம்பரிய, பண்பாடு மற்றும் சமய ரீதியான கட்டுப்பாடுகளும், பல்வேறு சமூகங்களில் வழிவழியாக வழங்கிவந்த சட்டதிட்டங்களும், தண்டனை கொடுப்பதன் மூலம் சிறுவர்களை நன்னெறிப்படுத்தலாம் என்ற பழங்கால சம்பிரதாய நம்பிக்கைகளும், சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்துக்கு, ஒருவித அந்தஸ்தையும் அங்கீகாரத்தையும் வழங்கிவிடுகின்ற துயரமான சூழ்நிலையும் காணப்படுகிறது.

வெளியான ஆய்வுத் தகவல்களின்படி, 7 வயதிலிருந்து 11 வயது வரையான பெண்பிள்ளைகள் மிக அதிகப்பட்ச துஷ்பிரயோகங்களுக்கு முகம் கொடுக்கிறார்கள் என்றும், 4 வயதிலிருந்து 11 வயது வரையான ஆண் குழந்தைகள் சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்துக்கு ஆளாகிறார்கள் என்றும் தெரியவருகிறது. இவற்றில், பெண் பிள்ளைகளுக்கு இழைக்கப்படும் பாலியல் ரீதியான கொடுமைகள் அதிகம் வெளியே வராமல் மறைக்கப்படுவதையும் ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

2006ல் வெளியான சர்வதேச கணிப்பீட்டுத் தகவல்களின்படி, உலகளாவிய ரீதியில் வருடத்துக்கு 275 மில்லியன் சிறுவர்கள் பல்வேறு வன்முறைகளுக்கும் முகம் கொடுக்கிறார்கள் என்று பதிவாகியுள்ளது. இவற்றில் 50 வீதமானவை, திட்டமிட்டு முன்னெடுக்கப்படும் துஷ்பிரயோகங்களாகவும், மீதி 50 வீதமானவை, சிறுவர்களைத் திருத்துவதற்காக முன்னெடுக்கப்படும் தண்டனைகள் என்ற பெயரில் இடம்பெறும் துஷ்பிரயோகங்கள் என்று ஆய்வறிக்கை தெரிவிக்கிறது.

உலகின் 50 வீதமான நாடுகளில், சிறுவர்களைத் துன்புறுத்துவதும் துஷ்பிரயோகம் செய்வதும், பெரியவர்களால் நியாயப்படுத்தப்படுவதுடன், இத்தகைய உடல்ரீதியான தண்டனைகளால் சிறுவர்கள் திருந்துவதற்கு வாய்ப்பு உருவாகும் என்ற ஒரு முடநம்பிக்கையும் காணப்படுவதாக இந்த அறிக்கை கூறுகிறது.

2015 நவம்பர் மாதம் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை இங்கே குறிப்பிடுவது பலருக்கும் நன்மையாக அமையலாம். 52 வயது நிரம்பிய ஒரு பெண்மணி ரொறன்றோ பெருந்தெருவில் கார் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரது 9 வயது மகன், வாகனத்தில் இருக்கிறார். தாயார் அதிகம் மது அருந்தியிருப்பதால், தாழுமாறாக வாகனத்தை ஓட்டுகிறார் என்பதை அவதானித்த மகன், இரண்டு மூன்று தடவை தாயை எச்சரித்தும், அவர் கேட்க மறுத்திருக்கிறார். 9 வயதே நிரம்பிய மகன், மிகவும் சாதுரியமாக இந்த விடயத்தைக் கையாண்டார். கைத்தொலைபேசியை எடுத்து, 911 அவசர அழைப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். பொலிசார் அந்தத் தொலைபேசி இலக்கத்துக்கு மீள் அழைத்தபோது, தனது தாயார் ஆபத்தாக வாகனம் ஓட்டும் விடயத்தை பொலிசாருக்குக் கெரியப்படுத்தினார். கைத்தொலைபேசியைப் பறித்தெடுத்த தாயார், தான் குடிபோதையில் இல்லை, நிதானமாகவே இருப்பதாகக் கூறி அழைப்பைத் துண்டித்தார். நியுமார்க்கற் நோக்கி பெருந்தெருவில் பயணித்துக்கொண்டிருந்த அந்த வாகனத்தைப் பொலிசார் இடைமறித்து, தாயையும் மகனையும் காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள். தாயாரின் இரத்தத்தைப் பரிசோதித்தபோது, குற்றும் சுமத்தக்கூடிய மதுபோதை நிலையைவிட மூன்றுமடங்கு அதிகம் குடித்திருந்தமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது குறித்து பொலிசார் கருத்துக் கூறுகையில், இதுகூட ஒருவகையான சிறுவர் துஷ்பிரயோகம்தான் என்று கூறினார். எந்தப் பாவழும் அறியாத அந்த சிறுவர்களை வாகனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, மது அருந்தியின் வாகனம் ஓட்டுவது, ஆபத்தான முறையில் அதிவேகமாக வாகனத்தைச் செலுத்துவது, வாகனத்தைச் செலுத்தியபடி கைத்தொலைபேசியில் கதைப்பது அல்லது வேறு விடயங்களில் கவனத்தைச் செலுத்துவது போன்ற பலவும், அந்த சிறுவர்களின் நலனுக்கும் உயிருக்கும் ஆபத்தாக அமையக்கூடும் என்பதால், இவையும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகமே என்று குறிப்பிட்டுதான், அந்தத் தாயார் மீது சுமத்தப்படவுள்ள பல குற்றச்சாட்டுகளில், சிறுவர் துஷ்பிரயோகமும் அடங்கும் என்றும், அவரது மகன் அவரிடமிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, தந்தையிடம் ஓப்படைக்கப்படுவார் என்றும், சிறுவர் காப்பகழும் விசாரணைகளை ஆரம்பிக்கும் என்றும் தெரிவித்தார்.

கண்டாவை, குறிப்பாக ஒன்றாரியோவை எடுத்துக் கொண்டால், சிறுவர்களைத் தனியே வீட்டில் விட்டுவிட்டுச் செல்வது, வாகனங்களில் தனியே விடுவது, சந்தை மற்றும் அங்காடி போன்ற பொது இடங்களில் சிறுவர்களைத் தனியே விடுவது, சிறுவர்களைத் தூங்க வைத்த பின்னர் வெளியே சென்று வருவது போன்ற பலவும், அந்த சிறுவர்களின் தாயாக்கும் துஷ்பிரயோகமாகவே பார்க்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய சூழ்நிலையில் அந்தச் சிறுவர்களுக்கு ஆபத்து நேரும் பட்சத்தில் தங்களைக் காப்பாற்றக்கூடிய அறிவும் பக்குவழும் அவர்களுக்கு இல்லை என்பதை பலரும் மறந்து போய்விடுகிறது. இதேநேரங்களில் தொங்கிய அதேநோக்கில்தான் இந்த சம்பவங்களைக் கருத்தில் கொள்ளுவார்கள். தமது பெற்றோரிடம் பிள்ளைகள்

மலைபோல் நம்புவதும், அதனால் பெரிதும் எதிர்பார்ப்பதும், தங்களது சொந்தப் பாதுகாப்பையே. இந்த நம்பிக்கை மீறப்படும்போது அதை கண்டிய சட்டம், ஒரு துஷ்பிரயோகம் என்றே கருதுகின்றது. இத்தகைய பாதுகாப்பு விடயத்தில், சிறுவர்கள், பாடசாலை ஆசிரியர்கள், அயல் வீட்டுக்காரர்கள் அல்லது வேறு யாராவது தகவல் கொடுத்தால், அதற்கான விசாரணைகளை பாதுகாப்பு தரப்பினரும் சிறுவர் காப்பக உறுப்பினர்களும் உடனடியாக ஆரம்பிப்பார்கள். ஏதாவது ஒரு ஆதாரம் கிடைக்கும் பட்சத்தில், அது மிகச் சிறியதொரு ஆதாரமாக அல்லது சந்தேகம் தரக்கூடிய காரணமாக இருந்தால்கூட, ஒன்றாறியோ குழந்தைகள் பாதுகாப்பு சட்டம் (Child and Family Services Act) இந்த நேரடி விசாரணைகளுக்கான போதிய உரிமைகளை சிறுவர் விடயத்தில் வழங்குகிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் Children Aid Society போன்றவை நடவடிக்கைகளை எடுக்கின்றன. நடந்த சம்பவம் மிகச் சிறியதாக இருந்தாலும்கூட, விசாரணைகள் பல கோணத்திலும் முன்னெடுக்கப்பட வாய்ப்பிருப்பதுடன், ஏற்கனவே பல வருடகாலத்தில் நடந்திருக்கக்கூடிய சிறுவர் பாதுகாப்பு மீறல் தொடர்பான விடயங்களும்கூட இதில் பாதிப்பை உருவாக்கலாம். தங்களது பிள்ளைகள் விடயத்தில் பெற்றோர் தவறிமூழ்ப்பது கண்டறியப்படும் பட்சத்தில் foster parents பொறுப்பேற்க வேண்டும். அல்லது சிறுவர் காப்பகம் பொறுப்பேற்கும்.

வகுப்பில் போதிய புள்ளிகள் எடுக்காவிட்டால், பாடசாலையிலிருந்து பிள்ளைகள் தொடர்பில் குற்றச்சாட்டுகள் பற்றி அறிவிக்கப்பட்டால், பெற்றோரை அல்லது பெரியவரை எதிர்த்துக் கைதைத்தால், சொல்வதைச் செய்யத் தவறினால் அல்லது வேறு தவறுகளை இழைக்கும் குழந்தைகளை, அடித்து அல்லது ஏசி, உடல்ரீதியான அல்லது மன்றத்தியான காயங்களை ஏற்படுத்தாமல், அன்பால் அரவணைத்து பிள்ளைகளின் மேம்பாட்டில் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். இதற்கு மாறாக, எரிந்து விழுந்து அல்லது அடித்து வகைத்து உடலுள் காயங்களை ஏற்படுத்தினால், கண்டா போன்ற நாடுகளில் விளைவு பாரதுாரமானதாக இருந்துவிடுகிறது.

குழப்படிப் பிள்ளைகள் என்றால், பெற்றோரே முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையாக வைத்தியிரிடம் அல்லது சமூக நிறுவனங்களிடம் அல்லது சிறுவர் காப்பகத்திடம் ஆலோசனை கேட்டு நடவடிக்கைகளை எடுப்பது அவசியம். பிரச்சனை தானாகத் தீர்ந்துவிடும் என்றோ, தாமே தீர்த்துவிடலாம் என்றோ, காலாகாலத்தில் சரியாகி - விடுமென்றோ தாமதிப்பதால், பிரச்சனைகள் முற்றி, பாரிய விளைவுகளை உருவாக்கலாம். அதனால் முன்கூட்டியே நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு பெற்றோர் முன்வரவேண்டும்.

இதற்கான பல்வேறு வகுப்புகள், பட்டறைகள் இங்கே நடைபெறுகின்றன. பல்வேறு சமூக அமைப்புகள், இதற்கென ஆலோசகர்களை நியமித்துள்ளார்கள். இது தவிர, இளம் சமூகத்தினரிடம் இது குறித்து உரையாடி, இதற்கான காரணங்கள் எவை, எவ்வாறு இவற்றை அணுகலாம், ஒரு விடயத்தை அணுகுவதற்கு எடுக்கவுள்ள நடவடிக்கை சரியான தீர்வைத் தர வாய்ப்பிருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பதுடன், இது குறித்த அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்வதும் அவசியம். சிறுவர் தொடர்பான தவறுகள் நடக்கிறது என்று அறிந்தால் அல்லது சந்தேகம் எழுந்தால், அந்தக் குடும்பத்துடன்

தொடர்புடைய அவர்களது உறவினர்கள் நண்பர்களுக்கும் சில கடமைகள் இருக்கின்றன. தெரிந்தும் தெரியாதது போன்று இருப்பது தவறு. மது மற்றும் போதைவஸ்து பாவனையால், குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பற குழந்தையை தங்கள் பொறுப்பில் வளர்ப்பதற்கு சட்ட அங்கீராத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் இத்தகைய குழந்தை இருப்பதை அவதானித்தால், உறவினர்கள் அல்லது நண்பர்கள் நேரில் தலையிட்டு, அதைத் தீர்க்கலாம் அல்லது சிறுவர் காப்பகத்துடன் கதைத்து, சட்டத்தியாக அத்தகைய சிறுவர்களை தற்காலிகமாகப் பொறுப்பேற்று வளர்க்க முன்வரலாம். இதன் மூலம், நீண்டகால சட்டச்சிக்கவில் இந்தக் குடும்பம் சிக்குண்டு அல்லப்படாமல், தற்காலிகமாக தங்களது பிரச்சனைகளைத் தீர்த்த பின்னர், மீண்டும் பிள்ளைகளோடு இலகுவாக ஒன்றிணைய ஒரு வாய்ப்பு உருவாகிறது.

சிறுவர் காப்பகம் குழந்தைகளைப் பொறுப்பேற்று, பொதுக் காப்பகங்களில் வீட்டுவிடும்போது கலாசார மாற்றங்கள் பாரிய மனஅழுத்தத்தை உங்கள் குழந்தைகளுக்கு உருவாக்கலாம். இதைத் தவிர்க்க, உறவினர்கள் அல்லது நண்பர்கள் முன்னெச்சரிக்கையுடன் செயற்பட்டு, குழந்தைகளைத் தங்கள் பொறுப்பில் எடுப்பது அனைவருக்கும் நன்றாக அமையலாம்.

சிறுவர்கள் நம்பிக்கையும் மனஉறுதியும் பாதுகாப்பும் நல்ல பராமரிப்பும் உள்ளவர்களாக வளர்க்கப்பட்டால், நானை அவர்கள் நல்ல மனிதர்களாக நல்ல தலைவர்களாக வருவார்கள். இந்தப் பொறுப்பு பெற்றோருக்கு மட்டுமென்றி, அவர்களோடு தொடர்புள்ள சமூகத்துக்கும் இருக்கிறது. அதனால், நாம் சமூகமாக எம் பொறுப்புக்களை அறிந்துகொள்ள முற்படுவதும், இதுபற்றிய விழிப்புணர்வை உருவாக்குவதும் எமது கடமை மட்டுமல்ல, எம் சமூகத்தின் ஒன்றிணைந்த வளர்ச்சிக்கான எமது உரிமையும்கூட. கனடா போன்ற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில், பல பில்லயன் செலவில் இந்த நாடுகள் உருவாக்கியுள்ள சிறுவர் பாதுகாப்பு தொடர்பான வலைப்பின்னலையும் சட்டத்திட்டங்களையும் நாம் சாதகமான மனப்போக்குடன் ஏற்றுக்கொள்வதும் பாராட்டுவதும் அவற்றை மதிப்பதும் மிக முக்கியமானது.

கணினி உலகில் கொடிகட்டிப்பறுக்கும் வெற்றிபெற்ற பில் கேட்ஸ், ஸ்ரீவ் ஜோப்ஸ் போன்ற பலரும், பல்கலைக்கழக நுழைவுக்குத் தகுதிபெறாமல் பர்ட்சைகளில் குறைந்த புள்ளி எடுத்து தோல்வியடைந்தவற்களே. இருப்பினும் பின்னர் தங்கள் வாழ்வில் அவர்கள் உயர்வதற்கு சாதுரியமான அவர்களது நடவடிக்கைகளும் விவேகமான முயற்சிகளும் கைகொடுத்தன. எனவே, எமது பிள்ளைகளை மற்றுப் பிள்ளைகளுடன் ஓப்பிட்டு, அடித்து கண்டிப்பதற்குப் பதிலாக, அன்பால் அரவணைத்து ஊக்கம் கொடுத்தால், நீண்டகாலத்தில் அவர்களது திறமைகளை இன்க்காண வாய்ப்புகள் உருவாகும். குடும்ப வாழ்வில் ஒற்றுமையையும் அன்பையும் மகிழ்ச்சியையும் திட்டமிட்டு வளர்த்தெடுக்கள். இரவுணவை குடும்பமாக உண்பதற்கு முயற்சியெடுக்கள். தினமும் குடும்பமாக சில நிமிடங்களை பிரார்த்தனையில் அல்லது செபத்தில் செலவிடுங்கள். பிள்ளைகள் எம்மிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளும் வகையில், பெற்றோர் நல்ல முன்மாதிரிகையுள்ளவர்களாக வாழ்வது அவசியம்.●

டாக்டர் அ. சண்முகவடிவேல்

தாயகத்தின் புனர்வாழ்வுச் செயற்பாடுகள்

ஏம்மவர்கள் பலர் விடுமுறைகளின்போது குடும்பமாக தாயகத்துக்குச் சென்று வருவது தொடர்ந்து இடம்பெறுகிறது. குடும்ப நிகழ்வுகள், கோவில் திருவிழாக்கள், சுற்றுலா நோக்கம் என்பவை இதற்கு முக்கிய காரணங்களாக அமைகின்றன. இங்கு ஓரளவு வசதியாக இருக்கும் நாம் அங்கு அல்லல்படும் மக்களின் தேவைகளை நேரில் சென்று பார்த்து சிறு அளவிலாவது அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியது அவசியம். இந்த உதவிகளை நேரடியாகவோ, இலங்கையில் அல்லது கனடாவிலுள்ள அமைப்புகள் மூலமாகவோ வழங்கலாம்.

நான் சென்ற ஜான் மாதம் குடும்ப நிகழ்வில் கலந்து கொள்வதற்காக எனது மனையிடுன் இலங்கைக்குச் சென்றிருந்தேன். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் தென்னாபிரிக்காவில் வசிக்கும் எனது தங்கையின் மகனின் திருமணத்துக்காகச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் நான் சென்றபோது யாழ்ப்பாணக் குடாவின் பல பாகங்களுக்கும் சமய நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றுவதற்காக முப்பது வருடங்களின் பின்னர் செல்லும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அப்பொழுது வயனியாவுக்கும் வன்னிப் பகுதிகளுக்கும், வெவ்வேறு தடவைகளில் திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம் ஆகியவற்றுக்கும் போய் வந்துள்ளேன்.

அண்மையில் சென்றபோது கண்டிய தமிழ் வைத்திய சங்கத்தின் ஆதரவு பெற்ற வாழைச்சேனை வைத்தியசாலையின் பாரிசுவாத புனர்வாழ்வு நிலைய திறப்பு விழாவில் கலந்து கொள்வதற்காக வாழைச்சேனை மற்றும் மட்டக்களப்புக்குப் போகும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. 37 வருடங்களுக்கு முன்னர் மட்டக்களப்பு வைத்தியசாலையில் பணியாற்றி இருந்ததால் அந்த நகரைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல் என் மனதில் இருந்தது.

தாயகம் சென்ற பொழுது கண்டிய தமிழ் மருத்துவ அமைப்பினால் மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடுகளைப் பார்வையிடுவது வழக்கம். வன்னியின் பல பகுதிகளுக்கு டாக்டர் சத்தியமுர்த்தியுடன் சென்று பார்வையிடும் வசதி எனக்குக் கிடைக்கிறது. பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், வைத்தியர்கள், சமூகத் தொண்டர்கள், பொதுமக்கள் எனப் பலருடன் கருத்துக்களைப் பரிமாற முடிந்துள்ளது. வன்னி மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்காக டாக்டர் சத்தியமுர்த்தியின் தலைமையில் இயங்கும் கல்வி

வளர்ச்சி அறக்கட்டளை பல பணிகளையாற்றி வருகிறது.

கிளிநோச்சியிலிருந்து பத்துக் கிலோமீற்றரூக்கு அப்பாலுள்ள பாரதிபூரம் என்ற கிராமத்தில் எமது அமைப்பினால் விஞ்ஞானக் கல்வி நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிளிநோச்சி மகாவித்தியாலயத்தில் மாணவர்களின் தேவைக்காகப் பல் வைத்திய நிலையத்தை அமைத்துள்ளோம். தர்மபுரத்தில் புதிதாக நிறுவப்பட்ட குடிபோதைப் புனர்வாழ்வு மையம் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டவர்களை நல்வழிப்படுத்தியுள்ளது என்பதை அதனை நான் பார்வையிடச் சென்றபோது அறிந்து கொண்டேன். அங்கு முன்னர் சிகிச்சை பெற்ற ஒருவர் மதுவுக்கு அடிமையான தமது நண்பர் ஒருவரை அனுமதிப்பதற்காக அழைத்து வந்திருந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சகல ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலும் குழந்தைகளின் பற்சகாதாரத்தைப் பேணும் நோக்குடன் காலை உணவின் பின்பு பல் துலக்கும் பயிற்சி கடந்த முன்று வருடங்களாக நடைபெற்று வருகிறது. மாணவர்களுக்கு பற்தாரிகை, பற்பசை ஆகிய வழங்கப்பட்டு ஆசிரியர்களுக்கு இதன் பாவனை முறை பற்றிய பயிற்சி எமது அமைப்பினால் வழங்கப்பட்டுள்ளது. நான் சென்று பார்வையிட்டபோது குழந்தைகள் மிகவும் உற்சாகமாக ஒத்துழைப்பதைக் காணக் கூடியதாகவிருந்தது.

மதுபானங்களுக்கும் கெடுதி விளைவிக்கும் மருந்து வகைகளுக்கும் எமது மாணவர்கள் அடிமையாகி இருப்பதாகவும், தங்கள் கல்வியைப் புறக்கணிப்பதாகவும் செய்திகள் எமக்கு வருகின்றன. போர்ச் குழலில் இராணுவத்தின் கொடுரங்களால் பாதிக்கப்பட்ட இளம் வயதினர் திசை தடுமாறிச் செல்வதாகவும் சமூக சமயச் சடங்குகளில் நாட்டம் இழந்து வருவதாகவும் அங்குள்ள மனநல நிபுணர் டாக்டர் சோமசுந்தரம் அண்மையில் தமது உரை ஒன்றில் கவலை வெளியிட்டிருந்தார். அந்த மாணவர்களை கலையார்வம், விளையாட்டு, சமய ஈடுபாடு, பொதுத் தொண்டு, சிறு தொழிற்பயிற்சி ஆகியவற்றில் ஈடுபடுத்துவதற்கான முயற்சிகள் அங்கு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். கனடாவில் இயங்கும் தாயகப் பாடசாலைகளின் மாணவர் சங்கங்களும் இதர சமூக அமைப்புகளும் எமது இளையோர் நலன் கருதி இதற்கான திட்டங்களை உருவாக்கி அவர்களை நல்வழிப்படுத்த முன்வர வேண்டும்.

எனது ஊரிலுள்ள சனசமூக நிலையம் எமது காலத்தில் பல வகையாக சேவையாற்றியது. இன்று அது முடிக்கிடக்கிறது. எமது குழந்தைகளில் பெரும்பாலானோர் அங்கில்லாவிடினும் அங்கிருப்பவர்கள் அதைப் பயன்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஊரிலுள்ள கோவில்களில் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் மக்கள் குறைவாகவே பூசைகளுக்குச் செல்கிறார்கள். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள பெரும் கோவில்களில் திருவிழாக்கள் பெருமளவு பணக்செலவுடன் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது. நான் எனது ஊருக்குச் சென்றிருந்தபோது நெல்லன்டை அம்மன் கோவிலில் சீன் கூத்து நடைபெறுமென்று சொன்னார்கள். அதற்குச் சென்றிருந்தபோது மிகக்குறைவான மக்களையே அங்கு காண முடிந்தது. எமது பழைய கலை வடிவங்களை மக்கள் இன்று புறக்கணிப்பதுபோலத் தெரிகிறது.

வீதிகளில் மோட்டார் சைக்கிள்கள் அதிகரித்திருப்பதால் விபத்துகள் ஏற்படும் ஆபத்துகள் காணப்படுகிறது. கார், வான், பஸ் ஒட்டும் பலர் வேகமாகவும் வீதிச் சட்ட விதிமுறைகளை உதாசீனம் செய்வதையும் காண முடிகிறது.

தனியார் கல்வி நிலையங்கள் பல உள்ளன. பாடசாலை முடிந்ததும் பின்னைகள் இங்கே போய் பல மனித்தியாலங்களைக் கழிக்கிறார்கள். விளையாட்டுகளிலோ அல்லது வேறு காரியங்களிலோ ஈடுபடுவதாகத் தெரியவில்லை. இந்நிலையங்கள் கண்காணிக்கப்பட வேண்டும்.

தாயகத்தில் எம் மக்கள் பலர் வறுமைக்கோட்டின் கீழ் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். பலருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சிறு கடைகள் பல வீதியோரங்களில் காணப்படுகின்றன. வெளிநாட்டுக்குப் பின்னைகளை அனுப்புவதே ஒரே வழி என பலரும் எண்ணுகிறார்கள்.

வைத்தியசாலைகளில் நோயாளிகள் நிறைந்து காணப்படுகின்றனர். பிரத்தியேகமான சிகிச்சைகள் பெறுவதற்கு பல்லாயிரக்கணக்கில் செலவு ஏற்படுகிறது. அரசாங்கப் பல்வைத்திய நிலையங்களில் வசதிகள் குறைவாகவுள்ளன. உபகரணங்கள் பழுதடைந்திருக்கின்றன. சில வைத்திய நிலையங்களில் தமிழ் மருத்துவர்கள் குறைவாகவே பணியாற்றுகிறார்கள். வேற்றின வைத்தியர்களே அங்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள்.

நாட்டில் நடந்த போரினாலும் அரசின் புறக்கணிப்பாலும் ஏற்பட்ட விளைவுகளிலிருந்து மீளப் பல காலம் ஏற்படலாம் என்பதே எனது கருத்து. வெளிநாடுகளில் வாழும் அனைவரும் தாயகத்தின் புனர்வாழ்வுக்கு தம்மாலான உதவிகளைச் செய்வதே நல்லது.

காலத்தினால் செய்யும் நன்மை சிறிதெனினும் ஞாலத்தில் மாணப்பெரிது.●

Global refugee figure passes 50 million

The number of people forced to flee their homes across the world has exceeded 50 million for the first time since the second world war, an exponential rise that is stretching host countries and aid organisations to breaking point, according to figures released recently.

Half the world's refugees are children, many travelling alone or in groups in a desperate quest for sanctuary, and often falling into the clutches of people traffickers, the annual UN high commissioner for refugees (UNHCR) global trends report said.

More than 25,000 unaccompanied children lodged asylum applications in 77 countries last year, a fraction of the number of displaced minors across the globe.

"We are witnessing a quantum leap in forced displacement in the world," António Guterres, head of the UN's refugee agency, said as figures for 2013 showed a total of 51.2 million refugees, asylum seekers and internally displaced people. If displaced people had their own country it would be the 24th most populous in the world.

The increase of 6 million over the 2012 figures has mainly been driven by the war in Syria. By the end of last year, 2.5 million Syrians had fled across the country's borders and 6.5 million were internally displaced – more than 40% of the population.

Conflicts in the Central African Republic and South Sudan also contributed to rising numbers.

The data represented "a world where peace is dangerously in deficit", said Guterres. "And that peace deficit represents the incapacity of the international community firstly to prevent conflicts and secondly, to find solutions to those conflicts." Some conflicts were unpredictable, but in other cases "there are situations you see coming, but nothing is done to avoid the conflict". He cited the "enormous risks" in Nigeria as an example, adding that "the international community has shown very little capacity to do something useful to prevent it from getting worse and more dangerous".

Humanitarian organisations could only mitigate the impact of conflict on ordinary people. "There is no humanitarian solution ... The solution is political and the solution is to solve the conflicts that generate these dramatic levels of displacement."

Factors that forced people to leave their homes included climate change, population growth, urbanisation, food insecurity and water scarcity – many of which interacted with and enhanced each other.

"It's sometimes difficult to identify the main motivation," said Guterres, adding that movement could be due to several factors.●

டாக்டர் வி. பிகராடோ

ஒன்றாற்யோவில் சமூகநலம்

கன்டாவில் மக்களுக்கான மருத்துவ வசதிகள் பல அரசாங்கத்தினால் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் எமது மக்களில் பலர் அத்தகைய வசதிகளை பாவிக்க வேண்டிய நேரங்களில் பாவிக்கத் தவறி விடுகின்றனர்.

குழந்தையொன்று பிறந்தால் அதன் உடல் உறுப்புகள் சரியாகத் தொழிற்படுகின்றனவா என்பதைப் பரீட்சித்துப் பார்த்தே வீட்டுக்கு அனுப்புவார்கள். சில சமயங்களில் செவிப்புலனைப் பரீட்சிப்பதற்கு திரும்பவும் அழைப்பார்கள். அல்லது குழந்தையின் குருதிக் கலன்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் காரணமாக பித்தச்செறிவு (Bilirubin) அதிகமாக இருந்தால் அது குழந்தையின் முளையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்பதால், அதனைத் தவிர்ப்பதற்கு இரத்தப் பரிசோதனைக்காக குழந்தையை வைத்தியசாலைக்கு ஒரிரு முறை கொண்டு வருமாறு அழைப்பார்கள்.

தாய்மாருக்குப் பாலுட்டுவதில் பிரச்சனைகள் இருந்தால் அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்கான கற்பித்தலும் அரசாங்கத்தால் இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. குழந்தைகள் பிறந்த பின்னர் அவர்களுக்கான தடுப்பு மருந்துகள் பல அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகின்றன. எனினும் Bexsero என்னும் மூளைக் காய்ச்சலுக்கான தடுப்பு மருந்து அரசாங்கத்தின் இலவச மருந்துத் திட்டத்தில் அடங்காததால் அதனைத் தனியார் காப்புறுதி ஊடாகவோ அல்லது பணம் செலுத்தியோ போட்டுக் கொள்வது நல்லது. பிள்ளைகள் வளர்ந்து வரும்போது பாடசாலைகளில் மூளைக் காய்ச்சல் (Meningitis), செங்கண்மாரி B (Hepatitis B) மற்றும் பெண்ணுறுப்பிலோ ஆண்குறியிலோ அல்லது மலவாயிலோ வரக்கூடிய புற்றுநோய் போன்றவற்றைத் தடுப்பதற்கான Gardasel போன்ற தடுப்பு மருந்துகள் அரசாங்கத்தால் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

ஆனால் Gardasel என்ற புற்றுநோய்த் தடுக்கும் மருந்து ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளிலும், கன்டாவில் பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா, பிரின்ஸ் எட்வேட் ஜூலன்ட், கியூபெக், அல்பேர்ட்டா ஆகிய மாகாணங்களிலும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்ற போதிலும், ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் மட்டும் பெண்களுக்கே இது இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. ஆண்கள் தனியார் காப்புறுதி மூலமோ அல்லது பணம் செலுத்தியோ இதனைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இவற்றைவிட 14 வயதுக்கும் 16 வயதுக்குமிடைப்பட்ட மாணவர்கள் குடும்ப வைத்தியரிடம் மேலும் ஒரு தடுப்பு மருந்தை இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். மாணவர்களின் கண்ணாடித் தேவைக்கான பரிசோதனைகளையும் இலவசமாகப் பெறலாம்.

சிறுவர்களின் உடற்பருமன் அதிகரித்தல் கன்டாவில் உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. இதனால் எதிர்காலத்தில் அவர்களுக்கு உயர் இரத்த அழுத்தம், மனஅழுத்தம், சலரோகம், மாதவிடாய் கோளாறுகள் போன்றவை ஏற்பட வாய்ப்புகள் அதிகம். சிறுவர்களின் உடற்பருமனைப் பராமரிப்பதற்கு KID FIT என்ற அமைப்பு அன்மையில் மிலிசாகாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சிகிச்சைக்கான ஆரம்ப நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பாடசாலைகளில் இளையோர் விரக்தி, மனத்துயர் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்டுத் தற்கொலை எண்ணம் தலைதூக்கும்போது அவர்களின் மனத்துயரைச் சீராக்கத் தேவையான அவசர மருத்துவ சேவைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இவ்வாறான சூழலில் பாதிக்கப்பட்டோர் அல்லது அவரது உறவினர்கள் இந்த நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இளையோர் மட்டுமன்றி மனச்சிதைவுக்குள்ளான எவராக இருப்பினும் அவர்களுக்கும் இவ்வகையான சேவைகள் வெவ்வேறு அமைப்புகளினால் வழங்கப்படுகிறது. இவற்றுக்கான தொடர்பு இலக்கங்கள் இக்கட்டுரையில் தரப்பட்டுள்ளன.

மனநோயினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு அவசர சிகிச்சை தேவைப்படின் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்கள் அல்லது நண்பர்கள் சமாதான நீதவானின் ஆணையுடன் நகரக் காவலர் (பொலிஸ்) வைத்தியசாலையின் அவசரச் சிகிச்சைப் பிரிவுக்கு (Emergency Department) கொண்டு செல்லலாம். அவரால் பிறருக்கோ அல்லது அவருக்கோ உயிராபத்து ஏற்படக்கூடிய நிலைமையாக இருந்தால் உடனடியாக 911ஐ தொடர்பு கொள்ளவும். சமாதான நீதவான் - மிலிசாகா 905-456-4702. எற்றோபிக்கோ - 416-314-3973. நெருக்கடி நிலையில் உதவுவதற்கான தொடர்பினைப் பெற �Mobile crisis - பீல் பிரதேசம் - 905-278-9036. எற்றோபிக்கோ 416-498-0043.

அந்தச் சமயத்தில் என்ன செய்யலாம், யாரைத் தொடர்பு கொள்ளலாம் போன்ற விபரங்களை இவர்கள் தருவார்கள். மனநோயால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர் மற்றும் இளையோருக்கான மையம் மிலிசாகாவில் 905-451-4655

அல்லது ட்ரில்லியம் (Trillium) 905-848-7484. எற்றோபிக்கோ 416-259-4057. மனநோயால் பாதிக்கப்பட்ட முதியவர்களுக்கான சேவையினைப் பெறுவதற்கு மிலிசாகாவில் - 905-848-7596. பீல் பிராந்தியம் 416-535-8501 இணைப்பு 7716.

மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமன்றி, அதன் தாக்கத்தினால் அல்லபடுகின்ற உறவினர்களுக்கும் நன்பர்களுக்கும்கூட உதவும் நிறுவனங்கள் இலவச சேவையை ஆற்றுகின்றன. ரொற்றனரோவில் 'FAME' (Family Association for Mental Health Everywhere) அமைப்பின் இலக்கம் 416-748-3263. மிலிசாகாவில் - 905-270-6550. எற்றோபிக்கோ - 416-234-9245.

உணவு ஒழுங்கீனம் (Eating Disorder) சம்பந்தமாக பாதிக்கப்பட்ட பலர் எமது சமூகத்தில் இருக்கின்றனர். இவர்களில் சிலர் கட்டுப்பாடின்றி அதிகம் சாப்பிடுவார்கள். வேறு சிலர் உடல் பருத்தவிடும் அல்லது பருத்துக் கொண்டு இருக்கிறது (மெலிவாக இருந்தாலும்கூட) என்ற உணர்வின் உந்தலால் சாப்பாட்டைக் குறைத்து அதனால் மெலிவடைந்து அதனால் ஏற்படும் பல நோய்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். இதனால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு இலவசமாக உதவும் நிறுவனங்கள் உள்ளன. தேசிய உணவு ஒழுங்கீன விபர நிலையத்துடன் 416-340-4156 இலக்கத்தில் தொடர்பு கொள்ளலாம். இவற்றைவிட மிலிசாகாவில் - 905-813-4505, 905-815-5127, எற்றோபிக்கோவில் 416-453-1160 ஆகிய இலக்கங்களுடனும் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

மரணத்தை எதிர்நோக்கிய தீராத நோய்களினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு தேற்றுதல் பராமரிப்பு (Palliative Care) சேவையினைப் பெற ரொற்றனரோவில் 416-626-0116 இலக்கத்தையும் ஹாஸ்றன் மற்றும் பீல் பிரதேசங்களுக்கு 905-827-8111 ஆகிய இலக்கங்களை அழைக்கலாம்.

விவாகரத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு மன அழுத்தங்களுக்கும் வாழ்க்கை நெருக்கடிகளுக்கும் உள்ளாவர்களுக்கு பின்வரும் நிறுவனங்கள் உதவிகளை வழங்குகின்றன. Peel Family Mediation Service 905-595-0242. Family Services Toronto மனீதியாகவோ உடல் ரீதியாகவோ அல்லது பாலியல் ரீதியாகவோ வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவ பல நிறுவனங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. இவற்றின் தொலைபேசி இலக்கங்கள் 905-848-7191, 1-800-810-0180.

பாலியல் ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கு 905-848-7580 இணைப்பு 2548. 16 வயதுக்கு மேற்பட்டோரின் பாலியல் வன்முறை சேவைகளுக்கு 416-657-2229, 416-591-6565.

பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு புகலிடம் வழங்கும் சேவைகளுக்கு ரொற்றனரோ 416-863-0511, 416-323-6400 இணைப்பு 4863. மிலிசாகாவில் 905-676-8515. எற்றோபிக்கோவில் 416-252-5820. குடும்பக் கட்டுப்பாடு மற்றும் கர்ப்பாடம் சம்பந்தமான ஆலோசனைகளுக்கு ரொற்றனரோ 416-338-7600, 416-364-7373. மிலிசாகாவில் 905-799-7700, 905-270-0587.

மது மற்றும் போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாகி விடுபட முடியாதிருப்பவர்களுக்கு உதவும் நிறுவனங்களின் தொலைபேசி இலக்கங்கள். ரொற்றனரோ 416-535-8501 இணைப்பு 7297, 416-530-6400. மிலிசாகாவில் 905-456-3500,

905-796-8300. குதாட்டத்துக்கு அடிமையானவர்களுக்கு உதவுவதற்கு 416-366-7616, 905-796-3005 இணைப்பு 7. முதியோர்களுக்கான உதவிகளைப் பெற 905-712-4413. ஞாபகமறதி உள்ளவர்களுக்கு 416-352-6560, 905-278-3667. முட்டுவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 1-800-321-1433. கணவனை அல்லது மனவியை இழந்தவர்களுக்கு 905-569-7151.

இவ்வாறு பலதரப்பட்ட வாழ்க்கைப் பாதிப்புக்குள்ளான வர்களுக்கு அரசாங்கங்களால் இலவசமாக வழங்கப்படும் உதவிகளை எம்மவர்கள் பெற்று சிறந்த பலன்டைய வேண்டும். இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட நிறுவனங்களைவிட மேலும் பல இவ்வகையான சேவைகளை வழங்கி வருகின்றன.●

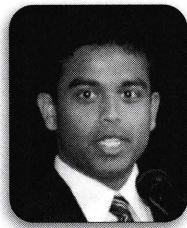
சோடியம்

சோடியம் ஒரு தனிமம் ஆகும். இதன் குறியீடு Na. இதன் அனு எண் 11. இது மென்மையான, வெண்ணிறமான தனிமம் ஆகும். சோடியம் மிகுந்த விணைத்திறன் கொண்ட தனிமம். இது காற்றில் விரைவில் ஆக்சிஜனேற்றம் அடைகிறது. எனவே இதைத் தடுக்க மந்தமான குழலில் குறிப்பாக மண்ணெய்க்குள் வைக்கப் படுகிறது. சோடியம் கடலில் சோடியம் குளோரைடு என்னும் சேர்மாக அதிக அளவில் கிடைக்கிறது. இது விலங்கினங்களுக்குத் தேவையான ஒரு முக்கியக் கனிமம் ஆகும். பூமியின் மேலோட்டுப் பகுதியில் கிடைக்கக் கூடிய தனிமங்களுள் ஆக்சிஜன், கிலிகான், அலுமினியம், இரும்பு, கால்சியத்திற்கு அடுத்து சோடியம் ஆறாவது செழுமை மிக்க தனிமமாக உள்ளது.

நிறையின் அடிப்படையில் 2.83 விழுக்காடு சோடியமாகும். இயற்கையில் சோடியம் ஒருபோதும் தனித்துக் காணப்படுவதில்லை. உப்புக்களாகவே கிடைக்கின்றது. உப்புப் பாறையாகப் பூமியில் பல இடங்களில் கிடைக்கிறது. பல உப்பு நீர் ஏரிகளிலும், சுனை, ஊற்றுக்களிலும் கூடச் சோடியம் குளோரைடு மிகுதியாகக் கரைந்திருக்கிறது.

1807 இல் இங்கிலாந்து நாட்டின் சர் ஹம்பிரி டேவி என்பார் சோடியத்தைப் பிரித்தெடுப்பதில் வெற்றி கண்டார். தெவிட்டிய கரைசலில் நீர், உப்பின் சிதைவைத் தடை செய்கிறது என்பதால் மூலப் பொருள் இருந்தும் அதைப் பகுக்க முடிவதில்லை. இதனால் டேவி முதலில் நீர் மூலக்கூறு சோடாவை உருக்கிச் சோடியம் கைட்டாக்கைடைப் பெற்று, அதிலிருந்து மின்னாற் பகுப்புமூலம் சோடியத்தைப் பிரித்தெடுத்தார்.

சோடியம் குளோரைடை எளிதில் உருக்குவதற்கு அதனுடன் 50 விழுக்காடு கால்சியம் குளோரைடையும் சேர்த்து, செங்கல் வரியிட்ட இரும்புத் தொட்டியில் மின்னாற்பகுப்புமூலம் சோடியத்தைப் பெற்றுடியும். சோடியம் குளோரைடின் உருகுநிலை 1077 K (804°C), கல்சியம் குளோரைடைச் சேர்ப்பதால் கலவை 853 K (580°C) வெப்ப நிலையிலேயே உருகி விடுகிறது.●

Abicumaran Uthamacumaran

CANCER AND PUBLIC HEALTH

The second leading cause of death in North America and developed countries is cancer. Cancer is a collective term used to define a broad range of diseases in which uncontrollable cell proliferation is a key factor. The earliest records available of this ancient disease derive from Egyptian papyrus scrolls. From then to today, there has been no cure to the devil.

Surprisingly, the disease doesn't show up in the top 10 leading causes of death worldwide amongst its fellow competitors such as Heart disease, stroke and lung problems. Such statistical outcomes clearly demonstrate the correlation between lifestyle habits and exposures to carcinogens amongst the diverse geographical distributions.

Currently, at least 1 out of 4 Canadians are expected to die from cancer. The point of this article is not to educate you on the risk factors or social determinants that affect these incidence rates as these are conceptions we are all accustomed to but rather to open your eyes to the reality of public health.

For instance, 36% of men and 41% of women are not physically active, and this accounts for the 1 in 5 cancer patients that have obesity as a risk factor. Illnesses such as diabetes and hormonal problems (warning: to women experiencing menstrual issues or menopausal conflicts, take care of yourselves!) are high risk factors that lead to cancer. Cigarette smoking is the highest avoidable risk factor known to cause majority of lung cancer deaths.

However, should I blame the individual's neurochemistry and nicotinic receptors for the addictive profile, or should I question the psychological dimension of the individual which would immediately connect to his state of emotions, history, background, cultural norms/stigmas associated to the behaviour, societal influences, lifestyle choices or perhaps even his/her socio-economic living conditions. Or should I blame the government, media and tobacco industry for continuously targeting the youth to pursue this habit.

Sometimes people don't like to be told what to do because they fear they might lose control over their lives by pursuing the advice of others in this battle of survival. To certain Native descendants, tobacco is a spiritual entheogen. However, people must realize that naturally grown tobacco is not the equivalent of cigarette tobaccos manufactured with over 4000 different chemical additives.

Then, genetics also plays a role. Jeanne Calment is the oldest woman according to current records to have walked on this planet. Even when she died at the age of 122, she continuously smoked cigarettes. Individuals who decide to take this 1/7 billion case as a reference of living should pity for themselves. I will end this example hereby to illustrate the risk of cancer associated behaviours, because at the end of the day look around you and realize chaos pervades the core of humanity. Inequity in health due to environmental factors and personal behaviours is a major disadvantage of human evolution.

Currently around 33 million are living with a 5 year diagnosis of cancer and we have 12 million new patients worldwide. Two-thirds of these new patients die within a year of diagnosis and over 60% of the remaining patients live with incredible pain. The pain is not even a symptom of the disease; it is one of the many adverse conditions experienced by the invasive treatments the patients go through.

Sometimes radiation therapy destroys completely the immune system and this is a poor logic in treating the disease. If you're a good mathematician, it should be no surprise only 25% of patients who need palliative care have access to it in Canada (so imagine the under-developed countries!). More than 25% of all cancers are preventable within the constraints of the following four factors alone: tobacco control, obesity avoidance, industrial exposures and screening where feasible.

Cancer screening seems to be ineffective in the disease detection in many cases. I came across a patient this

month who has been continuously performing his recommended colonoscopy for the past 15 years and has been assured that he is clean from the devil's possession. However, recently he was diagnosed with a stage 4 colorectal cancer that metastasized (spread to form secondary tumours) to the liver.

This questions our health care system and the effectiveness of the investigative tools we utilize in patient care to screen for the disease. Cancer prevention is a major issue as majority of the patients who have the disease show no symptoms until it progresses to invasive and fatal stages. The minimum we can do besides adopting a healthy lifestyle is to continuously follow up on the recommended screenings to avoid further potential incidence.

The issue with screenings as in the situation I described above, is false negatives (individuals who have a negative result in the screening but are truly carriers of the disease) and the contrary, over diagnosis (patients are treated for cancer risk and never have the disease). Also, all the cancer cell-specific biomarkers and drug therapies in clinical trials for cancer available at the research stages are not made present to patient care at the hospitals. Not all clinical trials data are published and personalized approaches to cancer is being underfunded.

What we need is a huge revolution in our health approaches towards patient care. Genetic screening would definitely make the cancer diagnosis process a lot faster and help identify potential drug targets for the disease.

However, this is not successful in all cases (although a smarter approach than randomly murdering cancer cells and healthy cells with chemo-toxic agents) and the cost factor associated to it is preventing its usage at a grand population scale. The individuals affected by cancer who choose to keep their genetic information to themselves because it is their privacy and fear governmental conspiracies, oh well good luck.

Cancer by the way is found in every human being. We produce cancerous or potentially cancerous cells daily due to genetic damages and our magnificent biological machineries repair these defaults. However, these repair mechanisms and our natural defence system loses its effectiveness over time as we age; which is why cancer rates are highly correlated to ageing.

In today's lifestyles and unpredictable environmental fluctuations, it is no surprise our cells are losing their repairing functions by the constant bombardment of carcinogens. Once again, these are all numbers reflecting our current behaviours. There are approximately 1.3 million annual deaths for lung cancer but the same

number is applied to the number of road traffic injuries every year globally. There is a 40 year life expectancy gap between the rich and poor and nobody cares about that. On average, 540 Canadians will be diagnosed with cancer every day and around 214 affected by the disease will die every day. Survival rates for more than 5 years varies by the histological type of the disease.

For example, for lung cancer a 5 year survival rate is around 17% in Canada whereas for prostate cancer and breast cancer is above 85%. Then let us consider back the atrocities happening around us. Why are these numbers and mortality rates so relevant to us when 120 million girls under the age of 20 (that is 1 in 10 ratio) have been subjected to forced sexual intercourse/acts and pushed into human trafficking. That is 10 times the number of new cancer patients in the world.

More than 42 million people are displaced worldwide from their home-land, 80% of which are women and children (My dear Tamil people, any resemblance?). Mortality rates are up to 60 times greater in these individuals. Perhaps you are a male and your chances of facing such an injustice is incredibly unlikely, your fear of losing your life to cancer seems more prevalent. Perhaps you are a female living a comfortable life in the presence of your family and the health concerning your circle of beloved is your motivation. Until compassion flows through the hearts of our people and we come to the grand realization that we are all intrinsically interconnected (that moment of pure self-awareness), cancer is only a minor issue we face.

To the 66 million individuals living with depression and to the 41-54% of hypertensive patients who have their B.P controlled, probably reading this article and facing reality might add to it so I apologize for the unbearable truth exposed. However, my intention is for all of you to realize that if you decide to take control of your physical and mental health, all of this can change because every reality was once just an idea.

To the 20% of adults who currently suffer from a mental health problem, perhaps some of you reading this have come to the revelation that you are perfectly sane in a world where 80% of the global resources are occupied by 20% of the world.

Furthermore, I will also not further stress you by letting you know that as many as 18,000 patients die annually in Australia due to medical errors. I am a Canadian, so my concern is only the 60,000 preventable cases in North America due to the same systematic medical errors.

Knowing that the elections just took place, I am excited to also announce that only 5% of the healthcare spending in Canada is put into public health.

I will end this article on the following few tips. There are many great treatment options ranging from targeted therapies to immunotherapy, neo-adjuvant therapies and even complementary/natural approaches to the strong believers in a force beyond the observable laws of nature available for cancer patients.

However, current medical approaches are not pushed towards this personalized preventative medicine. You on the other hand have the power and capacity to demand your health as it is your resource. It is your fundamental right.

Please fight for it and adapt your behaviours to the global well-being. 25% of cancers are caused by your diet and to the beautiful Tamil people, our mom's cuisine (high in spices and love) seems to be very anti-cancerous (however, very pro-heart disease).

If you are happily married and missing your mom's food, good luck to you too. Sexual infections account for 20% of cancers. Young ladies near the age of 16, get your HPV vaccines please! More than genetics, it is our environment that seems to play the major factor in cancer (nurture as opposed to nature).

Once in a while get your routine check-ups from blood analysis to x-rays/CT if needed (when you spot a lump/nodule or feel inexplicable pain for instance...know your body!).

Stress is the number one killer, meditate if you can or find some way to find inner peace to the mind which pervades our sensory perception.

Women above the age of 50 (sometimes even above 40 is recommended) must perform their mammography or have a BRCA test or genomic profiling if there is family history of breast cancer.

For men above the age of 50, colonoscopy and prostate analysis (PSA antigen test is also available and many new biomarkers for many cancers are available but this needs the cooperation of an oncologist who is willing to dedicate his/her time in your healing, which turns out to be rare nowadays so push them!!). If you are a smoker, get a thoracic CT right away.

If you are a heavy alcoholic, get an abdominal CT right away (note: these are the bare minimal requirements recommended as screenings). For the majority of you, who are indeed somewhat healthy and living well, you are unfortunately at a high risk for cancer due to a multi-factorial inter-coherence of its risk factors.

Please be open about your health when approaching a physician. Normally more than 45% patient concern is

not elicited in a medical interview and more than 70% of a diagnosis' effectiveness is based on the medical interview.

I would also like to stress on how many of the individuals who had a poor diagnosis or poor follow ups are the elderly who had a language barrier (for instance, one of our community's grandpa who was either abandoned at the care shelter or attended the hospital alone as his son/daughter was busy working). Please come to reality of your actions.

Once again, cancer usually has no symptoms so it is an exception for this emperor of all maladies. However, keep this mind for your general health as imbalances in any region of your body can lead to cancer. Be optimists, be happy. Be activists; evolution has made us cooperative not selfish.

If birth and death unites us, why shall we live divergent apart within the spectrum? Embrace good intentions and realize that all of this is a temporary fluctuation in space-time. You are the solution! Universe bless all of you.●

Canadian Citizenship Act..

(Contd. from page 121)

The Citizenship and Immigration Canada (CIC) Minister can revoke your citizenship, if it is a routine case.

The Federal Court decides whether to revoke your citizenship, if it is a complex case (e.g. war crimes, crimes against humanity, security, other human or international rights violations, and organized criminality).

Your citizenship can be revoked or denied if you are:
A dual citizen, or a PR in Canada; AND,
A member of an armed force or an organized armed group engaged in armed conflict with Canada;
AND/OR,
Convicted of terrorism, high treason, treason, or spying offences, depending on the sentence received.

If you are a PR serving with, or on exchange with, the Canadian Armed Forces, you can apply for citizenship under a fast-track process.

If you were a member of the Canadian Armed Forces (CAF) or a foreign military member who is/was attached or seconded to the CAF, you can apply for citizenship under a fast-track citizenship process.●

வெடியாமலா நவம்

வள்ளவாம் சொல்லும் வைத்தியம்

அண்மையில் எனது மதிப்புக்குரிய ஆயுர்வேத ஆச்சாரியாரைச் சந்திக்கச் சென்றிருந்தேன். அவர் ஒர் ஆங்கில மருத்துவ நிபுணர் அத்துடன் ஒரு விளையாட்டுத்துறைச் சத்திர சிகிச்சை நிபுணருங்கூட. இவ்வகையில் ‘தீர் இன் வன்’ (Three-in-one) மருத்துவரும், மருத்துவத்துறை ஆசிரியருமான அவருக்கு 80 வயதுக்கும் மேலாகிறது. இந்தியா, அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, கனடா போன்ற நாடுகளில் 50 வருடங்களுக்கு மேலான பல்வகை மருத்துவத்துறை அனுபவமுள்ளவர். இச்சந்திப்பின்போது, அவருடனான ‘8 கீஸ் ரூ ஹெல்த்’ (8 Keys to Health) என்ற விடயம் சார்ந்த எமது கலந்துரையாடல் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது!

நாம் எதைச் சாப்பிடுகிறோம்? எப்போது சாப்பிடுகிறோம்? எவ்வளவு சாப்பிடுகிறோம்? என்ற விடயங்களைக் கடந்து - யார் சமைத்த உணவைச் சாப்பிடுகிறோம்? என்ற விடயம் சார்ந்த எமது கலந்துரையாடல் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது!

அவர் எழுப்பிய இக்கேள்விகளும் காரணிகளும், எமது உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பாதித்துக் கொண்டுதானிருக்கின்றன என்ற உண்மை எங்களாலோ அல்லது எங்கள் நவீன வைத்தியத் துறையினராலோ கருத்தில் கொள்ளப்படுகிறதா? இல்லை, அறிந்துகாண வைத்துக்கொள்ளப்படுகிறதா? என்ற கேள்விகள் இயல்பாகவே என்னுள் மேலெழுந்தன. உண்மையைச் சொல்வதானால், மேற்கூறிய உண்மைகளை நாமும் அறிந்திலோம் எமது இந்நாளைய மருத்துவத்துறையினரும் அறிந்திலர். பதிலாக, உணவு மற்றும் வாழ்க்கைமுறைப் பழக்கவழக்கங்களையும் மனோபாவங்களையும் எதிரிடையாக நாம் மாற்றிக்கொண்டுள்ளோம். மாற்றும்படி மருத்துவத் துறையினரால் அறிவுறுத்தப்படுகின்றோம்.

சுவை - சொல் என்ற முற்றிலும் மாறுபட்ட இரட்டைத் (dual) தொழிற்பாடுகளைச் செய்யும் புலனாகிய நா 'காக்காமல்,' நமது உடலையும் உறவுகளையும் நாசமாக்கி விடுகிறோம். மேலும் காரண காரியத் தொடர்புகளைக் கோட்டை

விட்டுவிட்டு, அறிகுறிகளை மறைத்தலே அல்லது ஒரு போலியான, நிரப்பந்தமான கட்டுப்பாட்டுக்குள் அல்லது என்னிக்கைகளுக்குள் அவற்றைக் கொண்டுவருதலே வைத்தியம் என வெகுளித்தனமாக நாம் நம்பிவிடுகிறோம் நம்பவைக்கப்படுகிறோம்.

எனது சிறு வயதுகளின்போது என தந்தையார் அடிக்கடி குறிப்பிடும் வாசகங்கள் சில இப்போதும் என் காதுகளில் ஓலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. “We have to eat to live and NOT live to eat” and “More people die of over eating than starvation in the world.” எத்தகைய வாஸ்தவமான வார்த்தைகள் இவை என இப்போதும் என்னி வியக்கிறேன். இவ்வுண்மைகளையே திருக்குறளில் ‘மருந்து’ என்னும் தலைப்பிலான 95ஆம் அதிகாரத்தில் நோய்களுக்கான காரணிகளாக வள்ளுவன் மிக நீண்ட காலத்துக்கு முன்னதாகவே சொல்லி வைத்திருக்கக் காண்கிறோம்.

1. “மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும், நாலோர் வளிமுதலா எண்ணிய முன்று.” ஒருவனுடைய உணவும் உடற்செயற்பாடுகளும் ஓய்வும் அளவுக்குமேல் கூடினாலும் அல்லது குறைந்தாலும், மருத்துவ நாலோர் வகுத்த வாதம், பித்தம், கபம் முதலிய முன்றும் சமநிலையிழந்து போனாலும், நோய்கள் உருவாகின்றன.
2. “மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின்.” ஒருவன் தான் முன்பு உண்ட உணவு செரித்ததை அறிந்து, மீண்டும் பசித்த பின்பு உண்பானாயின், அவன் உடலுக்கு மருந்து என்று வேறு ஒன்று வேண்டுவதில்லை.
3. “அற்றால் அளவறிந்து உணக் அஃதும்பு பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு.” ஒருவன் முன்பு உண்ட உணவு சமித்த பின்பு, அளவறிந்து உண்பானாக: அல்வாறு உண்பவன் பெற்றக்கிய மானிட உடலைப் பெற்றவனாவான். அதுவே அவனை நீண்ட காலம் வாழவைக்கும் வழியாகும்.
4. “அற்றது அறிந்து, கடைப்பிடித்து, மாறல்ல துய்க்க துவரப் பசித்து.” முன் உண்ட உணவு செரித்த தன்மையை அறிந்து, உடலோடு மாறுபாடு இல்லாத, இயற்கை தந்த உணவு முறைகளைக் கடைப்பிடித்து அவற்றையும் நன்றாகப் பசித்த பிறகே உண்ண வேண்டும்.

5. “மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின் ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு.”
மாறுபாடு இல்லாத உணவை அளவு மீறாமல், அளவோடு உண்டால் உயிர் உடம்பில் வாழ்வதற்கு இடையூறான நோய் என்பது இல்லை.

6. “இழிவறிந்து உண்பான்கள் இன்பம்போல் நிற்கும், கழிபேர் இரையான்கண் நோய்.”
அளவுக்குச் சிறிது குறைவாகவே உண்பவனிடம் இன்பம் நீங்காமல் நிற்பது போல், அளவுக்கு மிகுதியாக உண்பவனிடம் நோயும் நிலைத்து நிற்கும்.

7. “தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின், நோயன் வின்றிப் படும்.”
பசித்தீயின் அளவைக் கவனிக்காமல், காலமும் அளவும் அறியாதபடி, பெருமளவு உண்டால் அவன்த்தில் எல்லையில்லாமல் நோய்களும் வளரும்.

8. “நோய்நாடி, நோய்முதல் நாடி, அதுதனிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.”
நோயைக் குறிகளால் அறிந்து, அதற்குரிய காரணத்தைத் தெரிந்து, நோயைத் தீர்க்கும் உடபாயங்களையும் அறிந்து, மருத்துவன் மருத்துவம் செய்யவேண்டும்.

9. “உற்றான் அளவும், பினியளவும், காலமும் கற்றான் கருதிச் செயல்.”
மருத்துவ நாலைக் கற்றவன், நோயுற்றவனுடைய வயது முதலியவற்றையும், நோயின் அளவையும், நோயுற்ற காலத்தையும் ஆராய்ந்து மருத்துவம் செய்யவேண்டும்.

10. “உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துமைச் செல்வாளைன்று அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து..”
நோயுற்றவன், நோய் தீர்க்கும் மருத்துவன், நோயைப் போக்க வல்ல மருந்து, நோயாளியைக் கண்காணிப்பவன் என மருத்துவம் நான்கு வகைகளை உடையதாகும்.

இவற்றின் அடிப்படையில்தான், ‘உணவே மருந்து’ என்ற உண்மையை வள்ளுவன் எமக்கு என்றோ அறிவுறுத்தியுள்ளான் என்றும், மூன்று நேரம் உண்பவன் ரோகி, இரண்டு வேளை உண்பவன் போகி, ஒரு நேரம் உண்பவன் யோகி’ என சித்தர்கள் அன்று கூறிப் போயினர். என்றும் இப்போது என்னத் தோன்றுகிறது!

குறைந்தது நான்கு மணி நேர இடைவெளியில்தான் நீரைத் தன்னிலும் அருந்தவேண்டும் உணவுத் தொகுதிக்குப் போதியளவு ஓய்வு கொடுக்க வேண்டும் என்பது எனது மருத்துவ ஆசானின் உறுதியான கட்டளையாகும். ஆனால் உணவு மேலதிகமாக உட்கொள்ளப்படுதலும் வீணாக்கப்படுதலும் எமது சமூகத்தில் அன்றாடம் இடம்பெறும் பாதகமான செயற்பாடுகளாகும். அடிக்கடி உணவுகளையும் பானங்களையும் நாம் வாயிலிட்டு அரைத்த வண்ணமும் நன்றத்த வண்ணமும் இருக்கின்றோம். மௌனமாயிருத்தலும் சுவாசத்தினைச் சீராக்கி அவதானித்தலும், நச்ச வாயுவை வெளியேற்றுதலும் முச்சப் பயிற்சி மற்றும் யோகாப்பியாசங்கள் செய்தலும், பலதரப்பட்ட நன்மைகளைத் தரவல்ல அன்றாட செயன்முறைகளாகும். அகிம்சை வழியில் பெறப்பட்ட சாத்விகமான தாவர உணவுகளையே பெரும்பாலும் உண்ணும்படி பகவத் கீதையிலிருந்து, ‘பப்ஸிக் ஹெல்த்’ கண்டாவின் உணவு வழிகாட்டிவரை (5-10 பகிரல்கள்)

குறைவற்ற செல்வமெனக் கருதப்படும், நோயற்ற வாழ்வை இலக்காகக் கொண்டு வாழவேண்டிய எமது சமுதாயம், அசைவற்ற, மரக்கறிகளாக (Vegetables) - நீண்ட ஆயுளையும், சராசரி 400 றாக்தல் உடல் நிறையையும் கொண்ட ‘ஓபீஸ்’ (Obese) சமுதாயமாக மாறி வருகின்றமை ஒரு கெட்ட சகுனமாகும்! மென்மேலும் வைத்தியசாலைகளாதும், மருத்துவர்களதும் எண்ணிக்கை அனுதினமும் பல்கிப் பெருகிய வண்ணமிருக்கிறது. ஊருக்கொரு பரியாரியார் என்ற நிலை மாறி, இப்போதெல்லாம் காதுக்கொரு வைத்தியர், காலுக்கொரு வைத்தியர், நாளுக்கொரு வைத்தியர், ஒவ்வொரு நோய்க்குமொரு வைத்தியர் என்றாகவிட்டது. இருந்தும், விசேட வைத்தியர்களுக்கும், விசேட வைத்தியங்களுக்கும், சத்திர சிகிச்சைகளுக்குமாகப் பல வாரங்கள், மாதங்கள், பல வருடங்கள் ‘காத்திருத்தல்’ எமது நவீன மருத்துவ சமூகத்தில் ஒரு பெரும் சோதனையாக விஸ்வரூபமெடுத்து வருகிறது.

‘ப்ரீ ஹெல்த் கெயர் - இலவச தடுப்புசி ஏற்றல்’ என்ற பல பெயர்களில் பல கோடி வரிப்பணம் கைமாறுதலும், இரசாயனங்களை மருந்து என்ற பெயரிட்டு - சில வேளைகளில் இலவச மூலாமிட்டு, வாரி வழங்கி, பக்க விளைவுகளையும், இரண்டாம் நிலை நோய்களையும் உருவாக்குதலும் நடைபெற்ற வண்ணமிருக்கின்றன. எத்தனை மில்லியன் தனிநபர்களுக்கு என்னென்ன வியாதிகள், என்னென்ன சதவீதத்தில் உள்ளன என்பன போன்ற புள்ளி விபரங்கள் வழங்குவோர்க்கும், என்னென்ன நோய்களால் எத்தனையாம் ஆண்டளவில் எத்தனை பேர் இறப்பார்கள் என்பன போன்ற எதிர்வுகள் கூறுவோர்க்கும் எமது ஆரோக்கியத் துறையில் குறைவேயில்லை. ஆனால் இவற்றிற்கான தீர்வுகளின் கதவுகளை இவர்களே இறுக்கி முடித் திறப்புகளைத் தம் வசம் பதுக்கி வைத்திருப்பதையும், நோய்கொண்ட ஒரே நபரை, ஒரே உடலைக் கூறுபோட்டுப் பலரும் பணம் பண்ணும் சூக்குமத்தை இவர்களே தெரிந்து வைத்திருப்பதையும் என்னென்று சொல்வது? இந்த அவஸ் நிலையிலும், நல்லதொரு ஆரோக்கியக் கட்டமைப்பினை நமது நாடு கொண்டுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டு, மார் தட்டிக்கொள்வதெல்லாம் பெருமைக்குரிய விடயமல்ல.

உணவு என்பது உடலுக்கு வலுவைச் சேர்ப்பது; வடிவைக் கொடுப்பது; நோய் நொடிகளிலிருந்தும் பாதுகாப்பது. அந்த உணவை மருந்தாகக் கருதி, உடலுக்கு உகந்ததாக, இயற்கையோடு இயைந்ததாக, அளவோடு, காலமறிந்து உட்கொண்டால், நோயற்ற வாழ்வை மிக நெடுங்காலம் வாழலாம். இதனையும் மீறி நோயினால் பீடிக்கப்படும்போது, நோய்க் குறிகளையும், காலத்தையும், தீர்வு உடபாயங்களையும் தெளிவுறுத் தெரிந்த மருத்துவர்களிடம் இருந்துதான் சிகிச்சை பெறவேண்டும். இந்த அரிய தகவல்களைத் தனது ‘மருந்து’ எனும் அதிகாரத்தில், முத்தான பத்து மணிகளாய் எமக்கு முன்மொழிந்து சென்றிருக்கும் வள்ளுவனை, ஒரு வைத்திய மாமேதை என்று வாயார் வாழ்த்துவதில் தவறேதுமில்லையல்லவா?●

வி. எஸ். நேசானந்தர்

உணவுப் பாதுகாப்பு விதிமுறைகளின் அவசியம்

கோ

டையில் ஒரு மாலையில், நண்பர் ஒருவரோடு ரொறங்கிறோ நகரின் ஒரு கடைத்தொகுதியின் வெளியே அளவளாவிக்கொண்டு இருந்தபோது, கண்ணெப் பறிக்கும் Lexus SUV ஒன்று எதிர்த் தொகுதியில் வந்து நின்றது. அதிலிருந்து குருக்கள் ஜயா ஒருவர் இறங்கி நம்மைப் பார்த்துப் புன்னைக்கத்தபோதுதான் அது கடையல்ல, ஆலயம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன். குருக்கள் ஜயா கையில் இருந்தது என் கவனத்தை ஈர்த்தது. அது தரப்பைப் புற்கட்டோ ஓமக்குச்சியோ அல்ல. அது ஒரு வள்ளம் தண்டு வலிக்கும் சவள்ததடி. புன்னைக்கத்த ஜயரிடம் நகைச்சுவையாகக் கேட்டேன், “ஜயா, எப்போ தொடக்கம் தொழிலை மாற்றி மீனவ நண்பன் ஆகின்றகள்?” அதற்கு அவர் நகைத்தபடியே சவள்ததடியைத் தூக்கிக் காட்டி, “புக்கை கிண்டுவதற்கு நல்ல பலமானது,” என்றார். ஆகா, நல்ல பலமான மரத்திலான, நுனியிலே தட்டையான அகப்பையாக, சோற்றுப் பருக்கைகள் ஓட்டுப்படாமல் வளவளவென்று. ஜயாவின் ஜியாவை மனதில் மெச்சி “மணி ஜியாதான்” என்று கூற அவரும் பெருமித்துடன் தலையை அசைத்துவிட்டு ஆலயத்துள் நுழைந்தார்.

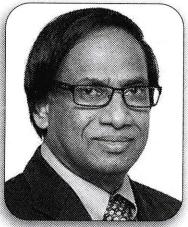
சற்று நேரத்தின் பின்தான் என் பிடிரிக்குள் அலாரம் அடிக்க ஆரம்பித்தது. தண்ணீரில் ஓடும் வள்ளத்துக்குத் தண்டு வலிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் உபகரணம் கட்டாயம் ஒரு வயிரமாக்கும் பதப்படுத்தலுக்கு உட்பட்ட மரத்தினால் ஆனதாக இருக்க வேண்டுமல்லவா. தண்ணீரில் ஊறாது, உக்காது, நட்டாற்றில் முறிந்து கைவிடாது இருப்பதற்காகப் பலவேறு இரசாயனப் பொருட்களினாலும் பெளதிக்க காரணிகளாலும் பதப்படுத்தி வைரமாக்கி இருப்பார்கள் அல்லவா. மரம் வைரமாக்கவில் சயனைற் மற்றும் பார உலோகச் சேர்வைகள் போன்ற கொடிய நச்சுப்பொருட்ஸ் பயன்படுத்தப்படுகின்றவைல்லவா. இப்படிப்பட்ட சவள்ததடியை சமையல் உபகரணமாகப் பயன்படுத்தினால், குறிப்பாக ஈரத் தன்மையான குடான் புக்கையுடன் வைத்து அவித்தால் மரத்திலுள்ள நச்சுப் பொருட்கள் பிரசாத்ததுடன் கலந்துவிடுமல்லவா. படையலின்போது அதனை உண்ணும் ஆண்டவனை இந்த நச்சுப் பொருட்கள் பாதிக்காது. ஏனெனில் அவர் ஆலகால விடத்தை விழுங்கித் தொண்டையில் வைத்திருக்கும் ஆலாலசுந்தரனார், நீலகண்டர் அல்லவா. ஆனால் பிரசாதமாக உண்ணும் அடியார்கள், குழந்தைகளுக்கு முளை-நரம்பு மண்டலத்தைப் பாதிப்பதாகவோ, புற்றுநோய்க்கு மூலகாரணியாகவோ ஆகிவிடுமல்லவா. என் பிடிரியில் அடித்த அலாரம்

இப்போது தலைமேல் இடியாக இடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. அப்போது அதிர்ஷ்டவசமாக ஆலயத்தில் இருந்து வெளிப்பட்டு மீண்டும் வண்டிக்குள் புகுந்துகொள்ளமுன் என்னை நோக்கி மீண்டும் அதே அருட்புன்னைக்கையை வீசினார் அந்த அந்தணப் பெரியவர். ஓடிச் சென்று, தடுத்து நிறுத்தி, மன்னித்தருஞமாறு கேட்டு என்னைப் படாதபாடு படுத்தும் இக்கரிசனையை ஜயருக்கு எடுத்தியம்பினேன். அவரும் அதைப் புரிந்து கொண்டவராகப் பெருந்தன்மையுடன், “அப்படியானால் அதைத் திரும்பக் கடையிலேயே கொடுத்துவிடுகிறேன்” என்று தலையாட்டிப் புன்னைக்கத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

நல்லவேளை, உண்மைதான். எதில் எது இருக்கின்றது, இதைச் சமையலுக்குப் பயன்படுத்தலாமா என்று ஜயருக்குத் தெரிய நியாயமில்லை, அன்னதானம் தயாரிக்கும் தொண்டர்களுக்கும் தெரிய நியாயமில்லை. அதை அமிர்தமென உண்ணும் அடியார்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் தெரிய நியாயமில்லை. அப்படியானால், உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வது எப்படி? அதற்குத்தான், அரசால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட உணவுப் பாதுகாப்பு விதிமுறைகள் உள்ளன. அவற்றைப் பின்பற்றுவதே நம் கடமை மாத்திரமல்ல சுலபமான உறுதிப்படுத்தலும்கூட.

உணவு தயாரிப்பதற்கான பாத்திரங்கள் உபகரணங்கள் மற்றும் சுத்தம் செய்யும் இராசயனப் பொருட்களும்கூட சுகாதாரத் திணைக்களத்தால் அங்கீரிக்கப்பட்ட மூலப்பொருட்களினால் ஆக்கப்பட்டவையாக இருக்க வேண்டும். இதனை உறுதி செய்து, அரசினால் ஒழுங்காற்றப்படும் உற்பத்தியாளர்கள், வினியோகித்தர்களிடம் இருந்து கொள்வனவு செய்வதன் மூலம் நாமும் உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யலாம். குறிப்பாக நமது வர்த்தகர்களும் பொதுச் சமையலறை நடத்துபவர்களும் இவ்விடயத்தில் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

இதேபோல இன்னும் பல கவனிக்க வேண்டிய விடயங்கள் உள்ளன. வாழையிலையில் கட்டுச்சாதம் எம் பாரம்பரிய முறையில் வாழையிலையில் வழித்துச் சாப்படுவதே ஒரு சுகம். அதை புலம் பெயர்ந்த தேசங்களிலும் தொடர்வதில் ஒரு பெருமை. ஆனால் எம் பாரம்பரிய வாழையிலை வேறு. அது பூச்சிநாசினி பயன்படுத்தாது நம் கிணற்றியில் நாம் களித்த தண்ணீரைக் குடித்து வளர்ந்த வாழை. சற்றே (136ஆம் பக்கம் வருக)

சி. சண்முகராஜா

புகை யாவர்க்கும் பகை

புகையிலையின் போதை புதைக்குமுன் வாழ்வைப் பகைபலவும் சூழ்ந்துள்ளனப் பற்றும்-புகையொழித்தால் இன்னுலைகம் போற்றுமுந்தன் இல்லம் மகிழ்ச்சியறும் உன்னுயிரும் வாழும் உணர்.

“தீதும் நன்றும் பிற்றர வாரா, நோதலும் தனிதலும் இன்னோரன்ன,”

என்ற கணியன் பூங்குன்றனார் கூற்றுப்படி நமது வாழ்வில் ஏற்படும் நன்மையோ தீமையோ அனைத்துக்கும் நாமே காரணமாகிறோம். நமது ஆரோக்கியத்துக்கு நன்மை விளைவிக்கக் கூடிய அல்லது தீமை கொடுக்கக் கூடிய பல பழக்க வழக்கங்களை நாங்களாகவே ஏற்படுத்திக் கொள்கிறோம். அந்தவகையில் நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்ற ஆரோக்கியத்தைக் கெடுக்கக்கூடிய பழக்கங்களில் புகை பிடிக்கும் பழக்கமே முன்னிலையில் இருப்பதாக நோய்த் தடுப்பு மருத்துவம் எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறது.

புகையிலையால் ஆண்டொன்றுக்கு ஐம்பதினாயிரம் பேருக்கு மேல் இறந்து போகிறார்கள். நுரையீர் புற்றுநோய், மார்பகப் புற்றுநோய், மார்டைப்பு, பாரிசவாதம், நீரிழிவு, நாட்பட்ட சுவாச அடைப்பு நோய், போன்ற நூற்றுக் கணக்கான நோய்கள் ஏற்படுவதற்குப் புகை பிடிக்கும் பழக்கமே தூண்டற் காரணியாக இருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

ஒருவர் புகைபிடிப்பதனால் அவர் தனக்கு மட்டுமல்ல தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்கும் தீவ்கை ஏற்படுத்துகின்றார். ஒருவர் புகைக்கும்போது ஏரிகின்ற புகையிலையிலிருந்து வெளிக் கிளம்பும் புகையை இரண்டாம்தரப் புகை (second hand smoke) என்று அழைக்கிறார்கள். இந்தப் புகையைச் சவாசிப்பது மிகவும் ஆபத்தானது. இந்தப் புகையில் ஏழாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட இரசாயனப் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன. அதில் நூற்றுக்கும் அதிகமானவை நச்சத் தன்மையுள்ளவை. எழுபதுக்கும் மேல் புற்றுநோயை ஏற்படுத்தக் கூடியவை.

இதனால் இந்தப் புகையைச் சவாசிக்கும் எல்லோருக்கும் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. குறிப்பாகக் குழந்தைகளுக்கு ஆஸ்மா, சவாசத் தொற்று, காதில் ஏற்படும் தொற்று போன்ற நோய்கள் ஏற்படுவது தெரிய வந்திருக்கிறது. இதனாற்றான் கண்டிய மாகாண அரசுகள் வேலைத்தளங்கள்,

மருத்துவ மனைகள், உணவுகங்கள், போக்குவரத்து வாகனங்கள் போன்ற பொது இடங்களில் புகைபிடித்தலைத் தடைசெய்திருக்கின்றன. புகைபிடித்தலை முற்றாகத் தலைசெய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மருத்துவ அறிவியல் நிபுணர்களும் முன்வைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒருவர் புகைப்பழக்கத்தைக் கைவிடும்போது அவரின் உடல் நலத்தில் உடனடியாக முன்னேற்றம் ஏற்படுகின்றது என்பதை ஆய்வுகள் மூலம் கண்டறிந்துள்ளார்கள். எட்டு மணி நேரத்துக்குள் புகை பிடித்தவரின் குருதிச் சுற்றோட்டத்தில் இருந்த நச்சத்தன்மை கொண்ட காபனோரோக்சைட் (carbon monoxide) வாயுவின் அளவு சாதாரண மட்டத்துக்குக் குறைந்து விடுகிறது. ஒரு நாள் கழிந்ததும் மார்டைப்பு ஏற்படுவதற்கான ஆபத்து குறைவடையத் தொடங்குகிறது. புகைக்கும் பழக்கத்தை விட்டுவிடுகின்ற ஒரு வருட காலத்தில் குருதிச் சுற்றோட்டம் சீரான நிலைக்கு வந்துவிடுகிறது; சுவை, மணம் ஆகிய புலனுணர்வுகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படுகிறது; சுவாசத் தொற்று, இருமல் ஆகியவற்றால் ஏற்படும் பாதிப்பு குறைவடைகிறது.

நான்கு வருடங்கள் புகை பிடிக்காமல் இருக்கின்ற காலத்தில் என்றைக்குமே புகை பிடிக்காமல் இருக்கும் ஒருவருக்குப்போல் மார்டைப்புக்கான ஆபத்து குறைந்து விடுகிறது. அதேபோல் 10 வருடங்களில், நுரையீர் புற்றுநோய் ஏற்படுவதற்கான ஆபத்து நன்கு குறைந்து போகின்றது; வாய், தொண்டை, உணவுப்பாதை, சிறுநீர்ப்பை, சிறுநீரகம் ஆகிய ஆகிய உறுப்புகளில் ஏற்படக்கூடிய புற்றுநோய்க்கான ஆபத்தும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு குறைந்து போகின்றது.

புகைப்பழக்கம் உள்ளவர்கள் அந்தப் பழக்கத்தைக் கைவிடுவது உடல் நலத்துக்கு எவ்வளவு சிறந்தது என்பதை இந்த ஆய்வு முடிவுகள் உணர்த்துகின்றன அல்லவா. புகைப் பழக்கத்தைக் கைவிடுவோம் என்று நினைத்துக் கடைசி சிகரட்டைப் பற்றவைப்பவர்கள் மீண்டும் அடுத்த சிகரட்டைப் பற்ற வைப்பதற்கு அதிக நாள் எடுப்பதில்லை. பாதிப்பேர் இரண்டாம் நாளே திரும்பவும் புகைபிடிக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். போதைக்கு அடிமைபடுத்தக்கூடிய (addiction) வல்லமையுள்ள ஹேரோயின் (heroin), கொகெயின் (cocaine) ஆகிய போதைப் பொருள்களுக்கு ஈடாகப் புகையிலையிலுள்ள நிகொடின் (nicotine) என்ற இரசாயனப்

பொருளும் அடிமைப்படுத்தும் ஆற்றலைச் சமவலுவில் கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகவே புகைபிடிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்களுக்கு அதை விட்டொலிப்பது என்பது கடினமான ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது.

எனினும் இப்பழக்கத்தை விட்டு விடுவதற்கு முயற்சி எடுத்துத் தோற்றுப்போனவர்கள் மனம் தளர வேண்டியதில்லை. மூன்று, நான்கு, ஐந்து தடவைகளாகக் கூட அவர்களால் எடுக்கப்படும் முயற்சிகள் வெற்றியளிக்கலாம். பலவகையான செயற்திட்டங்களை மேற்கொள்ளவது புகைப்

பழக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கான வெற்றிவாய்ப்பை இரு மடங்கு அல்லது மும்மடங்காக அதிகரிக்கச் செய்யும் என அண்மைய ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. புகைப்பிடிக்கும் பழக்கத்தைக் கைவிடத் தீர்மானிப்பவர்களுக்கு சரியான தருணத்தில் முறையான உதவி தேவைப்படுகிறது.

கன்டா போன்ற நாடுகளில் உதவி கிடைப்பதும் கடினமான ஒன்றல்ல. ஒருவர் புகைப் பழக்கத்தைக் கைவிடத் தொடர்குவதற்கு முன்பாக அவரது குடும்ப மருத்துவரின் ஆலோசனையைப் பெறுவது அவசியம். நடத்தைச் சிகிச்சை நிபுணர் (behavioural therapist), புகைப்பழக்கத்தை நிறுத்துவதற்கான ஆதரவுக் குழு (smoking cessation support group) எனப் பலவகையான வளர்களிலிருந்து ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்ற வகையில் தகுந்த உதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இப்படியான உதவிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு முயற்சிசெய்யபவர்களுக்கு அவர்கள் முயற்சியில் வெற்றிபெறும் விகிதம் இரட்டிப்பாகிறது.

புகைத்தலுக்கு அடிமையானவர்கள் அந்தப் பழக்கத்தை நிறுத்த முற்படும் பொழுது தலைவலி, குமட்டல், மலசிகிக்கல் அல்லது வயிற்றோட்டம், பத்டம், சிடுசிடுப்பு, மனஉளைச்சல் போன்ற விரும்புத்தகாத உடல் உள் விளைவுகள் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்றன. இதனாற்றான் போதைப் பழக்கத்துக்கு அடிமையானவர்கள் அந்தப் பழக்கத்தைத் மீண்டும் தொடர்வதற்குத் தூண்டப்படுகின்றார்கள்.

இந்த விளைவுகளைத் தவிர்த்து புகைப் பழக்கத்தை நிறுத்துவதற்கு உதவும் வகையில் நிகொடின் மாற்றுப்பொருள் சிகிச்சை (nicotine replacement therapy) மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இந்தச் சிகிச்சையின்போது வாயில் போட்டு மெல்லும் பசை (chewing gum), சருமத்தில் ஓட்டி கைக்கும் patches, வாயில் உடிமும்போது கரையக்கூடிய இனிப்பு (lozenges) போன்ற பல வடிவங்களில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள நிகொடின் அடங்கியுள்ள மருந்துகளில் ஒன்று சிகரட் போன்றவற்றை புகைப்பதற்குப் பதிலாகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

இந்த மருந்துகளில் நிகொடின் அடங்கியிருந்தாலும் அவற்றைப் பாவிக்கும்போது அவை குருதிச் சுற்றோட்டத்தில் நிகொடினை மிகவும் மெதுவாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விடுவிப்பதால், ஒருவர் புகைப் பழக்கத்தை நிறுத்தும்போது அவருக்கு உடலில் ஏற்படக்கூடிய மேற்கூறிய தாங்க முடியாத அறிகுறிகளைப் போக்கி அவர் அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு அவை உதவுகின்றன. ஒருவர் நாளொன்றுக்கு எத்தனை சிகரட் புகைக்கின்றார் என்ற அளவைப் பொறுத்து கொடுக்கப்படும் இந்த மருந்தின்

அளவும் வகையும் வேறுபடும். உங்கள் மருத்துவர் அதற்கான ஆலோசனையை வழங்குவார். ஒருவர் புகைத்தலை நிறுத்தும்போது சிலவேளை மன உளைச்சலுக்கு எதிரான மாத்திரையும் மருத்துவரால் பரிந்துரைக்கப்படலாம். இதைவிட புகைப்பழக்கத்தை நிறுத்துவதற்காக சிகரட்டுக்குப் பதிலாக எலக்ட்ரோனிக் சிகரட்டும் (electronic cigarette) தற்போது பாவளனியிலுள்ளது. அதன் பயன்பாடு பற்றி வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. எனினும் புகைப்பழக்கத்தை விட்டுவிடுவதற்கு உங்களுக்கேற்ற உகந்த வழியை உங்கள் மருத்துவரின் ஆலோசனையுடன் நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம்.

தனிமனிதனில், சமூகத்தில், தேசத்தில் சீர்கேட்டை ஏற்படுத்தும் புகைபிடிக்கும் பழக்கத்தைக் கைவிட்டு நலமான வளமான தனி மனித வாழ்வையும், சமுதாயத்தையும் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய கடமையைப் புகைபிடிக்கும் பழக்கமுள்ளவர்கள் நினைவில் கொண்டு செயலாற்ற வேண்டியது அவசியமும் அவசரமானதுமாகும்.●

உணவுப் யாதுகாப்பு..

சவர்க்காரம் கூடுதலாகப் பாவித்தோமானால் அது இலை தரமாட்டாது. ஆனால் இங்கு இறக்குமதி செய்யப்படும் வாழையிலைகள் அப்படி இருக்க நியாயமில்லை. இது உணவுப் பொருட் தரத்தில், உணவுத் தொடுகைப் பொருளாக இறக்குமதி செய்யப்படுகிறதா? அதாவது பூச்சிநாசினி மற்றும் இராசயனப் பொருட்பாவனைகளில் அரசுகட்டுப்பாடுகளின் மத்தியில் விளைவிக்கப்பட்டதா?

இவ்விடயத்தில் இறக்குமதியாளர்களும் வர்த்தகர்களும் உணவகங்களும் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும், அனேகமாக இலை காய்ந்து போகாது இருப்பதற்காக ஒரு வகையான மெழுகு பூசப்படுகின்றது. இம்மெழுகு உணவுத் தரத்திலானதா? இதில் சுடுசோற்றைப் போட்டுக் கறிகுழம்பு மிளகாய்த் தாஞ்ணடன் சுடச்சுட வழித்துச் சாப்பிடும்போது இம்மெழுகையும் சாப்பிடுகிறோம் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்காக வாழையிலையில் உண்ண வேண்டாம் என்று எம்மை ஆண்ட போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் போலக் கூறவருவில்லை. மாறாக, உணவுத் தயாரிப்பாளர்கள் விற்பனையாளர்கள் பொறுப்புடன் உணவுப் பாதுகாப்பினை உறுதி செய்ய வேண்டும், நூக்ரவோர் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும் என்றே தாழ்மையுடன் கூறுகிறேன்.

வீதியில் வாயனப் போக்குவரத்துக்கும் பாதசாரிகளுக்கும் அரசால் விதிக்கப்பட்ட ஒழுங்குமுறைகள் இருப்பதைப் போல உணவுப் பாதுகாப்புக்கும் விதிமுறைகள் உள்ளன. வசதிக்காக வீதி ஒழுங்குமுறைகளை புறக்கணித்தால் விபத்து நிகழும்போதோ அல்லது காவலர்களால் நிறுத்தப்படும் - போதோ மட்டும் பாதிப்பைச் சந்திக்கிறோம். மாறாக, உணவுப் பாதுகாப்பு விதிமுறைகளை மீறும் ஒவ்வொரு தடவையும் விபத்து நிகழ்கின்றது என்பதை நாம் அனைவரும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

சாப்பிடலாம்! சாப்பிடலாம்! முக்குமுட்டச் சாப்பிடலாம்! (உலகில் வானொலியில் தவழ்ந்த முதல் தமிழ்ப் பாடல் இலங்கை வானொலியில் கலையரசு சொர்ணவிங்கம் 1940களில் பாடியது.)●

Neethan Shan

Giving the Most Precious Gift

The Gift of Life

As you read this article today, more than 1600 people in Ontario are waiting for a life-saving organ transplantation. Every three days, on average, one of those waiting pass away. The way to save those lives is within our reach. Donating our organs once we pass away, is a very noble way to save up to eight lives. The work we do in our lifetime gives us the name and legacy that will live even after we pass away but what greater way to ensure that our legacy continues even past our death than to have our organs donated to save others' lives. So what is stopping us?

In Ontario, only 25% of the population has registered their consent for donating their organs after death. The percentage is even smaller in urban areas such as Markham and Scarborough and in communities such as ours. There are many reasons for this low registration rates, including systemic barriers in accessing information. But for the purpose of this article, I want to focus on a few key myths that exist in many diverse communities including within Tamil Canadians.

Myth 1: Our religions don't support it.

Fact: Many religious scholars from various religions have outlined ways in which the religions and religious texts are supportive of organ donation. Generally, religions consider saving another life as a noble cause and as an ultimate service to God. Many Hindu leaders and scholars have not only supported organ donations but have actively promoted it.

Myth 2: The physicians won't work as hard to save my life if I am a donor.

Fact: The information about whether or not you are registered as a donor is confidential. In addition, the primary role of the physician is to save the life. Only when the life cannot be saved, the discussion about organ donation will be initiated.

Myth 3: My funeral arrangement will be impacted.

Fact: The process of taking the organs is done as quickly as possible and the body is returned to the family for the funeral. The family can still organize an open casket funeral.

Myth 4: I have a health problem so I cannot donate.

Fact: Everyone can register to be a donor. The physicians and surgeons in charge of the organ transplantation will determine if the organ is suitable to be used for someone else. Therefore, you don't need to worry about your health. The most important consideration is your willingness to donate.

Myth 5: I am too old to donate.

Fact: There is no age limit for a donor. Again, the medical professionals will determine if the organs are suitable for transplantation. The oldest donor was in the 90s for organ donation and was in the 100s for tissue donation. So age is not a barrier.

Now that we have looked at some myths, it is also important to take the following into consideration.

Family's Role:

If you wish to be a donor and have registered, I would encourage you to talk about it with your family, if the situation and circumstances permit. If you have registered, then it is more likely that the family will honour your wish when they are consulted after your death. But if you have registered and had the conversation, it makes it even much easier for the family to make that decision.

Choice of Organs:

You can choose to donate all the eight life-saving organs or few of them. When you register, you can make your choices. But I will definitely encourage you to consider registering to donate all eight organs as there are growing waiting lists for them.

Option to Withdraw:

If you change your mind after registering to donate, you can always go online and withdraw your consent.

Ways to Register:

You can register when you renew your driver's licence or health card. You can also go online to register at www.beadonor.ca If you are interested in helping to spread the word and get others in your circles to register, you can do your own drive online.

You can view my online drive at www.beadonor.ca/Neethan-Shan You can set something similar for you as an individual or for an organization or company that you are associated with.

Chances to Donate:

Not everyone who has registered will be able to donate their organs when they pass away. It will depend on the way the death occurs. It has to be on hospital bed with the necessary condition to protect the organs right away after death.

Therefore, the number of people registered their consent need to be much higher for us to clear the waiting list of over 1600.

Resources Available:

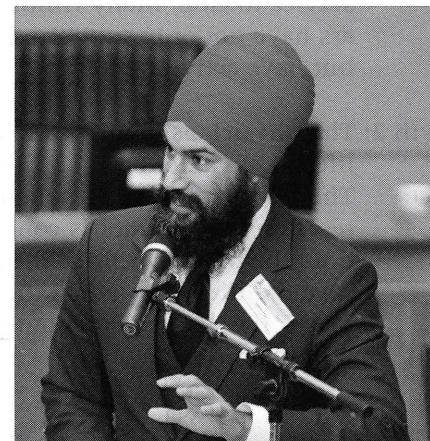
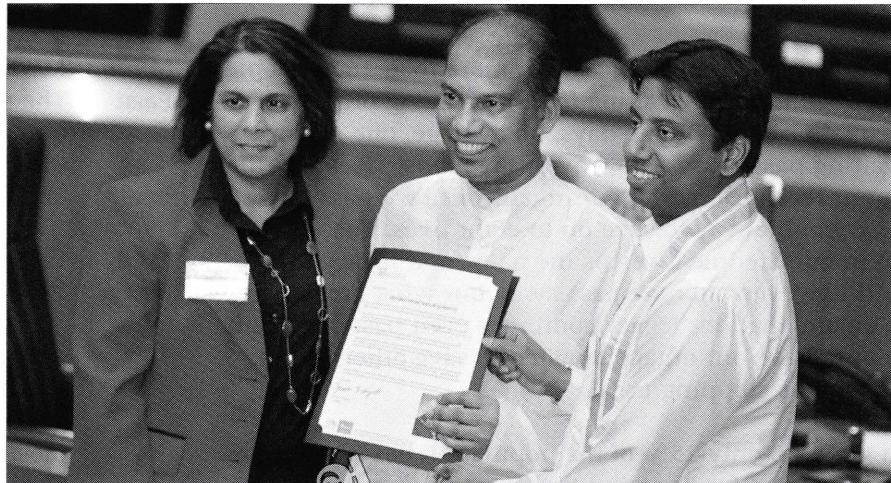
Trillium Gift of Life Network has brochures available in many languages including in Tamil. It also has published brochures relating to different religions including Hinduism. In addition, you can visit their website at www.giftoflife.on.ca and check out the frequently asked questions.

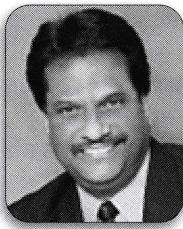
Finally, I will leave you with one important question: "If you are willing to receive an organ when and if your loved one requires a life-saving organ transplant, then shouldn't you be the first one to register?" ●

தமிழர் மரபுரிமை மாதம் - 2016

ஆரம்ப நிகழ்வு

கனடாவில் தமிழர் மரபுரிமை மாதமாகத் தை மாதம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஆறுாவது ஆண்டு நிகழ்வுகள் கடந்த மாதம் இங்குள்ள பல இடங்களில் நடைபெற்றது. இதன் ஆரம்ப நிகழ்வு பிராம்டன் நகர மண்டபத்தில் கடந்த மாதம் பிராம்டன் நகரசபையின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்றது. மரபுரிமை விழாக்குமுவின் தலைவர் திரு. நீதன் சன் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளின் பிரமுகர்களும், சங்கங்கள் மன்றங்களின் பிரதானிகளும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

தாம் சிவதாசன்

முலஸ்தானம்

சு மீபத்தில் எனது நண்பர் ஒருவர் கண்டாவில் மரணமானார். சிலகாலமாகப் புற்று நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த அவரது மரணம் எனக்குள் சில கேள்விகளை எழுப்பின.

இவரது மரணத்தின் சில வாரங்களின் பின் ஒரு நாள் கண்டிய சீ.பி.சி. வாணோலியில் ஒரு நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பாகியது. இந்த இரண்டு நிகழ்வுகளையும் இணைத்துப் பார்த்தபோது என் கேள்விகளுக்கு விடை கிடைத்திருப்பதாக நான் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

மரணம் கொடியது எனக் சிலர் நினைப்பதுண்டு. மனித உறவுகளைப் பொறுத்த வரையில் இழப்பு கொடியதாக இருக்கலாம். நண்பர் மரணப்படுக்கையில் இருந்த நிலையில் மரணம் சில வேளாக்கில் அவசியமானது என எண்ணவேண்டியிருந்தது.

இறப்பதற்கு சில வாரங்களுக்கு முன்னர் நான் அந்த நண்பரை அவரது வீட்டில் சந்தித்திருந்தேன். “முது வேணில் பொழுதொன்றில் அவர் தன் வீட்டு முற்றத்து மர நிழலில்” அமர்ந்திருந்தார். நாட்கள் குறுகிவிட்டதென உணர்ந்திருந்தும் முகத்தில் நம்பிக்கை வேட்டதைத் தரிக்க முற்பட்டுத் தோற்றுவிட்ட களையுடன் உரையாடினார்.

நான் ஒரு மருத்துவரில்லை. ஆனாலும் மருத்துவமனை உரையாடல்களிலிருந்து ஒன்று புரிந்தது. புற்று நோய் அவரின் உயிரைக் குடிக்கவில்லை. மூளையில் இரத்தக் குழாய் வெடித்திருக்கலாம் அதனால் ஸ்ட்ரோக் வந்திருக்கலாம் என்றும் சொன்னார்கள். மருத்துவமனையில் என்ன நடைபெற்றிருக்கலாம் என்பதை ஊகிக்க எவருக்கும் நேரமுமில்லை அவசியமுமில்லை.

மரணம் வாசலில் நின்று எட்டிப்பார்க்கும் போது ஒருவருக்கு இருக்கும் மனநிலையைப் புரிந்துகொள்வது இயலாத விடயம். அதுவும் எதிர்காலம் பற்றிய நிறைய வரைபடங்களோடு நிற்கும் ஒரு படைப்பாளியின் மனநிலை மிகவும் பரிதாபமானது.

திகதி குறிக்கப்பட்ட மரணத்தை எதிர்நோக்கி வாழ்வை நகர்த்தும் மனிதர்களது மனநிலை பற்றிய சீ.பி.சி. உரையாடலை இங்கு இணைப்பது பொருத்தமானது.

புற்று நோயின் பிடியில் இருக்கும் ஒரு மாது தன் இயலாமை பற்றி விளக்குகிறார். தன்னைக்

கொன்றுகொண்டிருக்கும் கொடிய வியாதி புற்று நோயல்ல என்றும் தன்மீது விலங்குகளைப் போட்டிருக்கும் பத்தமும் மன அழுத்தமுமே தன்னைக் கொல்கின்றன என அவர் விளக்கினார்.

மரணம் குறித்து திகதி நிர்ணயிக்கப்பட்ட எல்லோருக்குமே நிலைமை இப்படித்தான் இருந்திருக்கும் என நான் நினைக்கிறேன்.

நோய் தீர்ப்பில் மனத்தினுடைய பங்கு பற்றி நிறைய ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்று விட்டன. இசை, யோகாசனம், கடவுள் நம்பிக்கை, மாந்திரீகம் என்று ஒவ்வொன்றும் நோய் தீர்ப்பில் தத்தம் வீராப்புக்களைப் பறை சாற்றிக்கொண்டும் இருக்கின்றன. நோய் தீர்ப்பதில் பலமான நிர்ப்பீட்டை ஆற்றலின் பங்கும் அதைப் பலப்படுத்துவதில் தன்னம்பிக்கையின் அவசியம் பற்றியும் மருத்துவம்/விஞ்ஞான உலகம் தொடர்ந்து பீற்றிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

ஆனால் மரணத்தை முன்னால் நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு அதை எதிர்கொள்வனிடம் நம்பிக்கை பற்றிப் பேசிப்பாருங்கள்.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் ஒரு கண்டிய - இத்தாலிய வம்சாவளிப் பெண்ணொருவரைத் தொழில் நிமித்தம் சந்திக்கவேண்டி வந்தது. அப்போது அவர் கர்ப்பினியாக இருந்தார். அருகில் சுமார் ஆறு / ஏழ வயது மதிக்கத்தக்க பெண் குழந்தை நின்றுகொண்டிருந்தது. அவரது குசினியில் இருந்த குளிருட்டியில் சாயி பாபாவின் படம் ஓட்டப்பட்டிருந்தது. அது பற்றி விசாரித்தபோது அவர் சொன்ன விடயம் ஆச்சரியமாகவிருந்தது.

நான் முதல் தடவை கர்ப்பினியாகவிருந்தபோது எனக்கு புற்றுநோய் இருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அப்போது மருத்துவர்கள் என் முன் இரண்டு விரும்புகளை முன்வைத்தனர். ‘நீ உயிர் வாழ விரும்புகிறாயா அல்லது குழந்தை உயிர் வாழ வேண்டுமென விரும்புகிறாயா?’

குழந்தை கருவழிப்புக்கான கால எல்லையைத் தாண்டி-விட்டிருந்தது. அதையும்விட நான் ஒரு தீவிர கத்தோலிக்க சமயத்தவர். கருவழிப்பு என்பது மறுக்கப்பட்ட விடயம்.

அப்போது நான் யோர்க் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். எனது மனம் பத்தப்பட்டுக் கொண்டது

நித்திரயில்லை. மனவழுத்தம் உள்ளே போயாட்டம் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. அப்போது என் சக மாணவி ஒருத்தியுடன் இது பற்றிப் பேசினேன். அவள் ஒரு ‘இந்திய’ வம்சாவளியினர். “எங்கள் சமூகத்தில் சாயி பாபா என்றொருவர் பற்றிப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அவரை வழிபடுவெர்களின் நோய்களைத் தீர்த்து வைப்பதாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். விரும்பினால் முயற்சித்துப் பார்” என்று அவள் சொன்னாள்.

அப்போது நான் பஜனைக்குப் போக ஆரம்பித்தவள் இன்னும் போகிறேன். இவள்தான் அந்தக் ‘கரு’ “என்று அருகில் நின்ற பெண் குழந்தையை அணைத்துக் கொஞ்சிக் கொண்டாள்.

கடவுளா? நம்பிக்கையா? எதனாலும் விளக்கம் தரமுடியாது. பத்தடமும் (anxiety) மன அழுத்தமும் (depression) இங்கே சிகிச்சைக்குட்படுத்தப்பட்டனவா? அல்லது ஆராதனையும் கடவுள் நம்பிக்கையும் இவற்றுக்குச் சிகிச்சையளித்தனவா? விஞ்ஞானம் தரவுகளோடு வந்திறங்கும்வரை யாராலும் சொல்ல முடியாது.

நண்பர் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர் என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். சீ.பி.சீ. உரையாடவில் வந்த பெண் தன்னைக் கடவுள் மறுப்பாளரெனவே கூறினார். ஆனால் அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது ஒரு பரீட்சார்த்தமான சிகிச்சை. அவரை வருத்திய பத்தடத்துக்கான சிகிச்சை.

மரணத்தை எதிர்நோக்கி நிற்கும் பல நோயாளிகளின் முதலாந்தரப் பிரச்சனையே தம் எதிர்காலம் குறித்த பயம்தான் என அப்பெண்ணுக்குச் சிகிச்சை அளித்த மருத்துவர் கூறினார். முதலில் அவருக்கு அளிக்க வேண்டியிருந்தது பற்று நோய்க்கல்ல இந்த மனப் பிராந்தியைத் தீர்ப்பதற்குத்தான் என்கிறார் அவர்.

தீர்க்க முடியாதென முடிவெடுக்கப்பட்ட நோய்களைக் கொண்டவர்களை மருத்துவ மனைகள் ‘இறுதி நாட்களைக் குடும்பத்தோடு கழியுங்கள்’ என சிகிச்சை ஏதுமின்றி வலி குறைக்கும் மருந்துகளோடு ஏதோ ஒரு அறையுள் போட்டு விடுவதே வழக்கம். இது ஒரு வகையில் கருணையற்ற கொலை எனவே நான் கருதுவதுண்டு. இந்த சீ.பி.சீ. பெண்ணும் அப்படியான ஒருவர்தான். ஆனால் அவரும் ஒரு மருத்துவராக இருந்ததனால் இப்படியான பரீட்சார்த்த சிகிச்சை ஒன்றுக்கு உடன்பட்டதாக அவர் கூறியிருந்தார்.

அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட சிகிச்சை ஒன்றும் புதிதான விடயமல்ல. அறுபதுகளில் பொதுவாகக் களிப்பிற்காகப் பாவிக்கும் எஸ்.எஸ்.டி போன்ற பரவசம் தரும் மருந்துதான். தமிழில் உன்மத்தை எனப்படும் பொதை தரும் வகை. இப்படியான மருந்துகள் மூலிகைகளில் இருந்து எடுக்கப்படுகின்றன. நமது நாட்டு வைத்தியத்தில் உள் நோய் மற்றும் பேய் பிடித்தவர் எனப்படுவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்ய ஊமத்தை (உன்மத்தை) பாவிக்கப்படுவது வழக்கம். தென்னெமரிக்க சுதேகிகள் பெயோட்டி (பேயோட்டி?) மற்றும் மஜிக் மஷ்றும் போன்ற மூலிகைகளை இதற்காகப் பயன்படுத்துவார்கள். சீ.பி.சீ. நிகழ்ச்சியில் வந்த பெண்ணுக்கு ‘மஜிக் மஷ்றும்’ எனப்படும் ஒருவகைக் காளானிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சைலோசைபான் (Psilocybin) என்ற மருந்தே கொடுக்கப்பட்டது. அதேசமயத்தில் இம்

மருந்து இன்னுமொரு மன அழுத்த நோயாளிக்கும் பரீட்சார்த்த சிகிச்சைக்காகக் கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டு பேரினதும் வாக்குமூலங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டன. இருவரும் இப் பரீட்சார்த்த சிகிச்சையால் நல்ல பெறுபேறுகளைப் பெற்றவர்களெனவே அவர்களது வாக்குமூலங்கள் இருந்தன. இருவருமே தம் எதிர்காலம் பற்றிய அச்சங்களைத் துறந்திருந்தனர். வாழ்வு பற்றிய அவர்களது பார்வை மற்றிலும் மாற்றம் கண்டிருந்தது. சக மனிதர் மீதும் குழல் மீதும் அதிக பாசம் கொண்டவர்களாகவும் மரணம் குறித்த எந்தவித அச்சமும் இல்லாதவர்களாகவும் எல்லாவற்றிலும் ஒருமைத்தன்மையைக் (openness) காண்பவர்களாகவும் காட்டிக் கொண்டனர். இருவரது உரையாடலுமே ஆண்மீக வலையத்தில்தான் இருந்தன.

எனது நண்பரும் இப்படியான ஆண்மீக வலயத்தில் இருந்து உரையாட முயற்சித்திருப்பாரோ? அவர் சார்ந்திருந்த கடவுள் மறுப்பு நண்பர்கள் கூடாரத்தில் அதற்கான வெளி இருந்திருக்காத நிலையில் அவரும் வாழ்வு குறித்த பயம் பற்றி யாருடனும் பேசிக்கொண்டாரா?

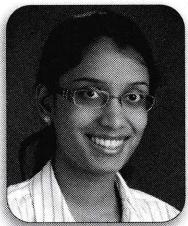
“நான் சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது என உடலுக்குள் ‘பயம்’ ஓனிந்து கொண்டிருந்தது. இருளான் ஒரு பாதாள உலகத்துள் இருந்து அது என்ன உள்ளே இழுத்தது. அதை நான் ஏசிக் தூரத்தி விட்டேன். அதன் பிறகு நான் ஒரு பிரகாசமான பால்வெளியில் கிரகம் கிரகமாகத் தாவிக்கொண்டிருந்தேன். எல்லாமே ஒன்று தான். பிரபஞ்சம் ஒன்றுதான். எனது உடலுக்கு ஆதி எது அந்தம் எது என்று தெரியாத நிலை. நான் சிகிச்சையிலிருந்து மீண்ட பின்னரும் என் மனநிலை இப்படித்தான் இருக்கிறது. நான் இந்த உலகத்திலுள்ள எல்லாவற்றையும் நேசிக்கக் கற்றுக்கொண்டுள்ளேன். எனக்கும் என்னைச் சூழவுள்ளனவற்றுக்கும் எந்தவித பேதுமில்லை.” என அந்தப் பெண் கூறினார். இப்படியான போதை மருத்துவம் பெற்ற பலரின் வாக்குமூலங்களின் பொதுமை என்னவென்றால் அவர்கள் தங்களை அறிந்துகொண்டதுதான் எனக் கூறுகிறார் சிகிச்சையளித்த மருத்துவர்.

மரணத் தறுவாயில் இருப்பவர்களின் மனநிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்ட முடியாது. இப்படியான பலவித வாக்குமூலங்கள் வரலாற்றில் நிறையவே உண்டு. மாந்திரிக்கத்தினால் ‘பேயகற்றி’ சிகிச்சை பெற்றுக் குணமாகியவர்களின் கதைகளும் நிறையவுண்டு. கடவுள் நம்பிக்கையினால் குணமாகியவர்களின் கதைகளும் ஏராளமுண்டு.

சீ.பி.சீ. உரையாடலையும் நண்பரின் கதையையும் இனைத்துப் பொருத்தி அறிந்துகொண்டது. இதுதான். வாழ்வின் மீதுள்ள பிடிப்பு எவ்வளவோ அந்தளவுக்கு மரணம் குறித்த அச்சமும் இருக்கும். இந்த இரண்டிலிருந்தும் விடுபடுவதே உண்மையான சிகிச்சை. அதற்கான பாதை எது?

மாந்திரிகம், ஆண்மீகம், போதை மருந்து எல்லாமுமே இறுதியில் மூளையின் இரசாயனத்திடம்தான் மன்னியிட வேண்டும். மனத்தால் முடியாதபோதுதான் மற்றவை எல்லாம். விஞ்ஞானமும் ஆண்மீகமும் குலாவிக் கொள்ளும் இந்த இடம்தானா பேரின்பத்தின் மூலஸ்தானம்?

தெரியாது ஆனால் நம்ப விரும்புகிறேன்.●

ஆரணி சிவஞானநாயகன்

தமிழ் திரையுலகில் பெண்கள்

சுனிமாப் படங்கள் எங்கள் கலாசாரத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ‘எங்கள்’ என்று கூறும்போது இந்த கட்டுரையில் எமது தமிழ் கலாசாரத்தைப் பற்றிக் கூறினாலும் இதில் கூறப்படும் விடயங்கள் எல்லாம் எமது கலாசாரத்துக்கும் மேற்கத்தைய கலாசாரத்துக்கும் பொருந்தும்.

சினிமாப் படங்கள் போன்று எல்லா ஊடகங்களில் வரும் விடயங்களும் எங்களை நல்ல விதத்திலும் கெட்ட விதத்திலும் பாதிக்கின்றன. நாங்கள் பார்த்து, கேட்ட விடயங்களைப் பற்றி நாம் யோசிக்கின்ற விதத்தைப் பொறுத்தே அவை நல்ல விதத்திலோ, கெட்ட விதத்திலோ எம்மைப் பாதிக்கின்றன.

ஆங்கிலப் படங்களிலும் பெண் கதாபாத்திரங்களுக்கு முக்கியம் கொடுப்பது மிகக்குறைவு என அறிவோம். அதற்குமேல் role model Md ஆங்கில பல கதாநாயகிகளை காணுவது அரிது என தெரியும். தமிழ் படங்களில் பெண் கதாபாத்திரங்களுக்கு குறைவு இல்லை. பெரும்பாலான தமிழ் படங்களில் காதலும், காதலிக்க கதாநாயகியும் முக்கியமாக காணப்படுகின்றனர். பல படங்களில் இக்காதல் தேவையில்லாததாகவும், கதாநாயகி யானில்லாத கதாபாத்திரமாகவும் தெரிகின்றன. இப்பொழுது எங்களுக்குத் தரமான, பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் படங்களும் கதாநாயகிகளும்தான் தேவை.

தமிழ்ப் பெண்களுக்கும், சிறுமிகளுக்கும் படங்களில் நல்ல பெண் role models தேவை. நல்ல பெண் கதாபாத்திரங்கள் உட்பட பெண் இயக்குனர் போன்றவர்களும் தேவை.

இக்கட்டுரையில் தமிழ் திரையுலகின் பெண் இசை அமைப்பாளர்கள், இயக்குனர்கள், கவிஞர்கள், சிறந்த நடிகைகள் மற்றும் கதாபாத்திரங்கள் என்பவற்றைப் பற்றிப் பார்ப்போம். இதுவரை தமிழ் திரையுலகில் சிறந்த role model ஆகத் திகழ்ந்த பெண்களையும் பார்ப்போம்.

இசை அமைப்பாளர்கள்

இசையமைப்பாளர்கள் என நினைத்தவுடன் பெண்கள் எவருடைய பெயரும் உடனடியாக நினைவுக்கு வராது. ஏ.ஆர். ரஹ்மான், இளையராஜா போன்றவர்கள்தான் நினைவுக்கு வருவார்கள். தமிழ் திரைப்படத்துக்கு முதல் முறையாக இசை அமைத்த பெண் பானுமதி

ராமகிருஷ்ணன். 1975இல் ‘இப்படியும் ஒரு பெண்’ என்ற படத்துக்கு அவர் இசை அமைத்தார். அத்துடன் அவர் பல மொழிகளில் பாடி நடித்துள்ளார். பல படங்களை இயக்கி, தயாரித்தும் உள்ளார். அவர் பல திறமை கொண்டவர் என்பதால் ‘அஷ்டவதானி’ என அழைக்கப்பட்டார். ஒரு சிறந்த role model ஆகவிருந்தார்.

இன்றைய காலத்தில் ஒரு சில பெண் இசையமைப்பாளர்களே இருக்கின்றனர். இளையராஜாவின் மகள் பவதாரணி முன்று படங்களுக்கும், ஏ.ஆர்.ரஹ்மானின் சகோதரியும் ஐ.வி.பிரகாஷின் தாயுமான ஏ.ஆர்.ரெஹானா இரண்டு படங்களுக்கும், கமல்ஹாசனின் மகள் சருதி தந்தையின் படமான உன்னைப்போல் ஒருவனுக்கும் இசை அமைத்துள்ளனர். ஆனால் இசையமைப்பில் இவர்கள் பிரபலமடையவில்லை.

இயக்குனர்கள்

முதல் பெண் தமிழ்ப் பட இயக்குனர் ரி.பி.ராஜலட்சுமி ஆவார். இவர் ‘மிஸ் கமலா’ என்ற படத்தில் 1936இல் நடித்தும் அதை இயக்கியும் அதற்கு இசை அமைத்தும் உள்ளார். இவர் முழு இந்தியாவிலும் இரண்டாவது பெண் இயக்குனர் ஆவார். இவருடைய காலத்தில் இருந்த சிறந்த நடிகைகளிலும் ஒருவராக ரி.பி.ராஜலட்சுமி இருந்தார்.

80-90களில் நடித்த சுகாசினி மனிரத்தினமும், ரேவதியும் ஒரு சில படங்களை இயக்கியுள்ளனர். இப்பொழுது ரஜினியின் இரு மகள்களும் இயக்குனர்களாக இருக்கிறார்கள். ஜஸ்வரியா தனுஷ் ‘3’, ‘வை ராஜா வை’ ஆகிய படங்களை இயக்கி புகழ் பெற்றார். சென்தரியா அஸ்வின் தந்தை நடித்த ‘கோச்சடையான்’ படத்தை இயக்கினார். இந்தியாவின் முதல் motion capture படம் இதுவாகும்.

நடிகை லட்சுமி ராமகிருஷ்ணன் ‘ஆரோகணம்’, ‘நெருங்கி வா முத்தமிடாதே’ என இரு படங்களை இயக்கியுள்ளார். பெண் கதாபாத்திரத்தை சிறந்த முறையில் காட்டியதற்காக இவர் புகழப்பட்டார். நடிகை ஸ்ரீபிரியா மலையாள rape revenge

படமான 22 female kottayamij தமிழில் மாலினி 22 பாளையங்கோட்டையாக இயக்கினார். தற்போது கிருத்திகா உதயநிதி (தயாரிப்பாளர் உதயநிதியின் மனைவி) வணக்கம் சென்னை படத்தை இயக்கினார். இப்பெண்கள் எல்லோரும் தமது படங்களில் பெண் கதாபாத்திரத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர். 3 இல் ஜனனி, கோச்சடையான் இல் இனைவர்சி போன்ற கதாபாத்திரங்களையும் மற்றும் ஆரோக்கணம், வணக்கம் சென்னை போன்ற பெண்களை முன்மாதிரி கதாபாத்திரமாகக் கொண்ட படங்களையும் இயக்கியுள்ளனர்.

கவிஞர்கள்

தமிழ்ப் பெண் கவிஞர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகச் சில படங்களுக்குத்தான் பாட்டுகள் எழுதியுள்ளனர். இவர்களில் தாமரை மிக பிரபலமான கவிஞர். விருது பெற்ற பாடலாசிரியர்.

அமலா போன்

சுகுதி ரஹாசன்

நடிகைகள்

50களில் சரோஜாதேவி, பத்மினி, சாவித்திரி, சௌகார் ஜானகி போன்ற நடிகைகள் நல்ல கதாபாத்திரங்களில் நடித்து புகழ் பெற்றனர். 70களில் ஸ்ரீதேவியும், சரிதாவும், சுஜாதாவும் சிறந்த பெண் கதாபாத்திரங்களில் நடித்திருந்தார்கள். ரேவதி, ரோகிணி, சுகாசினி, ராதிகா, ரம்யா கிருஷ்ணன் மற்றும் ராதா 80களில் சிறந்த கதாபாத்திரங்களில் நடித்தனர். அக்காலத்தில் கே.பாலசந்தரமும், பாரதிராஜாவும் அவர்களுக்கு சிறந்த பெண் கதாபாத்திரத்தை கொடுத்து படங்களை இயக்கினார்கள். அத்துடன் ரம்யா நீலாம்பரியாக (1997இல்) படையப்பாவில் வந்ததை மறக்க முடியுமா? 1990-2000 களில் சிறந்த நடிகைகளாக ஜோதிகாவும் சிம்ரனும் இருந்தார்கள். ஜோதிகா மிக வித்தியாசமான கதாபாத்திரங்களில் மொழியிலும் சந்திரமுகியிலும் நடித்திருந்தார். அசின் கஜனியில் ஒரு ஆர்வமான மொடலாக நடித்தார். அண்மையில் திரிர் விண்ணனைத் தாண்டி வருவாயாவில் முக்கிய கதாபாத்திரமாக நடித்திருந்தார். நீ எங்கே என் அன்பே இல் நயன்தாரா தான் முக்கிய கதாபாத்திரம். இப்படம் ஹிந்தி படம் Kahaani ஜ வைத்து எடுக்கப்பட்டது. அருந்ததி படத்துக்கு பின்னர் அனுஷ்கா பல முக்கிய பெண் கதாபாத்திரங்களில் நடித்து வருகிறார்.

ஸ்ரீதேவி திரையுலகத்துக்கு திரும்பி வந்து 2012ல் நடித்த படமான English Vinglish படமும், 2015இல் வெளிவந்த ஜோதிகா திரையுலகத்துக்கு திரும்பி வந்து நடித்த படமான 36 வயதினிலையும் பெண்களை பிரதான கதாபாத்திரமாகக் கொண்டு வெளிவந்த படங்களாகும்.

இத்துடன் இயக்குனர்களான கே.பாலசந்தர், பாரதிராஜா இப்போதைய கௌதம் மேனன் மற்றும் மணிரத்தினமும் தங்களுடைய படங்களில் சிறந்த பெண் கதாபாத்திரங்களை வைத்து எடுத்துள்ளனர். புத்திசாலிகளாகவும், தெரியத்துடன் வரும் இப் பெண் கதாபாத்திரங்கள் அவ்வப்பொழுது பயப்படும் பெண்களாவும் காட்டப்படுகின்றனர்.

என்ன செய்தாலும் ஆண் role models ஜ விட பெண் role models தமிழ் படங்களிலும், திரைப்படத் துறையிலும்

குறைவு. இது ஆங்கில மொழிப் படங்கள் முதல் எல்லா மொழிகளிலும் காணப்படுகின்ற ஒரு பெரிய குறைபாடாகும்.

என் இவ்வாறு ஒரு குறைபாடு திரைப்படத் துறையில் இருக்கிறது? பலர், மக்களுக்கு பெண்களை மையமாக வைத்து எடுக்கும் படங்கள் பிடிக்காது மற்றும் பணம் சம்பாதிக்க முடியாது என்பார்கள். ஆனால் மக்களோ இயக்குனர்களையும் கதை-வசனம் எழுதுபவர்களையும் பெண்களை மையமாக வைத்து படம் எடுப்பதில்லையே என குற்றும் சாட்டுகின்றனர். கதாநாயகிகளையும் சிலர் குற்றும் சாட்டுகின்றனர். கதாநாயகிகளுக்கு தெரியுமில்லை, மொழி தெரியாது, அழகை மட்டும் கவனிக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். பெண்கள் கமராவுக்கு பின்னால் (இயக்குனர், தயாரிப்பாளர்) நின்றால்தானே கமராவுக்கு முன்னால் நல்ல பெண்களைக் காண முடியும் என்றும் சிலர் கூறுவார்கள்.

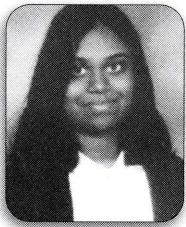
அதாவது பெண் தயாரிப்பாளர் பெண்களை முக்கியமாகக் கொண்ட படங்களைத் தயாரிக்கிறார்கள் என்று கூறுவோரும் உண்டு. ஆனால் பெண்கள் technicisms ஆக வருவது திரையுலகில் கடினம். ஏனென்றால் இத்துறை ஆண் வர்க்கம் வைக்கும் சட்டம் உள்ள உலகம் என்று கூறப்படுகிறது.

என் நடிகைகளுக்கு மொழி தெரியாது, அழகு தான் முக்கியம் என்ற நிலை வந்தது? இது அனைத்து ஊடகங்களிலும் காணப்படும் பிரச்சனை. அழகை, அறிவை அல்லது திறமையைவிட முக்கியமாக ஊடகங்களில் காட்டப்படுகிறது. தமிழ் கலைத்துறையில் நிறமும் ஒரு பிரச்சனை. இந்தியா, தென் ஆசியா என் பல கலாசாரங்களிலும் இது ஒரு பிரச்சனை. மேற்கத்திய கலாசாரத்திலோ tan ஆக வேண்டுமென ஒரு ஆசை. எனவே வெள்ளைத்தோல்தான் அழகு என நினைப்படுன் தமிழ் இயக்குனர்கள் தமிழ் இல்லாதவர்களை நடிகைகளுக்கு தேர்ந்து எடுக்கின்றனர். ஏதோ காரணத்துக்காக கதாநாயகனுக்கு இப்பிரச்சனை இல்லை. கதாநாயகிகளுக்கு மொழியைவிட அழகுதான் முக்கியம் என்றபடியால்தான் ஒரே கதாநாயகிகள் தென்னிந்தியாவின் எல்லா மொழித் திரைப்பட துறைகளிலும் காணப்படுகின்றனர். ஆனாலும் இவர்களில் ஒருசிலருக்கு அவ்வளவு மொழிகளும் நன்றாகத் தெரியும். நன்றாக நடிக்கும் அவர்களே எங்கள் role models.

இந்த வெள்ளை நிற ஆசையை நிரூபிக்க நீங்கள் ஒருமுறை தமிழ் பட கதாநாயகிகள் சிலரை நினைத்துப் பாருங்கள். தமிழ் தெரிந்தாலும் ஒரு சில நடிகைகளே சொந்த குரலுடன் திரைப்படங்களில் கதைக்கின்றனர். ஏன், வெள்ளைக்காரர் பெண்ணே தமிழ்ப் பெண்ணாக நடிக்கும் நிலை வந்திருக்கிறது.

மொழி தெரியாவிட்டால், எப்படி ஒருவர் ஒரு சிறந்த கதாபாத்திரத்தில் உணர்ச்சிபூர்வமாக நடிக்கலாம்? இந்த வெள்ளை நிற ஆசை ஒரு புதுப் பிரச்சனை. பழைய காலத்தில் தமிழர்களுக்கு இந்த ஆசை ஒன்றும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த பெண் role model இல்லாத பிரச்சனைக்கு தற்போது தீர்வு வருகிறது போலத் தெரிகிறது. 2015ம் ஆண்டை பார்ப்போம்.

(146ஆம் பக்கம் வருக)

Benita Jude

The Importance of Interfaith Dialogue

With October 28th of 2015 being the 50th anniversary of the Nostra Aetate, interfaith dialogue is likely top-of-mind for many religious leaders. The Nostra Aetate (Latin for 'In our Time,') was written in 1965 by the Second Vatican Council, and changed the world's religious landscape dramatically. It was the document that opened the doors to communication between people of varying faiths, and its effects were overwhelmingly positive. And now, in a world where false information can spread like wildfire, these conversations are more essential than ever.

One of the first, and most obvious benefits of interfaith dialogue, is the fact that it corrects many of the delusions that people might have about other faiths. The lies that are often circulated about minority religions can often make people feel ostracized and unsafe. If you want proof, look no further than the recent federal election. Many of the year's debates featured people and politicians arguing about the Niqab, its meaning, and its place in Canada. It quickly became a hot-button topic, and brought to light a lot of the mistaken beliefs that people had about the face-covering. Putting common misconceptions to rest is always a good thing. In this case, it can help people who have had their beliefs falsified to feel more understood. While this in and of itself is something positive, the benefits don't stop there.

There are also many fascinating aspects to other religions that, can not only teach you great lessons, but tell you great stories as well. Each religion has its own rich and textured mythology, and to ignore it is a disservice to not only the religion, but to yourself.

Tamil Nadu's makeup consists of Hindus, Christians, Muslims, Jains, Buddhists and Sikhs; so the need to coexist is great. This is even more so the case with Canada. Our country is considered by many to be the most diverse place in the world. With understanding comes things like kindness, sympathy, respect, and in the long-term, even peace.

Without interfaith dialogue, we risk falling into the mindset that one religion is better than others. Associating 'different,' with 'bad,' is a dangerous thing to do. It's at the core of things like racism, sexism, and discrimination in general. Getting the right discussions started, will make it easier to see ourselves as equal to everyone else. When it comes to morality, messages and sacred texts, most religions have a lot in common anyways. Addressing these similarities, helps us feel a certain kinship to people we might not have otherwise.

For some, a belief that interreligious dialogue will make a person question their own religion, or maybe even deny it, is what's keeping them from engaging in it. This couldn't be farther from the truth, as countless testimonies from religious leaders will corroborate. In fact, many experts will argue that interfaith dialogue brings people into a better understanding of their own faith.

These interactions don't have to be formal, or even planned. They can take place in a casual setting, and can be with just about anyone. For students, school is one of the best places for interfaith dialogue to take place. The goal of these exchanges, isn't for people to try and convert or put down anyone. For these meetings to work, it's best to be civil, sensitive, open-minded, and attentive.

Pope Francis was in Sri Lanka earlier this year, and the speech that he gave during his visit, highlighted the importance of peace and unity. During the Pope's meeting, which took place at the Bandaranaike Memorial Conference Hall, he was given a shawl by a Hindu priest. This moment served as an example of just how subtle, yet powerful interfaith interaction can be. At the end of the day, anything we can do to try and bring people closer together is worth giving a shot.●

Prathishni Mathieswaran

Embracing your Mother Tongue

English. A language that unites us all in Canada no matter where we come from. A beautiful language on its own nevertheless, but sometimes a little intruding in terms of us immigrants.

By law, English and French are the official languages of Canada meaning that everything in Canada is to be produced in only these two languages and everybody will be expected to communicate in one of the two languages from an official point of view.

However, Canada is a very accepting country and it prides itself on its diversity. It is also a country that appreciates the cultures, traditions, languages and practices of the people that call it home. Despite the freedom, many of us immigrants forget where our roots lie, especially in terms of our mother tongue.

By definition, mother tongue is said to be “the language that a person has grown up speaking from early childhood.” However, some of us are not lucky enough to be embedded with our rich languages.

In fact, in some instances immigrant parents themselves state that their children do not need to learn their mother tongue, on the basis that their children will continue to live in Canada where English is the language of use.

However, research indicates that there are various advantages to learning one’s own mother tongue and it could be a factor in helping children strengthen their language and communication skills.

Learning your mother tongue as a child, is very helpful when learning a second language. Learning a language possess transferrable skills, which could be passed from one to another. Scientifically speaking, this is called *metalinguistic awareness* which refers to the ability to objectify language as a process and the transfer of linguistic skills across different languages.

Therefore, learning your mother tongue at a young age actually gives you a significant lead when trying to further improve your other language skills. Children with a solid foundation in their mother tongue often develop stronger literacy abilities while in school. It is also a way for children to bond with their parent(s) and it gives them access to an abundance of knowledge at their fingertips because at least one of the parent(s) will be able to communicate with the child in this particular language.

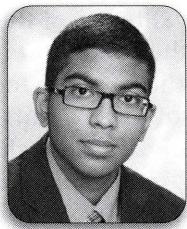
We live in a time where globalization is a prominent topic of discussion which means that eventually we will need to learn multiple languages to keep up with the pace of the world. With this in mind, we have to realize that the more we use a language and foster it the more proficient we will become at it.

We should encourage children to develop literacy in their mother tongue and to be proud of their culture and the country they originated in. Languages are not just communication portals, but a way of life, a culture. Why then, should we not learn our mother tongue?

Of course coming to a foreign country and trying to foster our mother tongue is a challenge, but we if we stay determined, we can make it happen.

When we’re at home or with our parent(s) we should try our best to communicate with them using our home language. We can take initiative in trying to learn how to read and write in our mother tongue and even watch TV shows and movies in it.

There are various different ways that we could embrace our mother tongue. All we need is the right mind set and the determination to always keep our mother tongue alive.●

Sangeeth Quintus

Corporate Social Responsibility – CSR

Corporate social responsibility is the consideration of ethical and environmental issues relating to business activity. A business will want to keep a good reputation for them and would want everyone to see their brand as one that cares for the environment and their surroundings. This is what a business strives to get going for all their companies and brands hence this achievement of reaching CSR is essential for any company. Being concerned for the environment is an objective that takes many years to perfect and expectations will grow throughout this process, but after reaching CSR the business will develop new habits and learn more production methods to reduce wastage.

There are three views and attitudes that explain different uses of CSR in a business. One is the self interest attitude which is generating profit for their owners and for that the governments are primarily responsible for dealing with any social issues. For business this helps pursue with tasks efficiently and provides more job opportunities. We can see why happiness is brought into the community; mainly for the creation of jobs and to have a way to make money. Philosopher Levinas' principle of the face is found in the business by showing the community they are corporately responsible and displays an identity towards the company. Even St.Thomas Aquinas insisted that the ethical comes from the end that is inscribed in the nature of all creatures, therefore keeping the community happy and clean is essential to reach the infinite good of the company for the future. Another view is the altruistic attitude which means acting humanitarianly and compassionately by helping improve the society.

A good way to show this view to the community is to develop local projects, fundraise and donate money to charities to show that a business can also give back to others. Even though the company is trying to boost their sales and corporate image, the community does not know that until the business proactively show their willingness to support community activities, and will gain trust toward the business and help support any of

their causes. Some philosophers like Levinas discuss the *Other* which this attitude really displays because the main focus is to help the community and in return the company receives a good name. This shows the goodness in helping others and how it is important to morally make decisions to not just help thyself, but others as well. Lastly, there is the strategic attitude where more of finding inner happiness in the case of the business for its upper management is extremely crucial. Their sole focus of being socially responsible is to become more profitable and is used for long term growth. We could see this would be the unethical choice of the three because this is greediness to get a hold of money and are only doing it for the betterment of themselves. The business would not have any practical reason to make the decision of CSR, but used just the theoretical reason of making profit for their business without keeping others in mind. Since businesses are run by managers and directors they do not have the cash flow or power to make decisions without the consent of their superiors, therefore most of their intentions are to just make as much profit for the business or ways for them to receive bonuses or raises. However, most businesses act in a socially responsible manner for many factors that help their business grow.

Social culture is a main factor because it is the company informing the general public of any issues dealing with CSR and this helps the company gain more customers based on their knowledge of their environment and community. Another reason could be training their own staff and teaching them the core values and virtues of the company and how to deal with customers effectively. This is done through good customer service by following the beatitudes and teachings from some of the books on morality and hospitality; Bhagavath Geetha, Bible, Quran, Tipitaka or the Vedas or any other writings that contends to speak the truth. Some companies use this opportunity to gain exposure and attention from the media by planning big fundraisers for a known charity, a big social audit or clean up or even a banquet dinner to treat their hardworking employees. If

the company is in the decline or has come out of a bad situation, the business should follow CSR to regain customers or retain profits lost from their crisis like a natural disaster or recession. Although CSR is done for the benefit of the company, some governments make this a law to have certain procedures and checks done to make sure the company is under control and clean.

Companies will go through severe punishments through the law for failing to comply with any social responsibility that government will continue to criss-cross through quality control practices. However a major reason for starting CSR policies is because of rival companies suddenly showing that they are dutifully following corporate social responsibilities which makes it even more important for the business to unfailingly give priority to start CSR as well and do it better than their competitors.

All the companies have to follow some norms or customs to learn from other successful companies' culture that have been made those companies to prosper and flourish in a shortspan and with their maintenance of cordial relationship with the employees through annual gatherings, honouring special occasions and even social clean ups where needed.

What does all have to do with morality within a business? Well, businesses have to come together to make a decision that could benefit or harm the company. So, businesses have to make moral decisions that have been thought about ethically by consulting the trusted stakeholders within the company and coming up with a common agreement to collectively go forward with the plan.

If proper CSR is followed from day one, a business will follow Kant's maxims which is understood as the subjective principles of action hitherto everyone should be treated and always treat humanity with respect by thinking of the others.

Social auditing is a task that businesses do to monitor how socially responsible objectives are being implemented into the business in daily life. This is like a refresher for the business because it is a time where the company can reset by changing their policies, fire or train any employees and/or place employees on review under personal effectiveness programs. By doing this it will bring a new culture/environment into the business and will change the mentality and approach of the leadership team who will bring new initiatives to change any projects or bring additional improvements.

Social and environment audits are done to secure that all procedures are up to date and the policies are followed. Employment regulations would generally allow these audits because it follows the theory of social

determinism or rather it considers the wellbeing of the other and how contributing to helping the community will benefit the people who have done these audits for businesses. New policies that come out of these audits are for improvements of how the company affects society. Some of these policies include: using renewable and sustainable resources, using socially responsible suppliers, systems that cater for the wellbeing of staff, integrating an ethical code of conduct and methods to monitor management and employee commitment to CSR policies.

These policies will ensure the community that the company keeps them engaged and tries their best to keep them safe and serene to trust them. There are practical challenges and limitations the business goes through but cannot be disclosed openly; if the company has sufficient financial or human resources to help solve these problems and if the audit could bring out the weaknesses of the business thereof affecting the core avenues of business.

However the business should take the risk to get these audits done on a timely basis which will show the community at large that they are there for the society and not just for the money. The main goal of these audits is that it shows how morality affects a business decision.

This is due to the fact that businesses realize that the company does not revolve around just them and their marketing team, but it involves society as a whole which means they have to treat everyone fairly and equally.

These audits and CSR policies are things that communities accept and will support because it is looking at their wellbeing and safety too.●

தமிழ் திரையுலகில்..

2015இல் முன்று வார்த்தை, வை ராஜா வை ஆகிய இரு படங்களும் பெண் இயக்குனர்கள் எடுத்தது. இத்துடன் ஜஸ்வரியா தனுஷ் குறும்ப இயக்குனர்களுக்கு என்று ஒரு you tube அமைப்பை உருவாக்கியிருக்கிறார். கதாநாயகி, பின்னணிப் பாடகி மற்றும் ஒரு முறை இசை இயக்குனராக வந்த சுருதி ஹாசன் தயாரிப்பாளராக மாறியுள்ளார். அமலா போலும் தயாரிப்பாளராக மாறியுள்ளார். 2015இல் 36 வயதினிலே, பாகுபலி, பாபநாசம், காக்கா முட்டை ஆகிய படங்களில் சிறந்த பெண் கதாபாத்திரங்களைக் கண்டோம். எனவே எதிர்காலத்தில் பல சிறந்த பெண்களை கமராவுக்கு முன்னாலும், பின்னாலும் காணுவோம், பார்ப்போம்.●

ஆனாலும் பெண்ணாலும் நிகரெனக் கொள்வதால் அறிவிலோங்கி இவ்வையம் தழைக்குமாம் - பாரதியார்

Rishani Vettyvel B.B.A, LL.B, LL.M

Is Ontario Doomed?

The implications of the Municipal Land Transfer Tax Across Ontario

Despite protests by the Toronto Real Estate Board (TREB) and the Ontario Real Estate Association (OREA) for many years to remove the City of Toronto Municipal Land Transfer Tax (MLTT), claiming that this tax penalizes homebuyers and increases the already record breaking high prices of purchasing a home, there are ensuing discussions that the worst is yet to come. The Ontario Ministry of Municipal Affairs and Housing has recently indicated that they intend to allow every Municipality in Ontario to charge a Municipal Land Transfer Tax (MLTT). As an aspiring lawyer with an interest in evaluating trends within the Real Estate industry, this immediately strikes me as problematic.

Until October 31st, 2015, the provincial government was holding public consultations to review and amend the Municipal Act, which includes the possibility of giving every municipality outside of Toronto the power to charge a MLTT. Despite public opposition and a statement by Finance Minister Charles Sousa that “it’s before us now as a consultation process to review the municipal act and that’s all this is, no decisions have been made,” it seems likely that the province may go ahead and grant municipalities the ability to charge an MLTT, which could take effect as early as the spring of 2016. To me, this spells trouble for the average homebuyer and the economy.

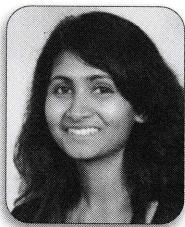
For those unfamiliar with the concept of the Land Transfer Tax, in its most basic form, LTT is a tax levied by the province when a homebuyer purchases a property. This rate will vary depending on the purchase price of the home and it is the responsibility of the buyer to pay Land Transfer Tax in Ontario upon ownership. In addition, those living in the City of Toronto are subject to an additional Municipal Land Transfer Tax (MLTT), which is calculated based on a sliding scale of the purchase price of the home. Presently only Toronto is subject to an additional MLTT. The LTT in Ontario can add an additional 1-2% to the total value of the home and this increases if you live within the City of Toronto.

If you are a first time homebuyer, you can qualify for a

Land Transfer Tax Rebate. In order to qualify, the owners must have never owned a residential property or an interest in a property anywhere in the world. Furthermore, in order to obtain a refund, the purchaser must be 18 years of age, they must occupy the home as a principle residence within nine (9) months upon the transfer of ownership and if they have a spouse, the spouse cannot have owned an eligible home or an interest in an eligible home anywhere in the world while being a spouse of the purchaser. It is important to note that the maximum provincial land transfer tax (LTT) rebate for first time home buyers is \$2,000.00 and within Toronto, the maximum LTT rebate is \$3,725 for first time home buyers and the amount you are entitled to will vary depending on the purchase price of the home.

Although tax breaks do exist for first time homebuyers, the reality of the MLTT throughout the entire province of Ontario could adversely impact the economy as well as homebuyers. According to the OREA in their analysis of the impact of the MLTT within the City of Toronto, they note that “over the course of five (5) years, it is estimated that 38,227 housing transactions did not occur in Toronto because of the MLTT.” Furthermore, “with every home transaction generating \$55,000 in consumer spending on things like renovation, furniture, appliances, and fees to professionals, the MLTT has cost the City of Toronto \$2.3 Billion in lost economic activity and 15,000 jobs.”

Aside from economic impacts, what this entails for the average homebuyer is all the more reason that the MLTT shouldn’t be allowed province wide. Including an MLTT province wide will double the land transfer tax consumers will have to pay and make it all the more difficult to purchase a home. As we await the results from the Provincial Liberal Party of Canada, all we can do in the meantime is hope that public opinion and adverse economic impacts will be carefully evaluated and other ways to raise revenue for the City will be taken into consideration as opposed to harming everyday homebuyers.●

Maulia Selvarajah

Eye health then and now

Optometry is the science behind the eye examination. It can be performed by an eye doctor, optometrist or an orthoptist who specialises in the eye muscles. In this present time there is a system in place to ensure an individual has the availability for regular eye tests. The recall period tends to vary from continent to continent, for example Europe and North America tends to advise an eye examination every two years, but Asia prefers an earlier period of one year, for anyone over the age of 16. Children and those with specific health problems or eye conditions are seen more frequently.

The first 'eye test' was noted in history, as early as the 4th century, to be done by the Arabs who made individuals gaze up at the stars and were requested to recognise particular constellations seen with a stick. Those who saw them were simply classed as 'good eyes', however eye tests these days seem more complicated!

With the help of scientific research we now know far more about the anatomy of the eye and the affects of eye diseases. This has led to many methods of treatment and management. However this was not always the case as history has shown us. So let us look back into history and how the science behind the eye was thought of.

There have been many superstitions around the eyes for example in China and Nigeria if the left eye twitches it is believed that there will be bad luck in the near future, and the opposite is true for the right eye. In the Middle East and Asian cultures an 'evil eye' is a common belief. A superstitious belief that a person may cause bad luck on those they look at. To oppose this effect people tend to have small idols; talismans that look like eyes to counteract the effect.

In ancient Egypt the eye was thought to have magical powers. The Eye of Horus was the symbol of protection, good health and royal power. An eye model was made from various minerals and rocks and then painted and placed into tombs of the pharaohs. The concept was that

the dead would reach 'heaven' and the eye would protect the soul into the afterlife.

Portraits of the Egyptians all show them with heavy eye makeup. This eye paint was used for cosmetic reasons, magical-religious reasons and also for medicinal causes. Egyptians used a mixture of melachite and gelena into a fine paste in order to paint around the eyes. These minerals were gathered from the reeds and in shells along with other minerals. It was later found that using these paints prevented flies-transmitting diseases and trachoma, both of which were very common due to the geographical location near the Nile River.

Trachoma is a painful disease where the eyelashes turn inwards and scrape across the eyeball with every blink resulting in the sufferer slowly becoming blind. The rich combination of lead products in the eye paints produced nitric oxide as a by product which meant that the immune system of the Egyptians were strengthened. However the Egyptians did not realise it were the chemicals that were healing them, instead they firmly believed it was the gods of the rivers.

There have been many theories developed throughout history, regarding how the eye has the ability to see. One such theory was the 'extroversion theory'. In this theory it was believed that the eye was like the sun and emitted light onto objects and so allowed us to 'see' them. Later a second theory aroused stating that there was clear fluid within the eye which travelled from the eye to the brain and thus was the reason we could see. However it was not until the 4th Century that the great philosopher Aristotle rejected this theory and suggested the opposite to be true.

The 'introversion theory' was borne; stating that light gathered into the eye and from this further theories were creating on how we see. Aristotle dissected an eyeball and showed there were three layers inside instead of the believed two layers. He emphasised his theory

that the fluids were inside three tubes that lead to the brain instead of one.

It was only in the 17th and 18th century when scientists discovered the eye consisted of more than three layers. Once the microscope was invented it became easier to note different cell structures and layouts. In 1824 Gottfried Treviranus discovered that the retinal layer consisted of two different cells; rods and cones, which we now know are responsible for night vision and colour vision.

The first ophthalmoscope was invented in 1851, which is the equipment still popularly used to look at the health of the eyes.

The phoropter was first trademarked in 1921, this is a mechanical device that allows the patient to sit behind it and view through a set of eyepieces various lens that are shown to them by the practitioner. Prior to this the practitioner would have manually held the lenses and asked repetitive questions. No doubt that readers will be haunted by the common questions “are the letters clearer with lens one or two?”

Today an eye examination is far more than reading letters down a chart. It consists of shorter tests to check the stability of the eye muscles and the health of the back of the eyes which we now know can tell us more about the general health of the body. Studies of young animals have come to show that eye development is almost the same as of that of children.

These studies have shown that if a child grows with a strabismus (a term meaning one eye is turned at a different angle to the other eye) then the vision is poorer in this eye and will continue to be poor as the child grows up. The research has shown that in order to prevent this, early eye tests are vital and eye treatment is required.

The health of the eyes can be monitored with specialised equipment. It is now possible to take photographs of the back of the eyes to show the ‘retina’ (a layer of cells at the back of the eye which is partly responsible for our vision) or to take a scan of the eyes using optical coherence topography. All of this allows a practitioner to monitor any eye condition with more precision. We now know that general health conditions such as diabetes and hypertension can all show signs within the eyes, these equipment can be used to track progression and therefore diagnosis conditions earlier than before.

Research is now underway for treatment of eye diseases that have so far not been thought possible to treat. Stem cell study has led to the possibility of regaining some of the vision that has been lost, such as in diabetic

retinopathy. Stem cells are cells gathered from an unborn embryo and cultured to grow into a specific type of cell. These cells can be grown and cultured to specific retinal cells and then placed into the eye to replace the damaged cells. Although stem cell research comes with antagonistic views of endangering an embryo which is often seen as an unborn child, it must also be considered that this new research opens the doors to the possibility of cures for diseases that so far may have been thought not possible to treat. This research also brings fresh hope to those who have lost sight.

Research has also gone into better management, which in theory should prevent a stage where a person goes blind. Google has twinned with medical firms to make a medical contact lens which aims to measure the glucose level in the tears of the wearer every second using a mini wireless chip.

Though this contact lens is not yet out for purchase, there is plenty of research still to do for it, this shows what the further of eye health is heading towards. In a world where everything is on the go and people are generally too busy to find time to sit and take measurements or make regular appointments to speak to a health consultant, the future of medicine seems to take this into consideration. Google as well as many other companies are likely to aim to create miniature devices, or those that can be used with a smart phone or computer aid.

‘Peek’ an app for a smart phone is already available which can be used to give a diagnosis of an eye condition by taking a photo of it. The app has become very popular amongst practitioners who work in rural environments or participants in charity work where access to local hospitals is difficult.

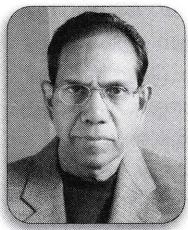
Medical companies have also noticed the pattern and aim to find another option to eye drops. Eye drops are a tedious and difficult task to do on a daily basis for a person who depends on it. The task is made harder when the vision is not sharp enough to see the drops or if the person is of an age where their hands shake and are unable to administer the drops accurately. For this reason many pharmaceutical companies aim to find an alternative for eye drops in the future.

History has shown us that there have been many developments for eye health, as science developed more theories and experiments were carried out and as a result we know more about the human body, the eyes and its functions. Technology now plays a larger role in scientific research and development and this will no doubt improve medical treatments and eye care for the future.●

Homelife Future Realty வருடாந்த விழா

திரு. செல்வா வெற்றிவேல் அவர்களின் நிர்வாகத்திலான Homelife Future Realty வீடு விற்பனை நிறுவனத்தின் 13வது ஆண்டு ஒன்றுகூடலுடன் வருடாந்த விருதுகள் வழங்கலும் இரவு விருந்துடன் கூடியதாகக் கடந்த மாதம் மார்க்கம் நகரில் நடைபெற்றது. Homelife தலைமை அலுவலக நிர்வாகிகளான அன்ட்ரு சிமர்மன் மற்றும் ஜோசப் லொ ஆகியோர் பிரதம விருந்தினர்களாகப் பங்குபற்றி வைபவத்தைச் சிறப்பித்தனர். திரு. ராஜ் நடராஜா முன்றாவது வருடமாக இம்முறையும் அதிகூடிய (Top Producer) விற்பனைப் பிரதிநிதிக்கான விருதினைத் தமதாக்கிக் கொண்டார். திருவாளர்கள் கிரிஷ் சிவபாதம், சத்தி சிவசப்பிரமணியம், சங்கர் மாணிக்கம், சிவா சண்முகநாதன் ஜோ செல்வநாயகம், சுகன் சிவராகா, உதயன் சிவராஜா, ராஜ் சிவராஜா, சிவராஜா சிவகுமார், வேலா சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் உட்பட பதினெட்டு முகவர்கள் Chairman Club வெற்றியாளர் விருதுகளைப் பெற்றனர். மேற்படி நிறுநத்தில் விற்பனை முகவராகச் சேர்ந்த ஒரு வருடத்துள் ‘ருக்கி’ விருதுடன் ‘பிளாட்னம்’ விருதையும் திரு. கமல் நவரட்னம் பெற்றுக்கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

அ. முத்துவிங்கம்

பார்த்ததைச் செய்யும் திறன்

க தவு திறந்ததை நான் காணவில்லை. ஒரு புயல் நுழைவதுபோல அந்த இளைஞர் உள்ளே வந்து எதிர் இருக்கைக்கு பின்னே நின்றார். இவருக்காகத்தான் நான் இதுவரை காத்திருந்தேன். அப்படியும் அவர் வந்ததை கவனிக்கத் தவறிவிட்டேன். வணக்கம் என்று சொன்னபின்னர் அமர்ந்தார்.

அவருக்கு 27 - 28 வயது இருக்கும். ஆறுடி உயரம் அல்லது சற்றுக் குறைவு. அப்பியாசம் செய்து முறுக்காக வைத்திருக்கும் உடல் கட்டு. அழகான வாலிபன். பச்சை கறுப்பு கட்டங்கள் போட்ட சேர்ட் அணிந்திருந்தார். கறுப்பு கால்சட்டை. கண்களைப் பார்த்தேன். கனவுகளுடன் ஆழமாக இருந்தன. அவருடைய பெயர் ஜெல்லி அந்தோனி. அவரை நேர்காணல் செய்வதற்காகத்தான் அங்கே வந்திருந்தேன்.

ஜெல்லி அந்தோனி 3 வயதில் பெற்றோருடன் கணடாவுக்கு குடிபெயர்ந்தவர். இளநிலைப் பட்டத்தை ரொறங்களோவில் முடித்த பின்னர் நியூயோர்க்கின் சிறப்பு வாய்ந்த அரங்கியல் கல்லூரியில் சேர்ந்து MFA பட்டம் பெற்றவர். நாடகத்துறையில் MFA பட்டம் பெற்ற முதல் தமிழர் என்றுகூட பெருமைப்படலாம். மேடை நாடகங்களிலும், 'A Gun and A Ring' திரைப்படத்திலும் நடித்துள்ளார். இவர் சமீபத்தில் ரொறங்களோவின் புகழ்பெற்ற Factory Theatreல் முக்கியமான நாடகம் ஒன்றில் பங்கேற்றிருந்தார். அந்த நாடகம் பலராலும் பாராட்டப்பட்டது; பத்திரிகைகளிலும் நல்ல மதிப்புரைகள் வந்தன. பிரதானமான பாத்திரத்தில் இவர் சிறப்பாக நடித்திருந்தார்.

சரியாக 82 நிமிடங்கள் நிகழ்ந்த இந்த நாடகத்தின் கதை எனிமையானது. இன்றைய சமுதாயப் பிரச்சனைகளை பிரதிபலிப்பது. மேடையில் முன்று ஜோடிகள் அமர்ந்திருந்தார்கள். கர்ப்பினிப் பெண்ணுடன் அவர் கணவர். சற்றே வயதான மனிதருடன் துடிப்பான இளம் பெண் மனவிலக்கு பெற ஆலோசிக்கும் தம்பதியர். திரை விழுவதோ, பாத்திரங்கள் நடித்துவிட்டு மேடையை விட்டு வெளியேறுவதோ கிடையாது. எல்லோருமே மேடையில் அமர்ந்திருக்கின்றனர். வெளிச்சம் ஒரு பாத்திரத்தின் மேல் விழும்போது அவருடைய நடிப்பு ஆரம்பிக்கும். புது முறையில் அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகம். ஒரு நிமிடம்கூட அலுப்புத் தராத வசனங்கள். நாடகத்தின் அடிநாடம் காதல்தான். ஓவ்வொரு ஜோடியும் எப்படி தங்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளை அனுகூகிறார்கள் என்பதுதான் கதை.

நீங்கள் நடிக்கும் நாடகங்களை உங்கள் பெற்றோர் பார்ப்பார்களா? என்ன சொல்வார்கள்?

நிச்சயமாக. அவர்கள் ஆதரவு இல்லாவிட்டல் என்னால் இன்றைக்கு இந்த நிலையை அடைந்திருக்க முடியாது.

உங்கள் குடும்பப் பின்னணி, அத்துடன் இந்த துறையை எப்படி தேர்ந்தெடுத்தீர்கள் போன்ற விவரங்களை சொல்லமுடியுமா?

சிறுவயதிலேயே எனக்கு வாசிப்பு பிடிக்கும். ரொறங்களோ பொது நூலகத்தில் புத்தகங்களை அள்ளி வருவேன். முக்கியமாக கிரேக்க பூராணக் கதைகளும் நாடகங்களும் பிடிக்கும். எங்கள் குடும்ப அங்கத்தினர் நாட்டுக்கூத்தில் தீவிர பற்றுக் கொண்டவர்கள். அவர்கள் பங்குபற்றும் கூத்துக்களை கவனித்திருக்கிறேன். என் பெரியப்பா ஒரு கூத்துக் கலைஞர். நான் பள்ளிக்கூட நாடகங்களில் நடிக்கத் தொடங்கினேன். அப்பொழுதே எனக்கு ஒன்று புரிந்தது. பார்த்ததை அப்படியே திருப்பிச் செய்யும் திறன் எனக்குள் இருந்தது. நான் மேடையில் நின்றபோது ஏதோ என் உயிருக்கள் புகுந்து விட்டதுபோல் என்னை புது மனிதனாக உணர்ந்தேன். பல்கலைக் கழகத்தில் அரங்கியல் படிக்கவில்லை ஆனால் நாடகக்குழுவில் நடித்தேன். அப்பொழுதுதான் நாடகக் கலையை முறையாகப் படிக்கவேண்டும் என்ற ஆவேசம் எனக்குள் முதன்முறையாக எழுந்தது.

New School for Drama என்பது நியூயோர்க்கில் மிகப் பிரபலமான அரங்கியல் கல்லிக்கூடம். அங்கே இடம் கிடைப்பது கண்டும். அங்கே முன்று வருடம் படித்து. MFA (Master of Fine Arts) பட்டம் பெற்றிருக்கிறீர்கள். எப்படி உங்களுக்கு அங்கே படிக்க இடம் கிடைத்தது?

விண்ணப்பம் அனுப்பிய பொழுதே எனக்கு வாய்ப்புகள் குறைவு என்பது தெரியும். நியூயோர்க் போன்ற ஒரு நகரில் முதுநிலைப் பட்டம் பெறுவதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை ஒருவர் ஊகிக்கலாம். வங்கிக் கடனில்தான் படிக்கவேண்டும். ஆனால் எனக்குள் ஒரு வெறி இருந்தது. நடிப்பு முறைமைகள் பற்றி பெரிதாக ஒன்றும் தெரியாது. 2000 விண்ணப்பங்களில் 18 மாணவர்கள் மட்டுமே தெரிவு செய்யப்படுவர். நான் தேர்வுச் சோதனைக்கு ரொறங்களோவில் இருந்து புறப்பட முன்னர் சில நாடக அடிப்படைகளை

தொழில்முறை பயிற்சியாளர்களிடம் கற்றிருந்தேன். ஆனால் அங்கே நடந்த கடுமையான தேர்வு முறைகளுக்கு அவை என்னை தயார்படுத்தவில்லை. முதல் சுற்றில் எப்படியோ வெற்றி பெற்று விட்டேன். இரண்டாவது சுற்று மிகவும் கடினமானது என்று கேள்விப்பட்டிருந்தேன். ஆகவே இரவு பகலாக அதற்கு பயிற்சி எடுத்து அதிலும் தேர்வாகினேன். கடைசித் தேர்வில் என் நடிப்பை பார்த்து மெச்சினார்கள். தேர்விலே வெற்றி கிடைக்கும் என நான் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கவில்லை. என் அதிர்ஷ்டம், என்றே நினைக்கிறேன்.

எப்படியான சுற்றல் முறைகள் அங்கே செயல்பட்டன?

முதல் வருடம் மிகமிகக் கடினமாக இருந்தது. குரல் பயிற்சி தரப்பட்டது. நடிப்புக்கு தயாராக வந்த எனக்கு குரல் பயிற்சி என்பது புதுமையாகவே இருந்தது. நாபிக்கமலத்தில் இருந்து காற்றை உந்தி எடுத்துப் பேசப் பழகுவது. ஒலியின் முழுச்சக்தியையும் வெளியே கொண்டுவருவது. இதன் முக்கியத்துவம் எனக்கு அப்போது தெரியவில்லை.

அனேகமான Broadway நாடக அரங்குகளில் ஓலிவாங்கிகள் கிடையாது. நீங்கள் பேசுவது கடைசி இருக்கையில் இருப்பவருக்கும் போய்ச் சேரவேண்டும். ஓலிப்பயிற்சியுடன் சேர்த்து உச்சரிப்பு, பாவம், தொனி, ஏற்ற இறக்கம் எல்லாம் சொல்லித் தந்தார்கள். மௌனமாயிருப்பது, சுவாசம் விடுவது கூடப் பயிற்சிதான். இது தவிர பிரதி தயாரிப்பது, நடிப்பது, இயக்குவது, பாடுவது, ஆடுவது, ஓப்பனை, உடை, அரங்க அமைப்பு, அதன் நிர்வாகம் என சகல துறைகளையும் கற்றுத் தேரவேண்டும்.

இந்த பயிற்சிகளில் உங்களை ஆச்சரியப்பட வைத்தது என்ன?

என்னுடன் படித்தவர்கள் எல்லோரும் ஏற்கனவே தொழில்முறை நடிகர்களிடம் முறையாக கற்றிருந்தார்கள். நான் அப்படி பயிற்சி எடுத்திருக்கவில்லை. ஆகவே நடிப்பில் பின் நிலையிலேயே இருந்தேன். நடிப்பிலே அலைக்ஸாண்டர் உத்தி என்பது முக்கியமானது. மனிதன் பிறக்கும்போதே அவனுடன் கொண்டுவந்த தசைநார் பதற்றம் முறையான உடல் வெளிப்பாடை கெடுத்துவிடும். பயிற்சிமூலம் இவற்றை நீக்கி உடம்பை சமநிலைக்கு கொண்டுவருவது முக்கியம். பகல் நேரம் படிப்பு முடிந்ததும் நான் இரவிரவாக பயிற்சி எடுத்தேன். நடிப்பில் ஒருவரும் என்னை முந்துவது எனக்கு பிடிக்கவில்லை.

இன்னொன்றையும் பார்த்தேன். என்னுடன் படித்தவர்களுக்கு கீழைத்தேய நாடகங்கள் பற்றிய அறிவு குறைவு. பெரிய வாக்குவாதம் நடக்கும். அவர்கள் Musicals முழுக்க முழுக்க மேலைத்தேய கண்டுபிடிப்பு என்று நம்பினார்கள். எங்கள் நாட்டுக்கூத்தில் பாடல் ஆடல் நடிப்பு வசனம் என சகல அம்சங்களும் இருப்பதை சொன்னேன். பலநாறு வருடங்களுக்கு முன்னரே நாங்கள் வளர்த்த கலை என்று கூறியபோது அவர்கள் தயக்கத்துடன் ஒப்புக்கொண்டார்கள். கூத்துக் கலையை நாங்கள் இப்போது கைவிட்டு விட்டோம். மேற்கு உலகம் Musical என்ற பெயரில் அதை பிடித்துக் கொண்டது.

வேறு என்ன புதுவிதமான உத்திகளை கற்றுக் கொடுத்தார்கள்?

முகமூடிப் பயிற்சியும் அப்படியான ஒன்றுதான். முகத்திலே

முகமூடி அணிந்து நடிக்க வேண்டும். வசனம் கிடையாது. நடிப்பு என்பது உடல், குரல், மனம் மூன்றும் இனைந்து உருவாவது. நடிப்பு என்றால் முகபாவம் மட்டுமே என்று பஸர் நினைக்கிறார்கள். அது முழு உடம்பாலும் நிகழ்த்த வேண்டிய ஒன்று. முகத்தை மூடி வசனம் இல்லாமல் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த வேண்டும். சோக உணர்வு, நகைச்சுவை, கோபம், காதல் இப்படி பலவிதமான உணர்ச்சிகளையும் உடம்பின் மூலம் வெளிப்படுத்தும் கற்றல் முறை.

நடிகர் தேர்வுப் பரீட்சையை எப்படி எதிர்கொள்வீர்கள்?

தேர்வுக்குப் போகும்போது பலவிதமாக தயாரித்து என்ன நடிக்கப்போகிறோம் என்பதை மனதுக்குள் தீர்மானித்து விடுவேன். வழக்கமாக 5 நிமிட நேரம் எதையாவது பேசி நடிக்கவேண்டி வரும். நான் சேக்ஸ்பியரில் சில பகுதிகளை பாடமாக்கி வைத்திருப்பேன். ஹாம்லெட் பேசுவது, ஜாலியஸ் சீஸர் நாடகத்தில் மார்க் அன்றனியின் உரை. லியர் மன்னன் நாடகத்தில் எட்மண்ட் பேசுவதும் எனக்கு மனப்பாடம். அந்தந்த சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றமாதிரி பேசி நடித்துவிடுவேன். சில சமயங்களில் அவர்களாகவே ஒரு புதிய பிரதியை தந்து ஒரு பாத்திரத்தை நடிக்கக் கொல்லவார்கள். எல்லாத்துக்கும் தயாராகத்தான் போகவேண்டும்.

சமீபத்தில் *Perceptions of Love in the Pursuit of Happiness* என்ற நாடகத்தில் உங்கள் நடிப்பு பாராட்டும் வகையில் அமைந்திருந்தது. இந்த நாடகம் எப்படி உருவானது? அதற்கான தயாரிப்பும் இயக்கமும் அதில் உங்கள் பங்கும் எப்படி தீர்மானிக்கப்பட்டது? வரிசையாகச் சொல்லமுடியுமா?

Chantal Forde என்பவர் எழுதி இயக்கிய நாடகம் இது. இவர் நாடகப் பிரதியை எழுதி முடிக்க தனக்கு ஆறு மாதம் எடுத்தாக என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார். நடிகர் தேர்வுக்கு அவர் வழக்கம்போல பல நடிகர்களை அழைத்து தேர்வுப் பரீட்சை நடத்தினார். இரண்டு நிமிட பரீட்சையில் நான் ஏற்கனவே மனனம் செய்து வைத்த வசனத்தை பேசி நடித்தேன். மூடிவு சொல்லப்படவில்லை. மறுபடியும் அழைக்கப்பட்டேன். அவர் இயக்கப் போகும் நாடகத்தின் பிரதியை தந்து ஒரு பாத்திரத்தின் வசனத்தை பேசி நடிக்கச் சொன்னார். உடனேயே நான் தேர்வு செய்யப்பட்டேன். மற்றைய நடிகர்களும் அப்படியே தேர்வாகினர்.

அடுத்து மேசை வாசிப்பு. ஒவ்வொருவரும் மேசையை சுற்றியிருந்து தங்கள் தங்கள் பகுதிகளை வாசிப்பது. பிரதியின் அர்த்தம் நடிகர்களுக்கு புரியவேண்டும். விவாதங்கள் நடந்து பிரதியில் திருத்தங்கள் செய்யப்படும். பல நாட்களின் பின்னர் பிரதி முழுமையடைந்ததும் அன்றிலிருந்து பிரதியில் ஒரு மாற்றமும் கிடையாது. நாடகத்தை பல கூறுகளாகப் பிரித்து தனித்தனியா ஒத்திகை நடக்கும். எல்லோருமே முழுநேர நடிகர்கள். ஆகவே தினமும் 8 மணி நேரம் பயிற்சி நடந்தது. அனைவரும் வசனங்களை மனனம் செய்துவிட்டால் கதைமாந்தர்கள் வசனம் பேசாமல் வசனத்துக்குள் கதைமாந்தர்களாக ஜக்கியமாகவிட்டனர். நடிகர்களின் நகர்வு பலதாம் சரிபார்க்கப்பட்டு ஒரு மற்றிய நிலைக்கு வந்தது. அதை Blocking என்று சொல்வார்கள். ஒரு முறை block செய்த பின்னர் ஒருவரும் அதை மாற்ற முடியாது. நூறாவது தடவை நாடகம் அரங்கேறினாலும் நடிகர்களின் நகர்வுகள் அப்படியேதான் இருக்கும்.

நாடகத்தில் இயக்குநருக்கு அடுத்தபடி முக்கியமானவர் மேடை அமைப்பாளர். ஆரம்பத்திலிருந்து நடிகர்களுடனும் இயக்குநருடனும் இவர் இருந்து குறிப்புகள் எழுதி வைப்பார். இவர்தான் மேடை நிர்வாகத்துக்கு பொறுப்பு. மேடைப் பரப்பு, மேடைப் பொருட்கள், மேடைக் காட்சிகள், ஒவி, ஒளி எல்லாவற்றையும் கவனிப்பார். ஒத்திகை நடக்கும்போதே என்ன வெளிச்சம் தரவேண்டும், என்ன மேடைப் பொருட்கள் தேவை என்றெல்லாம் குறித்து வைத்து அதன்படி நிர்வகிப்பார். மிகப் பெரிய நடிகர்கள் நடித்த அதி உண்ணத்தான் நாடகங்களுடைய மேடை நிர்வாகம் சரியாக அமையாவிட்டால் தோற்றுவிடும். நடிகர்கள், இயக்குநரிலும் பார்க்க மேடை அமைப்பாளரிடம்தான் கூடப் பழகுவார்கள். தங்கள் சந்தேகங்களை அவரிடம் கேட்டு தீர்த்துக்கொள்வார்கள்.

நாடகத்துக்கு ஒருவாரம் இருக்கும்போது மேடை ஒத்திக்கை ஆரம்பமாகும். நடிகர்கள் அவரவர் பாத்திர உடையில், ஒப்பனையுடன் பொதுமக்கள் முன்னிலையில் நிகழ்த்துவதுபோல நடிப்பார்கள். சின்னச் சின்ன தவறுகள் திருத்திக்கொள்ளப்படும். குறைந்தது நாலு வாரங்கள் முழுநேரமாக தொடர்ந்து ஒத்திகை செய்யாத நாடகம் வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்பு குறைவு.

நீங்கள் ரொறங்ரோவில் தமிழ் நாடகங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். அவற்றின் தரம் எப்படி?

நான் அதிகம் தமிழ் நாடகங்கள் பார்த்தது கிடையாது. சில நல்ல நாடகங்கள் மேடையேறியிருக்கின்றன. முக்கியமான பிரச்சனை என்று பார்த்தால் தமிழில் முழுநேர நடிகர்கள் குறைவு; இல்லை என்றே சொல்லலாம். எல்லோருமே பகுதிநேர நடிகர்கள். அவர்களால் ஒரு நாடகத்துக்கு தேவையான நேரத்தை ஒத்திகைகளில் கொடுக்க முடிவதில்லை. மாறாக ஆங்கில நாடகங்களில் நடிப்பவர்கள் எல்லோருமே தொழில்மறை நடிகர்கள் அதனால் அவர்களால் முழுநேர உழைப்பை கொடுக்க முடிகிறது. இரண்டாவது நிதிப் பற்றாக்குறை. ஆங்கில நாடகங்களில் குறைந்த பட்சம் நாலு ஒத்திகைகள் அரங்க மேடையில் நிகழும். இந்த வசதிகள் தமிழில் குறைவு.

உங்கள் பயிற்சியில் method acting இருந்ததா? நாடக வட்டத்தில் அது பற்றி பேசவார்களோ, அது என்ன?

ரஸ்ய அரங்குகளில் இந்த நடிப்பு முறை பின்பற்றப்பட்டது. கொன்ஸ்டன்டின் ஸ்டானிஸ்லாவ்ஸ்கி என்பவரால் முதலில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. பின்னர் இது அமெரிக்கா வந்தது. மார்லன் பிராண்டோ இதை மக்களிடையே பிரபலமாக்கினார். நடிப்புக்கலையில் இது முக்கியமான பயிற்சி. நாடகத்தில் ஒருவரின் தாயார் இறந்துவிட்டார். அவர் துயரத்தை மேடையில் காட்டவேண்டும். கண்ணீர் கொட்டவேண்டும். எப்படிச் செய்வது? அவர் தன் வாழ்நாளில் நடந்த ஒரு துயரமான சம்பவத்தை நினைத்துக் கொண்டு, அதற்குள்ளே போய் துயரத்தை வெளிக் கொண்ரவேண்டும். சிறுவயதிலே ஒரு நாய்க்குட்டி வளர்த்திருப்பீர்கள். அது இறந்தபோது ஏற்பட்ட துயரத்தை பெயர்த்து இங்கே பொருத்த வேண்டும். நீங்கள் பார்த்த நாடகத்தில் நான் கர்ப்பமான ஒரு பெண்ணின் கணவன். நான் மனம் முடிக்காதவன்.

கர்ப்பமான பெண்ணின் கணவனாக எப்படி நடிப்பது? என் பெற்றோரை நினைத்துக்கொண்டேன். என் அம்மா கர்ப்பமாக இருந்த சமயத்து உணர்ச்சிகளை அந்தச் சூழ்நிலையை

மனதில் வருவித்துக் கொண்டேன். நடிப்பு பின்னர் தானாகவே வந்தது.

பிரதி எழுதும் பயிற்சி உங்களுக்கு தரப்பட்டதா?

பிரதி எழுதும் பயிற்சி கிடைத்திருக்கிறது. அத்துடன் நடிப்பு இயக்கம் என்று பல துறைகளிலும் பயிற்சி கிடைக்கும். எனக்கு நடிப்பு துறையில்தான் நாட்டம் அதிகம். பிரதி எழுதும்போது நாடகத்தின் மையமாக எது இருக்கவேண்டும் என்பதை தீர்மானித்து பின்னர் அதை விரிக்கவேண்டும். சம்பவங்களை முதலிலேயே யோசித்துவிட்டு அவற்றை சங்கிலி போல கோர்க்கக்கூடாது. பிரதி தயாரிப்பில் முனை துல்லியமாக செயல்படவேண்டும். ஆர்தர் மில்லர் எழுதிய Death of a Salesman கதையின் மையப் பொருள் என்ன?

தகப்பன் இன்னொரு பெண்ணுடன் தொடர்பு வைத்துள்ளதை மகன் கண்டுபிடித்து விடுகிறான். அதில் இருந்துதான் கதை வளர்கிறது. வேறு பல சம்பவங்கள் வந்துபோனாலும் மையக் கருவில் இருந்து கதை விலகியதில்லை. பிரதி எழுதும்போது அதை நினைவில் வைத்தால் எல்லாமே வெற்றியாக அமைந்துவிடும்.

சினிமா அனுபவம் எப்படி? தொடர்ந்து நடிப்பீர்களா?

பல சர்வதேச விருதுகளை வென்ற A Gun and a Ring படத்தில் நடித்தேன். தொடர்ந்து நடிப்பதில் பிரச்சனை இல்லை. குணசித்திரத்தை முழுமையாக வெளிப்படுத்த வாய்ப்புக் கொடுக்கும் பாத்திரமாக இருக்கவேண்டும். பாத்திரத்தை தேர்வு செய்யும்போது அது உங்கள் வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இருக்குமா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். சமீபத்தில் கண்டாவில் ஆர்ஜெண்மனா நாட்டு படம் ஒன்று பார்த்தேன். பெயர் Wild Tales.

ஆறுகதைகளை தொகுத்து படமாகச் செய்திருந்தார்கள். ஆறும் வித்தியாசமான கதைகளாக இருந்தாலும் எல்லாக் கதைகளின் அடிநாதமும் வன்முறையும் பழிவாங்கலும்தான். பிரதி, நடிப்பு, இயக்கம் பற்றி இந்தப் படத்தில் நிறையக் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

கண்டாவில் மேடையேறும் வேறு ஆங்கில நாடகங்களை அடிக்கடி பார்ப்பீர்களா?

பொதுவாகவே இங்கே நடக்கும் நாடகங்களை பார்த்துவிடுவேன். எல்லா நடகங்களையும் பார்ப்பேன் என்று சொல்ல முடியாது. சமீபத்தில் நான் பார்த்த ஒரு நாடகம் பல விருதுகளை வென்றது. அதன் தலைப்பு Kim's Convenience. கட்டாயம் பார்க்கவேண்டிய நாடகம். கொரியாவில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த ஒரு குடும்பம் பலவிதமான பொருட்கள் விற்கும் கடையை நடத்துகிறது. அந்தக் குடும்பம் படும் அல்லல்களையும் பிரச்சனைகளையும் அவலங்களையும் கிண்டலாகச் சொல்லும் நாடகம். ஆனால் சிரிப்பை வரவழைக்கும் அதே நேரம் சிந்திக்கவும் வைக்கிறது. அவர்களால் புதிய கலாசாரத்துக்குள் நுழைய முடியவில்லை. அதே சமயம் கொரிய கலாசாரத்தையும் உதற முடியவில்லை. கொரியர்களுக்கு மட்டுமல்ல புலம்பெயர்ந்த அத்தனை இனக்குழு மக்களும் இதைப் பார்த்து கற்றுக்கொள்ளலாம்.

அடுத்து என்ன செய்வதாக உத்தேசம்?

Stratford Festival நடிகர் தேர்வுக்கு முயற்சி பண்ணலாம்

என்று இருக்கிறேன். உலக நாடக அரங்குகளில் ஸ்டாட்ஃபார்ட் முன்னணியில் இருக்கிறது. கனடாவில் முதல் இடம் வகிக்கிறது. 65 வருட பாரம்பரியம் கொண்டது. இதை ஆரம்பித்து வைத்தது நடிப்புக்கு ஒஸ்கார் விருது பெற்ற அலைக் கிள்ளீஸ் என்ற நடிகர். இங்கே நடிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்தால் என் வாழ்நாள் லட்சியம் நிறைவேறி விட்டது என்று நினைத்துக் கொள்வேன். நீங்கள் அங்கே போயிருக்கிறீர்களா?

பலதடவை போயிருக்கிறேன். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுத்தாளர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் வந்திருந்தபோது அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு நானும் நண்பர் யேசுதாசனும் ஜந்தாம் ஹென்றி மன்னர் நாடகம் பார்க்கச் சென்றிருந்தோம். மறக்கமுடியாத அனுபவம். இங்கிலாந்து அரசன் ஜந்தாம் ஹென்றி பிரான்ஸின் மேல் படை எடுக்கிறான். பிரான்ஸின் சைனியம் ஜந்து மடங்கு பெரிதாக இருக்கிறது. அரசன் தன் போர் வீரர்களைப் பார்த்து எழுச்சியூட்டும் உரை ஒன்று நிகழ்த்துகிறான். அந்த இடம் ரசிகர்களால் ஆரவாரமாக வரவேற்கப்பட்டது.

என்ன ஆச்சரியம்! ஹென்றி மன்னுடைய பேச்சைத்தான் நடிகர் தேர்வுக்கு நடித்துக் காட்டுவதற்காக மனனம் செய்து வைத்திருக்கிறேன். சேக்ஸ்பியர் எழுதிய பல உரைகளில் இது மிகவும் பிரபலமானது. தூங்குபவனை எழுப்பிலிடும் பேச்சு. ஓர் இடத்தில் இப்படி வரும். ‘இன்று என்னுடன் ரத்தம் சிந்துபவர்கள் என்னுடைய சகோதரர்கள். இங்கிலாந்தில் இந்நேரம் படுக்கையில் சுகமாக கிடப்பவர்கள் இந்தப் போரில் தாங்கள் கலந்து கொள்ளவில்லையே எனப் பின்னர் வருந்துவார்கள்.’ உணர்ச்சி வசப்பட்டதால் ஹென்றி மன்னன் போலவே ஷெல்லி ஒரு கணம் மாறிவிட்டார்.

(சமீபத்தில் ஸ்டெவன் ஸ்டீல்பேர்க் இயக்கத்தில் வெளிவந்த ‘லிங்கன்’ படத்தை பார்த்திருந்தேன். அதில் லிங்கனாக நடித்த டானியல் டே லூயிஸாக்கு நடிப்புக்காக ஒஸ்கார் விருது கிடைத்தது. படம் பிடிக்க எடுத்துக்கொண்ட ஒருவருட காலமும் டானியலை ‘மிஸ்டர் பிரெசிடெண்ட்’ என்றே ஸ்டெவன் அழைத்தாராம். காரணம் லிங்கனாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நடிகரின் கற்பனையை கலைக்கக் கூடாது என்பதுதான். எனக்கு அந்த சம்பவம்தான் ஞாபகத்துக்கு வந்தது.)

விடை கொடுக்கும்போது ஷெல்லிக்கு நடிகர் தேர்வுக்கான வாழ்த்தை முன்கூட்டியே சொன்னேன். ஒரு கையால் கதவை விசையாக இழுத்து அது பிளந்தபோது மறுபடியும் தானாக முடமுன்னர் வேகமாக நடந்து வெளியேறினார். போரில் வெற்றிபெற்ற ஜந்தாம் ஹென்றி மன்னனின் நடைபோலவே அது இருந்தது.●

ஆசிவகம் சித்தர்கங்கள்

‘ஆசிவகம்’ அல்லது ‘ஆசீவகம்’ என்றால் என்ன என்று இன்று யாரையும் கேட்டால் பலரது முகத்திலும் ஆச்சரியக் கோடுதான் வெளிப்பட்டு நிற்கும். அந்தளவுக்கு இச்சொல் வழக்கொழிந்துபோய் தரவுகளேதுமின்றி மறைந்து போய்விட்டதென்றே சொல்லலாம்!

இச்சொல் ‘அகம்’ என்று முடியும்போது இது ஒரு தமிழ்ச்சொல்தான் என்று முடிவுக்கு வரக்கூடியதாகவிருப்பினும், இப்போது புழக்கத்திலுள்ள, தமிழிலிருந்து மருவி கொடுந்தமிழாகிப் பின்பு மீண்டும் தமிழுக்குள் புகுந்துகொண்ட பெரும்பான்மையான சொற்களே மனக்கண்முன் வந்து நிற்கும்! அந்த வகையில் ‘சீவகம்’ என்னும் சொல்லுக்கு மருவிய வழக்கில் ‘ஜீவிதம்’ என்று மாற்றி, ‘ஜீவிதம்’ என்றால் சீவித்தல், வாழ்தல் எனும் பொருள்பட அதற்கு எதிர்மறை பொருளாக ‘அஜீவிதம்’ - வாழ்வை இழத்தல் செத்துப்போதல் என்று வழக்கம்போல் தமிழ்மொழியின் மரபுவழி வேர்ச்சொல் ஆகிவரக்கூடிய பெயர்ச் சொல்லின் உண்மையான பொருள் மறைக்கப்பட்டு புதிய சொற்கள் நிலைபெற்றுவிட்டன.

ஆயினும், தொல்காப்பியம் போன்ற காலத்தால் தொன்மையான இலக்கியங்களும் தமிழ்ச் சொற்களை மீட்டெடுத்து பல தமிழிலிருங்கள் பதிவுகளைச் செய்துள்ளார்கள். இதில் தேவநேயப் பாவானர் குறிப்பிடப்படக்கூடியவராவார். இவரைப் பின்பற்றிப் பலர் இன்று இம்முறையில் ஈடுபட்டு பல புதிய தகவல்களை வெளிக்கொண்டிருத்து பதிவாக்கியுள்ளார்கள்!

இவ் ஆசிவகம் என்பது தமிழரின் வாழ்வியலிலிருந்து பிரித்துப்பார்க்க முடியாததொன்றாகும். தமிழ்ச்சொற்கள் தன்னுள் மாற்றியமைக்க முடியாத பல இயல்பான கட்டமைப்பைக் கொண்டிருக்கிறன. தமிழ்ச் சொற்களைப் பிரித்துப் பகுப்பாய்ந்து வேர்ச்சொற்களைக்கொண்டு அதனது உண்மைப்பொருளை அறிந்துகொள்ளமுடியும். இது இவ்வுலகின் சமற்கிருதம் உட்பட வேறொந்த மொழிக்கும் பொருந்தாததொன்றாமும்.

அந்தவகையில், ஆசீவகம் என்பதைப் பிரித்தால்:

ஆசு + ஸவு + அகம் = ஆசீவகம்

ஆசு = கேட்டதும் கிடைக்கும் (ஆசுகவி) கேட்டவுடனேயே..

ஸவு = கொடுத்தல் பெற்றுக்கொள்ளல் அல்லது தீர்வு

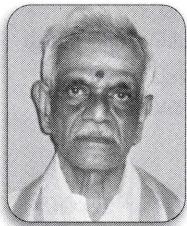
அகம் = வீடு, கிடைக்கின்ற இடம்

அசீவகம் = வேண்டுதல்களுக்கு தீர்வுகள் கிடைக்குமிடம்

ஆசீவகவழி வந்த சித்தர் ஆதிசங்கரனார் விளக்கப்படி தமிழர் மரபு அடிப்படையில் இதுதான் சரியான விளக்கமாக இருக்கமுடியுமென தமிழ்மொழிச் சொல்லாய்வுகள் செய்து கொண்டிருக்கும் முனைவர் வே. பாண்டியன் போன்றோர் அடித்துக் கூறுகின்றார்கள். இவர் இத்துடன் நின்றுவிடாது, பண்டைய தமிழரின் சமய-சடங்கு வழிபாட்டு முறைகளை ஆராய்ந்து பல மறைந்துபோன உண்மைகளை மீட்டெடுக்கும் பணியில் தம்மை முழுமையான அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபடுத்தி புதிய பல மௌச்சத்தக்க தகவல்களை வெளியிட்டும் வருகின்றார்.

குறிப்பாக, காலத்தால் ஏற்பட்ட பல பிறழ்ச்சிகளால் இன்று மற்றாக அழிவுக்கள்ளாக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழரின் தொன்மையான பண்பாட்டுடன் கூடிய சமயச் சடங்குகள் கொண்டாட்டங்கள் பற்றி அதன் உண்மைத் தன்மை மாறாது, பல விளக்கங்கள், எடுத்துக்காட்டுகள், ஆதாரங்களுடன் நிறுவி வருகின்றார்.

(160ஆம் பக்கம் வருக)

பண்டிதர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம்

வாசிப்போரால் வாழும் தமிழ்

“வாசிப்பு ஒருவனை முழு மனிதனாக்குகிறது” என்கிறது ஒர் ஆங்கிலப் பழையாழி. அதேநேரம் வாசிப்புப் பழக்கமானது ஒருவனது மனத்தில், அன்றாடமும், முழு வாழ்விலும் தரமான சிந்தனைகள் அவன்றியாமலே கிளம்பிக் கொண்டிருக்க உந்துசக்தியாக விளங்குகிறது. உடலுக்கு உணவும், நீரும் போல, உள்ளத்துக்கு நூல்கள் இயக்கமும், ஆரோக்கியமும் வழங்குகின்றன. அதன் மூலம் நல்ல சிந்தனை, நல்ல பேச்சு, நல்ல செயல்கள் மயமாய் ஒருவனது வாழ்வு நன்னெறியில் நகரக் காரணமாகியும் விடுகின்றன.

சம்பவங்கள் மயமான கதைகள், கவிதைகளை வாசிக்கும்போது, மனதில் - மனக்கண்ணில் காட்சிப் படிமங்களைக் காணுகின்ற - கண்டு நூகர்கின்ற திறனும் வளர்கிறது. அதேவேளை, அதிகம் சுலவக்கப்பட்ட காட்சிகள், கருத்துகள் மனதில் ஆழப் பதிந்து, நிலையான அறிவாக மனதில் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டு விடுகின்றன.

வாசிக்கப்படும் எழுத்துரை கொண்டுள்ள கருத்துகளை மையமாகக் கொண்டு, புதிய சிந்தனைகள் மனதில் பூப்பதும் நிகழ்கிறது. அறிவுத்துறை ஓன்றினைப் பற்றிய அறிவும் பரப்பு விரிவாக்கமும் இடம்பெறுகிறது. கருத்துான்றி ஒன்றை வாசிக்கும் வேளை, அதில் முழுமையாகக் கவனம் குவிவதன் மூலம் மனதுக்கப் பயிற்சியும், தியானத் திறனும் ஏற்படுகின்றன. இவை வாசிப்புப் பழக்கம் வழங்கும் பொதுவான பேறுகள்.

இவற்றுக்கப்பால், மொழியறிவு மேம்பாடு, மொழிக்கையாட்சி மேம்பாடு, சமூகப் பண்பாட்டு, பழக்க வழக்க மேம்பாடு பற்றிய துறைகளில் வாசிப்புப் பழக்கம் விளைவிக்கும் பயன்கள் மிக அதிகமானவை; முதன்மை வாய்ந்தவை.

ஆதியில் மக்களிடையே மொழிகள் தோற்றும் பெறுகையில், மக்கள் (1) உணர்ச்சிமயமான, நீண்ட, வாக்கியம் போன்ற ஓலிப்பாளங்களாகவே தமது எண்ணங்களை வெளியிட்டார்களாம். காலப்போக்கில் அவை தனிப் பொருண்மை அலகுகளாக - சொற்களாக உடைந்தனவாம். (2) சமாந்தரமாகச் சில தனிச் சொற்களும் பெயர்களாக - வினைகளாக நேரடியாக உதித்தனவாம்.

இவற்றில் 1ஆம் படிமுறையில், இக்கால வாசகனுக்கும் வாக்கிய வடிவங்களே முதலில் மனப்பாடமாகின்றன. சரியான வாக்கியங்களைக் கையாளும் திறனும் அதனால் அவனுக்கு ஏற்படுகிறது. அதுபோலத் தனி அலகுகளான சொற்களை மீண்டும், மீண்டும் வாசிக்கும்போது கண்ணால் பார்ப்பதன்

மூலம், அச்சொற்கள் எழுத்துக்கெழுத்து சரியாக மனதில் நிற்க படங்களாகப் படிந்து விடுகின்றன. இதன்மூலம் சொற்களையும் எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதுந்திறனை வாசிப்போன பெற்று விடுகிறான். இவ்வாறு நிறைய வாசிப்பதன் மூலம், வாக்கியப் படிமங்களையும், சொற்படிமங்களையும் வேண்டிய அளவு ஈட்டிக் கொள்ளாதவர்களே தமிழில் வாக்கியங்களையும், சொற்களையும் பிழைபிழையாக எழுதுகிறார்கள்.

எனவே எமக்குச் செம்மையான தமிழ்க் கையாட்சித் திறனை வளர்த்துக் கொள்ள நாம் நிறைய வாசிக்க வேண்டும். இந்த மேம்பாட்டை வெறுமனே இலக்கண நூல்களைப் படிப்பதால் மட்டும் பெற்றுவிட முடியாது.

சிறுவர்களின் மூளைக் கொள்ளாவத் திறன் (Mental capacity) விருத்தி போதாமை காரணமாக, இன்று பள்ளிக்கூடங்களில், இப்படியாக வாக்கியத்திலிருந்து சொல்லுக்குப் போகும் 1ஆம் படிமுறைக் கற்பித்தல் முயற்சி பயன்தராது. எனவே அதற்குப் பதிலாக, குழந்தைகளுக்குப் பொருத்தமான 2ம் படிமுறையில் சிறுசொற்கள், பின் பெருஞ்சொற்கள், சிறுவாக்கியங்கள், பின் நீண்ட வாக்கியங்கள் என்னும் படிவளர்ச்சியில் சிறுவர்களின் மொழிப் பாதத்திட்டமும், மொழிப் பாட நூல்களும் தயாரிக்கப்பட்டுக் கல்வித் தினைக்களாங்கள், சபைகளால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

மேலும் ஒருவன் கேட்கும்போதோ, வாசிக்கும்போதோ பொருள் புரியும் வண்ணம் அவனுக்குத் தெரிந்த சொற்களின் தொகையை மொழியியலாளர் ‘கண்டறி சொற்களஞ்சியம்’ என்பர். அச்சொற்களுள் எடுத்த எடுப்பில் பயன்படுத்தி, அவனால் பேசவோ, எழுதவோ கூடியவையாக அவன் வசமாகியுள்ள அவனுது சொல் தொகையைத் ‘தொழிற்படு சொற்களஞ்சியம்’ என்பர்.

எனவே நிறைய வாசித்து, நிறையக் கண்டுணர் சொற்களஞ்சியத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளும் ஒருவனே, அறிஞர் பேர்னாட் ஷா போலத் தினமும் 5, 6 பக்கங்கள் எழுதுவதன் மூலம், அறிஞர் அண்ணா போல் ஆயிரக் கணக்கான மேடைகளில் பேசுவதன் மூலம், அவை அனைத்தையுமே தனது தொழிற்படு களஞ்சியமாகப் பயன்படுத்திச் சரளமான பேச்சாளனாகவோ, எழுத்தாளனாகவோ துலங்க முடியும்.

வாசிப்பின் இன்னொரு நற்பயணானது வாசிக்க வாசிக்க விரைந்து சிந்தித்து விளங்கிக் கொள்ளும் நூண்ணறிவுக் கூர்ப்பும், விரைந்துணர்வு பெறும் நூண்ணுணர்வுக் கூர்ப்பும்

ஏற்பட்டு, மனித மனங்கள் மென்மையடைந்து, உணர்ச்சிகளின், கற்பனைகளின் வயப்படும் தன்மை வலுப்பெற்று விடுகின்றது. இதனால் வாசகர் பலரின் மனங்களில் படைப்பூக்கம், உந்தல் ஏற்பட்டு, அவர்களும் கவிதைகளோ, கதைகளோ, கட்டுரைகளோ படைக்கும் முனைப்புப் பெற்றுப் படைப்பாளிகளாகித் தமிழ் இலக்கிய உலகை வளப்படுத்தத் தொடங்கி விடுகின்றனர்.

இத்தகைய பெரும்பயன்கள் முழுமையாக விளையக் காரணமான வாசிப்புப் பழக்கம், தமிழில் நல்ல மொழித் திறனை வளர்த்து வரும் போக்குக்கு அண்மைக் காலமாகப் பாதகமான முனைப்புகள் இடையூறு விளைத்து வருகின்றன. அச்சில் வெளிவருவன் எல்லாமே வேதவாக்குகள், அப்பழக்கின்றிச் சரியானவைகள் என்ற ஒரு நம்பிக்கையே, சாமானியர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட நம் சமூகத்தில் நிலவி நிற்கிறது.

அதனால் அச்சில் இக்காலத்தில், மொழியறிவு முழுமை பெறாத பலரால், பிழை பிழையான மொழி நடையில் படைக்கப்படும் இலக்கியப் படைப்புகளில் இடம்பெறும் பிழையான சொற்களும் வாக்கியங்களும் சரியானவை எனக் கொள்ளப்பட்டு, அவற்றை வாசகர்கள் தமது எழுத்துக்களிலும் மீண்டும், மீண்டும் பயன்படுத்தும்போது, அவை மேலும் பலராலும் பின்பற்றி எழுதப்பட்டுப் பிழையான வழக்குகள் சமூகத்தில் வேருஞ்சி நிலைபெற்று மொழிக்குழப்பம் ஏற்படுகிறது. பதட்டம், மின்கேடு, சுகயீனம், தேங்காயெண்ணெய், மண்ணெண்ணெண் போன்றவை அதற்குச் சில உதாரணங்கள். இதனால் இந்தக் காலத்தில் தமிழ் வாசகர்கள், சரியான தமிழில் எழுதும் எழுத்தாளர்களின் பெயர்ப்பட்டியலைப் பெற்று, அவர்களின் நூல்களை மட்டுமே வாசிக்கும்படி வழிகாட்டப்பட வேண்டியவர்களாகியுள்ளனர்.

கவலைக்குரிய இன்னொரு நிலைமை என்னவெனில், ஒரு நாவலிலோ, சிறுகதையிலோ நடப்பியற்பன்பு எனிதில் வெளிப்பட வைக்கும் உபாயமாக, ஆசிரியர் பிரதேசக் கொச்சை வழக்கிலே உரையாடல்களை எழுதி விடுவது. சில புரட்சியாளர்கள் இன்னொருபடி மேலே போய், முழுக்கதையையுமே கொச்சைத் தமிழில் எழுதி, அச்சிட்டு வெளியிட்டுத் ‘தமிழ்ப்பணி’ புரிகிறார்கள். டாக்டர் மு.வரதராசனார் இலக்கண வரம்பு மீறாத சொற்களில் மட்டுமே உரையாடல்களாக்கட எழுதி வழங்கிய நாவல்கள், சிறுகதைகளைவிட நேர்த்தியாகவா இவர்களின் கொச்சைப் படைப்புகள் நடப்பியற் பண்புகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன?

மேலும், இன்று உலகில் 50 இற்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் சிறுவன்னும் வாழும் தமிழன்த்தின் இனி வரப்போகும் ஏராளம் தலைமுறையினரும் தமிழ் பேசும், வாசிக்கும், எழுதும் தமிழர்களாக வாழ வேண்டுமானால், இத்தனை நாடுகளிலும் வாழும் தமிழர்கள் ஒரு சேர விளங்கிக் கொள்ளும் ஒரு பொதுத் தமிழ் இருக்க வேண்டும்.

இன்றும் சரி அப்படியாக உலகத்து நாடுகளில் வாழும் சகல தமிழர்களும் விளங்கிக் கொள்ளும் பொதுத் தமிழாகக் கைகொடுப்பது இலக்கண வரம்புக்குட்பட்ட எழுத்து மொழியே. அந்த மொழி நடையில் வாசித்தும், எழுதியுமே இன்று எங்குமுள்ள தமிழர்கள் தமிழின் உயிர்ப்பினையும், இனக்கட்டமைப்பினையும் பேணுகிறார்கள். தமிழர்களாகவும்

தமிழ்ப் பண்பாடு, கலை, கலாசாரம் அறிந்து பேணுபவர்களாகவும் வாழ்கிறார்கள். நாட்டுக்கொரு தமிழ் எழுத்து நடை, கொச்சைகள் மயமான எழுத்து நடைகள் என்றிருந்தால் இதுவரை தமிழ் சிதறுண்டு, தமிழ் இனமே சிதறுண்டு கரைந்திருக்கும்.

வாசிப்புப் பழக்கம் வலிவாக உள்ளவரைக்கும் எழுத்துத் தமிழ் வழு அற்றதாக இருக்கும். ஆனால் தமிழ் வாசிக்கும் பழக்கம் தமிழரிடையே இன்று வெகுவாகக் குறைந்து வருகிறது. தொலைக்காட்சி மூலமும், வாணைவில் மூலமும் கணவழி, செவிவழி எனிதாகப் புலன்நுகர்ச்சி பெறும் வாய்ப்பு வீட்டுக்கு வீடு பெருகி விட்டதால், நூல்களை வாசித்துப் பெறும் இனப்பம் தேவையற்றதாகக் கருதப்பட்டு, நம்மிடையே நூல்களை வாசிப்போர் தொகை வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது. அதனால் நூல்கள், சுஞ்சிகைகள், நாளேடுகள் விற்பனை குறைந்து, எதனையும் எழுதுவோர் தொகை குறைந்து தமிழ் இலக்கியச் சோலை பாலையாகி வருகிறது. எழுத்துத் தமிழும் பிழையமயாகித் தமிழ்மொழியானது குழப்பம், சிதைவுகளுக்காளாகி வருகிறது.

அதிலும் இளந்தலைமுறைத் தமிழர்கள் புலத்து நாடுகளில் மட்டுமன்றி, தமிழகம், தமிழீழம் போன்ற தமிழின் தாய்நிலங்களிலும்கூட, ஆங்கிலமொழி மூல கல்வி முறை மீண்டும் முதன்மை பெறும் இன்றைய நிலையில், தமிழை வாசிக்கும் பழக்கத்தை அறவே கைவிட்டு வருகின்றனர். இந்தத் தலைமுறை வழுக்கோடாயினும் தமிழை எழுதுமோ என்ற ஜயப்பாடு எழுகின்றது.

புலத்து நாடுகளில் பெரும்பாலான தமிழ்ப் பெற்றோர் தம் மனம் இச்சிப்பவற்றையே தாம் மட்டும் விழுந்து, விழுந்து வாசிக்கிறார்களேயொழிய, தம் பிற்சந்ததிகளும் தமிழைக் கற்று, வாசித்துத் தமிழர்களாக வாழ வைக்கும் பொறுப்பு, முக்கியமாகத் தமக்கேயுள்ளது என்பதையுணர்ந்து, நடந்து கொள்பவர்களாகவில்லை.

இன்றைய புலத்துப் பெற்றோர்கள், தமிழார்வலர்கள், தமிழ்ப்பணியாளர்கள் முன்னாலுள்ள பாரிய பொறுப்பு யாதெனில் இப்புலச் சிறார்களுக்கு, ஆங்கிலமொழியிலுள்ளவை போன்ற, கவர்ச்சிகரமான, வண்ணக் குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் நிறைய வெளிவரத் தூண்டி, வாரம் ஒன்று என்ற வீதத்திலேனும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்து, அவர்களோடு கூட அயர்ந்து, தாழும் சேர்ந்து வாசித்து மகிழ்வதன் மூலம் அவர்களைத் தமிழை அறியவும், தமிழை வாசிப்பதில் ஆர்வம் கொள்ளவும் தூண்டித் தமிழை அடுத்த தலைமுறைகளிடமும் உயிர்வாழ வைப்பதாகும்.

ஏற்கனவே வாசிப்புப் பழக்கத்தை வழக்கமாக்கிக் கொண்டுள்ள முத்த தலைமுறையினர் பலர் இன்று புகுந்துள்ள தொலைக்காட்சி, வாணைகளை அளவாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, வாசிப்பையும் மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் ஆதியில் வாசிப்புப் பழக்கத்தில் இறங்கி அதனை வாடிக்கையாக்கிக் கொள்வதற்குத் தூண்டுதலாக விளங்கிய காரணிகள், சாதனங்கள் இன்று வழக்கில் இல்லாமையும், இன்று வாசிப்போர் புதிதாகத் தோன்றாமைக்கு ஏதுவாகின்றது. அந்நாட்களில் ஒருவன் வேட்கையோடு வாசிப்பில் இறங்கிப் பித்தனாக முழுகுமளவுக்கு விறுவிறுப்பான், பரபரப்பட்டும் துப்பறியுங்கதை நூல்கள் ஏராளமாக வெளிவந்து

கொண்டிருந்தன. சிரஞ்சீவி, மாயாவி, கே.வி.எஸ்.வாஸ் போன்ற புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்கள் அவற்றை எழுதிக் கொண்டிருந்தனர். டார்சான் போன்ற சித்திரிக் கதை நூல்களும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. என் போன்ற பலர் வெறிகொண்ட வாசகர்களாகக் காரணமானவை அத்துப்பறியுங் கதைகளே, இன்று கையில் கைப்பேசி இல்லாத இளைசைக் காண்பது எத்துணை அரிதோ அத்துணை அரிதாக இருந்தது அன்று கையில் ஒரு துப்பறியுங்கதை நூல் இல்லாத இளையோரைக் காண்பது. இன்று அவ்வகை நூல்கள் தமிழில் மட்டும் வெளிவருவது அடியோடு நின்றுவிட்டது என்றால் அவற்றால் கூடக் கவரப்பட முடியாத அளவுக்குத் தமிழ் மாணவரான இளையோரின் தலைகளிற் சுமத்தப்படுகின்ற பள்ளிப்பாடங்களின் தாங்கொணாச் சுமையின் அழுத்தம், வலிதான் என்பதுதான் இன்றைய பெரிய உண்மை நிலையாகும்.

இன்றைய தமிழ் வாசகர்கள் பல படி நிலைகளிலுள்ளனர். மேலிருந்து கீழ்நோக்கி வரிசைப்படுத்தினால் அவ்வரிசை (1) தத்துவ நூல்கள், பல்துறை ஆய்வு நூல்களை வாசிப்போர் (2) அரசியல், சமூகவியல், இலக்கிய சமய ஆராய்ச்சி நூல்களை வாசிப்போர் (3) கலிதைகள், காவியங்களை வாசிப்போர் (4) சிறுகதைகள், நாவல்கள், நாடகங்களை வாசிப்போர் (5) அன்றாடப் புதினங்கள், விளையாட்டு, திரையுலகச் செய்திகளை வாசிப்போர் (6) நகைச்சவைத் துணுக்குகள், கேலிச் சித்திரங்கள், விடுகதைகள், குட்டிக் கதைகள், நிமிடக் கதைகளை வாசிப்போர் என்ற ஒழுங்கில் அது அமையும்.

ஆனால் வாசிப்புப் பழக்கமானது அநேகமாக ஒருவனுக்குக் கீழ்நிலையிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்தே உச்சப்படியான தத்துவ, பல்துறை ஆய்வு நூல்களை மட்டும் விரும்பிப் படக்கும் நிலையை எட்டுகிறது. இந்த உச்சப்படி நூல்களும், முந்திய படிகளின் நூல்களான அரசியல், சமூகவியல், இலக்கிய, சமய ஆராய்ச்சி நூல்களும், கவிதை, காவிய நூல்களும், சிறுகதைகள், நாடக நூல்களும், அன்றாடச் செய்திகள், விளையாட்டு, திரைப்படச் செய்தி வெளியீடுகளும் இன்றும் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. இவை ஏற்கனவே வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஈட்டிக் கொண்டுள்ள பின் இளமை, நடுத்தரவயது, முதிர்வயது உடையோரின் வாசிப்புப் பழக்கத்தைத் தக்க வைக்க மட்டுமே உதவுகின்றன. வாசிப்புப் பழக்கத்தைப் புதிதாகத் தொடங்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளவர்களை இவ்வகை நூல்கள் வாசிப்புப் பழக்கத்தில் இறங்க அநேகமாக உந்துவதில்லை.

பிஞ்ச வயதிலிருந்தே ஒருவன் வேட்கையோடு வாசிப்பில் ஈடுபடத் தூண்டும் வழி, குழந்தை உளவியல் கூறும் விதத்தில் அவர்களின் உளப் பாங்குக்கு அமைவான - அனுபவ எல்லைக்குட்பட்ட சொற்கள் விடயங்களைக் கொண்ட சந்தச் சிறப்பு மிக்க - அபிநியிக்கத் தக்க பாடங்களையும், விநோதமான சாகசக் கதைகளையும் வண்ண வண்ணப் படங்களுடன் அச்சிட்ட நூல்களை அவர்களுடன் சேர்ந்து முத்தவர்களும் படித்து மகிழ்ந்தும், மகிழ்வூட்டியும் அவர்களை வாசிப்பில் நாட்டங் கொள்ள வைப்பதாகும். இரசனைப் பண்பையும், வாசிப்பு ஊக்கத்தையும் நம்மிலிருந்து அவர்களுக்குத் தொற்ற வைப்பதன் மூலமே சிறுவர்களை வெற்றிகரமாக வாசகர்களாக்க முடியும்.

அதுபோல பிள்ளைப் பருவம், குமரப் பருவம், நடுத்தர வயது வரையிலும் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஈட்டிக் கொள்ளாதவர்களை புதிதாக வாசிப்புப் பழக்கத்தில் முனைய வைக்கக்கூடியவை அரசியல் கேலிச் சித்திரங்கள், நகைச்சவைத் துணுக்குகள், குட்டிக் கதைகள், விடுகதைகள் என்பனவாகும். இவற்றை வாசிப்பதில் தொடங்கும் ஒருவன் மெல்ல மெல்லச் சிறுகதைகள், நாவல்கள், அடுத்துத் தத்துவ, ஆய்வு நூல்கள் என்று வாசிப்புப் பழக்கத்தை மடை மாற்றி, மாற்றிச் சென்று உச்சநிலைக்கு உயர்ந்து விடுகிறான். இந்தப் படிகள் அனைத்துக்குமான நூல்கள் அவனுக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இவ்வகைகளிலான நூல்கள் ஏராளமாக எழுதப்பட்டு வர வேண்டும். இந்தத் தேவை கருதித்தான் மாசே துங் “கோடி வகைப் பூக்கள் மலர்ட்டும்” என்று கூறியிருக்க வேண்டும்.

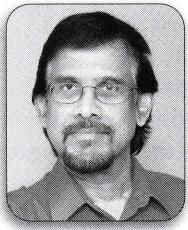
மேற்கூறிய விதத்திலான குழந்தை, பிள்ளைப் பருவத்தினர்க்கான நூல்களும் வாசிக்கத் தொடங்காத பின்திய பருவங்களிலுள்ளவர்க்கான சிறு சிறு வாசிப்பு ஆக்கங்களும் இன்று போதியளவு பழக்கத்தில், தமிழைப் பொறுத்தவரை இல்லாமையே, இன்றைய மூன்று தலைமுறைகளிடம் வாசிப்புப் பழக்கம் பெருக்கமுறைத் தடையாகவுள்ளது.

எனவே வாசிப்போர் தொகை பெருகி, அவர்கள் தேவை கருதி நல்ல மொழிநடை நூல்கள் பெருகி, அதன் மூலம் சகலரும் சரியான மொழியறிவு, மொழிக்கையாட்சித் திறன் பெற்று, மேலும் மேலும் தமிழ் எழுத்தாளர்களும், எழுத்தாக்கங்களும் பெருகி தமிழ் வாசிப்போராக அனைத்துத் தமிழருமே மாறுவோமானால், பெற்றோரால் - பின்பற்றிப் பிள்ளைகளால் வீட்டெல்லாம் தமிழ் முழங்கும். உலக மொழியியலாம்வாராரின் “100 ஆண்டுகளுள் தமிழும் வழக்கொழியும்” என்ற கூற்றைப் பொய்யாக்கி, 1000 ஆண்டுகள் கடந்தும் தமிழ் வாழும் என்பதில் ஜயமில்லை.●

Defending Canada

There is no compulsory military service in Canada. However, serving in the regular Canadian Forces (navy, army and air force) is a noble way to contribute to Canada and an excellent career choice (www.forces.ca). You can serve in your local part-time navy, militia or air reserves and gain valuable experience, skills and contacts.

Young people can learn discipline, responsibility and skills by getting involved in the cadets (www.cadets.ca). You may also serve in the Coast Guard or emergency services in your community such as a police force or fire department. By helping to protect your community, you follow in the footsteps of Canadians before you who made sacrifices in the service of our country.

க. நம்ம்

பண்பாடு அபகரிப்பு

அங்கிலேய அரசியல்வாதிகள் பட்டு வேட்டி, நடனங்கள், சால்வை சகிதம் தமிழர் நிகழ்வுகளில் கலந்துகொள்ளும் காட்சிகளை அண்மைக் காலங்களில் கண்டாவில் கண்டிருக்கின்றோம். அப்போதெல்லாம் இவர்களுள் பலரும் ‘வனக்கம்’ என்று பேசத் துவங்கி, ‘நான்றி’ என்று பேசி முடிக்கக் கேட்டிருக்கின்றோம். 2012இல் ஒர்ரா வின்ஸ்ப்ரி நெற்றியில் பொட்டுடன் மும்பாய் வீதிவழியே நடந்து சென்றதை அறிந்திருக்கின்றோம். சாறியும் பொட்டும் அணிந்தவராய் மடோனா இசை நிகழ்ச்சியில் பங்குகொண்டதைப் பார்த்திருக்கின்றோம். இவையும் இவைபோன்ற இன்னபிறவும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார பலாபலன்களை உள்ளோக்காகக் கொண்ட பண்பாட்டுப் பகடைக்காய் நகர்த்தல்கள் மட்டுமே என்பதையும் நாம் நன்கு அறிவோம். ஆயினும் ஏராமைச் சருமத்தில் மழைத்துளி விழுந்தாற்போல, இவை குறித்து அக்கறை ஏதுமற்றவராய் ஏனோதானோவென்று வாழாதிருப்பதை விடுத்து, இவற்றின் பின்னணியில் தோன்றாப் பொருளாய் மறைந்திருக்கும் அதிகார அரசியலையும் - அதன் பெறுபேறாக வரலாற்று வழிவந்த வலிகள், வேதனைகள், அவமானங்கள் ஆகியவற்றைப் புதைபண்புகளாகக் கொண்ட ‘பண்பாட்டு அபகரிப்பு’ (Cultural Appropriation) எனும் எண்ணக்கருவையும் - நாம் ஓரளவுக்கேனும் அறிந்திருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதே இச்சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

‘ஒரு பண்பாட்டினரின் கூறு ஒன்றினை அல்லது கூறுகள் பலவற்றினைப் பிறிதொரு பண்பாட்டினர் தமதாக்கிக் கொள்ளல் ‘பண்பாட்டு அபகரிப்பு’ என்பது ஒர் எனிய, இலகுவான வரைவிலக்கணம். அமெரிக்காவில் குடியேறிய இத்தாலியர்களின் பாரம்பரிய உணவான ‘பிற்ஸா’ இப்போது அமெரிக்கரது பாரம்பரிய உணவாகிவிட்டமையை இதற்கு ஒர் உதாரணமாகக் கூறலாம். ஆனால் பண்பாட்டு அபகரிப்பு என்பது இத்தகையதோர் இலகுவான விடயமல்ல. ‘ஒரு பண்பாட்டின் சில குறிப்பிட்ட மூலக்கூறுகளை அப்பண்பாட்டினரின் சம்மதமின்றி அல்லது விருப்பின்றி பிறிதொரு பண்பாட்டினர் தம்வசப்படுத்துதலே ’பண்பாட்டு அகரிப்பு’ என இன்னொரு வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றது.

ஒரு பண்பாட்டுக் குழுவினர், வேறொரு பண்பாட்டுக்கூறு ஒன்றினால் கவரப்படுவதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்? என சிலர் வினவக்கூடும். தவறேதும் இல்லைதான். ஆனால் பண்பாட்டு அபகரிப்பு என்பது தன்னகத்தே ஒர் எதிர்மறை அர்த்தத்தைக் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் அறிவுதில்லை. குறிப்பாக, வரலாற்று ரீதியாக சமூக-பொருளாதார-அரசியல்-இராணுவ அந்தஸ்தில் தாழ்த்தப்பட்ட,

அடக்கியொடுக்கப்பட்ட, விளிம்பு நிலைக்குள்ளாக்கப்பட்ட, ஒரு சிறுபான்மைப் பண்பாட்டின் கூறுகளை, பெரும்பான்மைப் பண்பாட்டினர் தம்வசப்படுத்தும்போதே அங்கு ஒர் எதிர்மறை அம்சம் தலைதூக்குகின்றது. ஆதிக்கமும் அதிகாரமும் கொண்ட தரப்பினர், ஏனையோரது மொழி, மதம், இசை, இலக்கியம், ஓவியம், நடனம், உணவு, உடை, ஆபரணம், மருத்துவம் போன்ற பலவேறு பண்பாட்டுத் துறைகளின் கூறுகளைத் தமதாக்கிக்கொள்ளும்போது, அது பாதகமான பக்க விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது என்ற உண்மையை அவர்கள் உணர்வுதில்லை!

‘ஹாக் அன்ட் ரோல்’ என்னும் நடனக் கலையின் ‘கிங்’ என, இறந்த பின்னும் இன்றுவரை போற்றிப் புகழப்படுவார், எல்லில் பிரேஸ்லி. ஆனால் அக்கலையின் உண்மையான மூலவர்கள் கறுப்பு இன் ஆபிரிக்க - அமெரிக்கர்களே. கடந்த நூற்றாண்டின் ஜம்பதுகளில் இவர்களை அமெரிக்க வெள்ளையர்கள் அங்கீகரிக்க மறுத்தமைக்கு, பச்சை இனவாதமும் நிறவாதமும் காரணமாயிருந்தன. இதனால் இவர்களது பண்பாட்டுக் கலையை அச்சொட்டாகக் ‘காப்பி’ அடிக்கக்கூடிய வெள்ளைக் கலைஞர்களைத் தேடிய ஒலிப்பதிவுக் கம்பனியினர்வசம் எதோசையாய் அகப்பட்டவர்தான் எல்லில் பிரேஸ்லி. விளைவாக எல்லில் பெரும் பேரும் புகழும் பணமும் பெற்றார். ஒலிப்பதிவுக் கம்பனிகள் கோடிக் கணக்கில் பணம் சம்பாதித்தன. ‘ஹாக் அன்ட் ரோல்’ நடனக் கலையின் பிதாமகர்கள் பிச்சையெடுத்தனர்.

அமெரிக்காவின் தேசியக் காற்பந்துச் சுற்றுப்போட்டியில் (என.எல்.எஃ.ப.) பங்குகொள்ளும் வாழிங்ரன் அணியானது, ‘வாழிங்டன் றெட்ஸ்கின்ஸ்’ என்ற பெயரையும், தனது இலக்கியைக்காப் பூர்வீக இந்தியரின் உருவப் படத்தினையும் பயன்படுத்தி வருகின்றது. பூர்வீக இந்தியர்களது பாரம்பரியங்களையும் சாதனங்களையும் பண்பாடுகளையும் மதித்து, அவர்களைக் கொரவப்படுத்தும் நல்லெண்ண நடவடிக்கை இது என அணியின் உரிமையாளர்கள் தமது செய்கையை நியாயப்படுத்துகின்றனர். ஆனால் இது இனத்துவ வகைமாதிரிப்படுத்தலின் தீங்கான ஒரு வடிவம் என்றும், பூர்வீக இந்தியர்கள் முகம்கொடுத்துவரும் ஏனைய பல வாழ்வியல் பிரச்சனைகளுக்கு ஊட்டமளித்து வரும் பாரபட்சத்தையும் தவறான புரிந்துணர்வையும் இது ஊக்குவிக்கின்றது என்றும், வன்முறைத் தன்மைகொண்ட அடக்குமுறை வரலாற்றின் அடர்த்திச் செறிவை இது ஜதாக்கி, அற்பமாக்கிவிடுகின்றது என்றும் மனித உரிமையாளர்கள், கல்வியியலாளர்கள், விளையாட்டுத் துறையினர், அறிவியற் துறையினர், பூர்வீக இந்திய அமைப்பினர் பலரும் வலியுறுத்தி வருகின்றனர்.

இயற்கையினதும், விலங்குகளினதும், மானுட விரோதிகளினதும் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துப் போராடி, உயிர்தறித்து வாழ்ந்துவந்த ஆபிரிக்க மக்களது ஆடைகளுக்கும், அணிகலன்களுக்கும், ஆடல்-பாடல் கலைகளுக்கும் ஒரு நீண்டகால வரலாற்று முக்கியத்துவம் உண்டு. அதனை உணராத வெள்ளை இந்தவர், அம்மக்களதும் அவர்களது பரம்பரையினரதும் நடையுடை பாவனைகளையும் இசை-நடன-நாட்டியங்களையும் 'ஹலோயின்' கேளிக்கைக் கொண்டாட்டங்களிலும் களியாட்ட நிகழ்ச்சி அரங்குகளிலும் பயன்படுத்தி வருவதில் உள்ள அசௌரியத்தையும் அவமானத்தையும் - சோகத்தையும் கோவத்தையும் ஆபிரிக்க வம்சாவழியினராலும், அவர்களையொத்த ஒரு சிறுபான்மைக் கலாசாரத்தினராலும் மட்டுமே உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

'யோகா' என்பது பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வேதாகம காலங்களின்போது இந்திய உபகண்டத்தில் உதயமான ஒர் உடலியல், உளவியல், ஆண்மீகவியல் ஓழுக்கப் பயிற்சி முறையாகும். இம்முன்று துறைகளிலும் இந்திய மக்களது முன்னேற்றத்தை முளையிலேயே கிள்ளி ஏற்றுத்துவிட வேண்டும் எனும் நோக்குடன், பிரித்தானியர் தமது ஆட்சிக் காலத்தின்போது யோகாவை இந்தியாவில் தடை செய்திருந்தனர். இன்று அதே பிரித்தானியா உட்பட, சகல மேற்கு நாடுகளிலும், முக்கியமாகப் பெரும்பான்மைப் பண்பாட்டினர் மத்தியில், யோகா தனது உண்மை உட்பொருளின் முக்கியத்துவத்தையும் தனித்துவத்தையும் இழந்து மூளியான நிலையிலும், ஆஸ் போல் தழைத்து, அஞ்சு போல் வேரோடிப் பரவிக் கிடக்கின்றது. பெரும்பான்மைப் பலம் கொண்ட ஆதிக்க சக்தியினரால் தண்டனைக்குரியது என ஒரு காலத்தில் தடுத்து வைக்கப்பட்ட ஒரு பண்பாட்டுக்கூறு, பின்னொரு காலத்தில் அதே ஆதிக்க சக்தியினரது பெருவிருப்புக்குரிய தத்துப் பிள்ளையானதன் முரண்நகையை என்னவென்று சொல்வது?

கதிர்காமத் திருத்தலம் 'கத்தரகம்' எனவும், கணநாதன் 'கணதெய்யோ' எனவும் நாமகரணம் செய்யப்பட்டு, வழிபடப்படுவதில் விசனப்பட ஏதுமில்லை. பெருமையுடன் வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயந்தான். ஆனால் கதிர்காமக் கந்தனையும் கணநாதனையும் காலா காலமாகத் தமது கண்கண்ட தெய்வங்களாக வழிபட்டுவரும் இந்தவர்கள், உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டவர்களாகவும், அடக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டவர்களாகவும், சிறுபான்மைப் பண்பாட்டினைச் சார்ந்தவர்களாகவும் இருக்கும்வரை, கதிர்காமம் 'கத்தரகம்' ஆகவும், கணநாதன் 'கணதெய்யோ' ஆகவும் உருமாற்றம் பெறுவது, அவர்களுக்கு உவப்பான விடயங்களாக இருக்க முடியாது. சிறுபான்மைப் பண்பாட்டினரது இருத்தல் கேள்விக்கு உள்ளாக்கப்படும் பட்சத்தில், இவை விருப்புக்குரிய பண்பாட்டுப் பகிரவுகளாக இருக்க முடியாது.

மேற்கூறப்பட்டுள்ள சில எடுத்துக்காட்டுக்களும் இவை போன்ற பல நாற்றுக்கணக்கான உதாரணங்களும் பண்பாட்டு அபகரிப்பில் அடங்கியிருக்கும் எதிர்மறை அம்சத்தினைத் தெட்டத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஒரு பெரும்பான்மைப் பண்பாட்டினர் இன்னொரு சிறுபான்மைப் பண்பாட்டினரது பண்பாட்டுக் கூறுகளைத் தமதாக்கிக் கொள்ளும்போது - அங்கு சமூக, அரசியல், பொருளாதார, கல்வி, கலை, பண்பாட்டுச் சுரண்டல்கள் இடம்பெற்றால்,

மூலப் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் கர்த்தாக்களது ஆற்றல்களும் ஆக்கத் திறன்களும் இருட்டடிப்புச் செய்யப்பட்டால், அத்தகைய இருட்டடிப்புக்கள் மூலம் இவர்கள் ஆக்கத்திறன் அற்றவர்கள் எனவும், நுண்ணவிவு குறைந்தவர்கள் எனவும், புதுமை - புத்தாக்கச் செயலாக்கம் அற்றவர்கள் எனவும் இந்துவ வகைமாதிரிப்படுத்தப்பட்டால், இவர்களது இருத்தல் கேள்விக்கு உட்படுத்தப்பட்டால், இவர்கள் காலம் காலமாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டால், இவர்களது பண்பாட்டுக் கூறுகள் சுவையானவை, சுவாரஸ்யமானவை, கவர்ச்சியானவை என வெறுமேனே வேடிக்கை காட்டப்பட்டால், கேலிக்குட்படுத் தப்பட்டால், இருசாராருக்கும் இடையிலான அதிகாரச் சமமின்மையை இவை வெளிப்படுத்தி, வலியுறுத்த முற்பட்டால், பாரபடசத்தின் அடையாளங்களாக இவை இனங்காணப்பட்டால் - அது தீங்கானது; விருப்புக்குரியதல்ல; அதுவே அப்பட்டமான பண்பாட்டு அபகரிப்பு ஆகும்!

கடந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் உணர்ச்சிவசப்படு நிலையில் பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டுவரும் இப்பண்பாட்டு அபகரிப்பு, காலனியாதிக்கம் பெற்றெடுத்த ஒரு தத்துப் பிள்ளை. மொழிதான் இப்பண்பாட்டு அபகரிப்பின் ஆரம்பப் பள்ளி. போத்துக்கேயரும், ஸ்பானியரும், பிரெஞ்சுக்காரரும், ஆங்கிலேயரும் தமது ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவந்த நாடுகளின் மொழிகளிலிருந்து அபகரித்த சொற்களைத் தத்தமது மொழிகளுக்குள் உறிஞ்சி எடுத்துக்கொண்டனர். அந்தவகையில் ஆங்கில மொழிகட, ரோமன், ஜேர்மன், பிரெஞ்சு மொழிகளுட்பட, பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழிருந்த ஏனைய நாடுகளது மொழிகளின் ஒரு ரஸ்க்கலவையாகக் காணப்படுவதற்கும் இதுவே காரணமாகும். இவ்வாறு மொழிவழியாகக் கருக்கொண்ட பண்பாட்டு அபகரிப்பு எனும் கருத்தாக்கம் இன்று பாரபடச அரசியலின் அடையாளச் சின்னமாக வடிவெடுத்துள்ளது. மடோனா, கவென் ஸ்ரேஃபனி, மைலி சைரஸ், கேற்றி பெரி போன்ற ஆங்கில இசை-நடனக் கலைஞர்கள் பலர், சிறுபான்மைப் பண்பாடுகளைச் சேர்ந்தோரது பண்பாட்டுக் கூறுகளைச் சிறுமைப்படுத்தும் வகையில் பண்பாட்டு அபகரிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு, ஏரியும் நெருப்புக்கு எண்ணைய ஊற்றி வருவதாகக் குற்றம் சாட்டப்படுகின்றனர்.

நவீன தாராண்மைவாத ஐனநாயகத்தின் பெறுபேறாக, மேற்குலக நாடுகள் யாவும் இன்று தமக்கேயான ஒற்றைப் பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பின்றும் வெளியேறி, பன்முகப் பண்பாடு எனும் பலவர்னைப் பூங்காவினுள் கால் பதித்துள்ளன. இந்திலையில், மக்களைப் பினைத்து வைத்திருக்கும் பன்பாடு, இவ்வகைப்பட்ட புதிய சமூகத்தின் இருப்புக்கு அவசியம் என்பதிலும், பண்பாட்டு ஊடுபரவல் (Cultural Diffusion), பண்பாட்டுத் தன்மயகாக்கல் (Cultural Assimilation) என்பன தவிர்க்கவொண்ணா, பயனிக்க சமூகச் செயற்பாடுகள் என்பதிலும் எவ்வித மாறுக் கருத்தும் இருக்க முடியாது. மாறிவரும் இன்றைய புதிய உலக நடப்புகளுக்கு இது உகந்தது என்பது உண்மைதான். ஆனால் தமிழ் யுவதி ஒருத்தி ஜீன்ஸ் அணிவதும், ஆங்கிலப் பொப்பிசைப் பாடகி ஒருத்தி சேலையணிந்து, தன் நெற்றியில் திலகமிட்டு மேடையில் நடனமாடுவதும் ஒன்றல்ல. இங்கு யார் பண்பாட்டு அபகரிப்புச் செய்கிறார்கள்? என் செய்கிறார்கள்? என்பதுதான் முக்கியம்.

சிறுபான்மைப் பண்பாட்டின் கூறு உன்றினைப் பெரும்பான்மைப் பண்பாட்டினர் தமதாக்கிக் கொள்ளும்போது, அப்பண்பாட்டுக்குறு முற்றிலும் மாறுபட்ட அர்த்தத்தையும் குறைந்த முக்கியத்துவத்தையும் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு உண்டு. அதுவே பின்னர் ஒரு கட்டத்தில் அப்பண்பாட்டுக் கூற்றின் மூலத்தினது புது வடிவமாகக் கருதப்படும் ஆபத்தும் உண்டு.

உரிமைகோர் அருகடை அற்றவர்களுக்கு உரிமையைப் பண்பாட்டு அபகரிப்பு வழங்குகின்றது. பிறரது பண்பாடுகளை விசித்திரமானவையாகவும் வெளிக் கவர்ச்சி மிக்கவையாகவும் காண்பிக்கின்றது. ஆழமான காரணங்களையும் விளக்கங்களையும் பெறுமதிகளையும் வரலாறுகளையும் கொண்ட பண்பாட்டு அம்சங்களை வெறும் வேடிக்கையான-வையாக மலினப்படுத்தி வெளிக்காட்டுகின்றது.

எனவே பண்பாட்டின் பெயரால் பிணக்குப்படாத சமுதாயத்தை விரும்பும் ஒவ்வொருவரும், பண்பாட்டு அபகரிப்புக்கு உள்ளாகும் சமூகத்தினரின் மனவிலையை உணர்ந்தற்று வைத்திருத்தல் வேண்டும். பண்பாட்டுப் பரிமாற்றத்துக்கும், பண்பாட்டு அபகரிப்புக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளைத் தெளிவுறவே தெரிந்து வைத்திருத்தல் வேண்டும். இவையிரண்டினதும் தன்மைகளை வரலாறும் அதிகாரமும் வேறுபடுத்துகின்றன என்ற உண்மையை இனங்கண்டு வைத்திருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறே இவை குறித்த உண்மைகள், இச்சிறு கட்டுரை வழியாகப் பன்முகப் பண்பாட்டு நாடுகளில் வேர்விட்டு வாழத் துவங்கியிருக்கும் எம்மவர் செவிப்புலன் சென்றிட வேண்டும்! கண் திறந்திட வேண்டும்! மன் பயனுற வேண்டும்! உண்மை நின்றிட வேண்டும்!*

ஆதாரங்கள்:

1. Borrowed Power: Essays on Cultural Appropriation, edited by Bruce Ziff & Pratima V. Rao.
2. Intercultural Communication in Context, by Judith N. Martin & Thomas K. Nakayama.
3. What's wrong with Cultural Appropriation? by Maisha Z. Johnson
4. Cultural Appropriation: Homage or Insult? by Tami.
5. The conversations we need to have about cultural appropriation by Alyssa Rosenberg.
6. 'ஒரு நாற்பது வருட நடைப் பயணம்,' க. நவம், தமிழர் தகவல், 2012 ஆண்டு மலர்

ஆசிவகழும் சித்தர்களும்...

(154ஆம் பக்கத்திலிருந்து)

அடிப்படையில் தமிழ்க் கடவூர் அனைவரும் அன்றும் இன்றும் வாழ்ந்த-வாழ்ந்து வருகின்ற சித்தர்களே! அந்த வகையில் ஆதியும் அந்தமுமாகிய சிவன், முருகன் தொடங்கி பிந்நாள் ஜயப்பன் வரையில் அனைவரும் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து, மாந்தர் குலத்துக்கு தீர்வுகளைக் (கேட்ட வரம்) கொடுத்துவிட்டுச் சென்றவர்களே!.

ஆதலால்தான் நம் முன்னோர்கள் அவர்களுக்குப்பின் அவர்களைப் போற்றியும் துதித்தும் வழிபட்டு வந்திருந்தனர். இதுவே பின்பு மதமாக மாறி மக்களிடையே பல மாற்றங்களையும் பிரிவுகளையும் ஏற்படுத்தி உண்மையான அடயாளங்களை மறைத்துவிட்டன.

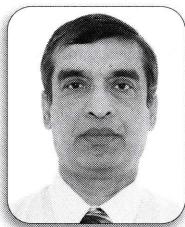
ஆசிவகம் என்பதை தமிழரின் அறிவியற் கோட்பாட்டுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இக்கோட்பாடுகள், மந்திர தந்திர மாயக் கதைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவைகள். மலைகளிலும் குகைகளிலும் வாழ்ந்து மெய்ஞானவழி முக்கியபெற்ற சித்தர்களது வழிகாட்டலில், முறையே ஒவ்வொரு படிநிலைக் கல்வித் தராதரத்தில் முன்று முன்று... ஆண்டுகளாக ஆறு படிநிலைகளில் மொத்தம் 18 ஆண்டுகள் 64 கலைகள் உட்பட அனைத்து வித்தைகளும் கற்றுத் தேறி வருபவர்களே முனிகளாகவும், ஞானிகளாகவும் மக்கள் குறைகள் தீர்த்து சேவகர்களாக வாழ்ந்து சென்றுள்ளார்கள்.

அக்காலத்தில் தொழில் மற்றும் வாழ்விட அடிப்படையிலான வேறுபாடுகள் இருந்ததற்கான புதிவுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. அதனடிப்படையில் நோக்கினால் வேறுபாடற் ஒரு குழக்க கட்டமைப்புடன் எது முன்னோர்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்பது அறியக் கிடைக்கின்றது. மாந்தரிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தி அதன் உச்சியில் நின்று பிரித்து அடக்கி ஆள்வதற்கான கட்டமைப்புக்களோ தேவையோ இருந்திருக்கவில்லை என்பதும் நோக்கப்படவேண்டியதாகும். அனைத்தும் அனைவர்க்கே என்று தமது சந்ததிகளை செழுமைப்படுத்துவதில் முனைப்புடன் வாழ்ந்து மிகவும் அரிதான பல கலைகளுடன் அறிவுகளானுச்சியங்களையும் எமக்காக எது முன்னோர்கள் விட்டுச் சென்றுள்ளார்கள் என்பதே உண்மை!

ஆயு கலைகள் அறுபத்துநாளுகு என்று சொல்லக்கூடிய அருங்கலைகளை இலக்கியங்களிலும் பாடல்களாகவும் யாத்து அவைகளை நடைமுறைப்படுத்தவென வழிபாடுகள், சடங்குகள் கொண்டாட்டங்களை பற்பல வழிமுறைகளில் அன்றாட வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்ததான் நெறிமுறைகளை எமக்குக் கற்றுக்கொடுத்துள்ளனர். ஆயினும், இன்று நாம் இவைகளுள் பலவற்றைத் தொலைத்தும், மருவியும், ஏன் எற்காகச் செய்கின்றோமென் அறியாமலும் எம்மிடமிருந்து அந்தியப்பட்டு தேய்ந்துபோனவைகளை புதியவைகளை மீண்டும் சேர்த்துக்கொண்டு நவீனம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இருப்பினும், எது மதிநுட்பத்தாலும் புதிய தொழில்நுட்பத்தாலும் காலத்தால் தொலைந்து மறைந்து போனவைகளை மீட்டெடுத்து, மீண்டும் தக்க வைப்போம் என்பது தின்னமே!

அதற்காக நாம் அனைவரும் கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்க்கவேண்டியது மட்டும்தான் மிகுதியாகத் தொக்கிநிற்கிறது. இன்றே அதைச் செய்ய நினைப்போம், முனைப்பவர்களுக்கு எம்மாலான ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து, எது கடந்து போனவைகளையும் இனியும் கடக்க இருப்பவைகளையும் செம்மையாக நிறுவுவோம்! - ப. சசிகரன்.

ஆசிவகழும் வண்ணக் கோட்பாடும்: தரவுகள் - 'தமிழ்சந்தம்' முதற்படி: கறுப்பு (இருள்), இரண்டாம் படி: நீலம் (வானம்), முன்றாம் படி: பச்சை (பூமி), நான்காம் படி: சிவப்பு (உதயம்), ஐந்தாம் படி: செம்மஞ்சள் (எழுச்சி), ஆறாம் படி: வெள்ளை (உச்சம்) மூாம் படி: வெளிநிலை (அம்மணம்) முற்றும் கடந்தநிலை!●

சிவஞானநாயகன்

பாலகாலங்களும் காலக் கணிப்பும் ஒரு விஞ்ஞான விளக்கம்

CEDல் நாடுகளில் வாழ்பவர்கள் மேலை நாட்டவர்களது நேரத்தை மதித்து நடக்கும் கலாசாரம்போல் இயற்கையும் காலம் தவறாது மார்ச் 21இல் வசந்த காலத்தையும், யூன் 21இல் கோடைகாலத்தையும், செப்ரம்பர் 21இல் இலையுதிர்காலத்தையும், டிசம்பர் 21இல் பனிக்காலத்தையும் ஆரம்பிப்பதை அவதானிப்பார்கள்.

இவ்வாறு மார்ச் 21இல் வசந்தகாலம் ஆரம்பிக்க தமிழ் மக்கள் ஏப்பிரல் 14இல் தமிழ் புதுவருடம் சித்திரை முதலாம் நாள் ஆரம்பிப்பதாக வருடப்பிறப்பைக் கொண்டாடுகிறார்கள். இது என் என்பது பலருக்கு புரியாத விடயம். இதன் விஞ்ஞான விளக்கத்தை ஆராயாமல் பகுத்தறிவுவாதிகள் என தம்மைத் தாமே அழைப்பவர்கள் சிலர் தமிழ் புதுவருடப் பிறப்பு கணக்கு முறை பிழை என என்னி நகையாடுவார். நாங்கள் இக்கட்டுரையில் பருவ காலங்கள் ஆரம்பிக்கின்ற நாட்களுக்கும் காலக் கணிப்புக்கும் உபயோகப்படுத்தும் புது வருடம் பிறக்கும் நாளுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை விஞ்ஞான முறையில் ஆராய்வோம்.

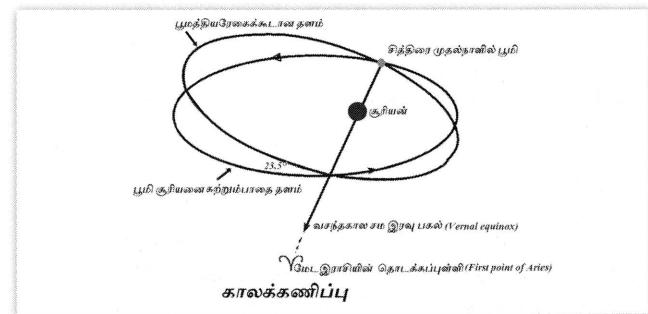
இவ்விஞ்ஞான விளக்கத்தை அறிய முன்னர் நாங்கள் ஒரு கதை படிப்போம். இக்கதையை கவனமாக வாசித்து விளங்கின்றீர்கள் என்றால் பின்னால் வரும் விஞ்ஞான விளக்கம் இலகுவாக இருக்கும்.

ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கணவனும் மனைவியும் ரொந்துரோவில் இருந்து ஒட்டாவா போவதற்கு VIA தொடருந்தில் யூனியன் தொடருந்து நிலையத்தில் ஏறுகிறார்கள் என வைப்போம். தொடருந்தில் ஏறி அவர்கள் இருந்தவுடன் மனைவி யன்னலுாடாக வெளியில் பார்க்கிறார். அங்குள்ள ஷமைல்கட்டையில் 0 கி.மீ என எழுதியிருக்கிறது என வைப்போம். தொடருந்து புறப்பட தொடங்கும்போது நீரிழிவு நோயாளியான கணவன் தனது அன்றைய நடைப்பயிற்சியை தொடருந்து பெட்டியினுள் செய்ய விரும்பி நடக்கிறார்.

மனைவி யன்னலுாடாக வெளியே பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார். தொடருந்து பயணித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது மைல் கட்டைகள் 1கி.மீ, 2கி.மீ, 3கி.மீ... என அதிகரித்துக் கொண்டு போவதை அவர் அவதானிக்கிறார். கணவனுக்கு குறைந்தது 1கி.மீ தூரமாவது ஒரு நாளைக்கு நடக்க வேண்டும் என அவரது வைத்தியர் கூறியிருந்தார். கணவன் அந்த 50 மீற்றர் நீளமான தொடருந்துப் பெட்டியை ஜந்து தரம் போவதும் ஜந்து தரம் வருவதுமாக 10 தரம்

நடந்துவிட்டு வந்து தனது இடத்தில் இருந்தார்.

அப்போது யன்னலுாடாக 25கி.மீ மைல்கட்டை போவதைப் பார்த்த மனைவி “இஞ்சருங்கோ, நீங்கள் இன்டைக்கு 25கி.மீ எல்லே நடந்திட்டங்கள்” என்றார். அதற்கு கணவர் “உமக்கென்னப்பா விசரே, நான் 10 தரம் இந்த 50 மீற்றர் அதாவது அரை கிலோ மீற்றர்தான் நடந்தனான். இன்னும் அரைகிலோ மீற்றர் நடக்க இருக்கிறது” என்றார்.

இவை இரண்டிலும் எது சரி? இரண்டுமே சரி. கணவனின் உடம்பு சம்பந்தமான தேவைக்கு அதாவது அவர் செய்த உடற்பயிற்சிக்கு அவர் அரை கிலோ மீற்றர் தூரம்தான் நடந்துள்ளார். ஆனால் அவர்கள் இருவரும் இடம்பெயர்ந்துள்ள தூரம் 25 கிலோ மீற்றராகும்.

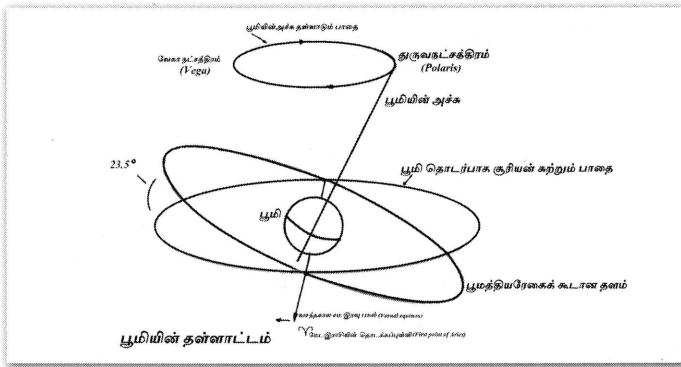
கணவன், நாங்கள் இப்போது அரை கி.மீ தூரம்தான் நடந்துள்ளோம் என்று கூறி அவ்விடத்தில் தொடருந்தை நிற்பாட்டி இருவரும் இறங்கி தொடருந்து வந்த திசைக்கு எதிராக அரை கி.மீ தூரம் நடந்தால் அவர்கள் புறப்பட்ட இடமான யூனியன் தொடருந்து நிலையத்துக்கு வருவார்களா? இல்லை, நடுத்தருவில்தான் நிற்பார்கள்.

மனைவி, நீங்கள் இன்றைக்கு 25கி.மீ நடந்து உடற்பயிற்சி செய்து விட்டீர்கள். இனி மூன்று கிழமைக்கு நடக்கக் கேட்கவில்லை என்றால் சரியா? இல்லை. கணவனின் இரத்தத்தில் சீனியின் அளவுதான் ஏறும்.

இந்த இரண்டு கணிப்பு முறைகளும் தூரத்தையே கணித்தாலும் இடம்பெயர்ந்த தூரத்தை கணிக்க அரை கி.மீ கணிப்பு முறையும் உடற்பயிற்சி செய்த தூரத்தைக் கணிக்க 25கி.மீ கணிப்பு முறையும் பாவித்திருந்தால் அது பெரும் பிழையாக முடிந்திருக்கும் என உங்களுக்கு இப்போது விளங்கியிருக்கும்.

இதனால் எப்போதும் சொந்த உடற்பயிற்சி சம்பந்தமான கணிப்புக்கு அரை கி.மீ கணிப்பு முறையும், இடம்பெயர்ந்த தூரம் சம்பந்தமான கணிப்புக்கு 25கி.மீ கணிப்பு முறையுமே பாவிக்க வேண்டும். இது ஒரு விஞ்ஞானக் கோட்பாடு.

இந்தக் கதை உங்களுக்கு விளங்கியிருந்தால் பருவகாலங்கள் கணிக்கும் முறைக்கும் காலக் கணிப்புகள் (வருடப் பிறப்பு) கணிக்கும் முறைக்கும் இடையேயுள்ள விஞ்ஞான விளக்கம் இலகுவாக விளங்கிவிடும்.

உடற்பயிற்சிக்கு கணித்த கணிப்பு முறைதான் பருவ காலங்களை கணிக்க பாவிக்கும் அயன் (Tropical) கணிப்புமுறை. அதேபோல் இடம்பெயர்ந்த தூரத்தை கணித்த கணிப்பு முறைதான் காலக் கணிப்பை அதாவது வருடங்களை தொடர்ந்து எண்ண கணிக்க பாவிக்கும் சௌர் (Sidereal) கணிப்பு முறை. இவ்விரண்டு கணிப்பு முறைகளுக்கும் இடையேயுள்ள விஞ்ஞான விளக்கத்தை இப்போது பார்ப்போம்.

காலக்கணிப்பு

முதலில் காலக்கணிப்பு எவ்வாறு கணிக்கப்படுகிறது எனப்பார்ப்போம். பூமி தன்னைத்தானே சுற்றுகிறது. ஆதனால் இரவு பகல் ஏற்படுகிறது. பூமியின் அச்சு 231/2 பாகை சரிந்து இருக்கிறது. பூமி சூரியனை ஒரு நீள்வட்டப் பாதையில் சுற்றுகிறது. அதற்கு 365 நாட்கள் எடுக்கிறது. இவை இரண்டாலும் தான் பருவகாலங்கள் ஏற்படுகின்றன. இவையைன்ததும் உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்த விடயங்கள்.

பூமியின் அச்சு பூமி சூரியனை சுற்றும் பாதைக்கு 231/2 பாகை சரிந்து இருப்பதால் பூமியை சரிபாதியாக வெட்டும் பூமத்திய ரேகைக்கூடாக செல்லும் தளமும் (Plane of equator), பூமி சூரியனை சுற்றும் பாதை தளமும் (Plane of Ecliptic) ஒரு கோட்டில் 231/2 பாகை சரிவில் வெட்டுகிறது.

இந்தக் கோட்டை வடக்கு நோக்கி நீட்டினால் அதன் முனையில் தொலைதூரத்தில் வானசாத்திரத்தில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஞ்ஞானிகளால் முதலாவது புள்ளி (First point of aries) என அழைக்கப்படும் மேட இராசியின் தொடக்க புள்ளி இருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி அசையாத, மேட இராசி என அழைக்கப்படும். ஆட்டுக் கொம்பு வடிவில் தெரியும் நட்சத்திர கூட்டங்களின் ஆரம்ப புள்ளியாகும்.

இவ்வாறு மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது என உலகில் உள்ள வானசாஸ்திர நிபுணர்களால் கருதப்படும் மேட இராசியின் தொடக்கப் புள்ளிக்கு சூரியன் வரும் நாளை (தொடர்பு வேகப்படி) வருடப் பிறப்பாகக் கொண்டு தமிழர் காலத்தைக்

கணித்து தொடர்ந்து எண்ணிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அசையாத புள்ளிக்கு (எமது கதையில் வந்த யூனியன் தொடருந்து நிலையம்) ஒவ்வொரு முறையும் சூரியன் வரும்போது எமக்கு புதுவருடம் பிறக்கும் காலக் கணிப்பும் ஒரு வருடத்தால் அதிகரிக்கும். இவ்வாறே ஏப்ரல் 14, 2015இல் பிறந்த மன்மத வருடம் கலியுகத்தின் 5117வது வருடமாகக் கணிக்கப்பட்டது.

பருவ காலங்கள்

இப்போது பருவகாலங்கள் எவ்வாறு கணிக்கப்படுகின்றன எனப் பார்ப்போம். மேலே பூமியை சரிபாதியாக வெட்டும் தளமும் பூமி சூரியனை சுற்றும் பாதைத் தளமும் ஒரு கோட்டில் 231/2 பாகை சரிவில் வெட்டுகின்றன எனப் பார்த்தோம். அந்தக் கோட்டை வடக்கு நோக்கி நீட்டி வரும் முனையை vernal equinox அதாவது “வசந்தகால சம இரவுப் பகல் நாள்” என பெயரிடுவோம். என்ன குழம்பி விட்டங்களா? மேலே மேட இராசியின் முதற்புள்ளி (First point of aries) என்றேன். இங்கு “வசந்தகால சம இரவுப் பகல் நாள்” (vernal equinox) என்கிறேன் என யோசிக்கிறீர்களா?

ஆம், அந்தக் கோட்டின் முனையின் பெயர் “வசந்தகால சம இரவுப் பகல் நாள்” ஆனால் அந்தக் கோடு சுட்டி நிற்கிற வானவெளியில் அசையாமல் இருக்கும் புள்ளி “மேட இராசியின் தொடக்கப் புள்ளி” ஆகும்.

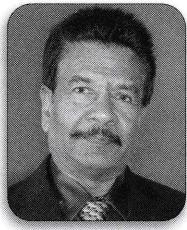
அதாவது நமக்கு இதுவரை தெரிந்த இரண்டு பூமியின் அசைவுகளான பூமி தன்னைத் தானே சுற்றுவதும், பூமி சூரியனைச் சுற்றுவதும் மட்டும்தான் நடைபெற்றால் நான் மேலே கூறிய கோட்டின் வடமுனையான vernal equinox எப்போதும் வானவெளியில் உள்ள நிலையான புள்ளியான மேட இராசியின் ஆரம்பப் புள்ளியை சுட்டிக் காட்டிபடியே இருக்கும்.

சூரியன் இந்த “வசந்தகால சம இரவு பகல் நாளை” கடக்கும்போது பூமியில் வசந்தகாலம் பிறக்கிறது. பின்னர் இதன் நேர் எதிர் முனையை (கோட்டின் தெற்கு பக்க முனையை) சூரியன் கடக்கும்போது பூமியில் இலையுதிர் காலம் பிறக்கும். இவை இரண்டுக்கும் இடையே கோடை காலமும், பனிக்காலமும் அடங்குகின்றன. இவ்வாறே பூமியில் பருவ காலங்கள் பிறக்கின்றன.

இப்போது உங்களுக்கு விளங்கியிருக்கும் சூரியன் வானத்தில் நிலையான புள்ளியான “மேட இராசியின் முதற்புள்ளியை” கடக்கும்போது நாங்கள் வருடங்களை (காலக் கணிப்பை) எண்ணுகிறோம். அதேபோல் சூரியன் “வசந்தகால சம இரவு பகல் நாள்” புள்ளியைக் கடக்கும்போது பருவகாலங்கள் (வசந்த காலம் பிறக்கிறது) மாறுகின்றன என்று. பூமியில் நான் மேற்கூறிய இரண்டு அசைவுகள் மட்டும்தான் நடைபெற்றால் இவை இரண்டு நிகழ்வுகளும் எப்போதும் ஒரே நாளில்தான் (April 14) நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்திருக்கும்.

வானசாத்திர நிபுணர்களின் கணிப்பின்படி இவ்வாறு சரியாக “வசந்தகால சம இரவு பகல் நாள்” வானவெளியின் நிலையான புள்ளியான மேட இராசியின் முதற்புள்ளியை சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டு நின்றது கி.பி. 285ஆம் ஆண்டிலாகும்.

(165 ஆம் பக்கம் வருக)

முனைவர் பால சிவகடாட்சம்

சங்க இலக்கியத்தில் நாள்மீன்களும் கோள்மீன்களும்

விண்வெளிமண்டலத்தில் சந்திரன் கிழக்கில் இருந்து மேற்காகப் பயணிக்கும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட நட்சத்திரத்தை அல்லது நட்சத்திரக் கூட்டத்தைக் கடந்து செல்வதைப்போல் பூமியில் உள்ளவர்க்குத் தோன்றும். சந்திரன் பயணிக்கும் இந்தப்பாதையை இருபத்து ஏழு நட்சத்திர மண்டலங்களாகப் பிரித்து அடையாளப்படுத்தினர் பண்டைய இந்தியாவின் காலக்கணிதர். ஓவ்வொரு நாளும் இந்த இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் ஒன்று சந்திரனின் அருகில் நிற்பதுபோல் காணப்படும். இந்த நட்சத்திரத்தையே சங்க இலக்கியங்கள் 'நாண்மீன்' (நாள்+மீன்) எனக் குறிப்பிடுகின்றன. ஒருவர் பிறக்கும் நேரத்தில் எந்த நாள்மீன் சந்திரனுக்குச் சமீபத்தில் காணப்படுகின்றதோ அதுவே அவருடைய பிறந்தநாள் நட்சத்திரமாகக் கருதப்படும்.

மன்னன் குமணன் தனது விருந்தினர்களுக்கு ஒரு பெரிய தங்கத்தடில் நெய் கலந்து தயாரிக்கப்பட்ட சோற்றையும் சிறிய தங்கக்கிண்ணங்களில் வெவ்வேறு கறிகளையும் வைத்து விருந்து படைக்கின்றான். அந்தத் தங்கத்தடையும் அதன் அருகில் வைக்கப்பட்டிருந்த சிறிய தங்கக் கிண்ணங்களையும் பார்க்கும்போது சங்கப்புலவர் ஒருவருக்கு முழுநிலவும் அதனை அண்மித்துக் -காணப்படும் நாள்மீன்களும் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றனவாம். புறநானாற்றில் உள்ள இப்பாடலை இயற்றியவர் பெருஞ்சித்திரனார் என்னும் புலவர்.

கும் கொள் கொழுந்துவை நெய்யுடை அடிசில் மதிசேர் நாண் மீன் போல நவினர் சிறு பொன் நன் கலஞ் சுற்ற இரீஇக் (புறநானாறு 160) இருபத்தேழு நாள்மீன்களுள் திருவாதிரை, சித்திரை, சுவாதி, ஆயில்யம் ஆகிய நாள்மீன்கள் மட்டுமே தனி ஒரு நட்சத்திரமாக அடையாளம் காணப்படுவன. ஏனையவை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நட்சத்திரங்களை உள்ளடக்கிய நட்சத்திரத் தொகுதிகளாகும் (constellations). உதாரணமாகக் 'கார்த்திகை' என்பது ஆறுநட்சத்திரங்கள் கொண்ட ஒரு நட்சத்திரத்தொகுதியாகும். கார்த்திகை நட்சத்திரத்தை 'அறுமீன்' எனச் சங்கநூல்கள் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட மாதத்துப் பெளர்ணை தினங்களில் எந்த நட்சத்திரம் முழுநிலவுக்குச் சமீபமாகக் காணப்படுகின்றதோ அந்த நட்சத்திரத்தின் பெயரே அந்த மாதத்துக்கும் குட்டப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பண்டைய காலக்கணித நூல்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. கார்த்திகை நட்சத்திரம் முழுநிலவின் பக்கத்தில் காணப்படும் மாதமே 'கார்த்திகை'

சந்திரனின் அருகில் காணப்படும் அறுமீன் (கார்த்திகை நட்சத்திரம்)

என்று அறியப்படுகிறது. கார்த்திகை மாதத்து மதிநிறைந்த நன்னாளில் கார்த்திகை நட்சத்திரம் ஓளிரும் அகண்ட நள்ளிரவில் ஊர்மக்கள் வீடுகளிலும் வீதிகளிலும் வரிசையாக விளக்கேற்றி வைத்தும் மலர்த் தோரணங்கள் தொங்கவிட்டும் கொண்டாடும் 'விளக்கீடு' பற்றி அகநானாற்றில் வரும் பாடல் ஒன்று எடுத்துரைக்கின்றது.

மழைகால் நீங்கிய மாசு விசும்பில்
குறுமுயல் மறுநிறம் கிளர மதி நிறைந்து
அறுமீன் சேறும் அகல் இருள் நடுநாள்
மறுகு விளக்கிறுத்து மாலை தூக்கிய
பழவிறல் முதூர்

(அகநாநாறு 141)

தமிழ்மக்களால் சங்ககாலம் தொட்டு இன்றுவரை தொடர்ச்சியாகத் கொண்டாடப்பெற்றுவரும் இந்தக் 'கார்த்திகை விளக்கீடு' பற்றி நிகழ் சகாப்தம் ஆறாம் நாற்றான்டில் (6th Century C.E.) வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தரும் தமது தேவாரம் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வளைக்கை மடந்லலார் மாமயிலை வண்மறுகில் துளக்கில் கபாலீச் சரத்தான்தொல் கார்த்திகைநாள் தளத்தேந் திளமுலையார் தையலார் கொண்டாடும் விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய் குரியனையும் சந்திரனையும் இருபத்தேழு நாள்மீன்களையும் தவிர்த்து விண்வெளியில் மின்னும் அனைத்துப் பொருள்களையும் குறிக்கக் 'கோள்மீன்' என்னும் சொல் பயன்பட்டது. இந்துக்களின் திருமணநாளில் காட்டப்படும் 'அருந்ததி' இந்தக் கோள்மீன்களுள் ஒன்றாகும். சிறுபாணாற்றுப்படையில் வரும் பாடல் ஒன்று வாளின் நிறத்தை உடைய அந்தி வானத்தில்

இளங்கத்திர்களையுடைய மாலைக்கதிரவளைச் சூழ்ந்து காணப்படும் கோள்மீன்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

வாள் நிறவிசும்பின் கோள்மீன் சூழ்ந்த
இளங்கத்திர் ஞாயிறு - சிறுபாணாற்றுப்படை 242-243

மாலைநேரக்கருக்கலில் குரியன் மறைந்து கொண்டிருக்கும் அடிவானத்தில் ஒருசில விண்மீன்களைக் காணும் சாத்தியம் உண்டு. இக்காட்சியினையே ‘கோள்மீன் சூழ்ந்த இளங்கத்திர் ஞாயிறு’ என்று புலவர் சொல்லோவியமாகத் தீட்டியுள்ளார்.

‘கோள்மீன்’ என்று இங்கு புலவர் குறிப்பிடுவது செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி சனி ஆகிய ஜூந்து கிரகங்களையே எனத் தமிழ்நினர் பலரும் கருதுவர். மாலைச் சூரியனின் அருகில் காணப்பட்டதாகப் புலவர் குறிப்பிடும் கோள்மீன்களுள் ஒரிரு கிரகங்களும் உள்ளடங்கியிருக்கலாம். ஆனால் நட்சத்திரங்களுக்கும் கிரகங்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுபற்றி சங்ககாலத் தமிழர் அறிந்திருந்தார்கள் என்று திடமாகக் கூறமுடியாதுள்ளது.

‘வெள்ளி’ என்னும் கிரகத்தின் பெயரூம் செவ்வாய்க்கிரகத்தைக் குறிக்கும் ‘செம்மீன்’ என்னும் பெயரூம் சனிக்கிரகத்தைக்குறிக்கும் ‘மைம்மீன்’ என்னும் பெயரூம் புறநானாறு, பதிற்றுப்பத்து போன்ற நூல்களில் இடம் பெற்றிருப்பதாக சிலர் வாதிடுவர். இதனை ஏற்றுக்கொள்வதில் சில சிக்கல்கள் உள்ளன. உதாரணமாக ‘வெள்ளி’ என்பது அனைத்து விண்மீன்களுக்கும் பொதுவான பெயராகப் பயன்படுவதுண்டு என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். விடியல் பொழுதில் கிழக்குத்திசையில் பிரகாசமாக ஓளிரும் விண்மீனுக்கு ‘விடிவெள்ளி’ என்று பெயர் வைத்தார்கள். எனினும் இது மற்றைய விண்மீன்களிலிருந்தும் வேறுபட்ட ஒரு கிரகம் என்பதை ஆதியில் அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள் என்று உறுதியாகக் கூற முடியாதுள்ளது

அடுத்து செம்மீன் என்பது செவ்வாய்க் கிரகத்தையே குறிக்கின்றது என்பதையும் உறுதிப்படுத்த முடியவில்லை. பதிற்றுப்பத்தில் ‘செம்மீன்’ என்பது ‘அருந்தது’ நட்சத்திரத்தைக் குறிக்கப் பயன்பட்டிருப்பதைக் காணமுடியும்.

விசும்பு வழங்கும் மகளிருள்ளும் சிறந்த செம்மீன் அனையள் நின் தொல்நகர்ச் செல்வி பதிற்றுப்பத்து 31

‘மைம்மீன் புகையினும்’ என்று தொடங்கும் கபிலரின் புறநானாற்றுப்பாடலில் வரும் ‘மைம்மீன்’ சனிக்கிரகத்தை கட்டுகின்றது என்பர் தமிழ்நினர்கள் சிலர். இதுவும் ஜயத்தக்குரியதே.

மைம்மீன் புகையினும் தூமம் தோன்றினும் தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளியோடினும்

புறநானாறு 117

இப்பாடலில் மைம்மீன் புகைவதும் தூமகேது எனப்படும் வால்வெள்ளி தோன்றுவதும் வெள்ளி தென் திசைக்கு ஒடுவதும் தூர்நிமித்தங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. சனிக்கிரகம் புகைவதை எவரும் பார்த்திருக்க முடியாது. எனவே அபசகுனங்களுள் ஒன்றாகக் கூறப்படும் ‘மைம்மீன் புகையினும்’ என்பது வானத்தில் ஏரிமீன் (meteor) ஒன்று ஒளிர்ந்து புகைவதையே குறிக்கின்றது எனலாம்.

சங்கநூல்களுள் பரிபாடல் காலத்தால் பிந்தியது என்பது தமிழ்நினர் பலரினதும் கருத்தாகும். பரிபாடலைத் தவிர்த்து சங்ககாலத்துக்கு உரியதென எண்ணப்படும் வேறு எந்த ஒரு நூலிலும் கிரகங்களைப்பற்றிய குறிப்புகளைக் காணமுடியவில்லை. இந்தியக் காலக்கணித வரலாற்றை நோக்குமிடத்து இந்த அவதானிப்பு வியப்புக்குரியது அல்ல. மேடம் முதலான பன்னிரண்டு வீடுகளைக்கொண்ட இராசிவட்டம் பற்றியும் அந்த வீடுகளை ஆட்சி செய்யும் கிரகங்கள் பற்றியும் கூறும் ‘ஜாதகம்’ தொடர்பான விடயங்களை ‘யவனர்’ என்றழைக்கப்பட்ட கிரேக்கர், உரோமர் மூலமாகவே இந்தியக்காலக்கணிதர் அறிந்து கொண்டனர் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் நிறையவே உண்டு. குறிப்பாகத் தொலமி, மொனிலியஸ் என்போரின் ‘ஜாதகம்’ (Astrology) தொடர்பான நம்பிக்கைகளுக்கும் இந்தியச் சோதிடர்களின் நம்பிக்கைகளுக்கும் இடையில் நெருங்கிய ஒற்றுமை காணப்படுகிறது.

பண்டைய இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற காலக்கணிதருள் ஒருவரான வராஹிமிஹ்ரர் காலக்கணிதத்துறையில் யவனரின் பங்களிப்பு குறித்துப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

‘யவனர்கள் தாழ்ந்த பிறப்பை உடையவர்கள். எனினும் இந்த விஞ்ஞானம் (காலக்கணிதம்) அவர்களுடன் ஒன்றியைந்துவிட்டது. இந்த யவன சோதிடர்களே ரிஷிகளாகப் போற்றப்படும்போது பிராமணச் சோதிடர்களின் மதிப்பு எத்துணை பெரியதாய் இருக்கவேண்டும்.’

சங்க இலக்கியங்களில் யவனர் பற்றிய குறிப்புகள் வருவது உண்மையே. எனினும் போர்வீர்களாகப் பணிபுரிந்த இந்த ‘முரட்டெழில் யவனர்’ வாயிலாக கிரேக்க மற்றும் உரோம அறிஞர்களின் நூல்களைத் தமிழகத்தவர் பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதை நம்புவது கடினம். கிரேக்கரினதும் உரோமரினதும் ‘ஜாதகம்’ தொடர்பான இராசிகள் மற்றும் கிரகங்கள் பற்றிய நம்பிக்கைகள் நிகழ்ச்சாப்தம் (Current Era) முன்றாம் நூற்றாண்டளவில் தோன்றிய யவனஜாதகம் என்னும் வடமொழி நூல் மூலமாகவே இந்தியாவுக்கு அறிமுகமாயின என்பது ஆய்வாளர் பலரினதும் கருத்தாகும்.

ரோமாபுரிக் குடிமகனாகிய தொலமி என்பார் தமது ரெற்றாபிப்லோஸ் (Tetrabiblos) என்னும் புகழ்பெற்ற சோதிடநாலில் பன்னிரண்டு இராசிமண்டலங்கள் பற்றியும் அவற்றை ஆட்சி செய்யும் கிரகங்கள் பற்றியும் விளக்கியுள்ளார். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன்னர் தொலமி எழுதிவைத்திருப்பதற்கும் தமிழர் உள்ளிட்ட இந்திய சோதிடர்கள் கூறிவருவதற்கும் எள்ளளவும் வேறுபாடு இல்லை என்பது மிக மிக முக்கியமானதொரு விடயமாகும்.

கிரகங்கள் அவற்றின் இராசிவீடுகள் தொடர்பான சோதிட நம்பிக்கைகள் இடம் பெற்றுள்ளன ஒரே ஒரு சங்க இலக்கியமான பரிபாடலில் உள்ள நல்லந்துவனாரின் பாடலை இங்கு நோக்குவோம். வைகை ஆற்றில் வெள்ளம் பெறுக்கெடுத்தோடி வருவதற்குக் காரணமான மலையில் பெய்யும் பெருமழைக்கும் செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி ஆகிய ஜூந்து கிரகங்கள் தமது ஆட்சிக்குரிய இராசிகளில் நிற்பதற்கும் உள்ள தொடர்பை விளக்குகின்றது இப்பாடல்.

விரிகதிர் மதியமொடு வியல் விசும்பு புணர்ப்ப எரிசடை எழில்வேழும் தலை எனக் கீழ் இருந்து

தெருவிடப்படுத்த முன்று ஒன்பதின் இருக்கையுள்

வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்பப் பொருள்தெரி
புந்தி மிதுனம் பொருந்தப் புலர்விடியல்
அங்கி உயர்நிற்ப வந்தனன் பங்குவிள்
இல்லத்துணைக்குப்பால் எஃத இறைமகன்
வில்லில்கடை மகர மேவப்

பாம்பு ஒல்லை மதி மறைய வருநாளில்
வாய்ந்த பொதியின் முனிவன் புரைவரைக் கீறி
மிதுனம் அடைய விரிக்குதிர்வேவினி
எதிர்வரவு மாரி இயைகெனைவ் வாற்றால்
புரைகெழு சையம் பொழிமழை தாழ
நெரிதரும் வையைப் புனல்

“குரியனும் சந்திரனும் விரிந்த ஆகாயமும் இணைந்த
பெருவீதியில் கார்த்திகை, பரணி, அசவினி எனக் கீழிருந்து
மேலாகவரும் 27 நட்சத்திரமண்டலங்களின் இருக்கையுள்,
வெள்ளி இடபத்திலும் செவ்வாய் மேடத்திலும் புதன்
மிதுனத்திலும் வியாழன் சனியின் இரண்டு வீடுகளுக்கும்
இப்பால் உள்ள தனுராசியிலும் சனி தனு ராசியை
அடுத்துவரும் தன் சொந்தவீடாகிய மகரத்திலும் என்றாங்கு
தத்தமது ஆட்சீவீடுகளில் நிற்க, புலரும் விடியல் பொழுதில்
கார்த்திகை நட்சத்திரம் உச்சியில் நிற்க இராகு என்னும்
இருளில் சந்திரன் மறையவரும் நாளில் அகஸ்திய நட்சத்திரம்
மிதுன இராசியை அடைய முதுவேனில்காலம் வரவு கூறும்
கார்காலத்து மழைபொழியப் பெருக்கெடுத்துவரும் வைகை
ஆற்று வெள்ளத்தைப்” பாடுகிறார் இப்புலவர்.

சங்க நூல்களிலேயே கிரகங்கள் பற்றியும் அவற்றின்
ஆட்சீவீடுகள் பற்றியும் கூறும் நூல் பரிபாடல் ஒன்றேயாகும்.
பரிபாடல் நிகழ்ச்காப்பதும் முன்றாம் நூற்றாண்டுக்குப் (3rd
Century C.E) பிற்பட்டது என நம்ப இடமுண்டு. பரிபாடலைத்
தவிர்த்து நெடுநல்வாடையில் மேடராசி பற்றிய ஒரு குறிப்பு
வருகிறது. சங்க இலக்கியங்களுள் நெடுநல்வாடையும்
காலத்தால் பிந்தியது என்றே கருதமுடியும்.

பரிபாடல் கூறும் ஜந்துகிரகங்களான செவ்வாய் புதன்
வியாழன் வெள்ளி சனி என்பவற்றுடன் குரியன் சந்திரன்
மற்றும் இராகு கேது என்பவற்றையும் சேர்த்து நவக்கிரகங்கள்
அல்லறு நவக்கோள்கள் என்று அழைக்கும் வழக்கம் சம்பந்தர்
காலத்தில் (நி.ச. 6ஆம் நூற்றாண்டு) தோன்றிவிட்டது
என்பதைக் கோளறுபதிகம் என்னும் தேவாரத்தில் கண்டு-
கொள்ளமுடியும். இந்த நவக்கிரகங்கள் அடங்கும்
குரியனும் சந்திரனும் அறிவியல் நோக்கில் கிரகங்கள் என்று
கொள்ளப்படுவதில்லை என்பது அனைவரும் அறிந்த
உண்மை. இராகு கேது என்பவை சடப்பொருள்களே
அல்ல என்பதும் இவை விண்வெளிக்கோளத்தில் குரியனின்
சுற்றுப்பாதையும் சந்திரனின் சுற்றுப்பாதையும் ஒன்றையொன்று
வெட்டும் இரு சந்திகளையே குறிக்கின்றன என்பதும்
மனங்கொள்த்தக்கது.

இதன் அடிப்படையில் நவக்கோள்கள் என்னும் பதமானது
முழுக்க முழுக்க ஜாதகம் தொடர்பான நம்பிக்கைகளை
அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதும் ஜாதகக்கலை
சங்ககாலத்தமிழருக்கு அந்தியமானது என்பதையும் நாம்
கவனத்தில் கொள்ளவேண்டி உள்ளது. பரிபாடலுக்கு முற்பட்ட
சங்கநூல்களில் இடம் பெற்றுள்ள ‘கோள்மீன்’ என்னும் பதம்
இன்று எம்மால் ‘கிரகங்கள்’ (Planets) என்று
அறியப்படுவனவற்றைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளமுடியாது
என்பது இதன்மூலம் நிருபணம் ஆகின்றது.●

பூநாலைங்களும்..

(162 ஆம் பக்கத்திலிருந்து)

பூமியின் தள்ளாட்டம்

பூமி தன்னைத்தானே சுற்றுவதையும், குரியனைச்
சுற்றுவதையும்விட மூன்றாவது அசைவாக தனது அச்கப்
பற்றி தள்ளாடுகிறது. இந்த பூமியின் தள்ளாட்டத்தை
ஆங்கிலத்தில் Wobbling என்று கூறுவர்.

இந்த மூன்றாவது அசைவால் நான் முன்னர் கூறிய
பூமத்திய ரேகைக்கூடான தளமும் பூமி குரியனை
சுற்றும் பாதை தளமும் சந்திக்கும் கோட்டின்
வடமுனையில் உள்ள புள்ளியான “வசந்தகால சம
இரவு பகல் நாள்” சரியாக மேட இராசியின்
முதற்புள்ளியை சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டு இருந்தது.
இப்போது கி.பி. 2015இல் 24 பாகை விலகியுள்ளது.
இந்த “வசந்தகால சம இரவு பகல் நாள்” புள்ளியானது
இவ்வாறு நகர்ந்து 26,000 வருடங்களின் பின் திரும்பவும்
சரியாக மேட இராசியின் முதற்புள்ளியை சுட்டிக்
காட்டும்.

இவ்வாறு அசையும் இந்த “வசந்தகால சம இரவு பகல்
நாள்” புள்ளிக்கும் வானவெளியில் அசையாது
இருக்கும் மேட இராசியின் முதற்புள்ளிக்கும்
இடையேயான தூரம் (கோணம்) அயனாம்சம்
எனப்படுகிறது.

தற்போது அசையும் “வசந்தகால சம இரவு பகல்
நாள்” இடத்துக்கு மார்ச் 21இல் வரும் குரியன்
அயனாம்ச அளவு தூரத்தைக் கடந்து ஏப்பிரல் 14இல்
அசையாது நிற்கும் மேட இராசியின் முதற்புள்ளிக்கு
வருகிறது.

குரியன் அசையாத மேட இராசியின் முதற்புள்ளியில்
(யூனியன் தொடருந்து நிலையம்) இருந்து
நகரும்போதுதான் காலத்தை (இடம்பெயர்ந்த தூரத்தை)
கணிக்கத் தொடங்க வேண்டும். அதுவே தொடர்ந்து
எண்ண சரியான முறை. குரியன் அசையும் “வசந்தகால
சம இரவு பகல் நாள்” இங்கு வரும்போதுதான் பூமியை
மட்டும் பாதிக்கும் (சொந்த உடற்பயிற்சிக்கு) பருவ
காலங்களுக்குரிய கணிப்பு முறை செய்ய வேண்டும்.

இப்போது உங்களுக்கு பருவகாலங்களை கணிக்க
உதவும் அயன் (Tropical) கணிப்பு முறைக்கும்,
வருடங்களை தொடர்ந்து எண்ண அதாவது
காலக்கணிப்புக்கு உதவும் சௌர (Sidereal) கணிப்பு
முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் விளங்கியிருக்கும்.

முக்கியமாக இரண்டு காலக் கணிப்பு முறைகளும்
சரியானவையே. ஆனால் ஒரு கணிப்பு முறையை
மற்றது கணிக்க உபயோகிக்க முடியாது. எனவே
ஏப்பிரல் 14 இல் குரியன் மேட இராசியின்
முதற்புள்ளிக்கு வரும்போது வருடப்பிறப்பை கணிக்கும்
முறையான சௌர (sidereal) கணிப்பு முறையே
தொடர்ந்து ஆண்டுகளை எண்ண (காலக் கணிப்புக்கு)
விஞ்ஞானித்தியில் சரியான முறையாகும்.●

எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்பொருள் காண்பது அறிவு - குறள்

அ. அ. ராஜ்குமார்

120 நாடுகளில் சாரணர் பணி

ஒ லக சமூகசேவை இயக்கங்களில் விளைத்திறன் கூடிய முதன்மையானவற்றுக்குள் சாரணர் இயக்கத்துக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு.

1907ம் ஆண்டில் பிறவனர்ச் தீவில் 20 சாரணர்களுடன் பேடன் பலவு என்பவரால் இது ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

சாரணர் இயக்கத்தின் தந்தையென மதிக்கப்படும் இவர் 1857ம் ஆண்டு வண்டில் பிறந்து, இளம் வயதிலேயே தந்தையை இழந்து மிகவும் நிதி நெருக்கடியான சூழ்நிலையில் அங்குள்ள சாட்டட் ஹவஸ் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றார்.

சமூக விடயங்களில் மிகுந்த கவனத்தைச் செலுத்தி வந்த இவர் 19 வயதில் பிரித்தானிய இராணுவத்தில் சேர்ந்து உபலெப்டினன்ட்டாக இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு 24 வயதில் தளபதியாக உயர்வு பெற்றார்.

கேணல் பதவியுடன் பல போர் முனைகளில் குறைந்த எண்ணிக்கை கொண்ட படையினருடன் வெற்றிகளைப் பெற்ற இவர் 217 நாட்கள் மேப்ஸிங் நகரைப் பாதுகாத்து மேஜர் ஜெனரல் பதவியைப் பெற்றார். 1901ல் தாய்நாடு திரும்பிய பேடன் பலவு தன் சிந்தனையை சிறார் பக்கம் திருப்பினார்.

சாரணியத்துக்கான துணை என்னும் நூலை வெளியிட்டு தன்மீட்டிக்கை, பொறுப்புணர்ச்சி, செயற்திறன் மிகக் நூற்றுக்கணக்கான சிறுவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து சாரணிய இயக்கத்தை உருவாக்கினார். அவ்வேளையில் இளைஞர் சாரணியம் என்னும் நூலையும் வெளியிட்டார்.

1909ல் சாரணர் விழாவை கிறிஸ்டல் மாளிகையில் நடத்தி வெற்றி கண்ட இவர் சாரணர் சேவையை விரிவுபடுத்தி மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்குடன் தமது இராணுவப் பதவியிலிருந்து விலகினார். சாரணர் இயக்கத்தை பரப்பும் நோக்குடன் 1912ம் ஆண்டில் உலக சாரணர் சுற்றுலாவை மேற்கொண்டார்.

குருளைச் சாரணர் பிறிவை 1916ம், ஆண்டும் திரி சாரணர் பிறிவை 1918ம் ஆண்டும் ஆரம்பித்து 1929இல் உலக ஜம்போரியத்தை ஏற்பாடு செய்தார். இதில் பேடன் பலவு உலக பிரதம சாரணராக பிரகடனம் செய்யப்பட்டார். ஜந்தாம் ஜோர்ஜ் மன்னர் இவருக்கு பேடன் பலவு பிரபு என்னும் பட்டத்தை வழங்கினார்.

1912ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த வேளையில் சாரணர் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்ததோடு 1924ல் இலங்கைக்கு மீண்டும் விஜயம் செய்தார்.

சாரணர் இயக்கம் உலகம் முழுவதும் வியாபித்து 120 நாடுகளில் முன்று கோடி சாரணர்களை தன்னகத்தே கொண்டு பாரிய சமூக இயக்கமாக விசாலித்துள்ளது.

சமத்துவத்துக்கான கடமை, நாட்டுப் பற்று, உலக சகோதரத்துவம், பிறருக்கு உதவுதல், நட்புப் பேணல் என்னும் அடிப்படைத் தத்துவங்களை கொண்ட சாரணர் அமைப்பு அரசியல் சார்பற்றது.

முன்னேற்றகரமான செயற்திட்டம் சிறார்களையும் இளைஞர்களையும் நாட்டின் சிறந்த நற்பிரசைகளாக உருவாக்க இது பயிற்சிகளை வழங்கி உதவி வருகின்றது.

சாரணியம் என்பது கல்வி சம்பந்தமான ஓர் அமைப்பாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. “என்னால் கூடுமானவரையில் எனது சமயத்துக்கும் எனது தேசத்துக்கும் என் கடமைகளைச் செய்யவும், சாரணர் விதிகளுக்கு பணிந்து நடக்கவும், எக்காலத்திலும் பிறருக்கு உதவி புரியவும் என் கொரவத்தின் மீது நான் வாக்குறுதியளிக்கிறேன்” என ஒவ்வொருவரும் உறுதியெடுப்பர்.

சாரணர் தமக்கென வாழாது பிறருக்கான சேவை, எல்லோருக்கும் நண்பன், கீழ்ப்படிவு, நாட்டுக்காக உழைத்தல், பிறர் நலம் பேணல், நன்னடத்தை, முதலுதவி போன்ற சகல விடயங்களையும் உள்ளடக்கியவர்களாக சமூகத்துக்கு முன்னுதாரணமாக வாழ்பவர்கள்.

கண்டாவில் மாகாண ரீதியாகவும் பிரதேசங்கள் ரீதியாகவும் சாரணர் இயக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டு மக்களுக்கு சேவையாற்றி வருகின்றன.

இங்கு வாழும் தமிழர்கள் இப்பணியில் தம்மையும் ஈடுபடுத்தி ‘நாம் கனடியர்கள்’ என்ற கருத்துருவாக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வது அவசியம்.●

மருத்துவர் சொ. செந்தில்மோகன் M.D

தொழிற்துறை வெற்றிக்கான வணிக ருணாதிசயங்கள்

வணிகத் துறையில் ஈடுபடும் எம்மவரில் சிலர் கொடிகட்டிப் பறப்பதையும், பலர் ஒரளாவுக்கே வெற்றி பெறுவதையும், சிலர் தோல்வியடைந்து வங்குரோத்து (Bankruptcy) வரை போவதையும் பார்த்திருக்கின்றோம். வணிகத்தில் யாராவது தோல்வியடைந்தால், “அவருக்கு அதிர்ஷ்டமில்லை” எனவும், “அவரை ஏமாற்றி விட்டார்கள்” எனவும் பலர் கூறுவதுண்டு. ஆனால், வணிகத்தில் ஈடுபடுவரின் குணாதிசயங்களே வணிகத்தின் வெற்றி தோல்விக்குப் பெருமளவு பங்காற்றுகிறது என Forbes சஞ்சிகை, Harvard Business School and EY என்னும் பிரபல வணிக அமைப்பு உட்பட பலரின் ஆய்வுகள் நிருபித்துள்ளன.

தன்னையும் பிறரையும் எடைபோடும் திறன் வணிகத்தில் ஈடுபடுவோர் தமது திறமைகள் என்னவென்பதையும் தமது பலவீனம் எது என்பதையும் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். அதுபோன்று தம்முடன் வணிகத்தில் சேர்ந்திருப்போரையும், தமது ஊழியரையும் வணிகத்துறையில் சந்திப்போரையும் சரியாக எடைபோடும் திறன் பெற்றிருந்தால் வணிகத்தில் வெற்றியடைய அது பெரிதும் உதவுமென சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

எம்மவரில் பலரும் மற்றையோரை கந்தேகக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்ப்பதும், தமக்கு எல்லாம் தெரியுமென நினைத்து தமக்கு தெரியாத பலவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ள அவர்களின் மனம் தயங்குவதும் வணிகத்துக்கு மிகப்பெரிய கேடாக அமையும்.

எதையும் எப்படி நல்லபடியாக மாற்றலாம் எனும் மனமும், புதுப்புது நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கும் திறனும் ஆக்க சிந்தனையுடையோர் (creative thinker) மற்றும் எவற்றையெல்லாம் நல்லபடியாக மாற்றலாம் என்பதுடன் நல்ல திட்டங்களை வகுக்கும் திறமையுள்ளோர் வணிகத்தில் கொடிகட்டிப் பறப்பர். மற்றையோர் செய்யாத அல்லது யோசிக்காத விடயங்களை தமக்கேயேறி முறையில் செய்ய முனையும் தன்மை வெற்றிக்கு மிக முக்கிய காரணமென பிரபல IBM நிறுவனம் பிரதம நிறைவேற்று அதிகாரி (CEO) களுக்கிடையே நடத்திய ஆய்வில் தெரிய வந்துள்ளது.

எம்மவரிடையே சிலர் தமது சொந்தச் சிந்தனையின்றி, வெற்றியடைந்த மற்றவர் செய்யும் தொழிலைப் பார்த்து நகல்

செய்து பெரும் இன்னல்களை தமது வணிக முயற்சியில் அடைந்துள்ளனர். ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ள திறமைகள் வெவ்வேறானவை என்பதைப் பலரும் உணர்வதில்லை.

அறிவை எந்நேரமும் தேடும் திறன் எப்போதும் தமது வணிகத்துக்கு உதவும் விடயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளும் திறனும், அவற்றை மென்மேலும் படித்தறியும் ஆற்றலும், தமது துறையில் நிபுணத்துவம் அடைய வேண்டுமென எண்ணும் அவாவும் வணிக முன்னேற்றத்துக்கு இன்றியமையாதவை. தமது வணிகத்தின் பல நிலைகளிலும் உள்ளவற்றை ஆழமாக அறியும் ஆர்வமுள்ளவர்கள் நன்கு பிரகாசிப்பர் என்பது அறிஞர்கள் கூற்று.

தமக்கு எல்லாம் தெரியுமென நினைப்பதும், மற்றவரிடமிருந்து எதையும் அறிவுதற்கோ படிப்பதற்கோ அக்கறை காட்டாத குணமும் எம்மவர் பலரின் வெற்றியைப் பாதிக்கின்றன என்றால் மிகையில்லை. எனவே, அறிவை வளர்க்க ஆர்வமில்லாதோர் வணிகத்தில் ஈடுபடாதிருப்பதே மேல்.

தொழில் அறம், நாணயம், நேர்மை

செய்யும் வணிகத்தை நேர்மையாகவும் தொழில் அறத்துடனும் செய்வோர் செல்வாக்குடன் நீண்ட காலம் வணிகத்தில் நிலைத்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கின்றோம். வணிக நன்பர்களையோ வாடிக்கையாளர்களையோ ஏமாற்ற நினைப்பவர்கள் நீண்ட காலத்துக்கு வணிகத்தில் நிலைத்திருக்க முடியாது.

எமது நாட்டில் பல வணிகர்கள் ஏமாற்றுவது அல்லது தொழில் தர்மமின்றிச் செயற்படுவதை வணிகம் என நினைத்து தொழில் புரிந்துள்ளனர். “அவர் கெட்டித்தனமாக ஏமாற்றி விட்டார்” எனச் சிலர் பேசுவதும், சிலரை அதேநோக்குடன் புலம்பெயர்ந்த மன்னிலும் ஈடுபட வைக்கிறது. ஆனால் மேலை நாடுகளில் ஏமாற்றும் திறன் பல நாட்கள் நீடிக்காது என்பதை அவர்கள் விரைவில் உணர்ந்து கொள்வர்.

பணத்தைப் புத்திசாலித்தனமாக செலவு செய்யும் திறமை வணிகத்தில் எவற்றுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும், எவற்றுக்குச் செலவு செய்யக்கூடாது என்பதைத் தெரிந்திருக்கும் திறன் மிகமிக அவசியம். அதேபோன்று

எப்படிப் பணம் வருகிறது என்பதையும் எப்படிச் செலவாகிறது என்பதையும் அறிந்து வைத்திருப்பதுடன், வருமானத்தை ஈட்டாத எதிலும் செலவு தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பது வணிகத்துக்கு மிக முக்கியமானது.

மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப இசைவாக்கப்படும் திறன் வணிகத்தை ஆரம்பித்த பின்னர் குழநிலை மாற்றங்களும் சட்டவிதிகளின் மாற்றங்களும் சம்பந்தப்பட்ட வணிகத்துறையில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதும் இயல்பானது. அவற்றுக்கு ஏற்ப எமது வணிக முறைகளையும் திட்டங்களையும் சமயோசிதமாக மாற்ற வேண்டும். சூழ்நிலைக்கேற்ப மாற்றங்களை ஏற்க மறுப்பது பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாக்கும்.

இணைந்து வேலை செய்வோரும் நம்பியோரும் ஒருவரது வணிகத்துக்கு இடையூராக மாறும்போது அதையே நினைத்துப் புலம்புவதை விடுத்து. அவர்களை ஒதுக்கிவிட்டு புதிய முறையை அனுசரித்துப் பயனிக்க வேண்டும். அரசின் சட்டதிட்டங்களும் அது வழங்கும் உதவிகளும் வணிகச் சூழலும் அவ்வப்போது மாறுவது தவிர்க்க முடியாததென்பது அறிந்தே, வணிகத்துக்குள் நுழைய வேண்டும்.

மன வைராக்கியமும் தொடர்ச்சிக்கான மனதிலையும் வணிகத்தில் வரும் இடைஞ்சல்களையும். இடையூறுகளையும் தாங்கும் மனப்பக்குவழும், அதனுடோக வணிகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தும் உறுதியான மனதும் வணிக முன்னேற்றத்துக்கு மிக இன்றியமையாததென EY அமைப்பின் ஆய்வு கூறுகிறது. வணிகத்தில் உடனடி வெற்றியை பெரும்பாலும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

வேலைகளைப் பகிர்ந்தளிக்கும் திறன் தமது வணிகத்தின் பலவிதமான பணிகளை ஊழியர்களிடமும், வணிகத்துறை சகாக்களிடமும் பகிர்ந்தளிக்கும் திறன் இன்றியமையாதது. எல்லாவற்றையும் தாமே செய்ய வேண்டுமென நினைப்போர் எதிர்பாராத சவால்களையும் இன்னல்களையும் சந்திக்க நேரிடும்.

உறவுகளையும் தொடர்புகளையும் ஏற்படுத்தும் திறன் தமது துறைசார்ந்த நிபுணர்களுடனும், வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களின் முக்கியமானவர்களுடனும் துறைசார் உதவி புரியக்கூடியவர்களுடனும் சிறப்பான வணிக உறவுகளைப் பேணுவதோடு தொடர்ச்சியான தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவோர் பெரியளவில் உதவிகளைப் பெற்று வணிகத்துறையில் முன்னேற்றம் பெறுவார்.

ஏனையோரிடம் உதவிகளையும் வணிக உறவுகளையும் எதிர்பார்ப்பவர்கள் தாழும் அதனை அவர்களுக்கு வழங்க தயாராக இருக்க வேண்டும். இந்த மனநிலை இல்லாதவிடத்தில் அந்த உறவு நீண்ட நாட்களுக்கு நிலைத்திருக்காது.

வணிகத்தின் பேச்சாளராக இருக்கும் திறன் வணிகத்தின் சிறந்த பேச்சாளராக இருத்தல் அவசியம். தத்தமது வணிகத்தின் திறமைகளையும் தீர்மானங்களையும் ஏனையோருக்கும் பொதுமக்களுக்கும் நன்கு வெளிப்படுத்தத் தெரிய வேண்டும். வணிகச் செயற்பாட்டை விபரிக்கவும் விளம்பரப்படுத்தவும் தெரிந்திருக்கும் திறன் அதன் வணிகத்துக்கு இன்றியமையாதது.

சருக்கமாகக் கூறுவதாயின் இன்னொரு வணிகரைப் பார்த்துவிட்டு அல்லது வெற்றி பெற்ற ஒரு வணிகரின் திறமையைக் கேள்வியுற்றுவிட்டு தெரியாத வணிகத்தில் பணத்தை முதலீடு செய்ய முன்வருவோர் பல பிரச்சனைகளில் மாட்டிக் கொள்கின்றனர். வணிகத் துறையில் என்னென்ன பிரச்சனைகள் வரும், அவற்றை எதிர்கொள்ளும் மனநிலையோ பக்குவமோ தமக்கு உள்ளதா என்பதைத் தெரிந்து வணிகத்தில் ஈடுபடுபவர்களே பெரும் வெற்றியை ஈட்டுவர்.●

GREAT CANADIAN DISCOVERIES AND INVENTIONS

Canadians have made various discoveries and inventions. Some of the most famous are listed below.

- Alexander Graham Bell – hit on the idea of the telephone at his summer house in Canada.
- Joseph-Armand Bombardier – invented the snowmobile, a light-weight winter vehicle.
- Sir Sandford Fleming – invented the worldwide system of standard time zones.
- Mathew Evans and Henry Woodward – together invented the first electric light bulb and later sold the patent to Thomas Edison who, more famously, commercialized the light bulb.
- Reginald Fessenden – contributed to the invention of radio, sending the first wireless voice message in the world.
- Dr. Wilder Penfield – was a pioneering brain surgeon at McGill University in Montreal, and was known as “the greatest living Canadian.”
- Dr. John A. Hopps – invented the first cardiac pacemaker, used today to save the lives of people with heart disorders.
- SPAR Aerospace / National Research Council – invented the Canadarm, a robotic arm used in outer space.
- Mike Lazaridis and Jim Balsillie – co-CEOs of Research in Motion (RIM), a wireless communications company known for its most famous invention – the BlackBerry.

முருகேசு பாக்கியநாதன்

கன்டாவில் உப்பு

உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே, உப்பைத் திண்டவன் தண்ணீர் குடித்தேயாக வேண்டும் என்பது தமிழில் தொன்று தொட்டு வழங்கிவரும் முதுமொழிகள். இதன் மூலம் உப்பானது மனித வாழ்க்கையில் எவ்வளது முக்கியம் என்பதனை அறிய முடிகிறது. ஆனால் நாம் வாழும் கன்டா நாட்டில் உப்பின் முக்கியத்துவம் உணவின் தேவையைவிட அதன் தேவையானது மிக அதிகமாகும். இங்கு பொழியப்படும் பனித்துகள்களையும் (Snow), பனிச்சீவல்களையும் (Snow Flakes), பனிப்படிவுகளையும் (Ice Deposits) உப்பைத்துவானியே கரையச் செய்து அல்லது அதன் இறுக்கத்தை இளக்கச் செய்து அதனை அப்புறப்படுத்துகின்றார்கள். இங்கு பொழியும் பனிப் பொழிவானது மக்களின் அன்றாட வருமக்கையினையே பல நாட்கள் ஸ்தம்பிக்க வைத்துள்ளது. ஆகக்கூடிய பனிப்பொழிவாக 120 சென்றி மீட்டர்வரை ஒரு நேரத்தில் பொழிந்துள்ளது என்றால் அதன் தாக்கம் முழுப் போக்குவரத்து, சில வேளைகளில் நீர் வினியோகம், மின்சாரம் போன்றவற்றுக்கு இடையூறு ஏற்படுத்தி நாளாந்த நடவடிக்கைகளையே ஸ்தம்பிக்கச் செய்துள்ளது. இங்கு பாவிக்கப்படும் உப்பின் அளவு எவ்வளவு பெருந் தொகையானதென்பதை நீங்களே உங்கள் கண்ணால் கண்டு வியந்திருப்பீர்கள். பனிப்பொழிவு நடைபெற்று முடிவுற்றவுடன் புற்றிச்சல்கள் போன்று வெளிக்கிட்டு, பொழிந்து குவிந்திருக்கும் பனிக்குவியல்லைத் தள்ளி ஒதுக்கிக் கொண்டு வரிசையாக லொறிகள் செல்ல பின் உப்புகளை தொன் கணக்கில் சுமந்து கொண்டு ரோட்டு ரோட்டாக வலம் வந்து உப்பை விசிறிவிட்டு செல்லுவதைக் கண்டிருப்பீர்கள். இக்காட்சியினை நீங்கள் பார்ப்பது ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் மட்டும்தான். ஆனால் கன்டாவின் சகல மாகணங்களின் நகர்களிலும் அதன் பிரதான பாதைகளிலும், சகல நெடுந்தெருக்களிலும் பனி அகற்றுவதற்கான நடவடிக்கையினை கன்டாவில் வருடந்தோறும் பல மில்லியன் டாலர்களை இந்த நகர் சபைகளும் மாகாண அரசுகளும் உப்பைப் போட்டு பனியை அகற்றச் செலவு செய்து வருகின்றன.

பொதுவாக உப்பு எங்கிருந்து கிடைக்கின்றது Sodium Chloride

கடல் நீரேரியில் அருகே பாத்தி கட்டி அங்கு கடலின் தொடர்பினால் கிடைக்கும் நீரைத்தேக்கி அதனை வெய்யிற் காலத்தில் வற்ற விடுவதனால் நீரில் சேர்ந்திருந்த உப்பு நிலத்தில் படிமங்களாய் படிந்து அதிலிருந்து படிமங்களாய் (Crystal) விளைகின்றது அதனை வாரியெடுத்து அதனைச் சேர்த்து வைக்கும்போது மேலும் விளைவடைந்து அந்த உப்பிலுள்ள நீர்ப்பிடிப்பு காய்ந்த பின்பு பாவனைக்காக விற்பனைக்கு அனுப்பப்படும். இது உணவுத் தேவைக்காக

மட்டும் பாவிக்கப்படும். இந்த வகையாக உப்பு விளைத்தலை அரசாங்கம் இலங்கையில் ஆணையிறவு, ஹம்பாந்தோட்டை, காக்கைதீவு போன்ற இடங்களில் விளைவிக்கின்றது. வல்லைவெளி ஏரியை அண்டிய மண்டான் பகுதியில் இயற்கையாக உப்பு விளைந்து அதனை கோடை காலத்தில் மக்கள் இலவசமாக அள்ளிச் செல்வர்.

உவர் நீர் (Brine) கிணறுகளில் எடுக்கப்படும் நீரையோ அல்லது கடல் நீரையோ சூடாக்கி நீராவி ஆக்குவதனால் அதனைப் படியச் செய்வதன்மூலம் உப்பு பெறப்படும் இதனையும் உணவு உப்பாகவே பாவிக்கப்படுகின்றது. மேற்படி இரண்டு முறையாலும் பெறப்படும் உப்பை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேயே உற்பத்தி செய்கிறனர்.

சில ஏரிகள் உப்பு ஏரிகளாக இருக்கின்றன. அவற்றில் சில அமெரிக்காவில் உள்ளன: North Salt Lake - Utah, Salt Lake - Hawaii, Salt Lake Valley - US, South Lake Lake - Utah US. Florida. US - Salt Lake, Minnesota. US - Salt Lake, Utah, US - Great Salt Lake (The largest in the western hemisphere, Great Salt Lake Desert, Utah US).

In India – Salt Lake City – Kolkata, West of Jaipur – Sambhar Salt Lake

South Africa - Salt Lake - Kimberley

Isreal – Dead Sea (East of Palestinian)

Turkey – Lake Tuz

Cyprus – Larnaca Salt Lake

Arkansas – Salt Lake

New Mexico – Suni Salt Lake High Desert Lake

Poland – Salt Lake

Canada, Saskatchewan – Salt Lake

உலகின் அதி கூடிய உப்பு உற்பத்தியாளர்களும் ஏற்றுமதியாளர்களும் சீனாவாகும்.

கன்டாவில் உள்ள ஜந்து பெரிய ஏரிகள் யாவும் நன்னீர் ஏரிகளே அதில் எதுவும் உப்பு ஏரிகளல்ல. அத்தோடு கன்டாவில் உள்ள எந்த சிறு ஏரிகளும் உவர் நீரேரிகளல்ல. சென்ற வருடம் எழுதிய கட்டுரையில் இந்த நன்னீரேரிகள் எப்படி உண்டாகின என்று விளக்கியிருந்தேன். சஸ்கச்சவனில் உவர் நிலத் தன்மையினாலேயே உவர் நீரேரி உண்டாகியது. இங்கு உவர் நீரேரிகள் உண்டாகாததற்கு முக்கிய காரணம் ஐஸ் காலத்தே உண்டான பாரிய ஐஸ் தகடுகளின் பின் நகர்வேயாகும். அத்தோடு இங்கு பனி வீழ்ச்சியும் ஏனைய மாகாணங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒப்பீட்டளவில் குறைவானதாகும்.

கனடாவில் சுரங்கத்தில் கிடைக்கும் உப்பு Potassium

நிலத்தின் அடியில் 1000 அடிகளுக்கு மேல் சுரங்கம் தோண்டப்பட்டு அங்கிருந்து பெறப்படும் உப்பானது பெருமளவு பளித் துகள்களைக் கரைந்தோடச் செய்ய பாவிக்கப்படும் உப்பாகும். கனடாவில் இரும்புச் சுரங்கம் உண்டு, தங்கச்சுரங்கம், நிலக்கரிச் சுரங்கம், மற்றும் சகல விதமான உலோகங்களின் சுரங்கங்களும் உண்டு. உப்புக்கான பாரிய சுரங்கங்களும் உண்டு என்பது வியப்பானதோன்றே. பாரிய உப்புப் பாறைகளாக நிலத்தின் அடியில் பாளம் பாளமாக எடுக்க எடுக்கக் குறைவுபடாத அளவுக்குக் காணப்படுகின்றது. உலகில் அதிகடிய பனிப்பொழிவு இடம்பெறும் இடமாக கனடா நாடு திகழுகின்றது. இங்கு மழை வீழ்ச்சி குறைவானதாகும். அதன் குறைவை நிறைவு செய்வது இந்தப் பனிப் பொழிவேயாகும். இயற்கையின் கொடையாகிய பனிப்பொழிவின் தாக்கத்தைச் சமன் செய்ய இயற்கையின் வளமான குறைவடையா உப்புச் சுரங்கம் என்பது ஒரு இயற்கையின் சமன்பாடாகும். இந்த உப்பின் செயற்பாடும் செயற்கையாக விளைவிக்கப்படும் செயற்பாடும் ஒன்றேயாயினும் இதனைப் பொட்டாசியம் (Potassium) என்பர். இந்த உப்பிலிருந்து வேறு விஞ்ஞானித்தியான உப உற்பத்திகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

ஒன்ராறியோவில் மட்டும் வருடம் ஒன்றுக்கு 135,000 மெட்ரிக் தொன் ரோட்டுகளுக்கு மட்டும் விசிறப்படுகின்றது. எனினும் ஒன்ராறியோவின் பெருந்தெருக்கள் (Highways) சிறிய தெருக்கள் யாவற்றிலும் படியும் பனித்துகள்கள் தொடர்படிவினாலும் அதற்குத் தொடர்ச்சியாக பரவப்படும் பொட்டாசியம் (Potassium) எனப்படும் நிலக்கிணக்கீழ் சுரங்கத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் உப்பிலிருந்து பெறப்படும் நச்சுத்தன்மை (Toxic) சுற்றுச்சுழலைப் (Environment) பாதிக்கின்றன. உப்புக்காறல், மரங்களை ஏரிக்கின்றன, விவசாயத்துக்குப் பாதிப்பேற்படுத்துகின்றது, நிலத்தின் தன்மையை நச்சுக்கலவையாக்குகின்றன. (Contaminate the soil), நீரில் காணப்படும் ஒக்சிசனைப் பாதிப்படையைச் செய்கின்றன. நன்றீர் வாழ் மீனினங்களுக்கு நச்சத் தன்மையை ஊட்டுகின்றன. அத்தோடு இந்த ரோட்டுகளால் பிரயாணம் செய்யும் கார்களின் இரும்புப்பகுதியை உப்பானது இரும்புக்கறள் பிடிக்க வைக்கின்றது. ரோட்டுகள்,

பாலங்கள், பக்க நடைபாதைகள் யாவற்றையும் பாதிப்படையைச் செய்கின்றன. இப்படியிருந்தும் உப்பின் பாவனையை எதுவிதத்திலும் குறைக்க முடியாது. இப்படியிருந்தும் ஏன் குவியல் குவியல்களாக உள்ள உப்பினைப் பாவிக்கின்றோம். இதற்காகப் பல மில்லியன் டொலரை கனடா செலவு செய்கிறது. இவ்வாறாக வருடந்தோறும் கரைக்கப்படும் தொன் கணக்கான உப்பானது கரைந்து கனடாவின் நன்னீரேரிகளில் கலப்பதனால் அதன் நன்னீரானது மிக நீண்ட வருடங்களில் உவர் நீராக மாறுவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தாலும் வியப்பில்லை.

உப்பின் விஞ்ஞானப் பெயர்களும் அதன் உப விளைவுகளும்

உப்பினை சோடியம் குளோரைட் என்ற விஞ்ஞானப் பெயர் கொண்டு (Sodium Chloride) அழைப்பர். இதுவே உவர் நீரேரிகளிலிருந்தும் உவர் நீர் கிணற்று நீரை ஆவியாக்குவதனாலும். உப்பு ஏரிகளிலிருந்தும் கிடைக்கும் உப்பாகும். சோடியம் பைகாபனேற் (Sodium Bicarbonate) சோடியம் காபனேற் (Sodium Carbonate) சோடியம் வைஹட்ரோஷுக்ஷெட் (Sodium hydroxide) ஆகிய உப உற்பத்திப் பொருட்கள் இந்த உப்பிலிருந்து பெறப்படுகின்றது.

பொட்டாசியம் ஜேயோடைட் (Potassium Iodide) என்னும் உப்பு நிலக்கீழ் சுரங்கங்களிலிருந்து வெட்டப்பட்டு எடுக்கப்படுவதாகும். சோடியம் என்பது மென்மையான வெள்ளி வெள்ளை நிறமான ஒரு இராசாயனக் கூறாகும். சுரங்கத்திலிருந்து பெறப்படும் உப்பானது பெரும்பாலும் பனித்துகள்களைக் கரையவைக்கப் பாவிக்கப்படும் உப்பாகும். இது ஒரு வெள்ளை நிற இராசாயனச் சேர்க்கையாகும். இதிலிருந்தே பொட்டாசியம் பிரித்தெடுக்கப்படுகின்றது. இதிலிருந்து பொட்டாசியம் போமாங்கனேற் (Potassium Permanganate) பெறப்படுகின்றது. இது ஒரு கடுமையான நாவல்நிற இராசாயனப் பொருளாகும். இது ஒரு பூச்சிக் கொல்லியாகப் பாவிக்கப்படுகின்றது.

கீழே காணப்படும் அட்டவணையின் பிரகாரம் கனடாவின் மாகாணர்தியானதும் அதன் நகரங்களின் அடிப்படையில் பனி வீழ்ச்சிப் பரம்பலைப் பார்ப்பதன் மூலம் அதற்குரிய உப்புப் பாவனையினை அறிந்து கொள்ள முடியும். இது 2011ஆம் ஆண்டிலேயே எடுக்கப்பட்ட புள்ளி விபரமாகும்.

நாட்கள்	மாகாணம்	நகரம்	இஞ்சி	சென்றி மீட்டர்
12	பிரிட்டிஸ்கொலம்பியா	அபட்ஸ்போட்	21.7	55.2
46	ஒன்ராறியோ,	பரி	87.8	223.0
24	ஒன்ராறியோ	பிறன்போட்	38.7	98.4
54	அல்பேப்டா	கல்கரி	50.7	128.8
52	அல்பேப்டா	எட்மண்டன்	48.6	123.5
45	ஒன்ராறியோ	குயல்ப்	61.1	154.2
25	நோவாஸ்கோசியா	ஹலிபக்ஸ்	60.7	154.2
36	ஒன்ராறியோ	ஹலில்ரன்	46.5	118.1
21	பிரிட்டிஸ் கொலம்பியா	கிலோவ்னா	25.0	63.5
50	ஒன்ராறியோ	கிஸ்ஸர்	61.8	157.7
62	ஒன்ராறியோ	கிச்னர்-வோட்டலூ	62.9	159.7
60	ஒன்ராறியோ	லண்டன்	76.5	194.3
50	நியூ பிறன்ஸ்விக்	மொங்டொன்	111.0	282.0
59	கியுபெக்	மொன்றியல்	82.5	209.5
27	ஒன்ராறியோ	ஓ'வா	41.6	105.8
52	ஒன்ராறியோ	ஒட்டாவா	69.1	175.4
34	ஒன்ராறியோ	பீந்றர்ப்போ	54.3	137.9

நாட்கள்	மாகாணம்	நகரம்	இஞ்சி	சென்றி மீட்டர்
70	கியுபெக்	கியுபெக் நகரம்	119.4	303.4
56	சஸ்கச்சவன்	ஸ்ரீனா	39.4	100.2
93	கியுபெக்	சக்ரனே	126.6	321.7
28	சஸ்கச்சவன்	சஸ்கட்டுன்	28.9	73.4
76	கியுபெக்	‘புறாக்	112.8	286.5
43	ஓன்ராறியோ	செயின்ட் கதறீன்	54.0	137.1
53	நியு பிறன்ஸ்விக்	செயின்ட் ஜோன்	94.3	239.6
79	நியுபவுன்ட்லான்ட்	செயின்ட் ஜோன்ஸ்	131.9	335.0
75	ஓன்ராறியோ	சட்பறி	103.7	263.4
62	ஓன்ராறியோ	தண்ட பே	64.1	162.9
41	ஓன்ராறியோ	ரொறன்றோ	47.8	121.5
50	கியுபெக்	ஹாறிஸ் றிவியரஸ்	102.0	259.0
9	பி.கொலம்பியா	வன்கவர்	17.5	44.6
7	பி.கொலம்பியா	விக்ரோறியா	13.1	33.4
44	ஓன்ராறியோ	வின்சர்	50.9	129.3
53	மனிட்டோபா	வின்னிபெக்	44.8	113.7

ஓன்ராறியோவின் உப்புப் பாவனை

ஓன்ராறியோவில் மட்டும் வருடம் ஒன்றுக்கு 135,000 மெட்ரிக் தொன் ஹோட்டுகளுக்கு மட்டும் விசிறப்படுகின்றது. எனினும் ஓன்ராறியோவின் பெருந்தெருக்கள் (Highways) சிறிய

தெருக்கள் யாவற்றிலும் படியும் பனித்துகள்கள் தொடர்படிவினாலும் அதற்குத் தொடர்ச்சியாக பரவப்படும் அத்தோடு 14,000 தொன் கிறவல் மணலும் கலந்து வீசப்படுவதனால் அது வழக்குவதனைத் தடுக்கின்றது.

நாட்கள்	மாகாணம்	நகரம்	இஞ்சி	சென்றி மீட்டர்
46	ஓன்ராறியோ,	பரி	87.8	223.0
24	ஓன்ராறியோ	பிறன்போட்	38.7	98.4
45	ஓன்ராறியோ	குயல்ப்	61.1	154.2
36	ஓன்ராறியோ	ஹமில்ரன்	46.5	118.1
50	ஓன்ராறியோ	கிங்ஸ்ரன்	61.8	157.7
62	ஓன்ராறியோ	கிச்னர்-வோட்டலூர்	2.9	159.7
60	ஓன்ராறியோ	லண்டன்	76.5	194.3
27	ஓன்ராறியோ	ஒஷாவா	41.6	105.8
52	ஓன்ராறியோ	ஒட்டாவா	69.1	175.4
34	ஓன்ராறியோ	பீற்றர்ப்பறோ	54.3	137.9
43	ஓன்ராறியோ	செயின்ட் கதறீன்	54.0	137.1
75	ஓன்ராறியோ	சட்பறி	103.7	263.4
62	ஓன்ராறியோ	தண்ட பே	64.1	162.9
41	ஓன்ராறியோ	ரொறன்றோ	47.8	121.5
44	ஓன்ராறியோ	வின்சர்	50.9	129.3

ஓன்ராறியோ மாகாணத்தின் பனிவீழ்ச்சிப் பரம்பலை நோக்கின் இங்கு வருடம் ஒன்றுக்கு 135,000 மெற்றிக் தொன் உப்பு தேவைப்படுகின்றது. இந்த விகிதாசாரத்தில் நோக்கும் போது அதி கூடுதலான பனி வீழ்ச்சியினைப் பெறும் நியு பிறன்ஸ்விக் மாகாணத்தின் வீழ்ச்சி கண்டாவில் அதிகூடிய பனிவீழ்ச்சியினைப் பெறும் மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களாக இருப்பதனால் உப்பு கூடுதலாகத் தேவையாயினும் இந்த மாகாணத்தின் பரப்பளவு சிறிதளவாக இருப்பதனால் ஒப்பிட்டாவில் ஓன்ராறியோ மாகாணத்தோடு ஒப்பிடுகையில் குறைவானதாகும். கண்டாவின் பரப்பளவில் பெரிய மாகாணம் ஓன்ராறியோவாகும் அதனடிப்படையில் இங்குள்ள நகரங்களின் எண்ணிக்கையும் அத்தோடு மெற்றோ பொலிட்டன் நகரத்தின் தொகையானது

சனத்தொகையடிப்படையில் கண்டாவில் ஓன்ராறியோவே முனினிலை வகிக்கின்றது. இதன் காரணமாக உப்பின் தேவை இங்கேயே கூடுதலாகத் தேவைப்படுகின்றது. அடுத்ததாக கியுபெக் மாகாணத்தினை நோக்க முடியும். இங்கு மாகாணத்தின் பரப்பளவும் சனத்தொகையும் கூடுதலாகவும் பனிவீழ்ச்சி மிகக் கூடுதலாக அட்டவணையினை நோக்கும்போது காணமுடியும்.

குளிர் (winter) காலத்திலும் பனி ஹோட்டு நிறைய நிறைந்திருக்கும்போதும் அல்லது அது யந்திரங்களால் உப்புப் போட்டு துப்பரவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அது முழுவதுமாக வழிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டாது. அப்படியிருந்தும் வாகனங்களின் வேகம் 100 - 110 கி.மீ வேகத்தில்

செல்வதிலேயே பல வாகனச் சாரதிகள் குறியாக இருப்பதன் காரணமாக பல பல்கூட்டு வாகன விபத்துகள் இடம்பெற்று பல உயிர்கள் பறிக்கப்படும் நிகழ்வுகள் சர்வசாதாரணமாக நிகழ்வுறுகின்றன. வீதிகளிலிருந்து பனியகற்ற ஒன்றாறியோ மாகாண அரசு வருடாந்தம் தனது வரவு செலவுத்திட்டத்தில் 160 மில்லியன் டாலர்களுக்கு மேல் நெடுந்தெருக்களையும் ரோட்டுக்களையும் குளிர் காலப் பராமரிப்புக்காகச் செலவிடுகின்றது. ரொறங்களோ நகர சபை வருடாந்தம் 67 மில்லியன் டாலர்களைச் செலவிடுகின்றது. அதில் உப்பு கொள்முதல் செய்ய 10 மில்லியன் செலவிடுகின்றது. இவையாவும் வரியிறுப்பாளர்களின் பணமே. பனிகாலப் பராமரிப்புத் தொழிலாளர்களாக 600 பேர் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாகவும் 150 தற்காலிகத் தொழிலாளர்களும் வேலைக்கமர்த்தப்படுகின்றனர்.

ரொறங்களோ ஸ்ரார் பத்திரிகை ஒரு கட்டுரையில் பனிக் காலங்களில் விசிறப்படும் உப்புகளால் ரோட்டுகளுக்கு உணவுட்டுவதாக எழுதியுள்ளனர். அதன் அர்த்தத்தை நோக்குமிடத்து அவர்கள் தேவைக்கதிகமாக உப்பினை ரோட்டில் கொட்டுவதனால் பனித்துகள்களும் சரியாகக் கரைந்தோடுவதில்லை அதுவுமல்லாமல் ரோட்டில் கரையாமல் இருந்து ரோட்டை அரித்து ரோட்டையே பழுதாக்குகின்றன. உப்பில் இருந்து வெளியேற தோட்டு பொருட்கள் ரோட்டை மட்டுமல்ல சுற்றுச் சூழலை மாசுபடுத்துகின்றன. ஒடும் நீரில் கரைந்தோடும் உப்பானாது விவசாயத்தையே பாழாக்குகின்றது. சுற்றுச் சூழலைப் பாதிக்கும் என்ற காரணத்துக்காக செயற்கை பச்சைப் பாவனை அதாவது யூரியா, அமோனியா, போட்டாஸ் போன்ற இன்னும் பல செயற்கைப்பச்சை மாகாண அரசினால் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு கிருமிநாசினி, களைநாசினி போன்ற விவசாயம் சார்ந்த நாசினிகள் பாவிப்பதற்கும் தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் உப்பு கரைந்தோடுவதால் விவசாயத்துக்கும் சுற்றுச் சூழலுக்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவது பாரியளவில் உணர்ப்படவில்லை என்பது உண்மையானதே. அத்தோடு பாரியளவில் உப்பினால் கரைக்கப்பட்ட பனியானது நீராகக் கரைந்து நிலக்கீழ் சேரும் நீரும், ஏரிகளில் ஓடிசேரும் நீரும், ஆறுகளில் சேர்ந்து கரைந்தோடும் நீரும் உப்பையும் சேர்த்துக் கொண்டு நன்நீரை உவர் நீராக்கி நன்னீர் வாழ உயிரினங்களுக்கும் குடிநீராகப் பருகும் மக்களுக்கும் விவசாயத்துக்கும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துமென்பது உண்மையே.

உப்புக்கான மாற்றீட்டுப் பொருளின் பாவனையும் அதன் பக்க விளைவும்

ரொறங்களோவின் வடமேற்கே விவசாயத்தினைப் பாதிக்காத உப்புக்கான மாற்றீடாக பியர் உற்பத்தியின் உப உற்பத்தியிலிருந்து (By-product from Beer production) கிடைக்கும் உப்பினைப் பாவித்துப் பார்த்தனர். அவ்வாறு ரோட்டில் விசிறப்பட்ட மாற்றீட்டு உப்பானது பனியைக் கரைத்து, ஆனால் காட்டு மிருகங்களான மாங்கள், மரைகள், வாத்துக்கள், பறவைகள் ரோட்டிற்கு அதனை உண்பதற்காகக் கவரப்பட்டு வருவதனால் இம்மிருகங்களும் பறவைகளும் பெருமளவில் கார்களினாலும் றக்குகளினாலும் அடித்துக் கொல்லப்படுவது இந்த மாற்றீடு பனிக் கரைசலினால் ஏற்படும் பக்கவிளைவாகும் இதனால் இதன் பாவனையும் ஏற்கத்தக்கதல்ல.

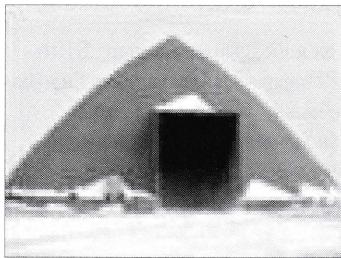
பொட்டாசியம் (Potassium) எனப்படும் நிலக்தின்கீழ் சரங்கத்திலிருந்து எடுக்கப்படும் உப்பிலிருந்து பெறப்படும் நச்சுக்குமை (Toxic) சுற்றுச்சூழலைப் (Environment) பாதிக்கின்றது. உப்புக்காற்று, மரங்களை ஏரிக்கின்றது, விவசாயத்துக்குப் பாதிப்பேற்படுத்துகின்றது, நிலத்தின் தன்மையை நச்சுக்கலவையாக்கின்றது (Contaminate the soil), நீரில் காணப்படும் ஒக்சிசனைப் பாதிப்படையைச் செய்கின்றது, நன்னீர் வாழ் மீனினங்களுக்கு நச்சுத் தன்மையை ஊட்டுகின்றது. அத்தோடு இந்த ரோட்டுகளால் பிரயாணம் செய்யும் கார்களின் இரும்புப்பகுதியை உப்பானது இரும்புக்கறள் பிடிக்க வைக்கின்றது. ரோட்டுகள், பாலங்கள், பக்க நடைபாதைகள் யாவற்றையும் பாதிப்படையைச் செய்கின்றன. இப்படியிருந்தும் உப்பின் பாவனையை எதுவிதத்திலும் குறைக்க முடியாது. இப்படியிருந்தும் ஏன் குவியல் குவியல்களாக உள்ள உப்பினைப் பாவிக்கின்றோம்? இதற்காகப் பல மில்லியன் டாலரை கண்டா செலவு செய்கிறது.

கண்டாவின் முதல் உப்பு நிலத்தின் கீழ் கண்டுபிடிப்பு

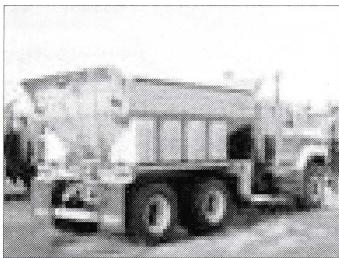
கோதுமை மா உற்பத்தி மில் உரிமையாளர் திரு சாம் பிளாட் என்பவர் முதலில் 1866ஆம் ஆண்டு பெற்றோலியத்தினைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக நிலத்தில் துளையிட்டு தேடியபோது தற்செயலாக பெற்றோலியத்துக்குப் பதிலாக நிலத்தின் கீழ் உப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதுவே உலகின் முதலாவது நிலக்கீழ் உப்பின் கண்டுபிடிப்பாகும். இவரே சிப்ரோ கண்டா கோப்பறேசனை (Sipio Canada Corporation) நிறுவி உலகின் பாரிய உப்பு உற்பத்தித் தொழிலைத் தொடங்கினார். இதன் பின்பே கண்டாவிலும் அமெரிக்காவிலும் அதி கூடுதலாகப் பொழியும் பனிப் பொழிவின் தாக்கத்தினைக் குறைக்க வழி பிறந்தது. இங்கு கிடைக்கும் உப்பினைத் தங்கம் Salt is Gold என்றனர். அவ்வாவு பெருந்தொகையான பணத்தினை கொட்டோ கொட்டென்று கொட்டியது.

கண்டாவின் உப்புச் சரங்கங்கள்

“எந்த வளம் இல்லை இந்தத் திருநாட்டில்”, நாம் ஏன் வெளி நாட்டில் எந்தப் பொருளங்களுக்கும் கையேந்த வேண்டும்? ஊசியில் இருந்து பாரத் தொழில்கள் வரை (Heavy Industries) யாவுமே இந்த நாட்டில் உண்டு. இங்கு இல்லாத மூலப்பொருள்களா? சகல் வகை வளமுமேயுண்டு. உலகிலேயே அதிகவிட்ட பனிப்பொழிவைப் பெறும் நாடு கண்டாவாகும். அதே பனிப்பொழிவினால் வருடந்தோறும் நாட்டின் முழுப்பகுதியையும் வெண் போர்வையாகப் போர்க்கும் இந்த பனிக் குவியல்களை அகற்ற இயற்கை அன்னையே கண்டாவின் இயற்கையின் கொடையைச் சமன் செய்யக் கொடுத்த கொடையே கண்டாவில் நிலத்தின்கீழ் இயற்கையாய் விளைந்த உப்புப் பாறைகளாகும். நான் இக்கட்டுரை எழுதத் தொடங்கு முன்னரே சில நண்பர்களுடன் கேட்டேன் இங்கு மிகப் பெருந்தொகையாக தொங்கணக்கில் பாவிக்கப்படும் உப்பானது எங்கிருந்து கிடைக்கிறது என்று கேட்டேன். அவர்களது உடன்பதில் முழுவதும் இறக்குமதிதான் என்பதாகும். இந்த நாட்டில் உப்புக்கூட சரங்கத்திலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றது என்பதனைப் பலர் வியப்போடு பார்க்கின்றனர்.

உப்புச் சேகரிக்கும் களஞ்சியம்

றோட்டில் உப்பு விசிறும் வாகனம்

மேலும் கனடாவில் இருக்கக்கூடிய உப்புச்சரங்கங்களையும் அவை எவ்வளவு உப்பை வழங்குகின்றன, அவை எங்கெங்கு இருக்கின்றன என்பது பற்றிய பலவிதமான தரவுகளை நோக்குவோம்.

கனடாவில் உப்பு

கனடாவில் உப்பு விளையும் பகுதிகளை மூன்று பாரிய பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். மிக்கூடிய உற்பத்திப் பகுதியாக மூன்று பிரதேசங்களைக் குறிப்பிடலாம் அவையாவன கனடாவின் மேற்குப் பகுதி, ஒன்றாறியோ மற்றும் அற்ளாண்டிக் மாகாணங்கள். மேற்குக் கனடாவில் வடமேற்கு பெருநிலப்பரப்பு (Northwest Territories) தொடக்கம் அல்போட்டா, சஸ்கக்சவன் மற்றும் மனிற்ரோபா ஆகிய மாகாணங்களில் மொத்தமாக உப்புச் சரங்களின் படிவுகள் யாவும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து 1 மில்லியன் பில்லியன் தொன்னுக்கு மேற்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றன.

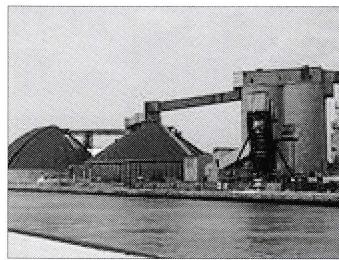
ஒன்றாறியோவில் கிடைக்கும் சரங்க உப்பானது ஹியுப்ரோன் ஏரியின் (Huron Lake) கரையோரமாகவும் ஏறி ஏரியின் (Erie Lake) கரையோரமாகவும் ஒரு பகுதி மிச்சிக்கன், ஒரு பகுதி ஒஹாயோ பகுதியிலும் பெருமளவான உப்புக் கிடைக்கின்றது. இதுவே உலகின் மிகக் கூடுதலான உப்பு உற்பத்திப் பிரதேசமாகும். இதன் உப்புச் சரங்கம் ஒன்றாறியோவின் கோட்றிச் பகுதியில் உள்ள சிபிற்ரோ கம்பனிக்குச் சொந்தமானதாகும்.

அத்திலாந்திக் மாகாணங்களில் பெரியளவான தடிப்பான அளவில் உப்புப் படிமங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை நிய பிறன்ஸ்விக், நோவா ஸ்கோசியா, நிய பவுண்லாந்தின் ஒரு பகுதி, சென்ட் லோரன்ஸ் குடாநாடு ஆகிய பகுதிகளில் பல பூகற்ப யுகங்களாக உருவாகிய உப்புப் படைகளே நிலத்தின் கீழ் பல நூறு அடிகளுக்குக் கீழே புதைந்து கிடக்கின்றது. பல மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்பகுதி கடலாக இருந்துள்ளதென ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

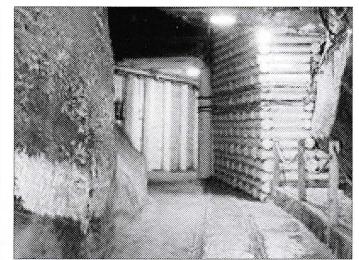
நிலக்கீழ் சரங்கங்களான ஒன்றாறியோவின் சரங்கங்கள், அத்திலாந்திக் நாடுகளின் சரங்கங்கள், மேற்குக் கனடிய மாகாணச் சரங்கங்களிலிருந்து பெறப்படும் வருடாந்த உப்பின் மொத்த உற்பத்தி 7,250,000 தொன்னாகும். கோட்றிச், ஒன்றாறியோ கூட்டு, சஸ்கக்சவன், அம்ஹேஸ்ட், நோவா ஸ்கோசியா ஆகிய இடங்களில் இயங்கும் ஆவியாக்கல் முறையினால் பெறப்படும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட

உப்பானது வருடாந்தம் 470,000 தொன்னாகும். இது உணவுக்குப் பாவிக்கப்படும் உப்பாகும்.

கோல்ட்ரிச் சுரங்கத் தொழிற்சாலை (Goldrich Mining Industry) இது ஒன்றாறியோவில் அமைந்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலை 1866ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இங்கு முதலில் பெற்றோலியம் எடுப்பதற்காகவே திரு சாம் பிளர் (Mr. Sam Platt) என்பவரால் துளையிடப்பட்டது. அப்போதுதான் பல காலத்துக்கு முன்பு தோன்றிய நிலக்கீழ் உப்புப் படிவுகள் 900 மீட்டர் ஆழத்தில் அதாவது கிட்டத்தட்ட 980 அடியில் உப்புப் பாறை இருப்பதாகக் கண்டனர். துளையிட்டு ஆழத்திற்குச் சென்ற சரங்கத்தில் பாரிய வெடி (Dynamite) வைத்து பாறைகளை உடைத்து உப்பைச் சேகரித்துக் கொண்டனர்.

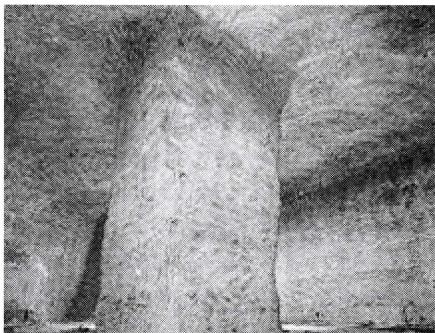
கோல்ட்ரிச் சுரங்கத் தொழிற்சாலையின் ஒரு பகுதி அருகே நீர்ப் போக்குவரத்துக்கான கால்வாய்

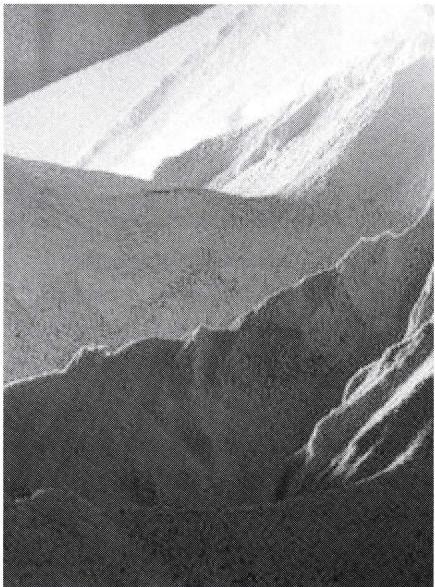
வின்சர் சுரங்கத்தில் உப்பினாலேயே தூண்கள், போக்குவரத்துக்கான ரயில் தண்டவாளம், மின்சார விளக்கு

இதுவரை 150 மில்லியன் தொன் உப்பு 2012 வரை தோண்டி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் தற்போதைய மேலதிக முதலீட்டின் பின் 9 மில்லியன் தொன் உப்பு மேலதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இவ்வுப்புச் சுரங்கம் கோல்ட்ரிச் துறைமுகத்துக்கருகில் இருப்பதனால் இதன் ஏற்றுமதிக்கும் உள்ளாட்டுப் போக்குவரத்துக்கும் சுலபமாகின்றது. நாம் அறிந்துள்ள சிப்ற்ரோ கனடா Sifto Canada என்னும் கம்பனி இதன் உரிமையாளராகவுள்ளது. சிப்ற்ரோ என்னும் பெயர் பொறித்த உப்புப் பையினை நாம் கொள்வனவு செய்து எது வீட்டின் பனியை அகற்ற அந்த உப்பைப் பாவிக்கிறோம். தற்போது இச்சுரங்கம் 1750 அடி ஆழம் வரை அகழப்பட்டுள்ளது. சுரங்கத்தின் பரப்பளவு 2.7 சதுர மைல்களாகும். இது ஒரு சாதாரண நகரத்தின் அளவினையுடையதாகும். இச்சுரங்கம் ஹியுப்ரோன் ஏரிக்கும் கீழாகவும் செல்லும் உலகில் மிகப்பெரிய உப்புச் சுரங்கமாகும். கோட்றிச் உப்புப் படுக்கை மிக ஆதிகாலத்தின் “சிலுரியன் கால” (Silurian Age) கடல் படுக்கையென (Sea Bed) ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஹலைற் பாறை உப்பு (Halite Rock Salt) ஒன்றாறியோ மாகாணத்தின் வின்சரில் காணப்படுகின்றது. இது மிச்சிக்கன் ஏரிப் படுக்கையில் ஏரியின் தென்கிழக்கு கரையில் காணப்படுகின்றது.

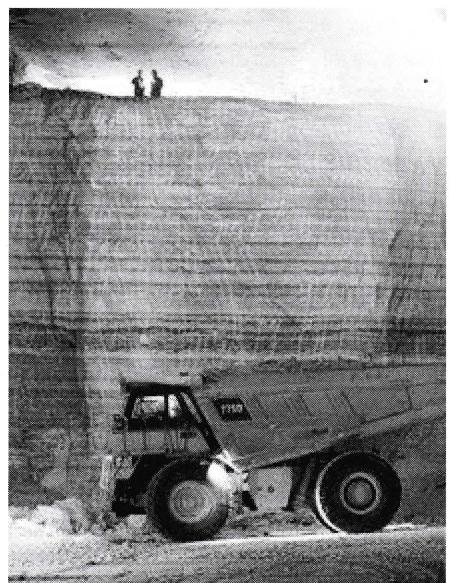

இரு உப்புச் சுரங்கத்தின் பாதுகாப்பு அதன் உப்புப் பாறையினாலேயே உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. மேல் பகுதியில் காணப்படும் உப்புப் பாறை விழுந்து விடாமல் உப்பினாலேயே தூண்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளதனைக் காணக்.

**சுரங்கத்தில்
வெட்டியெடுத்த
உப்பு**

சுரங்கத்தின் அடியில் பாறை போன்று உப்பு அமைந்துள்ளது உப்புப் பாறையின் மேலே இருவர் நிற்பதனைக் காணலாம். அவர்கள்து தலைக்கு மேலேயும் படலமாக உப்புப் பாளாம் காணப்படுகின்றது. மேலே சுரங்கத்துக்கு மின்சார வெளிச்சம் உண்டு. வெட்டப்பட்ட உப்பை ஒரு இடத்திலிருந்து வேற்றாரு இடத்துக்கு எடுத்துச் சொல்லும் லொறி

உவர் நீரிலிருந்து (Brain) பெறப்படும் உப்பு

இதனை முதன் முதலில் அறிமுகப்படுத்தியவர்களும் Sifto Canada நிறுவனமே. உவர் நீர் கிணறுவிலிருந்து எடுக்கப்படும் நீரை மர விறகு கொண்டு கொதிக்கச் செய்து அதனை நீராவியாக்கி அதில் படியும் உப்பினைத் தனிமைப்படுத்தி அதனை உப்பாக்கி அதனைச் சந்தைப்படுத்தினார்கள். ஆரம்பத்தில் பாரிய கிணறுகளிலிருந்து நீரை முன்பு யாழ்ப்பாணத்தில் தோட்டங்களுக்கு நீர் இறைக்கப் பயன்படுத்திய குத்திரம் எனப்படும் பல வாளிகள் மூலம் மாடுகளைப் பயன்படுத்தி அதனைச் சுற்றி நடக்கச் செய்வதன் மூலம் கீழேயுள்ள நீரை மேலே கொண்டு வந்து தோட்டத்துக்கு நீரிறைப்பர். இந்த முறையினைப் பயன்படுத்தி 120 - 140 கலன் கொள்ளளவுள்ள வாளிகளைப் பயன்படுத்தி உவர் நீரை வெளியே எடுத்து அதனை ஆவியாக்கி அதன் மூலம் உப்பைப் பெறுவதே இந்த முறையாகும். இத்தொழில் பிற்காலத்தில் நலீனமயப்படுத்தப்பட்ட தொழிலாகியது. அதனைக் கீழேயுள்ள படத்தில் காணலாம்.

நீராவியாக்குவதன் மூலம் உப்பு பெறப்படும் யந்திரம்.

வின்சர் உப்புச் சுரங்கம்.

இந்தக் கம்பனியானது ஓன்ராநியோவின் இரண்டாவது பெரிய சுரங்கமாகும். இது 1955ஆம் ஆண்டிலேயே தொடங்கப்பட்டது. அதன் பெயர் 'The Canadian Salt Company' என்பதாகும். ஆரம்பத்தில் 225 தொழிலாளர்களுடன் தொழில் தொடங்கப்பட்டது. தற்போது 681 தொழிலாளர்களுடன் வேலை தொடர்கின்றது. இதன் உற்பத்திப் பெயர் 'Morton Salt' என்பதாகும். இங்கு கிடைக்கும் உப்பானது ஆரம்பத்தில் வருடம் ஒன்றுக்கு 75 - 99 மில்லியன் டாலர்கள்வரை விற்பனையானது. முதல் கம்பனி 200 மோட்டன் றைவ், வின்சரிலும், இரண்டாவது கம்பனி 30 புறொஸ்பெக்ற் அவனியிலும் உண்டு. இரண்டாவது கம்பனியில் வருடமொன்றுக்கு 25 - 50 மில்லியன் டாலர்களுக்கு விற்றார்கள். இதில் 85% உற்பத்தி ரோட்டில் பனியகற்றவும் மிகுதி 15% குளோறின் உற்பத்தி செய்யவும் கோஸ்ரிக் சோடா உற்பத்தி செய்யவும் பாவிக்கப்பட்டது. இதன் தலைமையகம் கியுபெக்கில் அமைந்துள்ளது. இந்தக் கம்பனிக்குரிய வேறு சுரங்கங்கள் அல்பேட்டா, நோவா ஸ்கோசியா, கியுபெக், சஸ்கக்சவன் ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

இன்னும் பெருமளவில் உப்புப் பற்றிய கட்டுரை பக்கம் பக்கமாக எழுதிக் கொண்டே போகலாம் ஆனால் இடவசதிகருதி அது தவிர்க்கப்படுகின்றது. மன்னிக்கவும். ●

References

- https://en.wikipedia.org/wiki/Pugwash,_Nova_Scotia
- https://en.wikipedia.org/wiki/Windsor,_Ontario
- https://en.wikipedia.org/wiki/Magdalen_Islands
- https://en.wikipedia.org/wiki/Regina,_Saskatchewan
- https://en.wikipedia.org/wiki/Morton_Salt
- https://en.wikipedia.org/wiki/Sifto_Canada
- http://www.thestar.com/projects/salt_mine_lake_huron.html

கனகேஸ்வரி நடராசா

சல்வார் கமிஸ் ஆடை

ஒரு நாள் தமிழ் புடவைக் கடையொன்றுக்குச் சென்றேன். எனது பால்ய சினேகிதி, ஒரே வகுப்புகளில் தொடர்ச்சியாகப் படித்த எனது சினேகிதி என்னைக் கண்டதும் அகமும் முகமும் மலர் என்னை நோக்கி வந்தார். தனது மகஞ்டன் புடவைக் கடைக்கு வந்ததாகவும், மகள் பேத்தியிருப்பு தெரிவு செய்து கொண்டிருப்பதாகவும் கூறினார். என் ஒத்த வயது, பல பேரக் குழந்தைகளின் பேத்தியார், தீவிரென சல்வார் கமிஸ் ஆடை அணிய ஆரம்பித்திருந்தார். படிக்கும் காலத்திலேயே அழகான உடல் அமைப்புடைய மார்க்கண்டேய பரம்பரை - பத்து வயது குறைத்துத்தான் கணக்குப் போடலாம். ஆனால் இந்த சல்வார் கமிஸ் உடையில் மேலும் பத்து வயது குறைந்த மாதிரித்தான் தோற்றுமளித்தார். மிகவும் சந்தோஷமாக நேரம் போவது தெரியாது கடைத்துக் கொண்டு நின்றோம்.

உடுப்புகளை வாங்கி முடித்த மகஞ்டு எங்கள் உரையாடலில் சேர்ந்து கொண்டார். அவவும் சல்வார் கமிஸ்தான் அணிந்திருந்தார். ஆனால் ஒரு சிறு வித்தியாசம் அவனின் ஆடைகள் கொஞ்சம் உடம்போடு ஒட்டியபடி இருந்தன. ஜந்து வயதுப் பேரக் குழந்தை இங்குள்ள குழந்தைகள்போல் சாதாரண ஜீன்ஸ் - சட்டைத்தான் அணிந்திருந்தார். ஆனால் அன்று அவர்கள் கடைக்கு வந்ததே அக்குழந்தைக்கு சல்வார் கமிஸ் வாங்குவதற்குத்தான் என்று கூறித் தாங்கள் வாங்கிய ஆடையையும் காண்பித்தார்கள். இன்று இந்த சல்வார் கமிஸ் என்ற ஆடை மூன்று சந்ததியினரை ஒரே மாதிரியான உடையை அணிய வழிவகுத்துள்ளது. எப்பொழுது எங்கள் சேலைக் கலாசாரத்தை இந்த சல்வார் கமிஸ் ஆக்கிரமித்தது எனச் சிந்திக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

சல்வார் கமிஸ் என்பது வட இந்தியா, ஆப்கானிஸ்தான், பஞ்சாப் முதலிய நாடுகளுக்குரிய ஒரு ஆடை என்ததான் நாம் இதுவரை கருதி இருந்தோம். நாம் வளரும் காலத்தில் இதனை இலங்கையில் ஒருவரும் அணிந்து பார்த்ததாக ஞாபகம் இல்லை. இந்த ஆடை மூன்று தனி உடைகளைக் கொண்டது - ஒரு நீளக் காற்சட்டை, மேலங்கி, ஒரு துப்பட்டா இதில் அடங்குகிறது. மொகலாய மன்னர் ஓளரங்கசீப் தனது மகள் குதிரை ஓடப் பழகுவதற்காகவே இந்த உடையை அறிமுகப்படுத்தியதாக தொலைக்காட்சிப் பட்டிமன்றமொன்றில் கேட்டேன். ஆனால் அதற்கான ஆதாரங்கள் ஒன்றையும் கூகுளில் காணவில்லை. (இன்று எதனை அறிய வேண்டுமென்றாலும் இருக்கவே இருக்கிறது கூகுள்). எம்மவர்கள் புலம்பெயர்த் தொடர்ச்சிய பின்புதான் இதனை அணியத் தொடர்ச்சியில்லைப் போல் தெரிகிறது.

இது அணிவதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கிறது. ஜந்து நிமிடத்தில் போட்டோமா, புறப்பட்டோமா என் இருக்கிறது. துப்பட்டா என்ற அங்கி எங்கள் தாவணியின் இடத்தை நிரப்புகிறது. ஆகவே இதனை ஒரு மரியாதையான ஆடையாகக் கருதலாம். இன்று இங்குள்ள பெரும்பான்மையான பெண்பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் சேலை கட்டுவது பகீரதப் பிரயத்தனமாக இருக்கிறது. இரண்டாம் தலைமுறையைச் சார்ந்த பல பெண்பிள்ளைகள் விசேஷ வைபவங்களுக்குச் சேலை உடுப்பதென்றால் அம்மா வீட்டை நோக்கித்தான் படை எடுக்கிறார்கள். அல்லது இருக்கவே இருக்கிறார்கள் இதற்கெனப் பிரத்தியேகமாக உடை உடுத்தி விடும் திறமைசாலிகள் - எல்லாப் பெண்களின் கைகளிலும் இன்று பணம் தாராளமாக உள்ளது. அதுவும் அவர்களே சம்பாதித்த பணம். காசைக் கொடுத்தால் இத் திறமைசாலிகள் அச்சில் போட்டுவிட்டதுபோல் அலுங்காமல், நலுங்காமல் சேலையை உடுத்தி விடுகிறார்கள். இத்தகைய ஒரு அலைச்சலும் இல்லாமல் நல்ல விலையுயர்ந்த சல்வார் கமிஸ் அணிவதை வசதியாகப் பல பெண்கள் கருதுகிறார்கள்.

இந்த உடையை அணிவதில் இன்னும் ஒரு வசதியுண்டு. இந்த ஆடையை வாங்கியவுடன் அணியக் கூடியதாகவுள்ளது (Ready made). இன்று இந்தியா, இலங்கை முதலிய இடங்களுக்குப் போய்வரும் எமது உறவினர்கள் பொதுவாக ஒரு சேலை ஒன்றைத்தான் எமக்குப் பரிசு அளிக்கிறார்கள். அதனைப் பெற்றவுடன் அதற்குப் பொருத்தமான றவுக்கை என்னிடம் இருக்கிறதா என மனம் அங்கலாய்க்கும். ஏனெனில் ஒரு பொருத்தமான றவுக்கையை கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு சுலபமான விடயமல்ல. முதலில் புடவைக் கடைக்குப் போக வேண்டும், சேலைக்குப் பொருத்தமான நிறத்தில் துணியை கண்டுபிடிக்க வேண்டும், பின் றவுக்கை கைதக்கும் தையல்காரரை தேடிச் செல்ல வேண்டும். அவர் மிகவும் அவதானமான அளவு எடுத்து கைத்து முடிந்த பின்பு அறிவிப்பார். ஏனோ சில சமயங்களில் அவர்களின் கை வண்ணம் பிள்ளையார் பிடிக்க குரங்காக முடிவதும் உண்டு. அது மாத்திரமல்ல சேலையில் விலையிலும் பார்க்க தையல் கூலி சிலசமயங்களில் அதிகமாகவும் இருப்பதுண்டு. ஏன் இந்த அவலம் என பலரும் சிந்திப்பதை பிழை என்று கூற முடியாது. அத்துடன் இது ஒரு நாகரிகமான ஆடையாகவும் தோற்றுமளிக்கிறது. பல குழந்தைகள் தங்கள் பாடசாலைகளில் நடைபெறும் வைபவங்களுக்குத் தமது பேத்திமார் சேலையில் வருவதை விரும்புவதில்லை. ஆனால் சல்வார் கமிஸில் வருவதைப் பற்றி அவர்கள் ஆட்சேபணை தெரிவிப்பதாகக் காணவில்லை. ஒருவேளை இச் சிறிய

வயதினரின் கண்களுக்கு இவ் ஆடை மேற்கூட்டிய ஆடைபோல் தோற்றும் அளிப்பது காரணமாக இருக்கலாம்.

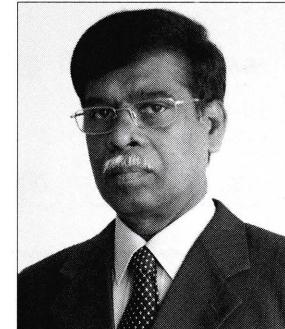
புலப்பெயர்வு காரணமாக நாம் எல்லோரும் அடிக்கடி நீண்ட பயணங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அத்துடன் இந்நாட்டுக் கலாசாரத்தில் சுற்றுலாக்களுக்கும் குறைவில்லை. இத்தகைய பயணங்களில் இவ் ஆடை மிகவும் சௌகரியமாகவுள்ளது. அத்துடன் மரியாதையாகவும் இருக்கிறது. இங்களுள் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வோருக்கும், குழந்தைகளோடு வெளியில் செல்வோருக்கும் சேலை என்பது இடைஞ்சலான ஒரு ஆடையாகவே உள்ளது. இந் நாட்டுக் குளிரைக்கூட இந்த ஆடை ஒரு அளவு தாக்குப்பிடிக்கச் செய்கிறது.

இந்த சல்வார் கமிஸ் ஆடையை முதன்முதலில் பழம்பெரும் நடிகை சரோஜாதேவிதான் திரையுலகுக்கு அறிமுகம் செய்தாலாம். அப்பொழுது மக்கள் மத்தியில் பெரிய சலசலப்பு ஏற்பட்டது. அன்று பிரபலமாக இருந்த நடிகர் எம்.ஆர். ராதா - அந்த ஆடையில் ஒரு குறையுமில்லை. அது ஒரு முழு ஆடை எனப் பரிந்துரைத்தாராம் (Full Dress). இக்கூற்று உண்மைதான். ஏனெனில் இவ்வாடை முழு உடலையும் மறைக்கிறது. பொதுவாக திரையுலக நட்சத்திரங்களைத்தான் ஆடை அலங்காரத்தில் மக்கள் பின்பற்றுவார்கள் (இன்று சின்னத்திரை முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது). சரோஜாதேவியின் இந்த ஆடை அறிமுகம்தான் தமிழர்கள் மத்தியில் இவ்வாடையை பிரபலமயப்படுத்தியது.

அரசியல் வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் பலர் தாழும் எங்கள் சமூகத்தோடு ஒன்றிப் போவதாகக் காட்டுவதற்காக எங்கள் ஆடை அலங்காரத்தை எமது கூட்டங்களிலும், சந்திப்புகளிலும் அணிகிறார்கள். இது ஒரு ராஜதந்திரம். Michelle Obama சேலை உடுத்திய இந்தியப் படங்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். அதேநேரம் ஒன்றாறியோ முதல்வர் கத்லீன் வெய்ன் மற்றும் ஒலிவியா செள முதலியோர் மிகவும் லாவகமாக சல்வார் கமிஸில் பவளி வருவதையும் பார்த்துள்ளோம். ஆகவே எமது ஆடை அடையாளமாகக்கூட கருதும் அளவுக்கு ஒரு உயர்ந்த இடத்தை இது பிடித்துள்ளது. இன்று வீட்டில் இருந்தபடியே கணினி மூலம் ஆடைகளைக் கொள்வனவு செய்யும் வசதி ஏற்பட்டுள்ளது (Online shopping). வகை வகையான சல்வார் கமிஸ் ஆடைகளை ஒரு விரல் அசைவிலேயே வீட்டுக்கு வரச் செய்ய முடிகிறது. ஆகவே இந்த ஆடையின் மவுச இன்னும் அதிகரிக்குமே ஓழிய குறைய மாட்டாது.

எமது பண்பாட்டுக்குரிய சேலை கட்டும் பழக்கம் என்றுமே அற்றுப் போகாது. எமது அடையாளத்தை ஒரு பொழுதும் நாம் கைவிடப் போவதில்லை. என்றுமே ஒரு மனப்பெண் சேலைதான் உடுப்பான். பல வைபவங்களுக்கு கட்டாயமாக எம்மவர்கள் சேலைதான் உடுப்பார்கள். சேலையைப் போன்ற நலினமான (Graceful) ஆடை எதுவுமே இல்லை என ஆணித்தரமாகக் கூறலாம். ஆனால் செளகரியம் மற்றும் தேவைகள் காரணமாகவும் சல்வார் கமிஸ் பாவனை எம்மவர் மத்தியில் அதிகரித்துக் கொண்டுதான் போகிறது. அத்துடன் இன்று இவ்வாடை ஒரு சர்வதேச அங்கோரத்தை (Universal Status) பெற்றுவிட்டது. நாகரிகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தோற்றங்களும் பார்வைகளும் மாறுத்தான் செய்யும். எதிலும் ஒரு ஆரோக்கியமான பார்வை இருப்பது அவசியம். ஆகவே எம்மவர்கள் சல்வார் கமிஸ் ஆடை அலங்காரத்தைப் பின்பற்றுவதில் ஒருவிதமான பிழையும் இல்லை என்பதே எனது அபிப்பிராயம்.●

இ. மயூரநாதனுக்கு இயல் விருது - 2015

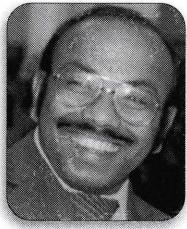

கண்டா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் வருடா வருடம் வழங்கும் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது (இயல் விருது) இம்முறை தமிழ் விக்கிப்பீடியா என்னும் இணையத்தளக் கலைக்களங்களிய கூட்டாக்கத் திட்டத்தை தொடங்கி வெற்றிகரமாக இயக்கிவரும் திரு இ.மயூரநாதன் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இது தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 17வது இயல் விருது ஆகும்.

இலங்கையில் வண்ணார்பண்ணை என்னுமிடத்தில் பிறந்த திரு மயூரநாதன், கட்டடக்கலையில் முதுநிலை பட்டம் பெற்றிப்பினர் கொழும்பில் 17 ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். 1993-ல் துபாய்க்குப் புலம்பெயர்ந்தவர் தமிழ் அறிவியல் துறையில் கட்டுரைகள் எழுத ஆரம்பித்தார். 2001ம் ஆண்டு ஆங்கிலத்தில் விக்கிப்பீடியா ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, அதன் பின்னணியில் உள்ள தொழில்நுட்பம் கொடுக்கும் ஆற்றலையும், அறிவு உருவாக்கத்தில் அதன் மகத்தான பங்களிப்பையும் உணர்ந்து தமிழ் விக்கிப்பீடியாவை 2003ம் ஆண்டிலேயே தொடங்கினார். முதல் 12 மாதங்கள் தனியாளாக அதன் அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து வலுவான தளமாக அமைப்பதற்கு உழைத்தார். பின்னர் சிறிது சிறிதாக இணையத்தளத்தை விரிவாக்கி திறமையான பங்களிப்பாளர்களை இணைத்து மிகச் சிறப்பாக இயங்கும் ஒரு கட்டுக்குழுமமாக அதை நிறுவினார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவே முதன்முதலாக அனைத்துலக பங்களிப்பாளர்கள் கூட்டாக இயங்கி “Web 2.0” என்னும் முறையில் உருவாக்கப்பட்ட மாபெரும் படைப்பு. இதில் ஒரளவுக்குக் கணிசமாகப் பங்களித்திருப்பவர்கள் ஏற்றதாழ 100 பேர்தான் எனினும், இன்று 88,000 பேருக்கும் அதிகமானவர்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளனர். கலைக்களங்களியத்தில் ஏற்றப்பட்ட கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை 83,000. இதில் 80 வீதம் கட்டுரைகளை ஒதுக்கிவிட்டாலும்கூட 16,600 தரமான கட்டுரைகள் என்பது 24 தொகுதிகள் அடங்கிய அச்சுக்க் கலைக்களங்களியத்துக்கு சமமானது. இம்மாபெரும் படைப்பில் மயூரநாதன் மட்டுமே முதல் கட்டுரையிலிருந்து இன்றுவரை 4200-க்கும் மேற்பட்ட தரமான கட்டுரைகளைத் தொடங்கி உருவாக்கியுள்ளார். இவற்றை அச்சிட்டால், குறைந்தது 500 பக்கங்கள் கொண்ட எட்டு நால்களாக அமையும். இந்தத் திட்டத்தை இவ்வளவு நேர்த்தியாக முன்னெடுத்துச் சென்றதிலும், கூட்டுழைப்பையும் நல்லுறவையும் மேம்படுத்துவதிலும் இவருடைய இடையறாத உழைப்பும் நல்லவறிவும் உதவியிருக்கிறது என்பது உண்மை.

(186 ஆம் பக்கம் வருக)

எஸ். பத்மநாதன்

செல்லிட தொலைபேசிப் பாவனையும் ஏற்படும் விவைவகங்கள்

செல்லிட தொலைபேசிகளின் பாவனை இன்றைய நாளில் - ஒவ்வொரு நிமிடத்தின் பரப்பையும் தீர்மானிக்கும் அதிரடி ஊடகமாக உருவெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. உலகின் எந்த முலையில் இருந்தும் தகவல்களை மிகவும் எளிதாக பரிமாறிக் கொள்ள கையடக்க சாதனமாக விளங்குவது செல்லிட தொலைபேசிகள்தான்.

மனிதகுல வரலாற்றில் மிகப் பெரிய சாதனையாக கருதப்படுவது செல்லிட தொலைபேசிகளின் கண்டுபிடிப்பாகும். ஆனால், இத்தகைய சாதனைகளை வியந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில் அதீதமான செல்லிட தொலைபேசிப் பாவனையால் பல உடல்-உள் பாதிப்புகள் பற்றிய அச்சம் தரும் ஆய்வுகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சாதாரண பாவனையால் பல்வேறு நல்ல விவைவகங்கள் ஏற்படத்தான் செய்கின்றன. அதில் இருவேறுபட்ட கருத்துகள் இல்லை.

Mobile Phone, Cellular Phone, Hand Phone, Smart phone எனப் பல பெயர்களால் பல்வேறு தொலைபேசிகள் வந்தாலும் அடிப்படையில் எல்லாமே செல்லிட தொலைபேசிகள்தான். சில தொழில்நுட்பங்களையும், அளவுகளையும் மாற்றி சந்தைக்கு வருகின்ற தொலைபேசிகளுக்கு எல்லையில்லை.

சின்னப் பிள்ளைகள் சொக்கிலேட் கடைகளை ஆசையோடு பார்ப்பதுபோல் இளம் வயதினர்கள் இத்தொலைபேசி மையங்களில் மொய்த்து நிற்பதைகளைக் காணமுடிகின்றது. அடிக்கடி அதனை மாற்றி மாற்றி வாங்குவதில் மிகவும் பெருமிதம் அவர்களுக்கு. இன்று இத்தொலைபேசி இல்லாதவர்களைக் காண முடியாது. இத்தகைய போன்களை காதுகளில் வைத்துக் கொண்டு அங்கும் இங்கும் அவசரமாக ஓடிச் செல்பவர்களை காணமுடிகிறது.

பிச்சை எடுப்பவர் முதல் பெரிய பெரிய கனவான்கள் வரையில் இதன் தேவை உண்டு. கடவுளுக்குப் பூசை செய்யும் அர்ச்சகர்கூட பூசை செய்யும் நேரத்தில் அழைப்பு வந்தால் பதில் சொல்லுவதிலேயே கண்ணாயிருப்பார். இளையோர்களின் மோகம் அடங்கும். சிலர் இரண்டு மூன்றென வைத்திருப்பார்கள். அதில்கூட அவர்களது பெருமை அளவிட முடியாது. இரண்டு இளையோர் சந்தித்தால் புதுப்புது தொலைபேசிகளைப் பற்றியே கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

1876இல் மார்ச் மாதம் கண்டிய விஞ்ஞானி கிரஹாம் பெல் கம்பியூடான் தொலைபேசியை கண்டுபிடித்தார். சிக்காகோவில் இருந்த தன் உதவியாளருக்கு முதல் அழைப்பை விடுத்தார். “Watson, come here, I want you” என்ற பேச்சினாடாகவே ஆரம்பித்தார். அப்போது இதனை ‘Vibka Phone’ என்றே பெயரிட்டிருந்தார். இவரை நவீன் தொடர்பு சாதனங்களின் தந்தை (Father of Modern Communication) என அழைக்கின்றனர். இதன் பின்பே தொலைபேசிகள் கம்பியில்லாத வடிவங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

இரண்டாவது மகாயுத்த காலத்தில் இதன் தேவை மிக அதிகரித்தமையால் AT+T நிறுவனம் 5000 பேருக்கு இச்செல்லிட தொலைபேசிகளைப் பாவிக்கக்கூடிய வசதிகளைச் செய்தது. Motorola நிறுவனம் இத்துறையில் பல ஆய்வுகளைச் செய்து புதுவிதமான தொலைபேசிகளைச் சந்தைப்படுத்தியது.

1979இல் ரோக்கியோவில் ‘Analog Cellular System’ என்பதைக் கண்டுபிடித்தமையாலேயே தொலைபேசி உலகில் பெருமாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. ‘Cellular Phone’ என்ற பெயரில் இவை சந்தைக்கு வந்தன.

அமெரிக்காவில் Advanced Mobile Phone System – AMPS முறை அறிமுகமாயிற்று. இதனால் 1987களில் பல நிறுவனங்கள் தொலைபேசிகளை வித்தியாசமாகச் செய்ய ஆரம்பித்தன.

இரண்டாவது தலைமுறைக்குரிய தொலைபேசிகள் ஐரோப்பாவில் உருவாயிற்று. ஐரோப்பிய நாடுகளில் GSM, அமெரிக்காவில் CDMA என்ற பெயரில் இது உருவாகியது. 1993இல் IBM நிறுவனம் வினைத்திற்கு தொலைபேசிகளை (Smart Phone) அறிமுகம் செய்தது. இதில் தொலைபேசி, அழைப்பு பதிவு, அச்சுநகல், நேரம், கணிதப்பொறி, குறிப்பெழுதல், மின்னஞ்சல் எனப் பல வசதிகள் உண்டு. ஐப்பான் மூன்றாவது தலைமுறைக்காக 3G மாதிரிகளை உருவாக்கியது. G என்ற எழுத்து தலைமுறை (Generation) என்பதைக் குறிக்கும். உலகில் தற்போது 1.2 பில்லியன் மக்களிடம் தொலைபேசிகள் உள்ளன.

இதன் பாவனை இல்லாத நாடுகளே இல்லை என்றாகிவிட்டது. சீனாவில் 519.7 மில்லியன் மக்களிடம் செல்போன்கள் உள். 2018இல் இது 700 மில்லியன் ஆகலாம் என அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. அப்பிள், சாம்சன், ரோஜேர்ஸ், பெல் நிறுவனம், நோக்கியா, பைடோ (FiDo), CP Canada, மோட்டரோலா, சோனி நிறுவனங்கள் உலக சந்தையில் மிகப் பிரபலம் பெற்றவை.

உலகின் எந்த முறையிலும் உள்ள ஒருவருக்கு சில எண்களை அமுத்தினால் போதும் என்ற அளவிலும், ஒரு விரலால் இதனை செய்ய முடியும் என்பதும் ஒரு வியப்போகும். காதர் கிளாக் கூறிய வரிகள் முக்கியமானவை. “Personal Transceiver, so small able to call a person anywhere on earth merely by dialing a number”.

இன்று எல்லோரது வாழ்வும் - ஆரோக்கியமும் ‘செல்வசம்’ ஆகியுள்ளது. எல்லோருமே இச் செல்லிட தொலைபேசிகளுக்குள் புதைந்து விட்டோமோ என்று எண்ணத் தோன்றும்! தமிழ்நாட்டில் ‘Smart phone’ ஒன்றைப் புதிதாக வாங்கிய ஒருவர் அதனை கோயிலுக்கு எடுத்துச் சென்று அதற்கு அர்ச்சனை செய்த சம்பவம் ஒளிபரப்பு சேவையில் காணமுடிந்தது. இப்படியுமா என்று எண்ணத் தோன்றியது.

வீதியில் நடக்கும்போது, வண்டியைச் செலுத்தும்போது, வீதியில் குறுக்காக ஓடும்போது, நடு இரவு நேரத்தின்போது என எல்லாருடைய வாழ்வும் இத் தொலைபேசியிலேயே கழிகிறது. பலர் இதற்கு அடிமையாகி (Addiction) விட்டார்களோ என்றும் எண்ணத் தோன்றும்.

பல தேவைகளையும், சேவைகளையும் முடித்து வைப்பதில் செல்லிட தொலைபேசிபோல் எதுவும் இல்லை. பெண்களின் பாதுகாப்பு, திடீர் சந்திப்புகள், அவசர சூழ்நிலைகள், வைத்திய நிலைய தொடர்பு கொள்ளல் இதனால்தான் செய்ய முடிகிறது.

தற்போது உள்ள சாட்டிலைட் அமைப்புகள் வந்த பின்வு இதன் பாவனையும், விரைவும் மேம்படுத்தப்பட்டுள்ளது. விமானத்திலிருந்தும், விண்வெளியிலிருந்தும்கூட புவிக்குத் தொடர்பு கொள்ள முடிகிறது. சர்வதேச பணச் சந்தைகள், போட்டி வியாபாரங்கள் என்பவற்றுக்கும் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பினைக் கொள்ள முடியும்.

இது ஒரு ஆடம்பரப் பொருள் அல்ல. மிகவும் அத்தியாவசியப் பொருள் என்றாகிவிட்டது. வெளியே செல்லும் எவரும் முதலில் தேடுவது இந்த தொலைபேசியைத்தான். காரணம் இது வெறும் பேச்சுச் சாதனம் மட்டுமல்ல. செல்லும் இடத்தில் தனியாக இருந்து இதில் விளையாட முடிகிறது. விண்ணப்பப் பத்திரம், இணைய தொடர்புகளை ஏற்படுத்த முடிகிறது. சில இரகசியங்களை சேர்த்து வைக்கவும் முடிகிறது.

MP3 என்னும் பதிவு மூலமாக ஏராளமான பாடல்களைக் கேட்க முடிகிறது. GPS மூலம் வீதிகள் செல்லும் வழிமறைகளை அறிய முடிகிறது. படிப்படியாக பல்வேறு வசதிகள் இவற்றுள் வருவதால் இதுவும் ஒரு கடவுள் மாதிரியே சிலருக்கு உள்ளது.

செல்லிட தொலைபேசி மூலம் ஒருவரது தொடர்பாடல் திறன் (Communication skill) கூடுகிறது என ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. பெற்றோர், பிள்ளைகள் தொடர்புகள் அதிகரிக்கின்றன. SMS மூலம் செய்திகளை அனுப்பி பல கொம்பளிகள் ஓரிடத்தில் இருந்தபடியே பல மில்லியன் டாலர்களைச் சேமிக்க முடிகிறது.

தற்போதுள்ள தொலைபேசிகளில் செல்பி (Selfie) எனப்படும் சுயமான படப்பிடிப்பு (Self photo) செய்ய முடிகிறது. உலகெங்கும் செல்பி மோகம் மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. 2014ம் ஆண்டு கண்டுபிடிப்புகளில் இதுவும் முக்கியமானது.

பிலிப்பைன்ஸ் தலைநகர் மணிலா நாட்டினை செல்பி நகரம் என அழைக்கின்றனர். இப்படிப் பல நாடுகளில் இதன் பாவனை கூடிச் செல்கிறது.

இந்தியாவில் செல்பி படப்பிடிப்புக்காக பல மாணவர்கள் வெளியே செல்கின்றனர் என்ற கருத்தும் உள்ளது. பலர் செல்பி படம் எடுக்கச் சென்று தவறி விழுந்து மரணித்தும் உள்ளனர். செல்பிக்கு அடுத்து ‘WeDie’ என்ற புது போன வசதியும் வந்துள்ளது. பராக் ஓபாமா, நாரேந்திர மோடி போன்றோர் இதனைப் பாவித்து குழுவான படங்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

செல்லிட தொலைபேசிகளின் அதீதமான பாவனை பலருக்குப் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகிறது என்ற பல ஆய்வுகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. முதலாவது பிரச்சனை அடிக்கடி போன்களை மாற்றி மாற்றி வரும் இளையோர்கள் பலர் பணத்தை அதிகமாக செலவு செய்கின்றனர் என்பதாகும்.

நூற்றுக்கணக்கான கவர்ச்சிகளுடன் சந்தைக்கு வரும் தொலைபேசிகளை வாங்குவதில் பெரும் நெருக்கடிகளே உள். பேற்றோர்களுடன் முரண்டு பிடித்துக் கொண்டும் பலர் உளர். பலருக்கு இது ஒரு மறைமுக செலவாகும். தொலைபேசிக்கு அடிமையாகி போனவர்கள் நிலை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கும். உடைகள் மாற்றுவதுபோல் அடிக்கடி தொலைபேசிகளை மாற்றுவர்களை நிறையவே காண முடியும்.

அண்மையில் ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்கள் இவ்வகையான செல்போன்களின் அதீதமான உடல்-உள பாதிப்புகள் பல ஏற்படுவதாக கூறியுள்ளனர். மூலையில் உள்ள நலமான செல்கள் பல நலிவுவதால் காலப்போக்கில் ‘Glyoma’ எனப்படும் புற்றுநோய் ஏற்படலாமெனக் கூறியுள்ளனர்.

அதேபோன்று 2003இல் ‘International Journal of Oncology’ என்ற மருத்துவ இதழிலும் இதே கருத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் செல்லிட பேசிகள் மூலம் நுண்ணுயிர்கள் சுமக்கப்படுகின்றன எனவும், இதுவும் பல நோய்களை உருவாக்கும் எனவும் அறிக்கைகள் உள். ‘ஸ்டேபோலோ’ என்ற நுண்ணுயிர்கள் இதில் உளதெனவும் ‘குடோமோனல்’ என்ற நுண்ணுயிர்களும் இதில் உயிர் வாழ்வதாகவும் கருதப்படுகிறது.

அத்துடன் ‘சால்மொன்லா’ போன்ற நுண்ணுயிர்கள் உடலில் பல நோய்களை உண்டாக்க வல்லவையாகும்.

செல்லிட தொலைபேசிகளின் அதீத பாவனையால் காது கேளாதவுர் தொகை கூடுதலாக ஏற்படுவதாகவும் ஆய்வுகள் உள். கட்டுப்பாடின்றித் தொலைபேசிகளை பாவிப்பதால் ‘Acoustic Neuroma’ நோய் ஏற்படுகிறது.

அத்துடன் ‘Lancet’ என்ற மருத்துவ இதழில் ‘மெர்கோலா’ என்ற மருத்துவ ஆய்வாளர் செல்போன் கதிரியக்கத்தால் மூளை பாதிப்புறுவதாகக் கூறுகிறார். தொடர்பாவனையால் தோல் அழற்சி ஏற்படலாம். இதனால் ‘Mobile Phone Dermatitis’ என்ற புதிய மருத்துவச் சொல்லும் உருவாகியுள்ளது.

அத்துடன் சில போன்களின் பிற்பகுதியில் பூச்ப்படும் ‘நிக்கல்’ தோல் நோய்களை ஏற்படுத்தலாமெனப்படுகிறது.

சிலர் தலைமாட்டில் போன்களை வைப்பதால் அதிலிருந்து வெளியேறும் கதிர் மூலமும் உடல் பாதிப்பு ஏற்படலாம்.

தற்போது செல்போன் முகம் (Cellphone Face) என்ற மருத்துவ சொல்லும் பாவனையில் உள்ளது. இதன்படி எந்தக் கைப்பழக்கம் உள்ளவரும் காது கண்ணம் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்த முனைவர்.

இதனால் சிவப்பு வண்ண அழற்சி உண்டாகிறது. சிலர் கண்ட கண்ட இடங்களில் தொலைபேசிகளைப் போட்டு வைத்திருப்பர். இதனால் மில்லியன் கணக்கான வைரஸ், பக்ரீனியா அதனுடன் காவிச் செல்லப்படுகின்றன.

செல்போன்களை எந்த இடத்தில் வைத்துக் கொண்டு செல்கிறோம் என்பதிலும் சில பிரச்சனைகள் ஏற்படலாம். சிலர் தமது நீள களிசான் பொக்கட்டுகளில் அதிக நேரம் வைத்திருப்பர். இதனால் ஏற்படும் கதிரியக்கம் விந்தனுக்களின் (Sperm) எண்ணிக்கையை வெகுவாக பாதிக்கிறது.

அத்துடன் உயிரனுக்களின் உருவமும் மாறலாம், ஆண்மைத் தன்மையும் குறையலாம். பிள்ளைகளின் மண்டையோடுகள் மென்மையானவை. சிலவேளைகளில் பிள்ளைகள் இத் தொலைபேசியை வைத்து விளையாடுவர். இதனாலும் அவர்களது மண்டையோடு மட்டுமல்ல பல நோய்களுக்கும் உள்ளாவர்.

பல வீடுகளில் இத்தகைய தொலைபேசிகள் கணவன் மனைவி சண்டைகளுக்கிடையே சிக்கித் தவிக்கின்றன. எவ்ராவது முதலில் கோபம் வந்தவர் தனது தொலைபேசியை கீழே எறிந்து உடைக்கவும் செய்வார்.

செல்லிட தொலைபேசி பாவனையால் மற்றி நோய் ஏற்படுமென அவுஸ்திரேலியாவிலுள்ள மொனரஸ் பல்கலைக்கழகம் செய்த ஆய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அதிகமாக தொலைபேசி பாவிப்பவர்களின் நுண்ணறிவு குறைந்துள்ளதாக காணப்பட்டது.

இவ்வாறான ஞாபகமற்றியால் ‘அல்சைமர்’ நோய் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. அத்துடன் தொடர்ந்து உணர்ச்சியோடு பேசிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இதய நோய் ஏற்படவும் கூடும். முகம் காணாத பலர் தொலைபேசி மூலம் பல பொய்களையும், பித்தலாட்டங்களையும் செய்கிறார்கள் - காதலர்களுக்கு மட்டும் இது சர்வரோக நிவாரணியாகவுள்ளது.

நூலகங்களிலும், சினிமா தியேட்டர்களிலும் வைத்தியசாலைகளிலும் அடிக்கடி தொலைபேசியால் அமைதியை குலைப்பவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். பொதுவாக தூக்கத்துக்கு ஒரு மணி நேரம் முன்பு எவ்வித மின்னணு உடபகரணங்களையும் உடபயோகிக்கக் கூடாது என்பது மருத்துவர்களது வேண்டுகோள்.

இருந்தாலும் போன்றங்கள் தூங்குகிறார்கள், போனில்தான் விழிக்கிறார்கள். இதனால் என்ன நடக்கப் போகின்றது என்பது தெரியவில்லை!

சரியான செல்லிட தொலைபேசி வைத்திருப்பவர்கள் சில தீர்மானங்களை எடுக்கலாம். முக்கியமான விடயங்களை குறுகிய வேளையில் பேச முயற்சிக்கலாம், நல்ல சப்த அலைகளுடன் கூடிய தொலைபேசியை தெரிவு செய்யலாம்.

இது பக்க கண்ணப் பகுதியில் உள்ள காதில் வைத்து பாவிக்கலாம். தொலைபேசிகளை விற்கப்படுகின்ற கவர்களை பாவிக்கலாம். வாரத்துக்கு ஒரு தடவை ஸ்பிரிட் மூலம் துப்பரவு செய்யலாம்.

வாகனங்களில் கண்ணாடிகளை மூடிவிட்டு செல்போன் பாவிப்பதனை தவிர்க்கலாம். வாகனங்கள் செலுத்தும்போது தொலைபேசி பாவனை குற்றமாக கருதப்பட்டாலும் பலர் தொடர்ந்தும் பாவிக்கவே செய்கின்றனர். இதனால் ஏற்படுத்தப்படும் விபத்துகளே அதிகம்.

தகவல் தொடர்பில் மிகப்பெரிய சாதனையாக கருதப்படும் செல்லிட தொலைபேசியின் வசதி மட்டும் இல்லையென்றால் உலகமே உறங்கிவிடும். செயலற்ற நிலைக்கே நாம் வந்து விடுவோம். இன்று எல்லாமே ‘செல்வசம்’ என்ற நிலையிலேயே வாழப் பழகி விட்டோம்.

இதனை முற்றாகவோ அல்லது அரைகுறையாகவோ நீக்கிவிட முடியாது. அப்படி எண்ணுவதும் பொருத்தமாகாது. தேவை, அவசியம், சிக்கனம், சுகாதாரம், பாதுகாப்பு என்பவற்றினை உணர்ந்து பாவிப்பதே இன்றைய தேவையாகும். நமக்கு தகவல்களையும், ஆச்சரியங்களையும் அன்றித்தரும் செல்லிடத் தொலைபேசியை எமது நல்ல நண்பனாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

இதனை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் அப்பிள் நிறுவனத்தின் iPhone 6s புதிதாகச் சந்தைக்கு வந்துள்ளது. அத்துடன் ரோஜேர்ஸ் நிறுவனமும் இதே பெயரில் தொலைபேசிகளை சந்தைப்படுத்துகிறது.

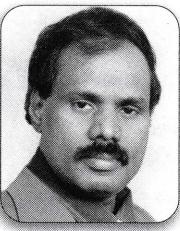
அதேவேளை MacRumors நிறுவனம் iPhone 7 என்ற புது போனை 2016இல் கொண்டுவரவுள்ளது. இதற்குப் போட்டியாக அப்பிள் நிறுவனமும் அடுத்த வருடம் iPhone 7 வெளிக் கொண்டு வரவுள்ளது.

2007 முதல் 2G என்ற பெயருடன் வந்த இந்த iPhone வரிசை 3G, 3Gs, 4, 4s, 5, 5c + 5s, 6, 6c, 6s, 6+, 7 என்று தொடர்கிறது.●

Mobile Phones

Before the devices that are now referred to as mobile phones existed, there were some precursors.

In 1908 a Professor Albert Jahnke and the Oakland Transcontinental Aerial Telephone and Power Company claimed to have developed a wireless telephone. They were accused of fraud and the charge was then dropped, but they do not seem to have proceeded with production. Beginning in 1918 the German railroad system tested wireless telephony on military trains between Berlin and Zossen. In 1924, public trials started with telephone connection on trains between Berlin and Hamburg. In 1925, the company Zugtelephonie A. G. was founded to supply train telephony equipment and in 1926 telephone service in trains of the Deutsche Reichsbahn and the German mail service on the route between Hamburg and Berlin was approved and offered to 1st class travelers.

வயிரழகு திவ்வியராஜன்

புகலீ வாழ்வில் பெற்றோர் பிள்ளைகள் தொடர்பாடல்

தாயக வாழ்வில் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கிடையிலான இருக்கவில்லை. தொடர்பாடல் எனும்போதே மொழி அங்கு முதன்மையாகின்றது. தாயகத்து வாழ்க்கை முறை இலகுவாக இருந்ததும், பெற்றோர் பிள்ளைகள் சமூகம் ஆகிய மூன்று தரப்பிலும் தமிழ் ஒன்றே தொடர்பாடல் மொழியாக இருந்ததும் அங்கு தொடர்பாடல் சமூகமாக அமைய இடமளித்தது. ஆனால் புலம்பெயர் வாழ்வில் நிலைமை அப்படியில்லை. பல்வேறு சமூகங்கள், பல்வேறு மொழிகள், பல்லினப் பண்பாடுகள், வெவ்வேறான வாழ்க்கை முறைமைகள். பிள்ளைகளின் முதல் மொழி பெற்றோரின் மொழியாக அல்லாது வேறு மொழியாக (ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, டச்சு போன்றன) மாறிவிட்டது. பாலர் நிலையிலிருந்து அவர்கள் கல்வி கற்பதும் நன்பர்களுடன் சக மாணவர்களுடன் உரையாடுவதும் பெற்றோருக்கு அதிகம் பரிசுசமயில்லாத வேற்று மொழியே. இதிலிருந்தே தொடர்பாடல் பற்றிய எல்லாச் சிக்கல்களும் ஆரம்பிக்கின்றன.

தமிழ் ஓலியிழந்த இல்லங்கள்

பேச்சு மொழி என்பது வீடுகளுக்குள்ளால் பெற்றோர் மூலமாக வரவேண்டியது. இதில் பல பெற்றோர் தவறி வருகின்றார்கள். தமிழ் கற்பிப்பதில் பல பெற்றோர் அக்கறையோடு இருந்தாலும் வகுப்பறைகள் மூலம் பேச்சு மொழியைக் கொண்டுவர முடியாது என்பதை இவர்கள் மறந்து விடுகிறார்கள். குழந்தைகளின் மழைல மொழி பெற்றோரின் தாய்மொழியாக இருக்க வேண்டும். அங்கிருந்து தொடர்பாடல் வளர்க்கப்பட வேண்டும். குழந்தைகள் வளர்ந்துவரும் எல்லாப் பருவங்களுக்கும் தொடர்ச்சியாக அந்த மொழியைக் கொண்டு செல்லல் வேண்டும்.

சிறு குழந்தைகளும் பிரத்தியேகக் கல்வி (Tuition)யும் குழந்தைகளின் முதன்மையான ஆசிரியர்கள் பெற்றோரன்றி வேறு எவரும் இல்லை. இரண்டு மூன்று வயதுக்குட்பட்ட சிறு குழந்தைகளுக்கும் ‘ரியூசன்’ அவசியமா? கொஞ்ச நேரம் ஒதுக்கி குழந்தைகளுடன் கொஞ்சிக் குலாவி அவர்களுக்குத் தேவையான அடிப்படைக் கல்வியை பெற்றோரால் வழங்க முடியாதா? இளம் மழைலகளுக்குத் தேவையான (Early childhood centres) நிலையங்களுக்கு அவர்களைக் கொண்டு செல்வது பயனுள்ளது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால்

பிள்ளைகளின் மனதில் அதிக சமைகளையும் வெறுப்பையும் விரக்தியையும் தோற்றுவிக்கூடிய பிரத்தியேகக் கல்வி நிலையங்களுக்கு இளம் மழைலையரை அனுப்ப வேண்டிய தேவை என்ன? அம்மா, அப்பாவுக்கு நேரம் இல்லையென்றால் வீட்டில் இருக்கும் அம்மமாக்கள், அம்மப்பாக்கள், அப்பம்மாக்கள், அப்பப்பாக்களால் பல விடயங்களை மழைலையருக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வாய்ப்புண்டு. ஒருபுறம் தமது பேரப்பிள்ளைகளுடன் பேசவும், கூடிக்குலாவவும், விளையாடவும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைப்பதோடு தாய்மொழியிலான தொடர்பாடல் விருத்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல்வேறு பிரத்தியேக வகுப்புகளுக்கு பிள்ளைகளை ஈடுபடுத்தும்போது வயதுக்கு மீறிய சமையில் பிள்ளைகள் களைத்துச் சோர்ந்து போவது மாத்திரமன்றி பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுடன் அளவளாவும் நேரங்களையும், உரையாடும் நேரங்களையும் இழந்து போகிறார்கள். இது சிறுக் சிறுக தொடர்பாடல் இடைவெளியை உருவாக்கும்.

பிள்ளைகள் வளர் வளர் தொடர்பாடலும் வளர் வேண்டும். பிள்ளைகள் வளர் வளர் பெற்றோருடனான உரையாடல்களைக் குறைத்து தமது ஒத்த வயதினருடனும், பாடசாலை நன்பர்களுடனும் அதிகம் உரையாடுகின்றார்கள். இது மிகவும் இயல்பானதே. ஆயினும் பெற்றோர் தாமாகவே வலிந்து தமது பிள்ளைகளுடனான உரையாடல்களை தொடர்ந்தும் பேணுவது அவசியமாகும். அவர்களது எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் பாடசாலைக் கல்வியைப் பற்றியும், பாடங்களில் உள்ள குறைநிறைகள் சிரமங்கள் பற்றியும், அவர்களுக்கு இயல்பாகவே விருப்பமானதும் ஈடுபாடு உள்ளதுமான விடயங்கள் பற்றியும் ஒவ்வொரு நாளும் அவர்களுடன் உரையாடி வருவதன் மூலம் பிள்ளைகளுடனான தொடர்பாடல்களை வளர்த்துக் கொள்ளலாம். பொதுவான விளையாட்டு, சினிமா, கலை, அரசியல், சமூகம் சார்ந்த விடயங்கள் தொடர்பான கருத்துப் பரிமாற்றங்களை அவ்வப்போது செய்து வருவதும் தொடர்பாடலுக்கு அவசியமானதாகும். அங்கு மொழி தடையாக இருக்கத் தேவையில்லை. தெரிந்த மொழிகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

நவீன தொடர்புச் சாதனங்கள், சமூக வலைத்தளங்களின் பாதிப்பு (Technology & Social Medias) வளர்ந்துவரும் பிள்ளைகள் குறிப்பாக இளவயதினர் பாடசாலை தவிர்த்த நேரங்களில் கணினியிலும் ஐபோன்களிலும், ஐபோட், ஐபாட், ரப்லெற் (taplet)

போன்றவற்றிலும் இவற்றினுாடாக முகநூல், ருவிற்றர் போன்ற சமூக வலைத்தளங்களிலும் இணையத்தினுாடாக விளையாட்டுகள் (games), திரைப்படங்கள் போன்ற பொழுதுபோக்குகளிலும் முழுகிப் போகிறார்கள். இந்த நிலை எல்லா வீட்டுகளிலும் அதிகரித்துச் செல்வதால் பெற்றோர் - பிள்ளைகளுக்கு இடையிலான தொடர்பாடல் ஒரு சொல், ஒரு தலையாட்டல், ஒர் உடலசைவு என்ற அளவில் குறுகிப் போடுவிளைத்தயும் காண முடிகிறது. எதைக் கேட்டாலும் எனக்குத் தெரியாது (I don't know) என்ற ஒரு வார்த்தையுடன் தப்பித்துப் போகும் ஒரு போக்கினையும் காண முடிகிறது. தமது பிள்ளைகள் தம்முடன் உரையாடுகிறார்கள் இல்லையே என்ற ஏக்கமும் ஒருவகை விரக்கத்தியும் பெற்றோரிடம் விஞ்சகிறது. இவற்றைவிட திருமணக் கொண்டாட்டங்கள், கலைநிகழ்வுகள், சமூக நிகழ்வுகளுக்கு அழைத்து வரப்படும் சிறுவயதினரும் கையில் ஒரு ஜோரைன் அல்லது ஜபாட்டை வைத்துக் கொண்டு தமது பெற்றோருடன் மட்டுமன்றி எவருடனுமே பேசாமல் எப்போதும் அதை நோன்டிக் கொண்டு இருப்பதையும் காண்கிறோம்.

நவீன் தொடர்புச் சாதனங்களை பாவிப்பதில் எப்போது, எங்கே, எதற்கு, எந்தளவு நேரம் என்ற விதமான ஒரு கட்டுப்பாடும் சமநிலையும் பேணப்படாதவிடத்து உரையாடல், தொடர்பாடல் எனும் நிலைகளுக்கும் அப்பால் பல்வேறு பாதகமான விளைவுகளுக்கும் பிள்ளைகள் முகம் கொடுக்க நேரிடும். தொழில்நுட்பச் சாதனங்களுக்கு அடிமையாதலால் கண்முன்னே காணும் உயிரும் உறவும் தள்ளி வைக்கப்படும் அவலம் நிகழ்கிறது.

பெற்றோர் - பிள்ளைகள் தொடர்பாடலைப் பேணுவதற்கு பின்வரும் ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

இவை பெற்றோர் தரப்பிற்கு உரியவை.

குழந்தையின் மழைலைப் பேச்கத் தொடக்கம் பெற்றோர் தமது தாய்மொழிலையே குழந்தையுடன் உரையாடலும் அதைத் தொடர்ந்தும் வளர்த்துச் செல்லும்.

பிள்ளைகள் விரும்பும் விடயங்களை கூடுதலாகப் பேசுதல், எப்போதும் புத்திமதி சொல்வதைத் தவிர்த்தல்.

பிள்ளைகளிடம் அபிப்பிராயங்களைப் பெறுதல் கூடுதலாகக் கேட்டல் (listening)

பிள்ளைகளை குடும்பப் பொதுவிடயங்களில் பொறுப்புகளுடன் ஈடுபடுத்துதல். சில சில சிறிய பொறுப்புகளைப் பகிர்தல்.

குடும்ப உறுப்பினர் அனைவரும் ஓன்றாக இருந்து ஒரு நேரச் சாப்பாட்டையாவது உண்ணுவதும் அப்போது குடும்ப விடயங்களைக் கலந்து உரையாடுவதும்.

பாடசாலை விடயங்களை, கல்வி முன்னேற்ற விடயங்களை பிள்ளைகளுடன் கலந்து கதைத்தல், சிறிய விடயங்களைப் பெரிதுபடுத்தாதிருத்தல்.

குறை கண்டுபிடிக்காது திறந்த மனத்தோடு ஆக்கழுவ்மாக உரையாடுதல்.

உடை, உணவு போன்ற பெளதீக்கத் தேவைகளுக்கு அப்பால் பிள்ளைகளின் உளவியல், உணர்வு சார்ந்த விடயங்களில்

ஆதரவாக இருந்து கலந்து பேசி வழிகாட்டி உதவுதல். பிள்ளைகள் தம்மை எப்போதும் அணுகவும் ஒளிவு

மறைவின்றிப் பேசுவும் ஆன சூழலை வளர்த்தல், நட்பாக பிள்ளைகளுடன் பழகுதல்.

இனி பிள்ளைகள் தரப்பில் பின்வரும் ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

தமது நலனிலும், உயர்ச்சியிலும் ஆகக்கூடிய அக்கறை உள்ளவர்கள் பெற்றோரைவிட வேறு எவரும் இல்லை என்பதை நம்புதல்.

எதையும் மனத்துக்குள் அடக்கி வைத்திருக்காது பெற்றோருடன் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்.

பெற்றோரின் வயது, அனுபவம், பட்டறிவு இவைகளை மதித்து தமக்கு உதவக்கூடிய ஆலோசனைகளை அவர்களிடமிருந்து பெறுதல்.

திறந்த மனத்தோடு பெற்றோருடன் பழகுதல் (Open communication).

பலமொழி, பல இன, பல்கலாசாரச் சூழலில் தாம் அடையும் அறிவை, அனுபவங்களை, சவால்களை, வெற்றிகளை தமது பெற்றோருடன் கலந்து உரையாடுதல், பகிர்ந்து கொள்ளுதல்.

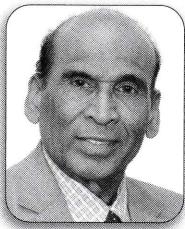
பெற்றோருடன் பேசுவதற்கும் கலந்துரையாடுவதற்கும் நேரம் ஒதுக்குதல், இதற்காக கணினி, இணையம், சமூக வலைத்தளங்கள் பொழுதுபோக்குகளுக்கு ஒதுக்கும் நேரத்தை குறைத்து சமநிலைப்படுத்துதல்.

தொடர்பாடலில் மொழி முதன்மையானது. ஆயினும் அது மொழியையும் கடந்த உணர்வோடும் உறவோடும் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. இது பெற்றோர் தரப்பிலும் பிள்ளைகள் தரப்பிலும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.●

Tamil

Tamil language is more than 5000 years old and its literature is vast and varied. Tamil is one of the longest surviving classical languages in the world. Just 14 years ago, a survey concluded there were 1,863 newspapers published in Tamil proving the language is still used today.

Many scholars believe the origins of language are not suitable for serious study due to the lack of evidence. This list hones in on the oldest known languages still in existence today. Theory has it that the need for verbal communication arose because man formed groups to better hunt, thereby creating the need to communicate with one another. Language has evolved from the grunts and sounds of ancient man to today's more sophisticated words and phrases.

கதிர் துரைசிங்கம்

வளர்ந்துள்ள இழந்தலை சில...

புத்து மனவறை, இடியப்ப உரல், பிட்டுக்குழல், நீர்த்துப்பெட்டி, தட்டச்ச இயந்திரம், Video Cassette, VCR, Audio Cassette, Audio Player, Tube Television, Film Roll, Penny Poem, பல இன்று பெரும்பாலும் அற்றுப் போய் விட்டன. மற்றும் புகைப்படப் பிரதிகள் சேகரித்தல், திரையரங்கில் திரைப்படங்கள் பார்த்தல், கடிதத் தொடர்பு, தபாற்பெட்டிப் பாவனை போன்ற பல விடயங்கள் அருகி வருகின்றன.

இவை ஒருபுறம் இருக்க - இந்தக் காலப் பகுதியில் எம்மவர் வாழ்க்கை முறையில் ஆத்மார்த்தமாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் சிலவற்றை விபரிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

சந்திப்பும் உரையாடலும்

எங்களில் அநேகரிடம் ஆரம்பத்தில் தனியாக வீடோ, மோட்டார் வாகனமோ இருக்கவில்லை. பேருந்திலும், நிலக்கீழ் பேருந்திலும் நாங்கள் குடும்பமாகப் பயணித்து, தெருத்தெருவாக நன்பர்கள், உறவினர்கள் வீடுதேடி சந்தித்து உரையாடி உண்டு மகிழ்ந்தோம். தாயக உறவுகள் பற்றியும், தாயக உணவு தயாரிக்க தேவையான பொருட்கள் தேடுவது, தயாரிப்பது பற்றியும், வேலை தேடுவது பற்றியும், குடியிருமை எடுப்பது பற்றியும் மட்டுமே எமது உரையாடல்கள் இருந்தன. காலப்போக்கில் வீட்டு வசதி, குடியிருமை, வாகன வசதி, விலாசம் கண்டுபிடிக்க G.P.S வசதி என்று எல்லாமே கிடைத்தன. ஆனால் குடும்பமாக உறவினர்கள், நன்பர்கள் வீடு சென்று சந்தித்து அன்றைய வழக்கம் இன்று அருகிவருகிறது அல்லது அற்று விட்டது என்று சொல்லலாம். வீட்டுக்கு யாராவது விருந்தினர்கள் வரமாட்டார்களா என்று ஏங்கிக் காத்திருந்த காலத்தில் இருந்து எவ்ராவது வீட்டுக்கு வந்து விடுவார்களா என்று ஏங்கும் நிலைக்கு மாறிவிட்டோம். நாங்கள் ஆரம்பத்தில் தமிழர் இருக்கும் இடம் தேடி அங்கு வசித்தோம். இன்று இருக்கும் இடத்தைவிட்டு இல்லாத இடம்தேடி அலைகின்றோம்.

பழைய மாணவர் சங்கம், கிராம மக்கள் சங்கம், உத்தியோகத்தர்களுக்கான சங்கம், இலக்கிய சங்கம் என இங்கு இயங்கிவரும் அமைப்புகள் நடத்தும் பூங்கா ஒன்றுகூடல்கள், இராப்போசன ஒன்றுகூடல்கள், ஆண்டு விழாக்கள், கலை விழாக்கள் மற்றும் பிறந்தநாள் விழா, பூப்பு விழா, திருமண விழா, திருமணநாள் விழா, அரங்கேற்றம் முதலிய நிகழ்வுகளே இன்று சந்திப்பு இடங்களாக மாறி வருகின்றன. இன்றைய உரையாடல்கள்

உணவு தயாரிப்பது பற்றி அமைவதில்லை. நோய் இருப்பவர்கள் அவற்றை முறியடிக்கத் தாம் எடுக்கும் வழிமுறைகள் பற்றி உரையாடுவர். மற்றவர்கள் நோய் அணுகாமல் இருக்க தாம் எடுக்கும் கவனங்கள் பற்றி அலசவர். இரு சாராருக்கும் பொதுவானவை - இந்திய சின்னத்திரைத் தொடர்கள், சுப்பர் சிங்கர், சன் சிங்கர், ஜோடி நம்பர், மாணாட மயிலாட என்று இன்னும் பல. அன்று குடும்பமாக ஒரு விழாவுக்குச் சென்றவர்கள் இன்று தனித்தனியாக வெவ்வேறு விழாக்களுக்குச் செல்கிறார்கள்.

தொலைபேசியும் தொடர்பாடலும்

90களில் வருவாய் குறைவாக இருந்தபோது சர்வதேச தொலைபேசி அழைப்புக் கட்டணமும் அதிகமாக இருந்தது, கடிதம் எழுதும் வழக்கமும் அமலில் இருந்தது. ஆனாலும் அதிக நேரம் - அதிக செலவில் அனேகருடன் நாங்கள் உரையாட்னோம். இன்று நாம் பல வழிகளில் முன்னேறியும் வளர்ந்தும் உள்ளோம். சர்வதேச தொலைபேசிக் கட்டணம் ஏற்கக்குறைய இல்லை என்ற அளவுக்குக் குறைந்துவிட்டது. கைத்தொலைபேசி, இணையம், ஸ்கைப் (Skype) என்று தொடர்பாடல் வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் அதிகரித்துவிட்டன. ஆனால் நாம் தொடர்பாடும் சந்தர்ப்பங்கள், தொடர்பு கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை, உரையாடும் நேரம், உரையாடும் விடயம் எல்லாமே சுருங்கிவிட்டன.

நேரக்கட்டுப்பாடு இன்றி இலவசமாக உரையாடக் கூடிய வீட்டுத்தொலைபேசி அன்று மங்கலகரமாக அடிக்கடி ஒலித்துக் கொண்டு இருந்தது. முதலில் யார் எடுப்பது என்று போட்டு எடுப்பார்கள். எடுத்தவர் பேசி ஓய்ப் பல நிமிடங்கள் ஆகும். இன்று அந்த மங்கல ஒலி ஒலிப்பது அரிது. அப்படி ஒலித்தாலும் எடுப்பாரின்றி ஒலி நின்றுவிடும் அல்லது செய்திப் பதிவுக்குச் சென்று விடும். சிவப்பு சமிக்ஞை மின்னிக் கொண்டிருக்கும். விரைவில் தொடர்பு கொள்வோம் என்ற வாக்குறுதி தொடரும். சென்ற இடங்களிலிருந்து வீட்டுக்கு அல்லது வேறு ஒருவருடன் தொடர்புகொள்ள Telephone Booth தொலைபேசிகள் அன்று கைகொடுத்தன. 90களில் கைத்தொலைபேசி அல்லது செல்லிடத்தொலைபேசி என்று அழைக்கப்படும் Cell Phone பொதுமக்கள் பாவனைக்கு வரத் தொடங்கியது. இன்று Telephone Booth தொலைபேசியும், வீட்டுத் தொலைபேசியும் பாவனை குறைந்து காட்சிப் பொருட்களாக மாறியுள்ளன. சனத்தொகையிலும் பார்க்க செல்லிடத்தில் இருக்கும் இருவர் செய்தி பரிமாறவும், ஒரு வீட்டில் வெவ்வேறு அறையில் இருக்கும் இருவர் உரையாடவும் உதவும் இந்தத் தொடர்புசாதனம்

இன்னமும் ‘தொலை’பேசி என்றுதான் அழைக்கப்படுகிறது. Texting எம்மைத் தலைகுனிய வைத்தாலும் Selfie எம்மை தலை நிமிர வைக்கிறது. தொடர்பாடலை இலகுவாக்க வந்த தொழில்நுட்பம் தொடர்பைத் துண்டித்து வருகிறது என்பது புரிகிறது.

திருமணங்களும் அழைப்பும்

திருமண அழைப்பிதழில் “... பெரியோர்கள் நிச்சயித்து இருப்பதால் குடும்பமாக வருகைத்தந்து மணமக்களை ஆசீர்வதித்து...” என்ற வாசகத்தில் இன்றுவரை எவ்வித மாற்றமும் இல்லை. ஆனால், ‘வரமுடியாதவர்கள் அறியத்தரவும்’ (RSVP) ‘பெட்டிப் பரிசில்களைத் தவிர்க்கவும்’ (No Boxed Gifts) போன்ற அடிக்குறிப்புப் பட்டியல் நீள்கிறது. திருமணவிழாவுக்கு மதகுரு, மண்டபம், அலங்காரம், இசை, உணவு, ஒளிப்படம், நிழற்படம் என எல்லாவற்றையும் பெற்றோர்கள் அன்று தனித்தனியாக ஒழுங்கு செய்தார்கள். இன்று திருமணத்தையும், திருமண வைபவத்தையும் அநேகமாக பிள்ளைகள் நிர்ணயிக்கிறார்கள். தனித்தனியாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட விவகாரங்களை ஒன்றினைத்து மண்டப உரிமையாளர்களும், தனி முகவர்களும் ‘திருமணப் பொதி’ என்ற பெயரில் வழங்குகிறார்கள். விமரிசையாகவும், ஆடம்பரமாகவும், தரமாகவும் திருமண வைபவத்தை நடத்தவேண்டும் என்று விரும்பும் பெற்றோரினதும், மணமக்களினதும் என்னிக்கை அதிகரித்த வண்ணம் இருக்கிறது. விழாவின் தரம் தலைக்கு எத்தனை டாலர் என்பதில் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றால் தலைக்கணக்கைக் குறைக்கவேண்டும். அழைப்பில் ‘குடும்பமாக’ என்று இருந்தாலும் ஒரு குடும்பத்தில் இருந்து இருவருக்கு மேல் வருவதை எவரும் விரும்புவதில்லை. இதனால் RSVP யை கணக்கில் எடுக்காமல் இருப்பவர்களை அழைத்து ‘இரண்டா..’ அல்லது ‘ஒன்றா..?’ என்று கேட்டுக் கணக்குப் போடுகிறார்கள்.

புதுமணத் தம்பதிகள் வாழ்க்கை ஆரம்பிக்கத் தேவையான நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள், சவர்க்கடிகாரம், Album, Iron, Mixie, Grinder, Fan என்று பரிசுப் பொருட்களாக அன்று கொடுத்து வந்தோம். தங்களுக்குத் தேவையானவை தங்களுக்குத்தான் தெரியும் என்பதை உணர்த்த, தங்களுக்குத் தேவையான பொருட்கள் எவை, எங்கு வாங்கமுடியும் என்று பட்டியலிட்டு, அங்கு நீங்கள் பணம் செலுத்தினால் பொருள் தம்மை வந்து சேரும் என்ற அறிவுரையோடு, பெட்டியுடன் வரவேண்டாம் என்ற ஆணையையும் அழைப்பிதழில் இணைத்து விடுகிறார்கள் இணைய இருப்பவர்கள். முடிந்தவர்கள் அறிவுரையை ஏற்று அப்படியே செய்கிறார்கள். முடியாதவர்கள் வாழ்த்துமடலுடன் தங்கள் பண அன்பளிப்பைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள்.

முன்பு கல்யாண வீடுகளில் நாங்கள் இருக்கும் இடம் தேடி உணவு பரிமாறப்பட்டது. இன்று விமரிசையாக பெரும் செலவில் நடக்கும் கல்யாண வைபவங்களிலும் வரிசையில் காத்திருந்து, தட்டைக் கையில் ஏந்தி நாமே நமக்கு உணவு பரிமாறவேண்டிய நிலைமை நீட்கிறது.

முன்னர் திருமணங்களுக்கு அழைத்தால் மகிழ்வுடன் சென்று மனமார வாழ்த்தி வந்தோம். இன்று அழைக்காவிட்டால் வேதனைப்படுகிறோம். அழைத்தாலும், ‘போன மாதம் இரண்டு - இந்த மாதம் மூன்று’ என்று சொல்லி வேதனைப்படுகிறோம்.

ஆரோக்கியமும் ஆஹுதலும்

இங்கு வந்த அனைவருக்கும் உறவினரைப் பிரிந்த மனவருத்தமும் எதிர்கால ஏக்கமும்தான் ஆரம்பத்தில் இருந்தன. உடலை வருத்தி உழைத்தார்களேயன்றி உடல் வருத்தம் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணம் மூன்றாம் உலக நாடு ஒன்றில் இருந்து, நவீன சிகிச்சை முறை, நவீன வசதிகள், நவீன தொழில் நுட்ப வசதி எல்லாம் உள்ளடக்கிய முதலாம் உலகநாடுகளில் ஒன்றான கண்டா வந்து விட்டோம் என்ற நம்பிக்கை. ஆனால் போகப் போக இந்த நம்பிக்கை குறைந்து இன்று இங்கு குணமாகாத நோய்களுக்குச் சிகிச்சை தேடி இந்தியா, இலங்கை போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்குப் பலர் சென்று வருவதைக் காணலாம்.

அது ஒருபுறம் இருக்க, ஆரம்பத்தில் ஒருவர் கைவீனமுற்று இருந்தால் ஊட்டச்சத்துள்ள பொருட்கள், பழங்கள் என்று அவரின் வீட்டுக்கு எடுத்துச்சென்று ஆஹுதல் வார்த்தை கூறி அவருடன் உரையாடி வந்தோம். எவரையும் சந்திக்க முடியாமல் நோய்வாய்ப்பட்டு, வீட்டில் இருப்பவரை சந்தித்து ஆஹுதல் வார்த்தை கூறுவது நோய் குணமாவதற்கு ஒரு ஊக்க சக்தியாக அமையும் என்ற நம்பிக்கையையும் தாயக வழக்கத்தையும் தொடர்ந்தோம். ஆனால் இன்று வருத்தங்கள், நோய்கள் பற்றி மற்றவருக்குத் தெரியப்படுத்தக்கூடாது என்ற கலாசாரம் உருவாகவிட்டது. தெரிய வந்தாலும் சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம் கேட்பது அநாகரிகம் என்றாயிற்று. வைத்தியசாலையில் அனுமதித்த ஒருவரைத் தேடிச் சென்று பார்க்கப் போனால், சுகவீனமுற்று இங்கு இருப்பதை நீங்கள் எப்படி அறிந்தீர்கள் என்று ஆவேசப்படுகிறார்கள். ICU, Emergency என்று பல வேளைகளில் நோயாளியைப் பார்க்க முடிவதில்லை. சாதாரண அறைக்கு வந்த பின் நோயாளிக்கு ஓய்வு தேவை என்று பார்க்க முடிவதில்லை. வீட்டிட்டு வந்த பின்னர் வீட்டில் இருப்பவர்களின் வசதி, நோயாளியின் வசதி, போய்ப் பார்க்க விரும்புவரின் வசதி என்று எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைக்க வாய்ப்பின்றி போகாமலே விட்டுவிடுகிறோம்.

இந்த வேளையில் ஒரு நிகழ்வு நினைவுக்கு வருகிறது. எனக்கு தெரிந்த ஒருவருக்கு மூன்றாம் நிலைப் புற்றுநோய் என்று அறிந்ததும், அவரைப் பார்த்து உரையாடவேண்டும் என்று ஆவலாக இருந்தேன். வீடு சென்று பார்க்க பலமுறை எடுத்த முயற்சி வெற்றியளிக்கவில்லை. அவரை வைத்தியசாலையில் அனுமதித்த போது, ‘நோயாளி எவரையும் பார்க்க விரும்பவில்லை’ என்ற செய்தி பரவலாக உலவியது. அச்டுத் துணிவடன், என்ன நடந்தாலும் பரவாயில்லை என்று வைத்தியசாலை சென்றேன்.

பார்வைநேரம் கடந்த படியால் நோயாளி தனியே இருந்தார். என்னைக் கண்டதும் ஆச்சரியம், ஏக்கம், பூரிப்பு, சோகம் எல்லாவற்றையும் ஓரே நேரத்தில் அவர் வெளிக்காட்ட முயல்வதை நான் உணர்ந்தேன். “நண்பர்கள் எவரும் என்னைப் பார்க்க வரவில்லை, நீர் இப்பவாவது வந்தது ஆஹுதல் தருகிறது” என்று அவர் எனது கரங்களை இறுகப் பற்றி வேதனையை வெளிக்காட்டினார். இரண்டு மாதங்களில் அவர் அவ்வுலகம் சென்று விட்டார்.

மாற்றங்கள் இவை மட்டுமல்ல! அனுபவங்கள் எனக்கு மட்டுமல்ல! ●

செல்வா வெற்றிவேல்

அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் வணிகத்தை எவ்வாறு ஆரம்பியது?

Develop Countries என்று அழைக்கப்படும் வளர்ந்த நாடுகளில் முக்கியமாக ஆங்கிலேய கலாசாரத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருந்த நாடுகளில் நடைமுறையில் இருந்த, நடைமுறையில் உள்ள கல்வித் திட்டம் ஆரம்பப் பாடசாலையில் தொடங்கி பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரைக்கும் மாணவர்களை சிறந்த தொழிலாளிகள் ஆக்குவதற்கே உருவாக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பல்கலைக்கழகத்தில் MBA எனப்படும் Master of Studyஇல் கூட சுயதொழில் தொடங்குவதற்கான கல்வியோ அன்றில் தொழிற்பயிற்சியோ கற்பிக்கப்படுவதில்லை. இன்றைய சமுதாயத்தின் கல்வித்திட்டம் இலகுவான தொழில் வாய்ப்புக்காக நேரடியாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

கடந்த 10 ஆண்டுகளைக் கூர்ந்து நோக்கின் இளைய தலைமுறையினரின் வருமானங்கள் சில குறிப்பிட்ட தொழிற்துறையில் பல மடங்கு அதிகரிப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதில் முக்கியமாக Investment Bankers, வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கும் Information Technology (IT) என்பவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இலகுவான தொழில் வாய்ப்புகளின் மூலமும் அதிகாவு வருமானத்தை ஈட்டும் தொழில்கள் இலகுவாகக் கிடைப்பதால் இளைய தலைமுறையினரின் சொந்தத் தொழில் ஆர்வம் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் சொந்தத் தொழில் முயற்சியில் ஈடுபடுவர்கள் ஒன்றில் குடும்பத் தொழிலை (Family Business), தொடர்கிறவர்கள் அல்லது தொழில் வாய்ப்புகளை இழந்தவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

Self employed business முக்கியமாக 2 வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது. Capital Business (Industry) Service Business (Industry)

இவ்விரண்டு தொழிற்துறைகளுக்கும் சில குறிப்பிட்ட அம்சங்கள் பொதுவாக உள்ளன. அவையாவன:-

- தொழிற்கல்வி – Job Oriented Education
- தொழிற்பயிற்சி – Work experience
- தொழில் ஆர்வம் - Self motivation
- தன்னம்பிக்கை – Self confidence

Capital Industry Vs Service Industry
 Capital Industry க்கு சில உதாரணங்கள்
 Grocery Stores, Restaurant or Food Industry
 Gas Station, Real Estate Developments

மேற்குறிப்பிட்ட தொழிற்துறைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு மூலதனம் முக்கிய அடிப்படைத் தேவையாகிறது.
Service Industry க்கு உதாரணங்கள்: Photography/
 Videography, Electrician / Technician, Lawyers / Dentist
 Real Estate Sales person / Mortgage Agent

இதில் Lawyers, Dentist, Doctors போன்றவர்கள் பல வருடங்கால பட்டப்படிப்பையும் பணத்தையும் முதலீடு செய்வது இருந்தபோதிலும் பலவகையான Service Industries ஒரு குறிப்பிட்ட முதலீட்டுடன் இலகுவாக ஆரம்பிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது. எனது 20 வருட தொழில் அனுபவத்தின் மூலம் மேற்குறிப்பிட்ட வினாவிற்கான (How to start the business in the develop world?) விடை எமது அறிவுக்கும் அனுபவத்துக்கும் ஏற்ற ஒரு Service Industry-ஐ ஆரம்பிப்பது. இதில் இழப்புகள் மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

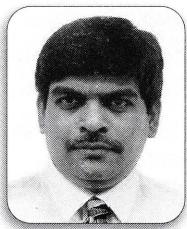
தொடர்ச்சியாகக் கூடும் அனுபவத்தினால் பல மடங்கு வருமானத்தினை சிறிய அளவு முதலீட்டுடனும் கடின உழைப்புடனும் பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது.

ஆரம்பித்த தொழிலில் வெற்றியடைவது எப்படி? வெற்றி பெற வேண்டுமென்பது இயல்பாக எல்லோராகுக்கும் உள்ள ஆசை. ஆனால் அது எல்லோராலும் முடிவுதில்லை. ஆரம்பப் பாடசாலையில் தொடங்கி பல்கலைக்கழக பட்டப்படிப்பு, தொழில் முயற்சிகள் என தொடர்ந்து சொந்த வாழ்க்கை, சமூகம் என்று தொடர்ந்தவண்ணம் உள்ளது. ஒரு தொழிலில் வெற்றி பெறுவதானாலும் சரி வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவதானாலும் சரி எமக்கு முதலில் தேவையாகவுள்ளது Level of Confidence. இந்த confidence level குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து எம் மனதில் உருவானால் மாத்திரமே எந்தத் துறையிலும் ஆளுமைக்கு உதவியாக இருக்கும்.

'The trouble with the world is that the stupid are full of confidence the intelligent are full of doubts'.

'உன்னை அறி நீ உலகை வெல்வாய்'. வெற்றி பெறுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் தனது பலத்தையும் பலவீனத்தையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் வெற்றிக்கு அடிப்படை நாம் அறிந்தோ அறியாமலோ எம்மை ஆக்கிரமிக்கும் எமது பழக்கங்கள்.

Change your habits. It changes your life!
 Smart entrepreneurs successfully integrate their social lives into their business lives.●

இரா சம்பந்தன்

தொல்காப்பியப் புற நடையும் இக்காலத் தமிழ் நடையும்!

காலம் காலமாக அவர் ஒருமை அவர்கள் பன்மை என்று படித்து வந்த நாம் இன்று அப்துல்கலாம் அவர்கள் மறைந்தார் என்று எழுதுகின்றோம். இங்கே கலாமோடு வரும் அவர்கள் என்ற சொல் பன்மைப் பொருளில் வரவில்லை. கலாம் என்ற ஒருவரையே குறிக்கின்றது.

முன்பு அமைச்சர்கள் பலர் வந்திருந்தனர் என்று எழுதிய வழக்கு மறைந்து, இன்று பல அமைச்சர்கள் வந்திருந்தனர் என்று எழுதுகின்றோம். இங்கே அமைச்சர்கள் என்ற உயர் தினையோடு பல என்ற அஃறினைப் பலவின் பால் கலந்து வருகின்றது. இந்த மாற்றம் தேவார காலத்திலேயே தொடங்கி விட்டது.

இனி என்னுப் பெயர்களைப் பார்த்தால் மூன்று மாடுகள் மூன்று மேசைகள் என்று எழுதுவதைப் போலவே மூன்று மனிதர்கள் இரண்டு குற்றவாளிகள் ஆறு இராணுவத்தினர் என்று தயங்காமல் எழுதுகின்றோம். இதையெல்லாம் மனிதர்கள் மூவர் குற்றவாளிகள் இருவர் என்று எழுதினால்தான் சரி என்று அடம்பிடிக்கும் பழைய இலக்கணம்.

அதை எழுதியது நான் அல்ல என்று எழுதினால் பிழை, நான் அல்லேன் என்று எழுதுங்கள் என்று சொன்னால் இன்றைய தமிழ் சிரிக்கும்! அதுபோல க் என்ற மெய்யெழுத்து கடைசியில் வராது என்பது பழைய கதை. அப்போ அசோக் குணவர்தனா என்று க் இறுதியில் வர எழுதுகின்றோம். முன்பு ப் என்ற மெய் தனித்து முதலில் வராது. இன்று ப்ரதீபன் என்று எழுதுகின்றோம்.

இன்னொன்று - நான்தான் சுட்டேன் அவன்தான் எடுத்தான் என்னதான் செய்ய என்பதெல்லாம் பரவாயில்லை. தான்தான் எழுதினாளாம் என்கிறோமே இதுக்கு இலக்கணம் என்ன? ரயில் ஓடாது சரி ரயில்கள் ஓடாது வகுப்புகள் நடக்காது என்று இன்று எழுதுகிறோமே இது எந்த இலக்கணத்தைச் சார்ந்தது?

தமிழிலே இன்று த என்ற எழுத்தை எடுத்தால் தொண்டு என்ற சொல்லிலே த என்ற உச்சரிப்புக்கும் தொளாயிரம் என்பதிலே வரும் த என்ற உச்சரிப்புக்கும் நிறைய வேறுபாடு உண்டு. தொண்டு t சத்தத்தோடும் தொளாயிரம் d சத்தத்தோடும் உச்சரிக்கப்படுகின்றன.

எந்தத் தமிழ் விற்பன்னர்களாலும் 't' என்ற ஆங்கில எழுத்தின் உச்சரிப்பை எந்தத் தமிழ் எழுத்துகளை ஒன்று கூட்டியும் அதே ஒசையைத் தமிழில் கொண்டுவந்துவிட முடியாது. எனவே தான் சுப்பிரமணிய பாரதியார் வெளிநாட்டவர்கள் பெயர்களையும் ஊர்களையும் அதே உச்சரிப்போடு தமிழுக்குக் கொண்டுவர தமிழ் எழுத்துக்கள் போதவில்லை என்று ஆதங்கப்பட்டார்.

இக்காலக் கவியலகம் கூட பழைய யாப்பு இலக்கணத்தையெல்லாம் தாங்கள் சொல்ல வரும் செய்திக்கும் உணர்வுக்கும் தடையானது என்று கூறிப் புறக்கணித்து விட்டது.

இப்படிப் பல வழிகளாலும் செல்லாத காசாகி விட்ட பழைய இலக்கண நூல்களும் நியதிகளும் இன்று தமிழுக்குச் சுமை போல உணர்ப்படும் போக்கு மலிந்து காணப்படுகின்றது. தமிழுக்குப் புதிய இலக்கண நூல் ஒன்று தேவை என்னும் குரல் பல மட்டத்திலும் உரத்துக் கேட்கத் தொடங்கியுள்ளது.

இப்படி ஒரு நிலை ஒருநாள் ஏற்படும் என்பது பழைய இலக்கண வாதிகளுக்குத் தெரியுமா? குறிப்பாக தொல்காப்பியருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்டால் ஆம்! தொல்காப்பியருக்கு அது தெரிந்துதான் இருந்தது என்பது மட்டுமல்ல அதற்கான தீர்வு என்னவென்றும் அவருக்குத் தெரிந்து இருந்தது என்பது மிகவும் ஆச்சரிப்பட வைக்கும் செய்தியாகும். அந்தத் தீர்வதான் அவர் தன் இலக்கண நியதிகளுக்குப் பின்னால் எழுதி வைத்த விதிவிலக்குகள் என்று கூறப்படும் புறநடைகள்.

எனவே புதிய தமிழ் இலக்கணம் அந்த மனிதரின் விதி விலக்குகளில் இருந்து தோற்றம் பெற்றால் ஓழிய வேறு எந்தத் தனித்துவமானதாகத் தோன்றினாலும் அதில் முழுமை இருக்காது. ஏனெலில் தான் வகுத்த தமிழ் இலக்கணம் கால மாற்றத்தால் பயனின்றிப் போகாமல் எதிர்கால உலக வழக்கோடு எப்படி இனைக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் நூல் வழிகாட்டிச் செல்கின்றது.

எழுத்து சொல் பொருள் என்று பிரிக்கப்பட்ட தொல்காப்பியத்தில் எழுத்து அதிகாரத்துப் புறநடை சொல்லும் செய்தி இது.

கிளங்த அல்ல செய்யுள்ள திரிநவும்,

வழங்கு இயல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும், விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின், வழங்கு இயல் மருங்கின் உணர்ந்தனர் ஒழுக்கல், நன் மதி நாட்டத்து! என்மனார் புலவர்.

(தொல்காப்பியம் - எழுத்தத்திகாரம்)

இவ்வதிகாரத்து விபரித்து சொல்லப்பட்டன அல்லாதனவாய்ச் செய்யுள்கண் திரிந்து முடிவனவும், இருவகை வழக்கின் கண்ணும் வழங்குமிடத்தான் மருவித் திரிவனவும், இவ்வதிகாரத்துக் கூறிய இலக்கண மரபினின்று வேறுபடக்காணின் அவற்றை நல்லளவையாகிய ஆராய்ச்சியான் வழக்கு நடக்குமிடத்தை உணர்ந்து, கூறப்பெற்ற இலக்கண நெறியொடு பொருந்த நடத்துக என்று கூறுவர் புலவர் என்பது இதன் பொருள்.

இங்கேதான் எழுதிய எழுத்து இலக்கணம் முழுவதும் பொருந்தாக் காலமொன்று வரும். அப்போதெல்லாம் உலக நடையறிந்து புதியதையும் நான் சொன்னவற்றையும் ஆசிரியர்கள் ஆராய்ந்து கற்பியுங்கள் என்றால் தொல்காப்பியம் எதிர்காலத்துக்கும் வழி விட்டுத்தானே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

இனிச் சொல் அதிகாரத்துப் புறநடையைப் பார்த்தால் அது பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

செய்யுள் மருங்கினும் வழக்கியல் மருங்கினும் மெய் பெறக் கிளாந்த கிளவி எல்லாம் பல் வேறு செய்தியின் நூல் நெறி பிழையாது, சொல் வரைந்து அறிய, பிரித்தனர் காட்டல்!

(தொல்காப்பியம் - சொல்லத்திகாரம்)

செய்யுளிடத்தனவாயும் வழக்கிடத்தனவாயும் பொருள்பெறச் சொல்லப்பட்ட சொற்களையெல்லாம் பல்வேறுபட்ட செய்கைகளான எழுத்திலக்கண முறைமை பிறழாமல், உரைப்போர் அச்சொற்களை வரையறைப்படுத்து உணருமாறு அவற்றின் இலக்கணக் கூறுகளை வகைபடப் பிரித்து எடுத்துக் காட்டுக.

இங்கே புதிதாகச் சேர்க்கப்பட வேண்டியவை ஏதும் இருந்தால் அதைச் செய்யப் போகின்றவன் எனது இலக்கணத்தோடு மரண்படாமல் செய்து கொள்க என்கிறார் தொல்காப்பியர். இதற்கு மேலும் அவர் என்ன செய்திருக்க வேண்டும் என்று புதிய இலக்கணவாதிகள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்?

இறுதியாக செய்யுள் இலக்கணத்தில் வெளிப்படையாகவே தொல்காப்பியர் ஒன்றைச் சொல்லுவார்.

செய்யுள் மருங்கின் மெய் பெற நாடி, இழைத்த இலக்கணம் பிழைத்தன போல வருவ உள் எனினும், வந்தவற்று இயலான் திரிபு இன்றி முடித்தல் தெள்ளியோர் கடனே.

(தொல்காப்பியம் - பொருளத்திகாரம் - செய்யுளியல்)

செய்யுள் மரபுகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து நான் இயற்றிய செய்யுள் இலக்கணத்தோடு முரண்பட்டு பிழையானது என்று எண்ணைக் கூடியதாக எதிர்காலத்தில் பாடல்கள் தோன்றும். அவற்றையும் என் இலக்கணத்தோடு மாறுபடாமல் சேர்த்து உரைக்க வேண்டியது பின்னால் வரப் போகும் தமிழ் அறிஞர்கள் கடமையாகும்.

இப்படிச் சொன்ன பழைய இலக்கணவாதியைத் தன் மொழியை அதன் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பேரவாவை அதற்காக தான் எழுதிய இலக்கணமே முழுவதும் பொருந்தாத தமிழ் உலகம் ஒன்று தோன்றும் என்று தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு விதி விலக்குகளை புறநடை என்று காட்டிச் சென்ற மேதையை நாம் குறை சொல்வோமானால் அது எம் மொழிக்குச் செய்யும் மிகப்பெரிய தவறாகவே முடியும்!●

இ. மயூரநாதனுக்கு இயல் விருது..

(186 ஆம் பக்கத்திலிருந்து)

இன்று தமிழ் விக்கிப்பீடியா மாதந்தோறும் 3.5 மில்லியன் பார்வையாளர்களை எட்டும் பிரபல தளமாகவுள்ளது. உலகப் பன்மொழி திட்டத்தில் இன்று 291 மொழிகளில் விக்கிப்பீடியாக்கள் இயங்குகின்றன. இதில் தமிழ் மொழியின் இடம் 61. இந்திய மொழிகளில் உள்ள விக்கிப்பீடியாவை அலீசியதில், எண்ணிக்கை அடிப்படையில் தமிழ் இரண்டாவதாக வந்தாலும், தரத்தின் அடிப்படையில் பல வகைளில் தமிழ் விக்கிப்பீடியா முதலாவதாக நிற்கின்றது (சீச்சு ஆலெக்சு Shiju Alex 2010 இல் செய்த தர ஒப்பீடு). இப்படிப்பட்ட தமிழ் விக்கிப்பீடியாவை தனியொருவராகத் தொடங்கி வளர்த்தெடுத்த மயூரநாதன் அவர்களின் பங்களிப்பு பெரும் பாராட்டுதலுக்குரியது.

மனித குலத்தின் அறிவு உருவாக்கத்தில் விக்கிப்பீடியாவின் தோற்றும் ஒரு பாய்ச்சல் எனலாம். தமிழ் மொழியை நவீன அறிவுத் தேவைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய ஒரு மொழியாக வளர்த்தெடுப்பதிலும், தமிழ் மூலமான அறிவு உருவாக்கம் பரவல் தொடர்பிலும் தமிழ் விக்கிப்பீடியாவின் முக்கியத்துவம் பல மட்டங்களிலும் உணரப்பட்டு வருகிறது. அன்மைக் காலங்களில், தமிழ்மொழி வளர்ச்சி தொடர்பான மாநாடுகளிலும், தமிழ் இணையத் தொழில்நுட்ப கருத்தரங்குகளிலும், அரசு சார்ந்த சில நிறுவனங்களின் தமிழ் வளர்ச்சிக்கான முன்னெடுப்புக்களிலும் தமிழ் விக்கிப்பீடியாவுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது.

இன்று, தமிழ் விக்கிப்பீடியா மூலமான பங்களிப்புகள் மரபுவழியான பிற இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு ஈடான முக்கியத்துவம் கொண்டவையாக வளர்ந்துள்ளன. அத்துடன் இது எதிர்காலத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கான நம்பிக்கையாகவும் விளங்குகிறது. அதன் வளர்ச்சியில் முனைப்படுத் தீடுபட்ட குழுமத்தை பாராட்டுவதுடன் விக்கிப்பீடியா நிறுவுநரான திரு இ.மயூரநாதனுக்கு வாழ்நாள் சாதனயாளர் விருதை வழங்கி கெளரவிப்பதில் கண்டா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் பெருமையடைகிறது. விருது வழங்கும் விழா ரொறங்ரோவில் 2016 ஜூன் மாதம் நடைபெறவிருக்கிறது. அப்போது இயல் விருதுக் கேடயமும் பரிசுத்தொகைப் பணம் 2500 டாலர்களும் வழங்கப்படும்.●

கலாநிதி த. வசந்தகுமார்

மின்னுற்பத்தியும், மனிதவர்க்கத்தைப் பாதிக்கும் பக்கவிளைவுகளும்!

கன்டாவிலுள்ள அணு மின்னுற்பத்தி

நிலையங்களிலொன்று பிக்கரிங் (Pickering) நகரத்தில் அமைந்துள்ளது. அணுமின்னுற்பத்தியில் பலவிதமான நன்மைகள் உண்டென்பதை மறுக்கமுடியாது. ஆயினும் இந்த மின்னுற்பத்தியாலேற்படும் கழிவுப் பொருட்கள் கதிர்வீச்சுடையென! இவற்றை மிகுந்த பாதுகாப்பான முறையில் அகற்றாவிடின், அதன் சுற்றாடலில் வாழ்வோருக்கு, உயிராபத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய கொடிய நோய்களைத் தோற்றுவிக்கக் கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாகக் கண்டா போன்ற தொழில்நுட்பரீதியில் முன்னேறியுள்ள நாடுகளில் இத்தகைய கதிர்வீச்சுள்ள (Radiation) பொருட்கள் கசிவதற்கு (leak) சந்தர்ப்பமே இல்லையென்றாலும், ஒரு முன்னேச்சரிக்கையாக Canadian Nuclear Safety Commission (CNSC), பிக்கரிங் நகரைச் சுற்றி 10 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் வாழும் மக்களைவருக்கும், இந்த மின்னுற்பத்திக்குப் பொறுப்பான Ontario Power Generation நிறுவனம், KI என்றழைக்கப்படும் பொற்றாசியம் அயைன் மாத்திரைகளை விநியோகிக்க வேண்டுமெனப் பணித்துள்ளது. தற்சமயம் ஏதாவது விபத்து ஏற்பட்டு, கதிர்வீச்சுடைய பொருட்கள் கசிவடைந்தால், இந்த மாத்திரைகளை உட்டகொள்வதன் மூலம், thyroid glands மூலம் உடலுக்குள் கதிர்வீச்சு உறிஞ்சப்படுவதைத் தட்டுசெய்யலாம்.

இதேபோன்று, தாயகத்தில், சுன்னாகத்தில் அமைந்துள்ள மின்னுற்பத்தி நிலையத்திலும், சுற்றாடலைப் பாதிக்கும் சம்பவமொன்று இடம்பெற்றுள்ளதாக சந்தேகிக்கப்படுகின்றது. இங்கு மின்னுற்பத்தி செய்யப்படும்போது தோற்றுவிக்கப்படுகின்ற கழிவு எண்ணெய் தக்க பாதுகாப்பான முறையில் அகற்றப்படாது, நிலத்திற்குள் செல்வதால், இம்மின்னிலையத்தின் சுற்றாடலிலுள்ள கிணறுகளில் இந்த எண்ணெயும் கலந்து, கிணறுகள் மாசடைவதாகக் கூறப்படுகின்றது. இந்நிலை தொடர்ந்தால், யாழ் மாவட்டத்திலுள்ள கிணறுகள் மாசடையலாமென ஒரு சாரார் அச்சம் தெரிவிக்கின்றனர். இங்குள்ள கிணறுகள் மாசடைவதற்குரிய சரியான காரணத்தை அறிவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ள போதிலும், ஒரு உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். தற்கால வாழ்க்கை முறைக்கு, மின்சாரம் எவ்வளவு தூரம் அத்தியாவசியமாகின்றதோ, அவ்வாறே மின்னுற்பத்தியின் போது உருவாக்கப்படும் கழிவுப்பொருட்களை மிகவும் பாதுகாப்பான முறையில் அகற்றுவதும் அத்தியாவசியமாகின்றது. இவ்வாறு மனிதகுலத்திற்கும், சுற்றாடலுக்கும்

அச்சுறுத்தலாக விளங்கக்கூடிய பக்கவிளைவுக் கழிவுப் பொருட்களை உருவாக்கக்கூடிய மின்னுற்பத்தியும், குறிப்பாக பாரிய பாதிப்புகளை உருவாக்கக்கூடிய அணு உலை மின்னுற்பத்தி பற்றியும் சற்று மேலோட்டமாகப் பார்ப்போம்.

மின்னுற்பத்தியின் ஆரம்பம்

பிரித்தானிய விஞ்ஞானி Michael Faraday என்பவரால், 1820ம் ஆண்டளவில், மின்சாரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆரம்பக் கட்டங்களில், fossil fuel என்றழைக்கப்படும் நிலக்கரி, எண்ணெய், வாயு போன்றவற்றை உபயோகித்துப் பெறப்படும் நீராவியினால் turbines ஜ இயக்கி அதன்மூலம் மின்சாரம் பெறப்பட்டது. இந்த முறையில் மின்னுற்பத்தி செய்வதற்குத் தேவையான நிலக்கரி, எண்ணெய், வாயு என்பன என்றோ ஒருநாள் முடிவிடைந்துவிடுமென்ற அச்சமும், இங்கு உருவாக்கப்படுகின்ற காபனீராக்கசெட் (carbon dioxide), 'Global Warming Effect' இங்கு முக்கிய காரணியாகவும் இருந்ததும், தொடர்ந்தும் பாவிக்கக்கூடிய, காபனீராக்கசெட்டை வெளியேற்றாத renewable energy resources ஜப் பெறுவதற்கு தொடர்ந்தும் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதன் பயனாக வருடாவருடம் தொடர்ந்து பெறக்கூடிய solar energy, wind energy, hydro energy, geothermal energy, biomass energy எனவற்றிலிருந்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 2050ம் ஆண்டளவில், உலகின் மூன்றிலொரு பங்கு மின்சக்தி இங்கு மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள renewable energy source இலிருந்து உற்பத்தியாக்கப்படுமென ஆராய்ச்சியாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். எரிபொருட்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இவற்றின் பக்கவிளைவுகள் குறைவு. குறிப்பாக இயற்கையைப் பாதிக்கின்ற காபனீராக்கசெட் இங்கு உருவாக்கப்படுவதில்லை.

இந்த renewable energy மூலம் பல நன்மைகள் இருந்தாலும், இவற்றைத் தொடர்ச்சியாக வருடம் முழுவதும் பெறுவதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக கண்டா போன்ற நாடுகளில் தொடர்ச்சியாக 6, 7 மாதங்களுக்கு வெப்பசக்தியைப் பெறமுடியாது.

அதேபோன்று wind power ஜயும் வருடம் முழுவதும் தொடர்ந்து பெறமுடியாது. குறிப்பாக எமது தாயகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், லக்பான, சமனல், மகாவலி போன்ற நீர்த்திட்டங்களைப் பாவித்து, மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. மேற்குறியைவ மூலம் மின்சாரத்தை வருடம் முழுவதும் தொடர்ந்து உற்பத்தி செய்யமுடியாது.

ஆனால், வருடாவருடம் ஒரு குறிக்கப்பட்ட காலத்துக்கு மின்னை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

அணுமின்னுற்பத்தி

அணுமின்னுற்பத்தியும் எரிபொருட்கள் மூலம் பெறப்படும் மின்னுற்பத்திபோல, நீர் நீராவியாக மாற்றப்பட்டு, turbines களை இயக்குவதன்மூலம் மின்சாரம் பெறப்படுகிறது. இங்கு எரிபொருட்களுக்குப் பதிலாக யூரேனியம் பாவிக்கப்படுகிறது.

அணுசக்தி (nuclear energy)யானது அணுக்களிலிருந்து FISSION, FUSION ஆகிய இரண்டு முறைகளைப் பாவித்துப் பெறப்படுகிறது. “Nuclear fission occurs when uranium nuclei are bombarded with neutrons. This bombardment breaks the uranium nuclei apart, releasing heat, radiation and more neutrons. The neutrons that are released cause a chain reaction as more uranium nuclei get bombarded, releasing massive amounts of energy. This explains how nuclear power plants can create so much electricity from only a small amount of uranium”.

Meltdown

சில சமயங்களில், அணு உலைகளில் ‘MELTDOWN’ என்ற விபத்து இடம்பெறலாம். இந்நிகழ்வானது, அணுஉலையை மேலதிகமாக வெப்பமாக்கி, reactor’s core ஜ உருகப்பண்ணக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகளிருக்கின்றன. குளிருட்டும் முறையில் ஏதாவது குறைகளிருந்தால் இந்த விபத்து நிகழலாம். இதன்மூலம் சுற்றாடலுக்கு கதிர்வீச்சுகள் பரவலாம்.

உடற்பாதுகாப்பு

அணுமின்னுற்பத்தி நிலையங்களில் விபத்து, கசிவு போன்றன ஏற்படுவதனால் உருவாக்கப்படும் கதிர்வீச்சுகள் உடலின்மீது தாக்கி, மிகவும் பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தலாம். இவை உடலின் கலங்களைப் பாதித்து புற்றுநோயை (cancer) உருவாக்கலாம். அளவுக்கதிகமான கதிர்வீச்சு உடம்பைத் தாக்கும்போது, தோலில் சூடு, வாந்தி, வயிற்றுப்போக்கு, மயிர்இழப்பு, உடலிற் சக்திக்குறைவு போன்றன தோன்றி, இறக்கவும் நேரிடலாம்.

பாதுகாப்பு

2001ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் 11ம் திகதி நியூயோர்க் நகரில் நடந்த விமானத்தாக்குதலின் பின்னர், இந்த அணுசக்தி மின்னிலையங்களை பயங்கரவாதிகள் தாக்கலாம் என்ற அச்சம் வளர்ந்துள்ளது. ஏனென்றால், இத்தாக்குதல்களின் மூலம், அணுஉலை தாக்கப்பட்டு கதிர்வீச்சு தொடங்குமேயானால், அது பாரிய உயிர்ச் சேதங்களை உண்டு பண்ணலாம். இக்காரணத்தினால், அணுமின்னுலைகள், உருக்கினாலாக்கப்பட்ட lining உடன் சமார் ஜந்து அடி அகலமான reinforced கொஞ்கிற்றினால் கட்டப்படுகின்றன. வடஅமெரிக்காவைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த அணுமின்னுலையானது புயற்காற்று, குறாவளி, பூமியதிர்ச்சி, சிறிய விமானங்களின் தாக்குதல்கள் போன்றவற்றால் எந்தவிதமான பாதிப்பும் ஏற்படாதவண்ணம் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன.

கதிர்வீச்சுடைய கழிவுப் பொருட்கள்

அணுசக்தி மின்னுற்பத்தியைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த nuclear fission இன்போது உருவாக்கப்படும் கதிர்வீச்சுத் தன்மையுடைய கழிவுப்பொருட்களைப் பாதுகாப்பாக அகற்றுவதென்பது ஒரு பெருஞ்சவாலாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய கதிர்வீச்சுக் கழிவுப் பொருட்கள் சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகள் மட்டில்கூட தொடர்ந்தும் கதிர்வீசிக்கொண்டேயிருக்கலாம் என அஞ்சப்படுகிறது.

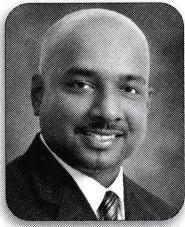
முடிவு

மனித வாழ்க்கைக்கு மின்சாரத்தின் தேவை அத்தியாவசியமானதென்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. இன்றைய வாழ்க்கை முறையில் மின்சாரம் தொடர்ந்தும் தடைப்பட்டால், அதனாலேயே பலர் உயிரிழக்கலாம். சுற்றுச்சுழலும் பாதிக்கப்படலாம். எனவே, மின்னுற்பத்தி செய்யப்படும்போது, காபனீரோக்கசைட் போன்றவற்றைக் குறைப்பதிலும், கழிவு என்னைய், கதிர்வீச்சுக்கூடிய கழிவுப் பொருட்கள் என்பவற்றை அகற்றுவதிலும், மனித, சுற்றாடல் நலன்கருதி அதிகாடிய கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

கனடா போன்ற தொழில்நுட்பம் வளர்ந்துள்ள நாடுகளில், அணுசக்தி மின்னுற்பத்தியைப் பொறுத்தமட்டில், கதிர்வீச்சுடைய பொருட்கள் கசிவதற்குச் சாத்தியக்கூறுகள் இல்லையென்றே கூறவேண்டும். தேவைக்கும் அதிகமான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, அணுஉலைகள் மீதான பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களை மனதிற்கொண்டு, இதனைத் தடுப்பதற்கு, இங்கு Anti-missiles கூடப் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன!..

CANADA'S ECONOMY INCLUDES THREE MAIN TYPES OF INDUSTRIES

- Service industries provide thousands of different jobs in areas like transportation, education, health care, construction, banking, communications, retail services, tourism and government. More than 75% of working Canadians now have jobs in service industries.
- Manufacturing industries make products to sell in Canada and around the world. Manufactured products include paper, high technology equipment, aerospace technology, automobiles, machinery, food, clothing and many other goods. Our largest international trading partner is the United States.
- Natural resource industries include forestry, fishing, agriculture, mining and energy. These industries have played an important part in the country's history and development. Today, the economy of many areas of the country still depends on developing natural resources, and a large percentage of Canada's exports are natural resource commodities.

சிவதர்மன் விலோதன்

இறந்திச் சடங்குக்கு முன்னரும் பின்னரும்

Lரணம் என்பது பெரும்பாலும் எதிர்பார்க்காத வேளையில் எந்த நேரத்திலும் நிகழும் சம்பவம். இவ்வாறு மரணம் ஏற்படும்போது நீங்கள் உங்களுடைய இறப்பின் பின் Estate, சொத்துகள், பணம் என்பனவற்றை சரியாகப் பராமரிக்க வேண்டும். அவ்வாறு அவற்றைப் பராமரிக்கும்போது அவை எவ்வித சேதாரமுமின்றி உங்களுடைய அடுத்த உருத்துக்காரருக்கு (Next of kin) சரியான முறையில் போய்ச் சேர வேண்டும். Next of kin என்பது உங்களுடைய வாழ்க்கைத் துணை (spouse) அதாவது கணவன் இறந்தால் மனைவியும், மனைவி இறந்தால் கணவனும் மற்றும் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், பெற்றோர், சகோதர் சகோதரிகள், மைத்துனர்கள், மைத்துளிகள் போன்றவர்கள் அதனுள் அடங்குவார்கள். அவர்களே இறந்தவரின் சொத்துகளை உரிமை கோருபவர்களாக இருப்பார்கள்.

எங்களுடைய சமூகத்தில் ஒருவர் இறந்தால் அவருடைய இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்பவர்கள் அவர்களுடைய உறவினர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். உறவினர்கள் பெரும்பாலும் தங்களுடைய விருப்பத்துக்கேற்பவே இறந்தவரின் இறுதிச் சடங்கை நடத்துவார்கள். ஆனால் இறந்தவர் தன்னுடைய இறுதிச் சடங்கு எவ்வாறு நடைபெற வேண்டும், அதாவது பாரம்பரிய முறையில் (Traditional Funeral) - முதல் நாள் பார்வைக்கு சில மணி நேரம் வைத்து, அடுத்த நாள் கிரியைகள் அல்லது Service (திருப்பலி கொடுப்பது) செய்து தகனம் அல்லது நல்லடக்கம் செய்வதைக் குறிக்கும். அல்லது Same day service - ஒரே நாளில் சில மணிநேரம் பார்வைக்கு வைத்தபின் அதனைத் தொடர்ந்து கிரியை அல்லது Service நடைபெற்று தகனம் அல்லது நல்லடக்கம் செய்வதைக் குறிக்கும். அல்லது Direct cremation or Direct Burial - பார்வை நேரம் மற்றும் கிரியைகள் Service எதுவுமின்றி தகனம் அல்லது நல்லடக்கம் செய்வதைக் குறிக்கும் என்பதை தான் இறப்பதற்கு முன்னர் எழுத்து வடிவமாக எழுதி வைத்திருப்பார்கள்.

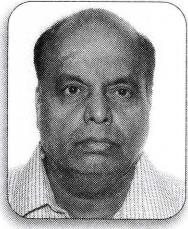
அதுமட்டுமன்றி தங்களுடைய Estate, பணம், சொத்துகள் போன்றவற்றை சரியான முறையில் நிர்வகிப்பதற்கு ஒருவர் அல்லது சிலரை நியமிப்பார்கள். அவர்களை நிறைவேற்றுனர் (Executor) என்று அழைப்பார். இந்த நிறைவேற்றுனர் தங்களுடைய உயில் மூலம் நியமித்து மற்றவர்களுக்கு அறியத் தருவார்கள். நிறைவேற்றுனர் என்பவர் பல வருடங்களுக்கு உங்களுக்கு உதவுபவராக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் இறந்த பின்பே அவர்கள் உங்களுடைய

சொத்துகளை நிர்வகிப்பார். இவ்வாறு ஒருவர் நிறைவேற்றுனர் ஒருவரை அல்லது சிலரை நியமிப்பாரானால் அவர் இறந்தபின் அவருடைய இறுதிச் சடங்குகளை செய்வதற்கு இந்த நிறைவேற்றுனர்தான் பொறுப்பாக இருப்பார். ஆனால் இறந்தவருக்கு உறவினர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினர் இருந்தாலும்கூட, நிறைவேற்றுனர்தான் அவருடைய இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்வார். இரண்டாவது நிறைவேற்றுனராக சட்டவாளர்கள், நிதி ஆலோசகர்கள், கணக்காளர்கள் (lawyers, Financial Advisors and Accountants) நியமிக்கப்படலாம்.

இறந்தவர் தன்னுடைய Estate, சொத்துகள், பணம் போன்றவற்றையும் நிர்வகிப்பதற்கு நிறைவேற்றுனரை நியமித்திருந்தால், அவற்றை இந்த நிறைவேற்றுனர்தான் நிர்வகிப்பார். அதாவது நிறைவேற்றுனர் - அந்த நபர்தான் நீங்கள் இறந்தபின் உங்களுடைய Estate, சொத்துகள், பணம் போன்றவற்றுக்கு பொறுப்பாராக இருப்பார். அதாவது உங்களுடைய சொத்துகள், பணம் போன்றவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி, நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய நிலுவைகளைச் செலுத்தி, உங்களுடைய சொத்துகளைச் சரியான முறையில் கையாண்டு அவற்றை உரியவர்களிடம் சேரும்படி பார்த்துக் கொள்வார்கள். அதனை நீங்கள் உங்கள் உயில் (will) மூலம் அந்த நபருக்கு அறிவுறுத்தியிருப்பீர்கள். அத்துடன் அவர்கள் உங்களுடைய சொத்துகளை பாதுகாப்பது மட்டுமன்றி அவற்றுக்குத் தேவையான காப்புறுதி, மற்றும் கட்டிடங்கள் இருப்பின் அவற்றுக்குத் தேவையான Maintenance, fire காப்புறுதி போன்றவற்றைச் செலுத்தி அவற்றைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து உரியவர்களிடம் சரியான நேரத்தில் அவற்றை ஒப்படைப்பார்கள்.

இவற்றைச் செய்வதற்கு ஏதாவது சட்டச் சிக்கல்கள் இருப்பின் அவற்றுக்குத் தேவையான சட்ட ஆலோசகர்களை (Lawyers) தெரிவு செய்வதிலிருந்து, மற்றும் கணக்குகளை நிர்வகிப்பதற்குத் தேவையான கணக்காளர்கள் (Accountant) வரை தெரிவு செய்து அவற்றை உரியவர்களிடம் கிடைக்கும் வரை பாதுகாப்பார்கள். அத்துடன் இறந்தவர் ஏதாவது ஒரு தொழிற்சாலையை (Company) நிர்வகிப்பவராகவோ அல்லது Partnership உள்ளவராகவோ இருந்தால் அவற்றை சரியான முறையில் கையாள்வார்கள்.

நீங்கள் உயிருடன் இருக்கும்போது, அதாவது நீங்கள் வேறு மாகாணத்திலோ அன்றி வேறு நாட்டிலோ இருந்தால் (191 ஆம் பக்கம் வருகு)

ச. திருஞானசம்பந்த குருக்கள்

சைவசமய இறைச் சடங்குகள்

“அரிது அரிது மாணிராய்ப் பிறத்தல் அரிது” என்பது ஒளவையின் வாக்கு. மனிதப் பிறவி மேன்மையான-தென்பதின் கருத்து மனிதனுக்கு ஆறாவதாக ஒர் அறிவையும் கடவுள் கொடுத்துள்ளார் என்ற உண்மையாகும். அதுதான் தன்னை உணர வழி காட்டுவதாகும். தன்னையும் இந்த உலகையும் அறிந்து கொள்ள முடிந்த பிறப்பாக மனிதப் பிறப்பு இருப்பதால் அறிய வேண்டியதை அறிந்து, புரிய வேண்டியதைப் புரிந்து பிறவித்தனையிலிருந்து வீடு பெற முயல வேண்டும். எம் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் உயிர்களைத் துன்பத்தினின்றும் நீக்கி அவைகளுக்கு பேரின்பாமாகிய தம் திருவடித் தாமரைகளோடு சேர்வதற்காகத்தான் சிற்றறிவைக் கொடுத்துள்ளார். எமது சைவசமயச் சடங்குகள் தீயவழியில் செல்லும் பொறி புத்திகளின் இச்சைகளைத் தடுத்து நிறுத்தி சிவநெறியில் செலுத்தி மக்களை உய்வடையச் செய்வதாகும். சைவசமயச் சடங்குகள் சிவநெறியில் செலுத்தும் கிரியைகட்டு உயிராக மந்திரமும் தந்திரமும் பாவனையுமாகும். ‘மந்திரச் சிவசக்தி வடிவமென்ப’ மந்திர சக்தியினாவு மனமொழிகளுக்கு அப்பாறப்பட்டதாகும். ஆயினும் அதன் பயன் அதனை நாம் உபாசிக்குமளவுக்குத் தக்கதாகவே பெறப்படும். கிரியை செய்யும்போது அதிலே மனப்பதிவும் அன்பும் அத்தியாவசியமாகும். இதனைப் பெறுவதற்கு அதன் தன்மையும் நோக்கமும் செய்பவனுக்கும் செய்விப்போனுக்கும் புலப்படல் வேண்டுமென்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சைவசமயக் கிரியைகள் பரார்த்தக் கிரியைகள், ஆன்மார்த்தக் கிரியைகள் என இருவகைப்படும். பரார்த்தக் கிரியையாவது எல்லா அனைத்து உயிர்களினதும் நன்மைகருதி ஆலயங்களிலே நிகழ்த்தப்படும் கிரியை வழிபாடுகள். ஆன்மார்த்தக் கிரியை என்பது தனிப்பட்ட ஒரு ஆன்மாவின் நன்மை கருதிச் செய்யப்படுவதொன்றாகும். மேலும் இவ் ஆன்மார்த்தக் கிரியையானது பூர்வம் (மங்களம்) அபரம் (மங்கலமற்றது) என இருவகைப்படும். பூர்வக்கிரியை எனப்படுவது ஒருவரின் வாழ்நாளில் உயிருடனிருக்கும் காலத்தில் செய்யப்படுவது. அபரக்கிரியை என்பது இறந்த பின்னர் செய்யப்படுவது. அபரம் என்றால் பிந்தியது எனப் பொருள்படும். ஒருவர் இறந்தபின்னர் நடைபெறும் இறுதிச் சடங்குகள் பற்றியே இங்கு கவனிக்கிறோம்.

விநாயக குரு வழிபாடு: உலகங்கள் பலவற்றுக்கும் முதற்காரணமாகிய பொருள் பிரணவம் என்பதும். ஆதற்கு தலைமையாயிருக்கும் சிவசக்திக்கு விநாயகர் என்று பெயர். எந்தச் சைவசமயக் கிரியையும் இனிது முடிவதற்கு

விநாயகருக்கு திருவருள் வேண்டிச் செய்யப்படும் கிரியை இது.

சங்கற்பம்

சங்கற்பமாவது செய்யப்போகும் கிரியையிலே மனதைப் பதித்து அதில் நிறுத்துவது. இன்ன காலத்தில் இன்ன இடத்தில் இன்ன நோக்கமாக இதனைச் செய்யப் போகிறேன் என்பது இதன் கருத்து.

சால்கரணம்: குரு தன் சர்வத்தை சிவரூபமாக்குதலாகும். இது கரசத்தி, கரநியாசம், அங்கநியாசம் என விரிவுபடும். கைகளையும் மற்றுப் பகுதிகளையும் மந்திரங்களினதும் சிவபெருமானதும் இருப்பிடமாகக் கொள்ளுவதால் மனத்தை அருள் வழியிலேயே செல்லச் செய்வதாகும்.

பவித்திரமணிதல்: பவித்திரமாவது மோதிரம் போலத் தர்ப்பையினால் செய்யப்பட்டு விரலில் அணியப்படுவது. இதன் நோக்கம் கிரியை நடைபெறும்போது மனம் வாக்கு காயங்களால் வரக்கூடிய பாவங்களிலிருந்து காத்தலாகும்.

கும்பம் வைத்தல்: கடவுளை விங்கம் முதலிய உருவங்களிலே வழிபடுவதுபோல கும்பத்தில் வழிபடுவதாகும். கும்பம் என்பது மனித உடம்பின் பாவனை.

மரணக் கிரியை: மரணக் கிரியையிலே மூன்று பகுதிகள் உண்டு. பேரிகை அடித்தல், சர்வசத்தி. ஆன்மசத்தி என்பவை இவை. சர்வத்தைச் சுத்தி செய்வன அபினோகமும் சிவாக்கினியால் சுதந்திரமாகிய தகனமுமாகும். ஆன்மசத்திக்காக அந்தியேட்டி செய்யப்படும். இதனால் சமய அனுட்டானங்களில் இருந்த குறைகள் நீங்கும். பேரிகை அடித்தல் கிரியை மண்பைத்தின் நடுவில் உரலும் உலகையும் வைத்து உரலில் மஞ்சள் பொடியும் அறுகுமிட்டு பூசை செய்து பேரிகையை அடித்தலாகும். உருத்திர முர்த்தியை கும்பத்திலே பூசித்து, தியானித்து மஞ்சள் பொடி முதலிய அபினோக திரவியங்களாலும் கும்பச் சீர்த்தத்தாலும் சடலத்துக்கு அபினோகம் செய்து பின்னர் அலங்கரித்தல் வேண்டும். சடலத்தின் தலையை தெற்கே இருக்கும்படியாக வைக்க வேண்டும்.

அக்னி காரியம்: அக்னி காரியமாவது நெருப்பை ஓமகுண்டத்திலே உண்டாக்கி அதனை சிவ சொருபமாக்குதல். இதிலுள்ள விடேடம் நைவேத்தியத்தை நேரே ஏற்படுது. அநேகவிதமான சுத்திகளைச் செய்யத்தக்கது. கிரியையின் பலனை அந்தந்த நேரமே கொடுப்பது.

சிவனையும், சக்தியையும் ஓமகுண்டத்திலே பூசித்து அத்திருவருளே அக்கினிக்கு உயிராகப் பெற்று அந்த அருள் வடிவத்திலேயே கடவுளுக்குப் பூசை செய்தல் அக்கினி காரியமெனப்படும். அக்கினியிலே சொரியப்படும் நெய், பொரி, சாதம் முதலியவற்றுக்கு ஆகுதி என்று பெயர்.

வாய்க்கு அரிசியிடல்: உறவினர்களும், சுற்றங்களும் மற்றும் மொரும் சடலத்தின் வாயில் அரிசி இட்டுப் பாதங்களில் மலர்களைத் தூாவியும் தம் இறுதி அஞ்சலியைச் செலுத்துவர். வாய்க்கு அரிசி இடுவதன் கருத்து நான் நம்முடைய புண்ணிய பலன்களின் ஒரு பகுதியை இறந்தவரின் ஆத்மாவுக்கு அர்ப்பணிப்புச் செய்வதாகும்.

சுடலை சேர்தல்: சடலத்தை அதற்குரிய பக்குவமாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். போகும் வழியில் நெற்பொரி, பூக்கள் தூவி வாத்தியங்களோடு சுடலைக்குக் கொண்டு போய் தலை தெற்கு இருக்கும்படியாக வைத்து கொள்ளிக் குடத்தை இடது தோளிலும் வலக் கையில் கொள்ளியையும் தாங்கி 3 முறை சடலத்தை இடப்பறமாகச் சுற்றிவந்து கொள்ளியை வைக்க வேண்டும்.

அஸ்தி சஞ்சயனம்: எலும்பைச் சேர்த்தல் என்று பொருள்படும். இதனைக் காடாத்து என்றும் சொல்வர். குால், கொப்பூழி, நெஞ்சு, முகம், தலை ஆகிய 5 பகுதிகளிலும் எலும்புகளைப் பொறுக்கி ஒரு பாத்திரத்திலிட்டு அபிரோகம், படையல் செய்து ஆழந்த நீரிலிடல் வேண்டும்.

பாஷான பூசை: பாஷான பூசையென்பது இறந்த ஆன்மாவைக் கல்லிலே பூசை செய்வதாகும். இதனாலே ஆன்மாவானது சிவபதவியை அடையத்தக்கதாகின்றது.

உருத்திர பலி: உருத்திரனைப் பூசித்து ஆன்மாவை உருத்திரனோடு சேர்த்தற்காகச் செய்யப்படுவதாகும்.

தர்ப்பணமும் தானமும்: எள்ளோடு கொடுக்கப்படும் தண்ணீர். இது ஆன்மாவின் திருப்திக்காகச் செய்யப்படுவது. தர்ப்பணம் பலன்டைவதற்காக புரோகிதருக்கு இயன்றாவு தாங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஏகோ திட்டம்: ஆசௌசம் நீங்கிய நாளுக்கு அடுத்த நாளில் ஏகோதிட்டம் செய்யத்தக்கது. இதன் நோக்கம் இறந்தவருடைய ஆன்மாவைச் சுத்தி செய்வதாகும்.

சபின்டகரணம்: ஏகோதிட்ட முடிவில் சபின்டகரணம் செய்யப்படும். இதில் நான்கு வகையுண்டு. சிவநடியாராகிய நந்தி தேவருக்கும், பிதுர் தேவர்களுக்கும், விருந்தாக வரும் அதிதி அப்பியாசனருக்கும், இறந்தவராகிய ஆன்மாவுக்கும் பூசை செய்யப்பட்டு தானம் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

வருடி சிரார்த்தம்: வருட முடிவில் வரும் இறந்தவரின் திரியில் செய்யப்படுவது வருடி சிரார்த்தமாகும். திவசம் என்றும் சொல்லுவர்.

தாய், தந்தையர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய கடன்களை பிள்ளைகள் தவறாது செய்தல் வேண்டும். அவர்கள் உயிரோடிருக்கும் காலத்தில் வேண்டியவற்றை செய்வதோடு, இறந்த பின்னரும் ஆகவேண்டிய கிரியைகளை அன்போடும் ஆவலோடும் செய்தல் வேண்டும். தாய் தந்தையர்களையும், முன்னோர்களையும் நினைவு கூர்ந்து வழிபடுவதாகிய ஒரு புண்ணியமே அப்பிறப்புக்குப் போதியதாகும்.●

இறதிச் சடங்குக்கு..

(189ஆம் பக்கத்திலிருந்து)

அல்லது நீங்கள் சுகயீனமுற்று உங்களால் வேலைகள் செய்ய முடியாமல் இருந்தால் நீங்கள் ஒருவரை அல்லது சிலரை உங்கள் பணம் மற்றும் சொத்துகளைப் பராமரிப்பதற்கு நியமிக்கலாம். அவரை Power of Attorney என்று அழைப்பார். இந்த power of Attorney நீங்கள் இறந்தவட்டன (மறுகணமே) இல்லாது போய்விடும். அதனால்தான் நீங்கள் இறந்தபின் உங்கள் சொத்துகள், பணம் போன்றவற்றை பராமரிப்பதற்கும், உங்களுடைய இறுதி நிகழ்வை செய்வதற்கும் நிறைவேற்றுவர் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும். இதுதான் Power of Attorneyக்கும் நிறைவேற்றுனருக்கும் இடையிலான வேறுபாடு. Power of Attorney நீங்கள் உயிருடன் இருக்கும்போது செய்பவற்றை நிறைவேற்றுவர் நீங்கள் இறந்தபின் செய்வார்கள்.

நிறைவேற்றுனர் தாங்கள் செய்யும் வேலைகளுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பணத்தை அறவிடுவார்கள். அவர்கள் அறவிடும் பணம் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்கள் செய்யும் வேலைக்கேற்ப வேறுபடும். நிறைவேற்றுனர் செய்யும் முதலாவது விடயம் உங்கள் மரணச் சடங்கு ஒழுங்குகளைக் கவனிப்பது. இம் மரணச் சடங்கு ஒழுங்குகளை நிறைவேற்றுனர் உங்களுடைய உயில் மூலமோ அல்லது உங்களுடைய Lawyer மூலமோ அறிந்து கொள்வார்கள். உங்களுடைய மரணச் சடங்கு எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்பதனை அந்த உயிலிலிருந்து அறிந்து கொள்வார்கள். இந்த நிறைவேற்றுனர்தான் உங்கள் மரணச் சடங்கு செய்வதற்கு பொறுப்பானவர்கள், ஆனால் இறந்தவருக்கு உறவினர்கள் இருப்பின் நிறைவேற்றுனர் அவர்களுடனும் கலந்தாலோசிப்பார்கள்.

அந்திமகால சேவை நிலையங்கள் (Funeral Home) இந்த நிறைவேற்றுனருக்கே இறந்தவர் சம்பந்தமான எல்லா Documentsஐயும் கொடுப்பார்கள். உதாரணமாக Funeral Director's Certificate of Death (Proof of death). அந்திமகால சேவை நிலையங்கள் இறந்தவருக்கு நிறைவேற்றுனர் இருப்பின், நிறைவேற்றுனருடன் மட்டுமே தொடர்புகளை வைத்திருப்பார்கள். எந்த குடும்ப உறுப்பினர்களுடனும் எதுவித தொடர்புகளையும் பேண மாட்டார்கள்.

நிறைவேற்றுனராக நியமிக்கப்படுவர்கள் நேர்மையானவர்களாகவும், நம்பிக்கைக்குரியவர்களாகவும், Common sense உள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.●

மாலினி அரவிந்தன்

புதியன் புகுதலும் பழையன் கழிதலும்

1983 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனவழிப்பைத் தொடர்ந்து தாய் மண்ணான இலங்கையில் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் பரம்பரையாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்து பல நாடுகளுக்கும் சென்றிருந்தார்கள். அப்படிப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களில் அதிகமானவர்கள் கனடிய மண்ணில் குடியேறினார்கள்.

சுமார் 3 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்கள் தற்போது கனடாவில் வாழ்வதாக மதிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். வடக்குக் கிழக்கு பகுதிகளில் தமிழ் மொழி பேசிய மக்களிடையே பல வட்டார வழக்குச் சொற்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. அதுகூட குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் வெவ்வேறு வித்தியாசமான சொற்கள் பாவிக்கப்பட்டன. ஏற்கனவே வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் கலந்திருந்தன. மராட்டி, தெலுங்கு, கன்னடம், போன்ற சில பிறமொழிச் சொற்களும் கலந்திருந்தன. இதைவிட அந்நியர்களின் வருகையும் பிறமொழிக் கலப்புக்கு வழிவகுத்தன. 1505 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்பாகத் தமிழ் பிரதேசங்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்த போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்றோரின் வருகையால் அவர்களின் மொழிக் கலப்பும் வட்டார வழக்கில் இடம் பெற்றிருந்தன.

குறிப்பாக சப்பாத்து, மேசை, அலுமாரி, லாச்சி, அலவாங்கு, வத்தை, பிட்டி, கார், ரெயின், பஸ் போன்ற சில சொற்கள் பொதுவாக யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களிடையே தினமும் பாவனையில் இருந்ததை மறுக்க முடியாது. இவற்றுக்கான தூய தமிழ் சொற்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டாலும், அச்சொற்கள் காலதாமதமாக பாவனைக்கு கொண்டு வரப்பட்டதால் அந்தத் தமிழ் சொற்கள் தமிழ் மக்களிடையே முன்னிலைப் படுத்தப்படவில்லை. எழுதும்போது தமிழர்கள் அனேகமாகத் தூய தமிழைப் பாவித்தாலும் பேசும்போது அவ்வப்பகுதி மக்கள், வட்டார வழக்கு வார்த்தைகளையே அதிகமாகப் பாவனைப்படுத்தினர்.

அதேபோல தற்பொழுதும் புலம் பெயர்ந்த கனடிய மண்ணில் பல புதிய தமிழ் சொற்கள் முறையாக நடைமுறைப்படுத்தப் படவில்லை என்றே சொல்லலாம். குறிப்பாக கணினி, விண்வெளி சம்பந்தமான அனேகமான புதிய சொற்களுக்குத் தகுந்த தமிழ் சொற்கள் பாவனைப்படுத்தப் படவில்லை. நான் ஒரு தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியையாகப் பகுதிநேரம் கடமையாற்றுவதால் எமது பிள்ளைகள் தமிழில் பேசும்போது, அவர்களது பாவனையில் இருக்கும் ஆங்கிலச் சொற்கள்பை திடீரென மாற்றுவது கடினமாக இருக்கின்றது.

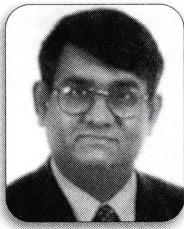
ஆங்கிலத்தில் உள்ள கம்பியூட்டர், ரீவி, ஹெடியோ, மவஸ், கீபோட் போன்ற பல சொற்களையே தினமும் இங்குள்ள பிள்ளைகள் பாவிக்கிறார்கள். அதனால் புதிய தமிழ் சொற்களை உள்ளவாங்கத் தயங்குகின்றார்கள். பெற்றோருக்கும் அந்த புதிய சொற்கள் புரியவில்லை. காலதாமதமாகத் தமிழ் சொற்களை அறிமுகப்படுத்துவதால் அவர்கள் புதிய சொற்களை ஏற்கத் தயங்குகின்றார்கள்.

ஜூலைகிறீம் என்று சொல்லிப் பழகியவர்கள் குளிர்களி என்ற தமிழ் சொல்லை ஏற்பதில் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். பேக்கறி என்று சொல்லிப் பழகியவர்கள் வெதுப்பகம் என்று சொல்லத் தயங்குகிறார்கள். குறிப்பாக ‘சி.டி’ என்ற ஆங்கிலத்தில் உள்ள சுருக்கமான சொல்லுக்கு குறுந்தட்டு, இறுவட்டு, ஒலித்தட்டு, ஒளித்தட்டு, காணொலி என்றெல்லாம் ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தெரிந்ததை அறிமுகம் செய்யும் போது பிள்ளைகள் குழம்பிப் போகிறார்கள். குறும்தட்டு என்றால் ‘சிடியா’ அல்லது ‘டிவிடியா’ என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கே ஏற்படும்போது ஒலிக்குறுந்தட்டு, ஒளிக்குறுந்தட்டு என்று சொல்லலாமா என்று பிள்ளைகளே கேட்கிறார்கள். குறுந்தட்டுக்கான சரியான பதத்தைக் கண்டுபிடிக்க முன்பாகவே தொழில்நுட்பத்தின் விரைவான வளர்ச்சி காரணமாக ‘யூஎஸ்பி’ என்ற புதிய சொல் ஆங்கிலத்தில் அறிமுகமாகிவிட்டது.

புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் அடுத்த தலைமுறையினரே அதிகமாகக் கணினியோடு தொடர்பு கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் புதிய ஆங்கிலச் சொற்களையே தமிழிலும் பாவிக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான புதிய தமிழ் சொற்களைக் காலதாமதம் செய்யாமல் பாவனைக்குக் கொண்டு வருவதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இதில் ஆர்வமுள்ள சிலரோ, ஊடகங்கள் வாயிலாகத் தங்கள் கருத்துகளை வெளியிட்டு விட்டு நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல் காரணமாக ஒதுங்கிவிடுகிறார்கள்.

வெகு விரைவில் இப்போது பாவனையில் உள்ள சொற்கள்கூட பாவனையற்றுப் புதிய சொற்கள் பாவனைக்கு வரலாம். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியோடு நாங்கள் முன்னேற முடியாமல் தடுமாறுகின்றோம் என்பதைப் புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் வாழும் நாங்கள் மறுக்க முடியாது. இதில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் ஏனைய இனங்களோடு ஓப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நாம் இத்துறையில் பின் தங்கியவர்களாகி விடுவோம்.

(199 ஆம் பக்கம் வருக)

என். செல்வராஜா நாலியலாளர் - ஸண்டன்

கனவு மய்ப்பட வேண்டும் ஈழத்தமிழருக்கானதொரு தேசிய நூலகம்

நூல்கள் எமது இனத்தின் பண்பாட்டை, கலாசார விழுமியங்களை, அறிவியல் தேடலை அளவிட உதவும் சாதனங்களாகும். அத்தகைய அறிவேடுகளின் பதிவு எமது வளத்தை, அறிவின் தேட்டத்தை எமது தலைமுறைக்கும், அடுத்து வரும் தலைமுறைக்கும் எடுத்துச் சொல்லும் வல்லமை படைத்தன. இத்தகைய பதிவுகள் நாகரீகம் மிகக் வெவ்வொரு இனத்திற்கும் மிக அவசியமானதாகும். நேற்றைய பதிவுகள் இன்றைய வரலாறு. இன்றைய பதிவுகளே நாளைய வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு ஆதாரங்களாக இருக்கப்போகின்றன.

ஒரு நாட்டின், ஒரு தேசியத்தின் அறிவேடுகளைப் புதிவசெய்யும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்டவையே உலகநாடுகளில் இயங்கி வருகின்ற ஆவணக்காப்பகங்களும், தேசிய நூலகங்களுமாகும். உலக நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் தத்தம் தேசிய இனங்களின் அறிவுத்தேட்டத்தை பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் அவற்றைப் பதிந்து கொள்ளவும் அதிகாரபூர்வமான இத்தகைய நிறுவனங்களை நிறுவி, அதற்கான சட்டப்பாதுகாப்பையும் வழங்கி, தத்தம் தேசிய இனத்தின் அறிவேடுகளை ஆண்டாண்டு காலமாகப் பேணிவருகின்றன.

ஈழத் தமிழர்களான எம்மைப் பொறுத்தவரை, தனித்துவமான தேசிய இனமொன்றாகத் தாய்நாட்டிலேயே, பெரும்பான்மை இனத்தால் அங்கீகரிக்கப்படாமலும், எமக்கென்றொரு நாடிடிறியும் உலகமெல்லாம் குடியேறிப் பரந்து வாழும் இனமாக எம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம். ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர்’ என்று கணியன் பூங்குன்றனார் முன்னர் சொன்னதை, அண்டிவந்த நாடுகளிலெல்லாம் நாங்கள்தான் சொல்லிக்கொள்கின்றோம். அடைக்கலம் தந்தவர்கள் சொல்வதாயில்லை.

எமது அறிவியல் வளங்களைப் பேண நாம் சார்ந்துள்ள நாடுகளின் பிரதான தேசிய, இனங்களின் நிழலில் இத்தகைய சட்டப் பாதுகாப்புடன் கூடிய அமைப்புகளின் வாயிலாகவே அவர்களது ஆவணங்களுடன், எமது ஆவணங்களையும் சேர்த்து, அவர்களே பதிவுசெய்யவும் பாதுகாக்கவும் விட்டுவிடுகின்றோம். நாங்கள் வேடிக்கை பார்ப்பதுடன் சரி.

1970இன் 17ம் இலக்க பாரானுமன்றச் சட்டத்தின் பிரகாரம் இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட தேசிய நூலக சேவைகள் சபை, பின்னர் தேசிய நூலக ஆவணமாக்கல் மத்திய

நிலையமாக, 1998இன் 51ஆவது இலக்க பாரானுமன்றச் சட்டத்தின் பிரகாரம் பெயர் மாற்றப்பட்டு இலங்கையின் தேசிய நூலகச் செயற்பாடுகளில் தன்னை முழுமையாகவும் அதிகாரபூர்வமாகவும் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளத் தலைப்பட்டது. பின்னர் அது சுதந்திரச் சுதக்கத்தில் தனியானதொரு கட்டிடத்தில் 27.4.1990 முதல் குடிபெயர்ந்து இயங்கக் கொடுக்கியது. இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தின் தலையாய பணி, அந்நாட்டின் தேசிய இனங்களின் அறிவுத்தேட்டத்தை நெறிப்படுத்தி, வெளியீடுகளை ஆவணப்படுத்தி, அவற்றைப் பாதுகாத்து எதிர்காலச் சுந்ததியினருக்குக் கடத்திச் சென்று வழங்குவதாகும். அவ்வகையில் இலங்கையில் வெளிவரும் ஒவ்வொரு நாலையும், இலங்கையரால் உலகெங்கும் வெளியிடப்படும் நூல்களையும் தேசியச் சொத்தாகக் கருதிப் பாதுகாத்துவைப்பதும் இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தின் பணியாகின்றது. ஈழத் தமிழரின் தேசிய இனத்துவத்தை அங்கீகரிக்க மறுக்கும் ஒரு அரசின் தேசிய நூலகம் அவர்களின் அறிவுத்தேட்டத்தைப் பேணிவைப்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்கவில்லை, அதற்குத் தயாராகவும் இல்லை என்பதை தேசிய நூலகத்துக்கு விஜயம் செய்யும் எவரும் எளிதில் புரிந்துகொள்வர். தமிழ்ப்பிரிவு என்றௌன்றே இல்லாமல், தமிழ்நூல்கள் மற்றைய நூல்களுடன் இரண்டறக் கலந்து கிடக்கின்றன. முழு நிறுவனத்திலுமே 8 தமிழ்பேசும் ஆரம்ப, இடைநிலை ஊழியர்களே பணியாற்றுகின்றனர். இவர்கள் எவருக்கும் தீர்மானம் எடுக்கும் வலுவோ, தமிழ் நூல்களைச் சுதந்திரமாகக் கொள்வனவு செய்யும் அங்கீகாரமோ கிடையாது.

இலங்கைத் தேசிய நூலகம் ஈழத்தமிழரை முழுமையாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தத் தவறிவிட்டதென்ற எண்ணம் அங்கு எனது இடத்தில் நின்றிருக்கக்கூடிய எவருடைய மனதிலும் பொதுவாகவே எழும்.

இலங்கைத் தேசிய நூலகம் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்புத் திட்டங்களை நல்லமுறையில் நடைமுறைப்படுத்துகின்றது. அதனால் பல சிங்கள படைப்பாளிகளும் ஒருசில தமிழ்ப் படைப்பாளிகளும் நிதிரீதியாகப் பயன்பெற்று வருகின்றார்கள். இத்திட்டம் பற்றிய விரிவான செய்திகளை தமிழ்ப் படைப்பாளிகளிடையே எடுத்துச் செல்ல தேசிய நூலகத்தில் எவரும் முன்வருவதாகத் தெரியவில்லை. உதவிபெற்ற ஒரு சில தமிழ் எழுத்தாளர்களும், ‘தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்’ என்ற போக்கில் இயங்குவதாகவும் தெரியவில்லை.

இந்நிலையில் எனது ஆதங்கத்தை இலங்கையின் முக்கிய தமிழ் நூலாக நிர்வாகத்தினிடையே இடம்பெற்ற சந்திப்புகளில் தெளிவுபடுத்தி, ஈழத்துத்தமிழர்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் திட்டமிட்டு அழிக்கப்படுவதற்கு ஈழத்தமிழராகிய நாமே அக்கறையின்மை காரணமாக வழிகோலவிவருவதை விளக்கமுடிந்தது.

இனிவரும் காலங்களில் ஈழத்தமிழரின் படைப்பாக்கங்களை பிரதான நூலங்களில் தனிப்பிரிவுகளில் சேகரிப்பதெனவும், அத்தகைய சேகரிப்பினை ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பட்டியலாக்கத்தின் வாயிலாகப் பதிவுசெய்யலாம் எனவும் விளக்கியிருந்தேன். இந்நடவடிக்கையின் வாயிலாக இதுவரை இழந்தவை போக, இன்று எமது ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாக்கங்களின் உண்மையான இருப்பினைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளலாம் எனவும் தெரிவித்திருந்தேன். இந்தப்பணிக்கு உதவுவதற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கமும், இனுவில் பொது நூலகம்-சனசுமக நிலையமும் லண்டனில் இயங்கும் ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகத்திற்குத் தமது பங்களிப்பின முழுமையாக வழங்குவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இன்றைய அரசியல், பாதுகாப்புச் சூழலில் ஈழத்தின் முக்கிய வரலாற்றுத் தேட்டமான போர்க்கால இலக்கியங்களையும் போரிலக்கியங்களையும் தமிழ் நூலங்களில் பாதுகாப்பது தொடர்பான நடைமுறைச் சிக்கல்கள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டது. இலங்கையில் பாதுகாக்க முடியாத போர்க்கால இலக்கியங்களை லண்டனில் பாதுகாப்பதற்கான சூழல் இருப்பதுவும் என்னால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

இறுதியில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகம் தனது தனித்துவமான ஈழத்து நூற்சேர்க்கையில் உள்ள அனைத்து நூல்களைப் பற்றியதுமான தகவல்களை, ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பட்டியலாக்கத்துக்கு வழங்குவதற்கு உடன்பட்டது.

நூல்தேட்டத்தொகுதிகளின் வழியாக இதுவரை குறிப்புரையுடன் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ள 11000 நூல்விபரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தன்னிடம் உள்ள நூல்களைப்பற்றிய கணிப்பிடிடனை மேற்கொள்வதெனவும், தமிழ்திடல்லாததும், இலங்கையில் அதிகாரபூர்வமற்ற வகையில் தடைசெய்யப்படாததுமான நூல்தேட்டப் பதிவுகளுக்குட்படுத்தப்பட்ட நூல்களைப் பிற்காலத்தில் தனிநபர்களிடமிருந்து சேகரித்துப் பேணுவதென்றும் தீர்மானித்தது. அதேவேளையில் நூல்தேட்டத்தில் பதியப்பெறாததும், தமிழ்தம் உள்ளதுமான நூல்களை காலக்கிரமத்தில் நூல்தேட்டப் பதிவுக்குள்ளாக்குவதற்கு உதவுவதாகவும் தெரிவித்தது.

இவ்வாறே இனுவில் பொது நூலகமும், தமது நூற்சேர்க்கையிலுள்ள ஈழத்து நூல்களைப் பிரித்தெடுத்துத் தனிப்பிரிவாகப் பேணுவதற்கு உடன்பட்டது. இன்று ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் பதிவேடாக நூல்தேட்டம் தொகுதிகளே இருப்பதால் நூல்தேட்டப் பதிவுகளின் அடிப்படையில் தத்ததமது நூலகச் சேர்க்கைகளை வலுப்படுத்திக்கொள்ள இரு நூலங்களும் இணங்கியிருந்தன. இத்திட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்ட நூல்பற்றி மட்டக்களப்பிலோ திருக்கோணமலையிலோ அறியப்படவில்லை. தமிழகத்தில் அச்சிடப்படும் நூல்களை பெரும்பாலும் கொழும்புப் புத்தகசாலைகளில்தான் கண்டறிய முடிகின்றது. இந்த அவஸ்திலையைப் போக்க ஒரேவழி Union Catalogue எனப்படும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஈழத்தமிழ் நூற்பட்டியலாக்கமேயாகும். இதன்மூலம் பங்கேற்கும் பிரதான நூலங்களில் ஈழத்துத் தமிழ்நூற்சேகரிவுகளை உருவாக்கி, அவற்றின் பட்டியலை, பங்கேற்கும் உலகளாவிய தமிழ் நூலங்களின் ஈழத்துத் தமிழ்நூற்சேகரிவின் பட்டியல்களுடன் ஒருங்கிணைத்து, அனைத்து நூலங்களிலும் இணையவழியாக அவற்றைப்பார்வையிட வழிசெய்வதாகும். இதன் வழியில் ஒரு நூல் உலகின் ஏந்த நூலக இருப்பில் உள்ளதென்பதைத் துல்லியமாக அறிந்துகொள்ளலாம். இதன் ஆரம்பகட்ட முயற்சியாகவே எனது கொழும்புத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டு படிப்படியாக விரிவாக்கப்படவுள்ளது.

மேற்கொள்ள முடிந்துள்ளது. சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் வரையமுடியும். எம்மிடம் என்ன இருக்கின்றது என்பதை நாம் உணரும் வேளையில் எதிர்காலம் பற்றிய தெளிவான பாதையை வகுக்கும் மனத்துணிவு எமது நூலகங்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்.

இருப்பதிலிருந்துதானே இல்லாததைத் தேடிப்பெறவேண்டும். ஒரு தமிழ்த் தேசிய நூலகம் எமது மண்ணில் எதிர்காலத்தில் நிர்மாணிக்கத் துணியும் வேளையில் எம்மிடம் ஒன்றுமே இல்லாத நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. அதற்கான முலோபாயங்களை நாம் கண்டறிந்து ஆரவாரமின்றி நூற்சேகரிப்பு நடவடிக்கைகளை, இப்போதே மேற்கொள்ள வேண்டும். தூரிதமாகக் கேட்பாரின்றி, தேடுவாரின்றி அழிந்துசெல்லும் எமது இலக்கியச் சொத்துக்களை எமக்காக நாமே பேணவேண்டும். அடுத்தவரிடம் எமது முதுசொத்தை ஒப்படைத்து நாங்கள் வாளாதிருந்தால், எதிரி நினைப்பதை விட வெகுசீக்கிரத்திலேயே எமது இனத்தின் வரலாறு எமது சுயநல், வர்த்தக நிதியிட்டல் போக்குகளால் அழிக்கப்பட்டுவிடும்.

புகலிடத் தமிழரின் ஓவ்வொரு நூலும் இலங்கையில் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நூலங்களில் வைப்பிலிட படைப்பாளிகளாலேயே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். மேலும், எமது அறிவுத்தேட்டம் உலகெங்கும் பாதுகாக்கப்படவும் வேண்டும். வண்டனில் இயங்கும் ஐரோப்பிய தமிழர் ஆவணக்காப்பகத்தில் பெரும்பாலான புலம்பெயர் படைப்பாளிகளின் நூல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தொடர்ந்தும் இச்சேகரிப்பு வலுப்பெற வேண்டுமாயின் கணேயியப் படைப்பாளிகளும் அதற்கு உதவ முன்வரவேண்டும். தமது நூல்களின் பிரதியை குறித்த சில பிரதான நூலங்களிலேனும் பாதுகாப்பாகப் பேணும் - பொருட்டு அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். நூல்தேட்டம் பதிவுகளில் தமது நூல்கள் அனைத்தும் இடம்பெறுவதையும் அவர்கள் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

�ழத்தமிழர்களின் ஆவணக்காப்பகம் தொடர்பான இன்றைய நிலையை இந்த 21ம் நூற்றாண்டில் நாம் அவதானித்தால், இலங்கையில் இதுவரை ஈழத்தமிழரின் படைப்புகள் எத்தனை வெளிவந்துள்ளன என்பதை எவருமே அறிந்தில்லர். அதனை முழுமையாக அறியாமல்தான், இலக்கிய வரலாறுகளே எழுப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பட்ட நூல்பற்றி மட்டக்களப்பிலோ திருக்கோணமலையிலோ அறியப்படவில்லை. தமிழகத்தில் அச்சிடப்படும் நூல்களை பெரும்பாலும் கொழும்புப் புத்தகசாலைகளில்தான் கண்டறிய முடிகின்றது. இந்த அவஸ்திலையைப் போக்க ஒரேவழி Union Catalogue எனப்படும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஈழத்தமிழ் நூற்பட்டியலாக்கமேயாகும். இதன்மூலம் பங்கேற்கும் பிரதான நூலங்களில் ஈழத்துத் தமிழ்நூற்சேகரிவுகளை உருவாக்கி, அவற்றின் பட்டியலை, பங்கேற்கும் உலகளாவிய தமிழ் நூலங்களின் ஈழத்துத் தமிழ்நூற்சேகரிவின் பட்டியல்களுடன் ஒருங்கிணைத்து, அனைத்து நூலங்களிலும் இணையவழியாக அவற்றைப்பார்வையிட வழிசெய்வதாகும். இதன் வழியில் ஒரு நூல் உலகின் ஏந்த நூலக இருப்பில் உள்ளதென்பதைத் துல்லியமாக அறிந்துகொள்ளலாம். இதன் ஆரம்பகட்ட முயற்சியாகவே எனது கொழும்புத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டு படிப்படியாக விரிவாக்கப்படவுள்ளது.

கனவு மெய்ப்படவேண்டும்! ◎

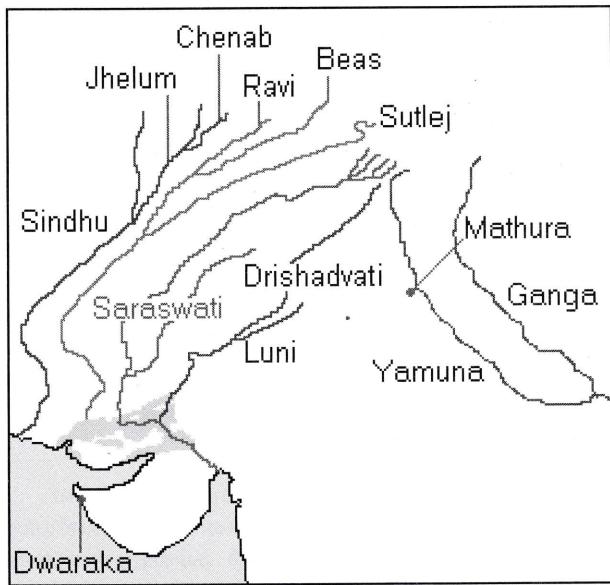

ரங்சன் பிரான்சிஸ் சேவியர்

காணாமற்போன சர்வஸ்வதியைத் தேடி..

வெண்தாமரைப் பூவில் வீற்றிருந்து அளப்பரிய அறிவையும் ஞானத்தையும் அருள் பாலிக்கும் தெய்வமான சரஸ்வதி அன்னை ஒரு போதும் காணாமல் போக மாட்டாள் என்பது உலகெங்கும் பரந்து வாழும் இந்துக்களுக்கு நன்கு தெரியும்.

அப்படியாயின் யாம் தேடும் சரஸ்வதி யார்? ரிக் வேதத்திலும் மற்றும் புராண இதிகாசங்களில் காலம் காலமாகக் குறிப்பிட்டு வந்த சரஸ்வதி நதியினைத்தான் தேடுகிறோம். நதியாயின் அது எங்கே உற்பத்தியானது? எங்கே தவழ்ந்தது? எங்கே கடலுடன் சங்கமித்தது? இப்போது எங்கே மறைந்து விட்டது? எப்படி யாரால் மறைக்கப்பட்டது? அதனைத் தேடிக் கண்டு பிடிப்பதில் என்ன நன்மைகள் எனப் பல கேள்விகள் எழலாம்.

Vedic Saraswati as drawn by Shridhar.

பல இலட்சம் வருடங்களாக இமயமலையின் பனிச்சிகரங்களில் பிறந்து ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் தூரம் பயணித்துத் தான் செல்லுமிடமெல்லாம் மக்களைப் போலித்து உலகின் உன்னதமான சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் தோற்றுவாயாகவும் அதனைத் தாங்கிப் பிடித்த அன்னையாகவும் இருந்த புனித சரஸ்வதி நதி இருந்த இடம் தெரியாமல் தொலைந்து விட்டது. தொலைந்து சுமார் 4000 வருடங்கள் ஓடி விட்டன.

காலப்போக்கில் இது ஒரு கற்பனை நதி எனப் பெரும்பாலோரால் கருதப்பட்டு வந்தது. 12 வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை வட இந்தியாவில் உள்ள அலகபாத்தில் கங்கையும் யமுனையும் சந்திக்கும் திரிவேணி சங்கமத்தில் நீராடுவதால் கோடிக்கணக்கான பக்தர்கள் தங்கள் பாவங்களைக் கழுவிக் கொள்வார்கள். இந்திகழிச்சி கும்பமோளா எனப்படும். ஆனால் 2 நதிகள் சந்திப்பு எங்கும் திரிவேணி சங்கமமாகும் என்ற கேள்வி எழுகின்றது. திரிவேணி என்றால் 3 ஆறுகள். ஆக வெது நதி எங்கே என்றொரு கேள்வியும் பின்தொடரும். அதற்குப் பதிலாக அது ஒரு புனிதநதி ஆகாயத்திலிருந்து அருவமாக விழும் அற்புதநதி என ஒரு சாராரும் இல்லை வெது நதி ஒரு நிலக்கிழ் ஆறு. அதுதான் திரிவேணி சங்கமத்தில் வெதாகச் சங்கமிக்கிறது என மறு சாராரும் கூறி வந்தனர்.

அருவம் உருவம் என்பதெல்லாம் மக்களின் நம்பிக்கை சார்ந்தது. நம்பிக்கைகளை நிருபிக்க முடியாது. ஆனால் உலகில் பல இடங்களில் நிலக்கிழ் நதிகள் பாய்வதாகச் செய்யதி ஆதாரங்களுடன் செய்திகள் கிடைத்தவண்ணமுள்ளன. இவ்விடத்தில் இலங்கையில் 1968ஆம் ஆண்டாவில் காங்கேசன்துறையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சரங்கம் பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டும். அருகிலிருந்த சீமெந்துத் தொழிற்சாலைக்கு முருகைக்கர்கள் எடுக்க அகழ்ந்தபோது நிலக்கிழ் சரங்கமொன்று வெளியுலகுக்குத் தெரியவந்நது. அச்சரங்கம் மிக நீளமாக இருந்ததுடன் ஆழமற்ற நன்னீராறு ஒன்று கீழே கடலை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது அச்சரங்கம் நல்லுார் இராசதானியிலிருந்து கீரிமலைக்கேணிவரை செல்வதாக ஒரு உறுதிப்படுத்தப்படாத செய்தியொன்று பரவியிருந்தது. ஆயினும் பின்னர் இலங்கை அரசு அந்தச் சரங்கத்தை அவசரமாக முடிவிட்டது.

1893ஆம் வருடம் பிரித்தானியப் பொறியாளரான C.F. Oldham, என்பவர் இந்தியாவின் இராஜஸ்தானிலுள்ள Gagger என்ற கோடை காலத்தில் வரண்டு போய்விடும் ஒரு நதியில் குதிரைச்சவாரி செய்து கொண்டிருக்கும்போது அவரது மனதில் ஒரு கேள்வி எழுந்தது. மிகவும் நீர்வரத்துக் குறைந்த வருடத்தின் பெரும்பகுதியில் வரண்டு கிடக்கும் இந்த நதியின் நதிப்படுக்கையும் அதன் கரையும் 2 மைலுக்கும் மேலான அகலமாக அமைந்திருப்பதன் பின்னனி என்ன என்பதே அவரது வினா. வேதநூல்கள் புராணங்கள் இதிகாசம் மற்றும் இலக்கியங்களை உள்ளூரவர்களின் துணையுடன் அலசி ஆராய்ந்த பொழுது ஒரு மாபெரும்நதி ஒன்றின் சிறுபகுதி குற்றுயிராய் இருப்பதாய் கண்டுகொண்டார். அவதானித்தவை

உண்மையிலேயே ஒரு மகாந்தியின் ஒரு பகுதியாக இருக்கலாம் என நம்பினார். அதற்காகத் தொல்லியல் சான்றுகளைத் தேடியபொழுது சர்ஸ்வதி என்ற நதி உண்மையிலேயே இருந்து மறைந்த ஒரு ஜீவ ஊற்று என்பதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கக் கூடாது. இதுவே சர்ஸ்வதி நதியைத் தேடும் முயற்சிக்கு அத்திவாரமிட்டது. ஆயினும் அந்த ஆய்வுகள் ஏதோ காரணத்தால் முற்றுப்பெறவில்லை.

Oldham, தான் ஆய்வு செய்யும் நதிப்படுக்கை ஒரு மாபெரும் முன்னேற்றகரமான நாகரிகத்தின் முக்கிய தோற்றுவாயாகத் திகழ்ந்தது என்பதனை அறிந்திருக்கவில்லை. சற்றுப் பின்னராக மொஹஞ்சதாரோ ஹர்ப்பா (சிந்துவெளி) நாகரிகத்தின் அழிந்துபோன தடயங்கள் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் (தற்போதைய பாகிஸ்தானின் மேற்குப்பகுதி) கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. சிந்துவெளிச் சமுதாயம் மிகவும் முன்னேறிய மக்கள் குழாம் எனவும் இதுவரை அறியப்பட்ட பழைய நாகரிகங்களில் உண்ணமானது எனவும் எடுத்துக் கூறிய மேலைநாட்டு ஆய்வாளர்கள் அந்நாகரிகத்தின் சொந்தக்காரர்கள் திராவிடர் எனவும் ஆதாரப்படுத்தினர்.

அதேவேளை அண்மைக்கால ஆராய்ச்சிகளின்படி சிந்துவெளி நாகரிகத்தை ஒத்த அதே காலகட்டத்தில் செழிப்புற்றிருந்த மக்கள் சமுதாயங்கள் இருந்ததற்கான தொல்லியல் அடையாளங்கள் சுமார் 2500க்கும் மேற்பட்டவை. பரவலாக இந்தியாவின் பஞ்சாப் ஹரியானா மற்றும் ராஜஸ்தான் மாநிலங்களிலும் பாகிஸ்தானின் மேற்குப் பகுதிகளிலும் கிடைத்துள்ளன. இதன்மூலம் சிந்துசமவெளி நாகரிகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் சர்ஸ்வதி நதியின் பங்கு மக்கத்தானதாயிருந்தது நிருபணமாகிறது.

கடந்த 25 வருடங்களில்தான் சர்ஸ்வதியின் தேடல் முனைப்படையைத் தொடங்கியது. சரித்திர சமய அரசியல் மற்றும் பொருளாதார காரணங்களுக்காகவும் சர்ஸ்வதியின் தேடல் அவசியமாகிறது. தற்பொழுது பல சாதகமான ஆதாரங்கள் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. முதலில் சர்ஸ்வதி நதி என்பது ஒரு கற்பனையல்ல என்ற நிறுவத்தோடு அதன் தற்போதைய இருப்பைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியதாகவும் உள்ளது.

சர்ஸ்வதி என்ற ஒரு பழங்கால நதி இந்தியாவில் இருந்தது என்பதனை நிறுவ வேதநூல்களின் துணை அவசியப்பட்டது. ஆதி வேதநூலான ரிக்வேதத்தில் சர்ஸ்வதி நதி 60 தடவைகளுக்கு மேல் சொல்லப்படுகிறது. அதேவேளை புனித கங்கை நதி பற்றி 2 தடவைகள் மட்டுமே வருகிறது.

காலத்தால் ரிக்வேதத்தைவிட மிகப்பிந்திய உபநிடங்களில் சர்ஸ்வதி நதி பற்றிய ஒரு குறிப்பும் இல்லாதிருப்பதும் கங்கையுடன் வேறு பல நதிகளின் பெயர்கள் மட்டுமே எழுதப்பட்டு இருப்பதிலிருந்தும் சர்ஸ்வதி காணாமற் போய் சுமார் 4000 வருடங்கள் உருண்டோடி விட்டதாக ஆய்வாளர்கள் கணித்திருந்தார்கள். அண்மையில் இக்கணிப்பு மிகச்சரியானதென கார்பன் கால நிர்ணயமுறைக் கணிப்பும் ஊர்ஜிதம் செய்துள்ளது.

இந்திய மற்றும் அமெரிக்கச் செய்மதிகளின் தரவுகளும் அதிநவீன நிலைக்கீழ் உணர்கருவிகளால் அறியப்பட்ட ஆதாரங்களும் தொல்லியல் சான்றுகளும் சர்ஸ்வதி

இமயத்தின் பனிமுகடுகளில் இருந்து உருவாகி 5 மைல்கள் அகலமான நதியாகத் தெற்குப் புறமாகப் பலநூறு மைல்கள் சென்று பின்னர் இந்தியாவின் மேற்கு வடமேற்குத் திசைகளில் பல உபநதிகளை உருவாக்கி வேறு பல உதிரி நதிகளை உள்வாங்கி அரபிக்கடலில் பல கிளைகளாகச் சங்கமித்ததாகப் பெரும்பான்மையான ஆய்வாளர்கள் நம்புகின்றனர். மேலும் ராஜஸ்தான் பாலைவனமாக மாறுவதற்கு முன்பு அது பச்சைப் பசேலெனச் செழிப்பாக இருந்ததாகவும் சர்ஸ்வதியின் மறைவே சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் அழிவுக்கும் ராஜஸ்தான் போன்ற பகுதிகள் பாலைவனமாக மாறியதற்கான காரணிகளில் பிரதானமானது எனவும் கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

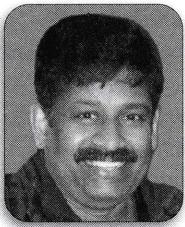
அதேவேளை சர்ஸ்வதிக்கு வற்றாத நீராதாரம் அளித்து வந்த இமயத்தின் அருகே சுமார் நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்ட மிகப்பெரும் பூமியதிர்ச்சி நதிக்கான நீர்வரத்தைத் துண்டித்துவிட்டதாகவும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட காலநிலை மாற்றங்கள் சர்ஸ்வதியை முற்றாக அழித்து மறைத்து விட்டதாகவும் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்துவேத நூல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் மக்களின் நம்பிக்கையாய் இருந்து எவ்வித சுவடுமின்றி காய்ந்து மறைந்த சர்ஸ்வதி நதியை மீட்டெடுத்து மீண்டும் வழித்தடங்களை உருவாக்கினால் இந்திய மற்றும் பாகிஸ்தானில் உள்ள குடிநீர்ப்பஞ்சத்தை நீக்குவதுடன் நீர்ப்பாசனம் போக்குவரத்து என்பனவற்றுடன் வெள்ளப்பெருக்கு அனர்த்தங்களையும் தவிர்த்துப் பாலைவனங்களை மீண்டும் சோலைவனங்களாக மாற்ற முடியும்.

சர்ஸ்வதி நதியை இப்பொழுது தேடும் பணியில் முன்னிலை வகிக்கும் ஆய்வு நிலையமாக இந்தியாவின் தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் இயங்கும் சர்ஸ்வதி சிந்து ஆய்வுமையும் விளங்குகின்றது. டாக்டர். கல்யாணராமன் என்னும் ஆய்வாளர் தலைமையில் 200 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்ட கிடைத்தற்கரிய தடயங்களையும் சர்ஸ்வதி பற்றிய தரவுகளையும் ஆவணப்படுத்தியுள்ள சர்ஸ்வதி சிந்து ஆய்வுமையத்தின் ஆய்வுப் பெறுபேறுகளின் பயனாக இந்திய நடுவண் மற்றும் பல வடதிந்திய மாநில அரசுகள் தாங்களும் சர்ஸ்வதியைத் தேடும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளன.

முக்கியமாக இந்துக்களால் புனிதமெனக் கொண்டாடப்படும் இந்தியைத் தேட பாகிஸ்தான் அரசு அகழ்வாராய்ச்சியில் இந்தியாவுக்கு வழங்கும் ஒத்துழைப்பு வியந்து பாராட்டப்பட வேண்டிய அம்சமாக உள்ளது.

நிலவின் தட்ப வெப்பத்தையும் செவ்வாய்க் கிரகத்தில் புஞ்சட்டோவில் உள்ள நில அமைப்புகளையும் தூல்லியமாகக் கண்டுபிடிக்கும் தற்கால விஞ்ஞானிகள் தம் வசமுள்ள நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளின் துணையுடன் தம் காலடியில் மறைந்து கிடக்கும் பல இலட்சம் ஆண்டுகள் பலநூறு மைல்கள் வளைந்தும் நெளிந்தும் தவழ்ந்தும் பாய்ந்தோடிய அளப்பரிய வளங்களை அளவித்தந்த சர்ஸ்வதி நதியை முழுமையாகக் கண்டடையும் நாள் வெகுதொலைவில் இல்லை என்பது உண்மை.●

கன்டா முர்த்தி

முகநாலில் முழுகல்

LDT தாந்தம் நம் 'தமிழர் தகவல்' சஞ்சிகையில் கண்டதைச் சொல்லுகிறேன் என்ற தலைப்பில் முகநால் பதிவுகள் குறித்ததோரு தொடர்கட்டுரை எழுதப்பட்டுவரும் காரணத்தால், இந்த வெள்ளிவிழா மலரில் வரும் இக்கட்டுரையானது முகநால் பாவனையால் உண்டாகுவதாகக் கருதப்படும் ஒரு பிரச்சனைப்பற்றி பல்கலைக்கழக ஆய்வுநிலையில் கண்டவற்றைத் தொகுத்துச் சொல்லும் முனைப்பில் எழுதப்படுகிறது.

முகநாலில் தம் நேரத்தை அதிகமாகச் செலவிடுவதால் முகநால் பாவனையாளர்கள் பலரும் தம் அன்றாட அலுவல்களைக் குறைத்துக் கொள்கின்ற தன்மை இப்போது அதிகரித்து வருவதை வல்லுனர்கள் அவதானிக்கிறார்கள். இது சமூக அளவில் ஒரு குறைபாடாகத் தற்போது கணிக்கப்படுகிறது. முகநாலில் நேரத்தை செலவு செய்வதற்காகவே இணையத்தைப் பலரும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று சொல்லப்படக்கூடிய அளவுக்கு முகநால் பாவனை இப்போது பலரையும் ஆக்கிரமித்துவிட்டது.

வரம்பில்லாமல் முகநாலில் நேரத்தை செலவு செய்வதை 'முகநாலில் முழுகல்' என தற்போது வல்லுனர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். 'இணையத்தில் முழுகல்', 'கணினி விளையாட்டுகளில் முழுகல்' என்ற அவதானங்களின் தொடர்ச்சியாக இந்த முகநாலில் முழுகல் என்ற குறைபாடும் அமைகிறது. இக்குறைபாட்டைப் பற்றி பல்கலைக்கழக நிலை ஆய்வுகளும், உயர்நிலைப்பட்ட கணினித் தொழில்நுட்ப ஆய்வுகளும் இப்போது நடத்தப்படுகின்றன. தனிமனித அளவில் வரும் மனச்சோர்வு மற்றும் மனநலக் குறைபாடுகளும்கூட இப்போது முகநாலில் முழுகல் குறைபாட்டுடன் இணைத்துப் பேசப்பட்டு வருகின்றன. ஐ.ஏ.டி என்று ஆய்வுக்கட்டுரைகளில் குறிப்பிடப்படும் 'இன்றான் அடிக்கன் டிசோடர்' (இணையத்தில் முழுகல் குறைபாடு) என்ற குறைபாடு போலவே, இந்த எப்.ஏ.டி. எனப்படும் 'பேஸ்புக் அடிக்கன் டிஸோடர்' (முகநாலில் முழுகல் குறைபாடு) கருதப்படுகிறது. மேலும் இந்த முகநாலில் முழுகல் குறைபாடு முன்று படிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு இனம் காணப்படுகிறது.

எப்.ஏ.டி. உருவாகும் ஆரம்ப நிலை

எப்.ஏ.டி. குறைப்பாட்டை அளவிடக்கூடிய பாதிப்பு உள்ள காலம்

மருத்துவர் உதவி தேவைப்படும் நிலை என அவை அமைகின்றன.

இணையத்தில் முழுகல் குறைபாடு தரும் பாதகநிலை எந்த அளவுக்கு சென்றிருக்கிறது என்பதனை, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எட்டுக் கேள்விகளை குறைந்த பட்சம் கேட்டு அதன்வழி அனுமானிக்கலாம் என ஆய்வாளர் கீழ் யாங்க பரிந்துரை செய்கிறார். இதையே அடிப்படையாக வைத்து, வல்லுனர்கள் முகநாலில் முழுகும் குறைபாட்டின் அளவினையும் உய்த்துணர்கிறார்கள். அந்த 8 கேள்விகளும் கீழ்க்காணுமாறு அமைகின்றன.

1. முகநாலில் முழுகிவிடுவதாக நீங்கள் உணர்வது உண்டா?
2. முகநாலைப் பயன்படுத்த நீங்கள் செலவிடும் நேரம் அளவு கடந்து அதிகரித்துச் செலவதாக உணர்வது உண்டா?
3. முகநாலைப் பயன்படுத்தும் நேரத்தை ஒரு அளவுன் வைத்திருக்கும் முயற்சி அல்லது பயன்பாட்டை மட்டுப்படுத்தும் முயற்சி அல்லது பயன்பாட்டை நிறுத்தும் முயற்சிகளில் கவனம் செலுத்தவேண்டி வருவதாக உணர்வது உண்டா?
4. முகநால் பயன்பாட்டை குறைக்க முயற்சிக்கும் போது அமைதியற்று காணப்படுவதாயும், மந்தமாக இருப்பதாக உணர்வதாயும் அல்லது ஏரிச்சல்லடைந்து கொண்டிருப்பதாகவும் உணர்ந்திருக்கிறீர்களா?
5. முகநாலை உபயோகிக்க என நீங்கள் ஆரம்ப காலத்தில் மனதாவில் நினைத்த நேரத்தைவிட இப்போதெல்லாம் அதிக நேரம் அதில் செலவு செய்வதாக உணர்கிறீர்களா?
6. முகநாலில் அதிக நேரம் இருந்ததால் உங்கள் குடும்ப உறவு பாதிக்கப்பட அல்லது ஒரு வேலை இழப்பு ஏற்பட அல்லது கல்வி அல்லது வேறு எதையாவது பணயம் வைக்க வேண்டி வந்ததாக உணர்ந்திருக்கிறீர்களா?
7. முகநால் பயன்பாட்டில் நேரம் செலவிடுவது குறித்து குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கோ அல்லது மருத்துவருக்கோ அல்லது வேறு யாருக்கோ பொய் கூறி சமாளிக்கவேண்டி வந்தது உண்டா?
8. உங்கள் பிரச்சனைகளில் இருந்து தப்புவதற்கான ஒரு வழியாக அல்லது தற்காலிக நிவாரணத்துக்கு முகநாலைப் பயன்படுத்தும் நிலையில் நீங்கள் இருப்பதாக கருதுகிறீர்களா?

முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல இந்த 8 கேள்விகளும்

குறைந்தபட்சமானவை. இக்கேள்விகள் எப்.ஏ.டி. குறைபாட்டை நிவர்த்திக்கும் முறைகளைப்பற்றிய ஆலோசனைகளை மனநல் மருத்துவர் தீர்மானிக்க நன்கு உதவிடும்.

பாதிக்கப்பட்ட பயன்பாட்டாளரின் வயது, பின்புலம், ஏனைய மருத்துவ குறைபாடுகள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் முகநூலில் மூழ்கல் குறைபாட்டுக்காகப் பரிந்துரைக்கப்படும் அல்லது நிவர்த்திக்கும் முறைகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

முகநூலானது பத்து வருடங்களுக்கு முன்பாக 2004 பெற்றவரி 4ந்திக்கி இணையத்துள் உத்தியோகபூர்வமாக அறிமுகம் கண்டது. அதன்பின் அதன் அசுர வளர்ச்சி அனைவரையும் பிரமிக்க வைப்பதாகவும் உள்ளது.

2015 செப்டெம்பர் மாத கணக்கெடுப்பின்படி 1.01 பில்லியன் மக்கள் தினசரி முகநூலினை உபயோகிக்கிறார்கள் என பேஸ்புக் நிறுவன இணையப்பக்கம் சொல்கிறது. அவர்களில் 16.5 வீதமானோர் வட அமெரிக்காவில் இருக்கிறார்கள். இதில் பாதியளவுக்கும் மேற்பட்ட பயனாளிகள் தினசரி வேலையாக தங்கள் முகநூலைத் திறந்து பார்ப்பவர்களாக அடையாளம் காணப்பட்டவர்கள். இவர்களுள் முகநூலில் மூழ்கல் குறைபாடுடையவர்கள் எத்தனை விகிதமானவர்கள் என்ற உறுதியான கணிப்பு இதுவரை கிட்டவில்லை என்றாலும் அந்த இலக்கம் உயர்ந்துகொண்டு செல்கிறது என்பது குறித்து கண்டாவின் மனநல் மருத்துவர்கள் கரிசனம் தெரிவிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

குறிப்பாக இளையர்களிடம் இந்த முகநூலில் மூழ்கல் குறைபாடு பல்வேறு ரூபங்களில் தென்படுகிறது. இதுகுறித்த பல்கலைக்கழக மட்ட ஆய்வுகளும் வெகுவேகமாக முடுக்கிவிடப்பட்டுள்ளன.

நன்பர்கள், குடும்ப உறுப்பினர்கள், வேலைத்தள சக நன்பர்கள், வகுப்புத் தோழர்கள், தாம் சந்திக்கும் நபர்கள் என பலவகையானவர்களுடன் தொடர்புகளைப் பேணிக் கொள்வதற்கு முகநூல் இன்று மிகவும் உதவுகரமான ஒற்றைத்தளமாக இருக்கிறது. அதைவிடவும் வியாபார நோக்கில் அமைந்த நிறுவனங்கள் பயனிடாளரைக் குறிவைத்து முகநூல் பக்கங்கள் ஊடாக தம் சேவைகளை விரிவாக்கம் செய்கின்றன. அவற்றுள் செய்திப்பரிமாற்றம், மனமகிழ்நிலை என்பனவும் சேர்ந்தே அடங்கும். இத்தகைய பரந்துபட்ட நிலையில், பாவனையாளர்களின் நேரம் முகநூலில் அதிக அளவில் முடக்கப்படும் நிலை எதிர்பார்க்கக் கூடியதே. இருப்பினும் பாவனை நேரம் எல்லை தாண்டிச் செல்வதும், அதன் மூலம் போதைக்கு ஒப்பான வகையில் முகநூலில் மூழ்கல் ஒரு பிரச்சனையாக காணப்படுவதுமே பல்கலைக்கழக மட்ட ஆய்வுகளுக்கு இதை இட்டுச் சென்றுள்ளது. சாதாரண பாவனையாளருக்கும், முகநூல் பாவனைக்கு அடிமையாகிவிட்டவர்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை தெளிவாக்குவதும் இந்த ஆய்வுகளின் நோக்கமாக வரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

முகநூலில் மூழ்கல் குறைபாட்டை நிவர்த்திப்பதற்கான முறைகள் இன்னும் மனநல ஆலோசனையாகத்தான் தரப்படுகின்றன. ஆரம்பநிலைச் சிகிச்சை முறைகளாவன முகநூலில் மூழ்கல் குறைபாடு ‘உங்களைப் பாதிக்கிறது’ என்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வதிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது என்கிறார்கள் மனநல ஆலோசக நிபுணர்கள். அதற்கான பல வழிமுறைகளும் பல்வேறு ஆலோசனைகளாக மட்டும்தான் இன்றைய நிலையில் தரப்படுகின்றன. முதலில் முகநூல்

ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற ‘பெறுமானம் என்ன?’ என்பதை சிந்தித்து அதைப் பட்டியல் இட்டு அதன்வழி ஒரு சுயவிமர்சனத்தை உருவாக்குவது ஒரு முதல்நிலை நிவாரண வழிமுறையாகப் பார்க்கப்படுகிறது. அதேபோல முகநூலுக்கு நீங்கள் செல்வதால் பாதிக்கப்படுகின்ற உங்கள் அன்றாட வேலைகள் எவை எனப் பட்டியல் இட்டு உங்களை நீங்களே சுயவிமர்சனத்துக்கும் உள்ளாக்கிக் கொள்ளலாம் எனவும் நிபுணர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்.

இதன் தொடர்ச்சியாக இக் கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் எட்டுக் கேள்விகளையும் ஒருவர் தன்னைத்தானே கேட்டுக் கொள்வதும் அதற்கான பதில்களை மறுகேள்விக்கு உட்படுத்துவதும் இன்னொரு வகையான ஆலோசனையாகத் தரப்படுகிறது. அத்துடன் முகநூல் பாவனைக்காக எவ்வளவு நேரகாலத்தை ஒருவர் எடுத்துக் கொள்கிறார் என்பதை கவனத்தில் கொள்வதும் அவசியம் எனவும் சொல்லப்படுகிறது.

முகநூலில் அதிக நேரம் உண்மையாகவே தன்னால் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை ஒருவர் தன் குடும்ப உறுப்பினர்கள், நன்பர்கள் ஆகியோரிடம் பிரஸ்தாபித்து மறு உறுதிப்படுத்திப் பார்க்கவும் முடியும்.

முகநூலில் செலவாகும் நேரத்தை கட்டுப்படுத்துவது முகநூலில் மூழ்கல் குறைபாட்டை வெற்றி கொள்ள எடுக்கப்படும் அடுத்த நடவடிக்கையாக அமையும். நேரத்தை அளவிடுவதற்கு ஏற்ற பொறிமுறையை பாவனையாளர்களினிப்பிலோ அல்லது வெளியிலோ உருவாக்கிக் கொள்ளலாம். செலவிடப்படும் நேர அளவை அளப்பதற்கு ரைமர் எனப்படும் நேர அளவுக் கருவியை உபயோகிப்பது குறித்தும் சிந்திக்கலாம் என நிபுணர்கள் பரிந்துரைக்கிறார்கள். நேரக் கட்டுப்பாட்டின் பிறிதொரு பகுதியாக, முகநூல் பாவனைக்கான தொடர்புகளைத் துண்டித்துவிடுவதும் சிபார்சு செய்யப்படுகிறது.

உதாரணத்துக்கு கைத்தொலைபேசியில் வைத்திருக்கும் முகநூல் இணைப்பை உடனடியாக துண்டித்துக் கொள்ளலாம். இதன் மூலம் பெருமளவு நேரத்தை மிச்சப்படுத்த முடியும் என நிபுணர்கள் கருதுகிறார்கள். அதேபோல முகநூலுக்கு செல்ல கைத்தொலைபேசியிலோ மின்னஞ்சலிலோ இணைத்திருக்கும் தானியக்க நினைவுட்டல்களையும் இணைப்பிலிருந்து எடுத்துவிடலாம். வாரத்தில் ஒருநாளை முகநூலில் இல்லாத தினமாக தனக்குத் தானே அறிவித்து அதைக் கடைப்பிடிக்கும் உறுதியையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது இன்னொரு பரிந்துரை.

பரிந்துரைக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடு முறைகளை செயலாக்கும்போது அவை பாவனையாளருக்கு எதுவித உளவியல் பாதிப்பையும் தராவிடின் ‘முகநூலில் மூழ்குதல்’, என்ற குறைபாடு பாவனையாளரின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கியிருக்கிறது என்பது புலனாகும். ஆனால் முகநூலில் இருந்து ஒருவர் விலகியதும் சில வகையான உளச்சிக்கல்கள் அவரை அலக்கழிக்குமானால் அவற்றை இனம் காணுதல் அவசியம். கீழ்க்காணும் அதிகப்பட்ச உளச்சிக்கல்கள் ஒருவருக்கு ஏற்படக்கூடும் என அவை நிபுணர்களால் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.

- பின்வாங்கும் மனோநிலை: முகநூலில் இல்லாமல் போன்பின் பல நாட்களுக்கு கவலை, ஏரிச்சல் அலுப்பு போன்றவை அலக்குகிக்கக் கூடும்.
- கட்டுப்படுத்துவதற்கு கடினம்: முகநூலுள் செல்ல வேண்டும் என விடாது தொடரும் ஆசை.
- தீங்கைத் தேடும் மனோபாவம்: உடல்ரீதியாக (தூக்கம், புகைப்பிடித்தல்) அல்லது மனோரீதியாக தன்னை வருத்திக் கொள்ளும் நிலை.
- சமுகத் தொடர்பாடல்களை இழத்தல்: எதிலும் ஆர்வமிழந்து காணப்படுதல், பொழுதுபோக்குக்களை மறுத்தித்தல், மனமகிழ் நடவடிக்கைகளை நிராகரித்தல்.
- எதிர்மறை எண்ணம்: உதவியற்றதுபோன்ற உணர்வு, குற்ற உணர்வு, கவலை என்பன உருவாதல்.
- மறைந்து வாழும் எண்ணம்: நண்பர்கள், உறவினர்கள் ஆகியோரிடமிருந்து தன்னை மறைந்து வாழ நினைக்கும் நிலை.

மேற்சொன்ன உளச்சிக்கல்களில் ஒன்றோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்டதோ முகநூல் பாவனையை நிறுத்தியதால் ஏற்பட்டது எனப் பாதிக்கப்பட்டவர் நிச்சயமாக உணரும் பட்சத்தில், மருத்துவ உதவி தேவை எனும் கட்டத்தை அவர் அடைந்துவிட்டதாகக் கருதப்படலாம்.
 ‘பேஸ்புக் அடிக்சன் டிஸோடர்’ எனும் முகநூலில் முங்கல் குறைபாடு ஏற்படுவது ஒரு அசாதாரண நிலை அல்ல. அது ஒருவரது உளவியல் ஈடுபாட்டின் நிமித்தம் உருவாகி அவருக்கே பாதிப்பை உருவாக்குவதாகும். இது குறித்த தெளிவு முகநூல் பாவனையாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கவேண்டியது இன்றைய காலகட்டத்தில் மிக அவசியம். இத் தெளிவானது சமூக ஊடக பரவலாக்கத்தின் வழிவரும் பல பிரச்சனைகளுக்கு முகம்கொடுக்கவும் உதவுகரமாக இருக்கும் என்றே நிபுணர்கள் கருதுகிறார்கள். எது எப்படி இருப்பினும், இந்தக் குறைபாட்டின் பாதிப்பு அனைவருக்கும் இருக்கிறது - ஆயினும் அதன் அளவுக்கோணம் மட்டும் ஆளுக்காள் மாறுபடுகிறது என்ற தகவல் முகநூல் பாவனையாளரிடம் பரவலாக்கப்படுவது அவசியம்.●

புதியன புதுதலும்..

(192ஆம் பக்கத்திலிருந்து)

தமிழ் மொழி கலப்பு மொழியாக மாறுமுன் இதற்கான விரைவான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். எல்லோரையும் சென்றடையக் கூடிய வகையில் புதிய பிறமொழிச் சொற்களுக்குச் சரியான பதக்கை கொண்ட தமிழ் சொற்களை அறிமுகப்படுத்த எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு குழுநிலையில் இயங்குவது சிறப்பாக இருக்குமென நினைக்கின்றேன்.

புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் சொற்களைத் தமிழ் நாடு ஏற்றுக் கொள்ளுமா என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதேபோல அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தும் தமிழ் சொற்களைப் புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்பதையும் கவனத்தில் எடுப்பது நல்லது.

இவற்றை எல்லாம் நடைமுறைப்படுத்த முதலில் எங்கள் தமிழ் மொழிக்குப் பொதுவான ஒரு எழுத்துரு கட்டாயம் வேண்டும். தமிழில் நிறையவே எழுத்துருக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றில் அனேகமானவை தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமானது. எல்லோரும் பாவிக்கக்கூடிய தமிழ் எழுத்துருவை உருவாக்கி, அதிக தமிழ் மக்கள் குடிகொண்டிருக்கும் தமிழக அரசு இலவசமாகப் பாவனைக்குத் தந்தால் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

தற்போது பாவனையில் இருக்கும் எழுத்துருவை மாற்றும் செய்வது என்பது கடினமானதாகவே இருக்கின்றது. தற்போதுள்ள எழுத்துரு மாற்றும் செய்யப்படும்போது பல எழுத்துப் பிழைகள் ஏற்படுகின்றன. எங்களிடம் எல்லா வசதிகளும் இருந்தாலும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் தவிக்கிறோம். காரணம் எங்களிடம் ஒற்றுமை இல்லை என்பதும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும். இவற்றை எல்லாம் கடந்து முன்னேறுவோமேயானால் எங்கள் மொழி இந்த மண்ணில் நிலைத்து நிற்க வேண்டுமென்றால், நானையை தலைமுறைக்கு எம்மால் முடிந்த நல்லவற்றை விட்டுச் செல்வோம்.●

எங்கள் மொழியும், இனமும் இந்த மண்ணில் நிலைத்து நிற்க வேண்டுமானால், நானையை தலைமுறைக்கு எம்மால் முடிந்த நல்லவற்றை விட்டுச் செல்வோம்.●

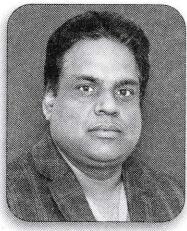
மனைகளின் உள்..

(200 ஆம் பக்கத்திலிருந்து)

வர்ணம் ஆகியவைகளோடு இணையக் கூடியவையாக தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். இவ்விடயத்தில் ஒவ்வொருவரது ரசனையும் வெவ்வேறானதாக இருக்கும். அதற்கேற்ப அதனைத் தெரிவு செய்வது நன்று. திரைத்துணிகளைத் தொங்க விடுவதற்குப் பயன்படுத்தும் திரைச்சட்டங்கள் Curtin Rod என்பவை ஜன்னல் மற்றும் கதவின் வடிவங்களுக்கு ஏற்றதாகவிருக்க வேண்டும்.

ஜன்னலின் உயரத்தைக் கூடுதலாகக் காட்ட வேண்டுமென்றால், ஜன்னல் திரைச்சீலையை உயரமாக மேலிருந்து தொங்கவிட வேண்டும்.

ஜன்னல்களின் திரைச்சீலைகளுக்குப் பதிலாக திறந்து மூடும் வகையிலான Blinds மற்றும் Shutters ஒவ்வொருவரதும் நிதி வசதிக்கேற்ற வகையில் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. இவைகளைப் பயன்படுத்தினால் இடைவெளிகளைக் கூட்டவும் குறைக்கவும் முடியும். வீட்டு அலங்காரத்தில் சிக்கனமும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுவதால் இதனைக் கருத்தில் கொள்வது நல்லது..●

என். கேதா

மகனகளின் உள் அலங்காரம்

நூடாம் குடியிருக்கும் இடங்களை மனதுக்கு

அமைப்பது ஒவ்வொருவருக்கும் இயற்கையிலேயே கைவந்தகலை. மனகளின் உள் அலங்காரம் என்பது இன்று ஒரு புதிய பரிமாணம் பெற்றுள்ளது. Interior Decoration என்று ஆங்கிலத்தில் கூறப்படும் உள் அலங்காரம் மக்களின் வாழ்க்கை முறையையே மாற்றியமைக்க வல்லது.

முன்னைய காலங்களில் இதனை எவ்ரிடமும் கேட்டுப் பழகவில்லை. ஒவ்வொருவரும் தமது விருப்புக்கு ஏற்றவாறு குடியிருப்புகளை பல்வேறு வகையில் அலங்கரித்து வந்தனர்.

உள் அலங்காரத்தின் வடிவமைப்பு அதைத்

தெரிந்தெடுப்பவர்களின் உள்பாங்கையும் கற்பனையையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இதில் இன்றைய நாட்களில் இத்துறைசார் நிபுணர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாக உள்ளது. சுவர்களுக்கு வர்ணம் பூசுவது, நிலத்துக்குக் கம்பளம் விரிப்பது அல்லது மரப்பலகை இறுக்குவது ஆகியவற்றுக்கு நிகராக ஜன்னல்களுக்குத் திரைச்சீலை (Curtains) போடுவது முக்கியமானதாகியுள்ளது.

உள் அலங்காரத்தின் மீது அதிகரித்துள்ள விழிப்புணர்வானது நாம் பயணங்களின் பொழுது காண்பவைகளிலிருந்தும் அவற்றில் கவர்பவைகளிலிருந்தும் உருவாகின்றது. ஒரு வீட்டினுள் நுழைந்ததும் அதன் வரவேற்பறையின் அழுகு அவ்வீட்டுக்குரியவரினதும் அங்கு வசிப்பவர்களினதும் மதிப்பை உயர்த்திக் காட்டுகின்றது. அத்துடன் அவர்களை வசீகரித்து உயர்ந்த உணர்வையும் ஏற்படுத்துகின்றது. பெரியளவில் இந்த அலங்காரத்தைச் செய்வது சிறிய இடத்தைக்கூட பெரியதாகக் காட்டிவிடும்.

சிறிய அறையானாலும் அதன் ஒவ்வொரு ஜன்னலும் அமைந்திருக்கும் இடத்தில் அதன் பயன்பாடு அதற்குரிய வகையில் அமைக்கப்பட்டால் அது வீட்டின் பெறுமதியை உயர்த்திக் காட்டும். உதாரணமாக ஒரு பெண்ணின் அழைக அதிகமாக எடுத்துக் காட்டுவது அவருடைய ஆடைகள். அதுபோன்று வீட்டின் அழகை வெளிப்படுத்தி உணர்த்தும் சாதனமாக அலங்காரமும் ஜன்னல்களின் திரைச்சீலைகளும் உள்ளன.

திரைச்சீலையைத் தெரிந்தெடுப்பது என்பது நாம் வாழும் புலம்பெயர் நாடுகளில் ஒரு தனிக்கலையாகும். இதில் சிறப்பான தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டால் குடியிருப்புகளை சந்தோ'மானதாகவும் மனோரம்மியமானதாகவும் மாற்றிவிட முடியும்.

நாம் வாழும் மனை சிறிதோ பெரிதோ என்பது முக்கியமல்ல. அதை எவ்வாறு அலங்கரிக்கிறோம் என்பதே அதன் அழகுக்கு மெருகூட்டுவது.

உள் அலங்காரத்தில் மிக முக்கியமானதாக அமைவது அதன் finishing என்று சொல்லப்படும் முடிவு ஆகும். ஒவ்வொரு மனையிலும் வரவேற்பறைக்கு அடுத்ததாக சாப்பாட்டறை, சமையலறை, படுக்கையறை, குழந்தைகள் அறை, பின் விறாந்தை என்று பல பகுதிகள் உண்டு. வரவேற்பறையில் மெல்லியதான் வர்ணம் பூசி ஐன்னல்களுக்கு சூரிய ஒளி உள்ளே வருவது போன்ற திரைச்சீலைகள் அல்லது blinds பொருத்தலாம்.

சமையலறையில் கூடுதலாக blinds வகைகளைப் போடுவதே வரவேற்கத்தக்கது. அடிக்கடி இதனைச் சுத்தம் செய்வதற்கு இது எளிதாக அமையும். கூடுதலான வெளிச்சம் வரக்கூடியதாக இதனைப் பொருத்த வேண்டும். அதேசமயம் நிலம் கடுமையான நிறமானதாக இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

படுக்கையறைச் சுவர்களுக்கு மெல்லியதான் வெளிர் நிறங்களைப் பூசி வேண்டும். நீலம், இளம்பச்சை அல்லது 'பிஸ்க்' நிறங்கள் மனதுக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்து நிம்மதியான தூக்கத்தை ஏற்படுத்தும். படுக்கையறையின் திரைச்சீலைகளைத் தடிப்பானதாகப் போட்டால் வெளிச்சம் உள்ளே வராமல் தடுக்க உதவும். குழந்தைகளின் அறைகளை அவர்களின் வயதைக் கருத்திற் கொண்டும் ஆண் பெண் என்பதற்கேப் அலங்காரம் செய்ய வேண்டும். பல வர்ணங்களை குழந்தைகள் அனேகமாக விரும்புவார். அதேபோன்று அழகழகான காட்சிகளைக் கொண்ட திரைச்சீலைகளையும் இவர்கள் விரும்புவார்கள்.

மனைகளிலுள்ள ஜன்னல்களுக்கு திரைச்சீலைகள் எடுக்கும்போது எல்லாவற்றுக்கும் ஓரே வகைத் துணியைத் தெரிவு செய்வது இன்றைய காலத்தில் விரும்பத்தக்கதாகப் பார்க்கப்படுகிறது. வெளியிலிருந்து அந்த வீட்டைப் பார்க்கும்பொழுது அதன் அழகை மெருகூட்டுவதற்கு இது தேவைப்படுகின்றது.

Blinds அல்லது Shutter பொருத்துவதாக இருந்தால் கூடுதலாக வெள்ளை அல்லது ஜவரி நிறங்களைப் பயன்படுத்தலாம்.

திரைச்சீலைகளைத் தெரிந்தெடுக்கும்பொழுது சுவர்களின் வர்ணம், சோபா போன்ற இருக்கைகளின் வர்ணம், தரையின்

(199 ஆம் பக்கம் உருக)

வாழ்த்துவோம்! மதிப்பளிப்போம்!

'தமிழர் தகவல்' சங்கிகையின் முதலாவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர் வெளியீட்டு வைபவம் 1992ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றபோது, அதனுடன் இணைந்ததாக 'தமிழர் தகவல்' விருதுகள் வழங்குவதும் ஆரம்பமானது.

தமது குடும்பம், உற்றார், உறவினர் என்ற வட்டத்துக்கு அப்பால் வந்து, தன்னார்வம் நிறைந்த சமூகப்பற்று உந்துதலில் பணியாற்றுபவர் எவராயினும் அவர் மக்கள் நலன் கருதிய முக்கிய செயற்பாட்டாளராகவும், தலைமைப் பண்பு நிறைந்தவராகவும் பார்க்கப்பட வேண்டியவர். அவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களுக்குரிய மதிப்பை அவர்கள் வாழும்போதே வாழ்த்தி வழங்கவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் 'தமிழர் தகவல்' விருது வடிவம் பெற்றது.

கடந்த 25 ஆண்டுகளில் சமூக-சமயப்பணி, பொதுப்பணி, கல்விப்பணி, கலை இலக்கியப் பணி, அகதிகள் சேவை என்பதைகளுடன் ஈடுபட்டவர்களே அதிகளவில் விருதுக்குத் தெரிவாகியுள்ளனர். 'வாழ்நாள் சாதனையாளர்' விருதினை ஒன்பது பிரமுகர்கள் இதுவரை பெற்றுள்ளனர். கல்வி, விளையாட்டு மற்றும் கல்விசாரா முயற்சிகள், தன்னார்வத் தொண்டு, தலைமைத்துவப் பண்பு கொண்ட இளையோர்/மாணவர்களும், சமூக வணிகத்துறை முன்னோடிகளும் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகள் பெற்றுள்ளனர்.

விருதுகள் - 2016

ஜோரோப்பிய, அமெரிக்க ஆஸ்திரேலிய கண்டங்களில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் பதினெட்டு தமிழ்ச்சான்றோர், அவர்கள் சார்ந்த நீண்டகாலப் பணிகளுக்காக நேரில் வந்து விருதுகள் பெற்றுள்ளனர். கண்டாவில் வாழும் தமிழர்ஸ்தாத் சமூக சேவையாளர்கள் பத்துப்பேர் இதுவரை விருது பெற்றுள்ளனர். ஜக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் சமாதானத் தூதுவராகப் பணியாற்றும் கிம் புக (Kim Phuc) அம்மையார் இவர்களில் முக்கியமானவர். கண்டாவின் முன்னணி ஊடகங்களில் ஒன்றான 'ரோஹன்ரோ ஸ்டார்' பத்திரிகை, அகதிகள் சேவைக்கான 'தமிழர் தகவல்' விருதைப் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த 25 ஆண்டுகளில், தமிழர் தகவல் வருடாந்த விழாவிலும், கண்டா தின விழாவிலுமாகச் சேர்த்து 223 பிரமுகர்கள் 'தமிழர் தகவல்' விருதுகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதைப் பதிவு செய்வது பெருமை தருகிறது. இவ்வருட விழாவில் மேலும் எண்மர் விருதுகள் பெறுவதோடு எமது விருதாளர்கள் எண்ணிக்கை 231 ஆகியுள்ளது. இவ்வருட விருதாளர்கள் தொடர்பான சுருக்க விபரங்களை அடுத்துவரும் பக்கங்களில் படிக்கலாம்.

கண்டியத் தமிழர் சமூகத்தில் விருதுகள் வழங்குவதைத் 'தமிழர் தகவலே' முதன்முதலாக ஆரம்பித்து வைத்தது என்ற பெருமையுடன் இப்பணியைத் தொடருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

Life has its Rewards ; Work has its Awards

தமிழர் தகவல் வெள்ளி ஆண்டு வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது - 2016

பேராசிரியர் சேர் சபாரட்னம் அருள்குமரன்

மருத்துவப் பெருவெளியில் தான் தேர்ந்து கொண்ட தனித்துறையில் உள்ளதம் எதிய ஒருவரை இந்த வெள்ளி ஆண்டில் மதிப்பளித்து சீறப்புச் செய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

தாய்மை, குழந்தைப்பேறு, பெண் மருத்துவம் ஆகிய துறைகளில் நாற்பத்தியிரண்டு ஆண்டுகள் மருத்துவப்பணி புரிந்து அதே துறைகளில் பல பேராய்வுகளில் ஈடுபட்டு, பலநூறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டு இத்துறைகளில் உலக அளவில் முன்னோடியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்கும் பேராசிரியர் சேர் சபாரட்னம் அருள்குமரன் அவர்களே தமிழர் தகவலின் வெள்ளி ஆண்டு வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதினைப் பெறுகின்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தை அண்மியுள்ள கந்தர்மடம் எனும் சிறிய ஊரில் சபாரட்னம் - ஞானாம்பிகை இணையர்களுக்கு மகனாகப் பிறந்த இவர் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியிலும் மகாஜனக் கல்லூரியிலும் மகாஜனக் கல்லூரியிலும் தனது ஆரம்ப, இடைநிலைக் கல்வியை பெற்ற பின்பு, 1968ல் இலங்கைப் பல்கலைகழகத்தின் மருத்துவ பீத்திற்கு தெரிவுசெய்யப்பட்டு, 1972ல் தனது MBBS பட்டத்தினை சீறப்பு நெறியில் பெற்றுக் கொண்டார். தொடர்ந்தும் அதே பல்கலைக் கழகத்தில் குழந்தை மருத்துவத் துறையில் பட்டப்பின்படிப்பிற்கான டிப்ளோமாக் கல்வியை சீறப்புற நிறைவு செய்ததார்.

இலங்கையில் சிறிதுகாலம் பணியாற்றிய பின்பு சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகத்துக்குச் சென்று அங்கு மருத்துவத் துறையில் முனைவர் பட்டத்தினையும், மருத்துவ நெறியில் தத்துவமியல் முனைவர் பட்டத்தினையும் பெற்று அதே பல்கலைக் கழகத்தில், தாய்மை, குழந்தைப்பேறுத் துறையில் பேராசிரியராக விளங்கினார். இக்காலப் பகுதியில், அமெரிக்க, ஸ்வீடன், பிரான்சு ஆகிய நாடுகளில் ஆய்வுப் பணிகள் சிலவற்றையும் மேற்கொண்டார்.

இலண்டனில் வதியும் தனது குடும்பத்தாருக்கு அண்மையாக வாழும் விருப்புடன் 1997ல் இலண்டனுக்குப் புலம் பெயர்ந்தபோது, தாய்மை, மகப்பேறு ஆகிய மருத்துவத்துறைகளில் முதுமாணி பட்டப்படிப்புக்கான உயர்துறையினைத் துவங்கி நெறிப்படுத்துமாறு நொட்டின்றும் பல்கலைகழகம் இவரை அழைத்து அத்துறையின் தலைவராகவும் பேராசிரியராகவும் இவரை நியமித்தது, இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டு அதனை வெகு சிறப்பாக நடைமுறைப்படுத்தும்போது, 2001ம் ஆண்டு, இலண்டன் பல்கலைகழகத்தின் செயின்ட் ஜோர்ஜ் வளாகத்தின் முதலையினர் தமது பல்கலைகழகத்தின் தாய்மை, மகப்பேறுஇயல் துறைகளின் இளமாணி, முதுமாணி பட்டப் படிப்பிற்கான பாடநெறிகளையும், பயிற்சி முறைகளையும் ஆற்றுப்படுத்தும் பொறுப்பினை இவரிடம் ஒப்படைத்து, அத்துறையின் முதன்மைப் பேராசிரியராகவும் இவரை நியமித்தனர். 2013ல் தமது பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறுவதற்கு இந்தப் பொறுப்பினை இவர் மிகச் சிறப்பாகச் செய்திருந்தார்.

இப்பெரும் பணியினையும், மற்றும் இவரது பேராய்வுகள், வெளியீடுகள், நால்கள், கட்டுரைகள், இன்னும் மருத்துவ மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள் போன்றவற்றில் இவர் வழங்கிய ஆய்வுரைகள் ஆகிய அனைத்தையும் பாராட்டி இலண்டன் பல்கலைக் கழகம், ஸ்வீடன் நாட்டின் லுண்ட் பல்கலைக் கழகம், இலங்கையின் கொழும்புப் பல்கலைக் கழகம், கிரேக்க நாட்டின் அதென்ஸ் பல்கலைக் கழகம் ஆகியன இவருக்கு விஞ்ஞான கலாநிதி பட்டத்தினை கொரவ பட்டமாக வழங்கி இவருக்கு பெருமை சேர்த்தன.

இவை அனைத்துக்கும் முடிகுடுவது போன்று 2009 ஜூன் மாதத்தில் பிரத்தானியப் பிரதமர் கோர்டன் பிரவுன் இவரை அழைத்து மருத்துவத்துறையில் இவர் செய்த மகத்தான் பல சாதனைகளுக்காக இவரைப் புகழ்ந்து பாராட்டி, இங்கிலாந்து மகாராணியின் அதிஉயர் விருதான “சேர்” பட்டத்தினை இவருக்கு வழங்கிக் கொரவித்தார். உலகத் தமிழருள் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே இப்பெருமை கிடைத்துள்ளது.

இத்தகைய பெரும் சிறப்புகள் கொண்ட மருத்துவப் பேரறிஞராகவும், ஆய்வாளராகவும், தமிழ்ப் பெருமகனாகவும் விளங்கும் பேராசிரியர் சேர் சபாரட்னம் அருள்குமரன் அவர்களுக்கு, தமிழர் தகவலின் வெள்ளி ஆண்டினில் எமது பெருவிருதாகிய வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதினை வழங்கி அவரைப் பாராட்டுவதில் உலகத் தமிழினத்துடன் சேர்ந்து நாம் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

Tamils' Information Lifetime Achievement Award - 2016

Professor Sir Sabaratnam Arulkumaran

The recipient of the Tamils' Information Silver Jubilee Life Time Achievement Award is Professor Sir Sabaratnam Arulkumaran, a British citizen of Eelam origin. He is an exceptionally accomplished Medical Practitioner, Scholar, Professor, Researcher and a man of numerous accolades and achievements. A highly respected Educationist and Professor, a prolific writer with hundreds of publications and medical text books to his credit particularly in the fields of Family Medicine, Women's Health, Maternal and Child HealthCare both in chronic and acute contexts of care.

His career in Clinical Medicine and Healthcare has spanned over 42 years and he has made major contributions, both nationally and internationally, in the area of clinical obstetrics to improve safety and quality of maternity care. His research has been geared to the study of high-risk obstetrics and labour. His was in every angle a medical career that has been driven by a strong sense of altruism to improve the medical care at global level for women, pregnant mothers and new born babies.

Hailing from Kantharmadam, a small town, nestled between Thirunelveli and Jaffna, he is the proud son of K. Sabaratnam, a former Director of the Jaffna Co-operative Society and Gnambikai. He had his early education at Jaffna Central College and Mahajana College, Tellippalai.

Arulkumaran entered the Medical Faculty of the University of Ceylon in 1968 and graduated with honours MBBS degree in 1972 and completed a Post-Graduate Diploma in Child Health at the same university. Having gained admission to the National University of Singapore he obtained the degrees of Doctor Medicine and Doctor of Philosophy and became a Fellow of the Royal College of Obstetricians and Gynecologists (hereafter O&G) and the Royal College of Surgeons of Edinburgh.

In 1993 he received his appointment as Professor of Obstetrics and Gynecology at the National University of Singapore and two years later he was appointed at the same University as Head of the Department of Obstetrics and Gynaecology. During his Professorship in Singapore, he also carried out research in the United States, Sweden, and France.

In 1997 he moved to the United Kingdom to be closer to his family and in the same year he was invited to apply for the Chair in the Department of O&G at the University of Nottingham to help with the establishment of a New Graduate entry programme at the Medical school in Derby. He was the Founding Professor and Head of O & G at the Nottingham University Campus in Derby and Non-Executive Director of the Southern Derbyshire Acute Care Hospitals Trust for four years.

Lifetime Achievement Award - 2016

In 2001, he was offered the Professorship of O&G at St George's Campus of the University of London (SGUL), in order to enhance undergraduate and post-graduate education and training in O&G and to establish subspecialty-training programmes. He successfully established these programmes over the next five years and he held the Professorship and Head of the Department of O&G and Deputy Head of Clinical Sciences till his retirement in January 2013.

As an active member of the International Federation of O&G he held the position of Treasurer, (1997-2003), Secretary-General (2003-2006) and President (since 2012-) He also served as Vice-President of the Royal College of O&G before being elected as its President from 2007 to 2010. In June 2012, he was elected President of the British Medical Association for the year 2013-2014.

Dr. Arulkumaran is also an Honorary Fellow of the American Congress of O&G, and Federation of O&G Societies of India, Royal Australian and New Zealand College of O&G Society of O&G of Pakistan, South African Society of O&G, and Sri Lanka College of O&G . He is also Member of the Institute of Medicine, National Academy of Sciences, USA (2014).

He is an honorary member of the Deutsche Gesellschaft für Gynäkologie und Geburtshilfe, Obstetrical and Gynaecological Society of Malaysia and Society of Obstetricians and Gynaecologists of Canada.

Dr. Arulkumaran was awarded the degree of Doctor of Science (Honoris Causa) from the University of London (2013), University of Lund in Sweden (2014), University of Colombo in Sri Lanka (2014) and received an Honorary Doctorate from the University of Athens in Greece.

His research and publications have been anchored on: Prelabour rupture of membranes, Induction of labour; Postpartum haemorrhage; Vibro-acoustic stimulation as a test of fetal well-being; Uterine activity in labour; Perinatal audit and surveillance. Fetal monitoring; Admission test, Fetal pulse oximetry; Fetal myocardocyte transfer; Infrared spectroscopy for screening and diagnosis of pre invasive and invasive gynaecological tumours. Tamponade and compression sutures for postpartum haemorrhage.

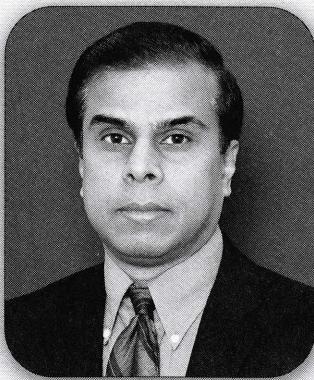
He has been editor-in-chief of Best Practices and Research in Clinical Obstetrics and Gynaecology since 1998 and has written or edited 24 books, 240 articles, and more than 150 book chapters. Many of his books and articles are used as texts in Medical Faculties across the world.

In June 2009, Dr. Arulkumaran was invited by the British Prime Minister Hon. Gordon Brown, to be Knighted on the Queen's Birthday Honours List for his outstanding services in the field of Medicine. In 2014, he was made an International Member of the prestigious 'Institute of Medicine and National Academy of Sciences in the USA.

Tamils' Information Awards Committee is proud to present the Silver Jubilee Year's Life Time Achievement Award to Professor Sir Sabaratnam Arulkumaran, for his highly exemplary and exceptionally commendable contributions in the field of Medicine & Healthcare both nationally and globally, spanning more than 42 years of Outstanding Medical Practice.

- Professor A.J.Chandrakanthan

அச்சு எழுத்துருவாக்குனர், வரைகலைஞர் சசிகரன் பத்மநாதன்

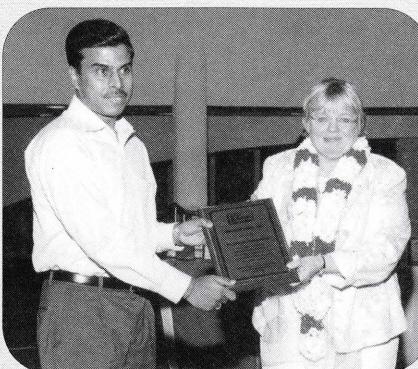

எண்பதுகளின் நடுவில் ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து கண்டாவை தனது இரண்டாவது தாயகமாக அமைத்து தற்போது மிலிஸாகாவில் தனது குடும்பத்தாருடன் வாழ்ந்துவரும் திரு. சசிகரன் பத்மநாதன் அவர்களின் உருவாக்கத்தில் பிறப்பிக்கப்பெற்ற முதலான எழுத்துருவான் ‘பாமினி’யே இன்றும் பதிப்புலகில் முன்னணியில் நிற்கும் எழுத்துருவாகும்.

யாழ்ந்துகரின் நாச்சிமார்கோயிலடியை சேர்ந்த துரை அவர்களின் மூன்றாவது மகளாகிய சுவர்ணபூதி அவர்களுக்கும், தமிழ் இராசதானியான நல்லூர் குமாரவீதியை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. இராமலிங்கம் பத்மநாதன் அவர்களுக்கும் மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்து, வடக்கிலங்கையில் தனது இளமைக் கல்வியையும் கிழக்கிலங்கையின் வந்நாறுமலை மத்திய கல்லூரியில் இடைநிலைக் கல்வியையும் உயர்கல்வியை திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரியிலும் கற்றுப் பல இன்னல்களுக்குப் பிற்பாடு உயிர்பிழைத்து தனது இளமைப் பராயத்திலே பெற்றதாய், பிறந்தநாடு, சுற்றும் அனைத்தையும் விட்டு புலம்பெயர் நேர்ந்தது.

இளவயதிலேயே தனது தாயாரின் ஒவியங்களாலும் கைப்பொருட்களாலும் கவரப்பட்டு இயல்பாகவே ஒவியம் மற்றும் இலத்திரனியல் கைப்பொருட்கள், அச்சுருக்கள் போன்றவைகளை மிகச் சிறிய வயதிலேயே பரீட்சிப்பதிலும் உருவாக்குவதிலும் ஆர்வமுள்ளவராகவும், பாடசாலைக் காலங்களில் கைப்பொருட்காட்சிகளில் புதிய கண்டுபிடிப்புகளோடு விஞ்ஞானம்சார் பொருட்களை உருவாக்குவதில் ஆர்வமுள்ளவராகவும் திகழ்ந்துள்ளார்.

40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இன்றைய தானிலுத்திரன் (Digital) யுகத்திற்கு முன்பாகவே 001-முடிவிலி வருடங்களுக்கான (அட்டவணை-சில்லுக்கொண்ட) நாட்காட்டி,

கைதட்டியதும் அழைத்த திசையை நோக்கி ஓடிவரும் சிறிய மோட்டார்வண்டி போன்றவைகளை உருவாக்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. 'Calligraphy' என அழைக்கப்படும் சாய்முனைப் பேனாக்களால், 'Indian Ink' கொண்டு வரையுருவாக எழுதும் பயிற்சி, பின்னாளில் எழுத்துருவாக்கத்துக்கு அடிப்படையாக இவருக்கு அமைந்தது.

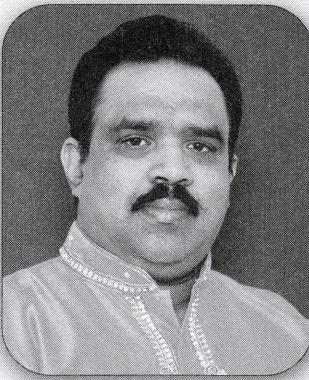
நல்வித்து சிறப்பாக வளர மன் செழிப்பானதாக அமைவதுபோல் எங்களனைவருக்கும் காலான்றி, நாம்சார்ந்த அத்துணை தொழிற்றுறைகளுக்கும் அடித்தளம் போட்டு செம்மை செய்துகொண்டிருக்கும் கண்டாவுக்குப் பெருமை தேடித்தரும் நிகழ்வுகளில் அச்சுத்துறைக்குமான அடித்தளம் இங்கு போடப்பெற்றுள்ளது வரலாற்றுப் பெருமைக்குரியதே!.

உலகிலுள்ள கணினிக் கலைத்துறைக்குப் பெயர்பெற்ற ஒக்லில், ஷெற்டான் வளாகத்தில் கணினியில் வரைகலைக்கான கற்கைநெறியைப் பூர்த்திசெய்கையில் கிடைக்கப்பெற்ற அப்பிள் கணினியின் அறிமுகம், தமிழ் எழுத்துருவாக்கத்துக்கான தமக்குக் கிடைத்த முதலடியாகக் கருதும் சசிகரன் பத்மநாதன் அவர்களை, காலமறிந்து உரிய தருணத்தில் தமிழ் அச்சின் புதிய நீரோட்டத்துக்கு ஆற்றிய பங்கு 25 ஆண்டுகள் கடந்து வரலாற்றுப் பதிவாகிய இவ்வேளையில், அச்சு மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகத்துறைக்கு அவர் ஆற்றிய சேவையை முன்னிறுத்தி ‘தமிழர் தகவலின்’ இவ்வருட சாதனையாளர் விருதினை வழங்கி, தங்கப்பதக்கம் குட்டி மதிப்பளிப்பதில் நாம் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

கனடிய தின் ‘தமிழர் தகவல்’ விருது

2006ம் ஆண்டு நடைபெற்ற கணடிய தின் விழாவில் தமிழ்க் கணினிப் பணிக்கான ‘தமிழர் தகவல்’ விருதினை திரு. சசிகரன் பத்மநாதன் அன்றைய மிசீகாகா நாடாளுமைந்ற உறுப்பினரிடத் திருந்து பெற்றபோது எடுத்த ஒளிப்படம் நடவிலுள்ளது.

சங்கீத, மிருதங்க கலாவித்தகர் 'இசைக்கலாமணி' வர்ண ராமேஸ்வரன்

சர்வதேசமும் புகழ்பூத்த கலாவித்தகராக மதிப்புப்பெற்றுத் துலங்கும் இசைக்கலைஞர் வர்ண ராமேஸ்வரன், சிறு வயதிலேயே வாய்ப்பாட்டு, பண்ணிசை, வீணை, வயலின், என்னும் கலைகளைத் தமது தந்தையாரான 'கலாபூஷணம்' 'சங்கீதரத்தினம்' வர்ணகுலசிங்கம் அவர்களைக் குருவாகக் கொண்டு கற்கத் தொடங்கியவர். பின்னர் மிருதங்கம், பியானோ ஆகிய வாத்தியக் கருவிகளையும் முறையாகக் கற்றுத் தேறிய பெருமைக்குரியவர்.

வடஇலங்கை சங்கீத சபையினால் நடத்தப்பட்ட வாய்ப்பாட்டு, மிருதங்கம் ஆகியவற்றுக்கான பரீட்சைகளில் ஆசிரிய தரம் வரை கற்றுத்தேறி, சங்கீத, மிருதங்க கலாவித்தகர் என்ற பட்டம் பெற்ற பின்னர், யாழ். பல்கலைக் கழக இராமநாதன் நுண்கலைக் கல்லூரியில் 'இசைக்கலாமணி' (டிப்புளோமா) பட்டம் பெற்று, அங்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இசை விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றியவர்.

இலங்கை வாணைவி மற்றும் தொலைக்காட்சிச் சேவைகளின் நிகழ்ச்சிகளில் இசைக்கலைஞராக விளங்கி பல விசேட நிகழ்ச்சிகளுக்கு இசையமைப்பாளராகவும் பணியாற்றியதோடு, இலங்கை இந்து கலாசார அமைச்சினால் இசை - நடன ஆசிரியர்களுக்கென நடத்தப்பட்ட பயிற்சிப் பட்டறைகளை தலைமை தாங்கி நடத்தியுள்ளார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இசை மேற்படிப்பை மேற்கொண்ட வர்ண ராமேஸ்வரன், தமிழகத்தின் முதன்மைக் கலைஞர்களில் ஒருவரான திருவாரூர் பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் மிருங்கத்தையும், இசை

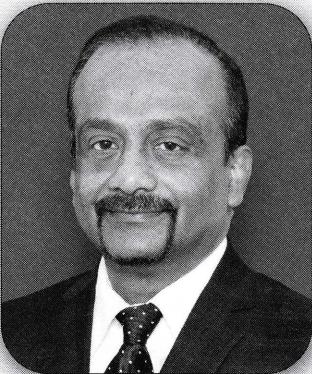
மேதைகளான ரி. எம் தியாகராஜன், கல்கத்தா கிரஷ்ணமூர்த்தி, ரி. வி. கோபாலகிரஷ்ணன் ஆகியோரிடம் இசை நுணுக்கங்களையும் கற்றுத்தேறி, தமிழ்நாட்டில் பல இசைக்கச்சேரிகளை நடத்திப் பலரதும் பாராட்டைப் பெற்றவர்.

தமிழ் தேசியத்தின்பால் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திய இவரது பல பாடல்கள் இறுவட்டுகளாகவும் ஒலிநாடாக்களாகவும் சகாவரம் பெற்று தமிழர் வாழும் இடமெங்கும் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

வர்ண ராமேஸ்வரன் அவர்களின் கனடா வருகை, இம்மண்ணில் தமிழிசைத் துறையில் புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கியது எனலாம். இங்கு நடைபெறும் மிருதங்க, நடன அரங்கேற்றங்களுக்கு முன்னணிப் பாடகராக விளங்கி வருவதுடன், சகல விதமான பாடல்களையும் பல்வேறு இசை வடிவங்களில் வழங்கும் ஆற்றல்மிகு கலைஞராக இவர் திகழ்ந்து வருகிறார்.

வர்ணம் இசைக் கல்லூரி இவரது கலைக்கருவில் உதித்த குழந்தை. ரொறன்றோ பெரும்பாகத்தில் பல நகரங்களிலும் இவரது இசை வகுப்புகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இசைக்கலையில் நாட்டமுள்ள அனைவரையும் உலகளாவிய நிதியில் ஒன்றினைக்கும் நோக்குடன் varnam online.com என்னும் இணைய இசைக் கல்லூரியை உருவாக்கி, அதனை நிர்வகித்து வரும் வர்ணம் ராமேஸ்வரன் அவர்கள், தமிழர் தகவலின் இவ்வாண்டுக்கான இசைக்கலைத்துறைச் சேவைக்கான விருதையும் தங்கப் பதக்கக்த்தையும் பெறுகின்றார்.

கலை, இலக்கிய, ஊடக, சமூக பன்முக ஆளுமையாளர் ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன்

கனடியத் தமிழனாகி 32 வருடங்கள்; முப்பது வருடங்கள் சி. ஜி. பி. சி வங்கியில் தொழில்; அதன் கிளையொன்றின் முகாமையாளர் பதவி வகித்த (17 வருடங்கள்) முதலாவது தமிழர் இவரே.

தொழில் ரீதியாக வங்கி உத்தியோகத்தராகவிருந்தாலும், தாயகத்திலிருந்து வருகையில் தம்முடன் சமந்து வந்த கலை, இலக்கிய, சமூகத்துறைச் செயற்பாடுகளை மறவாது அடுத்த தலைமுறைக்கு அவற்றைக் கையளிப்பதில் முதன்மை நிலையிலுள்ளவர்களில் திரு. பரமநாதன் ஸ்ரீஸ்கந்தன் முக்கியமான ஒருவர்.

தாயகத்தில் பல்துறை ஆளுமைகளைப் பிரச்சிவித்த அரியாலையூரின் புதல்வன் இவர். கல்விக்கும் விளையாட்டுக்கும் புகழ்பெற்ற யாழ். சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியின் மாணவன். கல்லூரித் தமிழ் மன்றம் நடத்திய தமிழ்த்தின் விழாவில் நாடகப் பிரதியாக்கத்தில் முதலிடம் பெற்றதும், கல்லூரிக் காற்பந்தாட்ட அணியில் ஒருவராக இடம்பெற்றதும் மாணவன் ஸ்ரீஸ்கந்தனை சமூக வட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்திய நிகழ்வுகள்.

ரொறங்கரோவின் முதலாவது தமிழ் வானோலிச் சேவையான தமிழ்ச்சோலையை 1987ல் ஆரம்பித்துப் பல வருடங்கள் தொடர்ந்து நடத்தியவர் இவரே என்பது இன்று பலருக்கும் புதினமாகத் தெரியும். கனடா இளைஞர்களுக்கான மெய்வல்லுனர் போட்டியை பா. ஞானபண்டிதனுடன் இணைந்து ஆரம்பித்துப் பல வருடங்கள் நடத்தியமை இவரின் ஆரம்பகாலச் சாதனைகளில் ஒன்று.

இளைஞராகவிருந்த வேளையில் அரியாலை சரஸ்வதி சனசமூக நிலையம் பல்வேறு பதவிகளை வழங்கி இவரிடமிருந்த திறமைகளை வெளிக்கொணரச் செய்ததன் அறுவடை, கொழும்பிலும் கனடாவிலும் இவரை கலை இலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபட வைத்தது. கொழும்பில் இவரால் எழுதி நெறியாள்கை செய்யப்பட்ட பத்துக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்கள் பேராதனை மற்றும் கட்டுபெத்தை பல்கலைக் கழகங்களிலும், ரோயல் கல்லூரி, சென் பீட்டர்ஸ்

கல்லூரி, மருதானை டவர் உட்படப் பல பொது மண்டபங்களிலும் மேடையேற்றப்பட்டன. கனடாவில் சிறுவர் நாடகங்களின் தோற்றுவாயாக இவர் இயங்கியுள்ளார். 1994ல் லண்டன் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகத்தின் நாடக விழாவைக் கனடாவில் இவர் நடத்தியதன் பின்னரே இங்கு நாடக எழுச்சி ஏற்பட்டதாக ஆர்வலர்கள் கூறுவர்.

இங்கு கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஈழநாடு, தமிழர் தகவல், தாய்வீடு, காலம் ஆகிய அச்சு ஊடகங்களில் தொடர்ச்சியாக நூற்றுக் கணக்கான கட்டுரைகளை எழுதி வருகிறார். செந்தாமரை, நான்காவது பரிமாணம், கூர் ஆகிய இதழ்களில் முன்னர் எழுதியுள்ளார்.

நேர்மையான கலை இலக்கிய விமர்சகர் எனப் பெயர்பெற்ற ஸ்ரீஸ்கந்தனின் யாழ்ப்பாணம் (பயணக் கட்டுரை), தூரத்தே ஒரு (நாடகம்), மனசலாவிய வானம் (அனுபவப் பகிரவு), அரியாலையூரின் நாடக ஆளுமைகள் (வாழ்வியல் பதிவு) ஆகிய நால்கள் இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. இவரால் எழுதப்பட்ட அனைத்தையும் தெரிந்து நாலாக்கினால் குறைந்தது இன்னும் ஐந்தாவது தேறும்.

தாய்மன் பற்றுமிக்க இவர், முள்ளிவாய்க்காலின் பின்னர் யாழ். சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியால் தத்தெடுத்து பராமரிக்கப்படும் 512 பிள்ளைகளின் கனடியக் கிளையின் இணைத்தலைவராக கடமையாற்றி வருகிறார். அரியாலைப் பாடசாலைகளில் கணினிப் பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்தியமை, அரியாலையில் வசதியற்ற மாணவர்களுக்கென இலவச கல்விக்கான நிதியத்தை உருவாக்கியமை இவரது சமூகம்சார் பணிகளில் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை.

கலை, இலக்கிய, ஊடக மற்றும் சமூகச் செயற்பாடுகளில் நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாகப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துவரும் திரு. பரமநாதன் ஸ்ரீஸ்கந்தன், தமிழர் தகவலின் இவ்வருட ‘பன்முக ஆளுமையாளர்’ விருதையும் தங்கப் பதக்கத்தையும் பெறுகின்றார்.

அபிந்யாலயா நாட்டியாலயம் அதிபர் ஆடல் கலைமணி' ரஜனி சக்திரூபன்

ஐந்து வயதுச் சிறுமியாக இருக்கையில் இலங்கையின் புகழ்பெற்ற நடனக் கலைஞர் 'கலாபவனம்' ஏரம்பு சப்பையா அவர்களிடம் நடனம் கற்க ஆரம்பித்த ரஜனி, 1991ல் கொழும்பில் ஆரம்பித்த 'அபிந்யாலயா நாட்டியாலயம்', 1996ல் கனடாவில் மீண்டும் ஆரம்பமாகித் தொடர்ந்து கலைப்பணியாற்றி வருகின்றது.

கனடாவில் அபிந்யாலயா ஆரம்பிக்கப்பட்ட இரு தசாப்தத்தைப் பூர்த்தி செய்துள்ள இந்த ஆண்டு (2016), இலங்கையில் முதன்முதலாக இது நிறுவனமாகிய காலத்தின் இருபத்தியைந்தாவது ஆண்டு என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆரம்ப நடனக் கல்வியைத் தாயகத்தில் முடித்த பின்னர், மேலும் தொடர்வதற்காக இந்தியா சென்ற ரஜனி அங்கு அடையாறு கே. ஸ்கஷ்மணனிடம் பயிலும் பேறைப் பெற்றார்.

பூரணமான நடனப் பயிற்சியின் பின்னர் 'ஆடல் கலைமணி' என்ற பட்டத்தோடு தாயகம் திரும்பிய இவர், கொழும்பு இந்து பெண்கள் பாடசாலையில் நடன ஆசிரியராகத் தமது பணியை ஆரம்பித்தார். இங்கு இவரது மாணவிகள் அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற நடனப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்று தங்கப் பதக்கத்தைச் சுவீகரித்து தமது ஆசிரியைக்கு பெருமையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர்.

கொழும்பு, கண்டி ஆகிய இடங்களில் பல மேடை நிகழ்ச்சிகளை வழங்கியதோடு, இலங்கையின் ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சியிலும் தமது மாணவிகளின் பல நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்து அளித்துள்ளார்.

கனடாவில் 1996ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அபிந்யாலயா நாட்டியாலயம் முறையான பயிற்சியின் பின்னர் பல மாணவர்களை அரங்கேற்றும் செய்துள்ளது. அத்துடன் இங்கு நடைபெறும் தமிழ்த் தேசிய நிகழ்வுகள் உட்பட்ப் பல்வேறு பொது நிகழ்வுகளிலும் இவரது மாணவிகள் ஆரவத்துடன் பங்கேற்கும் நடன நிகழ்ச்சிகள் பலத்த வரவேற்பைப் பெற்று வருகின்றன.

2014ம் ஆண்டில் தம்மிடம் நடனம் கற்ற முத்த மாணவரின் மேற்பார்வையில் அபிந்யாலயா இளையோர் கலைச் சங்கத்தை உருவாக்கி அதன் ஊடாக புதியவர்களுக்கு நடனக் கலையைக் கற்பித்து வருகிறார்.

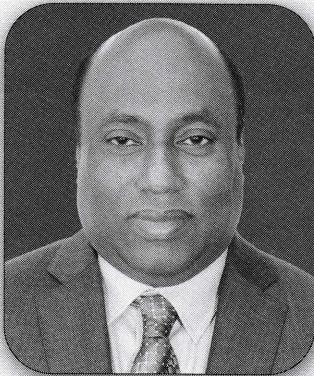
திருமதி ரஜனி சக்திரூபன் 2005ம் ஆண்டில் மீண்டும் இந்தியா சென்று கலாசேஷன்திர மோகன் ஆசிரியரிடம் நடனத்துறையில் அதியுயர் பயிற்சி பெற்றதோடு, அங்கு ஆசிரியை ஓாலினியிடம் மோகினி நடனத்திலும் தேர்ச்சி பெற்றார்.

வைத்தியசாலைகள் உட்பட பல பொதுப்பணிகளுக்கான நிதிசேர் நிகழ்வுகளுக்குத் தமது மாணவர்களின் நிகழ்ச்சிகளை வரையாது வழங்கி வரும் இவர், ரொறங்ரோ கத்தோலிக்க கல்விச் சபையின் 'கிறடிற்' தராதர வகுப்புகளின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றி வருகிறார்.

இத்தனை சிறப்புகளையும் கொண்ட கலைஞர் திருமதி ரஜனி சக்திரூபன் அவர்கள், தமிழர் தகவலின் இவ்வாண்டுக்கான நடனக்கலைத்துறைச் சேவைக்கான விருதையும் தங்கப் பதக்கத்தையும் பெறுகின்றார்.

'வணிகத்துறை முன்னோடி விருது' - ராஜ் நடராஜா

வீடு விற்பனையில் தொடர்ந்து மூன்றாண்டுகள் முதல் நிலை

எலக்ட்ரோனிக் தொடர்பாடல் பொறியியலில் இந்தியாவில் டிப்போமாப் பட்டம் பெற்ற பின்னர், கனடாவில் கணினித் தொழில்நுட்பவியலாளராகப் பணியாற்றிய திரு. ராஜ் நடராஜா, காலத்தின் தேவையறிந்து வீடு விற்பனை முகவராகத் தேர்வு பெற்று அத்துறையில் இறங்கிய பத்து வருடங்களுக்குள் ஒரு சாதனையாளராக இன்று திகழ்கின்றார்.

2007ம் ஆண்டு செல்வா வெற்றிவேலுவின் HomeLife Future Realty நிறுவனத்தில் இணைந்து பணியாற்ற ஆரம்பித்தார்.

அந்த ஆண்டிலிருந்து 2010 வரை Rookie விருது, Gold Club விருது, Diamond Club விருது, President's Club Member Gross Sales Commission விருது, Chairman's Club விருது ஆகியவற்றைப் பெற்றார்.

அடுத்த மூன்று ஆண்டுகள் - 2013, 2014, 2015ம் ஆண்டுகளில் தொடர்ச்சியாக முதல்நிலை (Top Producer) விருதினைத் தமதாக்கி இத்துறையில் ஒரு

சாதனையாளராகி மற்றையோருக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக இன்று பிரகாசிக்கிறார்.

காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி, வவுனியா மகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் ஆரம்பக் கல்வியை மேற்கொண்ட திரு. ராஜ் நடராஜா, இந்தியாவில் மேற்படிப்பை முடித்த பின்னர் 1989ல் கனடாவில் Sanyo Canada நிறுவனத்தில் கணினித் தொழில்நுட்பவியலாளராகப் பணியாற்றினார்.

பின்னர் Nano Micro Computer நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து கணினி விற்பனையுடன் கணினித்துறையின் ஆரம்ப பயிற்சி வகுப்புகளை இலவசமாக நடத்தி வந்தார்.

புதிய தொழில் முயற்சியில் ஈடுபட்ட குறுகிய காலத்தில் முதலிடத்துக்கு வந்து மற்றையோருக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக மினிரும் திரு. ராஜ் நடராஜா, தமிழர் தகவலின் இவ்வருட வணிக முன்னோடி விருதினையும் தங்கப் பதக்கத்தையும் பெறுகின்றார்.

'வணிகத்துறை முன்னோடி விருது' - சுப்பிரமணியம் விவேகானந்தன்

தொட்ட துறைகளில் துலங்கி ஒளிவீசும் முயற்சியாளர்

விளையும் பயிரை முனையில் தெரியும் என்பதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாக எம்மத்தியில் திகழும் ஒருவர் திரு. சுப்பிரமணியம் விவேகானந்தன் என்னும் பெயர்கொண்ட 'புறோமார்' விவேக் அவர்கள்.

பாடசாலையில் உயர் வகுப்பில் கல்வி கற்கும் போதே ஊதுபத்தி தயாரித்தல், அச்சு வடிவமைப்பு போன்றவற்றில் சுயமாக ஈடுபட்ட விவேகானந்தன், மதுரை காமராஜீர் பல்கலைக் கழகத்தில் புகைப்படத்துறையில் டிப்புளோமாப் பட்டம் பெற்று, அங்கு கலாலயா புகைப்பட மற்றும் வீடியோ நிறுவனங்களை நடத்திய அனுபவசாலி. அங்கிருந்த வேளையில் மதுரை வடக்கு லயன்ஸ் கிளப்பின் செயலாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

கன்டாவில் செரமிக், கிளாஸ், பிளாஸ்ரிக் ஆகிய துறைகளில் 'பிரின்டிங் ரெக்னிஷியனாக்' ஆரம்பத்தில் பணியாற்றினார்.

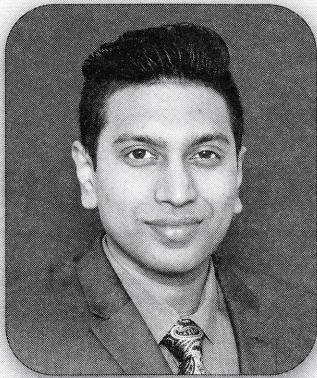
பின்னர் பிரித்தானியா சென்று இரண்டு வருடங்கள் அங்கு அலங்காரத் துறையில் தொழில்நுட்பத் திறனாளராகப் பணியாற்றிய பின்னர் கன்டா திரும்பி 1998ல் 'Promar' நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து நடத்தி வருகிறார்.

பரிசளிப்பு விழாக்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள் உட்பட முக்கிய நிகழ்வுகளில் வழங்கப்படும் விருதுகள், பாராட்டுப் பட்டயங்கள், வெற்றிக் கிண்ணங்களை வடிவமைத்து வழங்குவதில் 'புறோமார்' தனித்துவம் மிக்கதாக விளங்குவதற்கு திரு. விவேகானந்தனின் நேர காலம் பார்க்காத கடின உழைப்பும் செயற்திறனுமே காரணங்கள்.

ID Photo Arts என்னும் புகைப்பட நிறுவனமொன்றையும் ஆரம்பித்து இயக்கி வருகிறார். 'நெடுந்தீவான்' என்ற புனைபெயரில் மறைந்திருக்கும் இவர் நல்லதொரு சிறுக்கை எழுத்தாளரும் கவிஞருமாவார். குறுந்திரைப்படங்களுக்கு ஒளிப்பதிவாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்ற கோட்பாட்டில் சகல தொழில் முயற்சிகளிலும் வெற்றி கண்டு வரும் திரு. சுப்பிரமணியம் விவேகானந்தன், தமிழர் தகவலின் இவ்வருட வணிக முன்னோடி விருதினையும் தங்கப் பதக்கத்தையும் பெறுகின்றார்.

இளையோர் சாதனை விருது - ஷெல்லி அன்றனி

இவ்வருட இளையோர் சாதனை விருதை நாடகத்துறையில் பட்டங்கள் பெற்று பரிசுகள் பல வென்று வருபவரான இளையவர் ஷெல்லி அன்றனி பெறுகின்றார்.

இவரது ஆழ்றலை அடையாளம் கண்ட பிரபல எழுத்தாளர் அ. முத்துவிங்கம் அவர்கள் இவருடன் நடத்திய நீண்ட விரிவான விளக்கங்களுடனான செவ்வி, இந்த இதழின் 151 - 154ம் பக்கங்களில் பிரசரமாகியுள்ளது.

சாதனைகள் புரிந்தவாறு வளர்ந்து வரும் இளங்கலைஞர் ஷெல்லி அன்றனி அவர்களுக்கு தமிழர் தகவலின் இவ்வருட சாதனை இளைஞர் விருதும் தங்கப் பதக்கமும் வழங்கப்படுகிறது.

இவர் பற்றிய சுருக்கமான குறிப்பு ஆங்கிலத்தில் கீழே பிரசரமாகியுள்ளது.

Tamils' Information Youth Award winner - 2016

Shelly Antony was born in Jaffna, Sri Lanka and moved with his family to Toronto in 1991 at the age of 3. He received his B.A in History from the University of Toronto where he realized his dream to become an actor.

At the University of Toronto he performed in 4 plays in 3 years and acted at the famed Hart House Theatre where he was nominated for best actor at the 2008 Hart House Theatre festival. He also won the best actor awards for two consecutive years at the UTSC short film festival. He spent 3 months at the American Conservatory Theatre in San Francisco where he was encouraged by his teachers to pursue a graduate program.

He returned to Toronto to act in the Scarborough Players production of Shakespeare's Much Ado About Nothing and played the role of Borachio. Shelly's performance was admired and singled out by the Scarborough Mirror and the production was ranked the highest grossing Shakespeare production in the company's history. He was accepted in

2011 by the New School for Drama for the MFA in acting program and graduated in May of 2014.

During that period he played such roles as Banquo in Macbeth and Norbert in Blue Window and was proud to have studied with Emmy award winning and Golden Globe nominated Ron Leibman. While in NYC he worked with Young Playwrights Inc.; and also the Naked Angels Theatre. Shelly played Aathi in Lenin M. Sivam's A Gun & A Ring which was selected for the Shanghai International, Montreal World and Louisville film festivals.

In July 2015 he was at the Toronto Fringe Festival where he played Damon in Perceptions of Love in the Pursuit of Happiness which received remarkable reviews and was on stage again in November where he played role of Henry Clerval in Frankenstein Live! produced by the Arts Engine and directed by Tom Carson. He will be seen soon at Young People's Theatre in the Canadian premiere of Scarberia by Evan Placey and directed by Nina Lee Aquino.

ராதா கிருஷ்ணசாமி

பாலித்த வாகனத்தை சொந்தமாக்குவதும் பாரமிப்பதும்

கநாடாவில் வாகன விற்பனையென்பது இரண்டு வகையானதாகவுள்ளது. புதிய வாகனங்களை அதன் விநியோகஸ்தர்கள் விற்பனை செய்வர். அதேசமயம் பாலித்த வாகனங்களை அதற்கான உரிமை பெற்ற வணிகர்கள் விற்பனை செய்வர்.

ஒரு வீட்டைக் கொள்முதல் செய்வதில் எவ்வளவு தூரம் கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டுமோ அந்தளவுக்கு வாகனத்தைக் கொள்முதல் செய்யும்போதும் போதிய கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும். வாகனம் என்பது கண்டாவிலே ஒவ்வொருவரதும் அன்றாட வாழ்க்கையோடு பினைந்த அத்தியாவசியமான ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. இதனால் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சாரதி அனுமதிப் பத்திரம் வைத்திருப்பவர்கள் ஒவ்வொரு வாகனத்தை வைத்திருக்க வேண்டிய தேவை இங்கிருக்கிறது.

இதனால் புதிய வாகன விற்பனைக்கு எந்தளவிலும் குறைந்ததாக இல்லாத பாலித்த வாகனங்களும் விற்பனைச் சந்தையில் சமமாகவுள்ளன. பாலித்த வாகனங்கள் என்பது பழைய வாகனங்கள் என்று அர்த்தப்படாது என்பதை முதலில் மனதில் கொள்ள வேண்டும். பாலித்த வாகனங்களை விற்பனை செய்யப்படும் அங்குள்ள ஒவ்வொரு வாகனத்தையும் சரியான முறையில் பாவனைக்கு உகந்ததாகவே வைத்திருப்பர்.

அவ்வாறான ஒருவரிடம் வாகனமொன்றைக் கொள்வனவு செய்யும்போது வாகன அனுமதிப் பத்திரிம் எடுக்க வேண்டும். ஒன்றாறியோ அரசினால் அங்கீராம் பெற்ற கராஜில் திருத்த வேலைகளைச் செய்து பாதுகாப்புத் தகுதிச் சான்றிதழ் மற்றும் புகை வெளியேறல் சோதனை (Safety standard certificate and emission test) ஆகியவற்றைப் பெற்றபின் வாகனத்தைக் காப்பறுதி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்ததாக ஒன்றாறியோ சேவை அலுவலகத்தில் (Service Ontario) அனுமதிப் பத்திரத்தை பதிவு செய்து கொள்வதற்கு முன்னர் வாகனத்தின் பாலித்த வாகன தகவல் திரட்டை (Used vehicle information package) – UVIP பணம் செலுத்திப் பெற வேண்டும்.

அடுத்ததாக உரிமையாளர் பத்திரம், இலக்கத்தகடு, வாகனத்தின் பின் இலக்கத் தகட்டில் ஒட்டுவதற்கான ஸ்ரிக்கர் போன்றவைகளை அவையைவகுக்குரிய கட்டணம் செலுத்திப் பெற வேண்டும். வடக்கு ஒன்றாறியோவில் வசிப்பவர்கள் குறைந்த கட்டணத்தையும் தெற்கு

ஒன்றாறியோவில் வசிப்பவர்கள் கூடிய கட்டணத்தையும் செலுத்த வேண்டியது தவிர்க்க முடியாதது.

சொந்தப் பாவனைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் வாகனங்களின் இலக்கத் தகடுகள் ஆகக் கூடியதாக எட்டுவரை (இலக்கமாகவும் எழுத்திலும்) கொண்டதாகத் தெரிவு செய்ய முடியும். போக்குவரத்து அலுவலகம் தாமாகத் தரும் இலக்கத் தகடைவிட ஒருவரது விருப்பத்துக்கேற்ற இலக்கத் தகடைத் தெரிவு செய்வதற்கு மேலதிக கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். இதற்காக சில நாட்கள் காத்திருக்கவும் வேண்டும். இவ்விடைப்பட்ட காலப் பாவனைக்கு தற்காலிக இலக்கத் தகடே கொடுக்கப்படும்.

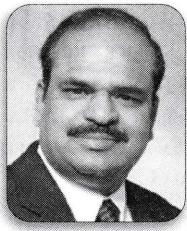
பாலித்த வாகனமொன்றைத் தெரிவு செய்வதற்கு முன்னர் முக்கியமானதாகவும் முதலாவதாகவும் அந்த வாகனம் விபத்துக்குள்ளானதா என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். வாகனத் திருத்துஞர் ஒருவரிடம் அதனைக் கொண்டு சென்று அதனைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஒவ்வொரு வாகனத்தையும் கொள்முதல் செய்யும்பொழுது அதன் UVIP சான்றிதழை தவறாது விற்பனை செய்யவரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

அந்தச் சான்றிதழில் அவருடைய பெயர் முகவரி எழுதிக் கையொப்பமிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். முன்பக்க ஒன்பதாவது வரிசையில் பிரான்ட் என்பது none என்றிருக்க வேண்டும். அடுத்தது நாலாம் பிரிவில் நீங்கள் கொள்முதல் செய்யப்போகும் வாகனத்தின் பெயரால் கடன் வாங்கப்பட்டிருந்தால் அந்த வாகனத்தை வாங்குவதை நிறுத்திவிட வேண்டும்.

வெள்ளிக்கிழமை பத்திரிகைகளில் வரும் வாகனங்கள் விற்பனைக்கு என்று வரும் விளம்பரங்களைப் பார்த்துவிட்டு தொலைபேசியில் உரையாடி வார இறுதி நாட்களில் அவசரப்பட்டு வாகனங்கள் வாங்குவது பலருக்கு ஆபத்தில் முடிந்துள்ளது. விலையை மலிவாக விற்பனை செய்வதாகக் கூறி வார இறுதி நாட்களில் வாகனங்களை விற்பவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் ஏமாற்றுவது தெரிய வந்துள்ளது. மீண்டும் மீண்டும் ஒரே வாகனத்தையே வெள்ளிக்கிழமை பத்திரிகைகளுடாக விளம்பரம் செய்து ஒரு கூட்டம் தொடர்ந்து ஏமாற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறது.

ஒரு விற்பனை முகவரிடம் வாகனத்தை வாங்கும்போது Lien 1 அல்லது 2 இருந்தால் வாகனத்தை உங்களுக்கு விற்ற

(214 ஆம் பக்கம் வருக)

தவா இளையதம்பி

கனமிய வருமானம்

ஓருவர் தாம் செய்யும் தொழிலிருந்து கிடைக்கின்ற தொகை மாத்திரம் வருமானமாகக் கருதிக் கொள்ளக்கூடாது. பலர் இந்த மாதிரி நினைத்துப் பிழை விடுகின்றார்கள்.

வேலை செய்வதால் வரும் T4, T4A போன்றவைகள், நம்பிக்கை நிதியத்திலிருந்து கிடைக்கின்ற T3, ஓய்வுதியம் மூலம் கிடைக்கின்ற T4AP, 65 வயதையடைந்த முதியவர்களுக்கான கொடுப்பனவு T4A (OAS), முதலீடுகளிலிருந்து பகிரப்பட்ட, ஓய்வுதியத் திட்டம் T4A-RCA, வேலையில்லாதிருக்கும்பொழுது கிடைப்பது T4E, தொழிலாளிக்கு பகிரப்பட்ட இலாப தொகை T4PS, பதிவு செய்த ஓய்வுதியத் திட்டத்திலிருந்து கிடைக்கும் தொகை T4RIF, பதிவு செய்யப்பட்ட ஓய்வுதியம் மீளப் பெறப்பட்ட தொகை T4RSP, வருமானம் குறைந்தவர்களுக்காகக் கிடைக்கின்ற தொகை T5007, பங்குச் சந்தை மூலம் கிடைக்கின்ற தொகை T5008, பங்காண்மை மூலம் கிடைப்பது T5013, முதலீட்டின் மூலம் கிடைக்கும் வட்டி T5, வாடகை மூலம் கிடைக்கின்ற தொகைகள் மூலமும் மேலும் வேறு வகைகள் மூலமும் கிடைக்கின்ற வருமானங்களும் வருமான வரியில் அடங்கும்.

2015ம் ஆண்டில் ஒருவர் மேற்கூறப்பட்டதும் அதைவிடவும் வேறும் ஏதாவது துறை மூலம் கிடைக்கப் பெற்ற அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து வருமான வரிப் பத்திரத்தில் பதியப்படல் வேண்டும். பின்னர் கண்டிய அரசுக்கு உரிய நேரத்துக்கு கிடைக்கும்படி அனுப்பிவிட வேண்டும். அத்துடன் பணி முடிந்துவிட்டதாகக் கருதிவிட வேண்டாம். செலுத்த வேண்டிய வரிப் பணத்தையும் குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்கு முன்னர் கொடுத்துவிட்டால் வருமானவரி இலாகாவிடமிருந்து (CRA) வரும் பிரச்சனைகள் பலவற்றைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

திருத்த வேண்டிய தவறுகள்

2015ம் ஆண்டுக்கான வரிப் பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்ப வேண்டிய இறுதித் திகதியானது 2016ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 30ம் திகதியாகும். சித்திரை 30ம் திகதியோ அதற்கு முன்னர் உரிய முறையில் பூர்த்தி செய்து வருமான வரித்தினைக்களத்துக்குக் கிடைக்கச் செய்துவிடல் வேண்டும். இதனால் நீங்கள் செலுத்த வேண்டிய வரிக்கான தண்டனைத் தொகையிலிருந்து தப்பித்து விடுவர்கள். ஆனால் வரிப்பணம் செலுத்த வேண்டிய இறுதித் திகதியும் சித்திரை மாதம் 30ம் திகதியாகவிருக்குமிடத்தில் வரிப்பணத்தைத் தாமதமின்றிச்

செலுத்துவதால், வரிப் பணத்துக்கான வட்டி கட்டுவதிலிருந்தும் விடுபட்டுக் கொள்ள முடியும். வரிப் பணம் கட்டத் தவறும், அல்லது பிறபோட்டுக் கொண்டு போகும் சந்தர்ப்பத்தில் கட்ட வேண்டிய வரியும் வட்டியும் சேர்த்துச் செலுத்துவதிலிருந்து தவிர்க்க முடியாதவர்களாகி விடுவர்கள். சித்திரை 30ம் திகதிக்கு முன்னர் வரிப்பணத்தைச் செலுத்துவதால் மேலதிகமாக செலுத்தும் வீண் விரயங்களை மீதப்படுத்த முடியும். இதை ஒவ்வொருவரும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

ஒருவர் எத்தனை வருடங்களுக்கான வரிப்பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்யத் தவறுவதையும், அதற்கான வரியைக் கட்டத் தவறுவதையும் பொறுத்து ஏற்படப் போகும் பின்னிலைவுகள் தங்கியுள்ளன. கடந்த ஐந்து வருடங்களுக்கு வரிப் பத்திரங்களைப் பூர்த்தி செய்யத் தவறியிருந்தால், இதனால் என்ன வகையான விளைவுகள் ஒருவருக்கு ஏற்படும்?

2010, 2011, 2012, 2013, 2014 ஆகிய கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கான வரிப்பத்திரங்களைச் செய்யாதவிடத்து, கண்டிய அரசானது உங்களுக்கான வரியை அவர்களே செய்து (மதிப்பீட்டு அடிப்படையில்) கட்ட வேண்டிய வரித்தொகையுடன் அகற்கான வட்டியையும், தண்டனைப் பணத்தையும் சேர்த்து ஒரு பெரிய தொகையைச் செலுத்துமாறு அனுப்பி விடுவார்கள்.

இதைப் பார்த்ததும் தலை சுற்றுவதுடன் பதற்றமாகவும் இருக்கும். மதிப்பீட்டு அடிப்படையில் நீங்கள் கடந்த ஐந்து வருட காலத்துக்குச் செய்யாத வரித்தொகையானது 11,000 டாலர்களுடன் + வட்டியும், தண்டனைத் தொகை 12,500 டாலர்களும் சேர்ந்து மொத்தமாகச் செலுத்த வேண்டிய தொகையாக 23,500 டாலர்களாகி விடும்.

எனவே எல்லாத் தொகையையும் செலுத்துவதற்கு உங்களிடம் பணம் இல்லாதவிடத்து, தவணை அடிப்படையில் மாதாமாதம் கட்டி முடிப்பதற்கான ஒப்பந்தம் செய்து, அதன்படி கட்டுவிற்கர்கள் என வைத்துக் கொண்டால், மாதம் 300 டாலர்களாகக் கட்டுவதாயின் (23,000/300) ஏழு வருடமும் 9 மாதமும் தேவைப்படும். இதன் பின்னரும் வட்டிக்குக் குட்டியாக மேலதிகமாகவும் கட்ட வேண்டியேற்படும். இவைகள் தேவைதானா?

சிலர் வரிப்பத்திரங்களை உரிய நேரத்துக்கு வருடாவருடம் செய்து அனுப்பி, செலுத்த வேண்டிய வரித் தொகையையும் செலுத்தி விடுவார்கள். அல்லது கிடைக்க வேண்டிய

வரித்தொகையையும் பெற்றுக் குதாகலமாக இருப்பார்கள். இப்படிச் செய்யும் சிலர் சில விடயங்களைத் தெரிந்தும் தெரியாமலும் தவற விட்டுவிடுவார்கள். இதற்கு உங்கள் பிழையுடன் வேறும் பல பிறக் காரணிகளும் காரணமாக அமைந்துவிடும்.

2012ம் ஆண்டு, உங்களுக்கான எல்லா வருமானங்களையும் அதற்கான பத்திரிக்களையும் உரிய முறைப்படி வரி ஆலோசகரின் ஆலோசனைக்கமையச் செய்து அனுப்பி விடுவீர்கள். இதனால் 2,000 டாலர்கள் வரை மேலதிக வரிப்பணம் உங்களுக்குக் கிடைத்துவிடுகிறது. இதேபோல் 2013ம் ஆண்டும், 2014ம் ஆண்டும் வரி அலுவலகத்திடமிருந்து மேலதிகப் பணம் உங்களை வந்தடைகின்றது. நீங்கள் எதுவித கவலையுமின்றிச் சந்தோஷமாக இருப்பீர்கள். கிடைத்த எல்லாத் தொகையையும் செலவு செய்து பயனை அனுபவித்திருப்பீர்கள்.

2015ம் ஆண்டு Noticery Reassessment (2012, 2013, 2014) கிடைக்கின்றது. கடந்த மூன்று வருடமும் 2200, 2300, 2250 ஆகவும், வட்டியும் தண்டனைப் பணமுமாக எல்லாம் மொத்தமாக 10,900 டாலர்கள் கட்டுமாறு வந்திருக்கின்றது. உங்கள் வரி ஆலோசகரிடம் காட்டுகிறீர்கள்.

இப்படி நடைபெறுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

நீங்கள் வரி ஆலோசகரின் ஆலோசனையோடும் கவனமாகவும் பூர்த்தி செய்திருந்தாலும், Notice of Reassessment வந்த பின்னர்தான் உங்களுக்கும் உங்கள் வரி ஆலோசகருக்கும் பூரிகின்றது பின்வரும் விடயங்கள். ஏதோ ஒன்றோ அல்லது சில வருமானப் பத்திரிக்களைச் செய்தனுப்பத் தவறியுள்ளது. அதாவது உங்கள் கைக்குக் கிடைத்த எல்லா வருமானத்தையும் செய்தனுப்பி இருந்தாலும் மறந்தோ, கிடைக்காததினாலோ ஒன்றிரண்டை செய்யத் தவறி விடுகிறீர்கள்.

சிலசமயங்களில் நீங்கள் வேலை செய்த ஒரு இடத்திலிருந்து 2012, 2013, 2014 ஆண்டுகளுக்கான T4 உங்களுக்குக் கிடைக்காமல் அல்லது தவறுதலாக அந்திருவனங்கள் பழைய முகவரிக்கு அல்லது வேறு ஏதாவது காரணத்தினால் விடுபட்டதை உணர்வீர்கள்.

இதனால் முறையாக வருமானத்தைக் காட்டாததால் தண்டனையும், இதனால் ஏற்பட்ட பிழையான கணக்கீட்டினால் ஏற்பட்ட தவறை திருத்தியதனால் பல ஆயிரம் மேலதிகமாக நீங்கள் மீண்டும் செலுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

நீங்கள் வேலை செய்வதாக இருக்கும்போது அத்தனை இடங்களிலிருந்தும் T4, T4A போன்றவைகள் கிடைத்துவிட்டனவா என்பதைச் சரியாகக் சரிபார்த்துக் கொள்ளல் மிக முக்கியம்.

உங்களுக்குச் சில வேலை நிறுவனங்களிலிருந்து T4 கிடைக்கவில்லையென்றால் அது அந்த நிறுவனத்தின் பிழையல்ல. நீங்கள் கிடைக்காத நிறுவனங்களிலிருந்து T4களைப் பெறுவது உங்கள் கடமை. சில நேரங்களில் நீங்கள் நினைக்கலாம், வந்த T4களை வைத்து இந்த

வருடம் வரியைச் செய்தனுப்புவோம், விடுபட்ட T4ஐ அடுத்த வருடம் சேர்த்து செய்வோமென்று. உங்கள் வருமானமானது 2015ம் ஆண்டெனில் அதில் ஒரு பகுதியை 2016ம் ஆண்டுக்கு மாற்றிச் செய்வதென்பது பொருந்தாததும், பிழையானதுமான அனுமானமாகும். நீங்கள் வேலை செய்யும் மொத்தத் தொகையையும் அந்த வருடத்தில் CRAக்கு கணக்குக் காட்டுதல் மிகவும் முக்கியமான கடமையாகும். நீங்கள் வேலை செய்த இடங்களிலிருந்து T4கள் கிடைத்துவிட்டன. வரியையும் செய்தனுப்பி விடுகிறீர்கள். பின்னர் தெரிய வருகிறது வேலை செய்யாத காலத்தில் பெறப்பட்ட பணம், அதாவது T4Eஇல் 10,000 வருமானமானது காட்டத் தவற விடப்பட்டுள்ளது. T4Eஇல் காட்டப்படும் பணத்துக்கும் வரி கட்ட வேண்டுமென்பது உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டியதும் மிக முக்கியம்.

உங்களது வருமானத்துடன் உங்கள் பிள்ளைகளின் வருமானத்தையோ அன்றி உங்கள் குடும்பத்தில் வேறு வயது குறைந்த யாரதும் வருமானத்தையோ இணைத்துவிடக்கூடாது. உங்களுடைய வருமானம் மாத்திரமே உங்கள் வருமானவரிப் பத்திரத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டியது. இவைகள் போன்ற பல விடயங்களைப் பலமுறை எழுதியுள்ளேன். ஏன் தெரியுமா? மீண்டும் மீண்டும் பல பிழைகளைச் செய்து பலர் CRA இடம் மாட்டிக் கொள்வதனாலும், அவைகளைச் செய்வதிலிருந்து தெளிவு பெறுவதற்காகவும் ‘அடிக்குமேல் அடி அடித்தால்?’

இப்படிச் செய்யும் பலருக்கு Notice of Reassessment தொடர்ந்து Notice of Re(Re)assessment போன்ற பல பத்திரிக்கள் தூரத்திக் கொண்டேயிருக்கும்.●

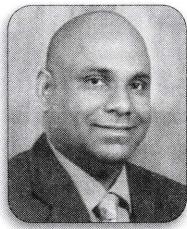
பாவித்த வாகனத்தை..

(212 ஆம் பக்கத்திலிருந்து)

முகவரே அதற்கு முழுப்பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும். விற்பனை முகவரிடம் ஒரு வாகனத்தை வாங்குகையில் Vehicle sold 'As is' என்று பொறிக்கப்பட்டிருந்தால் அந்த வாகனத்தின் முழுப் பொறுப்பும் வாங்கியவரையே சார்ந்ததாகிவிடும்.

ஒரு வாகனத்தை கடனுக்கு வாங்கும்போது அது குத்தகை (lease) முறையிலானதா அல்லது open loan முறையிலானதா என்பதை மறவாது கேட்டற்றந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு வாகனத்தை இன்னொருவருக்கு நன்கொடையாக கொடுப்பதற்கும் இந்த நாட்டின் சட்டங்கள் பல நடைமுறைகளைக் கொண்டதாகவுள்ளது. வாகனமொன்றை வாங்கிய பின்னர் நீங்கள் மூற்றிறப்பட்டாக உணர்ந்தால் அதனை உத்தியோகபூர்வமாக ஒன்றாறியோ மோட்டார் வாகன சபையில் (Ontario Motor Vehicle Industry Council) முறையிடலாம். இவர்களது விசாரணையின் பின்னர் தவறு விட்டவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள்.●

மருத்துவர் இ. வம்போதரன்

எமது சித்தர் மறுபு

த மிழர்களின் சித்தர் மரபு சைவ சமய மரபுடனுடனும், மரபு கடந்தும் காலங்காலமாக மருவி வந்துள்ளது. ஆனாலும் பொதுவாக சித்தர்கள் என்றால் சித்துக்கள் செய்பவர்கள் என்ற கருத்தே மக்கள் மத்தியில் நிலவி வருகின்றது. சித் என்ற வடமொழிச்சொல் அறிவு, உணர்வு, மனது, ஆன்மா என்றெல்லாம் பொருள் தரும். சித்தர்கள் என்றால் அறிவாளர், உணர்வுடையோர், மனதை அடக்கியோர், ஆன்ம சித்தி பெற்றோர், ஆன்ம விடுதலை பெற்றோர் எனப் பலவாறு பொருள் கொள்ளலாம்.

சித்தர் சிவலோகம் இங்கே தரிசித்தோர்
சத்தமும் சத்த முடிவும்தம் முள்கொண்டோர்
நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீள்பர
முத்தர்தம் முத்தி முதல்முப்பத் தாரே
என்று திருமந்திரம் சித்தர்களை இவ்வுலகில் உயிரோடு நடமாடும்பொழுதே ஆன்ம விடுதலை பெற்ற
சீவன்முத்தர்களாக வரையறுக்கின்றது.

“வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலை பெற்ற வித்தகச்சித்தர்கண்மே” என்று சமய தத்துவங்கள் கடந்த சமரச ஞானம் வாய்க்கப்பெற்றவர்கள் சித்தர்கள் எனத் தாயுமானார் சித்தர்களை வியந்து போற்றுகின்றார்.

பலர் இவ்வாறான சித்தர்களைத் தமது குருவாகவும் கொண்டுள்ளார்கள். சைவத் திருமுறைகளில் பத்தாவது திருமுறையாக உள்ள திருமந்திரத்தை அருளிய திருமூலர் இவ்வாறான ஒரு சித்தரே. திருமந்திரத்திலே சமயக் கருத்துக்களுடன், சமூக வழிகாட்டல்களும், உடல் பேணும் முறைமையும், மருத்துவ விஞ்ஞானக் கருத்துகளும் விரவியுள்ளன. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டுவித்த இராஜராஜ சோழனை வழிப்படுத்தியது கருவூர்ச்சித்தர். இவரின் சமாதி தஞ்சைப் பெரியகோயிலில் உள்ளது.

“பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போல் ஆரும்துறத்தல் அரிதரிது” என்று தாயுமானார் புகழ்ந்த பட்டினத்துப் பிள்ளையாரும் ஒரு சித்தரே. சமீப காலத்தில் எம்மிடையே வாழ்ந்து மறைந்த சித்தர் யாழ்ப்பாணம் சிவ யோகர் சுவாமிகள். இவரது சீடரான சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் தாபித்ததே இன்றைய ஹவாய் சைவ சித்தாந்த ஆதீனம்.

தமிழ் மரபில் பலவகையான சித்தர்களை நாம் இனங்காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

1. ஞானச் சித்தர்கள்: எல்லாச் சித்தர்களும் ஞானிகள்

அல்லர். இதனாலேயே சைவ மரபில் எல்லாச் சித்தர்களுக்கும் குருபூசை இல்லை. பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரம் பாடிய திருமூலர் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராக வைக்கப்பட்டு அவருக்கு குருபூசையும் கொண்டாடப்படுகின்றது. ஒன்பதாம் திருமுறையில் உள்ள சில பாடல்களை அருளிச்செய்த திருமனிகைத்தேவர், கருவூர்த்தேவர் ஆகியோரும் பதினேராம் திருமுறைப் பாடல்கள் பலவற்றை அருளிச்செய்த பட்டினத்துப் பிள்ளையாரும் ஞானச் சித்தர்களாகக் கொள்ளப்படலாம். இவர்களுக்கும் ஆங்காங்கே அவர்கள் மூர்த்தங்கள் உள்ள கோவில்களில் குருபூசைகளும் உள்ளன.

ஞானச் சித்தர்கள் இறையினுடைய பெருமைக்கு அல்லது மகிமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக மட்டுமே சித்துகள் செய்வார்களேயன்றி தம்மை முதனிலைப்படுத்தியோ அல்லது இன்னொருவரின் இனப் துன்பங்களுக்காவோ சித்துகள் செய்யமாட்டார்கள்.

2. அட்டமாசித்தர்கள்: இவர்கள் சித்திகள் எனப்படும் அதிமானுடச் செயல்கள் ஆற்றும் வல்லமை பெற்றவர்கள். இந்த சித்திகளில் தலையானவை அட்டமாசித்திகள். அட்டமாசித்திகளாவன அணிமா - சிறியதிற் சிறியதாதல், மகிமா - பெரியதிற் பெரியதாதல், கரிமா - கனத்ததிலும் கனத்ததாதல், லகிமா - இலேசிலும் இலேசாதல், பிராத்தி - விரும்பியதைப் பெறுதல், பிரகாமியம் - வேண்டிய இன்பம் அநுபவித்தல், ஈச்ததுவம் - தலைமைத்துவம் பெறுதல், வசித்துவம் - சகலரையும் வசியப்படுத்தல் என்னும் எட்டுமாம். இவர்கள் தமது மூற்பிறப்பு அல்லது இப்பிறப்புகளில் செய்த ஆத்மீக சாதனைகளினாலேயே இப்பிறப்பில் இந்த சித்திகள் கைவரப் பெறுகின்றார்கள் என்று சமய நால்கள் கூறுகின்றன.

பரிசு வானவர் பண்பன் அடினந்து ரிசர் நாடியே தூவெளி கண்டேன் அரியது எனக்கில்லை அட்டமா சித்தி பெரிதருள் செய்து பிறப்பறுத் தானே என்று திருமூலரும் தனக்கு அட்டமாசித்திகளும் கை கூடியதைக் கூறுகின்றார்.

“கந்துக மதக்கரியை வசமாய் நடத்தலாம் கரடி வெம் புலி வாயையும் கட்டலாம் ஒரு சிங்கம் முதுகின்மேற் கொள்ளலாம்

கட்செவி எடுத்தாட்டலாம் வெந்தணலில் இரசம் வைத்து ஜந்துலோ கத்தையும் வேதித்து விற்றுண்ணலாம் வேறொருவர் காணாமல் உலகத் துலாவலாம் விண்ணவரை ஏவல்கொள்ளலாம் சந்ததமும் இளமையோ டிருக்கலாம் மற்றொரு சர்த்தி னும்புகுதலாம் சல மேல் நடக்கலாம் கனல் மேல் இருக்கலாம் தன்னிகரில் சித்தி பெறலாம் சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கிற திறம் பெறல் அரிது.”

என்று தாயுமானார் இவர்களை விவரிக்கின்றார்.

ஆயினும் இவர்கள் எல்லோரும் ஞானிகளாகக் கருதப்படுவதில்லை. இவர்களுடைய சித்துகள் தம்மை நாடியவரின் துண்பம் துடைப்பதற்காகவோ, அல்லது தம்மை வேண்டாதவர்களை துண்புத்தி, பயப்படுத்தி வழிப்படுத்துவதற்கோ, அல்லது தமது பெருமைகளை வெளிப்படுத்தவோ, தமது தேவைகளை நிறைவேற்றவோகூட செய்யப்படலாம்.

இவர்கள் தமது சித்துகளைத் தவறாகப் பாவிக்கும்பொழுது தமது நிலையிலிருந்து கீழே விழலாம். நமது காலத்திலும் இவ்வாறு சித்தர்கள் சிலர் பொருளிட்டலெலும் பின்னர் ஊடகங்களிலும், வழக்குகளிலும் அல்லாடுவதும் இதனாலேயே.

“யோகசாடை காட்டுவார் உயரவும் எழும்புவார் வேகமாக அட்டசித்து வித்தை கற்று நெட்டுவார் மோகம்கொண்டு மாதரின் முத்திரப்பை சிக்கிப்பின் பேயது பிடித்தவர் போல் பேருலகில் சாவரே”

என்று இவர்களைப்பற்றி சிவாக்கியர் என்னும் சித்தர் எச்சரிக்கின்றார்.

சிவனே முருகக்கடவுளுக்குப் பால்கொடுத்து வளர்த்த இயக்கிகள் அறுவரான கார்த்திகைப் பெண்களுக்கு அட்டமாசித்திகளை உபதேசித்த படலம் திருவிளையாடல் புராணத்தில் உள்ளது. அதிலே

“எம்மை யுணர்ந்த யோகியர்கள் இந்த சித்திகளை விரும்பா ரெனினும் இச்சித்திகள் அவர்களை நிழல்போலத் தொடர்ந்து உலகத்தார்க்கு அவர்கள் பெருமை தனை உணர்த்தும்”

என்று கூறப்படுகின்றது.

3. காயச்சித்தர்கள்: காயம் என்றால் உடல். இவர்கள்தான் தமிழர்களின் தனித்துவமான சித்த மருத்துவ நூல்களையும், உடல் ஓம்பும் வழிகளையும் தந்தவர்கள். மூலிகைகளை மருந்துகளாகப் பாவிக்கும் ஆயுர்வேத மருத்துவத்திலிருந்து மாறுபட்டு கந்தகம், பாதரசம், தங்கம், இரும்பு போன்றவற்றின் இரசாயனப் பதார்த்தங்களை சித்தமருத்துவத்தினாடாக முதன்முதலில் மருந்துகளாக அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் சித்தர்களே. இன்றைய அலோபதி என்னும் மேலைத்தேய ஆங்கில மருத்துவத்தில் பாவிக்கும் பல மருந்துகள் இவ்வாறான இரசாயனப் பதார்த்தங்களே. நுண்ணுயிர்கொல்லிகளான அன்றிப்போட்டிக் மருந்துகள் கண்டியப்படுவதற்கு முன்னர் வெட்டை எனப்படும் சிபிலிஸ் போன்ற பால்வினை நோய்களுக்கு மருந்தாக பாதரசம்

பாவிக்கப்பட்டு வந்தது. இன்றும் சில முட்டுவாத நோய்களுக்கு தங்க வேதிகளை மருந்தாகப் பாவிக்கின்றார்கள். அயச் செந்துராம் என்பது அன்றைய சித்த மருத்துவத்தின் இரும்புச்சத்து மாத்திரைகள். ஆகவே காயச்சித்தர்களை நாம் இன்றைய இரசாயன மருந்துகளின் முன்னோடிகள் எனலாம். சித்தர் பாடல்களையும், சித்த மருத்துவ நூல்களையும் பார்க்கும்பொழுது இவற்றை ஆக்கிய போகர், தேரையர், அகத்தியர் (தமிழ் இலக்கணம் செய்த தொல்காப்பியருக்கு முந்தைய அகத்தியர் வேறு) போன்றவர்கள் இவ்வாறான காயச்சித்தர்களே என்று தெரிகின்றது. இவர்களில் சிலர் சாகா மருந்து, மூவா மருந்து பற்றியும் கூறிச் சென்றுள்ளார்கள்.

உடம்பினை முன்னம் இழக்கென்று இருந்தேன் உடம்பினுக் குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன் உடம்புள்ளே உத்தமன் கோயில் கொண்டானென்று உடம்பினை யானிருந்து ஓம்புகின்றேனே என்ற பாடலால் உடலை ஓம்பும் நோக்கத்தை விளக்கும் திருமூலர் அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டார் மடக் கொடியாரோடு மந்தணம் கொண்டார் இடப்பக்கமே இறை நொந்தது என்றார் கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழில் தாரே என்ற பாடலால் இருதய நோயான மாரடைப்பால் மாண்டுபோவதை வர்ணிக்கின்றார்.

மாதா உதரம் மலம் மிகில் மந்தணாம் மாதா உதரம் சலம் மிகில் முங்கையாம் மாதா உதரம் இரண்டொக்கில் கண்ணில்லை மாதா உதரத்தில் வந்த குழவிக்கே என்ற பாடலால் கர்ப்ப காலத்தில் கருப்பையில் நீர் கோர்த்த நிலை (polyhydramnios) வளரும் சிகவின் மூனை விருத்தியைப் பாதிக்கும் மருத்துவ உண்மையையும், நீட்டித்த பிரசவ காலத்தினால் (prolonged labour) ஏற்படும் சிக்தவிப்பின் (foetal distress) அறிகுறியாக கருப்பையிலேயே சிகவின் மலம் கழியும் நிலையினால் (meconium aspiration) பிற்கால நரம்புத்தொகுதி விருத்தி பாதிக்கப்பட்டு பேச்சு விருத்தி முடக்கப்படும் அபாயத்தையும், இவ்விரண்டும் கூடினால் பார்வை கூடப் பாதிக்கப்படலாம் என்பதையும் எச்சரிக்கின்றார்.

பாய்கின்ற வாயு குறையிற் குறளாகும் பாய்கின்ற வாயு இளைக்கின் முடமாகும் பாய்கின்ற வாயு நடுப்படிற் கூனாகும் பாய்கின்ற வாயு மாதர்க்கில்லை பார்க்கிலே என்ற பாடலால் திருமூலர் நீட்டித்த பிரசவகாலத்தில் உள்ளிருக்கும் சிகவுக்கு பிராண வாயு குறைவுபடுவதினாலும், இடையறுக்கப்படுவதினாலும், துண்டிக்கப்படுவதினாலும் (foetal hypoxia) ஏற்படுகின்ற மூனைப் பாதிப்பையும் (hypoxic encephalopathy) உடற்குறைபாடுகளையும் (cerebral palsy) விளக்குவதோடு இது ஆண்குழந்தைகளையே அதிகம் பாதிக்கின்றது என்றும்

கூறுகின்றார்.

கண்டனும் கண்டியும் காதல் செய்யோகத்து
மண்டலம் கொண்டு இருபாலும் வெளிநிற்கும்
வண்டியை மேற்கொண்டு வான்நீர் உருட்டிடத்
தண்டு ஒருகாலும் தளராது அங்கமே
என்ற திருமந்திரப் பாடல் ஆண் பெண் புணர்ச்சி
நீட்டிப்புக்கான வழிவகைகளைக் கூறுகின்றது.

சித்தர்கள் சிலர் இரும்பை அல்லது உலோகங்களைத்
தங்கமாக்கும் இரசவாத இரசாயன ஆராய்ச்சியிலும் தமது
காலத்தைக் கழித்திருக்கின்றார்கள். சிவனே இவ்வாறு
சித்தராக வந்து இரசவாதம் செய்த படலமும்
திருவிளையாடற் புராணத்திலே உள்ளது.

4. சாமுசித்தர்கள்: சமய சாதனைகளாகிய சரியை, கிரியை,
யோகங்கள் ஞானத்தைக் காட்டியல்லாமல் நேரடியாக
முத்தியைத் தரமாட்டா என்பது எமது சைவ மரபு . இதையே
சிவஞான மாபாடியம் செய்த சிவஞான சுவாமிகள்
“மே சரியை கிரியை யோகங்கள் மேலாம் நன்னெறியாகிய
ஞானத்தைக்காட்டியல்லது வீடுபேற்றைக் கொடாவாகலான் “
என்று சிவஞான மாபாடியத்தில் கூறிப்போந்தார்.

இவ்வாறு தமது முந்தைய பிறப்புகளிலே சரியை, கிரியை,
யோகமாம் சாதனைகளைச் செய்து முற்றியவர்கள்
அப்பிறப்பில் ஞானிகளாகப் பிறப்பார்கள். இது இறைவன்
உலக மற்றும் மக்களின் நன்மைக்காக செய்விப்பது.
இவர்களையே அவதாரங்கள் என்பர். சம்பந்தர், அப்பர்,
சுந்தரர் முதலானோர் இவ்வாறானவர்கள் என்பது
அவர்களுடைய தேவார மற்றும் பெரிய புராண வரலாற்றுக்
குறிப்புகளிலிருந்து தெரிகின்றது. இவர்கள் சாமு சித்தர்கள்
எனப்படுவர்.

5. புரட்சிச் சித்தர்கள்: இந்த புரட்சிச் சித்தர்களின் ஆன்மீகப்
பாடல்களில் வைத்திக சமயமரபு முறைகளைப் பழித்தும்,
இழித்தும், சாடியும் கூறுகின்ற சமூகப்புரட்சிக் கருத்துகள்
விரவியிருக்கும். பட்டினத்தார் (திருமுறை பாடிய பட்டினத்தார்
வேறு), சிவ வாக்கியர் போன்றோரின் பாடல்களில்
இவற்றைக் காணலாம்.

“நட்கல்லைத் தெய்வமென்று நாலுடுப்பம் சாத்தியே
சுற்றிவந்து முண்முனைன்று சொல்லு மந்திரம் ஏதா நட்கல்லை
நட்கல்லைம் பேசுமோ நாதனுள் விருக்கையில்
சுட்சட்டி சட்டுவும் கற்ச்சுவை அறியுமோ”

என்ற சிவ வாக்கியர் பாடல் சிவாஜி கணேசன் முதன்முதல்
நடித்து வெளிவந்த பராசக்தி திரைப்படத்திலும்
கையாளப்பட்டிருந்தது.

“ஐயிரண்டு திங்களாய் அடங்கி நின்ற தூமைதான்
கையிரண்டு காலிரண்டு கண்ணிரண்டும் ஆகியே
மெய்திரண்டு சத்தமாய் விளங்கிரச கந்தமும்
துய்ய காயம் ஆனதும் சொல்லுகின்ற தூமையே”
என்ற சிவாக்கியர் பாடலும் கமலஹாசனின் “ஆளவந்தான்”
திரைப்படத்தில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. தூமை என்றால்
தீட்டு. காயம் என்றால் உடம்பு.

“தாய்மொழி பேணார் நாட்டினை நினையார்
தம்கிளை நன்பருக் கிரங்கார்
தூயநல் அன்பால் உயிர்க்கெலாம் நெகிழார்
துடிப்புறும் ஏழையர்க்க கருளார்
போய்மலை ஏறி வெறுங்கருங் கற்கே
பொன்முடி முத்தணி புனைவார்
ஏய்ந்தபுன் மட்டமை இதுகொலோ சமயம்
ஏழையர்க் கிரங்குமென் நெஞ்சே”

என்ற தடங்கண் சித்தர் பாடலும் இன்றைய
காலகட்டத்துக்குத் தேவையான, சிந்தனையைத் தூண்டுகின்ற
சித்தர் பாடல்களில் ஒன்று.

ஞானச்சித்தராகிய திருமூலரின் திருமந்திரத்திலும்கூட
இவ்வாறான புரட்சிக் கருத்துகள் விரவியுள்ளன.

பத்தியும் இன்றித் தனிஞானம் தான்இன்றி
ஒத்த விடையம் விட்டுஒரும் உணர்வின்றி
பத்தியும் இன்றிப் பரன்உண்மை இன்றிஹனன்
பித்தேறும் மூடர் பிராமணர் தாம்அன்றே
என்றுதிருமந்திரப் பாடல் வெற்றுப் பிராமணர்களைச்
சாடுகின்றது.

குருடினை நீக்கும் குருவினைக் கொள்ளார்

குருடினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வார்

குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடிக்

குருடும் குருடும் குழி விழுமாறே

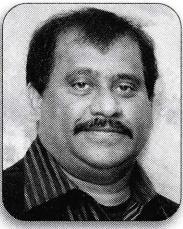
என்ற திருமந்திரப் பாடல் போலிக் குருமார்களைச்
சாடுகின்றது.

புரட்சிக்கவி பாரதியாரையும் ஒரு புரட்சிச்சித்தராகக்
கொள்ளலாம்.

6. அநாதி சித்தர்: இது எல்லாம் வல்ல சித்தனான
இறைவனைக் குறிக்கும். இறைவனும் ஒரு சித்தனே. எல்லாம்
வல்ல சித்தன். இயல்பாகவே கட்டுகள் இல்லாத சித்தன்.
அநிதிச்சித்தருக்கும் ஆதியான அநாதி சித்தன்.

சிவனே மதுரையில் எல்லாம் வல்ல சித்தராக வந்த
படலமும், கல்லானைக்குக் கரும்பு கொடுத்த படலமும்
திருவிளையாட்டற் புராணத்தில் உள்ளது. இவ்வாறு கரும்பை
வாங்கித் தின்ற கல்லானையின் சிலை சொக்கநாதர் சந்திதி
வாசலில் இன்றும் உள்ளது.

ஆகவே சித்தர்கள் அனைவரையுமோ அல்லது அல்லது
அவர்களது பாடல்கள் அனைத்தையுமோ அதிலுள்ள
கருத்துகளையோ போதனைகளையோ அப்படியே நாம்
பிரமாணமாக எடுக்க இயலாது. கொள்ள
வேண்டியதைக்கொண்டு தள்ள வேண்டியதைத் தள்ள
வகைப்படுத்தும் அனுகுமறை பயனுள்ளதாக அமையும் .
இதற்கு மேலாக மனிதர்களாகிய நமக்குள் ஆராவது
அறிவாகிய பகுத்தறிவும், நமது இட்டப்படி தேர்ந்து நடக்கும்
சுதந்திரமும் எம்மை வழி நடத்த நாம் வழிவிடவேண்டும்.●

வாசகன் ரட்னதுரை

‘தமிழர் தகவல்’ கணடியத் ‘தமிழர் அகவல்’

உலகின் முதல் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட செய்தி அல்லது தகவல் என்பது அரசாங்கத்தின் தகவல்களை மக்களுக்கு அறிவிப்பதற்காக அரசாங்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட தகவல் கசற் பதிப்பு ஆகும்.

இது ஏழாம் நூற்றாண்டில் அறுநூறில் பிரான்ஸ் நாட்டில் கையெழுத்துப் பிரதியாக வெளியிடப்பட்ட அரச தகவல் பதிப்பாகும். பின்நாளில் இதுவே La Gazette என்ற பெயரில் அச்சுருவில் வெளியானது.

ஆனால் இதுவரை செய்திப் பத்திரிகையோ அல்லது சஞ்சிகையே தகவல் என்ற பெயரில் வெளியிடப்படவில்லை. உலகில் முதல் பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகை என்பது தகவல் என்ற பெயரில் வெளிவருவது கண்டாவில் தமிழர் தகவல் ஒன்றுதான்.

தமிழர் தகவல் முதலில் தமிழ் மக்கள் சேவைக்கான - குடிபெயர்வாளர்களின் தேவைக்கான தகவல்களுடன் வெளியானது. முதலாவது இதழ் 1991 பெப்ரவரி 5ல் 12 பக்கங்களுடன் வெளியானது.

அன்றய காலகட்டத்தில் கண்டாவுக்கு குடிபெயர்ந்தவர்களுக்கான தகவல்கள் ஆங்கிலம் மற்றும் பிரெஞ்சு மொழிகளில் மட்டும் கிடைத்தது. பெருந்தொகையில், வெறும் அரசியல் அகதிகளாக வந்த மக்களுக்கு இவ்விரு மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெரிதாக இல்லாத நிலையிலும், அரச திணைக்களங்களுக்குச் சென்று உதவிகளைப் பெறுவதிலிருந்த சிக்கல்களாலும் தமிழர் தகவல் சேவை ஒன்று தேவைப்பட்டது.

மேலும் அப்போது - ஏன் இப்போதும், இங்கிருக்கும் ஆங்கில பிரெஞ்சு ஊடகங்கள் குடிபெயர்வாளர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் செய்திகளை வெளியிடுவதில்லை. இப்போதைய காலம்போல் அப்போது இணையத்தளப் பாவனைகளும் மக்களிடம் பெரிதாக இல்லை. அப்போது தொலைக்காட்சி, வானோலி, பத்திரிகை என்று எதுவும் தமிழர் மத்தியில் இருக்கவில்லை.

விரல் நுனியில் தகவல்கள் குவிந்து கிடப்பினும் எங்கு

எப்படி அறிந்துகொள்வது என்று பலரும் அறியாமல் இருந்த காலமது. 90களில் தமிழ் வழக்கறிஞர்களும் குறைவாக இருந்த நிலையில் புதிய குடிவரவாளர்கள் - ஒரு சில தமிழ் பிரமுகர்களிடம் சென்று தமது தேவைகள் குறித்து ஆலோசனைகளைப் பெற்றுவந்தனர். அவர்களில் மிகவும் முக்கியமானவராகத் திகழ்ந்தவர்தான் - திரு. திருச்செல்வம் அவர்கள். தமது 50 வருட ஊடகப் பணியை இப்போது பூர்த்தி செய்யும் அவர் - இலங்கையில் 24 வருடங்கள் ஊடகவியலாளராகவும் சமூக சேவையாளராகவும் பணியாற்றிய பின்னர் கண்டாவுக்கு வந்திருந்ததால், அவருக்கு அரச செய்தித் தகவல்களைப் பெறக்கூடிய வஸ்லமையும், மக்களின் தேவையை உணரும் திறனும் இருந்ததால் மக்கள் அவரை நாடினர்.

திருச்செல்வம் அவர்கள் கணடிய அரச செயற்திட்டான் புதிய கணடியருக்கான குடியமர்வுச் சேவையில் முத்த ஆலோசகராகப் பணியாற்றி, மக்களுடனான தமது சேவையின் வழியாக அவர்களின் தேவைகளை நன்குணர்ந்தார்.

இந்த நிலையில் மக்களுக்கு ஒரு தகவல் ஊடகம் தேவை என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து 1991 பெப்ரவரி 5ல் தமிழர் தகவலில் முதலாவது இதழை வெளியிட்டார்.

ஊடகத்துறையில் திருச்செல்வம் அவர்களுக்கு இருந்த அனுபவம், மக்கள் தேவையை உணரும் திறன், சேவை மனப்பான்மை என்பன அவருக்கு தமிழர் தகவலை மக்களுக்கு உதவும் வகையில் வெளியிட முடிந்தது.

யாழ்ப்பானத்தில் அவர் முரசோலி பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராக இருந்தபோது நான் அவரிடம் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றியிருந்தேன். அப்போது நடந்த ஒரு சம்பவம் இப்போதும் ஞாபகத்தில் இருக்கின்றது.

ஜனசவிய என்ற அரச சேவை முதல் முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது, அதனை ஒரு செய்தித் தொகுப்பாக மக்களுக்கான தேவை கருதி அதன் செயற்பாட்டை விளக்கி ஒரு கட்டுரை முரசோலியில்

பிரசரமானது. அதனை திருச்செல்வம் அவர்கள் தெளிவாக விரிவாக எல்லோருக்கும் புரியும் வகையில் செய்திருந்தார்.

இதனை படித்த யாழ். செயலக தமிழ் அரசு உயர் அதிகாரிகள் அரசிடம் காட்டி அதனையே அரசு தகவல் குறிப்பேடாக வெளிக்கொண்றுமாறு பரிந்துரைத்து, அதனையே அரசும் பின்னர் வெளியிட்டிருந்தது. ஒரு செய்தி ஊடகத்தை எவ்வாறு ஒரு தகவல் ஊடகமாக மாற்றுவது அல்லது ஒரு தகவலை எவ்வாறு மக்களிடம் சென்றடையும் செய்தியாகக் கொடுப்பது என்ற திரு.திருச்செல்வம் அவர்களின் திறமைக்கு இது ஒரு பதம்.

இதனாற்தான் தமிழர் தகவல் கண்டாவில் மக்களிடம் 90களின் ஆரம்பத்தில் பெரும் வரவேற்றபைப் பெற்றது. மக்களின் குடிபெயர்வு கண்டாவுக்கு அதிகரிக்க அதிகரிக்க, மக்களின் தேவைகளும் அவர்களுக்கான சேவைகளும் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையின் பக்கங்களும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது.

ஒரு பத்திரிகையை அல்லது சஞ்சிகையை கண்டாவில் எவ்வாறு வாங்கினால் அதனைத் தொடர்ந்து வைத்திருப்பதில்லை. ஆனால் ‘தமிழர் தகவலை’ அன்று முதல் வாங்கியவர்கள் இன்றுவரை சேர்த்து வைத்திருப்பதைக் காணலாம்.

கண்டாவில் தமிழர்களின் கடந்த 25 வருட சரித்திரத்தை புரட்டிப் பார்ப்பதற்கு ஒரு ஆவணமாக ‘தமிழர் தகவலே’ இருக்கின்றது. மத, இன, கலாசார, குடிவரவு, தொழில், கல்வி என சகல துறைகள் தொடர்பான, கண்டியத் தமிழர் பற்றிய தகவல்கள் படங்களுடன் ‘தமிழர் தகவலில்’ தொடர்ந்து வெளிவருகின்றது.

அது மட்டுமன்றி, சகல துறைகளிலுமிருந்து விற்பனைகள் - அத்துறை பற்றிய தமது அறிவை, புலமையை, அத்துறை தொடர்பான மக்களின் தேவைகளை தமிழர் தகவல் ஊடாக வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

இதனால் ஊடக அனுபவமில்லாத பல தொழில் விற்பனைகள், கல்விமான்கள் எழுத்தாற்றல்மிக்கவர்களாக மாறியுள்ளனர். இதன் பெருமை தமிழர் தகவலையே சாரும்.

சமூகத்தலைவர்கள், மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், கணக்கியலாளர்கள், விஞ்ஞானிகள், பொறியியலாளர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், நவீன சிந்தனையாளர்கள், கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஓவியர்கள், தொழிலாளர்கள், வணிக விற்பனைகள், மாணவர்கள் என்று தத்தம் துறைகளில் தடம்பதித்தவர்களின் அதிரடியான ஆழமான சிறப்பான கருத்துகள் மாதந்தோறும் 5000 இல்லங்களைச் சென்றடைகின்றன.

இத்தனை எழுத்தாளர்கள் தொடர்ச்சியாக 25 ஆண்டுகள் எழுதுவது தமிழ் இதழியல் உலகில் ஒரு சாதனை. புதிய நாட்டில் புதிதாகக் குடியேறி புரிந்து கொள்ளும் திறனும்

கற்றுக் கொள்ளும் வேகமும் உள்ள விலாசமற்ற பலருக்கு விலாசம் வாங்கிக் கொடுத்த பெருமையும் தமிழர் தகவலையே சாரும்.

அகவல் என்பது கூப்பிடுதல் என்று பொருள்படும்.

தெய்வங்களின் மேன்மை, சிறப்பு போன்றவற்றை கூறி அழைத்தலே இங்கு நாம் அகவல் எனகின்றோம். அந்த வகையில் கடியத் தமிழர்களின் அகவல் என்று தமிழர் தகவலைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்த இதழானது இலாப நோக்கின்றி வெளிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக ஆண்டு மலர்கள் மிகவும் காத்திரமானதாகவும், ஆய்வுக்குரியதாகவும் இருப்பதுடன் விளம்பரங்கள் இல்லாமல் மிகப் பெரியளவில் வெளிவருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இலவசமாக அதுதரும் தகவல்கள் பெறுமதி வாய்ந்தவை என்பது அதனைப் படித்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

யாழ். பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் தமிழர் தகவல் இதழ்கள் யாவும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. யாழ் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் ஒருவர் ஒரு தடவை குறிப்பிடுகையில் - கண்டிய மக்களின் கடந்த கால் நூற்றாண்டு வரலாறானது தமிழர் தகவல் இதழ்களையும் அதன் ஆண்டு மலர்களையும் ஆராயும்போது முழுமையாகக் கிடைக்கிறது என்றார்.

கண்டாவில் எந்தவொரு பத்திரிகையோ சஞ்சிகையோ தொடர்ந்து ஒரு வருடமாவது அதே தினத்தில் நாள் தவறாது வெளிவருவதென்பது மிகவும் சிரமமான காரியம்.

ஆனாலும் தொடர்ந்து 25 வருடங்கள் மாதாந்தம் ஐந்தாம் திகதி மக்களின் கைகளில் தவறாது கிடைக்கும் ஒரு சஞ்சிகை இதுவாகும்.

ஒரு தடவைகூட எந்தச் சூழலிலும் இந்த இதழ் - ஒரு நாளாயினும் பிந்தி, மக்களிடம் சென்றடைந்ததில்லை.

முத்தோர்களின் அனுபவத்தையும் இளையோர்களின் ஆர்வத்தையும், இணைத்துச் செய்தபடுவது, மக்களின் எண்ணங்களையும், வாழ்வியல் அழகையும், இதயங்களில் பதிய வைப்பது, கண்டியத் தமிழரின் வாழ்வாதாரத்துக்கு தகுந்தவொரு சான்றாவணமாக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டு தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் செயற்படுவது என்பவை தமிழர் தகவலின் சிறப்பம் சங்கள்.

நமது சரித்திரமும் நமது எதிர்காலமும் எழுதப்பட்டுள்ள ஒரேயொரு ஊடகம் தமிழர் தகவல் மட்டுமே. அந்தவகையில் தமிழர் தகவலின் 25 வருடப் பணி கண்டியத் தமிழரின் வரலாற்றுச் சான்றாகவும், ஆசிரியர் திருச்செல்வம் அவர்களின் 50 வருட ஊடகப் பணி என்பது இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றின் முக்கிய சான்றாகவும் திகழ்கின்றது. தொடர்ந்தும் திகழ வேண்டும் என்று வாழ்த்துவோம்.●

'ரொறன்றோ ஸ்டார்' பத்திரிகைக்கு விருது

தமிழர் தகவலின் ஆழாவது ஆண்டு (1997) விழாவில் அகதிகள் சேவைக்கான விருது ரொறன்றோ ஸ்டார் பத்திரிகைக்கு வழங்கப்பட்டது. ஒன்றாறியோ முன்னாள் வெட்டினன்ட் கவர்னர் விங்கன் அவைக்ளாந்தர் பிரதம அதித்யாகக் கலந்து சிறப்பித்த இவ்விழாவில், ரொறன்றோ ஸ்டார் பத்திரிகை சார்பில் அதன் ஆசிரியர்களில் ஒருவரான கரோலா வைனாக் தமிழர் தகவல் விருதைப் பெற்றுக் கொண்டார். இது தொடர்பாக ரொறன்றோ ஸ்டாரின் 1997 பெப்ரவரி 17ம் திகதிய பதிப்பில் வெளியான ஒளிப்படம் இங்கு நன்றியுடன் மீள்பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

TORONTO STAR PHOTO

The Star honored

Carola Vyhnak, The Toronto Star's diversities editor, is presented with Tamils' Information award by editor Thiru S. Thiruchelvam, right, and former lieutenant-governor Lincoln Alexander yesterday.

ஆனந்த விகடன் வெளியீடான் 'சந்திரஹாசம்' நூல் விழா

ரொறன்றோவில்

விகடன் வெளியீடான் சந்திரஹாசம் நூலின் அறிமுக விழாவை 'தமிழர் தகவல்' வெளியீட்டகம் கடந்தாண்டு அக்டோபர் மாதம் 12ம் திகதி மார்க்கம் நகர் மண்டபத்தில் நடத்தியது. இங்கு ஆனந்த விகடன் குழுமத்தின் நிர்வாக அதிபர் திரு. பா. சிரீவிவாசன் தமிழர் தகவலின் சிறப்பு மதிப்பளிப்புப் பட்டயத்தை முதன்மை ஆசிரியர் திரு எஸ். திருச்செல்வத்திடமிருந்து பெறுவதையும், ஆனந்த விகடன் சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு. ரா. கண்ணன் அருகில் நிற்பதையும் காணலாம்.

சென்னையில்

சந்திரஹாசம் நூலின் வெளியீட்டு விழா கடந்த டிசம்பர் மாதம் சென்னையிலுள்ள விகடன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் தமிழர் தகவல் சார்பில் அதன் முகாமையாளர் திரு. ஆர். ஆர். ராஜ்குமார் தமது பாரியார் சுமதியுடன் கலந்து சிறப்பித்தார். நூலின் சிறப்புப் பிரதியோன்று விகடன் ஆசிரிய பீடத்தைச் சேர்ந்த திரு. மா. திருமாவேலன் அவர்களால் ராஜ்குமாருக்கு இங்கு வழங்கப்பட்டது. விகடன் குழுமத்தைச் சேர்ந்த திருவாளர்கள் ராஜேஷ், கலைச்செல்வன் ஆகியோரும் ஒளிப்படத்தில் உள்ளனர்.

SILVER SPONSORS

Dr. Shan A. Shanmugavadivel
Rainbow Dental Clinic
416 266 5161

Ambal Trading
Parliament & Wellesley
416 928 6665

Kubera Accounts & Tax Services
100 Coppard Avenue, Markham
416 897 0987

Dr. Pushpa Vannithamby
Dental Clinic
416 289 7178 & 905 201 8900

Shri P. Krishnaraja Kurukkal
Sri Vijayaluxmy Vasa
905 501 0011

Siva Kanapathypillai
Children Education Trust
416 438 0660

Super Clinic
Dr S. Gnanabaskaran & Dr. Ajantha Gnanabaskaran
416 495 9500

R.G Education Centre
3852 Finch Av, East, #401
416 609 9508

Shri S. Kanthan Kurukkal
Kanapathy Kriya Bhavanam
416 917 7717

Fashion Florist
Fresh Flower Experts
416 754 8282

Kanagambikai Gold House
Leading Jewellers
416 269 7198

S. Ganthiy
RESP & Tax Services
416 955 9303 & 416 841 1866

M. Kasipillai & Sons
Money Transfer Pioneers
416 267 8221 / 416 321 8221

Shri P. Vijayakumara Kurukkal
Sri Gowri Managala Service
416 266 3333 & 416 291 8500

Ragavan Ramanathan AMP
Morgage Dev. Manager
416 579 7533

Fancy Florist
5633 Finch Ave. East, #6
416 288 1419

Archanas & Co
2950 Kennedy Road, Unit: 10A
416 292 0033

R & S Autos
Top Quality Used Car Dealer
416 412 3838

Silver Jubilee Platinum Sponsors

Dr. Illango & Associates

Dental Office

416 292 7004 & 905 457 1700

Jude Anthonypillai

Barrister, Soilicitor, Notary Public

416 332 8547

Ranjan Francis

Homelife Galaxy Real Estate Ltd

416 816 1220

New Ranganas Jewel House

6055 Steels Ave. East, Unit: 102

647 947 2864

Raj Nadarajah

Top Producer - HomeLife/Future Realty

416 333 6115

S. Kathirgamanathan (Kathir)

Sales Representative

HomeLife/GTA Realty Inc. Brokerage

416 856 6900

Vilosan Sivatharman

Funeral Director - Chapel Ridge
Funeral Home & Cremation Centre

416 993 0826

Ketha

NKS Draperies & Blinds

416 321 6420

S. K. Bales

Canadian Home Appraisals Inc.
For Residential and Commercial

416 801 3219

My Mechanic

Auto & Tire

4530 Steeles Ave.E, Markham

905 946 1000

Raj Balan

Sales Representative - Century 21 Innovative

416 727 3843

Thava Eliyathamby

Member Broker, Century 21 Affiliate

416 992 7989 & 416 665 4756

Srisakthi Jewellery

3351 Markham Road, Suite 131, Scarborough

416 755 0559

Vincent Veerasuntharam

Suvara Travels

3852 Finch Avenue East, Suite: 306

416 292 9465

Abhirami Catering

Always first in the line

416 266 5372

PROMAR

Awards & Promotions Ltd

416 291 2344